

سەنە ئێقهە ی زمانه وانیه گرفته گانی زمانه کوردیه

لیکۆلینه وه ده خشی
www.alamontana.com

حوسین محهمهد عه زیز

له كوردیی حەز نەكا كوردی مەلێن بۆچی وه یا چۆنه
له دایکی پرسیارێ كەن كه ئەو بیچوهی له كوێ هێنا

« حاجی قادری كوێ »

پێشكەشی :

به گیانی پاکی ئەو كورده مەردە، بۆ یەكەم جار له میژوودا، بیرى
لهوه كردهوه، به زمانى شیرینی كوردی بنووسی.

بهو كورده بلیمهته ئازایه، یهكەم خشتی زیڕینی، بناغه‌ی زمانى
نووسینی كوردی دانا.

به هه‌موو ئەوانه‌ی، ملوانكه‌ی مرواری ئەلفوبیتی كوردیان هۆنییه‌وه.

به هه‌موو ئەوانه‌ی، یهكەم بنچینه‌ی رێزمانی كوردیان دارشت.

به هه‌موو ئەوانه‌ی، ووشه‌ی خاوتنى كوردیان بۆ كو‌ك‌ردینه‌وه و
فه‌ره‌نگی كوردیان بۆ دانان.

به هه‌موو ئەو شۆڤه‌سوارانه‌ی، باسكى مه‌ردایه‌تیان لێ هه‌لك‌ردووه و
راژه‌ی زمانى پاراوی كوردی ده‌كەن.

ناوه پۆک

پێشه‌کی	
1. هێندێ زانیاری گشتیی	14
2. زمانی کوردیی و دیالێکته‌کانی	23
3. زمانی کوردیی و دابه‌شبوونی دیالێکته‌کان	42
1/3 له به‌ر رۆشنایی جیاوازییه‌کانی نێوانیاندا	46
2/3 به‌پێی فاکته‌ری جوگرافیی کوردستان	51
4. بایه‌خی زمان له ژبانی نه‌ته‌وه‌کاندا	64
5. زمانی ئایین و زمانی نه‌ته‌وه‌یی	74
6. زمانی ده‌وله‌ت و زمانی نه‌ته‌وه‌یی	119
7. زمانی نه‌ته‌وه‌یی و فاکته‌ره‌کانی گۆران	141
8. کورد و زمانی نه‌ته‌وه‌یی	155
9. زمانی کوردیی و فارسیی	168
10. زمانی ناخاقتن و نووسین	226
11. زمانی نووسین و خۆتندنه‌وه‌ له‌ لای کورد	244
12. زمانی کوردیی و هۆنراوه	281
13. زمانی کوردیی و گێژاوی زمانه‌وانیی	296
14. گرفته‌ سه‌ره‌کیه‌کانی زمانی کوردیی	317
1/14 دیالێکت و خواره‌دیالێکت	317
2/14 پێزمان	331
3/14 نه‌لفویتی کوردیی	338
4/14 زمانی ستاندارد	368
5/14 ده‌ستووری نووسین	384

399	ریتنوس	6/14
433	ووشه‌ی بیانیی	7/14
449	نیدیۆم	8/14
467	فه‌ره‌نگ	9/14
477	پاناو	10/14
481	نامرازه‌کانی زمانی کوردیی	11/14
494	وه‌رگێران	12/14
496	په‌خنه‌سازی	13/14
501	سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیی	14/14
524	ده‌زگه‌ی که‌لتوریی و نه‌کادییی	15/14
525	فاکته‌ری سایکۆلۆژیی	16/14
525	پۆلی رێکخراوه‌ کوردستانییه‌کان	17/14
526	باکووری کوردستان	18/14
529	ده‌وله‌ ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان	19/14
530	باری په‌نا به‌ران	20/14
531	15. چی بکه‌مین باشه‌ ؟	
546	16. پاشکۆ	
552	17. سه‌رچاوه‌کان	

پیشہ کی

ہم سو ئو شارهزا و کادیرہ ئه کادیسیانہی، له بواری زانستی زماندا کارده کهن، به سهر دوو دهسته دا دابه شده کترین :

یه کهم - زمانناس : هم سو ئو که سانه ده گرتیه وه، به هه لوته قه لایه کی بیتوجان، شه ونخوونییه کی زۆر، خۆماندوو کردن و خوتندنه وه یه کی بهرده وام، خۆیان فیتی سهرتا و بابه ته کانی زمانه وانیی ده کهن. له زمانه نه ته وه یی یه کهی خۆیاندا قوولده بنه وه و شارهزاییه کی زۆر په یدا ده کهن. به لام مهرج نییه، له زمانه کانی دیکه دا، شارهزاییان هه بی، یا زانستی زمانه وانییان خوتندی.

دووه م - زمانزان : هم سو ئو کادیرہ ئه کادیسیانہ ده گرتیه وه، یه کی له خوتندنه که بهرزه کانی زمانه وانییان ته واکردی. ماوهی چهن سالتی، بابه ته کانی زانستی زمانیان خوتندی، چهن لی کۆلینه وه و باستیکی گرنگیان، له سهر کیشه کانی زمان نووسی، شارهزاییه کی ته واریان، له و بواره دا هه بی. جگه له زمانی دایک، له و زمانانه ی خوتندوو یانه، شارهزاییه کی باشیان په یدا کردی، زانیارییه کی گشتیشیان، له سهر ئه لفویتی زمانه زیندوو و گرنگه کانی که لانی جیا وازی جیهان هه بی. بۆیه ده توانین، ئو جوړه کادیرانه، له بواری زمانه وانیدا، به پسپۆر و شارهزای ته واک وایه رین.

به لام هیندی جار، چهند کادیری، له بواری زانستی زماندا، خوتندنی بالاش ته واده کهن، که چی نهک ههر بهرهمیان نییه، نهک ههر هیچیان بی نییه، به لکوه به قه دهر زمانناسیکی خۆمالیشی لی نازانن و شارهزاییان له زمانه نه ته وه یی یه کهی خوشیاندا نییه. به لای منه وه، ئو جوړه کادیرہ ئه کادیسیانہ، وهک دره ختیکی زړ وان، جگه له کۆلکه پسپۆر یا کویره ئه کادیی، هیچی دیکه نین. بۆیه، به بۆجوونیکی راستی ده زانم، گهر لی ره دا بلتیم: چ بۆ زمانناس و چ بۆ زمانزان، له پیش هم سو شتی کدا بهر، پاشان خۆماندوو کردن و سه لیقه ی ورد، له بواری زمانه وانیدا، رۆلتیکی که لنی مه زن ده گترین.

له راستیدا، من زمانه وان نیم، بهلام سویتندان له سهرم نییه، گهر بلتیم؛ هیشتا لاوتکی تازه پتگه یشتوو بووم، ناره زووی زمانه وانایی، له کهله دی دابووم. ههر شتیکم به زمانی عهره بیی ده خوینده وه، خیرا له دلی خوځمدا، واتاکه یم به کوردیی لیکده دایه وه، له تنیشت ووشه قورسه کانه وه، سپیتی لیتواری په رتوکه کانم، به ووشه ی کوردیی په تیی په شده کرده وه. له کاتی ناخافتنیشدا، ووشه عهره بییه کانم بۆ خه لک راسده کرده وه. له بهرنه وه، هیندی جار، دلی دۆستان و براده رانم لئ دیتشا، بهلام، هینده ی به تنگ زمانه که وه بووم، هینده به تنگ دلی نه وانه وه نه بووم!

ههر چه نده نه و کاتانه، بیر و هۆشی منالیم، توانای نه وه ی نه بوو، وهلامی هیندی پرسپاری قورسی زمانه وانایی بداته وه. بهلام رۆزگار هات و رۆی، نه و گروگاله مندالانه یه ی، سهلیقه ی زمانه واناییم گه شه یکرد، تا وای لیسات، هینده ی له باردایی، به ربه ره، نه و په چه سهخته ی سهر پتگه ی زمانه واناییم بۆ بشکیتنی. کاتی هۆشیشم فراوانبوو، خوځم له دهشتیکه کاکیه کاکیدا بینیه وه، بۆم روونبووه، تازه له سهره تادام و وا خهریکم، کیسه ل ناسا په لده کوتم. له و زه ریا بیتسنور و بیتنه ی زماندا مه لده که م، که ههر کوردی وهک بیتچوه مرایی، ههر له منالییه وه مه لده وانایی نه زانئ، په لیش بکوئی، که لکی نییه و ههر زوو ده خنکی. ئیدی له و رۆژه وه، ههر چی پرۆژه یه کم هه بوو، وازم لئ هیتا، چونکه، ئم بابه ته هه موو بیر و هیوای پیتشووی، له میتشکمدارامالی، که شتی که لکه له ی زمانه واناییم، له به نده ری سهلیقه ی ورددا له نگه ریگرت. به تاییه تیی، ماوه ی ئم ده ساله ی له شاری ستۆکه و لم نیشته جیبووم، هه لیکه ی باشم بۆ په خسا. ئیدی به ته وایی، سه رقالی نه و به زمه بووم، زۆریه ی زۆری نه و ژیانم، به خوینده وه و نووسینه وه به سه ربرد، تا ده روازه گه وره خرپاخراوه که ی قه لای زمانه وانایی بۆ کردمه وه. له بهرنه وه، زۆر له کوته وه، خوځم به بابه تی زمانه وانایی و زمانی کوردیه وه خهریکه کردوه. هه میشه هه ولمداوه، زمانه که م له ووشه ی بیانیی خاوتنکه مه وه، له کاتی ناخافتنیشدا، ووشه ی کوردیی په تیی و په سه ن به کاربینم، به چاوی په خنه وه، له هه موو جوړه نووسین و داپشتتیکه ی، هه موو نووسه رانی کورد به روانم.

هر چنده، گۆره پانی خهبات گهلی فراوانه، بهلام، همهیشه لهو
 باوه په دابووم، گهر هر کوردی بیهوی، راژهی نه ته وه که ی خوی بکا، له
 پیش همه موو شتیکدا دهی، ملی رتگی زانست بگری. زانستیش، له
 زمانی نه ته وه یی یه وه ده سپیده کا و به میژوودا تپه پرده یی. کورده
 ناسیژنالیسته کان، هر چیه کیان پی بگری، ده یی وهک پاسه وانیتی نازا
 و وریا، قه لای سهختی زمانه نه ته وه یی یه که یان، له داته پین و روخان
 بیارتین. همهیشه هه ولدن، دینگه کانی پته وکمن، زهویه به یاره کانی
 بکیتلن و بپوژیننه وه، به گولی رهنکاره پنگی جوان و بوژنخوش
 بیارتیننه وه. (پتوسته چهکی زانین و هونه به رامبه ر دوژمنانی زانیاری و
 پتیشکه وتن راست کاته وه مه شخه لی خوینده واری به زمانی کوردی بهرز
 بکاته وه، تا تیشکه به تینه که ی کویری یه کجاری به چای پروپوشایی
 شه مشه مه کویره و کونده به بووی شوومی تاریکی و « نه زانین » دا
 بهیتنی. (N، ج) چونکه هر نه ته وه یه، زمان و ویره ی خوی پاراست،
 گومانی تیدا نییه، به نه ته وه یه کی زیندوو داده نری، نه ته وه ی زیندووش،
 هر ده یی، سه رده که وی و پتیشده که وی. گرنگیش نییه، گهر ژیرده سیشتی،
 چونکه پاراستنی زمان، راژه کردنی زمانی نه ته وه یی، کوژدنه وه ی ووشه،
 نووسینه وه یان و رتکو پتیک کردنیان، له پاراستنی گیان گرنگتره، چونکه
 گهر هه زاران که س گیانیان له ده سدن، نه ته وه که نامری، بهلام گهر هر
 نه ته وه یه زمانه نه ته وه یی یه که ی خوی وونکرد، نه وا پتیه ندیی کو مه لایه تیی
 کزولا وازده یی.

ده رباره ی راژه کردنی زمان، ماموستا « مه سعود محمه د » ده لی: (ئه م
 باوه رهم ده مهاو پته سه ر پتیا زی خوش نامه دیی کردن له همه موو چالاکیکی
 زمانزانانی کورد به ره و دۆزینه وه ی ده ستوره ورد و درشته کانی زمانی
 کوردی، فه توا بو خوشم ده دا که وا له کویره ی ده سه لاتی خوم، به ته نیایی
 یا خود له گه ل خه لقی تر، له و ته رزه چالاکیه دا ده ستیکم ه یی. نه زانراوی
 و شاروه یی ده ستوره کانی کوردی به به ریه وه هیه خه لقیکی زور بو
 ماوه ییکی درژ له گه لی خه ریک بن و لیتی نه بنه وه.
 رهنکه بگوتری کردنه وه ی ده رگه ی زمان له پرووی همه موو که سیک

قهله بالغیێکی بێ تام به دهووری زمانهوه کوڤه کاتهوه، به لām وا بزانه ئهه
تیبینییه ههه له سهه کاغههز بایه خداره، له واقیعههه جیتی مه ترسی لیکردن
نییه. «مه سهوود، ز»

هه له به ته، نه وهی پتر هانیدهم، ئهه لی کو ئینه وهیه له سهه زمانی کوردیی
بنووسم، سێ خالی سه ره کیی بوو :

1/ له میژبوو، ههستم به پاشا گهردانیی، گه ره لاوژی و گیتراوی زمانهوانیی
ده کرد، به لām ههه چهنده بیرم لی ده کردهوه، چاره سهه ریکم بو نه ده دۆزرایه وه.
یا راستروایه، بلتیم: نه مده و ترا، خۆم له قه ره ی باسێکی وا گرنه گ بدهم،
توخنی ئهه زه ریا بێینه کهوم، له بهه خۆمه وه ده مگوت: نه یا نه قومیم و سه ره
تیدا ده رنه کهم! به لām، پاشان بیرم گوژی، وهه ک کورد ده لێ، منیش گوتم:
کرده ی په شیمان له نه کرده ی په شیمان باشتره! به لکوو، دارێ سهه به ردی
هاوم و که لکتیکی هه بێ، که لیتنی لهه که لاوه گه وره یه پرکاته وه.

2/ نه وهی پتریش هانیدهم، ئهه کاره له نه ستۆی خۆم بگرم، نه وه بوو، کاتی
خۆی له سوله یمانی، له ئیواره ی (1996/5/26) دا، له به رنامه یه کی
راسته وخۆی تیلتیشیزۆنی «گه لی کوردستان»، کو پێکی که له تووریم
پیشکه شکرد. یه کێ لهه هاوشاریانه ی به تیلتیفۆن پرسیا ری لی کردم،
گوتی: ئیوه ی کوردی هه نده ران، له هیچتان کهم نییه، بۆچی هه ول نادهن،
پێنوس و زمانێکی یه کگرتوومان بو دانین، تا زمانه که مان لهه
پاشا گهردانییه رزگار کهن؟ منیش له وه لاما گوتم: ئهه کاره ی ئیوه بیر لی
ده که نه وه، هه روا ئاسان نییه. ئهه کاری ده زگه یه کی نه کا دیما ی تاییه تی
کوردیه، که زۆریه ی پسپۆ و شاره زایانی زمانی کوردیی، له چوارچێوه ی
سنووری خۆدا کو کاته وه.

ههه چهنده، جارتیکی دیکه ش دووباره ی ده که مه وه، ئهه زمانه وان نیم، نهه
کاره ش، ته نیا له توانای ده زگه یه کی نه کا دیما ی کوردیی دا یه، به لām
پرسیا ری ئهه برا کورده، لهه رۆژه وه تا نه ورۆش، ههه له می شکمدا
ده خو لیته وه. هیوا دارم توانی بێتم، لهه په رتو که دا، هیندی له گرفته کانی
زمانی کورده، بو رۆ له کانی نه ته وه کهم روونکر دبیته وه، به لانی که می شه وه،
وه لامي پرسیا ری ئهه برا یهه دا بیته وه.

3/ جگه له وهی کاتخ، « ئینستیتوتی کوردیی له ستۆکھۆلم »، ڕووی ده میان لی نام و داوایان لی کردم، گوتاری له سهر « گرفته کانی زمانی کوردیی » ناماده کم، تا لهو کۆنفرانسهی « یه کیتی نووسه رانی کوردستان » و « ئینستیتوتی کوردیی له بهرلین »، له شاری ستۆکھۆلم ده یگرن، به شداریم، به سنگیکی فراوانه وه، داواکارییه که یانم په سه ندکرد. ئیدی لهو کاته وه، تا ڕۆژی کۆنفرانسه که، به تهوایی خۆم بۆ ئه و باسه ته رخانکرد، گه لێ سه رچاوه ی به نرخم کۆکرده وه و خۆتنده وه. له گه ل هه مرو ئه و باری سه رنجانه ی، ده یاره ی زمانی کوردیی و گرفته کانی، چه ندین سا ل بوو، له بیر و هۆشمددا که له که بوو بوون، تیهه لکیتی ئه و زانیارییه گزنگانه م کرد و گوتاریکی نو لاپه ره ییم ناماده کرد.

پاشان کورته یه کی گوتاره کم، له ڕۆژی « 1997/5/10 » دا، له به رده م کۆمه لێ خه لکی ڕوونا کبیر، شاره زای زمان و وێژه ی کوردییدا خۆتنده وه. دوا ییش، له لایه ن به شدارانێ کۆنفرانسه که وه، ده مه ته قیتی تیرو ته سه لی له سه ر کرا.

له کۆنفرانسه که دا، هیندی له ڕوونا کبیرانی کورد، له هه ر چوار پارچه که ی کوردستانه وه، به شدارییان کرد بوو. نو گوتار له سه ر بابه تی جیا جیای زمانه وانیی، نووسین به کوردیی، ئه لفویتی عه ره بیی و لاتین، وه رگێران، خه سه له ته کانی نووسه ر و بابه ته کانی ئینسکلتۆپیدیای کوردیی، به هه ر دوو به شه دیالیکتی کرمانجیی خوارو و ژووروو، له لایه ن چه ند نووسه رێکه وه پێشکه شکرا.

دوای ئه وه ی گوتاره کان ته واهو بوون، پێش نیازتیکم، پێشکه ش به ده سه ی به رپێوه به ری کۆنفرانسه که کرد. ئه ویش ئه وه بوو، وه ک هه نگای یه کم و کاریکی هاو به شی نووسه ران، هه موو گوتاره کان کۆکرتنه وه، به هه ر دوو به شه دیالیکته سه ره کیی و به هه ر دوو تیپی عه ره بیی و لاتین بنووسرتنه وه. پاشان، له سه ر ئه رکی ئینستیتوتی کوردیی له ستۆکھۆلم، له شتیه ی په رتو و کیکدا چاپ و بلاو بکرتنه وه. به لێنیشمد، ئه رکی نووسینه وه ی، ئه و گوتارانه ی به به شه دیالیکتی کرمانجیی نیه ورا ست نووسه رابوون، له نه ستۆی خۆمی گرم. ئه وه بوو، به شدارانێ کۆنفرانس، به تیکرای ده نگ، ئه و

پیشنیازەیان پەسەندکرد. دەستەى بەرپۆتەبەرى کۆرەكەش پەیمانیدا، لە ماوەیەکی کەمدا، ئەو کارە بە ئەنجامیگەینە.

ئیدی دواى ئەو، زیاتر خۆم بۆ ئەو کارە تەرخانکرد، هێندى سەرچاوەى دیکەشم خۆتێندەو، باسەکم بە گەلى زانیاری تییۆری دیکە، دەولەمەندترکرد. پرس و راشم، بە هێندى کەسى شارەزای زمانى کوردی کرد. پاشان، هەمووی هەفتەیهکی پتی نهچوو، گوتاریکی دەلاپەرەیم نامادەکرد، بەچاپکراوی پیشکەش بە ئینستیتوتی کوردی - ستۆکھۆلم کرد، تا لە سەر بەلێنەکەى خۆیان، هەموو گوتارەکان کۆکەنەو، لە پەرتووکیکدا چاپیکەن و بلاویکەنەو. بەلام، لە مانگی پێنجی «1997» هەو، تا نووسینی ئەم پیشەکییە، بە هیچ شتێوە، دەنگ و ڕەنگیان نەبوو، هیچ کەسى لەو نووسەرانهش، گوتارەکانى خۆیان نامادەنەکرد و پیشکەشی ئینستیتوتیان نەکرد! بۆیە بە تەواوی ناوئێدبووم، دەسم لە بەلێنەکەى ئینستیتوت شت. ئیدی بربارمدا، درێژە بە لیکۆلێنەو کەم بەدم، هێندى فراوانتریکەم و لەم پەرتووکیە خنجیلانەیدا، پیشکەش بە ئویندارانى زمانى شیرینی کوردی بکەم.

ماوەتەو سەر ئەوێ بلێم: بۆ نووسینی ئەم پەرتووکیە، سەدو بیست و پێنج سەرچاوەى جیاوازم بەکارهێناو. بۆ ئەوێ، سەرپای نووسینەکە، بە یەک رێنووسی یەکگرتوو بنووسمەو، تەنیا ئەو رێنووسە یەکگرتوو بەکارهێناو، کە خۆم باوەرم پتی هەیه، تا سەر لە خۆتەران نەشیوێ و هەر دەمە رێنووسیکی جیاوازی پیش چاوەکوێ، بێ ئەوێ دەسکاری شتێوی دارشتنەکانیان بکەم، یا ووشە عەرەبییەکان بۆ سەر زمانى کوردی وەرگیرم. لەبەرئەو، داواى لێبووردن لە نووسەرەکانیان دەکەم.

هەر وەها ئەو نووسەرانی لەم لیکۆلێنەویدا ناویان هاتوو، وە نەبێ شتیکی تایبەتیم لەگەڵیاندا هەبێ، بەلکوو بە پێچەوانەو پێزم بۆیان هەیه. بەلام، ئەم ڕەخنەى لێرەدا، ئاراستەى نووسەرانی کوردی دەکەم، لەو وە هاتوو، جەرگم بۆ بارى زمان و وێژەى گەلەکەمان ژاندهکا، گرنگیش نییه، گەر لە سەر راستی، دلی چەند کەسیکم لێ برەنجی، چونکە زمانە شیرینەکەم، نەتەو چەوساو کەم، نیشتمانە ئازیزەکەم، لە هەموو کەسیکی دیکە خۆشتر دەوێ!

ئەز بە راشکاوویی دەلتیم، هێندەیی لە توانامدا بوو، ئەو زانیاریانەیی دەربارەی زمانی کوردیی زانیوومن، چەن سالە کۆمکردوونەتەو، پاشان، گێژمداون، بێژاوومن، پێکمکردوون و تۆمارمکردوون. وەک زمانناسی، ئەووی لە دەسم هاتبێ، کردوومه و پێشکەش بە خۆتەری کوردم کردوو. گەر پۆلەکانی نەتەوێکم، لێکۆڵینەوێکم پەسەندکەن، ئەم چەپکە نالەکۆکە پەنگینە پرچنەم لێ وەرگرن، خۆم زۆر بە پەختەووەر دەزانم. بە مەرچی، بە ئارەزووی دلی خۆیان، شەنوکەویکەن، هەلەوپەلەیی لێ بژارکەن، هەلەکانم بۆ بگێژنەو، گەلێ شاددەبم و بە داوهریی ئێوێ هێژا و خاوێن و پێژدان قایلدەبم، چونکە، وەک دەلتین: (مالی قەلب سەرگوتیلاکی خاوێنەکی دەگرتەو).

دەبا شارەزا و زمانەوانەکانی کورد، بە باری سەرئەجی ورد، سەلیقەیی کوردانە و دلتسۆزانەیی خۆیان، ئاوپێکی پر لە بەزەیی، لەم لێکۆڵینەوێکە بدەنەو، کەموکۆپیەکانم بۆ دەسنیشانکەن و باسەکەش دەولەمەترکەن، تا نەوێکانی دواپۆژمان، بە هەلە زانیاریەکان وەرەگرن. لە ئێوێ دەسپێشکەری و لە منیش چاوەروانیی. گەر ئێوێ خەمخۆزانی زمانی بێکەسی کوردیی، بە تیشکی چرای گەشی پەختەیی دروسکەر، شەوێزەنگی بەرپێم رووناکەنەو، منیش هەتا ماوم، لە چاکەتان دەر ناچم.

هێوادارم، وەک چۆن خۆم، پەختە لە شێوازی نووسین، پێنوس و هەلەیی نووسەرانی کورد دەگرم، خۆتەر و شارەزاییانی زمانی کوردیی، تۆلەیی خۆیانم لێ بکەنەو، نەپەلن، هەروا بە خۆزایی، لە دەس چاوی تێژی مەلی پەختەیی، دلتسۆزانەیان قووتاربم. بەلام، بە مەرچی لەم بەرەمەو، لە سەر پێنوسی کوردیی، ئاوپێکی پر لە بەزەییانەم لێ بدەنەو، نەک لە بەرەمە کۆنەکاڵەو، نووکی پێنوسەکەیانم بۆ تێژکەنەو، چونکە، لەو کاتەو، دەسم بەم باسە کردوو، باوەرم بەرانبەر پێنوسی کۆنی کوردیی، بە تەواویی گۆراو.

دوکتۆر حوسێن محەمەد عەزیز

ستۆکھۆلم

1999/05/05

1. هیندی زانیاری گشتی :

نورۆ، زانست به ئەندازە پێشکەوتوو، گەلی کۆسپی له پتی کۆمەلگەى مرۆدا تەختکردوو، گریکوترەى زۆر نهیتنى بۆ کردۆتەوه، چەندین مەتەلى قورسى بۆ هەڵبەناوه. بەلام، هیشتا به تەواوی، هیندی شتى بۆ ساغ نهکردووینه تەوه. بۆ نمونە: تەمەنى ئەم گەردوونه چەندە؟ کەى دروسبووه؟ کەى کۆمەلگەى مرۆ پەیدا بووه؟ یەكەم جار له میژوودا، مرۆف به چ زمانى قسەیکردوو؟ چونکە، ئەوهى هەیه، تەنیا له هیندی لیکۆلینهوهى، چەن هەزار سالەى، هەلۆتەقەلای بەرى رەنج و ئارەقى ناوچەوانى، چەندین زانا و پسپۆرى جوگرافیا، ئەركیۆلۆژیا، میژوو و زمانزانەکان تێپەر ناکا. ئەوانیش، هەموویان له خانەى قەبلاندندا جێگەیان دەبێتەوه.

چیرۆکە ئایینیەکان دەگێرنەوه، له سەردەمى پەيامبەر «نوح» دا، بارانیتكى زۆر باربوو، «تۆفان» یكى گەوره دروسبووه، هەموو بستیكى ئەم سەر زەوییهى داپۆشیوه. تەنیا «نوح» و سەرنشینى کەشتییهکەى نەبى، ئیدی هەموو گیانلەبەرەکان «مرۆف، رووک، ئاژەل، پەلەوهر و جانەوهر» مردوون. جیهان به تەواوی چۆلبوو. پاشان، باران خوشیکردۆتەوه. ئاوى سەر زەوى نیشۆتەوه. کەشتییهکەى «نوح» یش، وەك قورئان دەفەرموی: (و استوى على جودی). واتە. له سەر چیاى جوودیى لەنگەرى گرتوو، کە ئیستەش، شۆتەنەوارەکەى هەر ماوه. هەروەها، ئەو بارەیهوه «ئەولیا چەلەبى» یش دەلى: (کەشتییهکەى نوح، له پاش گەرانىک به سەر ئاودا، دوو قوناغ له لای باکوورى «شەنگار» له نێوان قەلای «موسل و نەسبىن» دا، له سەر کتوى جوودیى گیرساوێتەوه.) «76,8»

ئیدی، کاتى هەموو شت تەواو بووه، کەشتیان جێهێشتوو، سەرلەنوێ ئەم زەوییهیان ئاوهاندانکردۆتەوه، ژيانیتكى نوێ دەسیپیتکردۆتەوه، مرۆ زاوزیتکردوو، رووک و گیانلەبەرەکانى دیکەش، وردهورده، بوژاونه تەوه و زیادیانکردوو. گەر باوه بهم چیرۆکە بکهین، ئەوا دەبى، بلیتین: کوردستان به لانکەى دووهمى مرۆ دادەنرێ. کۆمەلگەى دووهمى مرۆ، هەر له کوردستانی ئەو سەردەمهوه ژیاوه تەوه.

لهو بارهیه وه شهوه، « نهولیا چه له بی » ده لئ: (له دواى توفانى « نوح »، یه کهم شۆن شاری جوودی ئاوه دانکراوه تهوه. دواى ئه وه قه لای شه نگار و سێیمه میا قارقین. به لام، خاوه نی شاری جوودی، که « کوردم » شایه و ئۆمه تی نوح بووه، شه سه د سال ژیاوه و به نیو هه موو کوردستاندا گه راوه. که گه یشتۆته میافارقین، ئاو و هه واکه ی زۆر چۆته دلێیه وه و تێیدا نیشته جێبووه، کوو و کوپه زا و نه وه ی زۆر بوون. ئه م خه لکه له خۆیا نه وه، زمانیکیان دا هیتا، که نه عه ره بیی و نه فارسیی و نه عیبری و نه ده ره یی یه. ئه و پۆش، به و زمانه ده لئ: کوردی و له کوردستاندا به کار دێنری.)

»90،8«

هه له به ته، ئه و کات و سه رده مه، « تیره، هۆز، گه ل و نه ته وه » نه بووه. به لکوو، کۆمه لگه ی مرۆ، له کۆمه له خه لکێ پێکهاتوه، هه ر کۆمه له ی له ناوچه یه کی دیاریکراودا ژیاون، به ناوی په یام به ر یا ئایینه که یانه وه ناسراون، وه ک میلله تی « نوح، برایم، موسا، عیسا ... تاد ». وه ک ده گێرنه وه: « نوح » چن منالێکی هه بووه. له ناو ئه وانه دا، دوو کوو یان ناویان « سام و حام » بووه. له « سام » دوو ده سته ی لێکه و تۆته وه. هێندێ ده لئ: ناویان « سامیی و یافسی » و هێندێکی دیکه ش ده لئ: « سامیی و ئاری » بووه.

هه ر چۆن بێ، له « سامیی » هکان، چن گه لێکی وه ک « عه ره ب، جوو، ئاشووری، کلدانیی، دانیشتووانی بابل، خه لکی شام، ئارامیی، فینیقیی و ... تاد » په یدا بوون. له « ئاری » هکانیش، سێ ده سته ی گه وه سه ریان له هێلکه جو قاوه. ئه وانیش، « هیندی، ئیرانیی و ئه وروپایی » بوون. له « ئیران » بیه کان، چن کۆمه لێکی نیستی وه ک « پارس، کورد، ماد و تیره و هۆزه کانی ئارارات » چاویان به ژان هه لێتاوه. له « ئه وروپایی » په کانییش، چن کۆمه لێکی دیکه ی، وه ک « لاتینه کان، ئه لمان، ئۆسلاوی و سه له کان » له دا یکه بوون.

ئیدی به م شیوه یه، له هه ر بنه ماله و به ره بابێ، کۆمه ل و ده سته یه کی نوێ په یدا بووه، تا به ته وایی، سه ر پووی ئه م زه و بیه یان ئاوه دانکردۆته وه. هه موو ئه و گه ل و نه ته وانه ی ئه و پۆ ده یان بێنن، دروس بوون. به لام، جگه

له‌وه‌ی، ئەم دید و بۆچوونه، هیچ جوژه زانیارییه‌کی ئەکادیمییمان ناداتی، له هه‌مان کاتیشدا نازانین، ئەم شتانه، که‌ی پروویاند‌اوه؟ ته‌مه‌نی زه‌وی، له دوا‌ی «تۆفان» ه‌وه چه‌نده؟ ئەو خه‌لکه‌ی رزگاریانب‌سووه، به چ زمان‌ی په‌ی‌قیون؟

له باسه زانستیه‌کانیشدا، دید و بۆچوونی جوژه‌جۆر هه‌یه. هه‌ندێ له زاناکانی ئارکیۆلۆژیا له‌و باوه‌ره‌دان، ئەم گه‌ردوونه زۆر کۆنه، زه‌وی له‌ میژیه دروس‌بووه. مرۆڤیش له‌ سه‌ر زه‌وی نزیکه‌ی دووسه‌ده‌ه‌زار سال‌ی له‌مه‌وبه‌ر په‌یدا‌بووه. هه‌ندێکی دیکه‌ش ده‌لێن: نزیکه‌ی نیومیلیۆن سال‌ ده‌یه‌، سه‌ر پرووی ئەم زه‌وییه، له‌ لایه‌ن مرۆڤه‌وه ئاوه‌دان‌کراوه‌ته‌وه. ماوه‌ی شەش هه‌زار سال‌تیک‌یش ده‌یه‌، خوت‌ندن و نووس‌ین له‌ نێو کۆمه‌لگه‌ی مرۆدا په‌یدا‌بووه.

تا دوێنێ بوو، زاناکانی ئارکیۆلۆژیا، ته‌مه‌نی مرۆڤیان، له‌ وولاتیک‌ی وه‌ک «میسر»، بۆ سه‌ده‌ه‌زار سال‌ له‌مه‌وبه‌ر ده‌گه‌ی‌ایه‌وه. ئەو سه‌رده‌مه‌شیان، به سه‌رده‌می «به‌ردینی نوێ» داده‌نا. به‌لام، ئەورۆ وێزگه‌ی رادیۆ و تیلیفیزیۆنه‌کانی جیهان، ده‌نگ‌وباس‌تیک‌ی نوێیان راپه‌نگه‌یاندا، وا خه‌ریکه هه‌موو شته‌کان، به جاری ده‌گۆڕی. که‌نالی تیلیفیزیۆنی «ئه‌ل‌ج‌زه‌ره»، کار‌تیری «14.30» رۆژی «1999/04/23» به‌لای‌که‌رده‌وه، کۆمه‌له‌ی زانی ئارکیۆلۆژیا، له‌ سیازده‌ ده‌وله‌تی جیهانه‌وه کۆبوونه‌ته‌وه و پتیکه‌وه کار‌ده‌که‌ن. له‌ یه‌که‌تی له‌ بیابانه‌کانی «ئه‌سیویا»، په‌یکه‌ری ژنیک‌یان دۆزیوه‌ته‌وه، ناوی «لوسی» یه‌.

زاناکان، به‌ هۆی «کار‌بۆنی 14» ه‌وه، ته‌مه‌نی ئەو په‌یکه‌ره‌یان دیاری‌که‌ردوه، به‌ دوومیلیۆن و نیو سال‌ قه‌بل‌اند‌وو‌یانه. زۆربه‌ی زاناکانی جیهان، ئەو دۆزینه‌وه‌ نوێیه، زۆر به‌ باشی هه‌ل‌ده‌سه‌نگ‌یتن. له‌ بوا‌ری زانست، میژووی کۆمه‌لگه‌ی مرۆ و ته‌مه‌نی مرۆڤ له‌ سه‌ر زه‌وییه، به‌ ده‌سکه‌وتیک‌ی گه‌وره و شو‌ر‌ش‌تیک‌ی نوێی داده‌نێن. چونکه، له‌و باوه‌ره‌دان، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا مرۆڤ توانی‌وستی، له‌ بوا‌ری ژياندا، شو‌ر‌ش‌تیک‌ی ته‌کنۆلۆژیا به‌ریاکا. مرۆڤ له‌و قوناغه‌ی تیبیدا ژیاوه، گژوگیای ر‌نب‌وه‌ته‌وه، به‌روبوومی دره‌ختی کۆک‌رد‌ۆته‌وه و خوار‌دوویه‌تی. دوا‌ی ئەوه، قوناغه‌یک‌ی نوێ ده‌سی‌پ‌ت‌که‌رد‌وووه، به‌ره‌و قوناغی راو‌کردن و گۆشت‌خواردن هه‌نگاو‌یناوه.

زاناکان دهبی، سهرله نوئ، چاوئ به تیۆرییه که ی زانای به ناوبانگ، «چارلس داروین» دا بگتیرنه وه، بوئ وه ی به تهواوی دیاریکن، مرؤفی سهره تای، له سهرده مه کۆنهکانی ژياندا چۆن بووه، تا بهم شتیه یی نه ورؤی گه یشتوه؟ له وانیه، ئهم رووداوه زانستییه گرنکه، جارتکی دیکه، چیرۆکی ره چه له کی مرؤف و مه یوون زیندووکاته وه، سهرله نوئ، ناکۆکییه کی قوول، له نیوان ده زگه ئایینی و ئەکا دییه کانی جیهاندا بته قیتینه وه!

ههروه ها، گهر زاناکان، نهجمایکی زانستانه یان دهسکه وی، به کۆلینه وه و توژینه وه بیسه ملین، نرخى ئه و دۆزینه وه نوێه هه لسه نگیتن و له نهجمه که ی دلنیا بن، نهوا ده توان، بۆمان به ملین، کیشوهری نه فریکا، یه که م مه لبه ندی ژيانی کۆمه لگه ی مرؤ و لانکه ی شارستانی بووه. هه ره له ویشه وه، ژيان دروسبووه، خه لکی به هه موو بستیکى ئهم سهر زه وییه دا بلا بوونه ته وه.

به لام، لیره دا پرسیارى خۆی قوتده کاته وه، نه ویش نه وه یه، ئایا «توفان» ه که ی په یامبه ر «نوح»، هیچ پیوه ندیه کی به له نیوچوونی ئه و کۆمه لگه کۆنه ی مرؤوه هه یه، که نه ورؤ زاناکان پاشماوه کانی ده دۆزنه وه؟ ئایا، پیش نه وه ی، کیشوهری نه فریکا بدۆزرتنه وه، ژيانی تیدا بووه؟ نه وانیه له وی ژیاون، کتى بوون؟ چۆن بوون؟ چۆن ژیاون؟ پاشان، چیا بن به سهرهاته وه؟ بو له نیوچوون و ونبوون؟ که ی سهرله نوئ، ژيانی تیدا په یدا بوته وه؟ که ی ناوچه که ئاوه دان بوته وه؟ ئایا، «توفان» نه ویشی گرتوته وه، یانا؟ گهر نه ویشی گرتوته وه، نهوا له رووی ئایینه وه، رووداوه که دیاره. گهر نه یگرتوته وه، نهوا ناکۆکییه ک، له به سهرهاته که ی «نوح» دا دروسده یی. چونکه، به پیتی قورئان، هه موو کونوقوژنیکى ئهم سهر زه وییه ی گرتوته وه.

هه ره چۆنیتى، دانیشتووانی ئهم قوی زه وییه ی، نه ورؤ، ئیمه ی له سهر ده ژین، نزیکه ی پینجونیو بو شه ش میلیار که س دهبی. ئهم شه ش میلیار مرؤفه، به سهر پینج کیشوهری گه وه ی پانویه ریندا دابه شبوون. به شتیه یه کی سروشتی، له چهن تیره و هۆز، که مه نه ته وه یی، گه ل و نه ته وه یه کی جیاواز پتکهاته وون. هه ره یه کتى له و گروه ئیتنیانه ش، له

چوارچیتوی ناوچه یه کی جوگرافیای دیاریکراوی سنوور بۆکیشراودا دهژین و به زمانیکه نه تهوهیی جیاواز له یه کدی ده دوتین. ههر چهنده، له سه ره تادا هیندی لهو گرویه ئیتتیانه، زمانی تایبه تیی خویان نه بووه، به لام، نه ورۆ هیچ کۆمه لیکه ئیتتی له جیهاندا نییه، زمانی تایبه تیی خۆی نه بێ. به پیتی نهو زانیاریانهی له بهر ده سدان، هیندی شارهزا ده لێن: نزیکه ی پینج ههزار زمانی نه تهوهیی و دیالیکتی جوړاوجۆر له جیهاندا ههیه. هیندیکی دیکه ش ده لێن: (ژماره ی زمانه کانی جیهان به نزیکه ی سه ههزار دانراون) «53, 103» به لام مه رج نییه، هه موو زمانه کان، زمانی ئاخافتن و نووسین بن، به لکوو، هه یانه زمانی نووسینیان نییه، ته نیا زمانی ئاخافتنیان هه یه. ژماره ی زمانه کان، به گویره ی گرنگی، به کاره یان و ژماره ی نهو که سانه ی له جیهاندا ئاخافتنیان پێ ده کهن، به پیتی سه ره ژمیری سالی «1991»، هه ره گرنگه کانیان نه مانه ی لای خوا ره وهن :

845 000 000	چینی -
485 000 000	ئینگلیزی -
338 000 000	هیندی -
331 000 000	ئیسپانی -
291 000 000	رووسی -
192 000 000	عه ره بی -
181 000 000	بهنگالی -
171 000 000	پورتوگالی -
138 000 000	مالاییدونیسی -
124 000 000	ژاپونی -
118 000 000	آلمانی -
117 000 000	فره نسی -
900 000	نۆردۆ -
«5, 127»	

به لام، زمانه کانی « ئینگلیزی، ئیسپانی، فره نسی و رووسی » پتر له زمانه کانی دیکه، له کاروباری دیپلوماسیی و نیتوده وله تیدا به کار دیتن. شتیکی ناشکرایه. وهک چۆن هه موو شتی له م که ره دوونه دا، به سه ره چه ن

بهش و دهسته يه کدا دابه شده کردی، به هه مان شتوهش، زمانه جياوازه کانی
 گهلانی جيهان، به سهر چهن خيتزانه زمانيتکی جياوازا دابه شده کرتين.
 بهلام، چهن خهسلته تيتکی هاوبهشی وهک: «رهگهز و بنچينه، رتزمان،
 رتيازی پيتشکه وتن»، پيتکیانه وه ده به ستي. (زانستي زمانه وانبي، هه موو
 نهو زمانانه ی که ئيمپرۆ نه ته وه کانی دنيا قسه ی پتي ده کهن، به پتي
 خزمایه تيبان و نزیکيبان له يه کتر - له باری رتزمان و فونيتيک و
 داتاشيني و وشه کانيانه وه - به شبهه شکر دوه و هه ر به شه ی ده باته وه سهر
 بنه مايه ک.) «11,69» به شتوه به کی گشتيی ده توانين، زمانه کان له
 چوارچيتوه ی نهم گروپانه ی خواره وه دا پۆلتيکه ين :

يه کهم : خيتزانی هيندۆ - نه وروپايی :

نهو گهلانه ی بهم زمانه ده دوتين، هه ر له ناوه پراستي ئاسيا وه، تا نهو په ري
 که ناره کانی رۆژاواي نه وروپايان داگير کردوه. نهم خيتزانهش له چهن
 کۆمه لتي پتکهاتون :

1/ کۆمه لتي رۆژهه لاتيی : به هيندۆئاري ناسراوه و زمانی «ميتانيی،
 سانسکرتيی، ماد و نه خمينيی» ده گرتته وه.

2/ کۆمه لتي رۆژاوايی : زمانه کانی ديکه ی نه ته وه کانی ئاسيا ده گرتته وه،
 که له چهن زمانيتکی جياواز پتکهاتوه، وهک :

1. زمانه جه رمانيه کان «ئه له مانبي، ئينگليزيی، دانيمارکيی،
 فيلمه نديی - به لچيکا، هولهنديی، زمانه نه سکه ندناقييه کان» .
 2. زمانه سلاقييه کان «رووسيی، پۆله نديی، چيکيی، سلوفاکيی،
 يوگوسلاقيی و ... تاد» .

3. زمانه لاتينييه کان يا رۆمانيه کان «ئيتاليی، فره نسيی، ئيسپانيی،
 پورتوگاليی ... تاد» .

4. زمانی يونانيی : «نه ميش وهک زمانی نه رمه نيی و ئه لبانيی،
 شتوه به کی سهر به خزبه له زمانه هيندۆ - نه وروپاييه کان» .

5. زمانی که لتيی : گرنگرتنيان زمانی ئيرله ندييه .
 دووه م : خيتزانی ساميی :

نهم خيتزانه زمانه، زمانی هه موو نهو نه ته وانه ده گرتته وه، که له وولاته کانی

میسۆتۆتامیا، دوررگهی عه‌ره‌یی و ژوورووی نه‌فریکادا نیشته‌جیبوون. نه‌م
خیزانه‌ش له‌ چهند کۆمه‌لی پیکهاتوه :
1/ کۆمه‌له‌ باشووریه‌کان (عه‌ره‌یی کۆنی خواری و شپوه‌ له‌نیوچوه‌کانی
وه‌ک « سه‌به‌، و قه‌بانیه‌ و سه‌مودیه‌ » عه‌ره‌یی نوێی باکوور و زمانی
حه‌به‌شیه‌).

2/ کۆمه‌له‌ باکووریه‌کان « ئارامیه‌ کۆن، سریانی و زمانی سائبه‌ »

3/ کۆمه‌لی رۆژاوايه‌ - که‌نعانی « فینیقی و عیبری ».

4/ کۆمه‌لی رۆژه‌لاتیه‌ « نه‌که‌دیه‌، بابلی و ئاشووری ».

سییه‌م : خیزانی ئۆرالی :

1/ ئۆرالی « فله‌ندی، نه‌ستۆنی و مه‌جه‌ری ».

2/ نه‌لتیکی « تورکی، مه‌گۆلی، ته‌نوکیسی و مه‌نانشۆ ».

چوارهم : خیزانی چینی تیبتیه‌ :

« چینی، تایله‌ندی، بورمای و تیبتیه‌ ».

زۆر پیده‌چی، نه‌م دابه‌شکردنه‌، پتر به‌گۆیره‌ی شوێنی ژبان و نیشتهمانی

تایبه‌تی نه‌ته‌وه‌کان کرابه‌. بۆ نه‌وه‌: که‌ر ته‌نیا گروپی یه‌که‌م « خیزانی

هیندۆ - نه‌وروپای » وه‌رگرتن، ده‌بینن: نه‌ته‌وه‌کانی هیندۆ - نه‌وروپای،

زۆریه‌یان له‌ کیشوهری نه‌وروپا و هیندیکیشیان له‌ کیشوهری ئاسیا ده‌ژین.

نه‌وانه‌ی له‌ نه‌وروپا ده‌ژین: (رووس، پۆله‌نده، بولگاریا، چیک، سلوفاک،

یوگوسلاقی، سوید، نه‌رویج، دانیمارک، نه‌لمانی، ئینگلتیره، ئیترله‌نده،

پورتگال، ئیسپانی، ئیتالی، فره‌نسا و رۆمانیا). نه‌وانه‌ی له‌ ئاسیا

«نیشستوون، پتیان ده‌گوتری: « ئیترانی - هیندی ». وه‌ک (سانسکریت،

به‌نگال، بلوژ، سه‌یلان، هیند، پاکستان، نه‌فغان، فارس و

کورده‌) «139.63» هه‌ر چه‌نده، هیندی له‌ و باوه‌ره‌دان، که‌لانی هیندۆ -

نه‌وروپای، که‌لی له‌وه‌ زیاترن، وه‌ک (یابانی، یۆنانیه‌. سه‌کتیه‌

«بریتۆنی، ئیترله‌ندی، ویلزی ». سلاقی « یوگوسلاقی، سلاقی،

سلوفاکی، چیکیه‌، بولگاری، رووسی، پۆله‌ندی ». ئیترانی هیندی

«کورده‌، فارسی، نه‌فغانیه‌، پاکستانی، هیندی، سه‌یلانی، بلوژی،

به‌نگالی، سانسکریتیه‌ ». تیتۆنی « ئینگلیزی، ئیترله‌ندی، نه‌لمانی،

دانیمارکی، نوروېجی، سویډی. «رؤمانی» «رؤمانی، فرهنسی،
ئیتالی، ئیسپانی، پورتوگالی». «بالتیکی» «لیتی، لیتوانی».
نهرمه نی.» (140.63)

نوهی لیره دا، ئیمه پتر مه به ستمانه لئی بدوین، کومه له خیزانی هیندو -
نوروپایی یه. چونکه، به پیتی لیکولینه وهی زانسته کانی زمانه وانیی،
زمانه که مان سهر بهم خیزانه گه وره یه. که واتا پتوسته، بزاین، هیندو -
نوروپایی چیه؟ نه م ناوه له کوته هاتوه؟ پتش هه موو شتی ده بی، نه و
راستیه دووپا که یه وه، نه که هه ر تنیا گروهی زمانی هیندو - نوروپایی،
به لکوو هه موو زمانه کانی دیکه ی نه ته وه کانی جیهانیش، چهند خالته کی
هاو به شی وه که «پیزمان، فونزیتیک و ره گی ووشه له یه که چوه کان»،
کویانده کاته وه و به پیتی نه و نیزکیه یان له یه که دیه وه دابه شکارون.

هه لبه ته، زمانی «هیندو - نوروپایی»، به گه وره ترین و پانویه رینترین،
گروهی زمانی جیهان ده ژمیرری. بنه مای هه ره گه وره ی، زمانه کانی
جیهانیش پتیکدینتی. هه روه ها، به دایکیکی ره سه نی زۆریه ی زۆری، زمانه
زیندوه کانی جیهان و گه لتی زمانی دیکه ی مردووش داده نری. زه ریا به که بۆ
خۆی و له بن نایه، (چونکه، هه موو دانیشته وانی نوروپا، نه میتریکا،
ئوسترالیا و خوارووی ئه فریکا قسه ی پتی ده که ن - کومه لته کی که می له
نوروپا لیده رچی، به زمانی باسکیی یا فینلله ندی یا مه جه ری یا
تورکیی نه و جوړه زمانانه قسه ده که ن و دانیشته وانی ره سه نی هه ر دوو
نه میتریکا، ئوسترالیا و خوارووی ئه فریکا نه بی، زۆریه یان له ناوچوون،
بیجکه له ژماره یه کی که م که سیان نه ماوه و نه وانیش به ره و فه وتان ده چن -
هه روه ها، به شتیکی گه وره ی خه لکی ئاسیا پتی ده وین «هیند، فارس،
نه فغانستان، کوردستان، قه ققازی ناوه راست ... تاد» (182.64-183)
هه روه ها، (نه و زانایانه ی که ناوی هیندوئوروپایی یان داهیتاوه، نه و زمانه
نه زانراوه یان کردۆته چهن لکته که هه ر لکه ی زمانی چهن نه ته وه ی
ئیسرووی لئ که وتۆته وه. یه که له لکانه یان ناوناوه خیزانه زمانی
«ناریایی» یا «هیندوئیرانی» و نه ویشیان کردۆته دوو ده سه ی گه وره :
1. ده سه ی زمانه کانی هیندی.

2. دهسته‌ی زمانه‌کانی ئیرانیی. «12,70»

ئیمه، لیره‌شدا بایه‌خ به دهسته‌ی دووه‌میان ده‌دهین، چونکه، بۆ باسه‌که‌مان بایه‌خیتکی تایبه‌تیی هه‌یه. زانایان، بۆ دهسته‌ی زمانه ئیرانییه‌کان، سێ قۆناغی میژوو‌وبیان دیاریکردوه :

1. ده‌وری کۆن، زمانی : « مادیی، ئاویتستایی، پارسیی کۆن ».
 2. ده‌وری ناوه‌راست، زمانی : « پارتیی - فرثیی، په‌هله‌ویی ».
 3. ده‌وری تازه، زمانی : « فارسیی، کوردیی ».
- «12,70»
- دیسانه‌وه لیره‌دا ده‌کرێ، بزانی، ناوی زمانه ئیرانییه‌کان له چیه‌وه هاتوه؟ « دیاکۆنۆف » ده‌لێ: « زمانه‌کانی ئیرانیی » ناوتیکه بۆ دهسته‌یه‌ک له زمانانی هیندوئوروپایی - که زمانانی: ئوسیتی، ئه‌فغانیی، فارسیی، تاجیکیی، کوردیی، تاتی، تالیشیی و... تاد و له زمانانی کۆن ئاویتستایی، سوغدی، خواره‌زمیی، ئیسکیتیی و گه‌لیکی تر ده‌گرێته‌وه - بره‌وی په‌یدا‌کرده، ئه‌م زاراوه‌یه وێرای ئه‌وه‌ش که زۆر له‌ گۆین نییه، ئیسته ناتوانین، ووشه‌یه‌کی تری له‌ جێ دانین. به‌کاره‌یتنانی سغه‌تی ئیرانیی له‌وانه‌یه وایه‌که‌رێته‌وه که مه‌به‌س زمانی وولات و ده‌وله‌تی ئیران یه‌عنی « فارسیی » یه، که‌چی وه‌کوو بۆ هه‌موو که‌س ئاشکرایه... زاراوه‌ی « ئیران » به‌ شێوه‌ی کۆنی یه‌عنی « ئاریانا » له‌ سه‌ره‌تاوه « فارس » ی نه‌گرتۆته‌وه. «12,70»

2. زمانی کوردیی و دیالیکته کانی :

هەر له کۆنهوه تا ئهروێژ، گهلی له پسهپۆر و پۆههلاتناسه بیانییهکان، له وولاته جیا جیا کانی جیهانهوه، بۆ مه بهسی تاییه تیی خۆیان، سهردانی کوردستانیان کردووه، ماوه یه ژایانان تیدا به سهر بردووه. لهو ماوانه دا، دهرباره ی « مێژوو، په چه له کی کورد، پێژمان، فهرهنگ، دیالیکته کانی زمانی کوردیی، باسی مۆرفۆلۆژیی، فۆنۆلۆژیی و سینتاکس »، لیکۆلینه وه ی زانستانه یان کردووه. هەر چه نده، هیندی لهو دید و بۆچوون، باوه ر و لیکۆلینه وانه، که موکوپیه کی زۆریان تیدا به دیده کری و له هه له به دوور نین. ئه و که موکوپیه انش، زیاتر بۆ ئه وه ده گه رپته وه، له لایه که وه، ئه و پسهپۆر بیانیانه، شاره زاییه کی ته واریان، له زمان و دیالیکته کانی زمانی کوردیدا نه بووه، یا هیندی چاوساغيان له نێو کوردا، له گه ل بووه، له زمانی کوردیدا زۆر شاره زانه بوون. به لام، هەر چۆنیت، ئه وان پرسیا ری خۆیان له کردوون و کاره کانی خۆیان پاپه راندووه. جگه له وه ی، هه موو ئه و لیکۆلینه وانه، له سه رده مه جیا جیا کانی مێژوودا کراون، پۆژه پۆژ، زمانی کوردیی پتیشکه وتوو و گۆراوه، ئه وان له و پتیشکه وتن و گۆرانکاریانه وه دوور بوون، له نزیکه وه چاودێرییان نه کردووه و تا راده یه کی زۆریش، ناگدار نه بوون. له لایه کی دیکه شه وه، هیندی له و کا دێره بیانیانه، به تاییه تیی بۆ لیکۆلینه وه له زمانی کوردیی نه هاتوون، به لکوو بۆ مه به سیکی رامیا ری، ئایینی یا سیخوپی، سه ریان له کوردستان داوه، ماوه یه کی دیاریکراو، له نێو کۆمه لگه ی کورده واری و له ناوچه یه کی دیاریکراوی کوردستاندا ژیاون. له به رنه وه، له پال کاره کانی خۆیاندا، وه ک هۆیه یه ک، هیندی کاری مێژوویی و زمانه وانیشیان به نه جامگه یاندووه. بۆیه، له بواری زمانه وانیدا، پسهپۆر تکی ته وانه بوون، تا راده یه که موکوپیی به کاره کانیانه وه دیاره. هیندی کی دیکه یان، په له ویا یه کی به تندی ئه کا دیسیان هه بووه و تا ئه و پۆش، ئه و نرخه یان له دهس نه داوه. هەر چۆنیت، هه موو ئه و مرۆژه لیها تووانه، شایانی ئه و نه، پێژ له خۆیان و کاره کانیان بگیری، چونکه، رازه یه کی گه وهره ی زمانی

کوردییان کردوو، گەلنی باسی گرنگیان، دەرپارەیی مێژووی کورد و
 زمانەکی پیشکەشکردوو، بە شێوەیە دەتوانم، بڵێم: گەر ئێوان نەبوونایە،
 ئەوێ زۆر شتمان بۆ روون نەدەبوو و گەلنی شتیشمان دەفەوتا. بە
 تایبەتی، سامانی فۆلکلۆری نەتەوایی کوردیان، گەلنی پەرشوێلابوو،
 ئێوان دەستیکی بالایان، لە کوێکردنەو و پاراستنیدا هەبوو. لێرەدا، بە
 پێویستی نازانم، باسی چۆنتی کاری هەر یەکێ لەو گەڕۆک، پەسپۆر و
 رۆژەلاتناسە بیانیانە بکەم. چونکە، هێندێ نووسەر و لیکۆلەری کورد،
 لە بەرھەمەکانی خۆیاندا باسیانکردوون. بەلکوو، بەپێی توانا هەولەدەھین،
 تەنیا ناوی هێندێکیان، بەگوێرەیی مێژووی کارکردنیان، لە بواری زمانی
 کوردیدا تۆمارکەین و بە خۆتەری کوردیان بناسین. وەک ئەمە کەدارییەک،
 هەم یادیانکەین و هەم بە بیرێ خۆتەریان بێنینەو. بۆ نمونە: (ماوریزۆ
 گارزۆنی - 1787، گ. گیورنالی 1836 - 1837، خۆدسکۆی - 1857، د.
 ئەرنیست مەکاریۆس - 1958، پیتەر لیرخ 1857 - 1858، فردریک میولەر
 - 1855، 1864، سامۆل رھیا - 1872، فلاددیمیر فیوڈۆرۆڤیچ مینۆرسکی
 - 1877، ئەلیکساندەر ژابا - 1879، فەرنیناند یوسیت - 1880، ئەلبیرت
 سۆسین - 1889، دی مۆرگان - 1904، ئۆسکارمان 1901-1907، پروفیسۆر
 ماکسیمیلیان بیتنەر - 1913، مێجەر سۆن 1913، 1919، فۆسیۆم -
 1919، ماکاس ھۆگۆ - 1926، فازەر باول بیتەر - 1926، جاردین -
 1929، ئا. خاچاتوریان - 1932، خاچاتوریان و حاجی جوندی - 1935،
 کارل ھادانک - 1938، د. مەکنزی 1961، 1966، تسوکەرمان - 1962،
 ئەولیا چەلەبی ... تا).

لە ناو کوردیشدا، گەلنی نووسەر، شارەزا و پەسپۆر، لە بواری زمانی
 کوردیدا کاریانکردوو. زمانناس و زمانزانەکانی کوردیش، هەر یەکە لە
 جیتی خۆیەو، هەر یەکە لە شوێنتیک و لە ناوچە یەکی دیاریکراوی
 کوردستان، دەسپەنگینی خۆیان نواندوو، نووکی پێنووسەکیان
 تێکردۆتەو، هێندە پێیان کراو، هێندە لە توانایان بوو، درتغییان
 نەکردوو، چاکی چالاکییان لێ هەلکردوو و دەرپارەیی « مێژوو و زمانی
 کوردی »، گەلنی گەوھەری ووشەیی بریسکەداریان کوێکردۆتەو، رستەیی

مرواری به نرخ و جوانیان لی هژیوتهوه، سه‌ره‌تای بناغه‌یه‌کیان بۆ زمانی
 کوردیی داپشتووه، به چه‌پکه گولی بۆنخۆشی ره‌نگا‌وره‌نگ، نه‌و باخه
 جوانه‌ی وێژه و زمانی کوردییان پازاندۆته‌وه. له‌و یوارانه‌دا نابێ، ناوی
 چه‌ندین ده‌سوپه‌نجی زێترین و پێنوسی، پر به‌ پرستی ره‌نگینی مامۆستا و
 زانایانی کوردی وه‌ک « شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی، مه‌لا مه‌حموودی
 بایه‌زیدی، حوسێن حوزنی موکریانیی، مه‌لا ره‌شید به‌گی بابان، سه‌عید
 سدقی بابان، مه‌لای گه‌وره، توفیق وه‌هبی، محهمه‌د نه‌مین زه‌کی، ره‌فیک
 حیلمی، ههر پێنج به‌درخانیه‌کان « مقداد، مه‌دحت، جه‌لاده‌ت، ره‌وشه‌ن
 و کامه‌ران »، پرۆفیسۆر کوردۆبیف، نایه‌توللا مه‌ردۆخی کوردستانی،
 جه‌مال جه‌لال، نووری عه‌لی نه‌مین، برایم نه‌حمه‌د، د. جه‌مال نه‌به‌ز،
 باکابیف، مه‌کسیمۆ خامۆ، ا. ب. هه‌وری، تایه‌ر سادق، جگه‌رخوێن،
 شیخ محهمه‌دی خال، عه‌لادین سوجادی، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریی موده‌ریسی و
 وه‌چه‌کانی، گیوی موکریانیی، پرۆفیسۆر عیسمه‌ت شه‌ریف، د. که‌مال
 فوواد، د. که‌مال مه‌زه‌هر، د. عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول، د. مارف
 خه‌زنه‌دار، د. نه‌سرین فه‌خری، محهمه‌د نه‌مین هه‌ورامانی، د. مارفی حاجی
 نه‌وره‌حمان، د. کامیل به‌سیر، د. پاکیزه‌ ره‌فیک حیلمی، عه‌مید نه‌حمه‌د
 حه‌سه‌ن، د. عه‌بدوللا نه‌قشبه‌ندی، که‌مال جه‌لال غه‌ریب، ره‌ووف ئالانی
 و مه‌سه‌وود محهمه‌د ... تاد)مان له‌ بیرچن. نه‌م که‌له‌نووسه‌رانه، ده‌ریاره‌ی
 زمانی کوردیی، بیرورای جیا‌وازی تایبه‌تی خۆیان ده‌رپروه. ههر
 یه‌که‌شیان، به‌ گۆره‌ی توانای خۆیان، راژه‌ی زمانی کوردییان کردوه.
 هه‌روه‌ها، به‌پیتی زانیاری و بۆچوونی تایبه‌تی خۆیان، گه‌لی شتی
 گرنگیان، سه‌باره‌ت به‌ میثرووی لێل و ته‌مومژاویی زمانی کوردیی،
 دیالیکته‌کانی، رێزمان، فه‌ره‌نگ، پیتی عه‌ره‌بیی و لاتین، رێنوسی
 کوردیی روونکردۆته‌وه. ههر چه‌نده‌ هێندێ جیا‌وازی، له‌ میانه‌ی
 بیروراکاندا ده‌بینرێ، به‌لام، نه‌و جیا‌وازیانه، بایی هێنده‌ نین،
 نا‌کۆکییه‌کی گه‌وره له‌ دید و بۆچوونه‌کانیاندا دروسکا.

هه‌روه‌ها، هێندێ ده‌زگه‌ی کوردیی وه‌ک (کۆپی زانیاری کورد و یه‌کییتی
 نووسه‌رانی کورد)، چه‌ن ده‌زگه‌یه‌کی رووناکبیری و پێشه‌یی دیکه‌ش، له‌و

بوارهدا ههنگاوی باشیان ناوه. جگه لهوهی، گهلئ له نووسهرانی کورد، به گوتارنووسین له پوژنامه و گوټارهکانی ناوهوه و دهرهوهی ولاتدا، نهسیب خویان لهو بوارهدا تاوداوه. له بهرتهوه ناتوانین، بستیین: زمانه که مان پاژه نهکراوه و گهلئ دواکه توه، بهلام، له گهل ئهوه شدا، نهوی راستیی، هیشتا ههر له سه ره تاداین و زورمان ماوه. بۆیه پتویسته، خو مان له گهل زمانه که ماندا، پتر ماندوو که یین، تا هه موو کون و که له بهرهکانی، به تهواویی پرکهینهوه.

گهر ته ماشایه کی درهختی خیزانی، زمانه جیاوازهکانی گهلانی جیهان که یین و بمانهوی، جیگهی زمانی کوردیی، له نهخشهی زمانهکاندا دیاریکه یین، به پرونی بۆمان دهرده که وی: زمانی کوردیی، یهکی له زمانه ئیرانییهکانی سه ره به کۆمهلی پوژههلاتیی پیکدینئ، له ژیرخانهی خیزانی هیندۆ - نهووپایی یا ئاریدا پۆلینده کری. ئهم کۆمهله پوژههلاتیی ههش له دوو کۆمهلی دیکه پیکهاتوه:

1. کۆمهلی هیندی « بنجایی، کوجراتیی، به هاری، بهنگالی، هیندی پوژواویی و پوژههلاتیی، باراکراتیی و راجاسانیی ».
2. کۆمهلی ئیرانیی « فارسیی کۆن و نوئ، کوردیی، نهفغانیی، * بلووجیی، شیههکانی ناوچهی پامیر، نهسیتی له ناوچهی قوقازی پوژواا » « 16-12,58 »

به گوتیهی ئه و زمانانهی دانیشتووانی بانه ئیرانییهکان پیتی دواون، دیاکۆنۆف زمانه ئیرانییهکان به سه ره سۆ کۆمهلهدا دابه شده کا :

1. کۆمهلهی لقی « نهسکیتی - ئاسیای ناوهراست »، یا « کۆمهلهی ئیرانی پوژههلات ».
2. کۆمهلهی لقی « مادهکان - پارتیی » یا « ژوورووی پوژواا ».
3. کۆمهلهی لقی « خوارووی پوژواا » که ته نیا نوتهری کۆنی ناشکرا و دۆزراوهی هه مان پارسیی کۆنه.

* له راستیدا، نهفغانیی زمان نییه، به لکوو، ناوی ولات و دهولهته که یانه. کهلی نهفغانستان، به چهن زمانیکی وکه: « پشتو، ئۆردۆ، تازیکی و ... » دهپیفن.

به‌لام، دوو به‌شه باسکراوه‌که‌ی دوا‌یی کراون به یه‌ک، به ناوی « کۆمه‌له‌ی ئیترانی رۆژاوا » وه ناو نه‌برتن. « 107،42 » بۆیه مامۆستا « زویتر بیلال » به سهر دوو ده‌سته‌دا دا‌به‌شیانده‌کا :

1. کۆمه‌له‌ی ژوورووی رۆژاوا : کۆنترینیان « ماد یا زمانی کتیبی پیروزی زه‌رده‌شتی ئافیتسته‌یه « زمانی کوردیش به زیندووترین و یتنه‌ی ده‌ژمیرری.
2. کۆمه‌له‌ی خوارووی رۆژاوا : نه‌و نووسینه بزماریانه‌ی ده‌گه‌رینه‌وه بۆ سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌یه‌کان له هه‌رتیمی فارس. « 17،58 »

پیش نه‌وه‌ی، له ژماره و جۆری دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی بدو‌یین، به پیوستی ده‌زانم، هیندی زانیاری و کورته‌یه‌کی میژوویی، ده‌رباره‌ی دیالیکت و په‌یدا‌بوونی دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی باسکه‌ین. وه‌نه‌بی، هه‌ر له زمانی کوردیدا، دیالیکتی جۆراوجۆر هه‌بی، به‌لکوو، له زۆری زۆری زمانه‌کانی گه‌لانی جیهاندا، دیالیکتی جۆریه‌جۆر هه‌یه. هه‌ر چه‌نده، نه‌م ده‌رکه‌وته‌یه، گرفتیکێ نه‌ته‌وه‌یی، بۆ هیندی زمان دروسکردووه، به تاییه‌تیی، بۆ نه‌و نه‌ته‌وانه‌ی هیشتا خاوه‌نی ده‌وله‌تی ناسیۆنالی تاییه‌تیی خۆیان نین. به‌لام، له هه‌مان کاتدا، زۆری دیالیکت له زمانیکێ دیاریکراودا، هه‌رگیز به‌که‌موکوپیی و خه‌وش دانانری. گوتمان: له هه‌موو زمانیکدا، دیالیکتی جیا‌جیا هه‌یه. نه‌و بوونه‌ش، به‌ دیارده‌یه‌کی ئاسایی داده‌نری. که‌واته، گه‌ر له زمانی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی جیهاندا، به‌و شتیه‌یه دیالیکت هه‌بی، هه‌لبه‌ته، له زمانی کوردیدا بوونی نه‌و دیالیکتانه، هه‌ر زۆر به‌شتیکێ ئاسایی ده‌ژمیرری. چونکه، گه‌لی له‌و زمانانه، چ له‌ لایه‌ن شاره‌زا و پسپۆره‌ بیانییه‌کان، چ له‌ لایه‌ن زمانزان و زمانناسه‌ خۆماتییه‌کانه‌وه، پرا‌وه‌یه‌کی ته‌واوکراون، به‌ شتیه‌یه‌کی به‌رده‌امیش پرا‌وه‌ده‌کرتن. که‌چی، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا هیشتا، هه‌ر له‌ ده‌س گرفتی دیالیکت رزگاریان نه‌بووه. هیشتا، هه‌ر جیا‌وازی له‌ نیتوان دیالیکته‌کاندا، به‌ شتیه‌یه‌کی ئاشکرا ده‌بینری. بۆ نمونه: عه‌ربه‌کان، هه‌ر چه‌نده، خاوه‌نی ئایین و په‌رتووکیکێ پیروزی ئاسمانیی وه‌ک قورئانن، به‌لام، هیشتا له‌ چه‌ن دیالیکتیکێ گه‌وره و پچووک پیکهاتووه. به‌و پتیه‌ی زمانی فارسیی، له‌ زمانی کوردیه‌وه زۆر نزیکه، گه‌ر سه‌رنجی لی‌ بده‌ین،

دیسانہ وہ دہ بینین: له چەندین دیالیکت و بەشە دیالیکت دروسبووه. « د. معین » لهو پیتشەکییە ی بۆ فەرھەنگی « بورھانی قانێع » ی نووسیوه، (پتر له پەنجای دیالیکتی بژاردووه. « 41-37، 114 » هەرۆهە، گەر باسی زمانە ئەرۆپایی یەکانیش بکەین، ئەوا دیسانەو له دیالیکتی جۆراوجۆر بێتەش نین. ئەو زمانە ی گەلی « سوید » له ناوچە جیاوازهکانی باکوور، باشوور و ناوەرستی وولاتە کەدا پیتی دەدوین، له پروی دیالیکت و فۆنیتیکەو، هیندی جیاوازییان هەیه. ئەو ئینگلیزییە ی له ناوچەکانی « بریتانیا » ی وەک: « لەندن، ویلز و سکۆتلاند » قسە ی پێ دەکەن، جیاوازییەکی زۆریان هەیه. هەرۆهە، زمانەکانی « ئەلمانی، پرووسی، فرەنسی، ئیتالی و ... » دیالیکتی جیاوازیان هەیه. کەواتە، سەرەرای ئەو هەموو پشگرتنە خست و دواکەوتووی یە نهتەو ی کورد، ئیدی دەبی، لهو زیاتر چاوەروانی چی دیکە له زمانی کوردی بکەین!!!

لیڕەدا، پرسیارێ خۆی دەسەپیتی، ئەویش ئەو یە، ئایا، دیالیکتەکانی زمانی کوردی چۆن پەیدا بوون؟ بۆ ئەو ی بە شتێوەکی رێکوپێک، بە پیتی زنجیری گۆڕانکارییەکان و له قوناغە جیاوازهکانی مێژوودا باسیانکەین، پەنا بۆ بەر ئەم پروونکردنەو یە ی خوارووه دەبەین.

گەلی له شارەزا، رۆژھەلاتناس، زمانەوانەکانی کورد و بیانی، بە شتێوە ی جیا جیا و جۆراوجۆر، باسی دیالیکتەکانی زمانی کوردییان کردووه. هیندیکیان له هۆی پەیدا بوونی ئەو دیالیکت و خواردیالیکتەکانە کۆلیونەتەو. هیندیکی دیکەشیان، خۆیان بە پۆلێنکردنی دیالیکتەکانەو خەریک کردووه.

هەر چەندە، دیالیکت و بەشەکانی، له ئەنجامی چەن هۆیەکی دیاریکراودا پەیدا بوون. هیندی ئەو هۆیانە، بە هۆی دەسلاتی دەولەت و ویستی نهتەو کەو له ناو دەچن. بەلام، هیندیکی دیکەشیان، هەر وا بە ئاسانی ناسپێنەو، بەلکوو، تا ماو یەکی درێژی مێژوویی، هەر دەمێن. بە شتێوەکی گشتی دەتوانین، ئەو هۆیانە له چەند خالێکدا چرکەینەو :

1. فاکتەری جوگرافیا.
2. داگیرکردن و دابەشکردنی خاکی کوردستان.

3. نه‌بوونی ده‌وله‌تییکی یه‌ک‌گرتووی ناسیۆنالی کوردیی.

4. باری دواکه‌وتووی کۆمه‌لایه‌تیی، فهره‌ه‌نگیی و ئابووری.

به‌لام، به‌بروای من، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌و باری سه‌ره‌نجانه‌شدا، بۆ نه‌وه‌ی به‌ ته‌واویی، له‌په‌یدا‌بوون و سه‌ره‌له‌دانێ دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی به‌گه‌ین، ده‌بی، سه‌ره‌تا ئاوڕێ له‌ می‌ژوو بده‌ینه‌وه، سه‌رێ به‌ کۆشی رووداوه‌کانی ناوچه‌که‌دا به‌که‌ین.

گومانی تێدا نییه، تا نه‌و کاته‌ی، ماده‌کان ده‌سه‌لاتیان به‌ سه‌ر ناوچه‌که‌دا ده‌شکا، ئیمپراتوریای ماد، وه‌ک زه‌به‌لاحیتی خاوه‌ن ده‌سه‌لات، که‌وشه‌نی سنووری خۆی له‌ خاکی ئێرانی نه‌وڕۆ تێپه‌راندبوو. یه‌ک زمانی یه‌ک‌گرتووی، به‌ سه‌ر هه‌موو ناوچه‌کانی، ژێر ده‌سه‌لاتی ئیمپراتوریاکه‌دا سه‌پاندبوو، زمانه‌که‌ش زمانی ئایین و ده‌وله‌ت بوو. له‌به‌ر نه‌وه، نه‌و گه‌لانه‌ی به‌ زمانیتیکی دیکه‌ ده‌په‌یقین و له‌ بنده‌سی ماده‌کاندا بوون، زمانه‌کانی خۆیان، ته‌نیا بۆ ئاخافتن به‌کار دیتا.

دوا‌ی نه‌وه‌ی، ئیمپراتوریای ماد روخا، کۆرشی گه‌وره‌ی پارسیی، ئیمپراتوریای هه‌خامه‌نشیی دامه‌زراند. ئیدی له‌و پۆژه‌وه، باریکی دیکه‌ی نوێ، له‌ ناوچه‌که‌دا دروسبوو. پێوه‌ندیه‌کانی نێوخۆی ماد، به‌ ته‌واویی گۆرا، پێوه‌ندیه‌کانیان له‌گه‌ل دراوسێکانیاندا، شێوه‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌رگرت، یه‌کیتی نێوان خێله‌کانی ماد شه‌قوشلۆق‌بوو. نه‌و گۆرانکارییه، کاریکی یه‌ک‌جار گه‌وره‌ی، له‌ زمانی ده‌وله‌ت و گه‌لانی دیکه‌ی ناوچه‌که‌ کرد.

دیاره، هه‌خامه‌نشیه‌کان دوا‌ی نه‌وه‌ی، ده‌سه‌لاتیان وه‌رگرت، زۆریه‌ی زۆری دوژمن و نه‌یاره‌کانی خۆیان، پاک‌تاو‌کردوو. نه‌وانه‌ی له‌و په‌شه‌کۆژییه‌دا تێدا‌چوون، کۆتاییان پێهاتوو و هه‌موو شتیکیان له‌کیسه‌چوو. نه‌وانه‌ی رزگاریشیان‌بووه، هێندتیکیان سه‌ری خۆیان کز‌کردوو و ماونه‌ته‌وه، له‌ ژێر سایه‌ی ده‌سه‌لاتی هه‌خامه‌نشیه‌کاندا، سه‌ره‌گوریستیکیان گرتوو و به‌ هه‌ر ده‌رده‌سه‌رییه‌ بی، بۆ خۆیان ژیاون. به‌لام، هێندتیکی دیکه‌یان، نه‌و بارودۆخه‌ نوێیه‌یان پێ هه‌رس نه‌کراوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی، ده‌سه‌لاتیشیان نه‌بووه، ملی رێگه‌ی هه‌لاتن و کۆچ‌کردن‌یان وه‌به‌رگرتوو. ئیدی له‌و پۆژه‌وه، نه‌و

یه کیتییهئی له نیوان تیره و هۆزه کانی ماددا به نهجامگه یه ندرابوو، له بهر یه ک هه له وه شاته وه و تیکچوو.

نابئ، نه وه شمان له بیرجئ، له سه ره تادا، هه خامه نشییه کان نه یان توانیوه، دهس به سه ره هه موو ناوچه کانی ئیمپراتوریای ماددا بگرن. به لک وو، دوا ی نه وه ی ماده کان، نا وه ندی ده سه لاتیان له ده سدا، تا ما وه ی 100-150 سالتیکیش، له هیندی ناوچه ی وولاتی مادستاندا، چهن میرنشین و ده سه لاتیکی ناوچه یی ماد هه ر مابوو. نه مه نه وه ده گه یه نئ، دانیش توانی نه و ناوچانه، به زمانی ماده کان دوابن و پارتیزگاریی زمانه که ی خو یان کردبئ. چونکه، چۆن هه ر له سه ره تا وه، زمانی ماده کان، پتر له نا وه ندی ده سه لاتی ئیمپراتوریا که دا، وه ک زمانیکی ره سمیی جیتی خۆی کردۆته وه و به ته وایی خۆی سه پاندو وه، به هه مان شتیه ش، زمانی هه خامه نشییه کان، له سه ره تادا هه ر وابوو. به لام، تا له مه له بند ی ده سه لات دو ورکه تبیته وه، نه و زمانه، تینوتاوی له سه ر گه لانی دیکه و دانیش توانی ناوچه کانی، ژیر ده سه لاتی ماده کان یا هه خامه نشییه کان که متری بو وه. چونکه، هه موو نه و گه لانه، نیمچه نازادییه کیان هه بو وه و به زمانی نه ته وه یی خو یان ناخافتنیان کردو وه.

جگه له وه ی، فاکته ری جوگرافیا، رۆلتیکی مه زنی وازی کردو وه. سنووری ده سه لاتی ئیمپراتوریا که، گه لئ فراوان بو وه. نه و زمانه نه ی توانیوه، له هه موو کون و قوربنتیکی وولاتی ماددا، وه ک یه ک، جینگه ی خۆی بکاته وه. بۆیه، تا له مه له بند ی ده سه لات دو ورکه و تابه ته وه، به پیتی دووری ناوچه کان، زمانه که ورده ورده، لا وازه بوو. به پتیه وانه شه وه، به رانبه ر به وه، زمانی نه ته وه یی گه لانی نه و ناوچه دو ورانه، به هیتز تر ده بوون. لیته را ده توانین، نمونه یه کی زیندوو، له سه ر رۆژگاری نه ورۆمان بیتینه وه. کارتی کردنی زمانی «عه ره بیی، تورکی ی یا فارسیی» له زمانی کوردیی، له هه موو ناوچه کانی کوردستانی مه زندا، وه ک یه ک نین. دیاره، نه و ناوچانه ی له عیراقی عه ره بیی، مه له بند ی ده سه لاتی تورک و فارسه کانه وه نزیکترن، له چاو نه و ناوچانه ی، له و جینگایانه وه دو ورن، هه ر سئ زمانی «عه ره بیی، تورکی ی و فارسیی»، کارتیکی یه کجار گه وره تر یان، له زمانی کوردیی

کردووه. گهلئ ووشه‌ی نهو سئ زمانه، تیکه‌لای زمانی کوردی، دانیش‌تووانی نهو ناوچه کوردییانه بوون. به پیتچه‌وانه‌شه‌وه، تا له مه‌ل‌به‌ندی ده‌سه‌لاتی، هه‌ر سئ ده‌وله‌ته‌که دوورکه‌وینه‌وه، تا به‌ره‌و قولایی خاکی کوردستان برۆین و به‌ره‌و چیاگان هه‌ل‌کشیتین، زمانیکی پوخت و پارای کوردیمان گوتی لی ده‌بت.

هه‌روه‌ها ده‌توانین، له‌ نمونه‌یه‌کی دیکه‌ی زیندوودا بلتین: نهو زمانه کوردییی ته‌ورۆ، خه‌لکی گونده‌کانی کوردستان پیتی ده‌دوتین، گهلئ له‌و زمانه کوردییه‌ خاوتنتره، که دانیش‌تووانی شار و شارۆچکه‌کانی کوردستان قسه‌ی پئ ده‌که‌ن. چونکه، ده‌سه‌لاتی نه‌ته‌وه بالا‌ده‌سه‌کانی « فارس، عه‌ره‌ب و تورک »، رۆلتی ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان، له‌و جیگایانه‌دا جیاوازیان هه‌یه، له‌ ناوچه‌کانی دووه‌مدا، پتر خۆیان سه‌پاندووه. وه‌ک زمانی ده‌وله‌ت، له‌ هه‌موو یواره‌کانی ژبانی رۆژانه‌ی « پامیاری، کۆمه‌لایه‌تی، فهره‌نگیی و نابوری » دا ره‌نگیانداوه‌ته‌وه.

نهم دوو فاکته‌ره، فاکته‌ری روخاندنی ماد و جوگرافیا، کاریکی گه‌وره‌ی له‌ په‌یدا‌بوونی دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی کردووه. دیاره، دوا‌ی نه‌وه‌ی ماده‌کان په‌رشو‌یلا‌وبوونه‌ته‌وه، هه‌ر تیره و هۆزئ، روه‌ی له‌ جیگه‌یه‌کی دیایکراو کردووه، تا ژبانیکی ناسایی بۆ خۆیان دابینکه‌ن. وولاتی ماده‌کانیش، به‌و گه‌وره‌یی و پانوپۆرییه، به‌و هه‌موو به‌ره‌سته جوگرافیایی، لیک‌دا‌بران، ریزه‌ چپای سه‌خت، دارستانی چروپ، سامانی ئاوی چه‌م و رووباره‌کانییه‌وه، کاریکی وای کردووه، زۆریه‌ی زۆری نه‌و تیره و هۆزانه‌ی، به‌ ته‌واویی له‌ یه‌ک‌دی دوورخستۆته‌وه و به‌ گران ده‌نگیان به‌ یه‌ک‌دی گه‌یشتووه. له‌ به‌ره‌نه‌وه، هه‌ر تیره و هۆزئ، له‌ ناوچه‌که‌ی خۆیدا، به‌و زمانه قسه‌یه‌کردووه، که له‌ گه‌ل پتووستییه‌کانی ژبان و گۆزانه‌کاریییه‌کانی باری سه‌ختی « کۆمه‌لایه‌تی، نابوری و که‌لتووری » نوتی، ناوچه‌ی ژبانی نوتیاندا گونجاوه، تا به‌ره‌به‌ره، شتیه‌ زمانیکی تاییه‌تی په‌یدا‌بووه، که‌م تا زۆر، جیاوازییه له‌ نیتوان نه‌و شتیه‌ زمانه و زمانه ره‌سه‌نه‌ کۆنه‌که‌ی پیتشو‌ویاندا دروسبووه. جا ئیدی، هه‌ر شتیه‌ زمانی، به‌ پیتی دوور و نزیکیی ناوچه‌که، له‌ هه‌خامه‌نشییه‌کان و گه‌لانی دیکه‌ی ده‌ورو به‌ریان، گۆزانیان به‌

سهردا هاتوه و پيشكهوتوون، تا چهن دىالتيكتيكي جياجيايان لى كهوتوتهوه. دهبي، نهوشمان له ياد نهچى، لهو سهردهمانهدا، پتوهندي كومهلايهتبي، له نيوان خهلكدا زور لاوازيوه. سهرهراي نهوهى، بارى ريگابانهكان، زور سهرهتايي بوون، هوكانى هاتوچوش وهك ئسته نهبوون، هاتوچو له نيوانياندا، زور كهه و دياريكراوبوه. ساردوسپى و سهختى بارى توپوگرافياى كوردستانيش، واى لى كردوون، كه متر هاتوچوبهكن. لهبرئهوه، هيندى خيل، هه به تهواوى له يهكدى دابراون.

جا گهر، مادهكان به باپيره گهره كوردى نهوړ دانين، زمانى كوردبيش، بو سهر زمانى مادهكان بگيرينهوه، نهوا دهبي، فاكتهرى داگيركردن و زمانى نهتهوهى خاوهن دهسهلاتيش، لهبرچاوگرين. ناشكرايه، تا نهو كاتهى مادهكان، خوځيان خاوهنى دهسهلات بوون، زمانى دهولت، زمانى مادى بووه. هيچ جوړه گرفتتيكى چهوسانهوهى نهتهوهى يان نهبووه، زمانهكهيان لى قهدهغه نهكراوه، يا زمانتيكى ديكهى بيانيى، داشههاري خوځى به سهر داشى زمانهكهياندا سوار نهكردوه. واته: زمانى دهولتتيكى داگيركهري يا زمانى نهتهوهيهكى بالادس نهبووه، تا كار له زمانى مادهكان بكا، ههريشهى توانندهوى لى بكا. بهلام، كاتهى دهسهلاتى مادهكان لهنيوچوو، دهسهلاتى ههخامهنشيهكان دامهزرا، ههموو شتى گوړاوه. تيره و هوژتيكى ديكهى ماد، دهستيان به سهر دهسهلاتدا گرتوه، لهو رتيهشهوه زمانهكهى خوځيان به سهر زمانى نهو دهستهيهى ماددا سپاندوه. ئيدى بهريهريه، نهو زمانه نوځيه، جيتى به زمانى مادهكان تنگكردوه، زمانى ههخامهنشيهكان، وهك زمانى دهولت، خوځى به سهر زمانى، دانيشتوانى ههموو ناوچهكانى ئيمپراتورياكهدا سپاندوه.

ههمووشمان دهزانين، زمانى دهولتتى داگيركهري و زمانى نهتهوهى بالادس، چون كار له زمانى نهتهوهى گهلانى بندهس دهكا. لهو بارهيهوه، ميژوو چهندنين موونه و بهلگهى لهچاوچهقيومان پيش چاو دهخا. عهريهكان، له ژير پهردهى ئايينى ئيسلامدا، زمانهكهى خوځيان، به سهر ههموو گهلانى بندهسياندا سپاند. زمانى عهريهبيى، شوځنهواري زمانى نهتهوهى قيتيهكانى له ميسر به تهواوى كوتركردوهوه. كولونيايزمى فريهسا، به

زۆر زمانی فرەنسیی، بە سەر گەلانی « جەزایر، مەغریب و تونس » دا
 سەپاند. گەر تا ئەوڕۆ، بە پشتیووانی گەلانی دیکە ی عەرەب پزگاریان
 نەبووایە، هەستی نەتەوویی یان نەبوژیایەتەو، لەو باوەڕەدام، گەلانی ئەو
 سێ وولاتە، بە زمانی فرەنسیی قسەیان دەکرد، با هەر خوشیان بە عەرەب
 یزانیایە! هەمووشمان دەزانین، دواي ئەوێ ئەو سێ گەل بە سەرەختی
 گەیشتن، دەولەتی ناسیۆنالی خۆیان دامەزراند، دەولەتە عەرەبیەکان، چ
 پۆلیکی گرنگیان، لە بوژاندنەوێ زمانی عەرەبی و فێرکردنی
 پۆلەکانیاندا بینیو. تەنانت تا ئەوڕۆش، کارتێکردنی زمانی فرەنسیی،
 بە ناشکرا پێیانەوێ دیارە و ئێستەش زۆری زۆریان، لە نێو خوشیاندا،
 هەر بە فرەنسیی قسەدەکن.

ئەز لەو باوەڕەدام، چۆن لە نێوان « تاکەتاکەیی خەلک، تیرە و هۆز، گەل و
 نەتەو و دەولەتەکانی جیهان » دا، « چەلەمە، ململاتی، ناخۆشی و
 جەنگ » پروودەدا، بە هەمان شێوەش، لە نێوان زمانە جۆریە جۆرەکانی
 گەلانی جیهاندا، ئەو گرفتە پڕوودەدەن. هەموو ئەو گرفت،
 تەنگبێتەلچنین، بەرەرهکانیی، ململاتی، ناخۆشی و جەنگ، هەر لە
 سەرەتاوە، لە لایەن زمانی نەتەوێ بالادەسەو دەسپێدەکا، پۆزەپۆزیش تا
 دێ، لە گەل فراوانبوونی دەسلاتی رامیاری و داگیرکردنی وولاتەکا،
 بەرفراوانتر دەبێ. زمانی نەتەوێ بالادەس، بە هەموو شێوەیە هەول دەدا،
 شوێن بە زمانی نەتەوێ بێدەس لە قەکا، بە هەر جۆری، بە سەریدا
 سەرکەوێ و لەناویبەرێ. لە هەمان کاتیشدا، زمانی نەتەوێ بێدەسیش،
 دژیدەوێ، بەرانبەر ئەو داگیرکردن و ململانییە کۆل نادا، سەردانا
 نەوتنی، لە پێتای مانەو و ژياندا، داگوکیی لە خۆی دەکا، تا لە دەس
 زۆرداری نەتەوێ بالادەس و تواندەوێ زمانەکا، لە بۆتەي زمانی
 نەتەوێ داگیرکەردا، خۆی قووتاردەکا.

هەلبەتە، ئەو ناگوکیی و ململانییە نێوان هەر دوو زمانەکا، بە
 کاریکی خۆپسکیی دادەنرێ، لە نێوان زۆریەي زمانەکانی، نەتەوێ
 بالادەس و بێدەسی جیهاندا پرویانداوێ. بە شێوەیەکی گشتیی، هەموو
 ناگوکیی و ململانییە نێوان زمانەکان، هەر لە سەرەتای داگیرکردن و

له ده سدانی ده وله تی نه ته وهی نه ته وه کانه وه، ورده ورده ده رده که وی. گهر، ته ماشایه کی باری زمانی کوردیی کهین، زۆر به ناشکرا، نه و داگیرکردنی پیوه دیاره. سه ره تاکه شی بۆ سه رده می پوخاندنی ئیمپراتوری ماد ده گهر پته وه. له و پۆژه شه وه تا نه وړۆ، به چهن دین قوناغی جیا وازدا تپه پر بوه. هه روه ها، له سه رده مه جیا جیاکانی ده سه لاتنی ئیمپراتوریایکانی « هه خامه نشیی، نه شکانیی و ساسانیی »، له گه ل چهن دین زمانی ئیرانی کۆنی وهک « پارسیی کۆن، په هله ویی و پارسیی »، هه روه ها، زمانی گه لاتنی نوینی ناوچه که دا، ده سه وه خه بو ته وه. گهر زمانی مادیی، کاری له زمانی کوردیی و فارسیی نه وړۆ کردبێ، نه و نه و کارتیتکردنه، له سه رده میکی دیار بیکرودا وهک یهک واپوون. پاشان، کارتیتکردنه که پته پتهی ده سه لاتنی رامیاری گۆراوه و ناو و ژوو بو ته وه. دیاره، له سه رده می هه خامه نشیه کاند، زمانی فارسیی کۆن پتر بره ویبوه، گه لکی که لکی له زمانی ماده کان وهرگرتوه و کارتیکتی زۆریشی تیکردوه.

به لام، زمانی کوردیی ورده ورده، نه و که لکی له ده سه داده. چونکه، ده سه لاتنی رامیاری له کیسچوه. له بری کارتیتکردنی زمانی ماده کان، زمانی فارسیی، کاری له زمانی کوردیی کردوه. نه و کارتیتکردنه ش، له هه موو ناوچه کانی کوردستاندا، وهک یهک نه بوه. به لکوه، وهک له سه ره تادا گوتمان: به پتهی دوور و نزیکیی ناوچه کان، له مه لبه ندی ده سه لات و هیلتی تیکه لاپوونی هه ر دوو نه ته وهی داگیرکهر و داگیرکراوه گۆراوه. بۆ نمونه: گهر کارتیتکردنی زمانی پارسیی کۆن، له زمانی ماده کان، له هه موو ناوچه کانی پۆژه لات و پۆژه لاتنی خوارووی وولاتی ماددا، له گه ل ناوچه کانی پۆژاوا، باکوور و خوارووی پۆژاوادا به راورد کهین، نه و به ناشکرا، نه و جیا وازییه ده بینین. له هه موو ناوچه کانی یه که مدا، کارتیتکردنه که به شتیه یه کی یه کجار گه وه و کاریگه ربوه. نه و کارتیتکردنه به شتیه بیه بوه، هیز و توانای له زمانی مادیی پر بوه. ورده ورده، شوتنه واری له و ناوچه نه واده و زمانی فارسیی جیهی گرتو ته وه. که چی له ناوچه کانی دوو مه دا ده بینین، نه و کارتیتکردنه زۆر لاوازه بوه، زمانی مادیی شتیه بوژانه وه یه کی به خویه وه دیوه، له ده س نه و توانه وه، شیوانن و

کارتیکردنه رزگار بیووه. ئیدی بهو شتیوه، له گهڵ تپه پوونی رزگاردا،
 ههه داگیرکهری هاتووه، کوردستانی داگیرکردووه، زمانه که ی به گوتره ی
 خوی، کاری له زمانی کوردیی کردووه. ئهم کارتیکردنهش، له رۆژی
 پوخاندنی مادهوه دهسپندهکا، ههروا دهروا و بهردهوامدهبی، تا دوا قوناغی
 دهسلاتی فارسهکان، له سهردهمی ئیمپراتوریای ساسانیدا دهپیتجرتیهوه،
 سهردهمیککی نوی له کوردستان، ئیتران و ههموو ناوچه که شدا پهیدادهبی،
 نهویش سهردهمی دامهزراندنی ئیمپراتوریای ئیسلامیییه، که زمانی
 عهرهیی، زمانی رهسمی ئایین و ئیمپراتوریاکه بووه.

له ههموو نهو قوناغانه ی، کوردستانی پیتا تپه پویه و داگیرکراوه، ههه
 زمانیککی نهتهوهی داگیرکهر، به شتیویه له شتیوهکان، کاری له زمانی
 کوردیی کردووه. بهلام، کاتی عهره بهکان هاتن و ناوچه که یان داگیرکرد، نهو
 کارتیکردنه گۆرا. ههه دوو زمانی کوردیی و فارسیی، له ژیر کارتیکردنی
 زمانی عهره پیتا، خۆیان بینیییهوه. زمانی کوردیی، وهک لقن له لقهکانی
 زمانه ئیترانییهکان، تا پادهیهکی زۆر، له دهس زمانی فارسیی رزگار بیوو.
 کورد، له ههموو سهردهمه جیاوازهکانی میژوودا، ههولتی خۆ رزگارکردن و
 سهره خوی داوه. زمانه که ی خوی له کارتیکردنی زمانی نهتهوه
 داگیرکهرهکان پاراستووه. له بهرنهوه، چه ندين راپه رین و شۆرش خوتناوی
 به ریا کردووه. ههه چه نده ههموو نهو راپه رین و شۆرشانه ی، له میژووی
 کورددا روویانداوه، له گۆمی خوتن و فرمیسکدا نقومکراون. بهلام،
 هه میشه کورد توانیویه تی، زمانه که ی خوی له تواندنهوه بپارتی.

دیاره، ههموو نهو پهلاماردان و هیرشانه ی، «مه غۆل، تهتهر، رۆم و
 یۆنانیییهکان»، بۆ سهه ناوچه که کردوویانه و داگیریان کردووه، ههموو نهو
 جهنگه خوتناویانه ی، له سهردهمه جیا جیاکانی میژوودا، له نیوان
 دهسلاتدارانی فارس و تورکه عوسمانیییهکاندا، له سهه خاکی کوردستان
 روویانداوه، پاشان، نهو ناوچه یان بۆ ماوهیهکی درێژ داگیرکردووه،
 کاریکی زۆری له زمانی کوردیی و دیالیکتهکانی کردووه. به تاییه تی، له
 کاتیکدا، یۆنانیییهکان به سهه کردایه تی «ئه سهکه ندهری مه که دۆنی»،
 پهلاماری ئیمپراتوریای ههخامه نشییان دا و داگیریانکرد، گه لئ شت له

ناوچه که دا گۆڤا. له لایه که وه، زمانی پارسی کۆن تووشی گرفتیتکی
 تاییه تیی بوو، زمانی دهسه لاتی بۆ ماوهی پتر له سه دوه نجا سال له ده سدا.
 له لایه کی دیکه وه، یۆنانییه کان زمانی پارسییان قه ده غه کرد، زمانه که ی
 خۆیان به سهر دانیشتووانی ناوچه که دا سه پاند، زۆریه ی زۆری
 نوو سراوه کانیشیان سوتاند و له نیتورد. به لام، تا راده به ک، زمانی هیندی له
 ناوچه کانی ماد بوژایه وه. چونکه، پتوه ندیی نیتوان ماده کان و یۆنانییه کان
 خراب نه بوو، وهک نه و دهوله ته ی له سهر ده می «ئه ترۆپات» ی ماددا
 دامه زرا. (دهوری دهسه لاتی نه سه که ندهر و جه نه راله کانی له سهر خاکی
 ئیمپراتۆری هه خامه نشیی و کوردستانیش ناتوانی، له باری زمانیشه وه
 کاریگر نه بووین، شارستانیته یۆنانییه له ئیرانی نه و زه مانه دا، به زۆری
 کاری له سهر ژبانی چینی نه رستوگرات و دهسه لاتداران کردووه و ته نانه ت
 پاشایانی نه شکانیی که جیگه ی دهسه لاتی یۆنانییان گرتوه، تا
 ماوه به کیش له ژبانی خۆیان و ده رباردا لاسایی نه وانیان ده کرده وه و پاشان
 سه ره له نوێ گه رانه وه سهر دابوده ستووری ئاریایی. به لام، ژبانی چینه کانی
 خواره وه ی کۆمه ل، له لایه ن شارستانیته یۆنانییه وه، کاریکی نه وتۆی تی
 نه کراوه و له سهر رچه ی باوو یا پیران لای نه داوه و ههر نه شیانتوانیوه
 لا به دن، چونکه که ره سه و مایه ی نه م لادانه یان نه بووه، جا کاریکی زمانی
 یۆنانییه کردووه له سهر پتووستییه کانی ژبانی نه رستوگراتی بووه، نه ک
 هی خه لکی ره شوووت، که نه ویش به بادانه وه ی پاشایانی نه شکانیی و
 گه رانه وه یان بۆ سهر رتوشۆنی با پیران، زۆریه ی له بیر چۆته وه. (51، 70)

کاتی ئایینی ئیسلام، له ناوچه که دا به ته وایی بلا و بووه، کاریکی یه کجار
 گه وه ی له زمانی گهلانی ناوچه که کرد، چونکه:
 یه که م: زمانی گهلانی ناوچه که، خۆیان له بهر مه ترسیی هه ره شه لیکردنی
 قوتدان و تواندنه وه، له بۆته ی زمانی ئایینی نوێ و زمانی نه ته وه ی
 داگیرکهری عه ره بدا بینییه وه.

دووه م: زمانی کوردیی، وهک زمانیکی سه ره به خۆ، له دهس کارتیکردنی
 زمانه کانی دیکه ی ئیرانی قوتار بوو. به رتگه ی گۆڤا نکارییه تاییه تیه کانی
 خۆیدا تیه ره بوو. هه موو دیالیکته کانی، له ناوچه جیا جیا کانی کوردستاندا

گه شه یکرد. چونکه، هه موو زمانه کانی گهلانی ناوچه که، له یه کدییه وه نزیک بوون و کاریان له یه کدی ده کرد. به لام، دواى ئه و لیکدا برانه، هه زمانه ی به جیا ریگه ی گۆزان، گه شه سهندن و پیشکه وتنى خۆی وه بهرگرت. سییه م: هه موو ئه و گهلانه، له زمانى ئایینی نوێ تى نه ده گه یشتن، ناچار بوون، خۆیان فیری ئه و زمانه نوێیه کهن، تا هه موو پارانه وه، نوێژ و خواپه رستیه کیان، به زمانى عه ره بیى بى. له بهر نه وه ی خه لکی کوردستانیش، دواکه وتوو و نه خوێنده وار بوون، زۆر به درهنگ فیری ئه و زمانه ده بوون. به تایبه تیی، زمانى عه ره بیى له (فونیتیک، گرامەر، ئه لفبوی، ریتووس و شیه و ی نووسین) دا، له گه ل زمانى کوردیدا، گه لى جیا و ازبوو. بۆیه، سه ره تا که مه کتکی که م نه بى، که به په نجهدی ده س ده مئیرران، که سی دیکه فیری زمانى ئایینی نوێ و نه ته وه ی داگیرکه ر نه بووه. ته نانه ت که ر فیری ئه و زمانه ش نه بوونایه، ئه و ده قانه ی بۆ خواپه رستیی پتووستبوونایه، بى ئه وه ی لى تیبه گن، له بهر یانده کرد و وهک تووتی دووباره یانده کرده وه. وهک چۆن ئیسته، مناله موسولمانه په نابه ره کان، وانە ی ئایین ده خوێتن، هیندی ئایه تی قورئان له بهرده کهن، به لام لییان تى ناگه ن!

ئه م بارودۆخه نوێیه ش، هه لیکى باشی بۆ زمانى کوردیی په خساند، تا به پوختیی و پاراوه یی به یئیتته وه. چونکه، هینده ی زمانى فارسى، کارى له زمانى کوردیی ده کرد، هینده زمانى عه ره بیى کارى تى نه ده کرد. بۆیه ده توانین، به لێین: ئه م ده رکه ته یه ش زۆر تر له و مه له بنده نه دا ده بیئران، که له هه ر دوو مه له بنده دى ده سه لاتى فارس و عه ره به کانه وه دوور بوون. یا، به لانى که مه وه، به م شیه ویه بووه: تا کورد له فارسه کان دوور که وتبیتته وه، زمانه که شى له کار تیکردنى زمانى فارسى به دوور بووه، وهک زمانى کى خاوتن و سه ره خۆ حسیی بۆ کراوه، له خه سه له ته کانی زمانى فارسى، خۆی جیا کردۆته وه و پاراسته وه. جا لیکجیا بوونه وه، گۆزان و گه شه کردنه که ی زمانى کوردیی و دیالیکته کانیشی، وهک که مئى له مه و بهر گوتمان: به پێنى ناوچه جیا جیا کانی کوردستان بووه. له م قۆناغه نوێیه شدا، مه له بنده دى دیالیکتى ناوه ند، (زینویه تی زیاتریه وه و زۆر تر ئاماده یی

هه‌بووه بۆ گه‌شه‌کردن، هه‌ر بۆیه‌ش مه‌لبه‌نده‌که پانویه‌رینتیره‌وه و خودی له‌هه‌جە‌ی ناوه‌ندیش ته‌شه‌نه‌یکردوه و له‌ سنووری جاران‌ی تپه‌ریوه. (51.70) که‌چی، له‌ هه‌مان کاتدا ده‌بینن، دیالیکته‌کان‌ی دیکه‌ی زمانی کوردی، وه‌ک هه‌ر دوو دیالیکته‌ی باکوور و باشوور، به‌ به‌راوردکردن له‌گه‌ڵ دیالیکته‌ی ناوچه‌کان‌ی ناوه‌ندا، گه‌شه‌یان نه‌کردوه و له‌و ناسته‌ پتیه‌سته‌دا نه‌بون.

به‌ کورتی و کوردی ده‌توانن، بڵێن: له‌م قوناغه‌ تازه‌دا، دیالیکته‌کان‌ی زمانی کوردی سه‌ریانده‌ره‌تانه‌ و گه‌شه‌یانکردوه. چونکه‌ زمانی ده‌سه‌لاتی رامیار‌ی و زمانی ئاین، بۆ ماوه‌ی پتر له‌ سێ سه‌ده، هه‌ر زمانی عه‌ره‌بی بووه. ئهم زمانه‌ش له‌ بنه‌رتدا، له‌ هه‌موو پرویه‌که‌وه، له‌گه‌ڵ زمانی کوردی جیاوازیوه. واته‌: زمانی عه‌ره‌بی، له‌ لایه‌که‌وه زمانی ساسانییه‌کان‌ی له‌نتوێرد. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، زمانی کوردی بوژانده‌وه. دیاره، مه‌ترسی زمانی فارسی، بۆ سه‌ر زمانی کوردی، هه‌موو کات‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بی زیاتر بووه. چونکه‌، هه‌ر دوو زمانی کوردی و فارسی، زۆر له‌ یه‌کدییه‌وه نزیک‌بون و ئیسته‌ش هه‌ر نزیک‌ن. کێ ده‌لت، به‌پیتی ئه‌و نزیک‌ی و خزمایه‌تییه‌ی، له‌ نتوان هه‌ر دوو زمانی فارسی و کوردیدا هه‌بووه و هه‌یه، گه‌ر زمانی عه‌ره‌بی لێ گه‌رایه، ورده‌ورده، زمانی کوردی و زمانی فارسی یه‌کیان نه‌ده‌گرت و له‌ یه‌کدیدا نه‌ده‌توانه‌وه؟! به‌لام زمانی عه‌ره‌بی، هه‌رگیز ناتوانت، ئه‌و کاره‌ نیگیتیشه، له‌ سه‌ر زمانی کوردی دان. چونکه‌، دوو زمانی جیاوازن، پۆله‌کان‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد، خۆنده‌وار و شارنشینیه‌کان‌ی نه‌بت، هه‌رگیز نه‌ فیری ئه‌و عه‌ره‌بییه‌ ده‌بن، تا مه‌ترسی بۆ سه‌ر زمانه‌که‌یان هه‌بت، نه‌ هه‌نده‌ش پتیه‌سته‌یان به‌و زمانه‌ هه‌یه، مه‌گه‌ر هه‌ر هه‌نده پتیه‌سته‌یان پتی بێ، به‌شی ئه‌وه‌ بکا، ئه‌رک و فه‌رمانه‌کان‌ی، ئاینی ئیسلامی پێ جێبه‌جێکه‌ن. له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌توانن، بڵێن: زمانی عه‌ره‌بی، زمانی کوردی له‌ ده‌س توانده‌وه له‌ بۆته‌ی زمانی فارسیدا رزگارکرد. چونکه‌، له‌ قوناغی سه‌ره‌تای بلا‌بوونه‌وه‌ی ئیسلامدا، ئاینی ئیسلام و زمانی عه‌ره‌بی، تا چه‌ن پتیه‌سته‌یانبوو، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ره‌تا به‌ زمانی عه‌ره‌بی، «شایه‌قمان، هه‌ندێ سوره‌تی کورت، وێرد و ووشه‌ سه‌ره‌کییه

ناین «ییه کانی وهک: «سه لاموعه له یکم، نهسته غفیروللا، سویحانه للا، نه لحه مدوللا، لا نیلاهه نیله للا، نه للا هو نه کبه، ماشه للا، لا حه وله و لا قوه ته نیلا بیلا، کول نه فس زائقه ت نه لمه وت و ...» به ته وایی بچه سپتن، هر هینه کاریان له زمانی کوردیی کردوه. پاشان، ورده ورده توانویانه، له و رتیوه زمانه کesh بلا وکه نه وه.

بیگومان، دوی نه وهی هر دوو نیمپراتوریای عوسمانیی و سه فه ویی دامه زرا، له سهر دهسلات له ناوچه که و له بهر نه و ناکوکیه نایینزاییی له نیوانیاندا هه بوو، هه میسه، له ناکوکیی، ململانی و جهنگیتی بهر ده و مدابوون. زۆریی زۆری، ناگری دۆزه خی نه و جهنگانهش، هر له سهر خاکی کوردستان هه لگیرساوه، دواییش به ته وایی، گر که یان خوشکردوه. هر کاتی، دهسلاتی لایه کیشیان به سهر لایه نه که ی دیکه و کوردستاندا زالبوو، نه و زمانی نه و لایه نه یان، به سهر پۆله کانی کورددا سه پندراوه. جگه له وهی، کاتی جهنگی چالديران، له «1514» دا پرویدا، به یارمه تی تیره و هۆزه کانی سونی کورد، عوسمانییه کان به سهر سه فه وییه شیعه کاندا سهر که وتن. پاشان، به پیتی په یان نامه ی «زه هاو»، کوردستانیان له نیوان خویاندا دابه شکرد و پهنگی سنووری نیوانیان ریترا، نیدی له و رۆژه وه، کوردستان به سهر هر دوو نیمپراتوریا که دا دابه شکراوه. به پیتی نه و دابه شکردن و لیکدابه رانه ی خاکی کوردستانی، نه ته وهی کورد له یه کدی داپچه راوه، به شیککی له ژیر دهسلاتی فارسه کاندا ماوه ته وه، به شه که ی دیکه شیان، له لایه ن تورکه کانه وه داگیرکراوون. له بهر روشنایی نه م راستییانه شدا، باریکی نوتی نه ته وه یی و پامیاری له کوردستاندا دروسبووه. نه و باره نوتیهش، هینه ی دیکه، جیا وازی نیوان دیالیکته کانی، زمانی کوردیی قولکردۆته وه، له یه کدی دوورخستونه ته وه و لیکدابه ییوون. نه و نه و رۆ، ماوه ی چوار سه ده ی ته واه، زمانی کوردیی به هه موو دیالیکته جۆریه جۆره کانییه وه، وهک هه زه ته ی «سمایل»، له ژیر زهبری چه قوی زمانه کانی تورکی و فارسییدا ده نالینن. به لام، تا نیسته به هر شتیه به بووی، خوی له بهر زهبری کارتیکردنی زمان و فره هنگی، نه ته وه بالاده سه کانی «فارس، عه ره ب و تورک» دا راگرتوه، نه ز له و

باوهره شدام، تا تاكه كوردی له كوردستان و جیهاندا مابن، زمانی كورد هیش هه ده میتن، پۆژیه پۆژیش، پێشده كه وی و گه شه ده كا. ئیدی به و شتیه، دیالیتك و خواردیالیتكه كانی زمانی كوردی دروسبوون و دامه زران. هه موو ئه و فاكته رانه ی باسمان كردن، زه مینه یه كی له باریان بۆ لیتكه داپچران، دووركه وتنه وه و گه شه سه ندنی دیالیتكه كانی زمانی كوردی خوشكرد، تا ئه م هه مگو دیالیتك و خواردیالیتكه یان لێ كه وتۆته وه، ئه م زمانه كوردییه ی ئه و پۆمان، به پاکیی و په وانیه ی، له دهس گورگی چاوچنۆکی داگیركه ران قوتاربوه و بۆمان ماوه ته وه. وهك ده لێن: پۆله كانی نه ته وه ی كورد، له ژێر گوشاری دوژمنان و داگیركه راندا، زووزوو باوهر و ئایینه ی خۆیان گۆربوه و بایاندا وه ته وه. به لام، هه رگیز وازیان له زمانه كه ی خۆیان نه هێناوه!

به لام، له گه ل ئه وه شدا، به هۆی ئه و گۆرانكاریه نه ی، دوا ی جهنگی یه كه می جیهان، به سه ر ناوچه كه دا هات، بارودۆخی نه ته وه ی كوردیش، له هه موو پارچه كانی كوردستان، تا راده یه كی زۆر گۆپانی به خۆیه وه بینه ی. به تایبه ته ی، له پۆژه لات و باشووری كوردستان، دوا ی جهنگی دووه می جیهان، ده رفه تی بۆ كورد دروسبوو، تا كه می به خۆیدا بێته وه، ئاوړی له زمانه كه ی بداته وه. گه ر، به رواردی له نێوان ئه م سه د سا له ی دوا ییدا بكه ی، ده بینه ی: زمانی كوردی ئاخافتن به گشتیه ی و نووسین به تایبه ته ی، پۆژه پۆژ، به ره و پێشه وه چوه، ئه و جیاوازییه زۆره ی له كۆندا، له نێوان دیالیتكه كانی زمانی كوردیشدا ده بینه ر، ئه و پۆ به شتیه یه كی له به رچاو كه مپۆته وه. چونكه، تا دی، پۆله كانی نه ته وه ی كورد، هه ستی نه ته وه یی و هوشیاریه ی رامیاریه یان په ره ده ستیه ی، تێكه لاو بوون له نێوان پۆله كانی گه لدا، له یه ك پارچه دا یا له هه موو پارچه كانی كوردستاندا پترده یی. هۆكانی هاتوچۆ ئاسانه تر بووه، گه لێ پێگه وبانی هاتوچۆ، له هه موو به شه كانی كوردستان دروسكراون. هۆكانی راگه یاندن وهك: « پۆژنامه، گۆقار، رادیۆ و تیلیفیزیۆن »، كاریكی زۆر گه وه ریه یان، له نزیك كردنه وه ی شتیه كانی زمانی كوردی كردوه، به تایبه ته ی، له و پۆژه وه، تیلیفیزیۆنی مه د « MED TV »، له « 1995/5/15 » دا، له ده ره وه ی وولات دامه زرا، ئیدی

لهو کاتهوه، کاری ههزاران دهزگهی وهک: «خوتندنکه، ریکخرای وێژهیی، هونهری، پیشهیی، نهکادییی و رامیاری» دهکرد. له بوارهکانی «زمانفیربون، گهشهسه‌ندنی زمان، که‌مکردنه‌وهی جیاوازی نیتوان دیالیکته کوردیه‌کان» دا، رۆلێکی گه‌لێ مه‌زنی ده‌بینی. گهر بمایه، کاره‌کانی به‌ شیوه‌یه‌کی ریکویتی به‌ پتوه‌بیرایه، کادییری شاره‌زا و پستۆ، له‌ بواری زمانه‌وانیدا کاری تیدا بکردایه، له‌و باوه‌ره‌دام، نه‌و نه‌رکه نه‌ته‌وه‌یی یه‌ی، به‌ زیاده‌وه جێبه‌جێده‌کرد. چونکه، نه‌و تیلیفیزۆنه، له‌ بواری بوژاندنه‌وه‌ی زمانێ کوردیی و لیکدی نزیکردنه‌وه‌ی دیالیکته‌کانییه‌وه، به‌ «رێنيسانس» یکی کوردیی، کوتایی سه‌ده‌ی بیستهم و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستویه‌ک داده‌نرا.

له‌ کوتایی سالی «1998» یشه‌وه، تیلیفیزۆنێکی دیکه‌ی سه‌رانسه‌ری ئاسمانیی «KTV» دامه‌زراوه، گهر به‌رنامه‌کانی له‌ راژه‌کردنی زمان و پاشه‌پۆژی نه‌ته‌وه‌ی کورددا بێ، نه‌وا ده‌توانی، هه‌موو بۆشایی یه‌کان پرکاته‌وه، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا، زمانی کوردیی، له‌ ده‌س گه‌لی گرفتی جوژه‌جوژه‌ پرگارکا.

3. زمانی کوردیی و دابه‌شبوونی دیالیکته‌کانی :

دوای ئەوێ، کورته‌یه‌کی میژوو‌ییمان، دەر‌بارە‌ی پە‌یدا‌بوونی دیالیکته‌کان پێش‌که‌ش‌کرد، ئێ‌ستە، کاتی ئە‌وه‌ هاتوو، کە‌مێ له‌ سەر‌ جو‌ری ئە‌و دیالیکته‌کانە‌ بدو‌یت، بە‌ پیتی توانا، پە‌نجە‌ بۆ‌ جیا‌وا‌زیه‌کیان پراکتیشین. له‌ ب‌واری دیالیکته‌کانی زمانی کوردیدا، گە‌لێ له‌ زانا، پۆ‌ژه‌لاتناس، زمانناس، زمان‌زانە‌کانی کورد و بیانیی کاریان‌کردوو، بیرو‌پ‌رای جیا‌وا‌زان دەر‌پ‌روه. بۆ‌یه، ئە‌و باب‌ه‌ته‌ زۆ‌ر با‌س‌کراوه، پێ‌ویست بە‌وه‌ نا‌کا، بە‌ در‌ژیی لێ‌یان بدو‌یت. بە‌ل‌کو، بە‌ کورتیی با‌سیان د‌ه‌کە‌ین. دیاره، هەر‌ نو‌وسەر و شاره‌زایه‌کی زمانیش، بیرو‌با‌وه‌ری جیا‌وا‌زی تایه‌تیی خۆی ه‌ه‌بووه، بە‌ شێ‌وه‌یه‌کی جیا‌واز، لە‌م با‌سه‌ دا‌وه. ئە‌و دید و بۆ‌چ‌وانە‌ی ئە‌وانیش، له‌ با‌وه‌ری شاره‌زا و پ‌س‌پۆ‌ره‌ کورده‌کاندا، بە‌ ڕوونی پ‌ه‌نگیدا‌وه‌ته‌وه.

ئ‌ه‌ز پێ‌ما‌وه، شاره‌زا و پ‌س‌پۆ‌ره‌ بیانییه‌کان، کار‌تیکی زۆ‌ریان کردوو، بە‌لام، وه‌ک پێ‌ش‌تر گو‌مان: مە‌رج نییه، ه‌ه‌موو کاره‌کانیان پ‌استبو‌وت، ه‌ه‌مو‌یان نیشانی پ‌استیان پێ‌کا‌وت. له‌ پ‌ه‌ر‌نه‌وه‌ی، له‌ لایه‌که‌وه‌ ئە‌و کۆ‌مه‌له‌ زانا‌پانه، زۆ‌ریه‌یان خ‌ه‌ل‌کی بیانیی بوون. سەر‌ه‌پ‌رای ئە‌وه‌ی زۆ‌ریش کۆ‌شان، بە‌لام، بە‌ گیانی زمانه‌که، ئ‌اه‌ه‌نگی پ‌استیی ووشه‌کان، گو‌ت‌نیان بە‌ شێ‌وه‌یه‌کی در‌وست، زۆ‌ر ئ‌اشنا نە‌بوون و بە‌ چا‌کیی سەر‌یان لێ‌ دەر‌ نە‌کردوو. ه‌ه‌روه‌ها، گەر‌ له‌ دیالیکته‌تیکی دیار‌یک‌را‌و‌یشیان کۆ‌لی‌ب‌سته‌وه، له‌وانه‌یه، ته‌نیا لایه‌ن‌تیکی تایه‌تییان گرت‌بێ و لێ‌ی ورد‌بو‌وب‌نه‌وه، لایه‌نه‌کانی تریان بە‌ لا‌وه‌نا‌وه. له‌ لایه‌کی دی‌که‌شه‌وه، ئە‌و کاد‌یره‌ بیانییانە، له‌ چا‌و کاد‌یره‌ کورده‌کانی خۆ‌ماندا، زۆ‌ر شاره‌زا نە‌بوون. جگه‌ له‌وه‌ی، ئە‌و‌پۆ‌ دەر‌که‌وتوو، هێندێ‌ ه‌له‌ی زان‌ستانه، له‌ دید و بۆ‌چ‌ونه‌کانیاندا ه‌ه‌بووه. دیاره، له‌و سەر‌ده‌مانه‌دا، بە‌ کار‌تیکی پ‌است دان‌را‌ون. چون‌که، هێندێ‌ له‌و بیرو‌پ‌رایانه زۆ‌ر کۆ‌تن، بە‌ شێ‌وه‌یه‌ بوون، ته‌نیا بۆ‌ ئە‌و سەر‌ده‌مانه‌ نۆ‌یس‌وون. ئە‌و‌پۆ‌ بیرو‌با‌وه‌ری نۆ‌یت‌ر ه‌یه. جا هەر‌ بۆ‌یه، زۆ‌ر جار کاره‌کانیان نات‌ه‌وا‌بووه، هێندێ‌ جار پ‌تیان له‌ م‌ر‌ۆ‌ف گۆ‌پ‌روه، گە‌لێ جار‌یش م‌ر‌ۆ‌شیان تو‌وشی سەر‌یه‌شه‌کردوو. بۆ‌یه لە‌م لێ‌کۆ‌لینه‌وه‌یه‌دا، زۆ‌ر گر‌نگی بە‌ بیرو‌پ‌رای ئە‌و

پسپۆره بیانییانه نادهین، به ریزیکی بی ئەندازه و به سوپاستیکی گەرمەوه، تەنیا ناویان دینین و پەنجە بۆ هەلەکانی هیندیکیان را دەکێشین. بەلکوو، ئەوێ لێره دا، پتر خۆی لە ناو بازەنێ لیکۆلێنەوه کەماندا دەبینیتەوه و زۆر بایەخی پێ دەدەین، بیروباوەری شارەزا، زمانزان و پسپۆرهکانی کورد خۆیتە.

لەگەڵ ئەوەشدا، وەک « د. محەممەد موکری » دەڵێ: (نکولی لەوه ناکرێ، رەوشتی لیکۆلێنەوه و شێوەی کاری ئەوان، رەوشتیکی پەسند و بەرزبووه، گەر خەلکی زمانەکە، رەوشتی ئەوانیان رەچاو کردایە، ئەو ئەنجامە وەرەگیرا، هەزاران جار زۆر تر دەبوو.) « 58، 114 » ئەو رۆژە لاتناسانە، بە شێوەیەکی گشتیی، کاریان لە سەر هەموو دیالیکتەکانی زمانی کوردیی کردووه، گەلێ رووی تاریکیان بۆ رووناکردووینەتەوه، زۆر زانیاری بە کەلکیان بۆ تۆمارکردووین. بەلام، لەگەڵ ئەوەشدا، بە پێوانەی ئەم سەردەمە، هەر هەلەیان هەبوو! هەروا بۆ نمونە: « ئەولیا چەلەبی » دەڵێ: (زمانی کوردیی بە سەر پازدە دیالیکتدا دا بەشە کړی و ئەمانەن: « زازا، لۆلۆ، عونیک، مەحمودی، شیروانی، جزیرەیی، پسانی، سنجاری، حەریری، ئەردەلانی، سۆزانی، خالیدی، چەکوانی، عمادی، رۆژکی. » « 318، 97 » دیارە، « چەلەبی » لە گەشتە کەیدا، لە هەر ناوچەیە لای دای، لە هەر گوندێ، پاروویە نانی خواردی، گوتی لە جۆرە دەنگ و ئاوازیکی جیاوازی کوردیی بوو، ئەو بە دیالیکتێکی سەربەخۆی داناوه، بێ ئەوێ، هیچ جۆرە بنچینە یەکی زانستانە رەچاوکا. لەوێش دەچێ، پتر بە پیتی ناوچە جیاوازهکانی کوردستان دا بەشیکردی، بۆیه وا، ناوی گوند و شارۆچکەنانی کوردستانی ئەو سەردەمە ی ریزکردووه!

هەر وەها، « مینۆرسکی » لە بارەی دیالیکتەکانی زمانی کوردییەوه دەڵێ: (زمانی کوردیی بەشکراره بە شێوە زمانی زۆرەوه وەکوو:

1. شێوە زمانی خواروو: لە « کرماشان و سەنەندج ... هتد » پیکهاتووه.
2. شێوە زمانی رۆژەهلات: زمانی « سلیمانی و سابلاغ ».
3. شێوە زمانی رۆژاوا: ئەمەیان تا رادەیەک لە هەموو سەرانی سەری کوردستاندا بلا بووتەوه.

کورده رۆژه لاتییەکان و رۆژاوا ییەکانیش، بە زمانەکیان ئەلتین: «کورمانجیی». لە سەر ئەوەشە، کە مایە تیەکیانی تر بە شێوە زمانی رۆژه لاتیی ئەدوین. بەلام، لە ڕووی قسە پێتکردن و فۆنیتیکەوه، پاکیان پاراستوو. وە لە نیشانەکانی جیاوازی شێوە زمانی رۆژاوا یی و رۆژه لاتیدا، ئاوەلناوی تاکی قسە کەرە وەکوو «من ئەزانم» لە شێوە زمانی رۆژه لاتیدا ئەبێتە «ئەزانم»، لە شێوە زمانی رۆژه لاتیدا ئەم دوو ووشەیه هەر دووکیان ئاشکران، تەنانەت لە لایە کچوونی شیاندا لە گەل سلاقیدا، کە ئەمانە هەموویان لە یەک ڕەگەزن. (85، 112، 84)

«میتۆرسکی» لە سالی «1915» دا، یەکنی لەو زانا رۆژه لاتناسە ئەکادیمیە بە ناوبانگانی ڕووس بوو، باسی «جوگرافیا، میترو، ڕەگەز، چینه جیاوازیەکانی کۆمەڵ، کەسیتی کورد، زمان، وێژ، ئایین، خوڕەوشت، ژن و پێوەندی کوردیی بە گەلانی دیکەوه» کردووه. وەک زانایەکی لیتاتوو، سەرەتای لیتکۆلینە و یەکی ئەکادیمی، بۆ ئەو باسانە داناوه. بەلام، لە گەل هەموو ئەمانەشدا، هێندێ لە بیروڕاکیانی، ئەورۆ بە هەلە دادەنرێن. جگە لەوەی دابەشکردنەکی بۆ زمانی کوردیی، ئەورۆ بە راست دانانرێ. چونکە، دیالێکتەکانی زمان، لە سەر بنچینەی ناوچەی جوگرافیا دابەش ناکرێن، بەلکوو، لە بەر ڕۆشنایی جیاوازی نیتوان دیالێکتەکان، لە ڕووی «فۆنیتیک، گرامەر و ووشە لە یەک نەچووەکان» وە دیاری دەکرێن.

د. «مارف خەزەندەر»، لە ڕوونکردنە و یە کدا دەلتی: (بەشکردنی شێوە زمانەکانی کوردیی، لە سەر بناغەی جوگرافی شتیکی ڕوای پیکراو نییە. چونکە، بەو مەسەلە یە لای نەکردۆتەوه بە لای سروشتی شێوە زمانەکان و پەيوەندیان بە یەکتربووه. بێگومان. باری جوگرافی کار ئەکاتە سەر شێوە زمان، بەلام، جیای ناکاتەوه. (85، 112)

هەر وەها، «ئەلیکساندەر ژابا»ش، باسی دیالێکتەکانی زمانی کوردیی کردووه. بەلام، بە پیتی خێلە کوردییەکان و جیگەی دانیشتیان پۆلینیکردووه. ئەمەش، لە زۆر ڕووی زمانەوانییەوه، بە هەلە دادەنرێ. هەر وەک پڕۆفیسۆر «خەزەندەر» دەلتی: (ئەو هشی پەيوەندی بە ژاباو هەبێ، ئەو لە سەر بناغەی هۆز و ئەو ناوچانەی تیا دانەنیشن جیایکردوونەتەوه،

تهنانهت ئەو ناوچه جوگرافىيەكان و شارەكانى بەستوو بەو ھۆزانەوہ كە
تيا دانەنیشن، ئەمەش شتێكە دوورە لە راستییەوہ. »85.112«

ھەر چەندە، « مینۆرپسكى » پراژەيەكى گەورەي، پێشكەش بە نەتەوہي
كورد كردووە، لە كۆمەلگەي كوردەواریدا، زۆر ناوبانگي دەرکردووە. بەلام،
لە راستیدا، لیتكۆلینەوہكەي لە سەر كورد، تەنیا وەك سەرەتايەك بە
كەلكدێ، ئەگینا بە پێوانەي ئەو پۆ، زۆر ساكارانە نووسراوە و گەلێ ھەلەي
تێدايە. جگە لەوہي، لە ھێندێ بواردا، وەك زمان و ئایینی كورد، زۆر لە
باسەكانی خۆیدا قوول نەبۆتەوہ. لەو دەچێ، ئەو ماوہیەي لە كوردستاندا
ژیايێ، بایي ھێندە نەبووی، بە تەواوي شارەزای ھەموو كونوقۆژنەكانی،
ژیانی كۆمەلگەي كوردەواری بووی. لەگەڵ ئەوہشدا، ئەو لیتكۆلینەوہیە بۆ
ئەو سەردەمە، بە كاریكێ گەلێ گرنگ دادەنرێ. ھەر چەندە، پێش ئەو
سەردەمە و ھەر لەو سەردەمانەشدا، ھێندێ لیتكۆلینەوہي دیکە كراوە، لە
چا و لیتكۆلینەوہكەي « مینۆرپسكى » دا، گەلێ دەولەمەندتر و بەپێژتر بووہ.
ھەروەھا، لە زۆریەي شۆینی ئەو بەرھەمەیدا، نووسینەكانی زیاتر لە
بیرەوہری دەچێ، وەك لەوہي لیتكۆلینەوہیەكی ئەكادیمی یی!

بە لای منەو، پسپۆر و زانا كوردەكانی خۆمان، گەلێ لەو پۆژھەلاتناس و
گەرۆكە بیانییانە، شارەزاتریبون، ھەر بۆ نمونە: زانایەكی وەك « توفیق
وہبی »، لەگەڵ ئەو پۆژھەلاتناسانەدا چۆن بەراوردەكری؟! بۆیە، منیش
لەگەڵ د. « مارف خەزنەدار » دا دەلێم:

(كوردەكان خۆیان لیتكۆلینەوہي زۆریان كردووە و خستەي تایبەتیان
پێكخستووہ بۆ جیاكردنەوہي شتێو زمانەكانی كوردیی و ئەو ناوچانەي
تیا بلاو بوونەتەوہ. خاوەنی شەرھنامە لە پرووی شتێو زمانەكانەوہ، زمانی
گەلێ كوردیی كردووە بە چوار شتێو زمانی گەورەوہ كە ئەمانەن: كرمانجی،
لۆری، گۆرانی، زازا. ھەروەھا، زانای كورد توفیق وہبی، ئەم خستەيەي
فراوانكردووە، ھەر شتێو زمانیک لەو شتێو زمانانەي بەشكردووە، بۆ
شتێو زمانی پچووكتەر و ئەو ناوچانەشي دیاریكردووە كە قسەي یی ئەكەن.
بۆ نمونە شتێو زمانی كرمانجیی ژووروی كردووە بە دوو بەشەوہ، سەروو و
خواروو، وە ھەر بۆ نمونەش ئەلێن شتێو زمانی كرمانجیی خواروو لای

توفیق وهه‌بی، له‌م ناوچانه‌دا بلاووتوهه، « هه‌ولیر، سلیمانی، مه‌باد، سنه»، له‌ کاتی‌کدا نه‌بینن، مینۆرسکی شیوه‌ زمانی سلیمانی و سابلاغیی کردوه به‌ رۆژه‌لاتیی و شیوه‌ زمانی سنه‌ی خستۆته‌ خواروو، له‌ راستیشدا خۆی له‌ شیوه‌ زمانه‌کانی سلیمانی و سابلاغه - به‌لام ژابا شیوه‌ زمانی هۆزه‌کانی بلباس و زهرزی نه‌خاته‌ ناو شیوه‌کانی سلیمانی و سابلاغه‌وه « موکری » له‌ کاتی‌کدا نه‌م دوو شیوه‌ زمانه‌ له‌ شیوه‌ زمانی کرمانجیی ژووروون) « 86-85، 112»

وا بزانم، نه‌م مشتته‌ چکۆله‌یه‌ی، له‌ سهر دید و بوچوونه‌کانی « مینۆرسکی و ژابا » هینامانه‌وه، نمونه‌ی خه‌وارتیکی دید و بوچوونه‌ هه‌له‌کانیان بێ، گهر له‌ گه‌ل دید و بوچوونی زانا کورده‌کانی خۆماندا، به‌راوردیانکه‌ین! نیمه‌ لیته‌دا، هه‌ولده‌ده‌ین، به‌پینی باری سهرنجی زانا و شاره‌زاکانی زمانی کوردیی، دوو شیوه‌ دابه‌شکردنی جیاواز بو دیالیکته‌کانی پێش چاوخه‌ین.

1. دابه‌شکردنی دیالیکته‌کان، له‌ به‌ر رۆشنایی جیاوازییه‌کانی نێوانیاندا: ناشکرایه، زمانی کوردیی، وه‌ک هه‌موو زمانێکی دیکه‌ی نه‌توه‌ه‌کانی نه‌م جیهانه، له‌ چهند دیالیکتیکی جوړبه‌جوړ پیکهاتوه. هه‌ر چه‌نده، هیندی نووسهر و لیکۆلهر، به‌ پێنج دیالیکتی جیاوازی داده‌نێن، به‌لام، له‌ راستیدا، زۆریه‌ی شاره‌زایان له‌ سهر نه‌وه‌ ریککه‌وتوون، زمانی کوردیی، له‌ چوار دیالیکتی سهره‌کیی پیکهاتوه.

نه‌وه‌ی تا ئێسته‌ پێمانگه‌یشتوه، نه‌وه‌مان بو ده‌سه‌لمێنتی: یه‌که‌م که‌سه‌ی له‌ ناو کورددا، زمانی کوردیی به‌ سهر دیالیکته‌کانیدا دابه‌شکردبێ، میر «شهره‌فخانی به‌دلیسی» بووه. شهره‌فخان چوارسه‌ده‌ له‌مه‌به‌هر، له‌ شاکاره به‌ نرخه‌که‌یدا «شهره‌فنامه»، زمانی کوردیی به‌ سهر چوار دیالیکتی وه‌ک (کرمانج، لور، که‌له‌ور و گۆزاند) دابه‌شکردوه «29، 62» نه‌م دابه‌شکردنه‌ی «شهره‌فخان»، وه‌ک بنچینه‌ و سهره‌تایه‌کی گرنج و ابوه، له‌ دوااییدا، زۆریه‌ی شاره‌زایانی زمانی کوردیی، که‌لکیان لێ وه‌رگرتوه. «توفیق وهه‌بی»، زمانی کوردیی به‌ سهر چهند دیالیکت و خواردیالیکتی‌کدا دابه‌شده‌ک‌ا. به‌ پڕوا « وهه‌بی»، زمانی کوردیی له‌م دیالیکته‌ سهره‌کیانه‌ی خواره‌وه‌ پیکهاتوه:

1. کرمانجی :

A - کرمانجی ژووروو : لهم لقانه پیکهاتوو « بادینایی، بۆتانی، ناستیانی، ههکاری و بایهزیدی ».

B - کرمانجی خواروو: لقهکانیشی ئەمانەن « موکری، مهابادی، سۆرانی، ههولتیری، سولهیمانی، سولهیمانی و کهرکوک، سنهیی و نەردەلانی ».

2. لوری : « بهختیاری، لهک، فەیلی، کهلهوڕ و مامهسنهیی ».

3. گۆزان : « باجهلانی، کاکهیی، زهنگهیی، ههورامانی ».

4. زازایی. « 116-115,58 »

ههلبهته، ئەم دابهشکردنه، تا ئەندازهیهکی زۆر، بۆ ئەو سهردهمه زۆر راستبووه. بهلام، وا بزانی، ئەوڕۆ هیندی لهو لقه دیالیکتانه، به تهواویی له یهکدی نزیکبونهتهوه. لهبەرئەوه، ژمارهکانیان که مدهبنهوه. بۆ نمونه: له بهشه دیالیکتی کرمانجی خواروودا، ههردوو لقه دیالیکتی « موکری و مهابادی » یا لقه دیالیکتهکانی « سولهیمانی، سولهیمانی و کهرکوک » و « سنهیی و نەردەلانی »، جیاوازییهکی ئەوتۆیان له نێواندا نهماوه.

« محهمهد ئەمین زهکی » دهلی: (شاراوهش نییه، دیالیکته کوردیهکان چهند بهشیکن: لهوانه بهشی هههه گهورهیان له دیالیکتی کرمانجی پیکهاتوو. به پیتی باوهری پهرتووکی « شهرفنامه »، گهلی کورد به سهه چوار بهشدا دابهشدهکری: کرمانج، لۆ، کهلهوڕ و گۆزان.) « 316,97 » ماموستا « خال »، زمانی کوردی به سهه چوار دیالیکتدا دابهشدهکا:

1. زازا.

2. کرمانجی دهسته چهپ « شمالیی » که « بۆتانی » و « بادینانی » و « ههکاری » و « بایزیدی » و « شهمدینایی » یه.

3. کرمانجی دهسته راست که « سۆرانی » و « بابانی » و « موکریانیی » و « نەردەلانی » و « کهلهوڕی » و « گۆزانی » یه.

4. لوری که « بهختیاری » و « لهکی » و « فەیلی » یه. « 26,102 »

بهلام، ئەم دابهشکردنه، زۆر راست نییه. چونکه، جگه لهوهی، « سۆرانی و بابانی »، کاتی خۆی، ناوی دوو میرنشینی گهوهی کوردی بوون،

یه که میان: له ناوچهی سوله یمانیی و دووه میشیان: له ناوچهی ره واندوز بوون، ئیسته لقه دیالیکتی سوله یمانی جیگر تونه توه، هر دوو کیشیان، نزیکه ی هر یه ک شقن. «که له ویری» له ژیر دیالیکتی لووریدا پۆلینده کرئ و به شق له کرمانجیی دهسه راست پیک ناهیتن. ههروه ها، دیالیکتی «گۆرانیی» دیالیکتیکی سه ره خۆیه و به شق له دیالیکتی کرمانجیی دهسه راست پیک ناهیتن.

د. «عیزه دین مسته فا ره سول»، ده لئ: زمانی کوردیی (چار دیالیکتی گه وهری هیه و نه و دیالیکتانه ش چهند لقیکی لی ئه بیته وه). «11,69» ههروه ها، د. «جهمال نه به ز» یش، زمانی کوردیی به سه ره دوو شیوهی بنچینه یی (کرمانجیی ژوووو و کرمانجیی نیوه راست) و دوو شیوهی لاتهنیشتدا (کرمانجیی ژووو و کومه له شیوهی گۆرانیی - زازایی) دابه شکردوه، هر یه کئ له دیالیکتانه ش، به سه ره چهن زاراوه یه کی تایبه تیدا دابه شده کاته وه. «22,23» به لام، له سالی «1957» دا و له په رتووکی «خوتنده واری به زمانی کوردی»، ده باری شیوه کانی زمانی کوردیی ده لئ: (له کوردیدا چوار شیوهی بنچینه یی هیه: گۆرانیی و کرمانجیی و لووری و زازایی، کرمانجییش دوو چه شنه: کرمانجیی باکوور و کرمانجیی خواروو، ئه م شیوانه ش جیا وازیان له گه ل په کتر به جۆریکه هه ندئ جار دوو کورد ژۆر به زه حمه ت له یه ک ئه گهن). «5,26» ههروه ها، له سالی «1976» دا، وانا دوا ی نۆزده سال، بیرورای خۆی ده گۆرئ و زمانی کوردیی، به سه ره دوو شیوهی بنچینه یی و دوو شیوهی لاتهنیشتدا دابه شده کا. هر چه نده، پاشتر ده لئ: (مه به ستیشم له م دابه شکردنه به م جۆره، که مکردنه وهی نرخ و بایه خی ئه و شیوانه نییه که به لاتهنیشتیان داده نیتیم. به لکوو مه به ستم له شیوه بنچینه یی یه کان ئه و شیوانه یه که ئه مرۆ بوونه ته زمانی ئه ده یی و شیوه لاتهنیشته کانییش ئه وانن که ده میکه ئه و ده وهره نابین). «21,23» به لام، له هه مان کاتدا، ئه م دابه شکردنه له گه ل ئه و دابه شکردنه ی پتشیودا، جیا وازییه کی گه وهری هیه. چونکه، له یه که مدا، چوار دیالیکت به دیده که یین، کرمانجیی باکوور و خوارووی هر به یه ک دیالیکت داناوه و هر به شتیکیشیان وه ک لقه دیالیکتی ده رده که وئ.

که چی، له دووه میاندا، هر دوو به شه کرمانجییه که ی، به دوو دیالیکتی جیاواز داناوه و به کرمانجی ژوورو و کرمانجی نپوه راست ناویردوون. ههروه ها، له دابه شکردنی یه که مدا، دیالیکتی لووری به کارهیتاوه، که چی، له دابه شکردنی دووه مدا، به دیالیکتی کرمانجی ژتروو ناوی بردووه و به سهر چهن لقه دیالیکتیکی دیکه دا دابه شیکردوونه ته وه، که له دابه شکردنی یه که مدا، په نجه ی بۆ دابه شکردنی خواردیالیکته کان نه بردووه. پاشان، له دابه شکردنی یه که مدا، هر دوو دیالیکتی گۆرانی و زازایی لیکه ی جیاگردوونه ته وه و به دوو دیالیکتی سهر به خۆی داناون. که چی، له دابه شکردنی دووه مدا، له ژتر کۆمه له شتوه ی « گۆرانی - زازایی » دا پۆلینیکردوون. دیاره، له دابه شکردنی یه که مدا، که لکی له دابه شکردنه که ی شادپه وان « توفیق وه هیبی » وه رگرتوه، به لام، پاشان باوه ری خۆی گۆریوه و دابه شکردنی دووه می به لاهه په سهندتر بووه. د. « که مال فوواد »، له گوتاریکدا ده یاره ی دیالیکت و زمانی نووسین، دیالیکته کانی زمانی کوردیی، به سهر چوار جوردا دابه شکردووه :

(1). کرمانجی سهر وو 2. کرمانجی خواروو 3. کوردی باشووری 4. گۆرانی و زازا. « 24، 89 » لیره دا ده بینن، هر دوو دیالیکتی « گۆران و زازا » ی، به یهک دیالیکت داناوه. ههروه ها، دیالیکتی گۆرانی، به سهر چهند لقه دیالیکتیکی وهک (هه ورامیی، که نۆله یی باجه لانیی، که هواره یی) دا دابه شکردووه. « 26، 89 »

هه لبه ته، هر دوو دیالیکتی « گۆران و زازا »، هر چهنده، له پووی جوگرافیاوه له یه کدییه وه دووربن، به لام، له پووی سهره تاکانی زمانه وانیه وه، له یه کدییه وه نزیکن. بۆیه، هیتندی شاره از و پسپۆر، نه و دوو دیالیکته به یهک دیالیکت داده نیتن. هر وهک « زوییحی » یش ده لئ: (له مه لبه ندی له هجه ی باکووری و ناوه ندیی زمانی کوردییدا، دوو دوورگه ی زمانی همن، که سهره پای دووری له یه کتر، پیاو به هاسانیی ده توانی بلتی، له نه سلا یه کن، نه ویش « زازایی » یه له باکوور و « گۆرانی » یه له « ناوه ندییدا »، نه مه ی ناخریان، زیاتر به « هه ورامیی » ناوی ده رکردووه، چونکه، گه وهره ترین ناوچه یه کی تیییدا ره واجی هه یه

«هه ورامان» ه، بئجگه لهوهی له «پژاوا» و «که نه ووله» و له ناو عه شیره تی «باجه لان» و «زهنگنه» و «شه بهک» یش قسه ی پئ ده کرئ، زازاییش له «پلوی»، «کۆر» و «چه به خچوور» له بره ودايه. من له سهر ئهم دوو بن له هجه به، تا راده بهک گه یشتوو مه ته هه ندئ نه نجام و گومانم له وه دا نییه، که «کورددی» ن، به لام، چونکه لیکنۆلینه وه که م به لای خوشمه وه هیشتا کالو کرچه، وازم له وه هینا که لهم سهره تایه دا بلاویکه مه وه و هه لیده گرم بۆ مه یدانئیکێ تر.» (55, 70)

مامۆستا «مه ردوخ»، زمانی کوردیی به سهر چوار دیالیکتی سهره کیدا دابه شده کا و ده لئ: (زمانی کوردیی نه مړۆ له چوار شتیه زمان پتیکتێ «کرمانج، گۆران، لۆر، که لهوێ» و هه ریه کئ له مانه بوون به چهن به شتیکی تره وه که شتیه یان له یه ک جیاوازه.) (84, 106)

«فواد حه مه خورشید»، هه ورامانی به یه کئ له لقه دیالیکتی گۆران داناوه و ده لئ: «زاری گۆران ده کرئ به چوار به شه وه، گۆزانی نه سلی، هه ورامانی، باجه لانی، زازایی» ... (634-612, 75)

«تایه ر سادق»، دیالیکته کانی زمانی کوردیی، به سئ دیالیکت داده نئ، {1. زازا. 2. لۆری (به ختیاری، له کیی، فه یلی، پۆژبه یانی). 3. کرمانجیی «کرمانجیی سه روو» (بۆتانی، بادینانی، هه کاری، بابه زیدیی، شه مدینانی) و «کرمانجیی خوارو» (سۆزانی، موکریانیی، نه رده لانی، که لهویری، گۆزانی). (92, 63) هه ر چه نده، ئهم نووسه ره لیره دا، له سهر پتوشوتنی دابه شکرده که ی مامۆستا «خال» پۆشستوه. به لام، له راستیدا ئهم دابه شکرده راست نییه، چونکه، له دیالیکتی لۆریدا، په نجه ی بۆ «که لهوێ و مامه سه نیی» را نه کتیشاوه. له کرمانجیی سه روودا، باسی «ناشتیانیی» نه کردوه، به لکوو، «شه مدینانی» زیاد کردوه. «که لهویری» سهر به کرمانجیی خوارو نییه، به لکوو، سهر به دیالیکتی «لۆری» ه. هه روه ها، «گۆزانی» ش دیالیکتیکی سهر به خۆیه و له ژێر به شه دیالیکتی کرمانجیی خواروودا پۆلین نا کرئ. جگه له وه ی، باسی هیندئ لقه دیالیکتی وهک «مه بابادی، هه ولییری و سوله یانی» نه کردوه.

2. دابه‌شکردنی دیالیکته‌کان به‌پیتی فاکته‌ری جوگرافیای کوردستان :
 هەر وه‌ک چۆن، هیندی شاره‌زا و زمانزان، زمانی کوردیی، به‌پیتی
 ده‌ستوره‌کانی زمان دابه‌شده‌که‌ن، هه‌روه‌ها، هیندیکی دیکه له شاره‌زایان،
 به‌پیتی سنووری ناوچه‌ی جوگرافیا و ژبانی کورد، زمانی کوردیی
 دابه‌شده‌که‌ن. ده‌توانین، لێره‌دا چهند نمونه‌ک بپێینه‌وه:
 « محهمه‌د نه‌مین زه‌کی »، دیالیکته‌کان به‌پیتی ناوچه و مه‌لبه‌نده‌کانی
 کوردستان، به‌ سهر دوو ده‌سته‌دا دابه‌شده‌کا:

(کرمانجیی پۆژه‌هلایی، ئهم کۆمه‌له له وولاتی « موکریان » و له نیو
 خێله‌کانی حه‌وزی دیجله‌ بلاویوته‌وه. واته، ئه‌و ناوچه‌یه‌ی له نیوان زتی
 خواروو و رووباری نه‌ده‌هم و دامینه‌کانی رووباری سیروان هه‌لکه‌وتوه.
 ئهم کۆمه‌له، دیالیکتیکی روون و پاراوه، له ووشه‌و و پاره‌کردندا زۆر
 ده‌وله‌مه‌نده.

کرمانجیی پۆژاوا‌یی، ئهم کۆمه‌له بنه‌چه‌ی زمانی کرمانجیی، له‌گه‌ڵ هیندی
 گۆزانکاری ناوچه‌یی به‌ سهر‌داها‌توه. کورده‌کانی « دیاربهر، ماردین،
 بۆتان، بادینان، هه‌کاری، ورمی، نه‌رزپۆم، مه‌ریوان، ناوچه کوردیه‌یه‌کانی
 نه‌نا‌دۆل و هه‌رمی خۆراسان ». جگه له « کرمانجیی باشووری پۆژاوا -
 وه‌ک: دیالیکته‌کانی کورده‌کانی یه‌ریقان، بارۆکلی له چیاکانی ئارات،
 کورده‌کانی وولاتی نه‌رزپۆم و بایه‌زید، ناوچه‌ی ورمی، هه‌کاری و
 شه‌مدینان، ناوچه‌ی بادینان و بۆتان، ناوچه‌ی تورعابدین، ماردین و
 دیاربهر و ناوچه‌ی باکووری سووریا » به‌م دیالیکته ده‌په‌یشن. (318,97)
 پڕۆفیسۆر « قه‌ناتی کوردۆ »، به‌ شێوه‌یه‌کی هه‌ره‌مه‌کی، ناوچه‌کانی
 کوردستانی مه‌زن، به‌ سهر دیالیکته‌کاندا دابه‌شده‌کا و ده‌لتی: (کورده‌کانی
 تورکیا له ده‌قه‌ری دیاربهر، ماردین، هه‌کاری، به‌دلیس، مو‌ش، وان،
 نه‌رزپۆم، دو‌گو، بایه‌زید، نه‌رنجیان و خه‌ریوت، کورده‌کانی ئێران له
 ده‌قه‌ری خۆراسان و ده‌قه‌ری پۆژاوا‌ی گۆلی ورمی، کورده‌کانی عێراق له
 ده‌قه‌ری مو‌سل، نا‌کرێ، زاخۆ، ئامێدی، ده‌وک و چیا‌ی شه‌نگاره به
 کرمانجیی ناخافنده‌که‌ن. هه‌روه‌ها، کورده‌کانی یه‌کیته‌ی سو‌فیه‌تیش، هه‌ر به
 کرمانجیی قسه‌ده‌که‌ن. به‌لام، کوردی ده‌رسیم به‌ زازایی ده‌په‌یشن و زاراوه‌ی

کرمانجیش باش ده‌زانن. به‌لام، کورده‌کانی ئیتران له ده‌قهری مه‌باد، سه‌قز، بۆکان، بانه، سنه، کورده‌کانی عیتراق له ره‌واندز، هه‌ولیر، سوله‌یمانی، که‌رکووک و نه‌و ناوانه به زاراوه‌ی سۆرانیی ده‌ناختن..» (36-35، 81)

به‌پیتی سنووری جوگرافیا و رامیاری، «زوبیر بیلال ئیسماعیل» نه‌و کۆمه‌له‌ دیالیکته، به‌ سه‌ر دوو ده‌سته‌دا دابه‌شده‌کا :

1. کۆمه‌لی ژوو‌روو «کرمانجیی» : کورده‌کانی تورکیا، جگه‌ له کورده‌کانی ده‌رسیم، که به زازایی ده‌دوین، پارتیزگای دهۆک، ناوچه کوردییه‌کانی موسل و به‌شی له ئیتران و کوردی سووریا پیتی ده‌دوین.

2. کۆمه‌لی خواروو - ژێروو «سۆرانیی» : کورده‌کانی خوارووی پۆژه‌هلانی کوردستان، هه‌ولیر، سوله‌یمانی، که‌رکووک، کوردستانی ئیتران پیتی ده‌دوین. «117-116، 58»

«هه‌ورامانی»، دیالیکته‌کان، به‌ سه‌ر سی ده‌سته‌دا دابه‌شده‌کا :

1. شێوه‌ی کرمانجیی ژوو‌روو یا سه‌روو، که ئیستا حالی حازر و به شێوه‌ی هه‌له - هه‌له‌یه‌کی باو - نیوی بادینانی وه‌رگرتوه.

2. شێوه‌ی کرمانجیی نیوه‌راست، که به شێوه‌یه‌کی هه‌له زاراوه‌ی «سۆرانی» و وه‌رگرتوه.

3. شێوه‌ی کرمانجیی خواروو، یاخود به شێوه‌یه‌کی هه‌له «گۆران» ی پیتی ده‌لێن.

ناوچه‌کانی: دیاریه‌کر و به‌دلیس و ماردین و بۆتان و حه‌کاری و ئاکره و شێخان و پارتیزگای دهۆک سه‌ریاکی به زمانی کوردیی بادینانیی گفتوگۆده‌که‌ن. ناوچه‌کانی موکریان و سۆران و پارتیزگای سلێمانیی و که‌رکووک به زمانی کوردیی «سۆرانیی» گفتوگۆده‌که‌ن. ناوچه‌ی هه‌له‌بجه و هه‌ورامانی عیتراق و هه‌ورامانی ئیتران و له نیوان کرماشان و سنه و پێنجوین به‌ره‌و خواروو «کوردستانی خواروو» به زمانی کوردیی «گۆران» گفتوگۆده‌که‌ن.

دیاره هه‌ر یه‌کێ له‌و شێوانه، وه‌چه‌دیالیکتی که‌ی لێ ده‌بێته‌وه، به نیسبه‌ت زاری «گسۆران» وه‌ه ده‌توانین، بیه‌که‌ین به‌ چه‌ند وه‌چه‌زاریکی که‌ه‌وه: هه‌ورامانی، لوپی، باجه‌لانی، زازایی.

زاري ههورامانيي، خه لکي ناوچه کاني ههورامان که که وتوته سهروي ناوي سيروانه وه، لاي روظواوي: هيتلي نيوان هه له بجه پينجونه وه، لاي روظه لاتي: « سنه و کرماشان » وه گفستوگوي پت ده کن. زاري لويي ناوچه ي لوريستاني گه وه و پچووکي گرتوته وه، واته: رتيگهي خانه قين کرماشان که وتوته لاي سهرويه وه و خوارووه که شي به دريژايي خاكي کوردستان دريژوتوه وه. زاري « زازا » که وتوته ناوچه ي دهرسيم، که که وتوته نيوان دوو لقه پرووياري مرادسو و فوراتسو و تاهه کوو جتيگهي به يه که گيشتنيان له خواروي شاخي « شيرداخ » وه.

زاري باجه لانبي، زهنگنه و شهبهک ده گرتيه وه، له لاي روظه لاتي موسسه وه له شاره کاني بازوايه وه دريژيوته وه و پرژوبلاوبونه وه به ره و خوارو و ژورووي ناوچه ي همدانيه، تا ده گاته ناوچه ي تاله بان و زهنگنه به ره و قوره توو و هورين و شيخان. « 68، 100 - 69 » به باوه ري من، نم دابه شکردنه ي « ههورامانيي » راست نيه. چونکه، له لايه که وه ديالتيکته کاني به سي ديالتيکت داناوه، له کاتيکتدا زوريه ي زوري شاره زاياني زماني کورديي، له سهر نه وه رتيککه وتون، زماني کورديي له چوار ديالتيکت پتيکهاتوه. له لايه کي ديکه شه وه، ريزکردني ديالتيکت و به شه ديالتيکته کان، له جتيگهي خويده نيه، سهر له خوينهر ده شيوتني. چونکه، هه موو جوژه کاني له ژير ناوي کرمانجيدا نووسيوه. هه روه ها، کرمانجيي نيوه راست و خواروي به دوو ديالتيکتي جياواز داناوه، که له راستيدا، ههر دوو کيان ههر يهک واتايان هه يه، دوو ناوي جياوازن و بو يهک مه به ست به کاردينين. ليته دا ده مه وي، شتي پروونکه مه وه، نه ويش نه وه يه، بو سنووي جوگرافيي ديالتيکته کان، ههر نووسه ري به تاره زووي خوي، زاروايه کي دياريکراو به کاردينين. زوريه ي کورده کاني روظه لات، له فارسه کانه وه فيريون، زاروايه « شمال » ي عه ره بيي به کاردينين. به لام، له زماني کورديدا، « ژوروو، سهروو و باکور » ههر يهک واتايان هه يه. هه روه ها، « نيوه راست، ناوه راست، ناوه نديي، نيوه نديي »، ههر يهک شته و « وسط » ي عه ره بيي ده گرتيه وه. « ژيروو، خوارو و باشور » يش به واتاي « جنوب » دي.

باوه ناکهم، دیالیکتی گۆران به کرمانجیی خوارو دابنری. به لکوو، خۆی بۆ خۆی به دیالیکتیکی سه‌ریه‌خۆ ده‌ژمیرری و کرمانجیی خوارو یا نیوه‌راست شتیکی دیکه‌یه. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، دیالیکتی گۆرانی به‌ سه‌ر چه‌ن به‌شه‌دیالیکتیکدا دابه‌شکردوه، له‌ راستیدا، ئه‌مه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه. چونکه، «لورپی و زازا» ی به‌ به‌شه‌دیالیکتی گۆران داناوه، له‌ کاتیکدا، هه‌ر دووکیان به‌ دوو دیالیکتی سه‌ریه‌خۆ داده‌نرتن، هه‌روه‌ها، به‌ هیج شتیه‌یه، باسی هه‌ر دوو به‌شه‌دیالیکتی «کاکه‌یی و زه‌نگه‌نه‌یی» نه‌کردوه. جگه‌ له‌وه‌ی، گه‌ر به‌گه‌یه‌ی دابه‌شکردنی فاکته‌ری جوگرافیا، سه‌رنجی له‌ بۆچه‌کانی ده‌ین، ئه‌وا ده‌بینن: لورپی، زازایی و هه‌ورامانی، هه‌ر یه‌که‌یان له‌ ناوچه‌یه‌کی دوور له‌ یه‌کدییه‌وه هه‌لکه‌وتوون، وه‌ک خۆی له‌ باسه‌که‌یدا، ئاماژه‌ی بۆ کردوون. هه‌روه‌ها، ده‌لی:

(زاری باجه‌لان، زه‌نگنه و شه‌به‌ک ده‌گرته‌وه) «69, 100» ئه‌وه له‌ کاتیکدا، «باجه‌لانی و زه‌نگنه»، هه‌ر دووکیان به‌ دوو به‌شه‌دیالیکتی گۆران ده‌ژمیررتن، نه‌ک زه‌نگنه به‌ یه‌کی له‌ خوار به‌شه‌دیالیکتی باجه‌لانی دابنری. هه‌روه‌ها، «شه‌به‌ک» یش زۆر له‌ هه‌ورامیه‌وه نزیکه و ده‌توانن، به‌ به‌شه‌دیالیکتیکی گۆرانی دابنن.

لیه‌ده‌دا، زۆر جیتی خۆیه‌تی، گه‌ر به‌پیتی ئه‌و ناوچانه‌ی کوردی تیدا ده‌ژی، نه‌خشی دیالیکته‌کان دیاریکه‌ین. هه‌له‌به‌ته، ئه‌و کوردانه‌ی به‌ به‌شه‌دیالیکتی هه‌ورامیی ده‌په‌یشتن، له‌ چاو ئه‌و کوردانه‌ی به‌ به‌شه‌دیالیکته‌کانی وه‌ک «باجه‌لانی، کاکه‌یی و زه‌نگه‌نی» ده‌دوین، گه‌لی زۆرتن. هه‌ر بۆیه، ئه‌م دیالیکته هه‌ندێ جار به‌ دیالیکتی هه‌ورامیی ناوی پۆشتوه. هۆکه‌شی ئه‌وه‌یه، خه‌لکیکی زۆر، به‌لام، په‌رشویلاو له‌ ناوچه‌یه‌کی گه‌وره و پانویه‌ریندا قسه‌ی پتی ده‌که‌ن. چونکه، فاکته‌ری جوگرافیا و توپوگرافیا زه‌وی ناوچه‌که، کاریکی وای کردوه، تا به‌و شتیه‌یه له‌ یه‌کدی دابنن. به‌ شتیه‌یه‌کی گشتیی، ناوچه‌کانی هه‌ورامانی «له‌هۆن، دزلی، ته‌خت، جوانرۆ، که‌ندۆله و ...»، به‌ ناوچه‌یه‌کی زۆر سه‌خت و شاخاویی داده‌نرتن. لوتکه‌ی چیاکان گه‌لی تیژ و به‌رزن، ده‌لی شه‌ر له‌گه‌ڵ ئاسماندا ده‌که‌ن. رتیه‌کان پتچاوپتچ و به‌ تاشه‌به‌ردی گه‌وره

دهوره دراوڼ، ژماره يه کي زؤر نه شکه وتی لتيه، چهندين جؤر گيانله بهر و درنده ي کيتوبی لي دهری، به ده يان چه می گه وره و گچکه، دؤلی قوول و مهندي پر له چالوچؤلی تپدايه، به دارستاني چر و داری بهر دار پازاوه ته وه. به کورتبي، بوکي «هه ورامان» هينده جوانه، ههر ده لتي يه زدانی گه وره، به هه شته که ي خوی، لهو بستؤکه ي کوردستاندا دروسکردوه، ناوچه که هينده سخت و چروپره، که م کهس ده توانی، به ناسانی شاره زايی.

مه گهر ههر بليمه تيکي وهک «گؤران» توانيبيتي، به کاميرای چاوی تيری، وینه يه کي فؤتؤگرافيی «هه ورامان» ي بؤ گرتبين، کاتي ده لتي :

کؤمه له شاخيتک سخت و گهر دنکهش،
ناسمانی شینی گرتوته باوهش،

سهرپؤشی لووتکه ي به فري زؤر سپی،
به دارستان رهش ناو دؤلی کپی ...

جؤگه ي ناوه کان تيايا قه تيس ماو :
ههر نه رؤن ناکهن پيچی شاخ ته واو.

هاواروهازي که فچه ريني چه م
بؤ ته نيایي شمو لایه لایه ي خه م!

توله رتي باريک، تووناو توون پشکن
پيوار نه خاته نه نديشه ي بي بن ...

ناو پتگا ته قتهق، لاري بهردي زل
که هيشتا گهر دوون پتي نه داوه تل!

گا سهره وژووره، گا سهره وخواه

تالی و شیرینی دنیای پيواره! ... «128-127، 46»

له بهر نه وه، له لایه که وه دانیش تووانی نهو ناوچانه، دوور له يه کديه وه ده ژين و بهو ناوچانه دا بلا و بوونه ته وه. له لایه کي ديکه شه وه، نه م به شه ديالیکته ي

ههر له کؤنه وه تا نه ورؤ، به باشتري شتیه پاراستوه و به خاوتني
ماوه ته وه. بؤيه، هؤنه ريکي وهک «قانع» گوتويه تي:

کتیبي زده دشت، که ناو تستانه

وهك باقى كتيب خه لاتى خوايه
 به زمان هه ورامى هاته سهر به شهر
 يانى هاى زهردهشت بووى به پيغه مبه
 تا دهوړه خوى بوو، وهك باقى دينان
 به لام نه سخ بوو، نه ویش به قورئان
 « ماریفت » و « پیر » و تهى شالیاره
 كه به « پیر شالیار » له گشت دیاره
 شاخى هه ورامان هه چهنده ره نجه پړوم
 زور چاك بزانه كه مه منوونى توم
 چونكه پاراستت تو نهو زمانه
 تيكه لت نه كرد، له گهل بیتگانه
 نه پړوم، نه عدهم، نه توركى تاتار
 نه پرووس، نه ژاپون، نه دس ئیستیعمار
 نه هاتنه ناووت، سهر به خو ژباى
 بولاوه كانت، تو پشت و په ناى
 ئیسته نازانم، بوجى بیت رهنگى؟
 دوور بیت له گیانت، بوجى دلته نگى؟ « 402,77 »

له بهر نه وه، گهر نه خشهى كوڼى ناوچه كانى هه ورامان، به پیتی نهو ناوانهى،
 ههر يه كى لهو ناوچانه هه يانبوه، ده سنیشانكه ين، ده بینين، بهم جوړه
 خواره وه دابه شكراره :

1. هه ورامانى عیراق : كه به شيكه له هه ورامانى لهون و تم دتيانه
 ده گرتنه وه. بیاره، ته ویتله، به لڅه خواروو، به لڅه سهر وو، سوسه كان،
 پالانين، هاوار، تاويزه، دهره قه یسهر، خه ريانى، هانه نه وتى، نارنجله،
 گولپ، دهرگا شتيخان، سهرگهت، هانه ودننى، دهره ومه پړی، نه حماوا، زهلم،
 گه چينه، باخه كوڼ، خارگیلان، بنجه و دره ی.

2. هه ورامانى لهونى ئيران: نه وسوود، هانه گهرمه له، كه عینه بیدرواز،
 ته شار، شهركان، وه زلیه، نو دشه، نه روئ، دهره وهه جیجیا، هه جیج،
 نه سپه پړز، داریان، وړا، كدمه دهره، دهریهر، هیروئ، به لمه بزبان، سشه،

گراثه، خانه‌گا، پاوه، نوریاو، دووريسان، دهره‌به‌يان، بنده‌ره، نۆسه.
3. هه‌ورامانی دزلی: دزلی، دهره‌وکتی، باراماو، قه‌لاگا، قه‌لاجی،
ده‌مه‌یه‌وه، زه‌لکه، دهره‌ناجی.

4. هه‌ورامان و ته‌ختی هه‌ورامان: «شار»، پرووه‌ره‌ئی، که‌مالا، وه‌سییا،
بل‌به‌ر، سه‌روپییری «پیرشالیار»، سلینه، کراویه‌دۆله، که‌لجی، نوین،
ناوه.

5. هه‌ورامانی په‌زاو: په‌زاو، که‌پاوا، سه‌ولاوا، دووپرووه، ژیوار، پروار،
ده‌ل، ده‌له‌مه‌رز، کورده‌کا، سه‌رومال، گالیاوا، سووره‌تفی، ده‌گاگا، مازبین،
بۆزیده‌ر، به‌رقوورو، وێژه‌نان، چه‌شمیده‌ر، نه‌سه‌نار، ئارنان، پایگه‌لان،
نگل، میانه، تفلیه، نه‌حه‌مدئاوا، مه‌حموودئاوا، نازاوا، تخان، هه‌نجمه،
هه‌زارخانی، گلیه، بیده‌ره، سوورکه‌ول، نزلژان، بیس‌ران، نه‌وێه‌نک،
پالنگان، که‌نوله «وا له‌ میانه‌ی کرماشان و سه‌ - پێگه‌ی هه‌مه‌دان - له‌و
لای «سونگور» وه‌. نزیکه‌ی سه‌د کم، له‌ پێگه‌ی تاقه‌وسانه‌وه‌ دووره‌». (70-69, 100)

«زوبیتی»، به‌پیتی مه‌لبه‌ندی ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌ه‌وایی، زمانی کوردیی
له‌ پرووی شتیه‌ی قسه‌کردنه‌وه، به‌ سه‌ر سێ ناوچه‌ی جیاوازا دا‌به‌ش‌ده‌کا:
1. له‌ که‌ناری پۆژا‌وای گۆلی ورمی‌را، ده‌ق له‌و شوێنه‌را که‌ ناوچه‌ی «دزه‌ی
دۆلی» و «سندووس» لێک جیا‌ده‌بنه‌وه، به‌ خه‌یاڵ خه‌تیک ده‌س
پێ‌ده‌که‌ین و به‌ پشت «شنۆ» یه‌یدا تێ‌ده‌په‌رێنین و ده‌یه‌یتینه‌ باکووری
«په‌واندز» ئی و هه‌روا به‌ره‌و پۆژا‌وا تا ده‌گاته «ئاگرئ» و «ده‌وک» و
«زاخۆ» و «شه‌نگار» و به‌ نیوان «قامیشلیی» و «حه‌سه‌که» دا
ده‌ریازی ده‌که‌ین بۆ جنوبی «ده‌ریاسیی»، «راس‌العین» و ده‌یگه‌یه‌نینه
«عفرین» و «چیا‌ی کورمانجا».

2. هه‌روه‌ها، به‌ خه‌یاڵ خه‌تیک له‌ مه‌لبه‌ندی پۆژا‌وای «هه‌مه‌دان» وه‌
هه‌ل‌ده‌گرین و به‌ باکووری مه‌لبه‌ندی «کرماشان» دا‌ده‌ریازی ده‌که‌ین تا
ده‌گاته پرووباری «دجله». ئهم دوو خه‌ته‌ خه‌یاالییه هه‌موو ئه‌و مه‌لبه‌نده‌ی
به‌ زمانی کوردیی قسه‌ی تێ‌دا ده‌کرئ، ده‌کاته سێ به‌ش، که‌ له‌ هه‌ر
به‌شه‌یاندا له‌هه‌جه‌یه‌کی سه‌ره‌کیی زمانی کوردیی زاله‌:

1/ له هجدهى باكوورى - دهكه ویتته باكوورى خه تی یه كه م، نهو بن له هجانهى تیتدا به دیده كړئ: هر كیى، شكاكیى، جهلالیى « بایه زیدیی »، هه كاریى، بۆتیى، جزیریى، عفرینیى، دومبلیى، بادینیى ...

2/ له هجدهى ناوه ندیى - دهكه ویتته جنوبی خه تی یه كه م و باكوورى خه تی دووهم و به غه له تیکى مه شهوور پتی ده لیتن له هجدهى سۆرانیى، كه نه وهى راست بئ « سۆرانیى » بن له هجده یه كى له هجدهى ناوه ندییه. له م مه لبه نده دا نهو بن له هجانه هه ن: موكریانیى، سۆرانیى، سوله یانیى، شوانیى، جافیى، سنه یى، گه پرووسیى، ...

3/ له هجدهى جنوبیى - له جنوبی خه تی دووهم له هجدهى جنوبیى زمانى كوردیى زاله، كه نه م بن له هجانه ی تیتدا به دیده كړئ: كرماشانیى، كه لوورى، كولیایى، پیره وه ندى، له كیى، لوپى، ... « 42 - 41، 70 » نه م دابه شكردنه ی « زوبیتى »، له گه ل دابه شكردنه كى « ههورامانیى » دا، هیتندى جیواو زیان هیه. « له هجدهى جنوب » یى، واتا دیالیتكى كرمانجیى خواروو، نهو نمونانه ی بۆ بن دیالیتك هیناوتیتیه وه، وه ك « كرماشانیى، كه لوورى، كولیایى، پیره وه ندى، له كیى و لوپى ... » هه مسوویان یه ك دیالیتكى سه ره خو پتكدیتن و به دیالیتكى « لوپى » ناوده برتن. به لام، نهوانى ديكه به خوار دیالیتك دژمیررتن. به لام، « زوبیتى » ده رباره ی دیالیتكى « زازابى »، به شه دیالیتكى « شه به كیى و ههورامانیى » هپچى باس نه كردوه، كه كه منى پتشت لیتى دواين.

جگه له وهى، له باره ی دیالیتكى « لوپى » یه وه ده لئ: « (لوپى) » ده كه ویتته به شى هه ره خوارووى مه لبه ندى زمانى كوردیى، ده رباره ی نه م بن له هجده یه، هه ره كه سه ی هاتوه قسه یه كی كردوه. شه ره فخانى بتلیسى له « شه ره فنامه » دا به یه كیتك له چوار له هجده ی گه و ره ی زمانى كوردیى داده نئ، هیتندىك زانا و رۆژه لاتناسى فه ره نگیى و ئیرانیى به له هجده یه كى زمانى فارسىیان داوه ته قه له م. « 42 - 41، 70 »

دیاره، فارسه كان نه ك هه ر دیالیتكى لوپى به فارسىی ده زانن، به لكوو، ته نانه ت زمانى كوردیش، به هه مسو دیالیتكه كانییه وه، به یه كى له دیالیتكه كانى زمانى فارسىی داده نئ. بۆه، یه كیتكى وه ك د. « معین »

دهلتي: (لورپي له لورستان، نهویش گهلي بندياليکت ده گريته وه، له گهل «بهختياري» دا خزمایه تبي هه يه.) «39، 114» ههروه ها، دهلتي: (کومه لتي «نيوه زمان» ههن، پتيان دهلتي: دياليکتی ئيراني، زوره ي دياليکته ئيرانيه کان تا ئيستا، له قهله مه وي خوياندا ماون و قسه يان پي ده کړي، هوي مانه وه ي نه م دياليکته نه وه يه، نه وانه ي پتيان ده دوين، زوريان به دل، له گهل خه لکي شاره کان و خوينده واره کاني فارسيشدا، له تیکه لاوبونه وه دوورن، ههستان و دانيشتيان نييه.) «37، 114».

له بهر پوښنايي بوچوونه کاني ناغاي «معين» دا، «زويحي» دهلتي: (که و ابو لورپي و بهختياري پیکه وه خزن و نيوه زماني ئيرانين و خه لکيش قسه يان پي ده کهن، چونکه فارسي نازانن، نه مه پيمان دهلتي: که نه م نيوه زمانانه فارسي نين، جا که «بهختياري» فارسي نه بي و خزمي «لورپي» ش بي - به شايه دبي زانايه کي به ناوبانگي (فارس) - «لوري» ش خوي کورد بي، هيچ ريگه يه ک نامينيتته وه که به شيوه يه کي دوور له زانست يا بزمه به ستي که هيچ پيوهندي به سهر زانسته وه نييه، زماني «بهختياري» له کوردي داپچرن.) «44، 70»

له راستيدا، له بهر نه و نزيکي و ليکچونه ي، له هيندي بواردا له نيوان دياليکتی لورپي و زماني فارسيدا هه يه، زوره ي گهړوک و پوژه لاتنسه کاني بيانيش، لوره کان خويان به به شتي يا به خياليکي گه وړه ي فارس و دياليکته که شيان به به شتي له زماني فارسي داناوه. به لام، نه و پوژه لاتنسه بيانيانه وه نه بي، نه م بوچوونه يان له بهر پوښنايي توئينه وه يه کي زمانه وانيدا کړدي، به لکوو، زياتر هوکي نه وه يه، به ته و اوي له زمانه که نه گه يشتون، کاتي گوښيان له خه لکي ناوچه کاني ههر دوو لاشيان بووه، له بهر نه و نزيکي يه له فونيتيکي نيوان لورپي و فارسيدا هه يه، وایان زانيوه، ههر يه ک زمانه، يا به هوي دياليکته وه، که مي له يه کدييه وه دوورن.

بويه، نه ز دهلتي: نه و شاره زا بيانيانه، به ته و اوي، له ههر دوو کيان قول نه بوونه ته وه، ليکولینه وه ي ورديان له سهر نه کړدوون و ههر دوو کيان به راورد نه کړدوون. نه گينا، له راستيدا دوو زماني جياوازن.

دەربارەى زمانى كوردى و دىيالىكتى لورپى، پتوهندى ئەو دىيالىكتە بە زمانى فارسىيە، ماموستا «مەردۆخى» دەلتى: (لەهەجەى لورپى نرىكتىن لەهەجەى كوردىيە لە زمانى پەهلەوىيە لە پاش ئەویش لەهەجەى كەلهورپى ئەمجا «گۆزان، ھەورامىي، گىلىي، كرمانجىي» دى. لەبەرئەو، گۆزان و كرمانج نرىك و دراوسىي كلدان و ئاشورىي بوون، زمانەكەيان زۆر لە يەكەو نرىكن. زۆرەى ووشەيان لە يەك ئەچى، ھەندى لە مېژوونوسەكان، رايان وايە، كە زمانى كوردى لەهەجەيەكە لە زمانى فارسىي.) «86، 106»

لورەكان، لە چوار بەش پىكھاتوون: «لورپ پچووك - فەيلىي، ماماسانىي، كەگلۆي و بەختىارىي يا لورپ گەرە. «ئەو پۆژى لە پۆژان، كوردىكى فەيلى دىيى، دەزانى، بە چ زمانى قسەدەكا. لەبەرئەو پتووست ناك، لەو زياتر لە سەر ئەم بەشەيان پۆين. «ئەمىن زەكى» دەلتى: (جياوازيي نىوان دىيالىكتى كرمانجىي پۆژەلات و دىيالىكتى لورپ فەيلىي، لە جياوازيي نىوان ھەر دوو دىيالىكتى پۆژەلاتىي و پۆژاوايى گەرەتر نىيە.) «325، 97» بەلام، سى بەشەكەى دىكەى، گەلتى ووشەى فارسىي تىكەلاو بوو. ئەویش لەبەرئەو، ھەر لە كۆنەو تا ئەو پۆ، مەلەندى ژيانى ئەو سى بەشە لورە، لە ناوچەكانى نەتەو، فارسەو نرىكبوو. ئەگىنا بە ھىچ جۆرى، گومان لە كوردىتى ئەوانىش ناكرى.

ئەو تىروانىنى نەتەو، بالادەسى فارس بوو. دەيانەو، بە ھەموو شتو، كورد و زمانەكەى قوتدەن! بەلام، با بزەنن، كوردىكى وەك «كەمال فواد» دەربارەى ئەو دىيالىكتە دەلتى چى؟ (لە رووى رىزمانەو، «لورپى» بە زمانىكى «ئىترانىي باشورىي - پۆژاوايى» دانەنرى، بەلام فارسىي نىيە، بەلكو زمانىكى سەرەخو، بەشى يەكەمىيان «بەختىارىي» وەكوو لە رووى زمانەو «كوردىي» نىيە، خوشتيان لە رووى نەتەو، يەو بە كورد نازەن، بەلام دوو، مەيان، بە تايەتەى لە عىراق، لە بەر گەلىك ھوى مېژوويى و سىياسىي و ئابورىي لە رووى نەتەو، يەو لە كورد جيا ناكىنەو، ھەتا لە رووى زمانەو لە ئەنجامى تىكەلاوونەو زۆريان لە «كوردىي پۆژەلاتى» وەرگرتو. «22، 88»

له سەر بۆچوونه کانی د. « کهمال »، هەر هینده ده لیم: گەر چوار سه د سال له مه وه بهر، « شه ره فخان » لوره کانی به کورد دانابی، خوشیان هەر به کورد بزانی، ئیدی د. « کهمال » بۆ ده بی، به کوردیان دانه نی؟ « لوری » نه زمانه و نه سه ره خوشه. به لکوو، به یه کتی له چوار دیالیکته سه ره کییه که ی زمانی کوردیی داده نری. چونکه، له هه موو پرویه که وه، له زمانی کوردییه وه نزیکه، وه که له وه ی سه ره خۆتی. پاشان، گەر لوری، به سه ر دوو به شدا دابه شکرێ، چۆن به شتیکیان « به ختیارییه کان » کورد نی و به شه که ی دیکه یان « که دوکتۆر باسی ناکا، ناوی چیه » کورد ده بن؟ ئایا، شتی وا ده بی، به شتی له کۆمه لتی کورد بن و به شه که ی دیکه یان کورد نه بن، به مه رجی هەر هه مان خه سه له تیان هه بی؟! دیاره، نه وه ش پتوه ندیی به وه وه هه یه، نه و به شه یان هه سته نه ته وه بی یان لاوازه و له کورد دا به راون، نه گینا هەر کوردن. ئیترانییه کان، به فارسییان داده نین، به لام، گەر سه ره سته یی هه بی، به روا ناکه م، که سیان لاری له کوردیتی خۆی هه بی.

هه لبه ته، دوکتۆر له لایه که وه، له سه ر با وه ری میتر و نو سه کۆنه کانی سو ئیه ته به پتوه ده روا، بۆیه، به شتی له لوره کان به کورد نازانی. چونکه، نه وان نه که هەر به شتیکیان، به لکوو، هه موو لوره کان به کورد دانانین و به خزمی کوردیان داده نین.

له و باره یه وه د. « ره شاد میران »، له په راویزی به ره مه که ی زانی سو ئیتی، « فیله چیف سکسی - نه ژادی کورد » دا ده لتی: (زانستی میتر و ئیتنوگرافیای سو ئیه تی، لور و به ختیارییه کان به دوو میله له تی جیاواز داده نی، نه که به کورد). « 106,76 » له لایه کی دیکه شه وه، دوور نییه، دوکتۆر له هه نده ران تووشی کوردیکی ناوچه ی لورستان بو بی، نه و هه سته ی هه بو بی! ئیدی، نه م قسه یه ی به سه ر هه موو کورده کانی، ناوچه ی لورستاندا چه سپان بی. نه دی، نه ورۆ به چاوی خۆمان نابین و به گو تی خۆمان نابیه سته ن، له تیلێ قیزیۆنی « مه د » دا چه ن کوردی ناوچه ی لورستان، به ره مه کانیان به زمانی کوردیی پتیشه که شه که ن، شانازی به کوردیتی خۆیا نه وه ده که ن؟ ته نانه ت، په چه له کی کوردیش، هەر بۆ سه ر لوره کان ده گتیه وه!

له « نینسکلتۆپیدیای تورک » دا نووسراوه: (هیندی له زانایانی زمان پێیان وایه، « لورپی » له گه‌ل « به‌ختیاربی » ده‌کری، به‌دیالیکتی له دیالیکته‌کانی کوردیی دانه‌رتن، زۆر نزیکیشیان له‌گۆمه‌له‌ی کوردیی باکوورییه‌وه هه‌یه. « 113.73 » هه‌روه‌ها، « زوبی‌حی » برۆی به‌وه هه‌یه، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی نه‌کا‌دی‌ییانه، له‌سه‌ر کیشه‌ی لوره‌کان بکری، به‌مه‌رجی، هه‌ست و سوۆزی نه‌ته‌وه‌یی پشگۆی‌خه‌ری، به‌لای کورده‌دا لانه‌دری و به‌لای فارسه‌کانیشدا دا نه‌شکێنری. بۆیه، ده‌لتی: (ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ پتۆیستی به‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی مه‌یدانی هه‌یه و تا ئه‌و کاته به‌لای منه‌وه « لورپی » هه‌ر له‌کوردیی نیزیک‌تره‌ تا فارسیی، پتۆیسته، ئه‌وه‌ش بلتیم: که‌مه‌به‌ستی من لێره‌دا ئه‌و به‌شهی « لورپی » نییه‌ که‌ « لوری پچوک » قسه‌ی پت ده‌که‌ن و به‌له‌هجه‌ی « فه‌یلی » مه‌شه‌وره، چونکه‌ ئه‌مه‌یان جیتی ئه‌وه‌ی تێدا نایه‌ته‌وه که‌ سێ و دووی لێ بکری، به‌ناشکرا به‌به‌رچاوی خۆمانه‌وه « فه‌یلیی » به‌ کوردیی قسه‌ده‌که‌ن و خۆشیان به‌ کورد ده‌زانن، به‌لکوو له‌وه‌ش زیاتر هه‌ر خۆیان به‌ کورد ده‌زانن و هه‌موو کوردی تر یا به‌ « جاف » یا به‌ « له‌ک » داده‌نێن. « 43.70 » فه‌یلیش دیالیکت نییه، به‌لکوو به‌به‌شه‌دیالیکتیکی لورپی ده‌ژمێری.

له‌گۆتایی ئه‌م باسه‌دا ده‌لتیم: ئه‌ز به‌راستی نازانم، زمانی کوردیی، به‌پیتی ناوچه‌ی جوگرافیا دابه‌شکری. به‌لکوو ده‌توانین، به‌لا‌وبونه‌وه‌ی دیالیکته‌کان له‌ ناوچه‌ی جوگرافیاکاندا دیاریکه‌ین. به‌و پتیه، دوور نییه، دیالیکتی یا چه‌ن به‌شه‌دیالیکتی، له‌ چه‌ن ناوچه‌یه‌کی جیا‌واز و دوور له‌یه‌ک‌دییه‌وه به‌لا‌وبنه‌وه. ئه‌و دیالیکتانه‌ی شاره‌زایانی زمانی کوردیی، به‌پیتی ناوچه‌کان دابه‌شیان‌کردوه، له‌هیندی شوتندا جوۆه‌ تیکه‌لاوی و هه‌له‌یه‌ک، له‌نیوان «یالیکت و خواردیالیکته‌کاندا هه‌یه، به‌لام، لێره‌دا به‌پتۆیستمان نه‌زانی، پتر له‌سه‌ر ئه‌و باسه‌ برۆین.

له‌راستیدا، نه‌ووشه‌ی « ماچۆ » ی هه‌ورامیی، له‌ووشه‌ی « یه‌ژم » ی لوره‌کان ده‌کا، نه‌ووشه‌ی « ده‌لتیم » ی کرمانجیی خواروو له‌ « گۆتم » ی کرمانجیی ژووروو ده‌چی، به‌لکوو، هه‌یچیان له‌هه‌یچیان ناچن. هه‌ر بۆیه، ئه‌و چوار دیالیکته‌ سه‌ره‌کییه‌مان، له‌زمانی کوردیییدا هه‌یه. له‌به‌رئه‌وه، به‌

باوه‌ری من، ئەو دابه‌شکردنەى زانای کورد « توفیق وەهەبى »، دەورووبەرى
 پێش ھەفتا سال لە مەووبەر کردوووەتى، تا ئەوێ نرڤ و بایەخى تايبەتیی و
 زانستانەى خۆى لە دەس نەداوە، لە ھەمووشیان رێکوپێکتەر زمانى کوردیی
 پۆلێنکردووە. لە گەڵ ئەوە شەدا دەبێ، ئەو سەرئەنجامەى لە کاتى خۆیدا
 دەرمانبەرى، رەچاوکرێن. جگە لەوەى پێموایە، بۆ ئەوەى لەم ھەموو
 دابه‌شکردن و گەرەلاوژتییە رزگارمانبێ، پێویستە، دەزگە یەکی ئەکادیمی
 وەک « کۆری زانیاری کوردستان »، بە یارمەتیی شارەزا و پەڕێکانى
 کورد دابەزرێ، بربار لە سەر ژمارە، جۆرى دیالیکت و بەشەکانى بدەن.

4. بایه‌خی زمان له ژبانی نه‌ته‌وه‌کاندا :

پیتاسه و بایه‌خی زمان، پتبه‌پتی بۆچوونه ئایدۆلۆژی و فەلسەفییەکان دەگۆڕی. بە‌پتی ئایدۆلۆژی و فەلسەفە ناسیۆنالیزم، زمان بە‌یه‌کت، له‌ مەرجه‌ هه‌ره‌ سه‌ره‌کییه‌کانی دروسبوونی نه‌ته‌وه‌ و به‌ ژێرخانی کۆمه‌لگه‌ داده‌نری. گومانی تیدا نییه‌، هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌م جیهانه‌دا، هه‌رگیز بێ زمان نه‌بووه‌ و نییه‌ و نابێ. جا، هه‌ر له‌ تیره‌ و هۆزه‌ دواکه‌وتوو ه‌ درنده‌ و کتوبله‌کانی، نیشه‌جیتی نیو دارستانه‌کانی نه‌فریکا و خه‌لکی دوورگه‌کانی ئوقیانوسه‌وه‌ بیگره‌، تا به‌ پێشکه‌وتووترین کۆمه‌لی ئیتیتی ئه‌م جیهانه‌ ده‌گا. زمان و نه‌ته‌وه‌، ته‌واکه‌ری یه‌کدین، وه‌ک ماسی و ئاو وان، هیچ کامێکیان بێ ئه‌وی دیکه‌یان نا‌زین. زمانی نه‌ته‌وه‌یی، گیانیکی گه‌ش و ژبانیکی پر به‌ جۆش‌و‌خروش، به‌ به‌ر هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا ده‌کا. دلی زیندووی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، زیاتر به‌ هۆی زمانه‌که‌یه‌وه‌ لیده‌دا، گیانی نه‌ته‌وه‌که‌ش، هه‌ر خۆی له‌ چوارچێوه‌ی « به‌سه‌ره‌ات، سه‌رگوزشته‌، چیرۆک، هۆنراوه‌ و میژوو » دا ده‌بینی، که‌ به‌ زمانی باپیران ڕا‌هه‌ده‌کری و ده‌رده‌پری.

هه‌ر چه‌نده‌، هێندێ له‌ ڕووداوه‌کانی ژبانی کۆمه‌لگه‌ی کورد سه‌لماندوویه‌تی، ته‌نیا زمان، به‌ یه‌که‌م مه‌رجی نه‌ته‌وه‌ و کوردبوون دانانری، به‌لکوو، هه‌ستی هاوبه‌شی نه‌ته‌وه‌یی و خۆبه‌کوردزانین، به‌ پله‌ی یه‌که‌م دی. چونکه‌، هه‌زاران کوردی وه‌ک د. « فوواد » له‌ باکووری کوردستان، گیانی خۆیان به‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد و خاکی پیروزی کوردستان به‌خشی، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، زمانی زگماکیی خۆیان نه‌ده‌زانی! به‌ پێچه‌وانه‌شوه‌، به‌ هه‌زاران کورد هه‌ن، کوردیه‌کی باش ده‌زانن، به‌لام، چه‌کیان بۆ دوژمنی داگیرکه‌ر هه‌لگرتوو، دژی هاو‌زمان و نیشه‌مانه‌که‌ی خۆیان ده‌جه‌نگن!

به‌پتی باوه‌ری مارکسیزم، زمانی نه‌ته‌وه‌یی ئه‌و گرنگیی و ڕۆله‌ی نییه‌، به‌لکوو، فاکته‌ری ئابووری جێگه‌ی ده‌گرتیه‌وه‌. چونکه‌، مارکسییه‌کان له‌ ڕوانگه‌ی پێوه‌ندییه‌کی مه‌تیرالیی ڕووته‌وه‌، له‌ هه‌موو شت و پێوه‌ندییه‌کانی دیکه‌ی کۆمه‌لگه‌ی مرۆڤ ده‌روانن. فاکته‌ری ئابووری، به‌ خالی سه‌ره‌کیی دروسبوونی نه‌ته‌وه‌ و ژێرخانی کۆمه‌لگه‌ی مرۆ داده‌نن.

ههروه‌ها، به‌پیتی باوه‌ری ئایینی ئیسلامیش، زمان له ژبانی نه‌ته‌وه‌کانی سه‌ر رووی زه‌ویدا، رۆژتیکێ گه‌وره و گران نابینی. چونکه، نه‌وه‌ی لای نه‌وان گرنه‌گیتی، ته‌نیا نه‌وه‌یه، مرۆف ده‌بی، باوه‌ر به‌ خوای تا‌کو‌ته‌نیا بیتنی، ته‌نیا کیشه‌ی یه‌کیتی باوه‌ر، هه‌موو شته‌کان چاره‌سه‌رده‌کا. له‌به‌ر نه‌وه، چۆن مارکسییه‌کان له‌ روانه‌گه‌یه‌کی نه‌ته‌گه‌لیتی « ئینتێرناسیۆنال » مه‌تیرالییه‌وه‌ بیرده‌که‌نه‌وه، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ش، ئیسلامه‌کان هه‌موو باوه‌ر و دیده‌کانیان، له‌ سه‌رچاوه‌ی نه‌ته‌گه‌لیتی گیانییه‌وه‌ هه‌لده‌هه‌تجن. واته‌: لای هه‌ر دوو بیروباوه‌ره‌که، زمان رۆژتیکێ نه‌وتۆ نابینی. چونکه، نه‌وان به‌ یه‌ک چاو، له‌ هه‌موو گه‌لانی جیهان ده‌روانن، باری سه‌رنج و تێروانینه‌کانیان، له‌ سه‌ر ئاستیکێ فراوان و ئینتێرناسیۆنال دارێژراوه، به‌ پێچه‌وانه‌ی باوه‌ری نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه، که له‌ هه‌موو شتیکدا، له‌ به‌شه‌وه‌ بۆ گشت هه‌نگاوه‌دن، له‌ پچووکه‌وه‌ بۆ گه‌وره‌ ده‌سه‌پیده‌کا.

نهم باری سه‌رنجه‌ی مارکسییه‌کان و ئیسلامیه‌کان، کارتیکێ وای له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی کردوه، له‌ سنووری هه‌ر ده‌وله‌تیکدا، چهن که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی، گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک پێکه‌وه‌ بژین، ده‌بی و پێوسته، هه‌موو رۆژه‌کانی نه‌و گروه ئیتییانه، زمانی ده‌سته‌ی فه‌رمانپوا و ده‌سه‌لاتدارانی نه‌و ده‌وله‌تانه‌ بزانن، ئاخافتنی پێ بکه‌ن، پیتی به‌خوێن و بنوسن. واته‌: نه‌و زمانه، به‌ زمانتیکێ سه‌ره‌کیی داده‌نن، زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خو‌شیا، به‌ زمانتیکێ پله‌ دوو و لاوه‌کیی دی. ته‌نانه‌ت، ئایین کارتیکێ وای له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی کردوه، هه‌تندی جار و له‌ هه‌تندی ده‌وله‌تدا، زمانی ئایین شانبه‌شانی زمانی نه‌ته‌وه‌یی ده‌روا. بۆ نمونه: گه‌ر له‌ وولاتیکێ دیاریکراودا، ده‌وله‌تیکێ ئایینی دامه‌زرێ، با زمانه‌که‌شیا، زمانی عه‌ره‌بیی نه‌بی، نه‌وان گه‌لی رێز له‌و زمانه‌ ده‌گرن، به‌ زمانتیکێ سه‌ره‌کیی داده‌نن، له‌ خوێندنه‌که‌کاندا، به‌ زۆره‌ملیی به‌ خوێندکاره‌کانی ده‌خوێن، وه‌ک له‌ دوا‌ی شو‌رشی گه‌لانی ئێران، رێبه‌ره‌کانی ئاینزای شیعه، زمانی عه‌ره‌بییان به‌ زمانتیکێ په‌سمیی ناساند. چونکه، زمانی قورئانه، نه‌وانیش قورئان، به‌ ته‌نیا سه‌رچاوه‌ی هه‌موو باوه‌ره‌کانی خو‌یان و نایدۆلۆژیا‌ی رێکخراو، ده‌وله‌ت و کۆمه‌لکه‌ داده‌نن.

هەر چەنده ئەم بۆچوونەى ئىسلام و کۆمۆنىستەکان، هەر تەنیا لە نێو
 دێراوى دێرى پەرتوو کەکاندا جێگە ياندەبێتەوه، بەلام، بە کردەوه وایى.
 بەلکوو، شتێکى دیکە دەلێن و بە جۆرێکى دیکە پەفتاردەکەن. بۆ نمونە:
 پەيامبەرى ئىسلام فەرموویەتى: (عەرەبم لە بەر سێ شت خۆشەوێ: ئەز
 عەرەبم، قورئان عەرەبىيە و زمانى خەلکى بەهەشتیش عەرەبىيە.) هەر
 چەنده وەک باوه، لە سەر دەمى پەيامبەردا، گەرفتى نەتەوهیى نەبووه، گەر
 هەشبوو، هەلبەتە بەم شتێوهیى ئەورۆ نەبووه. بۆیە، قورئانى پیرۆز و
 پەيامبەر، باسى زمان و کێشەى نەتەوهیى يان نەکردووه. بەلام، گەر لەو
 سەردەم و لەو بارەدا، پەيامبەر ئەوهى گوتبێ و ئەوه فەرمايشتى ئەو بێ،
 ئەوا دیارە، زۆر شانازى بە عەرەبىتى خۆى و زمانى عەرەبىيەوه کردووه،
 کە ئەورۆ هەموو نەتەوهیى يەکى دلتسۆز بۆ نیشتمانەکەى خۆى، هەر بەو
 شتێوهى شانازى بە خاک و زمانەکە يەوه دەکا!

بايەخى زمان، پتر لە ژيانى پۆژانەدا دەر دەکەوێ. چونکە (زمان هۆیە کە لەو
 هۆيانەى ئادەمیزاد بە کۆمەڵەوه دەبەستێ) «8,69» هەموو مەرۆقتى، تەنیا بە
 هۆى زمانە نەتەوهیى يەکە يەوه، تێکەلاوى لە گەل ئەندامانى کۆمەڵگە کەيدا
 پەيدا دەکا و لە يەکدى دەگەن. هەر بە هۆى ئەو زمانەى پێشى دەدوێ، بە
 ئەندامىکى ئەو نەتەوه يە دادەنێ. هەر وەها، بە هۆى ئەو زمانە بيانىيانەى
 دەشیانزانێ، لە خەلکى وولاتانى دیکەى جیهان تێدەگا و گفتوگۆيان لە گەل
 دەکا. تەنانت، زمان لە ژيانى گەلاندا، هێندە گرنگى پەيدا کردووه،
 چەندین دەولەتى جيا جياى کیشوهرەکانى جیهان، لە سنورى خۆدا
 کۆدەکاتەوه، بۆ ئەوهى لە بوارهکانى «کەلتور، زمان، نابوورى و پاميارى
 و دیپلۆماسى» دا پێکەوه هاوکارىيەکن، داکۆکى لە يەکدى بکەن، وەک
 کۆمەڵەى ئینگلیز زمانەکان «ئەنگلۆسەکسۆن» و کۆمەڵەى فەرەنسى زمانەکان
 «فرانکفۆن». هەر دوو بەشەکەى زمانى نەتەوهیى «ئاخافت و نووسین»،
 یارمەتییەکى زۆرى گۆران و گەشەسەندنى ژيانى کۆمەڵایەتییى نەتەوهکان
 دەدەن. گەر بە هۆى زمانەوه نەبوایە، جیاوازییەکى ئەوتۆ لە نێوان هۆشى
 مەرۆڤ و هەموو ئازەلەکانى دیکەدا نەدەبوو. بۆیە، زمان وەک وەرگێترى
 هۆش و دەروون وایە، بێر و بۆچوونەکانى مەرۆڤ وەر دەگێترێ.

شتیکی ناشکرایه، هه موو نه ته وه یه ک له م جیهانه دا، به پله ی یه که م، ته نیا به هو ی زمانه که یه وه ده ناسر ی. گهر ههر نه ته وه یه، زمانی نه ته وه یی نه بوو، نه و ناو و بوونی شی ناب ی. ههر وه ک «هه ژاری موکریانی» یش ده لئ: (له رۆژی ش ناشکراتره، که قه باله ی بوون و مانی هه موو گه لان، له م سه ر زه مینه زمانه. نه گهر زمان له ناودرا، بوون و مانیش له ناوده چی). «3،49». پاشان ده لئ: (پیتاس زمانه، فهره نگه، میژووی که و نا را و تازه یه، و یژه و شیعر و نه ده بیاته، به هه موو لک و پژی یه وه). «3،49» له باستیکی دیکه شدا، پ ی له سه ر گرنگی و بایه خی زمانی نه ته وه یی داده گری و ده لئ: (زۆر له رۆژ ناشکراتره، پیتاسی گه لان له جیهان، دروشمی نه ته وایه تی، نامیانی ره گه زایه تی زمانه و به س). «19،120»

ههروه ها، ده رباره ی گرنگی زمان، مامۆستا «خال» ده فهرمو ی: (ههر گه لیک زمان و فهره نگه نه ی، له گه ل گه لانا ناژمیتر ی و نانا سر ی، به لکوو، نه کری به به رده باز و پیتشیل له ژیر پیتی نه و گه لانه ی که بو کویتسانی ژیان نه چن، تا له و کیتلگه یه دا پانویلش نه کرتته وه، وه له گه ل خا کا یه کسان نه کرتین. به لام، که زمان و فهره نگه بوو، با دیلیش بی ههر گه له، وه به گه ل نه ناسر ی، وه رۆژی نه بن، که له گه ل گه لانی خوا پیتدا و رووه کویتسانی ژیان به روا و سه رکه و ی، وه له پیتشکه و تن و به رزیو نه وه دابی، تا نه گاته لوتکه ی هه ره به رزی ژیان، وه به سه ر چله پۆیه ی کامه رانی یه وه، وه ک بلبلی هه زار داستان بخوینی و به چریکتینی. که و ابوو، ناگاداری کردنی زمان به نووسینی فهره نگ و کوکردنه وه ی و وته، له ناگاداری کردنی گیان پیتوستره بو مانه وه ی گه لان، چونکی به نه مانی هه زاران گیان گه ل نامر ی، به لام به نه مانی زمان ریشته ی کو مه لایه تی نه پچر ی وه شیرازه ی گه ل تیکنه چی، تا هه موو په رها وه نه بن و له یه ک نه بن و وه زۆردار قووتیانته دهن و له ناویانته به ن.

گهر به چاو یکی وورد بو نه وه، ته ماشای سه رگوروشته و میژووی گه لانی ره بووردو و بکه بن، تیتشه گه بن که له مه پیتش، زۆر گه لی گه و ره بوون، که له خورتنده واری و تیکه یشتن و پیکه یشتن و تیکوشین و پیتشکه و تن، پایه یه کی به رز و جیکه یه کی به لندیان بووه، وه له سه ر روویه ی میژو زۆر

نیشانه‌ی مه‌ردانه و پیاوانه‌یان به‌جیه‌تشتووه، به‌لام چونکه، وه‌یشومه‌ی رۆژگار، وه‌گه‌ردشی چه‌رخ‌ی که‌چه‌فتار، زمانه‌که‌ی له‌ناوبردوون، خو‌شیان له‌ناوچوون، سا‌مه‌گه‌ر له‌کون و قو‌ژنی می‌ژوودا ناو‌یک‌یان مای‌تته‌وه.

که‌وابوو، مانه‌وه‌ی زمان مایه‌ی مانه‌وه‌ی گه‌له، هه‌ر گه‌لیک تا هه‌ر چه‌نده دوو‌چاری خه‌م و ته‌م و خه‌فه‌ت و ده‌ردیسه‌ریی بی، وه‌تالیی و سو‌تریی رۆژگار به‌چیژی، وه‌ته‌نگانه و چه‌له‌مه‌که‌له‌مه‌ی بکا، ئه‌و گه‌له‌هه‌ر ئه‌ژی و ئه‌مین، تا وه‌ک نا‌گاداریی زمانه‌که‌یان بکه‌ن، وه‌نه‌یه‌لن له‌ناو‌یچی.

که‌واته، زمان بۆ نا‌گاداریی گه‌لان، له‌هه‌موو قه‌لایه‌کی ئاسنین و قولله‌یه‌کی سه‌ختی به‌هیزی مسیین باشت‌ر و چاک‌تره، چونکه‌قه‌لا ئه‌گیری و قولله ئه‌روخ‌ینری، به‌لام زمان هیچی لی نا‌کری. (8, 102 - 9)

یه‌کتی له‌خاله‌گرنکه تاییه‌تیه‌کانی هه‌ر زمانی ئه‌وه‌یه، به‌هۆی «ویژه، فره‌نگ و زمانی نه‌ته‌وه‌یی» یه‌وه ده‌توانری، ره‌گه‌ڕیشه و ره‌چه‌له‌کی هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک، له‌ناوچه‌یه‌کی دیاری‌کراوی می‌ژوو‌ییدا ده‌س‌نیشان‌کری، ئه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه، بۆ سه‌ر بنه‌ره‌تی ره‌سه‌نی خو‌یان بگه‌ڕێنه‌وه و نه‌ژادیان روون‌کریته‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی، زمانی کۆنی گه‌لانی ئه‌و ناوچانه‌دیاری‌کری، به‌بالای زمانی ئیستای ئه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌بگیری، پاشان له‌ریگه‌ی «فۆنیتیکی، ریزمان و ووشه‌له‌یه‌که‌چووه‌کان» وه‌، هه‌ر دوو‌کیان له‌گه‌ل یه‌که‌دیدا به‌راورد‌کری، خاله‌هاوبه‌ش و لی‌که‌چووه‌کانیان دیاری‌کری و بنه‌چه‌کانیان روون‌کریته‌وه.

هه‌له‌به‌ته، هه‌موو ده‌زگه‌نه‌کادییه‌که‌ردیه‌کان، گه‌ر بیانه‌وی، له‌بنه‌چه و بناوانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خو‌یان بکۆلنه‌وه، له‌زمانه‌که‌ی خو‌یان شاره‌زاین، پی‌وسته، ریزیازی زانستانه‌بگرن و دوو خالی گرنگ ئه‌نجام‌ده‌ن:

یه‌که‌م - له‌می‌ژووی دروس‌بوون و په‌یدا‌بوونی کورد له‌ناوچه‌که‌دا بکۆلنه‌وه.
دووم - له‌می‌ژووی دروس‌بوون و په‌یدا‌بوونی، زمانی کوردیی و قو‌ناغه‌جیا‌وازه‌کانی پێش‌که‌وتنی زمانه‌که‌بدوین. بۆ ئه‌مه‌ش ده‌بی، په‌نا بۆ به‌ر فۆل‌کلۆر و ویژه‌به‌رن. بۆ نمونه: گه‌ر ئیسمه‌توانیسمان، به‌ته‌واویی روونی‌که‌ینه‌وه، کاتی خۆی ماده‌کان به‌چ زمانی په‌ی‌شیون، له‌گه‌ل زمانی کوردیی ئه‌و‌پۆ‌دا به‌راورد‌یان‌که‌ین، گه‌ر به‌ل‌گه‌ی ته‌واومان به‌ده‌سه‌وه‌بوو، ئه‌و

زمانه‌ی نه‌ورۆ، ئیمه‌ی کورد قسه‌ی پێ ده‌که‌ین، سه‌رچاوه‌که‌ی له‌و زمانه‌وه
 جوگه‌ی هه‌لبه‌ستوه، که ماده‌کان کاتی خۆی قسه‌یان پێ کردوه، نه‌وا
 ده‌توانین، به‌ ئاشکرا ب‌ل‌ت‌ین: ماده‌کان به‌ با‌پیره‌ گه‌وره‌ی کورده‌کانی نه‌ورۆ
 داده‌ن‌رت‌ن. واته‌: به‌ هۆی زمانه‌وه‌ توانیمان، ره‌چه‌له‌کی کورد دیار‌یکه‌ین.
 شتی هه‌یه، با ل‌یره‌دا با‌سیکه‌ین. زۆر جیتی داخه، گه‌لێ جار، گویم له‌ س‌رت‌ه
 و بۆله‌ی، ه‌یندی له‌ کورده‌ کۆسمۆپۆلیتییه‌کان بووه، گو‌توویانه: زمان زۆر
 گرنگ نییه، به‌ هه‌ر زمانێ بدوین، بۆ ئیمه‌ ه‌یچ جیاوازییه‌کی نییه،
 گرنگ نه‌وه‌یه، له‌ یه‌کدی ب‌گه‌ین. به‌لام، نه‌و جوۆره‌ که‌سانه، جگه‌ له‌وه‌ی
 خۆیان ده‌خه‌له‌ت‌ین، نه‌وه‌شیان له‌ یادکردوه، هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، به‌
 زمانه‌که‌یه‌وه‌ ده‌ناس‌ری. بۆیه، به‌ مرۆڤتیکی کورد ده‌ل‌ت‌ین کورد، چونکه، له‌
 دایک و باوک‌تیکی کورد له‌دایک‌بووه و به‌ زمانی کوردیی ده‌یه‌یشتی.

له‌ رووی باری سه‌رنجی بیری نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه، مرۆڤتیکی کورد له‌ یه‌ک‌تیکی
 دیکه‌ی « فارس، تورک، عه‌ره‌ب، رووس، ئینگلیز .. تاد »، له‌ پ‌یش
 هه‌موو شتی‌کدا، به‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی جیا‌ده‌ک‌رت‌ه‌وه، پاشان،
 خه‌سه‌له‌ته‌کانی دیکه‌ی نه‌ته‌وه‌ د‌ت‌ن. ته‌نانه‌ت، له‌ رووی ئایینی‌شه‌وه،
 کورد‌تیکی موسو‌لمان له‌ « عه‌ره‌بی، تورکی یا فارس » یکی موسو‌لمان،
 ته‌نیا به‌ زمانه‌که‌ی جیا‌ده‌ک‌رت‌ه‌وه، بۆیه‌ پ‌ی‌یان ده‌ل‌ت‌ین: گه‌لانی ئیسلام، که‌
 به‌ هه‌موویان نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام پ‌یک‌د‌ت‌ن.*

هه‌روه‌ها، « جوتیار، کر‌ت‌کار، ده‌ره‌به‌گ، بۆرژوا و سه‌رمایه‌دار » ه‌کانی هه‌ر
 نه‌ته‌وه‌یه‌ک، یه‌ک زمانی هاو‌به‌شیان هه‌یه، (زمان به‌ یه‌کێ له‌ مه‌رجه‌ هه‌ره
 گرنگه‌کانی بوونی نه‌ته‌وه‌ داده‌ن‌رت، زمانی هه‌موو چینه‌کانی گه‌له، زمانی
 هاو‌به‌شی هه‌موو نه‌ته‌وه‌که‌یه‌ به‌ هه‌موو چین و تو‌ژه‌کانیی‌ه‌وه. هه‌رگیز زمانی
 کوردیی چینی کر‌ت‌کاران، زمانی کوردیی چینی بۆرژوا، زمانی کوردیی
 چینی جووتیاران یا زمانی کوردیی چینی ده‌ره‌به‌گ نه‌وت‌راوه و
 نه‌ب‌یس‌راوه. » (89-88, 33)

* ل‌یره‌دا، نه‌ته‌وه، به‌پ‌یتی دید و بۆچوونی ئیسلام به‌کارهاتوه، نه‌ک و‌ه‌ک
 زاراوه‌یه‌کی ئینتینی و پامیاری به‌کاره‌ین‌راب‌تی.

جا، گهر نهو هه موو خه باته ی ده کری، نهو هه موو قوریانییه ی ده دری، یه کئی له ئامانجه کانی، پاراستنی زمانی نه ته وه یی نه بووایه، هه لسه ته، نهو گه لانه ی رزگار یانبوه، نهو هه موو خو ئنه یان له پیناوی رزگار کردنی خا که یاندا نه ده رشت، دوا ی رزگار یونیشیان، هیچ جو ره بایه خیتکیان، به زمانه نه ته وه یی یه که یان نه ده دا! به پیچه وان هه، هیچ یه کئی لهو مهر جانه ی دروسبوونی نه ته وه، له یه کدی جیا ناکر ئنه وه، هیچ یه کیتکیان خه سه له تیکی ئایینی یا چینایه تییان نییه. به لک وو، ته نیا خو یان له ژیر ناوی خه سه له ته نه ته وه یی یه کاندایه پینه نه وه. واته: (مه رجه کانی بوونی هه نه ته وه یه ک، له نیتوان هه موو چین و ده سته و تو ئی ژاله کو مه لایه تییه کاندایه، خالی نیتوکوی و هاو به ش پتیکدین، هه رگیزاوه رگیز، که رتکه رت و به شبه ش ناکرین. گهر له تو په ت و جیا کرانه وه، نهوا ناسنامه و که سیتی نهو نه ته وه یه تیکده چن و ده بیته دوو گه لی جیاواز، وهک گه لی نازه ریی و تورکی ی که له یه ک گروه زمانن «تورک زمانه کان» رۆمانیی و مه لدا ئیی، له گروه زمانی رۆمانین، پرووسی و ئوکرانییی، له لقه زمانی سلا ئین، کورد و فارس، کورد و هیند «ئاری» نهو نه ته وان له یه کدییه وه نزیکن، له رویی زمانه وه خزن و له لقه زماننیکیشن، به لام، هه ر به دوو نه ته وه ی جیا ناوده برین. جا، گهر نهو نزیکیی و خزما یه تییه له نیتوان یاندا نه بووایه و له گروه زمانی نه بوونایه، وهک «رووس و ئینگلیز، نه لمان و فره نسییی، کورد و عه رب، کورد و تورک»، نهوا به هیچ شتیه یه، له باری سه رنجی نه ته وه یی یه وه پتیکه وه نه ده نووسان و نانوسین، به لک وو، پتیه نندییه کی دیکه هه یه، دو ستایه تی، هاوکاری و براهه تی نیتوانیان ساز و کوک و ته یارده کا، نهویش پتیه نندیی مرؤ فایه تییه. (90,33)

به باوه ری من، نهو نه ته وه یه ی پارێزگاریی زمان و فره هه نگی نه ته وه یی خو ی نه کا، به شتیه یه کی به رده وام، هه ول بو پتیشخستن و گه شه سه نندی نه دا، چ زمانه که و چ نه ته وه که، ورده ورده، به ره لاوازی بوون و پوکاندنه وه ده رۆن، تووشی گه لی چه له مه ی نه ته وه یی ده بن. به پیچه وان هه وه، هه ر وهک نوو سه رتکی عه رب ده لئ: نهو نه ته وه یه ی پارێزگاریی زمانی نه ته وه یی خو ی بکا، وهک گیراوی وایه، کللی ده رگه ی گرتوو خانه که ی له

گیرفانی خۆیدا بێ، هەر کاتی ویستی، دەرگهی گرتوو خانە کە ی بکاتەو، دەی کاتەو و خۆی قوتاردەکا. نەتەوێ بێ فەرەنگ و زمانیش، وەک بەندی وایە، کللی دەرگهی بەندیخانە کە ی، لە گیرفانی دوژمنە کەیدا بێ، دۆش دادەمینی و ناچار دەبێ، بە کەساسیی لە بەردەمی دوژمنە کەیدا دەسە ئه ژنۆ دانیشی، تا وردە وردە، دەتوتەو و نامینی. لە بەرئەو، هیچ نەتەوێ بە هیچ شتوێ، لە نیوناچی و قەواری پامیاری خۆی لە دەس نادا، تەنیا لە و کاتاندا نەبێ، زمانە کە ی خۆی لە بیر دەچیتەو و بە زمانی داگیرکە رانی نیشتمانە کە ی دەدوێ. چونکە، زمانی داگیرکە ران، بە هۆی دەزگە کانی دەسلاتی دەولەت و خۆندن لە خۆندن گە جیاواژە کاند، زۆر بە خێرایی بڵاودە بێتەو، بەر بەرە، تەشە نە دەکا و کار لە زمانە نەتەوێ ی بە دەکا. بۆیە، (زۆر لە گەلانی سەر بە خۆی سەر زەمین، کە ژێرکە و تون و زمانی داگیرکە ر فێربون و زوانی نەتەوێ ی خۆیان لە دەسداو، لە ناو گەلی داگیرکە ردا - کە زوانی خۆی بە زۆر بە سەردا سە پاندوون - تەوانە تەو و هەستی نەتەوێ ی خۆیان تەواو لە بیر بردۆتەو. پێشی ناوی، دانە دانە بە لگە و نمونە نیشان دەم، هەر کەس تاربخان وەخوتی، لە هەزار جێ تووشی نمونە ی زۆر زەق دی. هەر لە دەرو بەری خۆمان وا دەبینین: فینیقی سووریا و لوبان، قیبتی میسر، رەش و برشە کانی سودان و زۆر رەشی تری ئەفریقا، گەلی بەر بەر لە جەزایر و مەراکش، ئیترانییە کانی مەداین، جگە لە هەزاران هەزار هۆز و تیرە و ماله کوردی پەرژو بڵاو، کە زوانیان بوە تە عەرەبی و زوانی خۆیان لە دەسداو و ئەو هیچ کە بوونە عەرەب، دەرکێ بێژین لە عەرەبیش عەرەبترن.) «19, 120»

هەر وەها، لەم بوارەدا، گەلی نمونە ی دیکە مان هەیه، بەلام ئێمە لێرەدا، تەنیا دوو نمونە یان لێ گولبێژێر دەکەین. دوا ی ئەوێ عەرەبە موسولمانە کان، ئیسپانیان داگیر کرد، ماوێه کی بە کجار زۆر، لە ژێر دەسیاندا بوو. «ئەندەلوس»، پتر لە حەوت سەدە بە پارچە یە لە نیشتمانی عەرەب دەرژمێرا، خەلکە کەشی بە زمانی عەرەبی دەپه یقین. بەلام، ماوێ چوار سەدە پتر دەبێ، لە نیشتمانی عەرەب دا پچراو. لە بەرئەو، خەلکە تە عەرەبییە کە ی خۆی لە دەسداو، زمانە عەرەبییە کەشیان لە نێو چوو و ئێستە

به کارنا هیترئ. که چی، به پیچه وانموه ده بینن: ده وله تیکی وهک «مه غریب»، تا سه دهی جه و ته م و هه شته می زاین، وولاتیکی عه ره بیی نه بو، به لام، له دوی ئو میژوو و تا ئه ورۆش، به پارچه یه له نیشتمانی عه ره ب داده نرئ. له به رئه وهی دانیشستوانی مه غریب، زمانه که یان له لایه ن عه ره به کانه وه عه ره بیترا، له هه مان کاتیشدا، به زنجیره یه ک «پروودای میژوویی، گۆرانکاری کۆمه لایه تی، که شه سه ندنی ئابوری «دووردیژ و ئالۆزدا تیه پرون، تا ئه م گه ل و ده وله ته ی ئه ورۆیان لئ که وتۆته وه!

ههروه ها ده توانین، تازه ترین غوونه له سه ر باری زمانی نه ته وه یی، دانیشستوانی دوورگی «هۆنگکۆنگ» بینه نه وه. گه لی «هۆنگکۆنگ» به شی له نه ته وه ی چین پیکدیتن. تا سالی «1841» له ژیر ده سلاتی چیندا بون. به لام، له و میژوو به دواوه، بریتانیای گه و ره داگیرکرد. تا به پتی ریککه و تننامه یه کی تایه تی، له «1997/07/01» دا، وازی لئ هینا و دوورگه که بۆ نیو باوه شی دایکی نیشتمان گه رایه وه، واتا ماوه ی «156» سالی ره به ق، کۆلونیایه کی بریتانیا بو. له و ماوه درێژدا، بریتانیا زمانی ئینگلیزی، به سه ر خه لکی «هۆنگکۆنگ» دا سه پاندبوو. ته نانه ت، له خوتندنه کانه دا، به زمانی ئینگلیزی ده یانخویند و زمانی ده وله تیش بو. له و شه ش میلیونه ی دانیشستوانی «هۆنگکۆنگ»، تا ئیستا مرقۆئی به دی ناکرئ، زمانی کۆلونیالیزمی بریتانیا، زۆر به چاکیی نه زانی. به لام، زۆریه ی خه لک، به تایه تی نه وه ی نوئ، به ده گمه ن زمانی نه ته وه یی خو بان ده زانن. چونکه، له و ماوه یه دا به ته وایی زمانی چینی پشگوێخرا بو، له هه موو بواره کانی ژياندا، ته نیا زمانی ئینگلیزی به کار دیترا. جا گه ر به هاتایه، ئه و داگیرکردنه ی بریتانیا تا سه ر به رده و امبووایه، له و باوه رده دام، مه گه ر تا کوته رای خه لک، نه گینا به ده گمه ن نه یئ، له پاشه پۆزدا که س زمانی نه ته وه یی خۆی له بیر نه ده ما. دوورگه که ش به خاک، گه ل و زمانه که یه وه، به ته وایی له نیشتمان، نه ته وه و زمانی چینی داده بران. دوور نییه، وهک «ئه نده لوسیان» لئ به سه ر به هاتایه!

بۆیه، هه ر نه ته وه یه ک، زمان و وێژه ی خۆی بپاریژئ، گومانی تیدا نییه، به نه ته وه یه کی زیندو و داده نرئ. نه ته وه ی زیندووش، با ئازادیش نه یئ، با له

ژیر دهسی داگیرکهری بیانی‌شدا بنالیتنی، نهو نه‌ته‌وه‌یه ههر دهژی،
 سه‌رده‌که‌وئی و پیشده‌که‌وئی. له‌به‌رنه‌وه پاراستنی زمان، راژه‌کردنی زمانی
 نه‌ته‌وه‌یی، کو‌کردنه‌وه‌ی ووشه، نووسینه‌وه‌یان و ریکوپیت‌ک‌کردنیان، له
 پاراستنی ژیان و گیانی مرۆڤ گهلنج گرن‌گتره. چونکه، گهر هه‌زاران که‌س
 ژیان و گیانیان له‌ده‌سدا، نه‌ته‌وه‌که نامرئی، به‌لام، گهر ههر نه‌ته‌وه‌یه‌ک،
 زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆی له بیرکرد و نه‌ما، نه‌وا ورده‌ورده، پتیه‌ندیی
 کۆمه‌لایه‌تی، نیتوان رۆله‌کانی نهو نه‌ته‌وه‌یه، کزولا وازده‌بی، له
 کۆتای‌شدا، ناوی له نیتو ناواندا نامیتنی!

5. زمانی نایین و زمانی نه‌ته‌وه‌یی :

هەر له کۆنه‌وه تا ئه‌ورو، به شتیه‌یه‌کی ڕوون و ئاشکرا، زمانی نایین و زمانی نه‌ته‌وه‌یی، کارێکی زۆریان، له یه‌کدی کردووه. هه‌روه‌ها، کاریان له پێشکه‌وتن یا له دو‌اکه‌وتنی نه‌ته‌وه‌کانیش کردووه. ئه‌و کارتی‌کردنه، یا به شتیه‌یه‌کی باشبووه، هه‌ر دوو زمانه‌که‌ شانه‌شانی یه‌کدی، گه‌شه‌یان‌کردووه و پێشکه‌وتون، یا به شتیه‌یه‌کی خراپبووه، یه‌کتیکیان زیانی به‌وی دیکه‌یان گه‌یان‌دووه، ڕێگه‌ی گه‌شه‌سەندنی لێ گرتووه، دوا‌بخستووه و په‌کی‌خستووه. هه‌ر دوو زمانه‌که‌ش، پێته‌ندییه‌کی یه‌کجار زۆریان، به ئازادی، سه‌ربه‌خۆیی و دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی ناسیۆناله‌وه‌ هه‌بووه.

پێش ئه‌وه‌ی، نایینه‌ ناسمانیه‌یه‌کان ب‌لا‌وبه‌وه، پێش ئه‌وه‌ی، په‌رتو‌وکه‌ پیرۆزه‌ نایینییه‌کان، به یه‌کتی له زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ بنووس‌رتنه‌وه، زمانی نایین، کارێکی زۆری له زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کان نه‌کردووه و مه‌ترسییه‌کی ئه‌وتۆی بۆیان نه‌بووه. چونکه، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، نه‌ته‌وه‌ جیا‌وا‌زه‌کانی سه‌ر ڕووی ئه‌م زه‌وییه، هه‌ر یه‌که‌یان نایینی‌کی تایبه‌تیان بۆ خۆیان هه‌لبژاردووه، جا با‌وه‌ریان به هه‌ر جو‌ره‌ شتی بو‌وبێ، هه‌ر جو‌ره‌ ب‌تیکیان دا‌تاشی‌یی و په‌رستی، ته‌نیا به‌و زمانانه‌ ناویان لێ نا‌ون و لێیان پارا‌ونه‌ته‌وه، که خۆیان قسه‌یان پێ کردووه. له‌به‌رئه‌وه، زمانی نه‌ته‌وه‌یی و زمانی نایینیان، هه‌ر یه‌ک زمان بووه، زمانه‌ نایینییه‌که‌یان، هه‌یج جو‌ره‌ مه‌ترسییه‌کی، بۆ سه‌ر زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانیان دروس نه‌کردووه. بۆیه‌ ده‌توانین، ب‌لێین :

«هه‌موو نایینه‌کانی چه‌رخ‌ی ب‌ته‌په‌رستی، تیک‌را به‌ کرداری نه‌ته‌وه‌یی ده‌ژمێرتین. چونکه، هه‌موو جو‌ره‌ ت‌کا و ن‌زا و په‌رستی‌کی ئه‌و ب‌تانه، هه‌ر که‌سه‌ به‌ زمانی وولات و نه‌ته‌وه‌ی خۆی کردوویه‌تی. مانای وایه، له‌ ڕێی پاراستنی زمانه‌که‌یه‌وه، نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆشی پاراستووه. که وولات‌یک‌ی بێ‌گانه‌شی داگیر‌کرد‌بێ، چو‌وه‌ نایینه‌که‌ی خۆی به‌ زمانه‌که‌ی خۆی، به‌ سه‌ر وولاتی داگیر‌کرا‌ودا سه‌پاندووه و به‌وه‌ سنووری ب‌لا‌وبو‌ونه‌وه‌ی زمانه‌که‌ی فراوان‌تر کردووه.» (182)

به لّام، نهم بارودوخه، تا سهر بهرده وام نه بووه، به لکوو، کاتئ نایینه
 ناسمانیه کان داهاتوون، زمانی نایین کارتیکي زوری، له زمانه نه ته وهی
 یه کان کردووه. نئویش، به هوی نه وهوه، کاتئ نه ته وهی خاوه نایین، چهن
 وولاتیکیان داگیر کردووه، نایینه که ی خویشان به زور، به سهر دانیشتوانی
 نه وولاتانه دا سه پاندووه. هه می شه هه و لیانداوه، له پتی زمانی
 نایینه وه، زمانه نه ته وهی یه که ی خویان، به سهر نه ته وه داگیر کراوانه دا
 به سه پتن. گهر نه شیانتوانی بی، زمانه نه ته وهی یه کانیان، به ته وایی
 له نیویه رن، نه واه به هه موو توانایه کیانه وه هه و لیانداوه، زمانه نه ته وهی
 یه کانی نه ته وه بنده سه کان، سوو کوچروک که ن، به زمانی کی خراب و
 دوکه و تووی بناستن، له و پتی شه وه زمانه نه ته وهی یه که، به ته وایی
 کزولا واز که ن و له په لو یوخه ن.

هیندی له نه ته وه کان، زمانی نایینی و زمانی نه ته وهی یان، ههر یه ک
 زمان بووه. نهم نه ته وانه، تووشی گرفتیکي نه و تووی نه ته وهی و زمان
 نه بوون. به پتیچه وانه وه، زمانه نایینی که، پاژه ی زمانه نه ته وهی یه که ی
 کردووه. وه ک عه ره به کان، ههر دوو زمانه که یان یه ک بووه. نایینی ئیسلام،
 پاژه یه کی زور گه وهی زمانی عه ره بی کردووه، له له نیوچوون و لاوازی
 پاراستوویه تی، په ره پییداوه، به ته وایی به هه موو جیهانی عه ره ب و
 وولاتانی موسولماندا بلا و یکر دۆته وه.

هیندی نه ته وهی دیکه ش، ههر دوو زمانه که یان جیا وازی بووه، زمانی
 نه ته وهی یان هه بووه، به لّام زمانی نایینی یان له نه ته وهی یه کی دیکه وه
 وه رگرتووه. زمانی نهم نه ته وهی یه، خوی له بهرده م مه ترسیی زمانه
 نایینی که دا بینو ته وه. زمانه نایینی که، هه می شه هه و لیداوه، جی به
 زمانه نه ته وهی یه که له قکا، به سهریدا زالبی و له نیویه ری. له به رنه وه،
 نهم نه ته وانه به ره ورووی چه له مه یه کی زمانه وانی گه وه بوونه ته وه. بۆیه
 هه و لیانداوه، خویان له کارتیکردنی زمانه نایینی که بیارتزن، وه ک
 کارتیکردنی زمانی عه ره بی، له زمانه کانی «تورکی، فارسی، کوردی
 ... تاد». به لّام، به شتیه یه له شتیه کان، زمانه نایینی که، ههر کاری
 خوی، له زمانه نه ته وهی یه کان کردووه، لاواز و بیتری کردوون، گه لی له

ووشه و زاراهه‌کانی زمانه نایینییه‌که‌ی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، تیکه‌لاوی زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی نه‌ته‌وه بندسه‌کان بوون. گهر زمانی نایین، له‌گه‌ل زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌دا، خزمایه‌تییان نه‌یج و له یه‌کدییسه‌وه دوورین، نه‌وا جگه له‌وه‌ی، به دوو زمانی جیاواز ده‌مترترین، له هه‌مان کاتیشدا، هیندی پیت و ووشه‌ی نوی، به سهر زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌دا ده‌سه‌پیتنی، هیندی جاریش ده‌نگه‌کانیش ده‌گورنی. زمانی کوردیی دوای نیسلام، نه‌و زمانه‌ی پیش نیسلام نه‌بوو، به‌لکوو، زمانی عهره‌بیی کاری خو‌ی تیکردبوو. بۆ‌نمونه: پسته‌کانی «ث، ص، ض، ذ، ط، ظ»، تیکه‌ل به زۆریه‌ی زمانی گهلانی نیسلامی ناعهره‌ب بوون. گهر پسته‌کانیش، وه‌ک خویان چۆن هه‌ن، به‌کار نه‌هینترین، نه‌وا کارتیکی یه‌که‌جار زۆری، له فونیتیکی زمانه‌کان کردووه. (زمانی دینی تازه «ده‌نگ» ی‌وای تیدابوو که له زمانه‌کانی «ئیرانی» دا به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت، گومانی تیدا نیسه، کورد یا فارسیکی سهره‌تای نیسلامه‌تیی تا ماوه‌یه‌کی زۆر نه‌یتوانیوه، نه‌و ده‌نگانه وه‌کوو عهره‌بیتک ته‌له‌فوزکا، فارسه‌کان و گهلن نه‌ته‌وه‌ی موسولمانی نیسته‌ش، نه‌و ده‌نگانه‌یان وه‌کوو خو‌ی بۆ‌ناگوتری.) (36-35,70)

ناشکرایه، له نیوه‌ی یه‌که‌می چه‌رخ‌ی جه‌وته‌می زایندا، نایینی نیسلام له ناوچه‌که‌دا بلاوبووه، له‌شکری نیسلام توانی، له ماوه‌ی چهن سالتیکی که‌مدا، نیم‌پراتۆزیای «ساسانی» له بنویت‌خه‌وه هه‌له‌ته‌کینن. بلاوبوونه‌وه‌ی نایینی نیسلام له ناوچه‌که‌دا، له ههر پوویه‌که‌وه بیگرین، گۆرانیکی قولتی له ژبانی گیانی و مه‌تیریالی، دانیشتووانی ناوچه‌که‌دا دروسکردووه. جگه له‌وه‌ی، ده‌سه‌لاتی رامیاری پیتشووی گۆری، له پووی نایین و زمانیشه‌وه، دیسانه‌وه گۆرانکارییه‌کی گه‌وره‌ی له‌گه‌ل خو‌یدا هیناوه. «قورئان» وه‌ک په‌رتووکیکی پیروزی نایینی نوی، جیگه‌ی به «ناقیستا» وه‌ک په‌رتووکی نایینی زهرده‌شتیی له‌قکرد. هه‌روه‌ها، زمانی عهره‌بیی، وه‌ک زمانی نایین و نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، خو‌ی به سهر زمانی دانیشتووانی ناوچه‌که‌دا سه‌پاند. له‌به‌رته‌وه، گهر دانیشتووانی ناوچه‌که‌، به خیرایی و به ناسانی، فیتری زمانه‌که نه‌بوون، نه‌وا ناچاربوون، له نایینه‌که‌دا نه‌و شتانه‌ فترین، که ده‌بووایه، هه‌موو موسولمانن فتری بوونایه

و بیانزانیایه. (دیینی ئیسلام نهرکی وای تیتدا بوو که دهبووایه خه لک وهکوو پتووستیکی دیینی جتبه جتیان بکه ن و له دیینه که ی پتیشوویاندا نه بوو، بویه ده بوو، ناوی نهم نهرکه دیینیانه له زمانی دیینی تازه وهریگرن، ههر وهک وهریانگرتووه.) «35-70»

دیاره، ههر له کۆنه وه، وهک یاسایه کی سروشتیی، ههستیکی خۆماتکردوو، له ناخی هه موو تاکه کانی کۆمه لگه دا هه بووه. نه وهسته ش پتر هانیداوه، پارتیزگاری خۆی بکا، له دهس کاره سات و رووداوه سروشتیه کان، خۆی بیارتیز، دژی ناژه له کتویی و دۆژمنه کانی داکۆکی له خۆی بکا، نهمه ش هه مووی له پیناوی نه وه دا بووه، تا بهرگه ی گرفته کانی ژبان بگری، بهر بهر هه کانی هه موو جوژه مه ترسییه ک بکا، پتر بژی و بمیتته وه. (نهم خۆپاگرتن و هه ولی مانه وه یه، وهک ههر له میتته وه، له تاکه تاکه ی خه لکیدا بووه، دیاره له نیتو هۆز و گه ل و نه ته وه جوژ جوژه کانیشدا ههر بووه. ههر یه کتی له وانه به گه لی هۆ و پهنگی جیاواز و له گه لی کالا و بهرگی جیاوازا، نهم ئاره زووی مانه وه یه ی ده برپوه و یستوویه تی، خۆی له توانه وه و له ناوچوون بیارتیز. به لای ئیمه وه، «مه به ستیان له هه لگرانی بییری کارژیک بووه - نووسهر.» قایمترین و باشتترین کالا، بۆ پاراستی زۆریه ی نه ته وه کان، له ده ورائی کۆندا، نه و بیروباوه رانه بوون، که له شتیه ی نایین و نایینزای هه مه چه شنه دا خۆیان ده رخستوه.

له گه ل نه وه شدا وه نه بی، بلیین: هه موو نه ته وه یه ک توانییتتی، ههر به ته نیا بۆ خۆی بژی و دووره په رتیز له وانی تر به وستت. چونکه گه لی جار، ههر به هۆی نهم نایین و نایینزایانه وه، چمن نه ته وه یه ک له ژیر ئالای تاکه رژیمیکدا کۆبوونه ته وه و پتکه وه ژیاون. به لام نهم نایین و نایینزایانه ش، له کانگای چ نه ته وه یه کیانه وه هه لقولا بی، به زۆری نه وه یان توانیوتتی، دهس به سه ر نه وانی تر دا بکیشتی و بیانخاته چوارچیتیه ی نه ته وه یی خۆیه وه. له بهر نه وه، نه وانی ش که وتوونه ته بهر بهر هه کانییه وه له گه لی و له نه نجامدا، یان سه رکه وتوون و سه ره خۆ بوون، یان به جاری ژیرکه وتوون و به ره و توانه وه چوون. چاکترین وینه ش بۆ نهمه، نایینی دیانه «مه سیحی»

یەکانە. چونکە ئەوەبوو، کتیبی ئایینی دیانیتى، نەتەوەکانى ئەوروپای لە ژێر سایەى خۆیدا کۆکردبوو، لە هەمان کاتدا دەبوست، زمانى لاتینى بە سەر زۆریەیاندا بسەپیتى. « هەرچەندە زمانى لاتینى لەوەپێش لە ناو هەندىکیاندا بڵاوبوو، هەر وەها دەتوانى، یەكەم جیابوونەوى کەنيسەى « ئۆرتۆدۆکس » بە کردەوێكى نەتەوێى برۆمىترى. چونکە پاش جیابوونەوى هات، یەكسەر زمانى یۆنانى کرد بە زمانى رەسمىى خۆى و بەم جۆرە بەشیتكى زۆرى ئەوروپای رۆژەهلات، لە چنگ زمانى لاتینى رزگار بوو. تەنانت جیابوونەوى کەنيسەى « بولگارى » ش لە کەنيسەى « ئۆرتۆدۆکس » لەم دوايىدا، دیسانەو و بەلگەيەكى بەهێزە بۆ ئەو قسەيە. جگە لەوەش، ئەو نەتەوانەى زمانى لاتینى نەبوو، لە رۆژاوى ئەوروپادا وەك گەلانى جەرمانى و ئەنگلۆساکسونى توانیان، بە هۆى وەرگرتنى ئاینزاکانى پڕۆتېستانتەو، زمانى خۆيان بپارێزن. کە ئەم کارەش لە خۆیدا کردەوێكى نەتەوێى یە. » (1.82)

لە کۆندا، هێندى نەتەوێ وەك « هەنگارى، بولگارى، رۆمانى و ... » لە سەردەمى مېژووى دیارىکراودا، دەولەتى ناسیۆنالى خۆيان لى داگیرکراو. بەلام، دواى ماوێ، بزوتنەوى نەتەوێى لەو وولاتانەدا، لە سەر بنچینەى یەكیتى زمان، گەشەسەندن و پەرەپێدانى فەرەهنگى نەتەوێى دەسپێتکردوو و رزگاربان بوو. گەلى جار، زمانى ئایینى هاوبەشى، نێوان دوو نەتەوێ داگیرکەر و داگیرکراو، رۆلتى سەرەکی، لە چەوساندنەو و دیلکردنى گەلىکى دیارىکراودا وازیکردوو. وەك زمانى هاوبەشى ئایینى، نێوان نەتەوەکانى « کورد و عەرەب، کورد و تورک، کورد و فارس، تورک و عەرەب ... هتد ». جا گەر کارتیکردنى ئایین نەبووایە، ئایا چى وای لە دانیشتوانى خوارووى « فیلیپین » دەکرد، فێرى زمانى عەرەبى بن، خۆيان لە برا فیلیپینىەکانى دیکەيان جیاکەنەو، داواى جیابوونەو و دامەزراندنى دەولەتتىکى ئىسلامى بکەن، لە ماوێ ئەو سى سالى خەباتەیاندا، خۆتیتكى زۆر برێژن، بە مەرجى ژمارەيان زۆر کەمە و لە « 5 - 10 % »ی، هەموو دانیشتوان پیکدیتن، زمانەکەشیان هەر هەمان زمانى نەتەوێى بێ، کە گەلى فیلیپین پێى دەدۆت؟!!

هیندی له گهلانی جیهان، به هۆی نایین و نایینزای جیاوازهوه، زمانی نهتهوهیی خۆیان پاراستوه و دهولهتی ناسیۆنالی خۆیان دامهزراندوه. واته: پیتش نهوهی، دهولهتی خۆیان ههبوو، زمانی نایینی یهکگرتوی خۆیان ههبووه. وهک جووهکان، له ههموو کونوقۆزبیتکی جیهانهوه، به هۆی «تهورات» هوه، له دهوری نایینهکهی خۆیان کۆبوونهوه، له ناوچهی رۆژهلاتی ناوهراستدا، دهولهتی ئیسراییلیان دامهزراند و زمانیکی یهکگرتوی هاویهشیان، بۆ خۆیان زیندووکردهوه.

پیتش نهوهی نایینی ئیسلام دهکرهوی، ههموو نهو نایین و ئیمپراتۆریانهی ههبوون، له سههر بنچینهی جیاوازی چینایهتی دامهزرابوون. بۆ نمونه: (ههر دوو کۆمهلی ساسانی و بیزهنتیی، له سههر بنچینهی چینایهتی دامهزرابوون. چینهکانی سهروهوه حوكمی وولاتیان نهکرد و سههرکردهیهتی لهشکر و لهشکرکیشیهکان، چینهکانی خوارهوهش کار و پیشه و هندی جار سهربازی شهركهريوون. ئیسلام وهکوو دینیکی تازه که هات، سنووری چینهکانی له ناو ئهم کۆمهلهاندا تیکدا و بانگی دوو جوژه یهکسانی به گوتی مرۆفایهتیدا دا: یهکسانی له نیتوان عهرهب و ههموو نهتهوهکانی تردا و یهکسانی ههمووان له ناو کۆمهلی ئیسلامدا. تهنیا شت که نهبوو، به هۆی جیاوازی له نیتوان نهتهوهیهک و نهتهوهیهک و مرۆفایک و مرۆفایتیکدا خواپهرستی «تهقوا» بوو.) (225، 116) دیاره، ئهمه له سههرتادا وابوو، بهلام، دواپی وردورده، زۆریه شتهکان گۆراون.

وهک هیندی له سههرچاوهکان باسیدهکهن، له سههردهمی پهيامبهری ئیسلامدا، جیاوازییهکی نهوتو له میانهی گهلانی ئیسلامدا نهبووه، تا ههستی پێ بکری. بهلام، دواپی نهوهی پهيامبههر مردووه، ئیدی بهرهبره، بارودۆخهکه گۆراوه. (له دواپی کۆچی پیغهمبهریش، ههتا نزیکههی چل سالتیک کهس گوتی نهدهدا به نهژاد، به خوتن، به نهجیمی و نانهجیمی. ههر له خواترسان مهرج بوو بۆ گهورهیی و قهدر و حورمهت. بهلام به ههزار داخهوه ههر لهو ساوه حوكم کهوته دهست بهرهی ئهمهویهکان و پادشایهتی به کهلهپور له ناو ئیسلامدا دامهزرا. براههتی گهلانی ئیسلام توایهوه و به ناخی ههردا رۆیه خوار. کار بوو به زۆردار و پێ زۆر. ههر کهس، ههر

تیره، هر بهر هی دهسه لاتی وه دهسکه وت خوی و خزم و هاو نمژادی بلند کرد و وه کوو نازهل له هاودینه نامۆبه کانی دهروانی. خلیفه کانی ئه مه وی نه گهر تهرمیکیان بدیا، دهیانپرسی: کتیه؟ نه گهر دهیانگوت قوربه شه. هاواریان ده کرد خزمه پۆ. نه گهر بیان گوتایه عهر به، دهیانگوت له هۆز که می کرد. بیانگوتایه عهر به نییه و موسولمانه، دهیانگوت ها، مالی خوایه دهیدا و دهشیستینه وه. (8،49)

به لئی نایینی پیروزی ئیسلام، له سه ره تادا شوپشیک کی کۆمه لایه تیی گه وری قوولی، له نیو کۆمه لاتی خه لکدا به ریا کرد. باوه ری به هیچ جوژه جیاوازییه ک، له نیوان گه لاتی ئیسلامدا نه بوو. جگه له خواناسین و خواپه رستی، هیچ جیاوازییه ک له نیوان موسولماناندا نه بوو. به لام، نه م باوه و بۆجووانه، هه می شه به پیتی به رژه وه ندیی، دهسته ی به رپوه به رانی نایینه که گۆراوه. بۆ ئه و نه: له سه ر ده می ئه مه و ییه کاندا، بۆ یه که م جار، یه که م هه نگاوی ئه و پاشگه زبونه وه یه ده رکه وت. چونکه، ئه مه و ییه کان له بری ئه وه ی موسولمانیک ی راسته قینه بن، نه ته وه په رستیکی راسته قینه بوون. دوا ی ئه وه ی هر چی ناکۆکی و دوو به رکه ی نیوان خۆیان هه بوو، چاره سه ریا نکرد، هه موو دوژمه کانیان پاکتا و کرد، ئیدی هه ولی داگیر کردنی وولاتانی دیکه یان داوه. دیاره، ئه و داگیر کردن و فراوان کردنه ی سنووری دهسه لاتی ئیپراتۆریا که یان، پتیرستی به سوپایه کی گه وری پر چه ک، ده زگه ی به رپوه بردن و جهنگی، خه رجیک یه که جار زۆر هه بووه. بۆیه، (یه کئ له سه ره تا گرنگه کانی ئیسلام: «یه کسانیی موسولمانی عهر به و موسولمانی ناعهر به» یان هه لوه شانده وه. به و گه لانه یان ئه وت «موالی» که موسولمان بوون، به لام عهر به نه بوون. وه ک جاران موسولمانی عهر به له باج به خشرابوو، به لام باج خرایه سه ر «موالی» یش، وه کوو «جزیه» له سه ر «ئه هلی زعمه» بوو.) (225، 116) ئیدی به و شتیه وه، هه موو (کاروباری ده و له ت و دهسه لاتداری، له دهس عهر به دا کۆکرا بووه وه. له ناو عهر به بیشدا «قوربه یش» له پیش بوون. سه ر ده می «به نی ئومه ییه» و سه ر ده می «به نی عه بیاس») (226، 116) هه ره ها، (ئه مه و ییه کان گیانی خۆ به زلزانینیان نه نا، عهر به دا بلا و کرده وه. به چاوی سووک سه یری

گهلانی ناعهره بیان نه کرد، موسولمان بوونایه یا ناموسولمان.
 «226، 116» («عهره بون»، له ناو عهره بیاشدا «قورهش بون»
 پلهی مروقی بهرزه کرده و نیمتیازی سیاسی و کومه لایه تی و دارایی
 یی نه به خشی.) «226، 116» هر بویه، (ئیله موسولمانه کانی ناعهره بون
 خویاراستن، خویان خستوته پهنای یه کئی له قه بیله ناوداره کانی عهره بون
 بهرام بهر پتیشکه شکردنی هندی خزمهت. زور کس و زور تیره له
 سهرانسه ری وولاتانی نیسلامیدا، بونوهی که لک له نیمتیازه کانی
 عهره بون وهرگرن، ره چه له کی خویان بردوته و سهر یه کئی له نهوه کانی عهلی،
 یان یه کئی له خهلیفه کان، یا سه حابه کانی پیغه مبهه.) «226، 116»
 تنانته، نایین کاریکی وای، له خه لکی ناعهره بون کردبو، سهرده می وای
 لیها تبو، خه لکی نه یانوتراوه، شانازی به نه تهوه و زمانه که ی خویانه وه
 بکن، بویه یه کیکی وه (شیخ محمدهدی زاهید، که نازناوی
 تاجنه لعارفینی هه بووه و باپیری نهو شیخ حیسامه دین چه له بیه بووه، که
 مهولانا جه لاله دین له مهسنهوی پییه لده لئی، له هوزی گوانی کورد و له
 سهره تای چه رخی شه میندا ژباوه. فرمویه تی: «شهو کورد بووم و ههر
 کردیه رور بووم به عهره بون» «9، 49»
 ههروهه، عهره به کان به هوی «قورئان» وه توانییان، هه موو تیره و
 هوزه کانی عهره بون، له نیوه دوورگی عهره بدا کۆکه نهوه و پتیکان خه.
 پاشان، له ژیر چارشتوی ئالای نایینی نیسلامدا، دهوله تیکی نه تهوه یی -
 نیسلامی دامه زرتین، به ره به ره سنووری دهوله ته که یان، له سهر حسیتی
 گهلانی ناوچه که فراوانکن و لایه کی نه م سهر زهویه داگیرکن. به
 تاییه تی، له سهرده می ناو زراوی خهلیفه کانی ههر دوو دهوله تی نه مهوی
 «661- 750» زو عه بیاسیدا «750- 1258» ز، نهو دهسه لاته عهره بییه
 زور فراوانبو، گه لئی وولاتی دیکه ی گهلانی ناعهره بیان داگیرکرد و له
 لووتکه یان تیپه راند.
 «عهلی عه بدولیه زاق»، یه کئی له زانا به ناوبانگه کانی «نه زهر» بوو.
 ماویه کی زوریش، شالیاری کاروباری نایینی «میسر» بوو. له سالی
 «1925» دا، پهرتووی «نه لئیسلاام و ئسول نه لحوکم» ی به ناوبانگی

بلاوکردهوه. ئەو زانا، زۆر بە راشکاوایی و بە شتوویەکی جەسورانه، لەو باسانە دواوه و باوه‌ری خۆی دەرپرپوه. لێره‌دا، بە پتووستی دەزانم، دوو کۆپلەی بیروڕاکانی مامۆستا «عەلی»، بۆ نێو باسەکه‌مان راگوتن.

دەرباری دەسەلات لە ئیسلامدا، دەلتی: (خەلافەت لە ئیسلامدا، تەنیا لە سەر بناغەی زەبروزەنگ و هێزێکی تۆقێنەر دامەزراو. ئەو هێزە، زۆری کات، هێزێکی مەتیریالیی چەکداربوو. هیچ شتێ پلەوپایەیی خەلیفەیی بەرز نەدەکردهوه و چوارده‌وره‌که‌ی نەدەپاراست، ڕم، شمشیر، سوپای چەکدار، توندوتیژی و سەرکوتکردن نەبێ).

پاشان، دەلتی: (ئەو دەوله‌ته‌ی لە سەرده‌می ئیسلامدا دروسبوو... دەوله‌تێکی عەرەبیی بوو، لە سەر بناغەی بانگه‌یشتنی ئایینی دامەزرا بوو. دروشمی ئەو دەوله‌ته، پاراستنی ئەو بانگه‌یشتنه و مانەوی بوو. بەلتی، لە راستیدا کارێکی زۆری کردە سەر کاروباری ئەو بانگه‌یشتنه. نکولی لە رۆلی کاریگەریتی ئیسلام لە گۆڕان و پیشکەوتنیدا ناکرێ. بەلام، لە گەڵ ئەوه‌شدا، لەوه‌ بەدەر نەبوو، کە دەوله‌تێکی عەرەبیی بێ، پشگیری دەسەلاتی عەرەبیی دەکرد، ڕەواچی بە بەرژەوه‌ندییه‌کانی عەرەب دەدا و لە هەموو وولاتانی سەر زویدا، دەسەلاتی بۆ پەیدا کردبوون)

«198,59»

دیاره، لەو کات و ساتە میژوویی یانە، ئایینی ئیسلام بە چەشنی بارانی بەهار، خێر و خوشیی بە سەر نەتەوه‌ی عەرەیدا دەباران، بە هۆی کردەوه‌ی خرابی بەرپۆه‌رانی ئایینه‌که‌وه، مالتۆترانییه‌کی زۆر، چەوساندەوه و ژێردەستی نەتەوه‌یشی، وه‌ک قەفی ئەستووری کۆت و زنجیر، لە مل و گەردنی گەلانی بنده‌ستیانه‌وه‌ ده‌ئالاند!

ئەوه‌ترین بەلگەی گرنگی، مەزنی، بەرزیی و پیروزی زمانی نەتەوه‌یی، لە شتوازی ئایینه‌ جیاچاگاندا دەرده‌که‌وێ. چونکە، یەزدانی مەزن، هەموو جۆره‌ ئایینه‌کانی ئاسمانیی، بە یەک زمانی یەگەرتوو، بۆ پەيامبەرانی خۆی نەناردووه. بەلکوو، هەر ئایینه‌ی، بە‌گۆترە‌ی زمانی ئەو پەيامبەرە ناردووه، کە لە نێو ئەو گەله‌دا هەلکەوتووه. دیاره، ئەو پەيامبەرە، لە نێو گەلیتێکی دیاریکراودا، چاوی بە ژبان هەلتیناوه. ئەو گەله‌ش، زمانێکی تایبەتی

هه‌بووه. هه‌ر به هۆی ئه‌و زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌شه‌وه، له‌ گه‌له‌کانی ده‌وره‌یه‌ری خۆی و له‌ یه‌کدی جیا‌کرا‌وه‌ته‌وه. بۆ‌ئهم‌ونه: لێ‌ره‌دا با‌سی هه‌ر دوو ئایینی پێ‌رۆ‌زی «زه‌رده‌شتیی» و «ئیس‌لام» ده‌که‌ین. «زه‌رده‌شت» ی په‌یام‌به‌ر، له‌ خاکی کۆنی ئێ‌رانی ئه‌و‌پۆ‌دا له‌ دای‌ک‌بو‌وه. له‌ نێ‌و‌گه‌لانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی ئێ‌ران‌دا گه‌وره‌بو‌وه و ژیا‌وه. هه‌ر به‌و زمانه‌ش قسه‌ی‌که‌رد‌وه، که‌ یه‌کتی له‌و گه‌لانه، پتی دو‌وا‌رن. بۆ‌یه، «زه‌رده‌شت» ئامۆ‌ژ‌گاری، سه‌رو‌وه ئایینی و ده‌قه پێ‌رۆ‌زه‌کانی «ئا‌قی‌ستا» ی، هه‌ر به‌و زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌سه‌نه‌ی خۆی نو‌وس‌ی‌وه‌ته‌وه، که‌ ئه‌و‌پۆ‌ شاره‌زایانی زمان و پۆ‌ژه‌ه‌لات‌نا‌سه‌کانی جیهان، به‌ زمانی «ئا‌قی‌ستا» ی نا‌وده‌به‌ن. که‌واته: بۆ‌یه، هه‌موو ئه‌و ئایین و ئایین‌زایانه‌ی، له‌ کۆ‌مه‌ل‌گه‌ی کورده‌وا‌یدا سه‌ریان‌ه‌له‌دا‌وه، په‌یام‌به‌ر و رێ‌به‌ره‌کانیان کورد بو‌ون، هه‌ر هه‌مووشیان به‌ زمانی کوردیی نو‌وس‌را‌ون، تا کورد لێ‌یان تێ‌ب‌گا، پتو‌ستی‌ان به‌ وه‌ر‌گێ‌تر و وه‌ر‌گێ‌ران نه‌بی، له‌ کۆ‌تای‌یش‌دا، با‌وه‌ر به‌و په‌یام‌به‌ر و رێ‌به‌رانه‌ بیتن.

هه‌روه‌ها، په‌یام‌به‌ری ئیس‌لامیش «مه‌مه‌د»، له‌ نی‌وه‌دو‌وره‌گه‌ی عه‌ره‌ب‌دا و له‌ (12/ره‌بی‌ع له‌وه‌ل/570) ز له‌ دای‌ک‌بو‌وه. له‌ نێ‌و‌ تیره‌ی «قوره‌یش» دا، گا‌گۆ‌ل‌ک‌تی و دا‌ره‌دا‌ره‌ی‌که‌رد‌وه، پا‌شان، سه‌ر‌پتی خۆی که‌وته‌وه. هه‌ر له‌ من‌دا‌لی‌شه‌وه، زمانی به‌ ووشه‌ی عه‌ره‌بیی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ پ‌ژا‌وه و فێ‌ری گرو‌گه‌لب‌و‌وه، پا‌شت‌ریش، به‌ عه‌ره‌بیی په‌ی‌ش‌ی‌وه و گف‌ت‌و‌گۆ‌ی له‌ گه‌ل ها‌و‌زمانه‌کان‌یدا ک‌رد‌وه. کا‌تی‌ک‌یش، ملی رێ‌گه‌ی ئه‌ش‌که‌وتی «حه‌را» ی گ‌رت‌وه، هه‌ر به‌ عه‌ره‌بیی، بیری له‌ کار‌وباری ئه‌م گه‌رد‌و‌ونه‌ ک‌رد‌ۆ‌ته‌وه. یه‌که‌م جا‌ریش، که‌ «جو‌ری‌ل» ی فری‌شته خۆی پێ‌شان‌دا و قسه‌ی له‌ گه‌ل‌دا ک‌رد، هه‌ر به‌ زمانی عه‌ره‌بیی فه‌رم‌و‌ی: (اقرء باسم ربك الذي خلق، خلق الانسان من علق) که‌واته: جا‌ری با لێ‌ره‌دا، با‌سی هۆ‌کانی دیکه نه‌که‌ین، هه‌ر هێ‌نده بل‌تین: بۆ‌یه، قور‌ئان به‌ عه‌ره‌بیی ها‌ته‌ خ‌وا‌ره‌وه، چون‌که، په‌یام‌به‌ره‌که‌ عه‌ره‌ب بو‌و، له‌ نێ‌و عه‌ره‌ب‌دا ده‌ژیا، سه‌ره‌تا مه‌به‌سته‌که‌ش هه‌ر گه‌لی عه‌ره‌ب بو‌و، پا‌شان هه‌موو کۆ‌مه‌ل‌گه‌ی مرۆ‌ی گ‌رت‌وه. واته: له‌ به‌شه‌وه بۆ‌ گشت ده‌س‌پێ‌ت‌ک‌رد. گه‌ر وا نه‌بو‌وا‌یه، هه‌لبه‌ته ده‌بو‌وا‌یه، ئا‌قی‌ستا به‌ عه‌ره‌بیی و قور‌ئان به‌ کوردیی، یا به‌ هه‌ر زمان‌یک‌ی دیکه به‌هات‌نا‌یه‌ته

خواره وه، پاشانیس، هه بهو زمانانه بنووسرانایه ته وه. به لام، یه زدانی گه وه خۆی ده زانی، چی ده کا و هه موو کاره کانی به ڕێجوییه، نه ک به گۆتیه و ڕێکه وتیی!

بۆیه، نه ز پیموایه، زمانی نه ته وه یی هه نه ته وه یه ک، دیارییه کی گه وه و پیرۆزه، یه زدان به و کۆمه له مڕۆقه دیاریکراوه ی به خشیوه. ده بی، ڕیزی لی بگیری، ڕاژه کری، پیتشخری، له کزی، لاوازی، په ڕپوتیی و فهوتان بیاریزی. گه وه ترین گوناح، مه زنتین تاوان و گومراییش نه وه یه، ده سه لاتداریکی زۆردار، ده سه ته و تاقمیتی مله ور، کاربه ده ستانی ده زگه یه کی ده وله تیکی دیاریکراوی شوئینی و ڕه گه زیه رست، خاکی وولاتی داگیرکه، گه له که ی به چه وسیتنه وه، زمانه که یان لی قه ده غه که، به هه موو شتیه هه وه له دن، زمانه نه ته وه یی یه که یان، له بۆته ی زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیاندا بتویننه وه. ئه م کرده وه چه په لانه ش، به هه موو شتیه یه، به دژایه تیکردنی نه ته وه کان داده نری و به لادان له قه زمانه کانی په روه ردگار ده مئیردی. چونکه، خوا له قورئانی پیرۆزدا ده فهرموی:

(انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ان اکرهکم عند الله اتقاکم) واته: ئیه وه مان به شتیه ی گه ل و هۆز له نیر و می دروسکرد، بۆ نه وه ی یه کدی بناسن. هه ره به ڕیزه که تان لای خوا نه وانه تان، که ته قوای زیاتر ده که. ئه مه ش خۆی له خۆیدا، نیشانه یه کی باشه و نه وه ده گه یه نی، جگه له وه ی نه و چوار ده وله ته خاکی کوردستانیان داگیرکردوه، به خراپترین شتیه، نه ته وه ی کورد ده چه وسیتنه وه، له ڕووی ئایینی شه وه، تاوان و گوناحیکی گه وه ده که. چونکه، نه وان بی هۆ، ماف له کورد زه وتده که، کورد قه ده که و ده یانه وی، ناوی له کوله که ی ته ڕیشدا نه هیتلن، هه ره که سیکیش بی هۆ یه کتی بکوژی، جگه له وه ی ده س له کاری یه زدان وه رده دا و دژایه تیده کا، وه ک نه وه وایه، هه موو خه لکی ئه م سه ر زه وییه بکوژی، هه ره وه ک په روه ردگاریش له قورئاندا ده فهرموی:

(من قتل الناس بغیر حق کائما قتل الناس جمیعا) «ص» .

سه یر نه وه یه، قورئانی پیرۆز، دان به وده دا ده نی، زمانه کان جیاوازن، هه ره گه لی زمانی تاییه تیی خۆی هه یه، وه ک خوای مه زن له سوڕه تی «ئه لهرۆم»

دا ده فرموی: (و من آیاته خلق السماوات و الارض و اختلاف السنتکم و الوانکم ان فی ذلک لآیات للعالمین) هر چنده، له لایه که وه « عره به، تورک و فارس » هکان، خویان به موسولمان داده نین، شانازییه کی زور به ئیسلامه وه ده کهن، که چی دان به زمانی کوردیی و زمانه کانی دیکه کی که لانی بنده سیاندا نانین، نکولی له بوونیان ده کهن، له گه له نه وه شدا، بانگاشه ی ئایینی ئیسلام ده کهن، به ناوی ئیسلامه وه، کورد به گاور* و تیکدر داده نین. له لایه کی دیکه شه وه، هیندی له و کوردانه ی هوش و گۆشی نه ته وه یی یان نییه، ههستی کوردایه تییان لاوازه، به ناوی ئایینه وه درایه تی زمانی کوردییان کردوه. هه می شه، به زمانی عهره بییه وه خویان خه ریک کردوه. له به رنه وه ده بینن، له هه موو سه رده می کدا، هیندی کورد هه بوون، ههستی نه ته وه یی یان لاوازه وه، پتری خویان و زمانه که یان نه گرتوه. بۆیه، که ر نو سه ری باب ته کی به کوردییه کی په تی و په سه ن نو سی بی، یا ده قی کی قورنانی پیروزی وه رگیترا بی، یا که ر هونه ری هونه را وه که ی به کوردی گوتی، نه وا زور به توندی هیرشیان بۆ بردوه، په لاماریاندا وه، به پیاو خراپ و گومرا ناویان بردوه.

هه لبه ته، له هه موو سه رده می کیشدا، چهن که سانی هه بوون، ههستی نه ته وه یی یان به هیتز تر بو وه، زمانه که ی خویان خوشو ستوه. لیره دا بۆ نمونه ده لئین: مه لایه کی وهک « ئیبنو ئاده م »، له سالی (1205 ک - 1790 ز) دا، په خه ی له و که سانه گرتوه، که که مو کورپیان له زمانی کوردی دۆزیه ته وه، یا لایان شهرم و پتیان نه نگیی بو وه، به کوردی بنو سن. بۆیه، به په ندی کی کوردی پلاری تیگرتوون و گوتویه تی: (وهک هیلکه له تو یلکی خویان ده رچوون) « 107، 1 - ب »

برا عهره به « زۆرا » موسولمانه کاغان، ته نانه ت، وه رگیترا نی قورنانی پیروز

* ووشه ی گاورم، بۆ مه بهستی « کافر ی عهره بیی به کاره ی ناوه. نه م ووشه یه، به هه له له بری « مه سیحی » عهره بیی به کاره اتوه. به لام، راست نییه. چونکه، له کوردیدا « فه له یا دیان »، به رانه بر « مه سیحی » به کار دی.

و فرمایسته‌کانی په‌یام‌به‌ریشیان، به‌کار‌تکی‌ناره‌وا زانیوه. به‌لام، نه‌و
 عه‌ره‌به‌موسولمانانه، بیر‌یان له‌وه نه‌کرد‌وته‌وه، له‌کور‌دستان‌تکی
 دواکه‌وتودا، ده‌سی خو‌تندن و خو‌تنده‌واری نه‌گه‌یشت‌بیت‌تی، له‌خو‌تندن و
 خو‌تنده‌واری‌یه‌وه دو‌ور‌بو‌ویی، کور‌د‌تکی‌چیایی و گوند‌نشین، له‌شاره‌وه
 دو‌ور‌بو‌ویی، گه‌ر زمانی عه‌ره‌بیی نه‌زانی‌بی، به‌هیچ شی‌وه‌یه‌لی‌تی تی
 نه‌گه‌یشت‌بی، چو‌ن ده‌توان‌تی، له‌فرمایسته‌کانی په‌زدان و گوته‌کانی په‌یام‌به‌ر
 بگا؟! وه‌ک «ه‌زار» ده‌لی: (ته‌نانه‌ت زمانه‌که‌شمان له‌لای نه‌وان بو‌ته
 مایه‌ی گونا‌ه‌باری. کور‌د هه‌ر‌گیز له‌هیچ کات‌تیک‌دا، له‌ژی‌تر حو‌کمی نه‌و
 موسولمانه‌جوانانه! نه‌یو‌تراوه، ته‌فسیری قور‌عانی خوداش به‌زمانی
 کور‌دی بنو‌سی.) «10,49»

له‌پاستیدا، نه‌مه‌له‌وه ده‌چی، وه‌ک نه‌وه‌ی په‌زدان عه‌ره‌ب بی و ته‌نیا
 زمانی عه‌ره‌بیی بزانی. بو‌یه، به‌و شی‌وه‌یه‌ره‌فتاریان له‌گه‌ل کور‌د و گه‌لانی
 دیکه‌دا کرد‌وه! نه‌دی نالین: هه‌موو نه‌و گه‌لانه و زمانه‌کانیان، هه‌ر‌خوا
 درو‌سی‌کرد‌وون؟! نی‌دی، گه‌ر‌وایه، بو‌ده‌بی، ر‌سقی خودا ره‌تکه‌نه‌وه؟!
 زمانی گه‌لانی دیکه‌قه‌ده‌غه‌که‌ن و بو‌تینه‌وه؟! له‌بری زمانه‌نه‌ته‌وه‌یی
 په‌کان، زمانی عه‌ره‌بیی له‌جی‌پرو‌ین؟! نایا، نه‌وه‌گون‌اح‌نیسه، برای
 هاونا‌یینی عه‌ره‌ب، به‌ران‌به‌ر‌برا کور‌ده‌کانی خو‌یان ده‌یکه‌ن؟! نازانم، بو‌چی
 له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، شی‌ختی، مه‌لایه، زانا‌یه‌کی کور‌د لیتیان ر‌است نه‌بو‌ته‌وه،
 په‌لاماری نه‌داون و پیتی نه‌گوت‌وون: برایی‌نه! ئیسه‌ی کور‌دیش، گه‌لی‌تکی
 موسولمانین، هه‌ر‌نه‌و خودا تا‌کو‌ته‌نیا‌یه‌درو‌سی‌کرد‌وون، که‌ئیه‌وشی
 درو‌سی‌کرد‌ووه و به‌و شی‌وه‌یه‌ده‌سه‌لاتی پی به‌خشی‌وون. بو‌یه‌و شی‌وه‌یه
 پی‌که‌مان لی ده‌گرن و زمانه‌که‌مان لی قه‌ده‌غه‌ده‌که‌ن؟ گه‌ر‌خوا له‌زمانی ئیه‌وه
 تیب‌گا، نه‌وا له‌هه‌موو زمانه‌کانی دیکه‌ش تیده‌گا. نی‌دی، بو‌ر‌وله‌کانی
 کور‌د، به‌زمانی کور‌دی قور‌نان نه‌خو‌ین و گوته‌کانی په‌یام‌به‌ر‌باس نه‌که‌ن؟
 بو‌یه‌زمانی خو‌مان، له‌په‌روه‌رد‌گار نه‌پار‌تینه‌وه و ر‌ازو‌نیا‌زه‌کانی خو‌مانی لا
 نه‌در‌ک‌ینین؟ هه‌ر‌نه‌و بی‌رو‌با‌وه‌ره‌چه‌وتانه‌بو‌وه، هه‌ر‌ه‌یندی له‌مه‌لا
 نه‌شاره‌زا‌کانی کور‌د بو‌ون، نه‌و کارانه‌یان کرد‌ووه، به‌هیچ شی‌وه‌یه، به
 می‌ش‌کیان‌دا نه‌چو‌وه، گه‌ر‌قور‌نان به‌عه‌ره‌بیی بی، بو‌چی ده‌بی، قه‌ده‌غه‌کری،

به زمانیتکی دیکه بلاوکریتته وه! بۆیه کاتتی، (بۆیه کهم جار مامۆستا شیخ محهمه دی خال، که تەفسیری جزمی عەمای کرد و له چایی دا به کوردیی، له لایەن هەندێ مەلا و نیمچه خوێندەوارەوه هەندێ هێرشێ ناپەرەوای براهه سەر) «77،44»

هەر وه ها، هێندێکی دیکه، به وه شه وه نه وه ستان. به لکۆو، کاتتی زانای کورد «توفیق وه هبی»، به دل و به گیان، پاره ی زمانی کوردیی ده کرد، له لایەن هێندێ که سی نه خوێندەوارەوه په لاماردراوه، (مامۆستا توفیق وه هبی که عه لامه و شارەزایه کی زۆر به رزی کورده له زمانی کوردیدا، له پرووی بژارکردنی زمانی کوردیی وه، دهستیکی بالای ههیه، له م پرووه وه له کاتی خۆیدا تووشی گه لێ هێرش هاتوه، به لام نه و گوتی نه داوه تێ و له سەر مه به سستی خۆی رۆیوه و هه ولوته قه لاکه ی هاتوته به ره م.) «42،44»

لیژەدا ده بی، شتیکی دیکه ش بلتین: عه ره به موسولمانه کان نه یاننوانی، پێکه له فارس و تورکه کان بگرن، قورئان و گوته کانی په یامبه ر، بۆ سەر زمانه کانی خۆیان وه رگێن. چونکه، نه وان له بنده سی عه ره به کان پزگاریان بووبوو، خاوه نی ده ولته تی نه ته وه بی خۆیان بوون. دواتریش، «عه ره ب، فارس و تورک» هکانیش، ته نیا گه ریان له کورد و گه لانی بنده سیان له نیوچه که دا ئالاندبوو. پێکه یان نه ده دان، قورئان بۆ سەر زمانه کانی خۆیان وه رگێن، به کوردیی وانه ی نایین بخوین. چونکه، کورد هه ر له ژێرده سیی نه و نه ته وه بالاده سانه دا مابۆوه، خاوه نی هیز و ده سه لاتێ نه ته وه بی خۆی نه بوو، تا گوێ له فه رمانه کانی نه وان را نه گرت. به لام، بۆ گه لانی دووری نازاد، خۆیان نه و شتانه یان بۆ وه رده گێران، تا لیتی تیبگن. چونکه، باشیان ده زانی، تازه نه و وولاتانه یان له کیسچوه، تا داگیرانکه ن و به رووبوومی خاکه که یان بخۆن. بۆیه، هه ر چۆنیت، به ناوی تاینه وه ده یانویست، که لکیان لێ وه رگرن. نه مه نه وه ده گه یه نێ، مه به سته که یان له گه ل کورد و گه لانی دیکه ی بنده سیاندا، نه وه نه بووبی، به لکۆو، توانده وه ی نه ته وه کانی بنده سیان و زمانه کانیان بووه!

با سه ره تا، باستیکی زمانه کانی نیوچه که بکه ین. پاشان، له پتیه ندی نیوان زمانی کوردیی و نه و زمانانه ده دوین. نه وه ته ی گه ل و نه ته وه

جیاوازه‌کان، له ناوچه‌ی خوږه‌لاتی ناوه‌نددا دمژین، به‌پتی نه‌و نزیکی و دروستی‌تیه‌ی له‌نیوانیاندا هه‌بووه، زمانه‌کانیان کاریان له‌یه‌کدی کردووه. به‌لام، نه‌م تیکه‌لاوی و کارتیکردنه، به‌گویره‌ی هیندی فاکته‌ری وه‌ک « دروسبوونی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان، ره‌چه‌له‌کی زمانه‌کان، ده‌سه‌لات، دووری و نزیکیان له‌یه‌کدی » یه‌وه‌گوږاوه و ده‌گوږی.

دیاره، نزیکت‌رین دوو زمان له‌نیوچه‌که‌دا، زمانی کوردیی و فارسیی بووه. له‌کوئندا، زمانی کوردیی پتر تیکه‌لاوی، له‌گه‌ل زمانی فارسیدا هه‌بووه. له‌به‌رته‌وه‌ی، له‌لایه‌که‌وه‌هه‌ر دوو نه‌ته‌وه‌ی کورد و فارس، پتیکه‌وه و به‌نۆره، هه‌ر جاره‌لایه‌کیان، چه‌ندین جار، له‌ژیر سی‌به‌ری ئالای یه‌ک ده‌وله‌تدا ژیاون. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌کوئندا، کورد و فارس، هه‌م یه‌ک نایینی هاویه‌ش کو‌یکردوونه‌ته‌وه. هه‌م نزیکییه‌کی زۆر، له‌نیوان هه‌ر دوو زمانه‌که‌یاندا هه‌بووه و هه‌یه.

به‌لام، کاتی عه‌ره‌به‌کان، له‌ژیر ناوی ئیسلامدا، ناوچه‌که‌یان داگیرکرد، نایینی ئیسلامیان به‌دیاری بو‌گه‌لانی نیوچه‌که‌هینا، له‌و سه‌رده‌مه‌وه، زمانی عه‌ره‌بیی کارتیک‌ی زۆری، له‌هه‌ر دوو زمانی فارسیی و کوردیی کردووه. ئیدی له‌و کاته‌وه، جو‌ره‌ تیکه‌لاوییه‌ک، له‌نیوان هه‌ر دوو زمانی کوردیی و عه‌ره‌بییدا دروسبووه. واته: دووهم تیکه‌لاوی زمانه‌کان له‌ناوچه‌که‌دا، له‌لایه‌که‌وه‌ تیکه‌لاوی زمانی عه‌ره‌بیی و فارسیی، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ تیکه‌لاوی عه‌ره‌بیی و کوردیی بووه. هه‌ر چه‌نده، جو‌ری تیکه‌لاوییه‌که‌ جیاوازه‌بووه.

ه‌وای نه‌وه‌ی، تورکه‌ مه‌غولییه‌کانیش، له‌ناوه‌راستی ئاسیاوه‌هاتوون و له‌ناوچه‌که‌دا جیگیربون، قوناخی سی‌یه‌می تیکه‌لاویونی زمانه‌کان ده‌سیپتیکردووه. ئیدی، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ش‌یه‌یه‌ له‌ش‌یه‌وه‌کان، کارتیک‌ی نه‌رتی یا نه‌رتیان له‌یه‌کدی کردووه. به‌لام، هیچ زمانی له‌و چوار زمانه، به‌ده‌ده‌ر زمانی عه‌ره‌بیی، کاری له‌هه‌ر س‌ی زمانه‌که‌ی دیکه‌ نه‌کردووه، به‌تاییه‌تی و به‌پله‌ی یه‌که‌م، کارتیک‌ی یه‌ک‌جار زۆری، له‌زمانی فارسیی، به‌پله‌ی دووهم، له‌زمانی تورکیی کردووه. پاشان، به‌پله‌ی سی‌یه‌میش، کاری له‌زمانی کوردیی کردووه. که‌واته، نه‌ک هه‌ر کورد و زمانی کوردیی، له‌

لایەن نەتەوێی عەرەب و زمانی عەرەبییە کاریتیکراوە، بەلکو، هەموو ئەو نەتەوانە ئیسلام بوون، بەپیتی دوور و نزیکیان لە عەرەبەکانەو، ئایینی ئیسلام و زمانی عەرەبی، کارێکی زۆر گەورە تێکردوون. تەنانەت، کاریتیکردنەکە بە شێوەیەک بوو، هێندێ لە پۆلەکانی ئەو گەلانی، بە تەواویی، خۆیان بۆ راژەکردنی ئایین و زمانی عەرەبی تەرخانکردووە.

ئێستە، کاتی ئەو هاتوو، لێردا، کەمێ لە پێوەندیی نێوان زمانی عەرەبی « واتا زمانی ئایینی ئیسلام » و کوردیی بدوێن. لە لایەکەو، باسێکی ورد، لە سەر کاریتیکردنی زمانی عەرەبی لە زمانی کوردیی بکەین. لە لایەکی دیکەشەو، پۆلی کاریتیکردنی خودی ئایینەکە، لە هەست و هۆشی، نووسەر و زاناکانی کورد پیشاندەین.

کاتی، عەرەبە ئیسلامەکان کوردستانیان داگیرکردووە، ئیدی، هەموو ئەو نووسین و شتەو، بە زمانی کوردیی هەبوو، ورەوورده پێچراونەتەو. زمانی ئایینی نوێ، لە پەرست و پارانەو، لە خۆتندن و نووسیندا، جێی زمانە نەتەوێی یەکە گرتۆتەو. تا وای لێهاو، بە تەواویی لە کاری خستوو. زمانی کوردیی، تەنیا وەک زمانی ئاخافتن ماوەتەو. تەنانەت، خۆتندەوارەکانی کورد، لە نێوان خۆشیاندا، نامەیان هەر بە زمانی عەرەبی بۆ یەکدی نووسیو. دیارە ئایینی نوێ، ئایینیکی دەولەمەند و پڕ چەکبوو، تا ئەندازەیکە زۆر، دادپەرورەیکە تێدابوو، هەژار و دەولەمەندی، وەک یەک لە ناستی پەرورەگادا راگرتوو. بۆیە، ئایینە کۆنەکانی کورد، لە بەردەم ئایینی نوێدا، خۆیان زۆر بۆ نەگیراوە. ئایینە کۆنەکانی کورد و زمانە نەتەوێی یەکە، شانەشانی یەکدی و پێکەو، لە بەردەم ئایینی ئیسلام و زمانی عەرەبیدا، پاشەکشەیانکردوو. هەلبەتە، بیروباوەری ئایینی نوێ، کارێکی وای لە هەست و هۆشی، پۆلەکانی کورد کردوو، هەموو شتێکی کۆنی خۆیان، کە پێوەندیی بە ئایین و زمانەکە ی خۆیانەو هەبوو، بە شتێکی خراپ و سەرەمی گومرایی و گاورییان داناو. بۆیە، زۆری زۆری کورده موسولمانەکان، بە تەواویی لە هەستی نەتەوێی کوردیی شۆراونەتەو. ئایینی نوێ، بە شێوەیە هۆش و باوەری

تاساندبوون، به هیچ جوړی بایه‌خیان، به زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خوځان نه‌داوه، پشتیان له‌ثایین و زمانه‌که‌ی خوځان کردووه، به هم‌موو جوړی کوښاون، راژه‌ی زمانی ثایینی نوئ و نه‌ته‌وه‌ی سهرده‌س بکه‌ن. جا‌گهر لیره‌دا، سهرنجیک‌ی ورد له‌ثارشینی په‌رتووکخانه‌ی ئیسلام بده‌ین، ده‌بینین، شانیه‌شانی نووسهر و زانایانی گه‌لانی دیک‌ی جیهانی ئیسلام، نووسهر و زانایانی کوردیش، له‌بوار‌ی نووسین به‌زمانی عه‌ره‌بیی، به‌شی شیریان به‌رده‌که‌وئ.

ئو مه‌لا و زانا ثایینییه‌ کوردانه، به‌شیه‌یه به‌ده‌وری زمانی عه‌ره‌بیی و ثایینی ئیسلامدا هاتوون، مه‌گهر هر عه‌ره‌به‌کان خوځان توانیبتیان، به‌و شیه‌یه بایه‌خ به‌زمان، که‌لتووری عه‌ره‌ب و ئیسلام بده‌ن. جگه‌له‌وه‌ی، ئو کارانه‌بان، به‌نهرک‌یک‌ی پیروزی سهرشانی خوځان زانیوه، زوریه‌ی زوریشیان، باسی کوردیتی خوځان نه‌کردووه، به‌لکوو، له‌پتی خوا‌دا راژه‌ی ئو زمانه‌یان کردووه و پشتیشیان له‌زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خوځان کردووه. بویه، زانایه‌کی به‌ناویانگی ئیسلامی وه‌ک، ئیمام «مح‌مه‌دی غه‌زالی» گوتوویه‌تی:

(دینی ئیسلام، له‌سهر سئ ستون ویستاوه. نه‌گهر خودا ئو سئ کوله‌که‌ی نه‌دایا، له‌وانه بوو تیک به‌ته‌پئ. ئم سئ دیرگه‌ ئه‌ستوران‌ه‌ش، «دینه‌وه‌ری» و «نام‌یدی» و «شاره‌زووری» بوون.) «5،49» ئو سئ زانا موسولمانه، که‌کوله‌که‌ی هه‌ره‌گه‌وره‌ی ئیسلام بوون، به‌گه‌واهی عه‌ره‌به‌کان خوځان، زمان و ثایینه‌که‌یان بۆ راگرتبوون، هر سیک‌یان کورد بوون! له‌و پروژه‌و ثایینی ئیسلام، له‌کوردستاندا بلا‌بوته‌وه، له‌ههر سهرده‌م و له‌ههر ناوچه‌یه‌ک‌دا، کومه‌لتی نووسهر و زانای کورد، وه‌ک کوله‌که‌یه‌کی گه‌وره و پته‌و، شانیان وه‌بهر ئو کاره‌داوه و راژه‌یه‌کی زوریان، پت‌شکه‌ش به‌زمان و که‌لتووری عه‌ره‌ب کردووه. ئو نووسه‌ران‌ه‌ش هی‌نده‌ زوړن، له‌ژماردن نایه‌ن. وه‌ک مام «ه‌زار» ده‌لتی: (گهر به‌دوورودرتیی، ناوی هم‌موو ئو کوردانه‌ی که‌له‌پتی زانست و هونه‌ر له‌درتژیایی هه‌زار و نه‌ه‌نده‌ سالد‌ا له‌رای ئیسلامدا کوښاون و ناویان تیدا ده‌رکردووه، بیرخه‌مه‌وه، وشر له‌بنیا نرکه‌ی دئ.) «6،49»

بۆ نمونه: له بواری میژوو و فه رههنگدا، چه ندين كوردی وهك: (سه ره وه ردی خاوه نی عه وارف نه لمعارف، ئیبن نه سیر خاوه نی ته ئریخ نه لكامل، دینه وه ردی خاوه نی نه خبار نه لتول، شاره زووری نووسه ری نه ههت نه لهه رواج، ئیبنی خه له كان دانه ری وه فیات نه لهه عیان و نه خیرا مه حموود عه قاد میژوو نووسی به ناوبانگ، ئیسماعیل پاشای بابان نووسه ری زهیل كه شف نه لزنون، حاجی خه لیفه شیخ محه مه د، عه بده فه قی و زانای به ناوبانگ و قورئان خوین شیخ محه مه د عه بدولباسیت عه بدولسه مه د، هه موویان كورد بوون) «8،66» رژه ی زمان و كه لتووری عه ره بییان كرده وه. با ئیمه لیته دا، ته نیا باسی كورد بكه ی.

«عه لادین سوجادی» ده لئ: (كه ئایینی پیروزی ئیسلام هات، كورد تا دووسه د سالتی پاش دامه زرانده كه ی، هه موو به دلئکی فراوان و به هه موو ئاره زوویه کیسه وه، باوه شی كرد به و ئالایه دا، به دل و به گیان خوی له ژیر سیبه ری ئالاكه دا هه سانه وه. له و رژه وه چ به شیر، چ به قه له م خزمه تی نه م دینه نه كا تا نه م رژه ی ئیمه ی تیداین. له هه یچ سه رده مه تكدایه و له هه یچ رژه تکیا به جوړتکی تیکرایه له و دوو پتگیایه دا درتغیی نه كرده وه و ناشیكا. به لام، له دوا ی سه رده می عه بیاسیی، به ره ره كانیی حو كووماتی ئیرانیی و حو كووماتی عوسمانیی، كوردی له و ناوه دا كرد به ئاردی دركان و كردی به هه لمات پتگیانا نه دان! نه مه له لایه كه وه، له لایه کی تریشه وه، پابه ندبوونیان به ئایینی ئیسلامه وه و خزمه تگردنیان به علووم و زانیاری ئیسلامیی و زمانی عه ره بییه وه، ماوه ی نه وه ی نه دان، كه به زمانه كه ی خو یان شتیک بنووسن و شتیک به یلته نه وه. له گه ل نه وه شا ئایینی پیروزی ئیسلام وه نه بی، نه م جوړه شتانه بی. به لكوو، كه و ره ترین به لگه بۆ به رزی نه م ئایینه و بۆ هاندانی نه م ئایینه بۆ خوینده واری و بۆ زانین، یه كه م ئایه تی «قورئان» كه نه فه رموی: «اقرا باسم ربك الذی خلق، خلق الانسان من علق، اقرا و ربك الاكرم، الذی علم بالقلم، علم الانسان ما لم یعلم». پاشان، ده لئ: (هه یچ ئایینیك له عاله ما نه بوو - ئاسمانیی بووبی، یا غهیری ئاسمانیی - به م جوړه هانه هانه ی خویندن و خوینده واری بدا) «147-146،68»

دیاره، هه‌موو ئه‌و دید و بۆ‌چوونانه‌ی مامۆستا راسته. به‌لام، ئه‌و ئایه‌ته‌ی بۆ باسی خۆ‌تنده‌واری هیتا‌وتسییه‌وه، مه‌به‌س ئه‌وه‌ بووه، به‌ زمانی عه‌ره‌بیی بخۆ‌تنت، نه‌ک هه‌ر گه‌له‌ی به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆ‌ی بخۆ‌تنت. چونکه: یه‌که‌م - په‌یامبه‌ره‌که‌ عه‌ره‌ب بووه. دووهم - ئایه‌ته‌که‌ به‌ زمانی عه‌ره‌بیی هاتوه. سی‌یه‌م - زمانی عه‌ره‌بیی، به‌ زمانی ره‌سمیی ئایینی ئیسلام داده‌نرئ. ئه‌وه جگه‌ له‌وه‌ی، هه‌ر چه‌نده، هه‌رجی به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی بخۆ‌تنت، به‌ شتیکی باش داده‌نرئ. چونکه، زیاتر یارمه‌تی بۆ‌ژاندنه‌وه و پیت‌ش‌خستنی زمانه‌که‌ ده‌دا. به‌لام، گه‌ر کورد هه‌ر به‌ زمانی خۆ‌ی، « جوگرافیا، میژوو، هونه‌ر، وێژه » ی نه‌ته‌وه‌ سه‌رده‌سه‌کانی چوار ده‌وله‌ته‌که‌ بخۆ‌تنت، له‌ جوگرافیای نیشتمان‌که‌ی خۆ‌ی شاره‌زا نه‌بێ، میژووی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆ‌ی نه‌زانێ، سه‌ر له‌ هونه‌ر و وێژه‌ی کوردی ده‌ر نه‌کا، جگه‌ له‌وه‌ی، پارێزگاریی زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆ‌ی ده‌کا، چ که‌ل‌کتیکی دیکه‌ی ده‌بێ؟! هه‌ر چه‌نده، کورد هه‌ر له‌ کۆنه‌وه، خۆ‌تنده‌واربووه، خۆ‌تندن و نووسین له‌ کوردستاندا هه‌بووه، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، به‌ زمانی زکامایی خۆ‌ی نه‌یخۆ‌تندوه. شتیکیش به‌ زمانی دایک نه‌بێ، هه‌ر چه‌نده، هیندی ناگاداریی و زانیاری ده‌به‌خشت، سوودی گه‌وره‌گه‌وره‌ ده‌گه‌یه‌نێ، به‌لام، له‌ پ‌رووی که‌له‌پوور و ره‌سه‌نیی زمانه‌که‌وه، دووری و نامۆیه‌ک په‌یداده‌کا.

له‌به‌رئه‌وه‌ی، نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌ درێژایی میژوو، خاوه‌نی ده‌وله‌تیکی یه‌ک‌گرتوی سه‌ربه‌خۆ نه‌بووه، هه‌میشه‌ نیشتمان‌که‌ی داگیرکراوه، له‌ ژێر باری چه‌وساندنه‌وه‌دا نالاندوویه‌تی، زمان و ئایینه‌که‌ی لێ قه‌ده‌غه‌کراوه، بۆیه، به‌ شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام، پۆله‌کانی ئه‌م نه‌ته‌وه‌ هه‌ژاره‌ چه‌وساویه، توشی گرفت‌تیکی گه‌وره‌ی ده‌روونی بوون، هه‌میشه‌ هه‌ستیایان به‌ که‌موکۆپی کردوه. له‌ پ‌رووی سایکۆلۆژیی یه‌وه، نه‌ته‌وه‌یه‌کی نه‌خۆش و لاوازه. له‌به‌رئه‌وه، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا ئه‌و‌رۆ، نووسه‌ر و شاره‌زاگانان، کونوکه‌له‌به‌ری میژووی گه‌لان، به‌ د‌وای « نووسه‌ر، هۆنه‌ر، زانا و پیاوه نا‌وداره‌کانی جیهان » دا وێ‌لن و ده‌گه‌پ‌تن. بۆ ئه‌وه‌ی، ئه‌و که‌موکۆپیه‌ سایکۆلۆژیی و نه‌ته‌وه‌یی یه‌ پرکه‌نه‌وه، تا، له‌ ئاستی نه‌ته‌وه ده‌سه‌لات‌داره‌کانی دیکه‌ی نا‌وچه‌که‌دا، خۆیان به‌ که‌م نه‌زانن، هه‌ول‌ده‌دن، هه‌ر

چۆنئېتى، بىنچەيان بۆسەر يەككى له بنه مالهى تيره و هۆزه كورد بيه
ناوداره كان بگيرنه وه. وهك نه وهى، بهو كارەيان نه ته وهى كورد، له دهس
چه وسانه وه و كوردستان له داگير كردن رزگار كەن! گەلئى جار بهر گوتم
كه وتوه، خەلكى ساويلكه گوتويانه: «سه لاحه دىنى نه يويى، ئيدريسى
به دليسى، دينه وه رى، ئاميدى، شاره زوورى، ئينوخه له كان، نه بولفيدا،
ئيبنو حاجيب، ئيبنو سه لاح، هەر سى ئيبنو نه سيره كان ... تاد» كورد
بوون و شانازيان پتوه كردوون. راسته، نهو پياوه ناودارانه، هه موويان به
ره چه لهك كورد بوون، چونكه، له داىك و باوكى كى كورد له داىكيوون، يا
به لانى كه مده، يەككى لهو دووانه يان كورد بوون. بهلام، خو كورد بوون، هەر
به ره چه لهك نيه، بهلكوو، به «ههست، باوه، دلستوزى و كار كردن»
دهبى. بۆيه، كه م جار گوتم لى بووه، يەككى بپرسى و بلتى: ناخو نهو پياوه
ناودار، كه له زانا و هۆنهره بليمه تانهى كورد بوون، كه نهو رۆ به شانازيه وه
ناويانده بن، چييان بۆ نه ته وه كهى خو يان كردووه؟ تا چەن زمانه كهى خو يان
له تواندنه وه پاراستوه؟ تا چەن رازهى زمانه كهى خو يان كردووه و
رازاندوويانه ته وه؟ به چ زمانى نووسيو يانه؟ رازهى كام نه ته وه و
كه لتووريان كردووه؟ بۆچى، زمانه كهى خو يان پشگوتخسووه؟ گەلئى
كه سيش هەن، تا ئيستە، زۆر به گهرمى، داکۆكيان لى دهكەن، به
كه له پياوى كورد يان داده نين، شانازيان پتوه دهكەن!!! نه وه له كاتىكدا،
گەلانى ديكەى موسولمان، گەلئى زانا و شاره زاي باشيان تيدا
هه لكه وتوه، بهلام، هەرگيز پشتيان له زمان و نه ته وه كهى خو يان
نه كردووه، وهك كورد، بهرديان له كانى وولاتى خو يان نه هاوشتوه و به
پاچه كۆلهى دهسى خو يان، مالى خو يان ويران نه كردووه. نه دى، بۆ رۆژئى له
رۆژان، نه وانه نه يان پيسى، نهو كورد نه ژادانه، بۆ لايه كيان به لای زمان و
ميژووى نه ته وه كهى خو ياندا نه كردۆته وه؟ ئايا، هه موويان وهك «مه مده
عه لى عه ونى، عه بباس مه حموود عه قاد و مه حموود ته يموور ... تاد»،
هەر له مندا ليه وه له ميسر گه وره بوون و رتيگه گه رانه و يان بۆ باكوورى
كوردستان لى گيرابوو؟ يا، هەر خو يان ههستى نه ته وه بى يان كزولاواز
بووه، تا سەر موخ و ئيسكيان بيتگانه په رستبوون، گەلئى ساويلكه و

ساکارپوون، به هه موو په میان و قسه یه کی داگیر که ره که هه له خه له تاوون، له که لاوه و ترانه که ی خویاندا، خویان به میوان زانیوه و بیتگانه ی داگیر که ریشیان، به خاوهن مال داناوه!!

بۆیه، زۆر به راشکاوی ده لیم: نه وړو، من چیم داوه، لهو « بلیمهت، زانا و نووسه رانه » ی، پوژئی له پوژان، ناوړتکیان له نیشتمان ه داگیر و دابهش و کاولکراوه که ی خویان نه داوه ته وه، زمانه که ی خویان نه پاراستووه، به ده وریدا نه هاتوون و گه شه یان پتی نه کردووه، یه ک پیتیان به زمانی شیرینی کوردی نه نووسیوه، هه میسه، له ژیر په رده ی تاینیدا، پلژه ی زمانه کانی دیکه ی گه لانی ده ورو دراوسیتیان کردووه؟ که واته، بۆچی ده یان کوردی به ناویانگی وهک: « سه لاهه دینی نه یویی، » زانای گه ووه « ئیدرسی به دلیسی، » با کوردیش بووین، له پروی نه ته وه یی یه وه، به قوریانی بزماری نالی سمی نه سپه که ی، چهن سه رکرده یه کی وهک « میر به درخان، شیخ عوبیدوللای نه هری، شیخ سه عیدی پیران، سه یید په زای ده رسیمی ... تاد » نه کم، که ژیان و گیانی خویان، له پیناوی کورد و کوردستاندا به خت کردووه. بۆچی، سه دانی وهک: « ئین خه له کان » ی میژوونووس، به توژی ژیر که وشه کانی، چهن میژوونووستکی پیتولی وهک: « شه ره فحانی به دلیسی، مه لا مه حمودی بایه زیدی و نه مین زه کی به گ » بگۆرمه وه، که به ردی بناغه ی، میژوویه کی نه ته وه یی یان بۆ ئیمه داناوه؟ بۆچی، هه زارانی وهک: « ئیبنو حاجیب، ئیبنو سه لاح، ئیبنو نه سیر و نه بو فیدا » و هه موو ئین و نه بوه کانی دیکه ش، بالایان به قه ده ر بالای شیخ، مه لا و زانایه کی کورد په روه ر به رزترین، که منالانی کوردیان، له ژووری تاریکونووته ک، له بهر قوتیله و شه وقی چرا، فیری زمانی زکماکی خویان کردووه؟ بۆچی، سه ر و کوته لی یه ک میلیونی وهک: « نه حمه د شه وقی، جه میل سدقی زه هاوی، مه عروف په سافی و بلند حه یه دری ... تاد »، به قوریانی گه ردی سه رمه زاره که ی، « مه لای جزیری، نه حمه دی خانی، نالی و حاجی قادری کوی » نه کم، که له و سه رده مانه دا، له ناخی ده روونیتی بیکه رده وه، هاواریان لی هه ستاوه، « رتیسانس » یکی کوردییان راگه یاندووه، به ده م و به ده س، ووشه ی پیروزی کوردییان گرد کردو ته وه، وهک دانه ی مرواری،

گەردانەى زۆرپىنى ھۆنراھى جوان و سەنگىنيان لى ھۆنىو تەو، وەك يادگار، بۆ ئىمە و نەو ەكانى داھاتووى كوردىان بە جىھىشتىو ە؟ ديارە، ھەموو ئەو كوردنەزادانە، لە كوردستان لەدايكبوون و ھىچىشيان بۆ كورد نەكردو، پراژەى زمان و مېژووى نەتەو ەكەى خۆيانيان نەكردو، ھەلبەتە، ئەو گەلانەش ئەورۆ، ناھەقيان نىيە، بە ەرهەبيان دانىن و شانازىيان پىتو ەن! ئىدى بۆ دەبى، منى كوردى ژىردەسەى چەوسا، خۆم بە خاوەنيان بزەنم و شانازىيان پىتو ەم؟!

گەر، ئەو ناودارانەى باسەمانكردن، پراژەىكى تەواو بى نەتەو ەى ەرهەبيان نەكردايە، ھەلبەتە ئەورۆ، ناويان لە لاپەرەكانى مېژوودا، بە شانازىيەو تۆمار نەدەكردن، بەسەرھاتى ژيان و بەرھەمەكانيان، لە خۆتەندنگەكاندا نەدەخوتەند، بە ناوى ئەوانەو، شەقام و گۆرەپانەكانيان ناو نەدەنا، چەندىن پەيكەريان بۆ دا نەدەتاشىن و لە ناوەرەستى شارەكاندا دايان نەدەچەقان.

جا ھەر كوردى، باوهرى ھەرچى دەبى، با بى، گەر تىكەى راستى، ئەم دىد و بۆچوونەى بۆ قووت نەچى، ئەم لىكەدانەو ەى بۆ ھەرس نەكرى، با تا دەتوانى، وەك «ياسر ەرهەفات» بە جوو ەكان دەلتى: لە ناوى زەرياي مەرگ بخواتەو. چونكە، لە مېژە ئەو گەلانە، وەك پۆلەىكى بە ئەمەكى خۆيان، تەماشاي ئەو كوردنەزادانەيان كردو، ئەورۆش، بەو پەرى پروا، شانازىيان پىتو ەكەن و خۆيانيان پىتو بادەدەن. ديارە، ھەر ئەوانىش پاسدەكەن، چونكە، ئەو كەلەپپاوانە، بە سەدان و بگرە بە ھەزاران، بەرھەمى «ھونەرى، وژەبى، زمانەوانى، مېژووى، جوگرافىايى، ئايىنى، پزىشكى و ئەكادىمى» يان بۆ نووسىون، پەرتووكخانە دەولەمەندەكانيان، ھىندەى دىكە بۆ قەبەكردوون و پازاندوونەتەو. بۆيە، يەككىكى وەك د. «تەھا حوسىن»، نووسەر و زاناي تابىناى مىسر، لە يادى بىرەوهرى «ئەبو ەلى سىنا» دا، لە گوتارىكدا دەلتى: (ئەبو ەلى سىنا بە ەرهەبى نووسىو ەت بى و ئىمە بە ەرهەبى دەزانىن. جا با ئىترانىيەكان ھەر ھاواركەن و بلىن لە خۆمانە). (6، 49) تەنانت، ئەورۆش ەرهەبەكان نايشارنەو، كاتى باسى بزوتنەو ەى «نەو ەى رابەر» دەكەن، ناوى چوار ھۆنەرى بلىمەت و بە تواناي وەك: (بەدر شاكىر سەيباب،

عه بدولوه هاب به یاتی، نازک ئەملە لاییکە و بلند حەیدەری دین. (62,29) « که هەموومان دەزانین، » حەیدەری « کورد، چەن رۆشنبیر و ھۆنەرێکی گەورە ی عەرەب بوو!

هەلبەتە، گەر یەکیکی وەک « حاجی قادر » ی نەمر و نیشتمانپەرور، بە تەواوی لە کەللە ی نەدابی، کاسە کە ی پەرەبوویی و لیتی نەڕژابی، پەلاماری « شیخ، مەلا، زانا، نووسەر و ھۆنەرای کوردیی » نەدەدا و نەیدەفەرموو :

وێک مەشکێک کە بەختی نەبەیتنی بیتو جووچکە ی مەرگی ھەلبیستی
 ھەر بگاتە کەناری جووچکە یەک نایەتە شۆینی، بمری، جووچکە یەک
 ئەم لە وشکانی ئەو لە ناو ئاوە تێ دەگا درانی یێ ماوە
 «37,45»

« حاجی » بە سەدو پەنجاو ھەشت دێر، ھۆنراوی « شەھسواری بە لاغەتی کوردان » مان، بۆ دەپازینی تەو. ناوی زۆری زۆری ھۆنەرەکانی پێش خۆی و سەردەمی خۆی دەھێنێ، زۆر بە چاکە باسیان دەکا، پوو لە « مەلە کە قۆی، حیماری و کیسە شەکل » دەکا و دەلێ: ھەرچەندە ناو کانتان، زۆر نالەبار و ناخۆش، بەلام، چونکە بە کوردیی نووسیوتانە، ھۆنراوە کانتان جوان، سەد « ئیبنو یەمین » بە قوربانتان دەکەم :

شەیران جوانە بەس نییە کوردن

گەر چی بەد ناو و گەلێ ووردن

بە فیدایان دەکەم سەد ئیبنو ئەمین

چونکە دەریەستی غیریەتی کوردین «220,45»

ھەر ھە، دەلێ « جگە خۆین » ی ھۆنەری نیشتمانپەرورە ی گەورە ی کوردیش، لە خۆراوی کوردستانەو، گوێی لە ھۆنراوەکانی « حاجی » بوو. بۆیە، ھاواری لێ ھەستاو. لە ئاستی ئەوانە ی، پشتیان لە زمان و نەتەوێ کە ی خۆیان کردوو، پرازی زمانی بیانییان کردوو، ئاوێکیان لە زمانە نەتەوێ ی یەکە ی خۆیان نەداو تەو، خۆی بۆ نەگیراوە. کاتی، وەلامی « ئەسیری » ھۆنەری کوردپەرورە ی داو تەو، گۆری سەد مێژوونووسی وەک « ئیبنو ئەسیر » ی، بە قوربانی « ئەسیری » کردوو، چونکە، بە کوردیی

نووسپورتی و پاڙهی زمانی کوردیی کردووه. له بهرنه وه، گوتویه تی :
 نهی برا شه بازی نهوجی من و هم عیرفانی تو
 سه د وهکی ئینولنه سیری گۆری بوو قوریانی تو
 پاشان دهلتی :

سه د سه لاهه ددین و بی، سه د وهک نهیی موسلیم هه بی
 فائیده هیج بۆ مه نادهن، سه ته وتی شاهانی تو «146،53»

گهلانی نه وروپا، گهر زوو فریای خوڤان نه که وتنايه، پیاوه دلسۆز و
 شاره زاکانیان، « ئینجیل » یان له لاتینییه وه، بۆ سه ر زمانه نه ته وهیی
 یه کانی خوڤان وه رنه گیترايه، دوورنه بوو، هیده هیتدی، زمانه نه ته وهیی
 یه کانی خوڤان، به ره وه له نیوچوون و توانده وه برۆشتایه. بۆیه، کاتی
 ئیمپراتۆریای رۆما دووله تبوو، له سه ر بنچینه ی هه ر دوو ئایینزای
 «نارسۆدۆکس و کاسۆلیک»، دوو ئیمپراتۆریای جیاوازی رۆژهه لاتیی و
 رۆژاوايي دامه زرا. له هه مان کاتدا، دوو زمانی ئایینی جیاوازش
 په یدا بوو، زمانی یه که م - «یونانی» و دووه میشیان - «لاتین» بوو.

به داخه وه، له کۆندا رۆژه خۆتنده وار و پروونا کبیره کانی نه ته وهی کورد، له
 لایه که وه، ههستیان به مه ترسیی کارتیکردنی زمانی ئاین، له زمانی
 نه ته وهیی نه کردووه. له لایه کی دیکه شه وه، سه رنجیکی قوولیان، له
 پتوه ندیی نیوان زمانی ئاین و زمانی داگیرکهر نه داوه. له به ر رۆشنایی
 کارتیکردنیان له زمانی کوردیی، له و پتوه ندییانه وردنه بوونه ته وه، هه موو
 لایه نه کانیان هه ل نه سه نگاندووه، تا بزانی، پتوه ندییه کانیان چۆنه؟ تا چه ن
 زیان به زمانی کوردیی ده گه یه نن، وهک گیا که له، له سه ر په گی زمانه که مان
 شینده بن و خۆتی ده مرئ؟! به شتویه هه سه ته ئایینییه که، به سه ر هه سه ته
 نه ته وهیی یه که یاندا زالبووه، ده ماری هه ست و هۆشی نه ته وهیی کوردی
 سه ر کردووه. بۆیه، له م بواره دا، بیریان له هیج نه کردۆته وه، وهک گهلانی
 نه وروپا، چۆن ئینجیلیان بۆ سه ر زمانه کانی خوڤان وه رگیتراوه، قورنانیان بۆ
 سه ر زمانی کوردیی وه رنه گیتراوه و که مه تر خه مییان تیدا کردووه. ته نانه ت،
 وه رگیتراي قورنانیشیان، به گونا هتکی گه وره داناوه! گهر چی، زمانی
 هه موو ئایینه کۆنه کانی کورد، وهک «عه له ویی، یه زدی و کاکه یی ...»

کوردیی بوون و پەرتووکه پیرۆزه‌کانیش هەر بە کوردیی نووسراون. بەلام، جگه له‌وهی، وهک « ئینجیل و قورئان »، دوو ئیمپراتۆریای گه‌وره‌یان له پشته‌وه نه‌بووه، له‌به‌رئه‌وه کارتیکی ئه‌وتۆیان، له زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که نه‌کردووه و به شتیه‌یه‌کی به‌رفراوان بلاو نه‌بوونه‌ته‌وه. به‌لکوو، هەر له ناوچه‌یه‌کی به‌رته‌سک و له نێتو کۆمه‌لتیکی دیاریکراودا به‌کارهێنراون، تا ئێسته‌ش له دووتۆیی ئه‌و پەرتووکانه‌دا ماونه‌ته‌وه. چونکه، هێز و ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تیکی کوردییان له پشته‌وه نه‌بووه، تا گه‌شه‌یان پێ بدات، وهک زمانیکی یه‌کگرتوو، له هه‌موو کوردستاندا بیانچه‌سپێنتی. هه‌روه‌ها، کوردیش له میژووی خۆیدا، نه‌ته‌وه‌یه‌کی داگیرکەر نه‌بووه، تا په‌لاماری خاکی وولاتانی دیکه بدات، وولاته‌که‌یان لێ زه‌وتکا، له پتی زمانه نایینییه‌که‌یه‌وه، زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خوشیان به سهردا بسه‌پێنتی. جگه له‌وهی، کاتی عه‌ربه ئیسلامه‌کان، له ده‌وروپه‌ری « 640 ز. » دا، کوردستانیان داگیرکرد، ئیدی، له‌و پۆژه‌وه و ده‌وره‌وه، زمانی عه‌ره‌یی که زمانی ئیسلام و نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب بوو، ته‌نگی به زمانی دانیشتووانی کوردستان هه‌لچنیه‌وه، له هه‌موو بواره‌کانی ژبانی « نایینی، کۆمه‌لایه‌تی و پامیاری » دا بلاو بوته‌وه، زمانی قورئان به ته‌واوی په‌کی زمانه نایینییه‌کانی کوردی خستوه و کزولا وازی‌کردووه. له باشتین دۆخیشیدا، وهک چەن پەرتووکیکی ئاسایی، وهک یادگارێکی میژوویان لێهاتووه و بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌جێمان.

جگه له‌وه، هه‌موومان ده‌زانین، (کورد یه‌کتیکه له‌و میللەتانه‌ی زۆر له زووه‌وه موسولمان بووه و له پیتاوی ئیسلامدا شه‌ری زۆری کردووه و زانای گه‌وره‌ی له بوا‌ری نووسینی: فیهقه، ته‌فسیر، که‌لام، زمان ... تیدا هه‌لکه‌وتووه و که‌م دێ هه‌یه، مرگه‌وتی تیدا نه‌بی، که‌چی مه‌لاکانی کورد به زمانی کوردیی، جگه له چەن « عه‌قیده‌نامه » یه‌کی کورت و چەن « مه‌لودنامه » یه‌کی، شه‌رتنه‌واری ئه‌وتۆیان به‌جێ نه‌هێشتووه. ته‌فسیری قورئان و لێکدان‌ه‌وه‌ی حه‌دیه‌سه‌کانی پێغه‌مه‌ر و دانانی کتێب له سه‌ر فیهقه‌ی ئیسلام، به کوردیی نه‌نووسراوه، ته‌نانه‌ت دوعایه‌کیان به کوردیی نه‌هۆنیوه‌ته‌وه، له کاتێکدا له ئیسلامدا شتیک نیه‌، پێکه‌ی له‌مه‌ گرتبێ. (276، 117).

دیاره دواتر، هیندې له ږووناکبیران، نووسهران و زانایانې ټایینې کورد، ههستیان بهو که موکوړې و مه ترسییه گوره یه کردوه، په یان بهو راستییه بردووه. بویه، چمن ماموستا و زانایه کی کورد په روهی ټایین، له خوږیان بوردوون، نه رکټکی گه وره و گرانی ټایینې و نه ته وه یی یان کیشاوه، قورنایان لیکداوه ته وه، تا ږوله کانی نه ته وهی کوردیش، وهک ږوله ی گهلانې دیکه ی نیسلام، لټی تیبگن و که لکی لټ وهرگرن. لهو پټیه شه وه، ږاڅه یه کی زوری زمانه که ی خوږیان کردوه. ههر چنده، تا ټیسته، لهو بواره دا سټی کاری گه وره ی، وهک لیکدانه وه کانی «جه لیزاده، نامی و خال» مان هیه، بدلا، نه وه له چاو په رتووکخانه ټایینیه کانی نه ته وه کانی دیکه دا، ههر زور که مه!

ماموستا «شیخ محمده دی خال»، یه کهم زانایه کی کوردی نیسلام بووه، ههستی بهم که لټنه گه وره یه کردوه، چمن لیکدانه وه و شیکردنه وه یه کی هیندې له نایه ته کانی قورنای پیروزی، بوسهر زمانی کوردی وهرگتړاوه. بهلام، داخه کهم، سهره پای نه وهی، ههر مه لا کورده هاو زمانه کانی خو ی، په ریه رکانیان کردوه و دږی راوستان، به تنیا بالیش ههر هینده ی پټی کراوه. هه روه ها، هونه ر و زمانزانیکی گه وره ی وهک: «همزاري» یش، یه کټی لهو کورده به هوش و گوښانه بووه، ههنگای گه وره ی لهم بواره دا ناوه. زور به باشی، لهو پټوه ندیییه توندوتوله ی، نیوان زمان و ټایین گه یشتووه، ههر زوو ههستی به گرنگی و ږولی پټی نه ندازه ی زمان، له ژبانې نه ته وهی کورده ی کردوه. بویه، «همزار» زور جه سورانه، باسکی کوردانه و مهردانه ی لټ هه لمالیوه، سهرله بهری قورنای پیروزی وهرگتړاوه و به زمانی کوردی دایرشتوته وه. بهلام، نهو هه ولوته قه لایه ی مام «همزار» داویه تی، جگه له وهی، له چاو داگیرکردنی کوردستان و بلاو بوونه وهی ټایینې نیسلام، له نیو ږوله کانی نه ته وهی کورده دا، زور دواکه وت و دره نگبوو، گهر له کهل وهرگتړانی نینجیلشدا به راوردیکه ی، چ له ږوی سهرده م، چ له ږوی هیز و دهسلاتی نهو گهلانه، چ له ږوی شتواری کارتیکردن و تاووتینه وه، جیاوازییه کی زوریان له نیواندا هیه. واتا ده توانین، بلټین: کورد خاوه نی دهوله تیکي نه ته وه یی نییه، تا قورنانه به

کوردیی بلاوکاتهوه، به شتیوهیهکی ره‌سمیی له هه‌موو بواره‌کانی تایین و دادگا شهرعییه‌کاندا کاری پێ بکا. بۆیه، نه‌ویش جاری، گهر چاپیشکری و پرووناکیی ببینی، ته‌نیا ههر وه‌ک ده‌قیکی وێژه‌یی به‌رز و په‌خشانیکی پیروژ، له په‌رتوو‌کخانه‌ی کوردیدا، جێگه‌ی خۆی ده‌کاته‌وه. به‌لام ههر چۆنیتبی، بۆ پاشه‌روژ به‌هه‌نگاوێکی باش، به‌کاریکی مه‌زن و به‌که‌لک داده‌نری.

له‌م دواییانه‌شدا، زانای نایینی کورد «مه‌لا محهمه‌دی سال‌حی ئیبرایی»، خه‌لکی شاری بۆکان له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان، سه‌ره‌به‌ری قورئانی پیروژی، له‌ عه‌ره‌بییه‌وه بۆ سه‌ر زمانی شیرینی کوردیی وه‌رگیراوه، له‌ سالی «1997»، له‌ سوید چاپ و بلاوکرایه‌وه، که‌ نه‌مه‌ش خۆی له‌ خۆیدا، به‌ کاریکی گه‌لی باش داده‌نری.

با لێره‌دا، ههر دوو نه‌ته‌وه‌ی فارس و کورد به‌راورد‌که‌ین، تا بزانی، نه‌وان چۆن بوون و چیان کردووه؟ ئیتمه‌ش چۆن بووین و چیمان کردووه؟ کاتی، فارسه‌کان هه‌ستیان به‌ مه‌ترسیی پر چه‌کیی، بیروباوه‌ری نایینی ئیسلام، ده‌وله‌مه‌ندیی زمان و که‌لتوری عه‌ره‌ب کرد، ههر زوو خۆیان له‌و مه‌ترسییه‌ گه‌وره‌یه‌ قوتارکرد و نایینزای شیعه‌یان بۆ خۆیان هه‌لبژارد. به‌و کاره‌یان، خۆیان له‌ عه‌ره‌ب و تورکه‌ سوننییه‌کان جیا‌کرده‌وه و ده‌وله‌تی فارس‌یان دامه‌زراند، خۆیان له‌ ده‌س بنده‌سیی و چه‌وساندنه‌وه‌ی ههر دوو نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب و تورک رزگارکرد و زمانه‌که‌شیان پاراست. ههر زۆر زووش، هه‌موو ده‌قه‌کانی قورئانی پیروزیان، بۆ سه‌ر زمانی فارسیی وه‌رگیرا. فارسه‌کان، به‌و کارانه‌یان، نه‌ له‌ ئیسلام لایاندا، نه‌ زیانیشیان به‌ تایین و گه‌له‌که‌ی خۆیان گه‌یاندا. به‌لکوو، گه‌وره‌ترین که‌لکیان له‌ نایینی ئیسلام وه‌رگرت، وه‌ک چه‌کیکی نوی، پارێزگاریی خۆیان و نیشتمان‌که‌یان پێ کرد. به‌لام، کورد جگه‌ له‌وه‌ی، وازی له‌ هه‌موو تایینه‌ کۆنه‌کانی خۆی هێنا، جگه‌ له‌وه‌ی، ههر زوو ده‌سی خۆیه‌ده‌سه‌وه‌دانی به‌رز‌کرده‌وه، پشتیشی له‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆی کرد. ئیدی، له‌ لایه‌که‌وه، له‌ نیتوان نه‌ته‌وه‌کانی «فارس، عه‌ره‌ب و تورک» دا دابه‌شبوو. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، به‌پیتی نایینزا و پێتازه‌ جیا‌جیا‌کانی نایینی ئیسلام، به‌گوێره‌ی ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ته‌کانی ئێران

و تورکیا، خۆی به یه کئی لهو ناینزا و پتیازانه دا ههلواسی. نهو
خۆههلواسینه، به شتیهیه بوو، به قازانجی یه کئی لهو دهوله ته داگیرکه رانه
تهواو بوو. نهوه، له بری نهوهی، وهک فارسه کان یا تورکه کان، پتیازتکی
سه ربه خۆههلبترتیی، لهو پتییه شهوه، خۆی بیارتیزی و ببوژیتیتیهوه، کهچی،
هیچی نه کرد، به لککوو، وهک مه پ، دوا ی شوانه فارس و تورکه کان کهوت!
تهنانهت، یه کیتکی وهک «مینۆسکی» دهلتی: (بهشی زۆری کورده کان له
پرووی بیروباوه پی نایینییه وه موسولمانی سونن، نه م مه سه له یهش له
پرووی به رانه بوونه وهی فارس و تورکه کانه وه له کوردستاندا به چاکه ی
تورکه کان تهواو بوو.) «107.112» چونکه، کورد و تورک له سه ر نایینزای
سوننی بوون، هه ر چهنده، کورد سوننی شافیهیی و تورک سوننی
حه نه فییه، به لام، نه م دوو لقه ی سه ر به نایینزای سوننه، پتگی نه وهی له
تورکه کان نه گرت، به ئاره زووی دلی خۆیان، کورده شافیهیییه کان، بۆ
به ره ژه وه ندیی خۆیان دژی ئیتران هه لسه ورتن. هه ر وهک چۆن، نایینزای
شیعه، وهک به ربه ستی له نیوان فارسه شیعه کان و کورده سونیهییه کانه دا،
پۆلتیکی گه وهی وازی کرد، ناکۆکییه کی گه وهی له نیوانیانه دا دروس کرد،
به شتیهیه تورکه کان، که لکیان لهو ناکۆکییه نایینزاییه ی، نیوان هه ر
دوولایان بینی، به لای خۆیاندا رایانکیشان، دژی ئیترانییه کان هانیاندا و
به گزیاندا کردن. له جهنگه کانی نیوانیانه دا، کورده کان پشگیریی تورکه
سونیهییه کانیان کرد و دژی فارسه شیعه کان جهنگان.

بۆ نه وهی لیته دا، پۆلتی نایین و زمان باشتر پوونکه ی نه وه، په نا بۆ به ر چه ن
گوته و نمونه یه ک ده به یین. «جه لاده ت به درخان» له سالی «1932» دا
فه رمویه تی: (نه ته وهی ژێرده س بوونی خۆی به دوو شت، به دوو چهک
ده پارتیزی: نایین و زمان. گه ر نایینی هه ر دوو نه ته وهی سه رده س و بنده س
یه کبێ، نهوا زمان تاکه چهک ده بێ) «45.14».

له سه ر کاریگه رتیی نایین و زمان ده توانین، نمونه یه ک بیتی نه وه. نهو
کورده نه ی هه ر له کۆنه وه، له ژێر ده سه لات ی پووسیای تساریدا بوون، له
کوردستانی بنده سی پووسیا، له ناوچه کانی قه فقاز ده ژبان، هه ر چهنده، له
زۆر پووه وه، باریان له باری برا کورده کانی، پارچه کانی دیکه ی کوردستان

باشتر نه بوو. له گه له نه وه شدا، تا چاوی نازهرییه شوځتینییه کانیان لیتوه دووریو، سهریان سووکبوو. گرفتې نه ته وه یی یان که مېوو. به لام، کاتې له سالی «1911» دا، «پارتی دیموکراسی موسولمان - موساوات» له نازربایجان دامه زرا، باوه ریان بهرانبهر کورد زور خراپوو. به تایبه تی، کاتې سالی «1918-1920»، دهسه لاتې خویان له نازربایجان دامه زران، ئیدی، به ته وایی دژی دهسه لاتې نوتی سوځیه ت و کورد پراوهستان. چونکه پارتیکی په گه زهرست و دواکه وتوو بوو، یارمه تییان له ئیران، تورکیا و ئینگلیز وهرده گرت. له سهرده می دهسه لاتیاندا، پیتش نه وه یی دهسه لاتې سوځیه ت دامه زری، زور دژی کورد بوون. تهنانه ت، وایان له هیندی کورد کرد، له تاوانا پرووه و توکیا و ئیران هلتین. هیندیکی دیکهش له تاوانا، وازیان له کوردتیی خویان هینا. له و باره یوه نووسه ریکی سوځیتي «پوکشپان» ده لئ: (پاوودونانی کورد و گالته پیکردن به زمان و داب و نه ریتیان په ره یسه ند، کورد بوونه گالته جار و مایه ی نوکته له سهردانان له لایه ن موساواتییه کانه وه، که توانییان جاروبار به شیکی کهم له خه لکی هره دواکه وتوو، پاکیشنه نه و گیتراوه وه، هر نه و ده ورپه ره دانیشتونانی ژماره یه ک گوندی کورد سوتندیان خوارد، دهس له زمانی کوردیی هه لگرن، نه و زمانه ی بیوه مایه ی توانج و ته شری پیکه نیناوی وهک «که ره وهر» . نیمه ، بۆ خومان تووشی چه ن حاله تیکی هاتین، که دیمان چۆن کورد هه بوون، سوتندیان خواردبوو، واز له زمانی زگماکی خویان بیتن، وهک دانیشتونانی گوندی که مالیی ناوچه ی لاچین.) «14،93»

هه روه ها، یه کئ له نووسه ره کانیان، زور بیتشه رمانه دهینووسی: (زمانی تورکی تا دئ، زیاتر سهرکه وتن و دهسه دینتی، له ریگه ی تهنکه ه لچینییه وه په گه لئ زمانی په کهکوته ی نه وتو که رۆزیان به سه رچوه، وهک زمانی تات و تالش و له زگین و کوردیی هی تر.) «15،93»

پاشتریش، له سهرده می دهسه لاتې سوځیتدا، کورد له ناوچه کانی قه ققاز و ناوه راستی ناسیا بلایوو بوونه وه و ده زیان. له هه ناوچه یه ک و له هه کۆماری، به جوړیکی جیاواز په فتاریان له گه لدا ده کرا. له کۆماری نازربایجان، له بهر نه وه ی نازهرییه کان و کورده کان، هه ر دووکیان موسولمان

بوون، زمانی نایینیان هاو به شېوو، نازهرییه شوئیتیه کان به ناوی
 نایینه وه، به هموو شتویه ده بانچه وساندنوه، دانیان به بوونی
 نه ته وایه تیپاندا نه ده نا، نه یانده هیشته، به زمانی کوردیی قسه بکه،
 خوتندن و نووسینیان، به زمانی زکماکیی خویان لی قه دهغه کردبوون،
 بهرنامه یان له رادیو و تیلیفیزیتوندا نه بوو، رۆژنامه و گوڤاریان، به زمانی
 کوردیی دهر نه ده کرد، به هموو شتویه دژایه تیپان ده کردن و له زور جیگه
 کاریان پت نه ده دان، به هر شه و به زور، ناو و فه میلیاکیان پت
 ده گوږین، سهرانی پارتی کوؤنیستی سوئیتیش، له ناستی نه و تاوان و
 کاره نامرؤفانه یی تورکه نازهرییه کاندا، چاویان نوقاندبوو، ورته یان له
 خویان بریپسو! بۆیه، له ماوه یه کی که مدا، زۆریی زوری کورده کان
 کوئیاندا، ناو و فه میلیاکیان خویان گوږی و به نازهر ناو نووسکران.
 نه وانه یی بهو کاره نامرؤفانه یی نازهرییه کانیش رازی نه بوون، له ناچاریدا
 باریانکرد و به کوماره کانی دیکه یی سوئیتیدا پهرشوبلاو بوونه وه.

به لام، نه و کوردانه یی، له کوماره کانی دیکه یی وهک: « نهرمه نستان و
 گورجستان » ده ژبان، له بهر نه وه یی، گهلانی « نهرمه نیی و گورجیی »
 موسولمان نه بوون، زمانی نایینی و نه ته وه یی یان یه که نه بوو،
 کورده کانیش، زۆریی زۆریان « یه زدی » بوون، تووشی نه و گرفته
 نه ته وه یی یانه نه بوون، له چاو کورده کانی نازربایجاندا، زور به نازادیی و
 به خته وه ریی ده ژبان، له رادیو و تیلیفیزیتونه کاندا، خاوه نیی بهرنامه یی
 تایبه تیی خویان و رۆژنامه یی کوردیی بوون. تا ئیسته ش، چهن دین
 لیکوئینه وه یی قوول و وردی زانستانه یان، له سهر « میژوی کورد، زمان،
 هونه ر، ویره و باری کوؤمه لایه تیی کوؤمه لگه یی کورده واری » به
 نه نجامگه یان دووه. وهک د. « که مال مه زهر » یش ده لی :

(ههستی نه ته وه یی له ناو به شی زوری کوردی نازربایجانی شوروه ویدا
 نه گه یشتبووه ناستی نه و ههسته له ناو کوردی نهرمه نستاندا. هاو نایینی له
 سهر رۆخی جیهانی عیسایی ده وری خوی له مه دا دیبوو.) « 15،93 » واته :
 زمانی نه ته وه یی بالاده س، به هوئی زمانی نایینی هاو به شه وه، کاری خوی له
 زمانه نه ته وه یی و خه سلته کانی دیکه یی کورد کردبوو، به شتویه یه کی زور

خراب، له ژبانی نهو کوردانه دا په نگیدابووه، که تا نهوړوش شویته واره که ی هر دپاره!

به کورتیه که ی، زمانی تاین و تاینزاکان، له ژبانی گه لان و نه ته وه کانی سهر پروی نه م زه وییه دا، هه میسه، وهک چه کیتی دوو دم و ابووه. هیندی جار، به هوئی تاین یا تاینزایه کی دپاریکراوه وه، زمانی نهو گه له یا نهو نه ته وه یه، په کیگرتوه و پیشکه وتوه، (مارتین لووتر «1483 - 1546» ی نه لمانیش که داهینه ری تاینزای پروتستانت و پیشه وای بزوتنه وه ی چاککردنی تاینی دیانیتی « واته کاتولیکی » یه، پاش نهو ی ئینجیلی له لاتینییه وه وهرگتیه سهر شتوه ی نه لمانی ساکسی، که تا نهو حله تنیا له دیوه خانی نه میره کانی ساکسدا به کاردینرا، توانی سهرنجی خه لکتیکی زور بو نهو ئینجیله راکتشی و ههر بهو هویه وه شتوه ی ساکسی بو به زمانی نه ده بی هه مو نه وانه ی نه مرو به نه لمانی دهوون، ههر له نه لمانیا خویه وه بگره، تا ده گاته سویرا و نه مسا و گشت لایه کی دی.) «8،23»

به پیچه وانه شوه، له میژووی هیندی گه ل و نه ته وه ی دیکه دا، تاین یا تاینزا، رولیکی گه لنی گه وری، له دووله تکردنی زمانی نه ته وه بی، نهو گه ل و نه ته وانه دا وازیکردوه. بو نمونه: (سریانه کان هه تا سه ده ی پینجی زاین، زمانیکی نه ده بی یه کگرتوویان هه بوو. نا له م سه ده یه دا، ناژاوه که وته کتیه ی دیانه کانی روزه لاته وه و بهو خه لکه که بوون به دوو به شوه و ههر له وه شوه تاینزای یا قوویی و تاینزای نه ستووری په دابوون. نه مجا ورده ورده، ههر لایه شتوه ی تایه تی خوی پاراست و پتی نووسی و رقوینه و دوو به ره کیش دهو ریکی ناگر خوشکه رانه ی نوان بو دوو رخته نه وه ی ههر دوو شتوه که له یه کتر، به جوری سریانه کان ئیسته دوو شتوه ی نه ده بیان هه یه. نارایی یه کونه کانیش « واتا هیندو ئیرانییه کونه کان » له سهره تاوه به یهک زمان دهوان و یهک تاینیشیان هه بوو. به لام، پاش نهو ی نه وانه ی هیندستان تاینی خو بان جیا کرده وه و له دهو ربه ری « 3000 پ.ز. » دا کتیی پیروزی « قیدا » یان به شتوه ی سانسکریت بو نوو سراهیه وه، نه مجا که دوا ی نه وانیش نارایی یه کانی ئیران، تاینی زهرده شتیان په سندرکرد و کتیه که یان به زمانی « ئاقیستا »

بلاوکردهوه، ئەو دەمه زمانی ئاریایی بەرەبەرە بوو بە دوو زمان : هیندی و ئێرانیی، کە هەر یەکەشیان لەسەر خۆبوو بە چەند زمانیکی سەرەخۆ. «9.23» بەلام، لەبەر گەلتی ھۆ، (ئایین لە نێو کورددا هیچ جۆرە دەورێکی بنچینەیی نەگێراوە بۆ دروستکردنی زمانی ئەدەبیی). «11.23»
 گرتە سەرەکییەکی کورد لەو دەیە، کورد بە یەکتی لە گەلانی ئیسلام دادەنرێ. تەنیا ئەرکی ئیسلامیتی لە سەر شانە، بێ ئەوەی وەک گەلەکانی دیکە ئیسلام، هیچ جۆرە مافێکی ھەبێ. لە ھەمان کاتیشدا، گەلانی بالادەسی ھەر چوار دەولەتە داگیرکەرەکی کوردستانیش، بە ئایین ھەر ئیسلامن. ئەو چوار دەولەتە وای لێکدەدەنەو، ھەموو سەرکەوتن و پێششکەوتنێکی کورد، لە ھەر یواریکدا بێ، زیان بە قەوارە دەولەتەکانیان و ئاسایشی نەتەواییان دەگەیەنێ. لەبەرئەو، ھەر چواریان بە ئاسایی، ھەمیشە، دژی کورد یەکدەگرەو، بێ ئەوەی گوێ بە کێشە « وێژدان، ئایینی ھاوبەش، باوەری مرۆڤایەتی » و هیچ جۆرە شتیکی دیکە بدن.

گەر بەھاتیە، کورد لەگەڵ دەولەتێکی دیکە ناموسولماندا، دەسەویخە بچەنگایە، لەوانەیە، ئەو دەولەتە ئەو کاتە، نۆزەییکیان لێو بەھاتیە! بەلام، چونکە بە ھەموو شتوویەک و لە ژێر ھەر ناویکدا بێ، ھەر لە کورد دەدەن، گەر کوردیش بتوتەو، هیچ دەولەتێکی موسولمان لەم گەردووندا، ورتە لێو نایە! لەبەرئەو، لە یەک کاتدا، کوردستان وەک کۆلتۆنیایەکی ئەو چوار دەولەتە و ئایینی ئیسلام وایە. چونکە، بێدەنگبوونی جیھانی ئیسلام، لەو ھەموو تاوانانەی لە کوردستاندا دەکرێن، خۆی لە خۆیدا، ئەو راستییەمان بۆ دەسەلمێنێ، کە ھەر دوو ئایدۆلۆژیای ھەر چوار دەولەتەکە و ئیسلام، لە ناوەرۆک و شتوودا یەکدەگرەو. لەبەرئەو، داگیرکەرەکان لە ژێر ڕەشمالی ئایینی ئیسلامدا، کورد تاکبەدەکن، ئیسلامەکانی جیھانیش، بەو قەلاچۆکردنە قایلن، بۆیە، بێدەنگن. وەک ئەوەی، لە بەختی کورددا، ھەموو شتەکان ناوەرۆبووبنەو، وەک ئەوەی، سەرانی چوار دەولەتەکە، خەلکی « فەلەستین، خوارووی فیلیپین، بۆسنە و ھەرسک، چیچیتن و کۆسۆڤۆ » ی ئیسلام بن، کوردیش

دهسته‌ی فەرمان‌روایانی، ئەو دەوله‌ته‌ خۆن‌پێژانه‌ی « ئیسراییل، فیلیپین، یۆگۆسلاڤیا و ڕووسیا » بێ!

له‌ هه‌موو شتێ سه‌یرتر نه‌وه‌یه، هه‌موو جیهانی ئیسلام، جگه‌ له‌ چهن ده‌وله‌تێکی دیکتاتۆری وه‌ک: « عێراق، لیبیا و ئێران » نه‌بێ، که‌ نه‌وانیش گرفتی تایبه‌تی خۆیان، له‌ گه‌ڵ « ئەمێریکا و بریتانیا » دا هه‌یه، زۆر به‌ توندی پشگیری ئه‌لبانه‌ موسولمانه‌کانی « کۆسۆڤۆ » ده‌که‌ن، وه‌ک جوچکه‌ قاز ده‌قیرێن، له‌ به‌ر نه‌وه‌ی، سه‌ره‌ فاشیه‌کان به‌رنامه‌ی ده‌رکردن و ژینۆسایدیان، له‌ گه‌ڵدا به‌ کار دێن و ده‌ریه‌ ده‌ریانده‌که‌ن. که‌چی، له‌ سالی « 1991 » دا، دوو میلیۆن کورد له‌ باشووری کوردستان لێی قه‌وما، کۆره‌وه مه‌زنه‌که‌یان نه‌نجامدا، یه‌ک پێکخراو و یه‌ک ده‌وله‌تی ئیسلامیی، قهره‌بان لێوه‌ نه‌هات!

بۆیه، زانایه‌کی نایینی گه‌وره‌ی وه‌ک: د. « شیخ یوسف قه‌رزایی »، زۆر به‌ پاشکاوێ، له‌ به‌رنامه‌ی « ئه‌لشه‌ریعه‌ و ئه‌لحه‌یات » دا، داکوکی له‌ موسولمانه‌ ئه‌لبانه‌کانی « کۆسۆڤۆ » ده‌کرد. له‌ کاتی‌که‌دا، له‌ گه‌ڵ به‌رنامه‌ی به‌ره‌ی « ناتۆ » دا بوو، له‌ هه‌مان کاتیشدا، دژی « ئەمێریکا و بریتانیا » را ده‌وه‌ستا و پشگیری عێراقی ده‌کرد! ده‌یگوت: گه‌ر له‌ هه‌ر جێگه‌یه‌کی ئهم جیهانه‌، گه‌لێکی موسولمان لێی قه‌وما، موسولمانه‌کانی دیکه‌ی برائیان نه‌توانن، یارمه‌تییان بده‌ن، هه‌ر لایه‌نێکی دیکه‌ یارمه‌تییان بده‌ن، له‌ سه‌ربانه‌ له‌ ده‌نی، نه‌وا کارێکی باشه‌ و ده‌بێ، پشگیری لێ بکری. لێدانی ناتۆ له‌ یۆگۆسلاڤیا، دوو جار بۆ ئیسلام باشه‌. جارێکیان داکوکی له‌ گه‌لی موسولمانی « کۆسۆڤۆ » ده‌که‌ن. جارێکی دیکه‌شیان، هه‌ر دوو لایان دۆزمنی نایینی ئیسلامن و له‌ نێو خۆیاندا، سه‌ر و گوێلاکی یه‌کدی ده‌شکێن! که‌چی، کاتی بێنه‌ری، به‌ تیلیفۆن ده‌ریاره‌ی بیست میلیۆن کورد له‌ باکووری کوردستان لێی پرسێ، ئایا، نه‌وانه‌ موسولمان نین، وا ده‌وله‌ته ئیسلامیه‌کان له‌ سه‌ریان هه‌ڵ ناده‌ن؟ نه‌ک هه‌ر به‌ چاک و به‌ خراپ وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌، به‌ لکۆو، یه‌کسه‌ر بابه‌ته‌که‌ی گۆری!

هه‌له‌یه‌ته‌، نه‌ک هه‌ر داگیرکه‌رانی کوردستان، به‌ لکۆو ده‌وله‌ته‌کانی جیهانیش ده‌زانن، کورد چهن نه‌ته‌وه‌یه‌کی خواپه‌رست و موسولمانه‌، چۆن هه‌موو

شتیکی به نرخ، له پتناوی ئیسلامدا به خشیوه، بویه پرۆفیسۆرکی
 ئەمیریکی وهک «Frey»، له سالی «1962» دا، لیکۆلینه وهیه کی
 ده‌ریاره‌ی باری تورکیا کردووه، له باسی چاره‌سه‌رکردنی کیشیه‌ی کورد دا،
 نامۆگاریی تورکه‌کان ده‌کا، پێشنیازیان بۆ ده‌کا و ده‌لتی: (باشترین پێگه‌ بۆ
 چاره‌سه‌رکردنی کیشیه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، به‌ تایبه‌تی گرفتیی کورد، به‌ هۆی
 دامه‌زراندنی پارته‌که‌وه‌ ده‌بی، بنهما‌ سه‌ره‌کییه‌کانی له‌ سه‌ر بنچینه‌ی ئایین
 دامه‌زرێ و پشگیریکری). «168، 10» هه‌لبه‌ته‌، ئەم دید و بۆچونه‌، تا
 ئەندازه‌یه‌کی زۆر راسته‌، چونکه‌، گه‌لی کورد له‌ باکووری کوردستان، له
 گه‌لی تورک موسولمانتر و خواپه‌رستتره‌. بویه، بنکه‌ی جه‌ماوه‌ریی پارته‌ی
 «ره‌فاه» ی کۆن و «فه‌زیله» ی نوێی ئیسلامیی، له‌ کوردستاندا گه‌لی
 فراوان و بلاوه‌، له‌ نیۆ جوتیار و هه‌زاره‌کاندا ده‌سه‌لاتیکی زۆریان هه‌یه‌.

لێره‌دا هه‌ولده‌ده‌ین، چهن‌ نمونه‌یه‌ک، له‌ سه‌ر پتوه‌ندیی تورک و کورد
 بێنینه‌وه‌. هه‌ر چه‌نده‌، کورد له‌ هه‌موو پارچه‌کانی نیشتمان
 داگیرکراوه‌که‌یدا، خراب ژیاوه‌ و خراپیش ده‌ژی، به‌ شتیه‌یه‌کی درنده‌
 ده‌چه‌وستنرته‌وه‌. به‌لام، چه‌وساندنه‌وه‌ تا چه‌وساندنه‌وه‌ جیاوازی هه‌یه‌.
 بویه، به‌ باوه‌ری زۆریه‌ی کورد، تورکیا، له‌ چاو ده‌وله‌ته‌کانی دیکه‌ی
 «ئێران، عێراق و سووریا» دا، له‌ لووتکه‌ی چه‌وساندنه‌وه‌یان تێپه‌راندووه‌.
 ده‌توانین، به‌ راشکاوی بڵێین: کورد له‌و سێ ده‌وله‌ته‌ی پێشتر ناومانبردن،
 له‌ چاو کورده‌کانی باکووری کوردستاندا پاشا بوون! هه‌ر چه‌نده‌، له‌و
 رۆژه‌وه‌، «مسته‌فا که‌مال» کۆماری تورکیای نوێی دامه‌زراندووه‌،
 کاربه‌ده‌سانی ده‌وله‌تی تورک خۆیان، هه‌رگیز باوه‌ریان به‌ ئایینی ئیسلام
 نه‌بووه‌ و نییه‌. چونکه‌، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌، «ئه‌تاتورک»، هه‌موو بنچینه‌
 سه‌ره‌کییه‌کانی ئایینی ئیسلامی، له‌ تورکیادا گۆپی، (قورئانی پیرۆزی
 ناونا په‌رتووکه‌ ره‌شه‌که‌). «16، 56» پاشان، (بانگی کرد به‌ تورکیی،
 قورئانی گۆپییه‌ سه‌ر زمانی تورکیی، رۆژی یه‌کشه‌مه‌ی له‌ بری هه‌ینی کرد
 به‌ پشروی هه‌فتانه‌، له‌ چکی ژنانی قه‌ده‌غه‌کرد، شالیارگه‌ی ئەوقاف و
 هه‌موو خۆتدنگه‌ ئایینییه‌کانی داخست، ته‌نانه‌ت، رۆژمێری رۆژه‌لاتی و
 ئیسلامیشی به‌ نه‌ورویی گۆپی. «303، 110».

نهورۆش، باشتەرین بەلگەى بۆچۈنەكانمان ئەوەىە، لە لاىەكەو، سەرانى دەولەتى تورك، بە پەلەى يەكەم وابەستەى ئەمىرىكا و بە پەلەى دووهمىش بەرەى رۆژاوان. لە لاىەكى دىكەشەو، لەگەل دەولەتتىكى وەك ئىسرائىلدا، رىتكەوتەننامەى ستراتىژى دەبەسن، وەك دۆستىكى ستراتىژى لە ناوچەكەدا، لە يەكدى دەروان. گەر توركىا، دەولەتتىكى ئىسلامى بوواىە، باوهرى بە يەكىتى گەلانى ئىسلام ەبوواىە، دەبوواىە، ەمەووى بە پىچەوانەو بوواىە. واتە: لەگەل دەولەتە ئىسلامىيەكاندا، يەكىتتىيەكان دامەزراندایە، دژى ئەمىرىكا، بەرەى رۆژئاواى فەلە و ئىسرائىلى جوو رابوستانایە. كەچى، سەرەراى ەمەوو ئەوانەش، كاتى دەيانەوى، گەلى كورد لە باكورى كوردستان بىدەنگەن و لە بۆتەى نەتەوەى توركدا بىتۆتەنەو، دژى كورد و شۆرشەكانى، چەكى ناىن بەكاردىن.

لە ەمەوو سەرەسەرى، مېژووى ئەو دەولەتە داگیركەرەنى كوردستاندا، پىاوە ناىنىيەكانى كورد، ەر لە كۆنەو خۆيان لە دوو دەستەى جىاوازدا بىنىو:

1. ئەوانەى، لە حوجرەى « مەلا، تەكىيەى مزگەوت و خانەكاكان » دا پىگەىشتوون. ئەمانە، ەر لاى مەلا كوردەكان، بە زمانى كوردى خۆتندووینە، واتاى قورئان و گوتهكانى پەيامبەريان، بە كوردى بۆ لىكدراوئەو. لە پال وانە ناىنىيەكانىشدا، ەتندى باسى « مېژوو، وىژە و زمانى كوردى » شیان خۆتندوو. زۆرەى كاتىش، لە مېرىيەو مووچەيان بۆ نەبراوئەو، بەلكوو، خەلكى رەشپووتى گوند و ناو شارەكان ژياندووین.

2. ئەوانەى، لە خۆتندنگە ناىنىيە دەولەتییەكان دەردەرچوون. ئەمانەش، ەر وەك دەستەى يەكەم موسولمان بوون، بەلام، لىرەدا جىاوازیيەكەى نىوانیان ئەوەىە، ئەمان بە زمانى كوردى نەیانخۆتندوو، بەلكوو، بە زمانى نەتەوەى بالادەس و دەولەت خۆتندووینە. لە لاىەن دەولەتەو مووچەيان بۆ براوئەو. كاتى دەرىشچوون، لە يەكتى لە مزگەوتەكاندا دامەزراون، دەولەت، مووچەى مانگانەى داوئەتتى. بە ەىچ شىو، بە لاى باسەكانى « مېژوو، وىژە و زمانى كوردى » دا نەدەچوون. بەلكوو، لە

نهم قسه پروپوچانه‌ی شیخ، نه‌وه‌مان بۆ پروونده‌که‌نه‌وه، وه‌ک نه‌وه‌ی تنیا کورد، خۆی به‌ رۆله‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیاریکراو بزانی، « فارس، عه‌ره‌ب و تورک »، هه‌موو وازیان له‌ نه‌ته‌وه‌کانی خۆیان هێنایێ، تنیا بلتین: نهمه ئیسلامین و له‌ نه‌وه‌ی په‌یامبه‌رین! له‌ کاتیکدا، باوه‌ر ناکه‌م، هه‌یج نه‌ته‌وه‌یه‌ک هه‌بێ، وه‌ک تورک خۆی به‌ نه‌ته‌وه‌یی بزانی، تورکیای نیشتمانی خۆیان هه‌نده‌ خوشبووی، قایرۆسی بی‌ری شۆقینیزم و ئایدۆلۆژیای فاشیزم، له‌ نیتو رۆله‌کانی تورکدا بلاوکاته‌وه‌! به‌لام، گه‌ر کوردی، خۆی به‌ کورد بزانی، داکۆکیی له‌ زمان، هاو‌نیشتمان و خاکی وولاته‌که‌ی خۆی بکا، نه‌وا، نه‌و کاره‌ی پتی ره‌وا نابین، به‌ ناپاک تاوانباریده‌که‌ن، ده‌لتین: له‌ نایین لایداوه. وه‌ک « بێشکچی »ش ده‌لتی: (شیخ ده‌یه‌وی، کۆمه‌له‌که‌ی ده‌ورۆپشتی تیگه‌یه‌نتی، خوا و په‌یامبه‌ر دژی کێشه‌ی کوردن، کاریکی زۆر خراپه، گه‌ر مرۆف داکۆکیی له‌ کێشه‌ی کورد بکا و داوای مافه‌کانی نه‌ته‌وه‌یی و دیمۆکراسیی بۆ کورد بکا.) « 143، 10 »

نهم درۆوده‌له‌سانه‌ی « شیخ، مه‌لا تورک و چلکاوخۆزه‌ کورده‌کان »، به‌ ناوی خوا و په‌یامبه‌ره‌وه‌ هه‌لیده‌به‌سن، هه‌ر هه‌مان درۆوده‌له‌سه‌ی کاربه‌ده‌سانی میتی تورکه، هه‌ر هه‌مان قه‌وانه‌ سوواوه‌که‌ی، هه‌موو داگیرکه‌رانی کوردستان لیده‌ده‌نه‌وه. چونکه، رێگه‌یه‌کی ئاسان و کاریکی هه‌رزانه! چونکه، نایین کار له‌ هه‌ست و هۆش ده‌کا، مرۆ ده‌تاسیتنی، به‌ تابه‌تیی، له‌ پتی مه‌لا و شیخه‌ کورده‌کانه‌وه، هه‌موو مه‌به‌سه‌کانی داگیرکه‌ران، پتر ده‌پیتکی!

نهم ده‌سته‌یه، له‌ لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه، پشگیرییان لێ ده‌کردی، پاره و دیارییان ده‌دریتتی، به‌ پێچه‌وانه‌ی نه‌و مه‌لا و شیخانه‌ی، هاوکاری له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی « اگیرکه‌ر ناکه‌ن، له‌ سه‌ر نان و خوانی ره‌شپووتی موسوڵمانان ده‌ژین، کاربه‌ده‌سانی ده‌وله‌تیش، به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ دژایه‌تییان ده‌که‌ن. مه‌لا و شیخه‌ به‌ کرێگیراوه‌کان وه‌نه‌بێ، تنیا له‌ کاتی هه‌لبژاردن بۆ په‌رله‌مان و ده‌زگه‌کانی ده‌وله‌تدا، هه‌له‌که‌سه‌مایان پتی که‌وی، به‌لکوو، هه‌ر کاتی و له‌ هه‌ر کۆتیه، تورک پتۆستی پتی بوو، پاره‌ی رشت، نه‌وا نه‌وان، له‌ سه‌ر ژبان و گیانی، رۆله‌ نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی کورد، ده‌سی یارمه‌تی بۆ تورکه

داگیرکه ره‌کان درێژده‌کهن، پشت له گه‌له‌که‌ی خۆیان ده‌کهن، ناپاکیه‌کی چه‌په‌ل، له نایینی ئیسلام و گه‌لی کوردیش ده‌کهن. ته‌نانه‌ت، ده‌لێن: (باهه‌خدا به کێشه‌ی کورد، واتا باوه‌ر نه‌بوون به خوا، کۆمۆنیزم و ناپاکیی گه‌وره ده‌گه‌یه‌نتی.) «169, 10»

هه‌لبه‌ته، ئه‌مانه هه‌یچی له قسه‌ی مه‌لایه‌کی خواپه‌رست و شێخه‌تکی دیندار ناچێ. به‌لکوو، به چ شێوه‌یه، کاربه‌ده‌سانی میتی تورک، بۆیان ده‌هۆنه‌وه، ئه‌وانیش هه‌ر به‌و شێوه‌یه، میتشکی خه‌لکی پێ پرده‌کهن! ته‌نانه‌ت، به‌کریگه‌راوتکی میتی تورکه‌مانی وه‌ک «ئۆرخان محهمه‌د»، زۆر بێشه‌رمانه له سه‌ر تێلێفیز یۆنی «ئه‌لجه‌زیره» به‌رانه‌ر «عادیل یه‌زیدی» نوێنه‌ری «P.K.K.» دیگوت: «P.K.K.» رێکخه‌راوتکی کۆمۆنیستییه، واته: گاورن، ده‌بی، لێیان بدرێ! دیاره، ئه‌و نووسه‌ره خۆفروشه، کێشه‌ی چه‌وساندنه‌وه‌ی بیست میلیۆن کورد، ته‌نیا به‌ بوون و نه‌بوونی «P.K.K.» وه‌ گرتده‌دا. نایین، وه‌ک چه‌کێکی کوشنده به‌کار دێنێ، تا هه‌ستی گه‌لانی موسولمان به‌ گشتیی و گه‌لی تورک به‌ تایبه‌تی، بوورژینێ و دژی «P.K.K.» هانیا‌ندا.

لێره‌دا، بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، تورکه‌کان ژاری ئایدۆلۆژیای فاشیه‌ کوردکۆژییه‌کی خۆیان، به‌ ووشه‌ی شیرینی نایین ده‌پێچنه‌وه و پێشکه‌ش به‌ کۆمه‌لانی خه‌لکی ده‌کهن. واته: تورکه‌کان، هه‌تده‌ باوه‌ریان به‌ نایینی ئیسلام هه‌یه، که قازانج به‌ خۆیان و زیان به‌ کورد بگه‌یه‌نت! ئه‌گینا، گه‌ر وا نه‌بی، بۆچی، ژبانیا‌ن به‌ زانایه‌کی نایینی نیشتمانپه‌روه‌ری وه‌ک «شیخ سه‌عیدی نه‌وره‌سی 1873 - 1960» تالده‌کرد؟ هه‌ت و توانایان لێ ده‌بێ؟ به‌ هه‌موو شێوه‌یه‌ دژایه‌تییانده‌کرد؟ چه‌ندین جار سزایانده‌دا و له‌ قوژنی گرتووخانه‌ سامناکه‌کانیا‌ن تووندیانده‌کرد؟ له‌ دوا‌ییشدا، کاتێ زانیا‌ن، هه‌یج جو‌ره‌ شتی نییه، کار له‌ باوه‌ری شێخی نه‌مر بکا، تا ده‌س له‌ «هه‌ق» خواپه‌رستی، نایینی ئیسلام، داکۆکیی له‌ هه‌ژار و چه‌وساوه‌کانی کورد، له‌ مافه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌ په‌واکانی نه‌ته‌وه‌ی کورد «هه‌لگرێ. له‌به‌ر نه‌وه، وازیان لێ نه‌هه‌ت، تا به‌و داخه‌وه، سه‌ری نایه‌وه و مرد. دواتریش، چۆن له‌ ژیا‌ندا لێی ده‌ترسان، دوا‌ی مردنه‌که‌شی، هه‌ر به‌و

شیوهیه، له مه زراکه‌ی ده‌ترسان. بۆیه، زۆر نامەردانه و ترسنۆکانه، گۆڕی شیخی موسولمان و کوردپەرهریان تیکداو و ونکرد. ئایا، شیخی نه‌وره‌سی، موسولمان نه‌بوو؟! ده‌توانین، «سه‌عیدی نه‌وره‌سی» که نازناوی «سه‌عیدی کوردیی» بوو، به‌یه‌کتی له‌پیاوه‌خواناس و کوردپەرهره‌هه‌ره‌گه‌وره و راسته‌قینه‌کانی کورد دانیتین. به «کوردیی، عه‌ره‌بیی و تورکییی» نووسیویه‌تی، موریدی له «کوردستان، تورکیا، ئێران، پاکستان، هیندستان و ئه‌وروپا» هه‌بووه. یه‌کیکه‌له‌و نیشتمانپه‌روه‌رانه‌ی، له‌سه‌ر کورد و کوردستان، ئازاریکی زۆری چیشتووه. دژی «که‌مالیه‌ت» بووه. «نه‌وره‌سی» فەرموویه‌تی: (هه‌ر چه‌نده، کۆری مرۆڤتیکی هه‌ژاری نه‌ته‌وه‌ی کوردم، هه‌ر شادم، چونکه، له‌نامیزی کێوه سه‌وزه‌په‌نگینه‌کانی کوردستان پێگه‌یشتووم) «274,105» تا بێتی، پیاویکی نازا و چاونه‌ترسبووه، داکۆکی له‌خۆی و گه‌له‌که‌ی کردووه، نه‌وه‌شی نه‌شاردۆته‌وه و زۆر به‌راشکاوایی، له‌به‌رده‌م دادگه‌دا، به‌تورکه‌کانی گوتووه:

(یه‌کتی له‌تاوانه‌کانم نه‌وه‌یه، خه‌م بۆ کوردستان و ناوچه‌ی پۆژه‌هه‌لاتی تورکیا ده‌خۆم، داوای دانه‌وه‌ی مافه‌ په‌واکانی کورد ده‌که‌م و ده‌کوشم، که‌ئهو گه‌له‌ کورده‌ موسولمانه‌ش، وه‌کوو خه‌لکی تر به‌گه‌نه‌کاروانی هونه‌ر، زانست، پێبگه‌ن، پێشکه‌مون و له‌مه‌ زیاتر ژێر چه‌پۆکه‌ی دوژمنان نه‌بن. من، هه‌ر چه‌نده، ئاواره و دوورخراوه‌م، هه‌ر خۆم به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم. چونکه، هه‌ست به‌گه‌زینگی ئاواته‌که‌م ده‌که‌م، که‌له‌ئاسۆی ئه‌م «زیندانه‌شاربه‌ده‌ری» یه‌ ده‌رده‌که‌وی و هه‌لدی.) «273,105» ته‌نانه‌ت، هێنده‌ کوردپه‌روه‌ر بووه، چه‌ن جاری فه‌توایداوه، (که‌ موسولمانه‌کانی کوردی تورکیا ده‌بێ، زۆرداری رێتی نه‌تاتورک قه‌بول نه‌که‌ن.) «272,105»

نێسته‌ش، با هێندێ باسی ئایین و جوولانه‌وه‌ی پزگاریخوازی نیشتمانیی بکه‌ین. شتیکی ناشکرایه، هه‌ر کاتێ، پۆله‌کانی کورد، داوای مافه‌کانی خۆیان کردبێ، یه‌که‌سه‌ر تورکه‌کان گوتوویه‌نه: ئه‌مانه‌ له‌ئیسلاام لایانداوه. هه‌میشه، کوردیان به‌گومرا، گاور و کۆمۆنیست تاوانبار کردووه. ئه‌وه‌ له‌کاتی‌که‌دا، هێندێ بزووته‌وه‌ی پزگاریخوازی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانیی، له‌

جیهاندا به گشتیی و له ناوچهی پۆژهلانی ناوهندا به تایهتیی هه‌بوون،
 نایین پۆلتیکی سه‌ره‌کیی تییاندا دیوه. وه‌ک دینه‌مۆیه‌کی مه‌زن، کاری له
 بزوتنه‌وه‌که کردوه، پۆله‌کانی گه‌لی پتر دژی داگیرکه‌ره‌که تیزکردوه و بۆ
 خه‌باتکردن هانیداوون. بۆ نمونه: بزوتنه‌وه‌ی «مه‌دی» له سو‌دان له
 کو‌تایی سه‌ده‌ی نو‌زده‌دا، دژی ئیمپریالیزمی بریتانیا بوو. جوولانه‌وه
 شو‌رشیگێریه نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانیه‌که‌ی «عومه‌ری موختار» له لیبیا،
 دژی ئیتالییه‌کان وه‌ستا. شو‌رشی «شیخ عه‌بدولقادر» له جه‌زایر دژی
 فره‌نسییه‌کان به‌ریابوو. جه‌نگه‌ خو‌تئاوییه‌کانی گه‌لی «بۆسنه‌وه‌هرسک»،
 دژی «سرب» ه‌کان روویاندا. گیانفیدایی و قوریانییه‌ زۆره‌کانی، گه‌لی
 «چیچین»، دژی «رووس» ه‌کان، داستانیکی قاره‌مانانه‌یان تو‌مارکرد.
 راه‌پێنی نه‌لبانه موسو‌لمانه‌کانی «کو‌سو‌فۆ»، دژی «سرب» ه‌کان
 ده‌نگی دایه‌وه.

ئه‌مانه، هه‌موویان چه‌ن نمونه‌یه‌کی زیندوون، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و نایینی
 پێکه‌وه تیکه‌لاوبوون، گه‌ر به‌ رووکه‌شی لێیان بدوین، زۆر به‌ سه‌ختی
 مرۆف ده‌توانی، ئه‌و دوو هه‌سته له یه‌کدی جیاکاته‌وه. گه‌ر چی له
 روواله‌تدا، ئه‌و بزوتنه‌وه نه‌ته‌وه‌یی یه‌ شو‌رشیگێرانه، له قسالبی
 بزوتنه‌وه‌یه‌کی نایینی رووتدا خو‌یان ده‌نوین، به‌لام، له راستیدا، به‌ چه‌ن
 بزوتنه‌وه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی داده‌نرین. نایین، ته‌نیا رووی ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و
 بزوتنه‌وانه پێکدێنێ. وه‌ک «بیشکچی» ش ده‌لتی: (هه‌موو بزوتنه‌وه
 رزگاریخوازیه نیشتمانیه‌کان له جیهاندا، له ماوه‌یه‌کی دیاریکراودا، له
 سه‌ر ئایدۆلۆژیای نایین به‌پێوه‌ده‌چوون. زه‌قترین نمونه‌ش له سه‌ر ئه‌وه،
 جوولانه‌وه‌که‌ی مسته‌فا که‌مال دژی یۆنانیه‌کان و ئه‌رمه‌ن له ئه‌نادۆل بوو.)
 «179، 10»

لێسه‌دا ده‌توانین، نمونه‌یه‌کی دیکه‌ی سه‌یرتر بپێنیه‌وه: له سه‌له‌کانی
 «1985-1987» دا، له بری ئه‌وه‌ی مه‌لا و شیخه‌ تورک و کو‌رده‌کان
 به‌کاریین، پیاوه‌کانی «میت، پۆلیس و جه‌ندرمه‌کانی تورک»، راسته‌وخۆ
 خو‌یان ئه‌و کارانه‌یان جێبه‌جێه‌کرد. هه‌روه‌ها، به‌ هۆی فرۆکه‌کانیانه‌وه، به
 سه‌ر ناوچه‌کانی باکووری کو‌ردستاندا، بلاوکه‌راوه‌یه‌کی زۆریان، دژی شو‌رشه

پیرۆزه‌که‌ی « P.K.K. » بلاوده‌کرده‌وه. له رۆژنامه و گۆناره‌کانیشدا، به شتیوه‌یه‌کی بهره‌وام ده‌یاننوسی: گویا « ده‌وله‌تی تورکیای عیلمانیی داوای غه‌زا ده‌کا ». ئه‌ویش، به هۆی (بلاوکه‌راوه‌کانیانه‌وه، که هه‌مووی به نایه‌تی قورئان و گوته‌کانی په‌یامبه‌ر پازابونه‌وه، داوای له دانیشستووانی رۆژه‌ه‌لات ده‌کرد، مل بۆ فه‌رمانه‌کانی خوا و په‌یامبه‌ر که‌چکه‌ن، له پیتاوی خوادا غه‌زا دژی به‌ره‌ی گاوران بکه‌ن.) « 342،9 »

داگیرکه‌ران، هه‌میشه هه‌ولیانداوه و هه‌ولیشده‌ده‌ن، دوو فاکته‌ری گرنگ تیکه‌لاوکه‌ن، تا به ته‌واوی، سه‌ر له کورد بشیوتێن. ئه‌ویش: فاکته‌ری نایین و میژووی هاوبه‌شه. بۆ ئه‌وه‌ی، کورد بتاسیتێن، رۆله‌کانی کورد بیر له نازادیی و سه‌ریه‌خۆیی نه‌که‌نه‌وه، هه‌میشه گوتوویانه: ئیمه هه‌موو موسولمانین و یه‌ک نایینی هاوبه‌ش کۆمانده‌کاته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، له یه‌ک گه‌ل و نه‌ته‌وه پتیکه‌اتووین، میژوویه‌کی هاوبه‌شمان هه‌یه، نزیکه‌ی چواره‌ه‌از سه‌له کورد و فارس، وه‌ک برا له خاکی ئه‌و پۆی ئیراندا پتیکه‌وه ده‌ژین. زمان و میژوویه‌کی هاوبه‌شیان هه‌یه. هه‌زاروچواره‌ سه‌له، کورد و عه‌ره‌ب دژی داگیرکه‌ران و گاوران خه‌باتده‌که‌ن. ده‌ووبه‌ری حه‌وتسه‌د سه‌لیشه کورد و تورک، له ژێر ئالای ئیپمپراتۆریای عوسمانیی و نایینی ئیسلامدا پتیکه‌وه ده‌ژین.

دیاره ئه‌م باوه‌ر و بۆجوانانه، جگه له تاساندن و گیتزکردنی کورد، هیچی دیکه‌ی تیدا نییه. گه‌ر هیندی راستیش له‌م بۆجوانانه‌دا هه‌بێ، ته‌نیا ئه‌وه‌یه، کورد زبانی لێ ده‌کا و داگیرکه‌رانیش قازانجی لێ ده‌بینن. چونکه، ئه‌و ده‌وله‌تانه ده‌یانه‌وی، له لایه‌که‌وه، به ناوی « نایین، زمان و میژووی هاوبه‌ش » هه‌، تا کورد ماوه، به ژێرده‌سیی و دیلی بری، بیر له سه‌ریه‌خۆیی نه‌کاته‌وه. کوردستان داگیرکه‌ن، هه‌رگیز پرزگاری نه‌بێ، بۆ ئه‌وه‌ی، له سه‌ر چه‌وساندنه‌وه و توانده‌وه‌ی کورد بهره‌وامین، به‌شه کوردستانه‌که‌ی خۆیان له‌کیس نه‌چێ. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ده‌بێ، ئه‌وه باش بزاین، چ له کۆن و چ له‌م رۆژه‌دا، نایین هه‌رگیز، به یه‌کتی له مه‌رحه‌کانی هیچ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک دانه‌زروه و داشنانه‌ری. چونکه، گه‌ر (تورک و عه‌ره‌ب و فارس و ئه‌فغان و میلله‌تانی تر، زۆر له میژه، نایینی ئیسلامیان وه‌رگرتوه، به‌لام، به هیچ

چەشنی ناتوانی، بوتری، بەمانە یەك نەهەون. سەر بە پێستی یایی-
 تەماشای كورد بكری، كە لە چ نەتەوێهەكە، ئەوسا بە ئاسانی دەتوانی،
 كورد بكری بە عەرەب، بە تورك، بە ئەفغان ... هتد) «57،78» جا، گەر
 درووسبوونی نەتەوێكان، لە سەر بنچینە ی ئایین دابرتزرایە، ئەوا دەبووایە،
 نەك هەر « كورد و فارس، كورد و عەرەب، كورد و تورك، كورد و
 ئەفغانی» بەلكوو، « كورد و پیتستەرەشە موسولمانەكانی ئەفریقا،
 موسولمانەكانی خوارووی فیلیپین، چین، بۆسنە، چیچین، كۆسۆڤە و ... »
 بە هەموویان یەك نەتەوێیان پیتكێتایە. یا نەتەوێكانی « پروس، ئینگلیز،
 فرەنسیی، ئەلمانی، ئیتالی، ئیسپانی و .. تاد»، بە یەك نەتەوێ
 دابەرانایە. چونكە، هەموویان باوەریان بە یەك ئایین هەیە، یەك باوەری
 هاوبەش كۆیانەكەتەو و پتەوی فرمایشتەكانی پەيامبەر « مەسیح» یش
 دەكەن!

بۆیە، زۆر پتویستە، كورده موسولمانەكان بە گشتیی، زانا ئایینیەكانی
 كورد بە تاییەتی، هەرگیز، بە پرویاگەندە ی داگیركەران هەل نەخەلەتین.
 بەلكوو دەبێ، بە چاو و میتشكێکی كراوەو، لە كێشە و باسەكان پروان و
 وردبەو. ئایین و كاری پامیاری تیکەل نەكەن. نیشتمانەكە ی خۆیان
 خوشبۆ. چونكە، پەيامبەری ئیسلام، خوشەوێستی نیشتمان، بە یەكێ
 لە مەرجەكانی باوەری ئایینی داناو و فرمویەتی:

(خوشەوێستی نیشتمان لە باوەرەوێهە. كەسێ ڕێگە ی خواپەرستی
 راستەقینە بگرت، وا بزانم، لە پیش هەموو شتێكدا دەبێ، نیشتمانەكە ی
 خۆی پیاڕتزی و ڕاژەیکا. باوەریش ناكەم، كەس ڕێگە ی خواپەرستی لە
 كەس گرتبێ. كورد دەتوانی، لە یەك كاتدا، موسولمانێکی راستەقینە و
 كوردێکی نیشتمانپەرەوێش بێ. چونكە، هیچیان ڕێگە لە هیچیان
 ناگرن. پتویستە، كورد پارتی ئیسلامی تاییەتی خۆی هەبێ، چونكە،
 ڕەوشی نەتەوێی كورد، لە ڕەوشی نەتەوێی، هەموو گەلانی ئیسلام
 خراپترە. بۆیە، ڕەوشی نەتەوێی و پامیاری كورد، لە ڕەوشی نەتەوێی و
 پامیاری، هەموو گەلانی ئیسلام جیادەكەرتەو. لەبەرئەو، هەر لە
 زووو، پتیشنیازمكردوو، (ڕێكخراوێکی ئیسلامی كوردستانی، بۆ

هه موو ئه و كه سانه ي پتيان وايه، له ريگهي بيروباوهري تايينه وه، راژه ي نه ته وه و نيشتمان ه كه يان ده كهن. به مهر جي، وابه سته ي هيچ ده زگه يه كي نيو ده ولته تي نه بئ و پتوه ندي به هيچ ده ولته تيكي داگير كه ري كورد ستانه وه نه بئ. » 50,32.

پارته ئيسلامييه كورد ستانييه كان ده بئ، هه ول له گهل « ريگ خراو، پارت، گهلاني جياوازي ئيسلام و ده ولته ئيسلامييه كان » بدهن، باري سهرنجيان، به رانه ر كيشه ي كورد بگورن. كيشه ي كورد يان بو ورونكه نه وه، تا له رۆژاني ته نگانه دا، له جهنگي قه لاچو كوردي كوردا، به هانا مانه وه بين، له سهرمان هه لده ني، يارمه تيمان بدهن و پشگير يمان بكن، وهك چۆن يارمه تي گهلاني ديكه ي موسولمان ده ده ن! نهك ههر ته نيا، بير له وه بكه نه وه، چۆن له كوردستان رهگ داده كوتن، ده سه لات وه رده گرن، بنه ما سهره كييه كان ي تاييني ئيسلام، به زور به سهر خه لكيدا ده سه پتين. به لكوو، وهك چۆن ئهركه ئيسلامييه كان يان، له نه ستوي خويان گرتوه، ههر به و شتوه يه ش ده بئ، هه ست به ئهركه نه ته وه يي يه كان ي سهر شانيان بكن. له به رنه وه ي، داكو كي كردن له نه ته وه يه كي چه وساو ه ي بئ پشتويه ناي موسولمان، ههم به ئهركيكي نه ته وه يي، ههم به ئهركيكي تاييني ده زمير ئي.

« ماركس » تاييني به تليكي گهلان دانا وه. به لام، من ده ليم: ماركس غه دريكي يه كجار گه وه ي له تايين كردوه. له هه مان كاتيشدا، ستايشيكي زوري، باوه ره كه ي خوي كردوه. چونكه، له راستيدا، ههر بيروباوهري، چ زه مين يي و چ ناسا ماني ي، به شتوه يه كي « ريگوريتك، رهوا، داده روه رانه، هيمانه، ناشتيخوازانه، ژيرانه و گونجاو » به كار نه هينري، په پگيري و توندوتير ئي له گهلدا بئ، به رژه وه ندي گشتي رۆله كان ي نه ته وه و سه روه ري نيشتمان ه كه ره چاو نه كا، لاي من، هه موو ئه و باوه ر و نايدۆلۆژيانه، له تليكي گهلان گهل خرابترن! كۆمه لگه يهك، به هوي « پشتويي، نا ئاراميي، ناكو كي، دو به ره كي، مللانيي نايدۆلۆژي و جهنگي نيخو خ » وه، وزه له دانيشتوواني بير ئي، خيتر و خوشيي له ژيان نه بين، تر سوله رز له دهروني جه ماوه ردا بچينري، ئيدي كه ي نه وه ژيانه ؟

نایدۆلۆژیایه ک « نان، ئاسایش، نازادیی و دیمۆکراسیی »، بۆ کۆمه لانی
خه لکی ره شوپووت دابین نه کا، ئیدی که ی ئه وه ئایدۆلۆژیایه؟! چ جوړه
نایدۆلۆژیایه که؟! چ که لکیکی بۆ گه ل و نیشتمان ده بی؟

گه ر چی ئایین، له سه رده مه ټکی میژوویی دیاریکراودا، پۆلنکی گه لئ
گه وره ی، له ژبانی گه لانی جیاوازا دا بینویه، له هه موو پرویه که وه،
کۆمه لگه ی مروی پوژاندۆته وه. له دهس « کۆله یی، نازاردان، کوشتنوپین،
گومرایی، نه زانین، چه وساندنه وه » و گه لئ شتی دیکه ی خراب
پزگار کردوه. به لام، هه ر دهسته ی به پتوبه رانی هه مان ئایین، له
سه رده مه ټکی میژوویی دیکه دا، به هه زاران « هه له، تاوان و ناپاکیان » به
ناوی ئایینه وه، دژی کۆمه لانی خه لک نه نجامداوه.

کتی ده توانی، کرده وه نامرۆژانه کانی پاپا و پیاوه ئایینییه کانی که نیسه، له
چه رخه کانی ناوه راستدا له یادکا؟! دادگه ی پشکنین، سوتاندن و
ملپه پراندن، له ئه و روپادا، پۆلنکی ره شی وایان داهیتابوو، کارتیکی وا
خراپیان، له باری ژبانی خه لک کردبوو، خه لکی مه رگیان به ناوات
ده خواست!

جه نگه خوتناوییه کانی، سه رده می هه ر « چوار خوله فای راشدین، نه مه ویی
و عه له ویی، نه مه ویی و عه بیاسیی، عه بیاسیی و پاشماوه ی عه له وییه کان،
تورکه عوسمانیییه کان »، به چه ن پروداویتیکی گرنگ ده ژمیترتین، له سه ر
ده سه لات و پاوه نخوازیی پرویانداوه. هه ووه ها، تورکه عوسمانیییه کان، له
کوشتار و ژینۆسایدی « نه رمن » دا، ئایینیان وه ک چه کتی به کاره یتاوه.
ئه و پروداوه گرنکه میژوویی یانه، هه رگیز له یاد ناچن. عه ره به بی
ویژدانه کان، سکی هه زاران مرۆڤیان، به نووکی یم و شمشیته تیره کانیان
هه لده دری. ئه و پوژ ده بینین، پتیکه خراوه ئیسه لامیییه په رگیره کان، « له
ئه فگانستان، پاکستان، هیندستان، ئیتران، میسر، سوډان، لوینان،
فه له ستین و ... تاد)، چ پۆلنکی خراب وازیده که ن، چییان به سه ر
کۆمه لانی خه لک ه یتاوه.

هه ووه ها، کۆمۆنیسته کان له هه موو سه رده مه کانی ده سه لاتیاندا، چون ئه و
وولاتانه یان، وه ک گرتووخانه یه کی گه وره لئ کردبوو. ه یتز و توانای

بیرکردنه وه و داهیتانیان، له بهر خه لکی بریوو. میشکیان گوشییوون. له سهردهسی ههر دوو پیتشه وای کۆمۆنیستی وهک: « لینین و ترۆتسکی » دا، تیرۆری سوور له رووسیای تساریدا دامه زرا. دیکتاتور و خوترتیزی وهک: « ستالین »، به ناوی نایدۆلۆژیاهه، چ جوړه دۆزه ختیکی بۆ نه یار و گهلانی بندهسی رووس داخستبوو؟ چهن دین میلیۆن مروقی بیتاوانی، گولله باران کرد. سهرکرده کۆمۆنیسته کانی وولاتانی « رۆمانیا، هنگاریا، چیکۆسلۆفاکیا، یۆگۆسلاڤیا، ئەلمانیا رۆژههلات، کۆریای باشوور، چینی گهلیی، کوبا، قیتنام، خومیره سووره کانی که مېۆدیا ... تاد » به چ شتیه، نه وولاتانه یان کاولکرد، گه له کانیان به هه موو شتیه چهوسانه وه، هه ژاریان کردن، له « پیتشکه وتن، شارستانی، ژباری، مافه کانی مروڤ، سهره تاکانی دیمۆکراسیی، ژبانیکی پر له ئاسووده و به خته وهری » بیتشه شیانکردن. بۆیه، تا نه وروڤش، به دهس هاواری دواکه وتن، بیتکاری و هه ژارییه وه دهنالین!

ناسیۆنالیسته کانی « ئەلمانیا، ئیتالیا، ئیسپانیا، عیراق، سووریا، تورکیا، کوردستان و... تاد »، چهن نمونه یه کی له بهرچاوی دید و بۆچوونی، نایدۆلۆژیای بیرى نه ته وهیی توند ره و په رگیر پیشانده دهن.

6. زمانی دهولت و زمانی نه‌ته‌وهیی :

له‌م جیهانه‌دا، هیچ دهولته‌تی نییه، له‌ پرووی نه‌ته‌وهیی یه‌وه، له‌ سه‌داسه‌د هۆمۆجین و خاوتنبی. واته‌: له‌ یه‌ک گه‌ل یا نه‌ته‌وه‌ی دیاریکراو پتیکهاتبی. به‌لکوو، هه‌موو دهولته‌ته‌کان، له‌ چهن گروپتیکي « ئیتتیی پچووک، که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی، گه‌ل و نه‌ته‌وه «ی جیاواز دروسبوون. دیاره، هه‌ر یه‌کتی له‌و دهولته‌تانه‌ش، چهن‌دین زمانی نه‌ته‌وه‌یی و دیالیکتی جیا‌وازیان تیدایه. له‌ هه‌ر دهولته‌تیکیشدا، یه‌کتی له‌ نه‌ته‌وه‌کان، ژماره‌ی دانیش‌تووانی، له‌وانی دیکه‌ زیاتره و به‌ نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س ده‌ناسری. ئه‌و نه‌ته‌وه‌ بالاده‌سه، ده‌س به‌ سه‌ر ده‌زگه‌کانی دهولته‌تدا ده‌گری و فه‌رمانه‌ه‌وایی کۆمه‌لگه‌که‌ ده‌کا. به‌و پتیه، زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، به‌ زمانی یه‌که‌م داده‌نری و زمانه‌کانی دیکه‌ش، به‌ پله‌ دوو و سێ دین.

گه‌ر سیستیمی فه‌رمانه‌ه‌وایی، له‌ دهولته‌تیکي دیاریکراودا دیمۆکراسیی بوو، یه‌کسانی له‌ نیتوان گه‌لانی دهولته‌ته‌که‌دا هه‌بوو، چاره‌سه‌ری کیشه‌ی نه‌ته‌وه‌یی، له‌ سه‌ر بنچینه‌کانی مافی چاره‌نووسی گه‌لان کرابوو، ئه‌وا له‌و باره‌دا، گه‌له‌کانی دیکه‌ش، مافی نه‌وه‌یان ده‌بی، زمانه‌کانی خۆیان به‌کارینن، وه‌ک له‌ دهولته‌تی فیدرالیی سویسرای دیمۆکراسیی له‌ ئه‌وروپا پتیه‌ده‌گری، زمانه‌کانی «ئه‌لمانیی، ئیتالیی و فره‌نسیی»، به‌ سێ زمانی سه‌ره‌کیی دهولته‌ت ده‌ژمیرین.

به‌لام، گه‌ر سیستیمی دهولته‌ت، دیکتاتۆری و شوڤینیی بوو، ئه‌وا له‌و دهولته‌ته‌دا، ته‌نیا زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، به‌ زمانی یه‌که‌م داده‌نری. زمانی گه‌له‌کانی دیکه، هیچ جوژه‌ حسیتیکیان بۆ ناکری و زۆر جاریش قه‌ده‌غه‌ده‌کرتن. بۆ نمونه‌: تورکیا، وه‌ک دهولته‌تیکي فره‌نه‌ته‌وه و نیشتمان، له‌ چهن «که‌مینه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی، گه‌ل و نه‌ته‌وه «پتیکهاتووه. گرفته‌کانی تورک له‌گه‌ل(کورد، ئه‌رمه‌ن، ئاسووری، سریانی، لاز، چه‌رکه‌س و عه‌ره‌ب) «14,38» به‌ گه‌وره‌ترین کیشه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و مرۆیی سه‌رده‌م داده‌نری. چونکه، هه‌ر یه‌کتی له‌و گروپه‌ ئیتنییانه، زمانی نه‌ته‌وه‌یی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، به‌لام، تورکه‌ شوڤینیه‌کان، ته‌نیا زمانی تورکیی،

به زمانی دهولت دهناسن، زمانه‌کانی دیکه به‌پیتی یاسای تورکی، دانیان پیتدا نانری. هه‌روه‌ها، دهولت‌تیککی فره‌نه‌ته‌وه و نیشتمانی وه‌ک ئیران، له چند که‌مینه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی و گه‌لی وه‌ک (فارس، کورد، بلوژ، تازیک، نه‌فگان، نازهر، تورکمان، عه‌ره‌ب) «14,38» پتکه‌هاتوه، ته‌نیا زمانی فارسی، به زمانی دهولت داده‌نری، زمانه‌کانی دیکه، وه‌ک زمانی ناخافتنی ناوچه‌یی ده‌ناسرتن.

به‌پیتی ئه‌و زانیاریانه‌ی له به‌ر ده‌سدان، ئه‌ورۆ له جیهاندا، (سه‌دونه‌وه‌دودو دهولت‌تی گه‌وره و گچکه، زه‌ریایی و کیشوه‌ری، ناسیۆنال و تیریتۆریال هه‌یه). «20,37» ئه‌م دهولت‌تانه، له پووی پتکه‌هاته‌ی نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه، به سهر چهن جوژیکدا دابه‌شده‌کرتن :

1. دهولت‌تی ناسیۆنال « دهولت‌تی نه‌ته‌وه‌یی » : ئه‌و دهولت‌تانه‌ن، که له یه‌ک گه‌ل یا یه‌ک نه‌ته‌وه‌ی دیاریکراو پتکه‌هاتوون. یه‌ک زمانی نه‌ته‌وه‌یی یان هه‌یه. گرفت‌ی نیتوختی نه‌ته‌وه‌یی یان نییه. ئه‌م جوژه‌ش له جیهانی ئه‌ورۆماندا، زۆر که‌مه.

2. دهولت‌تی تیریتۆریال « دهولت‌تی فره‌ نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمان » : هه‌موو ئه‌و دهولت‌تانه ده‌گریته‌وه، که له چهن‌دین گروپی نیشتی گه‌وره و گچکه، که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی، گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی جیاواز پتکه‌هاتوون. له‌به‌رئه‌وه، هه‌ر به‌ ناوه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌وت، چهن‌دین زمانی جیاوازی نه‌ته‌وه‌یی، له سنووری خۆیدا کو‌ده‌کاته‌وه. ئه‌م جوژه دهولت‌تانه، هه‌رگیز بێ گرفت و کیشه‌ی نه‌ته‌وه‌یی نه‌بوون و نابن. له پووی ژماره‌وه، زۆرتین ژماره‌ی دهولت‌ته‌کانی جیهان پتکه‌دیتن.

3. جوژه دهولت‌تیککی تایبه‌تیی دیکه هه‌یه، به‌هۆی هیندی فاکته‌ری ناینییه‌وه دامه‌زراون، وه‌ک: هه‌ر دوو دهولت‌تی ئیسراییل و فاتیکان. هه‌موومان ده‌زانن، دهولت‌تی ئیسراییل سالی «1948»، له سهر بنچینه‌ی ناینی جوو دامه‌زرا. له‌به‌رئه‌وه‌ی، جووه‌کان بێ دهولت بوون، به‌هه‌موو جیهاندا بلا‌بوو‌بوونه‌وه، سوکایه‌تییان پێ ده‌کرا، قه‌لاچۆده‌کران، به‌پیتی په‌یمانی « بلفۆر » به‌یاردا، دهولت‌تیکیان بو‌ دامه‌زرتن، تا له په‌رشویلاوی و چه‌وساندنه‌وه قووتاریانکه‌ن. ئیدی ئه‌وه بوو، له هه‌موو دهولت‌ته‌کانی

جیهانهوه، ورده وورده، جووه کان به رهو خاکی فهلهستین جمان. واته: نهو جوانه، ته نیا نایینی هاوبهش نه بی، هیچ شتیکی دیکه کوی نه ده کردنهوه. زمانیکی تاییه تی نه ته وه بی یان نه بوو. به لکوو، زمانی نایینیان هه بوو، نهویش مردبوو. نه گینا، له راستیدا، هر کومه له جووه ی، له ولاتیکی جیاواز ده ژبان، به زمانی نهو وولاتانه ده په یقین. تا له دوایدا، به هوی په رتووکه پیروژه که یانهوه «تهورات»، زمانی «عبری کون» یان زیندوو کردهوه، گه لیتیکی تاییه تی یان، به ناوی گه لی ئیسرایلهوه پیکهیتنا و دهوله تی ئیسرایلیشیان دامه زرانده.

4. هیندیتیکی دیکه یان، له ریگه ی دوزینه وه ی جوگرافیاوه دامه زراون. له کوندا، گه رۆکیکی جوگرافیا، ناوچه یه کی نوتی دوزیه ته وه، ناوتیکی دیاریکراوی لی ناوه. پاشان، ورده وورده، ناوه دانکراره ته وه، دانیشستوانی نهو وولاته، دهوله تیکی تاییه تی یان تیدا دامه زراندهوه. بو نمونه: زوری زوری دهوله ته کانی «نمیریکا و ئوسترالیا»، بهو شیهه دامه زراون. نیمه، لیره دا هه ولده دهین، نمونه یه ک له سه دهوله ته تازه دروسبووه کانی جیهان بیتینه وه، بایه خیتیکی تاییه تیش، به «ولاته یه کگرتوه کانی نمیریکا» ده دهین.

(دوا ی نه وه ی، گه شتگه ری به ناویانگی ئیتالی «کریستوفر کولومبس»، له «13/ سیبتیمبه ری/ 1492» زاینده، کیشوه ری نه میریکای دوزیه وه، ئیدی، ورده وورده، خه لک له هه موو وولاته کانی جیهانه وه، روویان تیکرد و به ته وایی ناوه دانیا نه کرده وه.) «25،36» پیش نه وه ی «کولومبس»، نهو کاره گرنگه به نه نجامگه یه نی، نه میریکا خاکیکی چۆله وۆل نه بووه، به لکوو، چه ندین گه لی پچووکی وه ک «مایا و نه نکا» ی لی ژیاوه. به لام، کاتی (داگیرکه ره ئیسپانیی، پورتوگالیی و نهو روپاییه کانی دیکه، له ریگه ی زه ریاوه، نه میریکایان داگیرکرد، به هوی چه که ناگرداره کانیانه وه توانیان،، که لتور و شارسانیتی گهلانی مایا و نه نکای هیندییه نه میریکاییه کان له نیویه رن، تیکیان شکاندن و قریان تیخستن) «42،10». نهوانه ی رزگارشیان بوو، بهر لیشاوی کوشتنوپرین نه که وتن، زور که مبون، زوریه یان له ناوچه شاخاوی و ناو

دارستانه چروپره کاندای خوځان شارد هوه. دواى تهو داگیرکردنه، ړتگه له بهردهم، گهلانى ههر سى کیشوره گه وره کهى جیهان « ناسیا، نه فریکا و نه وروپا » دا ته ختېوو، کوچوپوه بهر وه نه میتریکا ده سپیکه، تا له کوتاییدا، به ته واریى ناوه دانېتوه. دواى تهو هى، کومه لى پتکدادان و جهنگى نیو خو پرویدا، ئیدی به ته واریى، بارى « رامیاری، سه ریازی، نابوری، بازرگانى و که لتووری » هیوړوه و جیگیروو، (پاشان له « 15/ یونى/ 1787ز » دا، په کم کونگره د ده ستووری فیدرالى له « فلادلفیا » گیرا. له و کونگره دا بریاراندا، دهوله تیکى په کگرتوى فیدرالى دامه زرتین.) « 25،36 » ئیدی، له و ړوژوه، نه و کومه دیموکراسییه فیدرالییه، له نه میتریکا دامه زراوه، گرفتى نه تهو هى به شتویه کى دیموکراسیى چاره سه رکراوه.

به لى، ړوژبه ړوژ، سه پولى کوچوپوه بهر وه نه میتریکا زیادیکردوه. ړوله کانى چندين گه لى جیاواز، له هه موو جیهانه وه، کوچیان کردوه و له وى نیشته جیپوون. ههر گه لیکش، زمانیکى جیاوازی نه تهو هى تاییه تى خوى هه بووه. بویه، تا نه وړوش ههر پاراستوویانه. ته نانه ت، بوونى نه و هه موو گه ل و زمانه جیاوازان، گه لى له شاره زا و پسپورانى زمانى هاندا، بو تهو هى توثرینه وهى تاییه تى و نه کادییانه، له سهر بابه ته جیاوازه کانى نه تروپولوى و لینگویستیک بکه. (چونکه، زورهى نه و زمانانه، ناخپوهى زور که میان هه بوو و خیرا بهر وه له نیوچوون و نه مان ده چوون. ئیستاش، زیاتر له دووسه د زمانى خومالى له نه میتریکا دا هیه، که هیتندى له وان، زیاتر له چن ناخپوه رکیان نییه و بهر بهر له ماوهى ژبانى وه چیکى دیکه دا له نیوده چن) « 81، 103 » که واته، نه میتریکا ههر له بنه پتدا، به وولاتى کوچه رانى جیهان ده مئردى، بارودوخیکى تاییه تى هیه، (دهوله ته نه میتریکاییه کان، له بارودوخیکى جوگرافیایى، میثرووی و کومه لایه تى تاییه تى و به ده گمهنى وادا دروسبوون ... زورهى زورى دانیشتونى له کوچه ران پتکها تون. له وولاته جیاوازه کانى جیهانه وه چوونه ته نه وى و له گه ل خوځاندا، زمان، دابونه ریت و خه سله ته نه تهو هى په کانى خوځان گواستوته وه. له بهر نه وه، وولاته کانى نه میتریکا، وه ک

جیهانهوه، وردهورده، جووهکان بهروه خاکی فهلهستین جمان. واته: نهو جووانه، تهنیا ئایینی هاوبهش نهبی، هیچ شتیکی دیکه کۆی نهدهکردنهوه. زمانیکی تایهتیی نهتهوهیی یان نهبوو. بهلکوو، زمانی ئایینیان ههبوو، نهویش مردبوو. نهگینا، له راستیدا، ههر کۆمهله جووهی، له وولاتیکی جیاواز دهژیان، به زمانی نهو وولاتانه دهپهیقین. تا له دوااییدا، به هۆی پهرتووکه پیروژهکه یانهوه «تهورات»، زمانی «عیبری کۆن» یان زیندووکردهوه، گهلیکی تایهتییان، به ناوی گهلی ئیسرایلهوه پتکهیتنا و دهولهتی ئیسرایلیشیان دامهزراند.

4. هیندیکی دیکه یان، له ڕێگهی دۆزینهوهی جوگرافیاوه دامهزران. له کۆندا، گهڕۆکیکی جوگرافیا، ناوچهیهکی نوێی دۆزیوهتهوه، ناویکی دیاریکراوی لێ ناوه. پاشان، وردهورده، ئاوهدانکراوهتهوه، دانیشستوانی نهو وولاته، دهولهتیکی تایهتییان تیدا دامهزراندوهوه. بۆ نمونه: زۆریه زۆری دهولهتهکانی «ئهمیتریکا و ئوسترالیا»، بهو شتیهیه دامهزران. ئیمه، لیره دا ههولدههین، نمونهیهک له سهر دهولهته تازه دروسبووهکانی جیهان بێنینهوه، بایهخیکی تایهتیش، به «ولاته یهکگرتوهکانی ئهمیتریکا» دهدهین.

(دواي نهوهی، گهشتگهري به ناویانگی ئیتالی «کریستوفر کۆلۆمبس»، له «13/سیبتیمبهری/1492» زاییندا، کیشوهری ئهمیتریکای دۆزییهوه، ئیدی، وردهورده، خهڵک له ههموو وولاتهکانی جیهانهوه، ڕویان تیکرد و به تهواویی ئاوهدانیا نهکردهوه.) «25،36» پتیش نهوهی «کۆلۆمبس»، نهو کاره گرنگه به نهجامگهیهنتی، ئهمیتریکا خاکیکی چۆلوهۆل نهبووه، بهلکوو، چهندین گهلی پچووک و «مایا و نهنکا» ی لێ ژیاوه. بهلام، کاتی (داگیرکه ره ئیسپانیی، پورتوگالیی و نهوڕوپاییهکانی دیکه، له ڕێگهی زهریاوه، ئهمیتریکایان داگیرکرد، به هۆی چهکه ناگردارهکانیا نهوه توانیان، کهلتوور و شارسانیتی گهلانی مایا و نهنکای هیندییه ئهمیتریکاییهکان له نیویهرن، تیکیان شکاندن و قریانتهیخستن) «42،10». نهوانه ی پرزگاریشیان بوو، بهر لیشاوی کوشتنوبرین نهکهوتن، زۆر کهمبون، زۆریه یان له ناوچه شاخاویی و ناو

دارستانه چوپره کاندای خویان شارد هوه. دواى ئەو داگیرکردنه، ڕێگه له بهردهم، گهلانى ههر سێ کیشوهه گهوره کهى جیهان « ئاسیا، ئەفریقا و ئەوروپا » دا تهختبوو، کۆچوهره بهرهو ئەمێریکا دهسپێکهن، تا له کۆتاییدا، به تهواوی ئاوه دانبۆوه. دواى ئەوهی، کۆمهلتی پێکدادان و جهنگی نیتوخو پرویدا، ئیدی به تهواوی، باری « رامیاری، سه‌ریازی، ئابووری، بازرگانیی و کهلتووری » هتوهرهه و جیگیرهه، (پاشان له «15/ یونی/ 1787ز» دا، یه‌که‌م کۆنگره‌ی ده‌ستووری فیدرالی له «فلادیلفیا» گیرا. لهو کۆنگره‌یه‌دا به‌ریاریاندا، ده‌وله‌تییکی یه‌که‌گرتوی فیدرالی دامه‌زێتن. «25،36» ئیدی، لهو ڕۆژه‌وه، ئەو کۆماره دیموکراسییه فیدرالییه، له ئەمێریکا دامه‌زراره، گرفتی نه‌ته‌وه‌یی به شتیه‌کی دیموکراسیی چاره‌سه‌رکراوه.

به‌لتی، ڕۆژه‌ڕۆژ، سه‌پۆلی کۆچوهره بهرهو ئەمێریکا زیادیکردوه. ڕۆله‌کانی چهندین گه‌لی جیاوازی، له هه‌موو جیهانه‌وه، کۆچیان کردوه و له‌و نیشته‌جێبوون. ههر گه‌لتیکیش، زمانیکی جیاوازی نه‌ته‌وه‌یی تایبه‌تی خۆی هه‌بووه. بۆیه، تا ئەو‌ڕۆش ههر پاراستوویه‌نه. ته‌نانه‌ت، بوونی ئەو هه‌موو گه‌ل و زمانه جیاوازان، گه‌لتی له شاره‌زا و پسپۆرانی زمانی هاندا، بۆ ئەوه‌ی توێژینه‌وه‌ی تایبه‌تی و ئەکا‌دیمیانه، له سه‌ر باب‌ه‌ته جیاوازه‌کانی ئەنتروپۆلۆژی و لینگویستیک بکه‌ن. (چونکه، زۆریه‌ی ئەو زمانانه، ناخێهری زۆر که‌میان هه‌بوو و خێرا به‌رهو له‌نیوچوون و نه‌مان ده‌چوون. ئیستاش، زیاتر له دووسه‌د زمانی خۆمالتی له ئەمێریکا‌دا هه‌یه، که هیندی له‌وان، زیاتر له چهن ناخێهرتکیان نییه و به‌رپه‌ر له ماوه‌ی ژبانی وه‌چتکی دیکه‌دا له‌نیوده‌چن) «81، 103» که‌واته، ئەمێریکا ههر له‌بنه‌رده‌دا، به‌ وولاتی کۆچبه‌رانی جیهان ده‌ژمێردرێ، بارودۆختکی تایبه‌تی هه‌یه، (ده‌وله‌ته ئەمێریکاییه‌کان، له بارودۆختکی جوگرافیایی، مێژوویی و کۆمه‌لایه‌تی تایبه‌تی و به‌ ده‌گمهنی وادا دروسبوون ... زۆریه‌ی زۆری دانیشتووانی له کۆچبه‌ران پێکهاتوون. له وولاته جیاوازه‌کانی جیهانه‌وه چوونه‌ته ئەو و له‌گه‌ل خۆیاندا، زمان، دابونه‌رت و خه‌سله‌ته نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی خۆیان گواستۆته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، وولاته‌کانی ئەمێریکا، وه‌ک

بۆته يه كى ليتهاتووه، گه له جياوازهكان به پڙه و چۆنيتى جياواز، تيكه لاو
 و ناوښته ي يه كدى بوون و تياونه ته وه. «66,59» نه وولات و گهلانه، به
 چهندين قوناغى ميژووييدا تيهه ريوون، چهندين گوزانكارى گرنكى
 «كۆمه لايه تىي، تابوورى، فهرهنگى، سۆسيۆلۆژى، مه رالىي،
 نه ته وه يي، راميارى و مه تيراليي»، له ناخى نه و گه له كۆچكردووانه دا
 روويانداوه، تا گه له نه ميترى كاي نه وروى لى په يدا بووه. له بهر نه وه
 ناتوانين، بلتين: نه ميترى كاي دهوله تيكى ناسيۆنال يا تيريتۆريال پتكديتن.
 چونكه، له زۆر پرووه وه، گه له نه ميترى كاي گه ليتكى هۆمۆجين نيه. به لكوو،
 به شيوه يه كى تاييه تىي و دهگهمن، به وولاتى كۆچه رانى جيهان داده نرى.
 سه ره راي نه وه هه موو زمانانه ي هه شن، (له نه نجامى پتكه وه ژيانى هاوبه شى
 پتر له دووسه ده، پيداويستيه كانى ژيان و نه و سيستيمه ديمۆكراسيه ي
 هه ر له كۆنه وه، له نه ميترى كاي پيره و كراوه، هه ر له سه ره تاي پۆزه كانى
 داگيركردنى نه ميترى كاي له لايه ن برى تانياي گه و ره وه، زمانى ئينگليزى وه ك
 زمانى دهوله ت و زمانى هاوبه ش، به سه ر نه و گه له كۆچكردووانه دا خۆى
 سه پانده وه. «28,40» نه وروى گه له نه ميترى كاي، هه موويان به ئينگليزى
 ده وىتن، به لام، تا ئيستته، زۆرى زۆرى نه و گهلانه ي له وى ده ژين، زمانى
 نه ته وه يي خويان پاراستوه، له ناو خوياندا و له ناخافتندا به كاريدىتن.
 نه م باره تاييه تيه ي نه ميترى كاي، وه ك نمونه يه ك ده توانين، باسيكه ين، چۆن
 دهوله تيكى هاوبه ش، له سه ر بناغه ي «ئاره زوى گشتىي، مافى
 چاره نووس و سيستيمى ديمۆكراسيى» دامه زرابى، ده توانى، زمانى تيكى
 هاوبه ش، وه ك زمانى ناخافتن و نووسين، به هۆى ده سه لاتى دهوله تى
 ناوه ندييه وه، به سه ر هه موو نه و گه له جياوازانده دا سه پىتنى، بى نه وه ي
 كه س سرتته و بۆله ي ليه ي بى!

جا، با ئيستته، كه مى باسى هه ر دوو جوړى دهوله تى ناسيۆنال و
 تيريتۆريال، پته و ندييان به زمانى نه ته وه يي و زمانى دهوله ته وه بكه ين، تا
 بزائين، له ديوه خانى پر له ئاژاوه ي نه و دهوله تاندا، چ باسه !!!
 بىگومان، هيچ گه ل و نه ته وه يه ك، له دهوله تى ناسيۆنالدا، گرفتى زمانى
 نيه. چونكه، دهوله تى نه ته وه يي، توانا و ده سه لاتى تابوورى، هه ميه شه

کاریکی یه کجار مه زنیان، له « بوژاندنه وه، گۆران، پتیشکه وتن، یه کگرتنی شتیه کانی زمانیکی دیاریکراوی نه ته وهیی » کردووه و به شتیه وهیکی بهرده وامیش، کاریتیده کهن. به پیچه وانه شه وه، نه وه ته وانهی ژیترده سن، خاوه نی دهوله تی نه ته وهیی خویان نین، نازادیی و سه ربه خوی یان لی زه وتکراوه، یتگیه یان نه دراوه، به زمانی نه ته وهیی خویان بدوین، له بواره جیا جیا کانی ژیا نی « هونه ری، ویتیه ی، کومه لایه تی ی و رامیا ری » دا، زمانه که ی خویان به کاریتین، رۆژبه رۆژ تا هاتوه، به ره و لاوازیوون رۆیشتون. له م بواره دا ده توانین، چن نمونه یه ک بیتینه وه. هیتندی نه ته وه هه بوون، به هوی ده سه لاتی رامیا ری و هیزی سه رکوتکه ری سه ربازی دهوله ته وه، زمانی نه ته وهیی خویان پتیشخستوه و که شه یان پتیکردوه. له نه نجامیشدا، بناغه ی زمانیکی یه کگرتوی هاویه شی خویندنه وه و نووسینیان دارشتوه، به سه ر دانیشتونانی ناوچه جیا جیا کانی وولاته که یاندا سه پاندوه. وهک تورکه مه غولییه کان، که هه مووی نزیکه ی هه وتسه د سال ده بچ، له ناوه راستی ئاسیا وه هاتوون و له تورکیای نه ورژدا نیشته جیبوون. پاشان، ئیمپراتوریای عوسمانییان دامه زران. ئیدی، به ره به ره، « توانا، هیز، ده سه لاتی رامیا ری و سه ربازیان »، له سنووری جوگرافیای نیوده وه له تی تورکیای نه ورژ تپه پاندوه، ده سیان به سه ر، زۆریه ی زۆری وولاته کانی ناوچه ی خۆره له لاتی ناوه ند، هیتندی له وولاته کانی رۆژاوا و رۆژه له لاتی نه ورپادا گرتوه، تا ماوه یه کی زۆریش، زمانه که ی خویانیان، به سه ر نه وه که لانه دا سه پاندوه.

جگه له وه ی، هیتندی نه ته وه ی دیکه ش، به هوی « زه بروه نگ، ده سه لاتی رامیا ری و سه ربازی دهوله ت » وه، زمانه که ی خویان، به سه ر « گروپ، که مینه نه ته وه ی، که ل و نه ته وه » کانی بنده سیاندا سه پاندوه. بۆ ماوه یه کی « ریشی میتروویش، نه وه که لانه هه ر به و زمانه په یقیوون، خوتندوو یانه و نووسیو یانه. وهک: رووسه کان له سه رده می، یه کیتی سۆقیتی پتیشودا، پتیه ویانده کرد. هه روه ها، « یۆگۆسلافیا، چیکۆسۆفاکیا، تورکیا، ئیران، عیراق، سه روری » و هه موو نه وه دهوله ته فره نه ته وه و نیشتمانانه ی، هه ر له کۆنه وه تا نه ورژ، به و شتیه به دامه زرتیراون.

گەر لێره‌دا، باسی زمانی کوردیی و زمانی ده‌وله‌ته‌ داگیرکهره‌کانی کوردستان بکه‌ین، ده‌بینین: له‌ هه‌موو جیهاندا، تاكه‌ یه‌ك نمونه‌ی دیکه‌ی وا نابینینه‌وه‌. چونکه‌، نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌ سه‌ر پێنج ده‌وله‌تی جیاوازا دا به‌شکراوه‌، هه‌ر ده‌وله‌تی له‌ ده‌وله‌تانه‌، زمانیکی جیاوازی هه‌یه‌. بۆیه‌، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی، پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆیان بێبه‌شکراون، هێشتا ده‌بی، گه‌لی کورد له‌ به‌شیه‌ی به‌و ده‌وله‌ته‌ داگیرکهره‌ی کوردستانه‌وه‌ به‌سراوه‌ته‌وه‌، بیه‌وئ و نه‌یه‌وئ، زمانی گه‌لی سه‌رده‌س فێرته‌. واته‌: گه‌لی کورد له‌ باکووری کوردستان، به‌ زمانی تورکی، له‌ پۆژه‌هلای کوردستان، به‌ زمانی فارسی، له‌ باشووری گه‌وره‌ و پچه‌وک، به‌ زمانی عه‌ره‌بی، له‌ ده‌وله‌ته‌کانی یه‌کیته‌ی سوڤیته‌ی پێشووشدا، به‌ چه‌ن زمانیکی جیاوازی وه‌ک: « پروسیی، نازهریی، نه‌رمه‌نیی، گورجیی، کیرگیزی، ئوزبیکیی و تازیکیی » بیه‌یقه‌، بخوێنی و بنووسی، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خوێ، ته‌نیا بۆ ئاخافتن به‌کاریه‌تی، له‌ هێندێ جێگه‌ی نه‌و ده‌وله‌تانه‌شدا، ته‌نانه‌ت، بۆ ئاخافتنیش بۆی نییه‌، ناوی بێته‌. بۆیه‌، نه‌وه‌ی له‌ کورد و زمانی کوردیی قه‌وماوه‌، باوه‌ر ناکه‌م، هێشتا، میژووی کۆمه‌لگه‌ی مرۆ، به‌ خوێه‌وه‌ بیه‌ی. چونکه‌، هه‌ر کوردێ، جگه‌ له‌ زمانه‌که‌ی خۆی ده‌بی، یه‌کن له‌ زمانی، نه‌و ده‌وله‌ته‌ داگیرکهرانه‌ی کوردستان بزانی. هه‌ر چه‌نده‌، جگه‌ له‌ کوردی باشوور و خۆراوا، زمانی عه‌ره‌بی له‌ نیوانیاندا هاوبه‌شه‌، کوردی پارچه‌کانی دیکه‌، له‌و زمانانه‌ ناگه‌ن. له‌به‌ر نه‌وه‌ی، رێگه‌ به‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی که‌ی خوشیان نه‌دراوه‌، قسه‌ی پێ بکه‌ن، تا گه‌شه‌بکا و پێشکه‌وئ، گه‌لیکیان هه‌ر زمانه‌که‌ی دایکیشیان نازان. بۆیه‌، هێندێ جار، کارێکی زۆر سه‌خت و گرانه‌، کاته‌، دوو کوردی خه‌لکی دوو پارچه‌ی جیاوازی کوردستان پێکه‌ه‌گه‌ن، نه‌ به‌ کوردیی و نه‌ به‌ زمانی ده‌وله‌ته‌ داگیرکهره‌که‌ ناتوان، پێکه‌وه‌ ئاخافتنکه‌ن و له‌ یه‌کدی بگه‌ن.

هه‌له‌به‌ته‌، زمانی نه‌و گه‌له‌ سه‌رده‌سانه‌، کارێکی گه‌لی خرابیی، له‌ زمانی کوردیی کردووه‌. جگه‌ له‌وه‌ی، بیه‌یز و لاوازیکردووه‌، به‌ سه‌دان ووشه‌ی باش و خراپیشی تێناخیه‌وه‌.

له راستیدا، ئەندامانی دەزگەیی « کۆمەڵەی دەولەتە یەكگرتوووەكان »، له ئاستی نەتەوێ كورددا دەبوایە، له « شەرمەزاریی، سەرشۆپی و پوورەشیدا »، تكتك ئارەقە شین و مۆری شەرمەزارییان بپرشتایە. چونكە، هەموو دەولەتەكان، له پیتاوی « ئازادیی، سەریەخۆیی و یەكسانیی »دا، بە دەم سەری شەششەش دەبن، كەچی، نەتەوێەكی چل میلیۆنی وەك كورد، نەتەوێەكی بەسزمانی بیتاوان، له ناوچەیی خۆرەهلاتی ناوەندا، نەك هەر تەنیا، له هەموو جۆرە مافێكی مۆزی بێبەشكراوە، بە بەرچاویانەووە سەردەبەری، بەلكوو، تا ئێستەش، بە دزیبەووە نەبی، له هیندی ناوچەیی كوردستاندا ناوترن، بە زمانی كوردیی گەسگۆتەكان. ئەوانیش، هیچ بێاری نادەن، تەنیا زەقزەق لێی دەروان! ئەو له كاتێكدا، بە دەیان بێاری رێكۆپیتکیان، بۆ پیتستەشەكانی خوارووی ئەفریكا، كەلانی « فەلەستین، بۆسنەوهرسك و كۆسۆفو » دەرکردووە. بەلام، لایە بە لای كورددا ناكەنەووە. دەردی « سمایل بێشكچی » دەلتی: (بۆ مۆرۆقاییەتی شەرمەزاریی یە، یادی رووداوەكانی چلوپیتنج سال لەمەوبەر بکەنەو، دژی ئەوانە بوەستن، كە ئەو كاتە ئەو تاوانانەیان كردووە. بەلام، چاوە لەو تاوانانە بپۆشن، كە ئەو پۆ لە بەر چاومان روودەدا). «315-314, 10»

هەموو كوردی پیتوستە، جگە له زمانی دەولەتە داگیركەرەكانی كوردستان، زمانی ئایینیش بزانێ. چونكە، سیستیمی دەولەت و پیتوستەكان. گەر موسولمانەكان دەلتین، زمانی نەتەوێەكی گەرنگ نییە، چونكە زمانی ئایین و زمانی دەولەتی ئیسلام جیتی دەگرتەووە، ئەدی، بۆچی كاتی هەر نەتەوێەك، رزگاریدەبی، سەریەخۆیی بەدەسدتێتی، دەولەتی نەتەوێەكی خۆی دادەمەزرتێتی، یەكسەر دوو شت، وەك یاسا، بە سەر دانیشتووانی وولاتەكەیدا دەسەپتێتی: یەكەم - زمانی نەتەوێەكی. دووهم - ئەو ئایینە یا ئەو ئایینزایی خۆیان بپروایان پیتی هەیه. جا، هیندی جار و رێدەكەوێ، زمانی نەتەوێەكی و زمانی ئایین، هەر له یەك سەرچاوەوە دروسبووین و هەر یەك زمانن، وەك: هەموو دەولەتە عەرەبییەكان، زمانی ئایینەكەیان، له هەمان زمانی نەتەوێەكی عەرەب پێكهاووە. لەبەرئەو، لەم بارەدا، عەرەب هیچ جۆرە گرفتێكی نییە، كارەكەیان بۆ ئاسانبوو. بەلكوو دەتوانین، بڵێین:

زمانه نایینییه که، پاره‌یه کی گه‌وره‌ی، زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌یان ده‌کا. به‌لام، له‌ زۆریه‌ی ده‌وله‌ته‌ ئیسلامیه‌کانی دیکه‌دا، زمانی نه‌ته‌وه‌یی و زمانی نایین دوو زمانی جیاوازن، وه‌ک: (ئێران، به‌نگه‌لادیش، پاکستان، نه‌فغانستان، ئوزبیکستان، کیگیزستان، ئازربایجان، تازیکستان و... تاد). له‌و کاته‌دا، جگه‌ له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی، زمانی نایینیش، پۆلی خۆی وازیده‌کا. بۆ نمونه: دوا‌ی نه‌وه‌ی شو‌رشی سالی «1979» ی گه‌لانی ئێران پرویدا، کاربه‌ده‌سانی نو‌تی ده‌وله‌تی ئیسلامیه‌ی، جگه‌ له‌ زمانی فارسی، که‌ زمانی ده‌وله‌ت و نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌سه، زمانی عه‌ره‌بیشیان، وه‌ک زمانی دووه‌می ده‌وله‌ت ناساند و به‌ سه‌ر هه‌موو گه‌لانی ئێرانی‌شیاندا سه‌پان. له‌ به‌ر نه‌وه، گه‌لی پۆژه‌هلانی کوردستان و گه‌لانی دیکه‌ی ئێران ده‌بی، جگه‌ له‌ زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆیان، زمانی فارسی که‌ زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س و ده‌وله‌ته، له‌ گه‌ل زمانی نایین فێرین و بزائن. واته: جگه‌ له‌ فارس، هه‌موو ئێرانییه‌کان ده‌بی، سێ زمان بزائن، بی نه‌وه‌ی، که‌س پرس‌ی پێ کردبن، یا بۆ‌چوونی خۆیان، له‌ سه‌ر نه‌و کێشه‌ گرنگه‌ ده‌ربه‌ر پێ!

به‌لام، له‌ هه‌موو نه‌و ده‌وله‌ته‌ فره‌نه‌ته‌وه‌ و نیشتمانانه‌ی، کاتی خۆی له‌ پۆژه‌هلانی نه‌وروپادا، له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی کۆمۆنیسته‌کاندا دامه‌زرابوون، گه‌لانی جیاوازی نی‌و نه‌و ده‌وله‌تانه، تا راده‌یه‌کی باش، به‌ مافی نه‌ته‌وه‌یی خۆیان گه‌یشتبوون، زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆیان له‌ ئاخافتن و خوتندن‌دا به‌کار دێنا. وه‌ک: له‌ یه‌کێتی سو‌فیتی کۆن، دوا‌ی زمانی پرووسی، که‌ زمانی ده‌وله‌ت و زمانی هاو‌به‌شی، هه‌موو «که‌مینه‌نه‌ته‌وه‌یی، گه‌ل و نه‌ته‌وه» کان بوو، هه‌موو گروپه‌ ئیتنیه‌کانی دیکه، زمانی خۆیان هه‌بوو، له‌ دوا‌ی زمانی پرووسی، به‌ زمانی دووه‌م داده‌نران. پۆله‌کانی نه‌و گه‌لانه، زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆیان، به‌ ئازادی به‌کار دێنا، پێیان ده‌خوتند، پۆژنامه و گۆ‌فاره‌کان، به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی ده‌رده‌چوون، رادیۆ و تیلی‌فیزیۆنی تایه‌تییان هه‌بوو. به‌ کورتیه‌که‌ی، ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی ناوه‌ندی سو‌فیت، به‌ هیج شی‌وه‌یه، دژایه‌تی زمان و فره‌هنگی گه‌لانی دیکه‌ی، نی‌و چوارچێوه‌ی ده‌وله‌تی سو‌فیتی نه‌ده‌کرد. به‌لام، له‌ ده‌وله‌تیکی فره‌نه‌ته‌وه‌ و نیشتمانی، فاشیه‌ی و شو‌فیتی وه‌ک تورکیادا، ته‌نانه‌ت، زمانی

ناخافتيش، له جيگه دهوله تيبه كاندا قه ده غه يه. هه موو كوردی ده بی، ته نیا به زمانی تورکی قسه بکا، داکوکی له خوی بکا، ناچارش ده کری، تا بلتی: (ئای! چهن شاده، ئه و كه سه ی له تورکیادا ده زی و خوی به تورک ده زانی!).

هه لبه ته، کاتی گهلانی جیهان، روو له سه ره خوی و نازادی ده کهن، ده یانه وی، له دهس چه وساندنه وه و بنده سیی رزگار یانی، یه کهم نامانجیان نه وه یه، مافی روونا کبیری، بو رۆله کانی گهل دابینه کهن. ته نانه ت، ئه و گهلانه ی داوای جیا بوونه وه و دامه زرانندی دهوله تی سه ره خوش ناکهن، به نیمچه مافیتی « که لتووری، نانا وهندی، ئوتونومی یا فیدرالیی » قایلده بن، یه کتی له داواکاریه سه ره کیه کانیان نه وه یه، خوتندن و نووسین، به زمانی نه ته وه یی خویان بی. دهوله تی ناوهندی، دان به زمانی نه ته وه یی ئه و هه ریمه دا بنی، وهک چه ندين جار، له گه فتوگوکانی کورده دا، داوا له دهسه لاتتی ناوهندی میری به غدا کراوه، تا زمانی کوردی، له هه ریمی باشووری کوردستان، به زمانیکی ره سیی بناسی، زمانی عه ره بییش، وهک زمانی دووه م، له پالیدا بخوتنری. به لام، ئه و هه موو ته قه لایانه، له لایهن کاربه دهسه شوئینییه کانی عه ره بی عیراقه وه، زۆر به توندی ره تکراره ته وه. هه ر چه نده، له ریکه و تنامه که ی (11/مارسی/1970) دا، دانیان به و مافانه دا نابوو، به لام، رۆله کانی گه لی کورد، ته نیا هه ر خه ویان به جیه جیکردنییه وه ده بیی!

به م روونکردنه وانه ی سه ره وه دا، بۆمان ده رده که وی، چۆن و به چ شتیه یه، گهلانی نیتو چوارچیه ی دهوله تیکی فره ته وه و نیشتمان، ناگوکییان له نیتواندا په یداده بی، به ره ره ره کانی یه کدی ده کهن، به هه مان شتیه ش، زمانه کان به ره ره ره کانی یه کدی ده کهن. نه ته وه ی بالادهس ده یه وی، زمانی خوی، به سه ر نه ته وه ی بنده سدا به سه پیتتی. به هه موو شتیه یه هه ولده دا، له نڅ و گرنگی زمانه نه ته وه یی یه کانی دیکه که مکاته وه. گه ر بۆشیان بلوی، ئه و به یه کجاری قه ده غه یده کهن و له نیویده بن. به لام، گه ر ئه و زمانه نه ته وه یی یانه، له چه ند زمانیکی زیندوو و گه شه کردوو پتکهاتبن، ره گی میژوویی یان، به ناخی نه ته وه کاندای قوول داچووی، ئه و له به رده م

په شهبه و گهرده لولوی پوژگاردا خویان بو پاده گیرئ، له دهس کیشهی تواندنه وه قوتارده بن. دیاره، زمانی کوردیش، یه کئی له و زمانه دهوله مه ند و گه شه کردو وانه پتکه هاتوه، جیگهی خوی به زیاده وه، له نیو دل و دهروونی پوله کانی نه ته وهی کورددا کردو ته وه. تاقیکردنه وه کانی ژبانی نه ته وه بیش سه لماندوویه تی، زمانیکی زیندوه. بویه، ههر ده میتئ، ههر گیز نامرئ و له نیوناچی، به ته قه لای داگیرکه ران، تیشکی چرای به هیزی ووشه ی کوردی کزنا بی، پشکوی گه شی ووشه ی، نیو ناگردانی زمانی کوردی ناکورژته وه!

ههروه ها، پتوه ندییکی توندوتول، له نیوان فاکته ری نایین و دهوله تدا ههیه. هیتدئ جار، نایین، ریزه کانی چهن گه لیککی نزیک له یه کدیه وه له تویه تده کا، که له چوارچیه ی یه ک دهوله تدا ده ژین و به یه ک زمانی نزیک له یه کدیه وه ده په یقن. یا له بنه په تدا، له گروه زمانیکی دیاریکراون. بو نمونه: «هیندستان و پاکستان»، ههر دوو لایان له یه ک په گه زبوون، زمانه که یان زور له یه کدیه وه نزیکوو. که چی، ههر له سه ر بنچینه ی فاکته ری نایین جیا بوونه وه، دوو دهوله تی جیا وازیان دامه زرانده. «پاکستان و بهنگه لادیش»، ههر دوو لایان له پرووی زمانه وه، له یه کدیه وه زور نزیکبوون. ته نانه ت، یه ک نایینیشیان ههیه. که چی، به هوی چهن فاکته رتکی رامیاری و جوگرافیا وه، له یه کدی جیا بوونه وه و دوو دهوله تی جیا وازیان دامه زرانده.

ههروه ها، «سربه کان و گه لی کوسوڤو»، نمونه یه کی دیکه ی نم سرده مهن. گه لی «کوسوڤو»، له چهن گروهیکی ئیتنی وهک «ئهلبان، سرب، مهکه دژنی، سلاف، تورک و... تاد» پتکه هاتوون. ههر چهنده، «سرب» هکان، زمانه که یان به یه کئی له زمانه کانی، گروه زمانی سلاقی و ئهلبانه کان زمانه که یان به یه کئی له گروه زمانی یونانی داده نرین. واته: له پرووی زمانه وه جیا وازیان ههیه. ههروه ها، له پرووی نایینیشه وه، ههر جیا وازن و سه ر به دوو نایینی ناسمانی جیا وازن. به لام، نه وه ته ی دهوله تی یوگوسلافی نوئ، له دوا ی جهنگی یه که می جیهانه وه دامه زراوه، نه و گروه ئیتنیانه پتکه وه ده ژین. که چی، ئهلبانه کان نه ورو،

کراسی نایینی ئیسلامیان له بهر کردوو و داوای سهر به خۆی دهکهن! له ههمان کاتيشدا، پتچه وانەى ئەم بارە دەبينين، وهک ئەوهى چەندین دەوله تى عهره بىيى ههيه، به ههر هه موویان يەك نه ته وه پتەكدیتن، يەك زمانى نه ته وه بىيى يان ههيه، يەك نایینی هاوبهش کۆيانده کاته وه، که چى، يەك دهوله تى يە کگرتوویان نيه!

پۆلى دهوله تى نه ته وه بىيى، له بوژاندنه وهى زمانى نه ته وه بيدا، شتیکه ههر له باسکردن نایه. چونکه، زۆریه زۆرى دهوله ته نه ته وه بىيى يەکان، له سهر بناغهى زمانى نه ته وه بىيى دامه زراون. جا، گهر ئەو زمانه لاوازشبى، ئەوا دهوله ته نه ته وه بىيى يەکه به هتیزدهکا. يا گهر زمانى بى، له بىرچوو بىته وه، ئەوا دهوله ته نه ته وه بىيى يەکه، سهرله نوێ زیندوویدە کاته وه و ده بىوژتینته وه. ليره دا ده توانين، باشترين نمونه له سهر زمانى « عیبرى » بىتینه وه، چۆن جووه کان، دواى ئەوهى له سالى «1948» دا، دهوله تى ئیسراييليان دامه زران، زمانه عیبریه کهى خۆيان زیندووکرده وه، ئەوپۆ به يەکه م زمانى سهر کهى دهوله تى ئیسرايل داده نرى!

له بهر نه وهى، بارى کورد له بنده سى تورکه کاندا، له هه موو پرویه که وه، له کوردی به شه کانی دیکهى کوردستان خراپتره، ليره دا، ته نیا نمونه يەك، له سهر دهوله تى تورک و زمانى کوردی دىتینه وه. ئەوه تهى کورد له باکوورى کوردستان ده ئى، به زمانى خۆى قسه يکرده وه، هۆنراوه يگوتوه، شه وانە له بهر ناگردان، دا پیره و با پیره کورده کان، به سهرهات و چیرۆکی کوردیيان، بۆ مثاله کانينان گيترا وه ته وه. زۆر به ده گمهن، کورد زمانى تورکیى زانیوه. به لام، لهو کاته وه دهوله تى تورکیای نوێ دامه زراوه، هه موو ره وشه که به ته واوى گۆرا وه. چونکه، تورکه که ماليیه کان، جگه له زمانى تورکیى، دان به هيچ جوړه زمانى تکی دیکه دا نانتين. له بهر نه وه، زمانى کوردیيان قه دهغه کردوو. په یقین به کوردیى، له لایه ن کاریه ده سانى تورکه وه، به کار تکی نارهوا و نا پاکى دانرا وه. ههر چهنده، زۆریه زۆرى گه لى کورد، له باکوورى کوردستان، جگه له زمانى زکماکى خۆيان، هيچ جوړه زمانى تکی دیکه نازانن. به لام، لهو سهرده مه وه، له لایه که وه له پتى «قه دهغه کردنى زمانى کوردیى، هه ره شه کردن، راوانان، گرتن، گواستنه وه،

کۆمهله کورژی، تواندنه وه و تورکاندنی باکووری کوردستان «هه، له لایه کی دیکه شه وه، به هۆی خۆتندن به زمانی تورکی و بۆ راپه راندنی کاروباره کانی رۆژانه ی ژبان، له ناچاریدا و به زۆر، ورده ورده، کوردیان فێری زمانی تورکی کردوه، زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیانیا له بیر بردونه ته وه، که پێشتر له نێو کورده کاندا، کهس به زمانی تورکی قسه ی نه ده کرد، به تایبه تی کورده ئاسایی یه کان، ئه وه ههر هه یچیان نه ده زانی» (10، 134)

تورکه کان، له سه ره تا دا به هه یچ شتیه یه، دانیان به زمانی کوردیدا نه ده نا. ، زمانی کوردییان، به یه کتی له دیالیکته کانی زمانی تورکی داده نا. ههر چه نه ده، نه ک ههر ته نیا کورد خۆی، ئه و بۆچوونه ی تورکی په ته ده کرده وه، به لکوو، هه موو ده زگه نه کا دیی و پرونا کبیره کانی دیکه ی گه لانی جیهانی ش، ئه وه یان سه لماندوه، زمانی کوردیی به یه کتی له زمانه «هه ندۆ - ئه وروپایی» یه کان داده نرێ. زمانی تورکییش، یه کتی له زمانه جیاوازه کانی، گروپه زمانی «ئه لتیکی» سه ره به خه زانی «ئۆرالیی» پێکدێتی. له گه له ئه وه شدا، تورکه کان خۆیان باش ده زانن، کوردیی و تورکی، دوو زمانی جیاوازن، کورد و تورک دوو نه ته وه ی جیان. به لام، تورکه داگیرکه ره کان، ههر گیز دانیان به و راستیه دا نه ناوه و نانین، ئه و ساش و ئیسته ش، ههر له سه ره ئه و باوه ره شو ئینییه ی خۆیان سوورن. ئه وان وا ده زانن، به و جو ره برپاره قرچۆکانه ده توانن، زمانی کوردیی له نێو به رن و که سه ی ش حسیبی بۆ نه کا!

دیاره، ههر کاتی، هه یزی داگیرکه ری ده وه له تیکی بیانیی، نیه شتمانی نه ته وه یه کی دیکه داگیرده کا، له پێش هه موو شتی کدا هه ولده دا، زمانه نه ته وه یی یه که ی قه ده غه کا، تا ورده ورده، له نێو به ری، له بۆته ی زمانه که ی خۆیدا بیه توتینی ته وه. زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆی، به سه ردا سه به پینتی، رۆ له کانی به زمانی زکماکی خۆیان نه خۆین، نه نووسن و ئاخافتن نه که ن. که له سووره که ی له ناو به رن، مێژوه که ی به شتوین، تا به ره به ره به ئامانجه گلاوه کانی خۆیان ده گهن. وه ک: ئیمپریالیزمی فره نسیی له «جه زایر» وسته ی، گه لی جه زایر له رتی زمانه وه، به خاک و گه له که یه وه قووتدا.

دهوله ته داگیر که ره کانی کوردستانیش، له سه ره تای نهم سه دهیه وه، به هه موو شیوه به هه ولیانداوه، زمانی خویان به زۆر، به سه ره رۆله کانی نه ته وهی کورددا بسه پیتن، زمانی کوردیی بتویننه وه. لیره دا غوونه به دینینه وه: له سییه کاندا، باوکی فاشیزمی تورک « مسته فا که مال »، له گهل کۆمه لهی میژووی تورکیادا کۆده بیتته وه، پرسپاریان لی دهکا و دهلی: (ده زانن، بزجی گهلانی به لقانمان له دهه سچوو؟) پاشان، هه ره خۆشی وه لامده داته وه و دهلی: (گهلانی به لقان، په یمانگهی توئینه وهی سلاقییان دامه زراندا، لی کۆلینه وهی درژریان دربارهی « زمان، وێه، میژوو و کهلتور » که یان ئاماده کرد. نهو کار و ده مه ته قتیانهی، لهو ریتیانه وه دروسبون، بووه هوی نه وهی، هوشیاری نه ته وهی له نیو نهو گهلانه دا له دایکبێ. پاشان، دژی ئیمپراتوریای عوسمانیی، به شۆرش کۆتاییهات. « 51-50، 10 »

دیاره، مه بهستی نه تا تورک، له قه ده غه کردنی زمانی نه ته وهی گهلانی بندهسی تورک نه وه بووه، وهک « سمایل بیتشکچی » دهلی: (گه ره ویستمان، سه ره به نه ته وه یهک دانه ویتنن، وهک کۆلهی لی کهین، ناسنامه ی نه ته وهی لی زهوت کهین، گه ره ویستمان، داگیر که ره له ناوچه یه کدا ده سه لاتن هه بێ، پیتیسته، نه لفویتی نهو نه ته وه یه له ناو بهرین، پیتیسته نه یه لێن، نهو گه له یا نهو نه ته وه یه، به زمانی خۆی ئاخافتنکا، تا به ره سهستی له میانه ی خۆی و کهلتوره کهیدا دروسکهین) « 51، 10 »

نهم باوهره شۆفتینی و پووجه، نهک هه ره تنیا، کار به ده سانی دهولهت، بانگاشه یان بۆ کردووه و بۆشی ده کهن، نهک هه ره دهولهت ویستوویه تی و ده شیوه ی، زمانی نه ته وه ی بالا دهس، به زۆر به سه ره دانیشستووانی کوردستاندا بسه پیتن و ده شیسه پیتن، به لکوو، زۆریه ی زۆری « نووسه ران، پووونا کبیران، مامۆستایانی زانکو و ده زگه نه کادییه کانی تورک » یش پشگیران کردووه و پشگیریشیده کهن. هه ولیانداوه و هه ولیشه دهن، به لی کۆلینه وه و توئینه وه بیسه ملین، زمانی کوردیی زمانیکی ره سه ن نییه، دیالیکتیکی زمانی تورکییه، له بنه ره تدا له زمانی تورکییه وه وه رگیراوه. واته: نهو توئیه خۆتنده وار و نه کادییه یانه، هه میشه، پشگیری دید و بۆ جوونه کانی، کار به ده سانی دهولهت و ده زگهی سه ربازیی تورکیان کردووه.

نه‌وه‌ته، شۆڤتینییه‌کی به ره‌چه‌له‌ک کوردی وه‌ک «Bulent Ecevit»، که به خۆپرای و به درۆ، خۆی به «چه‌پ و دیمۆکراسیخواز» داده‌نی، زۆر بێشه‌رمانه‌ ده‌لتی: (کورد که‌مینیه‌کی نه‌ته‌وه‌یی نییه، نه‌وانیش، وه‌ک هه‌موو تورکه‌کان سه‌ر به زۆریه‌ن، که کۆماری تورکیایان دامه‌زراندوه. له به‌ر نه‌و هۆیه، کورده‌کان بۆیان نییه، داوای مافه‌کانی «زمان، که‌لتور، نه‌ته‌وه‌یی و دیمۆکراسیی» بکه‌ن. گه‌ر، داوای نه‌و مافاته‌ بکه‌ن، واته داوای باریکی تایبه‌تی ده‌که‌ن، له‌به‌ر نه‌وه، جیاوازیخوازن.) «31،10»

گه‌ر ته‌ماشایه‌کی، هه‌موو نه‌و به‌رپار و ده‌ستورانه‌ش که‌ین، که له سه‌رده‌مه جیاوازه‌کانی میثرووی، ده‌سه‌لاتی رامیاری ده‌وله‌تی خۆیناوی تورکیادا، له لایه‌ن «دادگه سه‌ریازییه‌کان، په‌رله‌مانی تورکیا و کاریه‌ده‌سانی ده‌وله‌تی تورک» وه‌هه‌رچوون، نه‌وا ده‌بی، باسیکی تایبه‌تییان بۆ ته‌رخانه‌که‌ین. بۆیه لێره‌دا، ته‌نیا ده‌س بۆ هیندیکیان را‌ده‌کێشین.

له دادگه سه‌ریازییه‌کاندا، دژی نه‌و کوردانه‌ی به تاوانی، کاری پرووناگیریی گیرابوون، بۆیان نه‌بوو، به کوردیی داکۆکیی له خۆیان که‌ن. به‌لام، کاتی به کوردیی وه‌لامی پرسیا‌رتکی، دادوه‌ری تورکیان ده‌ایه‌وه و ته‌نیا به کوردیی ده‌په‌یقین، تورکه‌کان له وه‌لامی کورده‌کاندا ده‌یانگوت: (نه‌ته‌وه‌ی کورد بوونی نییه. به شتویه‌کی گشتیی، کورد له ره‌چه‌له‌کی تورکه. زمانی کوردیی، جگه له دیالیکتی له دیالیکته‌کانی زمانی تورکی، هه‌یچی دیکه نییه.) «149،10» به‌لام، لاوه کورده‌کان، زۆر به شتویه‌کی جه‌سورانه، داکۆکییان له خۆیان و کێشه نه‌ته‌وه‌یی به‌که‌یان ده‌کرد. که‌چی، تورکه‌کان دووپاتیانده‌کرده‌وه و ده‌یانگوت: (زمانیکی سه‌ریه‌خۆی کوردیی نییه، به‌لکوو، دیالیکتیکی تورکییه. له 40% ی له تورکی، له 30% له عه‌ره‌یی، له 28% له فارسی و نه‌وی دیکه‌شی له 2% له زمانه‌کانی ئه‌رمه‌نی، گورجیی و سریانی کۆنه‌وه وه‌رگیراوه.) «150،10»

هه‌روه‌ها، کاتی له سالی «1988» دا، تورکه‌کان دادگایی کوردپه‌روه‌ر «مه‌هدی زانا» ده‌که‌ن. «مه‌هدی» له دوا دانیش‌ستندا رایده‌گه‌یه‌نی، به زمانی کوردیی، داکۆکیی له خۆی ده‌کا. له‌به‌ر نه‌وه، ده‌سته‌ی دادگه

بریارده‌دهن، جارێکی دیکه دادگایی بکه‌نه‌وه. چونکه، به زمانی کوردیی قسه‌یکردووه. « Vedat Erkan » ی داواکاری گشتیی دادگه، زۆر به راشکاوایی پێی ده‌لتی: (له سه‌ر خاکی ده‌وله‌تی تورکیا، زمانی کوردیی نییه. پاشان، ده‌لتی: کوردیی زمان نییه، به‌لکوو، له‌ کۆمه‌لتی ووشه‌ی تیکه‌لاو پیکهاتووه. کۆمه‌لتی ووشه‌ی دیاریکراوه، به‌ ره‌چه‌له‌ک تورکییه، که له‌ ماوه‌ی چه‌ندین سالدا وه‌ک دیالیکتی دروسبووه. به‌لام، چه‌ن که‌ستێکی که‌م و ده‌وله‌ته‌ بیانییه‌کان، بۆ مه‌به‌سی تایبه‌تی خۆیان، هانی به‌کارهێنانی ده‌ده‌ن. نه‌مه به‌ هیچ شتیه‌یه‌ نه‌وه ناگه‌یه‌نتی، ره‌گه‌زی کورد و زمانی کوردیی، له‌ نێوان ره‌ژه‌کانی گه‌لی تورک و نیشتمانی تورکدا هه‌بێ. نه‌م دیالیکته، نه‌وپۆ له‌ ره‌ژه‌هلات و خوارووی نه‌نادۆل، وه‌ک هۆی ده‌رپڕین به‌کارده‌یتێ. ئێمه، ماوه‌یه‌کی زۆره، ده‌سکاری نه‌م دیالیکته‌مان نه‌کردووه، تا وه‌ک بابه‌تێکی پروپاگه‌نده و شانازیکردنی لیها‌تووه، ره‌ژێ له‌ ره‌ژانیش به‌ زمانی دایک دانه‌راوه ... نه‌وه راستیه‌که درۆی تیدا نییه. به‌لام، گه‌ر وێستمان، هه‌ندێ له‌و که‌سانه‌ی زمانی تورکیی نازانن، به‌ کوردیان ناوه‌ڕین و به‌لتین: زمانێکی کوردییان هه‌یه، نه‌وه جگه له‌ بریندارکردنی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی، هیچ شتێکی دیکه ناگه‌یه‌نتی. « 340، 10 »

دیاره، کاربه‌ده‌سی دادگه‌ی تورک، راستی فهرمووه: گه‌ر مرۆڤ له‌ تورکیادا، جگه له‌ زمانی تورکیی، به‌ هه‌ر زمانێکی دیکه، به‌ تایبه‌تی، به‌ زمانی کوردیی بدوێ، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی تورک بریندارده‌کا. وه‌ک کورد خۆی، نه‌ته‌وه نه‌بێ، هیچ جوژه هه‌ستێکی نه‌بێ، له‌ کۆمه‌لگه‌ی مرۆ دابرابێ، خوا تورک و کوردی، له‌ دوو قورێ جیاواز دروسکردبێ!

جا، نه‌وه جگه له‌وه‌ی، هه‌ر نووسه‌رێ، شتێکی له‌ باره‌ی ره‌چه‌له‌کی کورد و زمانی کوردیه‌وه بنووسایه، کوردی به‌ تورک و زمانی کوردیی به‌ دیالیکتیکی زمانی تورکیی دابنايه، پێشوازییان لێ ده‌کرد، زۆر به‌ خوشیه‌وه په‌رتووکه‌یه‌یان بۆ چاپ و بلاوده‌کرده‌وه. به‌ خۆپایی «ابه‌شیانده‌کرد، هه‌موو « بازار، په‌رتووکه‌خانه، خۆتندنگه، په‌یمانگه و زانکۆکانی تورکیا » یان لێ پرده‌کرد. بۆ نه‌ونه: « سمایل بێشکچی » باسی په‌رتووکیکی نووسه‌ری تورک « محهمه‌د شه‌ریف فورات » ده‌کا. له‌ سالی

«1948» دا، له ژبې ناوې «هر ټيمه کاني پوځي لارې و ميټرووی ناوچې وارتو» وه نووسراوه. له سالی «1960» دا، له لایمن ژبه پال «که مال گورسټیل» هه پيشه کېي بۆ نووسراوه. پاشان، له سهر نهرکی شاليارگه پوځي توري چاپ و بلاوکراوه ته وه. ژماره يه کې يه کجار زوری، به خوږايي به سهر هه موو ماموستا کاني زانکو و يه کيتييه خوښکاره کاندالې دابه شکراره. بۆ هه موو پوځي نامه و گوڅاره کان نيراره. په رتووکخانه ي خوښنگه کان، شوښنه سهر يازيه کان، ده زگه و ماله زانکو يه کاني لې پوکراوه. «160، 10»

ټيسته، بۆمان روونبووه، باري کورد له توري دا چونه. بۆچي زوري ي کورد، زماڼي زکماکيې خوږيان نازان؟ دياره، ټيمه به شيويه کې گشتيې باسما نکرده. نه گينا، نه م ده رکه وته يه، له کوندا زور بلاوبوه. به تايه تيې، له نيو «خوښه وار، رووناکير، نووسر، هونه، زانا و پياوه تاييښه کان» دا، له راده به ده ربوه.

هر له کونه وه، له هر چوار پارچه کې کوردستان، ده ولته دا گيرک ره کان هه ميشه هوليانداده، چن کورديکي خوږوښ و نيشتمان فروښ، وهک توله و تانجبي راگرن. به هر شيويه بې، ده ميان چه ورکهن، هانيان دن، تا به شيوازيکي چه وت و خراب، له سهر «زمان، هونه، ويژه، جوگرافيا، ميټرو و په چه له کې کورد» بنووسن. زانيار ي هه له، له نيو پريزه کاني نه ته وه ي کورد و نه ته وه سهر ده سه کاني چوار ده ولته ته که دا بلاوکنه وه. به م کاره شيان ده يانه وي، له لايه که وه، له پتي «نووسر، شاره زا و نه کا ديمييه کاني کورد» خوږه وه، هم باوه به کورد، هم باوه به گه لاني ناوچه که و جي هانيش بيتن، نهو زانيار ييه هه لانه راستن. له لايه کې ديکه شه وه، نهو زانيار ييه چه واشه کراونه، بۆ دژايه تيکردني بزوتنه وه ي نه ته وه يي و راميار يي کورد به کاريتن. چونکه، له م رتيه پتر، هيچ جوړه رتيه کې ديکه ي هه زانتريان نه دوزيو ته وه!

يه کتي له نووسره کورده خوږوښانه، «ره شيد ياسمي» يه، که «ميټرووی نه ژاد و په يوه سته گي کورد» ي دانا وه. هر چه نده، هيندي راستيې، له م بهر هه مه دا هيه به لام، له زور شوښندا، به ده سي نانقه س راستييه کاني

شیتواندوو. جگه لهووی، وهک نووسەر خۆی، ده‌یاره‌ی به‌رهمه‌که‌ی ده‌لتی:
(له‌ سەر داواکردنی وه‌زاره‌تی رۆشنبیری ئێران نووسراوه، به‌و مه‌به‌سه‌ی که
« په‌گه‌ز و یه‌کیته‌ی میله‌له‌تی کورد له‌گه‌ل میله‌له‌تی ئێراندا » فارسیدا - ق.
کوردۆ «، هه‌روه‌ها، یه‌کیته‌ی میژوویان و هاوکاری کورد له‌ ژبانی ئێراندا
پیشاندردی)» (35,78)

لێره‌دا، نووسەر به‌ هه‌موو توانایه‌وه، زۆر بیتا‌کانه‌ ده‌یه‌وێ، بیه‌سه‌لینه‌ی،
کورد نه‌ته‌وه‌یه‌کی په‌سه‌ن نییه، خاوه‌نی زمان و که‌لتوو‌ری تایبه‌ی خۆی
نییه. به‌ل‌کوو، په‌گه‌زی کورد له‌ فارسه‌کانه‌وه‌ هاتوو. ئهم دید و بۆچوونانه،
جگه‌ له‌وه‌ی، له‌ سه‌داسه‌ده‌ له‌ن، له‌ هه‌مان کاتیشدا، به‌ کار‌ت‌کی چه‌وت
داده‌ن‌رتن و به‌ گران له‌ سەر نه‌ته‌وه‌ی کورد ته‌واوده‌بن. بۆیه، هیچ کوردی بۆی
نییه، به‌ ناوی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه‌ گوتار بنووسێ، هیچ جوژه‌ به‌یاری‌دا، که
پێوه‌ندییه‌کی سه‌ره‌کیی به‌ « جوگرافیا، میژوو، زمان، وێژه و کێشه
ستراتیژییه‌کانی کورد » وه‌ هه‌بێ، به‌ل‌کوو، ته‌نیا ده‌زگه‌ نه‌کادییه‌
کوردیه‌کان ده‌توانن، ئهو جوژه‌ کارانه‌ بکه‌ن و به‌یاری له‌ سەر بده‌ن.

هه‌لبه‌ته، نووسه‌ری‌کی وه‌ک « ره‌شید یاسمی »، یه‌کتی له‌و کورده
په‌ونا‌کیرانه، به‌وه، له‌ سەر داواکاری، ده‌وله‌تی ئێران، زمانی کوردیی، به
دیالیکتیک‌کی زمانی فارسیی داناوه. بۆیه، گوتویه‌تی: (تا ئهم سالانه‌ی
دوایی، له‌ هه‌موو ناچه‌کانی کوردستاندا، جگه‌ له‌ نووسینی فارسیی، هیچ
نووسینه‌ی‌کی تریان به‌کار نه‌ده‌هێنا.) پاشان، ده‌لتی: (میژوونووسان و
زانیانی کورد، به‌ زمانی فارسیی نووسیویه‌نه) (54,78) «شه‌ره‌فنامه‌» شی
به‌ نمونه‌ هێناوه‌ته‌وه. به‌لام، ئهم کورده‌ ناپاکه، ته‌ماشای ئه‌وه‌ی نه‌کردوو،
به‌ ده‌یان هۆنه‌ری کورده‌مان هه‌بووه، زۆر له‌ پیش « شه‌ره‌فخان » وه‌،
هۆنراوه‌کانی خۆیان، به‌ زمانی کوردیی هۆنیوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها، هه‌موو ئایینه
کۆنه‌کانی کورد، چ له‌ پیش و چ له‌ پاش زاین، به‌ زمانی کوردیی
نووسراون! ئه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی، به‌ هیچ شی‌وه‌یه، یاسی بنده‌سیی و
چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کوردیی نه‌کردوو، که‌ له‌و کاته‌ی ئهو به‌رهمه‌که‌ی
خۆی نووسیوه، داگیرکه‌رانی کوردستان، به‌ هیچ جو‌ری، له‌ هیچ به‌شی‌کی
کوردستان، پێگه‌یان نه‌داوه، کورد به‌ زمانی خوی به‌خوینی و بنووسی!

له‌به‌رنه‌وه، هیتندی له نوسهر و زاناكانی كورد، وهك پتویست وه‌لامی «یاسه‌می» یان داوه‌ته‌وه. لهو باره‌یه‌وه، پرۆفیسۆر «كوردۆییف» ده‌لتی: (زمانی هه‌ندیک له هۆزه‌كاني زووی زاگرووس، كه له بنچینه‌ی دروسکردنی میلله‌تی كورددا هاوبه‌شییانكردوه، له خیزانی زمانه ئێرانییه‌كان بوون. له‌م پرووه‌هه زمانی كوردیی، وهك یه‌كتی له زمانه‌كاني ئه‌سلی زاگرووس خزمایه‌تی و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل زمانه‌كاني میدی و پارفیایی و فارسیدا هه‌بووه، به‌لام، به‌هیچ جوړی له زمانی فارسییه‌وه دروست نه‌بووه و نه‌كه‌وتوته‌وه، وهك ره‌شید یاسمی وای شهرمانه ده‌یه‌وتی، بیسه‌لمینتی. بیتگومان، هاوبه‌شیکردنی ماد و پارفیان و فارس له دروسبوونی میلله‌تی كورددا بووه به‌هۆی به‌هیزکردنی پتوه‌ندی له‌گه‌ل زمانه ئێرانییه‌كاندا «میدی، پارفیایی، فارسی» به‌لام، ئه‌مه به‌هیچ جوړی نابێ به‌ه‌لگه بو‌نیشان‌دانی ئه‌وه‌ی، كه كورد له فارسه‌وه په‌یدا‌بووی و زمانی كوردیی لق‌ی بێ له زمانی فارسی). «45-44, 78»

ئینجا، با بزانی، ده‌وله‌ت چۆن ده‌توانی، زمانی تاین یا زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، به‌سهر نه‌ته‌وه‌كاني بنده‌سی خۆیدا بسه‌پینتی؟ به‌چ شتیه‌یه، دژایه‌تی زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌كاني دیکه ده‌كا؟ هه‌له‌ته، كه گوتمان ده‌وله‌ت، واته: «یاسا، ده‌زگه‌ی راپه‌راندن، ده‌سه‌لاتی رامیاری و سه‌ریازی، له‌شكرکیشیی و هیزی پۆلیس، گرتووخانه و راوانان، گرتن و كوشتن، توانای مه‌راتیی و مه‌تیرالیی» و گه‌لتی شتی دیکه‌ش ده‌گه‌یه‌نتی. بۆیه، یه‌كه‌م کار، ده‌وله‌ت په‌نای بو‌به‌ری، یاسایه، تا به‌هۆی یاساوه، ئه‌و دید و بو‌چوونه شۆقینییانه‌ی نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س، به‌سهر دانیش‌توانی ده‌وله‌ته‌ فره‌نه‌ته‌وه و نیشتمان‌كه‌دا بسه‌پینتی. با بزانی، یاسای تورکیا، له‌و باره‌یه‌وه چیمان بو‌باسده‌كا.

له‌هه‌ر دوو ده‌ستووری سالانی «1961 و 1982» دا هاتوه، كه (ده‌ستوور سرووش و دینامیکیتی خۆی له‌رتبازی نه‌ته‌وه‌یی تورکه‌وه وه‌رده‌گرتی). «239, 10» پوخته‌ی هه‌ر دوو خالی سێ و چواری ده‌ستووریش ده‌لتی: جگه له‌زمانی تورکیی، به‌هیچ شتیه‌یه، هیچ جوړه زمانیکی دیکه‌ی یاساغ، له‌تورکیادا به‌کار نه‌هێنری. هه‌موو «چاپه‌مه‌نیی، قه‌وان، کاسیتی

ریکۆرده، کاسیتی قیدیۆ، وینه « و هەر شتیکی دیکه، پیتچهوانه‌ی خالی سێ بێ، ده‌سی به‌سه‌رداده‌گیرێ. سه‌یر نه‌وه‌یه، له‌ کاتی‌کدا نووسین و بلاوکردنه‌وه، به‌ زمانه‌کانی دیکه‌ی گهلانی تورکیا قه‌ده‌غه‌ده‌کا، که‌چی، به‌ هیندی له‌ زمانه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک « ئینگلیزی، فرهنسی، ئه‌لمانی، فارسی، عه‌ره‌بی، ئه‌رمه‌نی « و چه‌ن زمانتیکی دیکه‌ش، هه‌موو شتی بلاوده‌که‌نه‌وه، ته‌نیا به‌ کوردی نه‌بێ، سزای له‌ سه‌ر داده‌نین!

هه‌لبه‌ته، مه‌ترسیی کورد و زمانی کوردی، له‌ هه‌موو ئه‌و گهلانه و زمانه‌کانیان، بۆ سه‌ر تورک زۆر زیاتره. بۆیه، وا به‌و شتیه‌یه، قه‌ده‌غه‌یان کردوه! هه‌روه‌ها، ده‌بینین: له‌ ده‌ستووری سالی « 1983 » دا، له‌ هەر دوو ده‌ستوره‌کی پیتشوو خراپتر نووسراوه. چونکه، چه‌ندین جار، ئه‌و شتانه‌ی دووپاتکردۆته‌وه. له‌ به‌رگه‌ی یه‌کدا ده‌لتی: (ئه‌م یاسایه، سه‌ره‌تا و لیسته‌ی تایبه‌تی، بۆ چاپه‌مه‌نی و بلاوکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ڕ پیکه‌ده‌خا. ئه‌وانه‌ی پتوه‌ندیان، به‌ زمانه‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانه‌وه‌ هه‌یه، به‌ مه‌رجی بایه‌خ به‌ یه‌کیتی نێوان « ده‌وله‌ت، خاک، نه‌ته‌وه و سه‌روه‌ری » بدا، که‌ هه‌رگیز لێک جیا ناکرێنه‌وه، هه‌روه‌ها، بایه‌خ به‌ « کۆمار، ئاساییشی نیشتمانی و پاراستنی ڕژیمی گشتی ده‌وله‌ت » بدا. (240، 10)

ئه‌مه، ته‌نیا یه‌ک به‌رگه‌ی ئه‌و ده‌ستوره‌ بوو. به‌رگه‌کانی دیکه‌شی، گه‌ر خراپتر نه‌بن، هه‌رگیز باشتر نین. چونکه، مشتی نمونه‌ی خه‌روارێکه، بۆیه هه‌ر هینده به‌سه!

« Tahsin Sarac », یه‌کتی له‌و نووسه‌ر و هۆنه‌ره، کورده‌ خو‌فرۆشه‌ به‌ ناویانگانه‌ی تورکیا بوو، که‌ ڕۆلێکی گه‌وره‌ی له‌ « ژيانده‌وه، بوژانده‌وه و گه‌شه‌سەندنی زمانی تورکیی » دا بینیوه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی، له‌ ڕێکه‌وتی (1989/06/28) دا مرد، پتر له‌ بیستۆینج « نووسه‌ر، هۆنه‌ر، زمانه‌وان و ڕۆژنامه‌نوس », ده‌ریاره‌ی ژبان و به‌ره‌مه‌کانیی، شتوازی نووسین و ده‌سه‌نگینی « ته‌حسین » یان نووسی و دوان. هه‌ر هه‌مووشیان، پتیا و ابو، (ته‌حسین به‌ زمانتیکی خاوتنی تورکیی نووسیویه‌تی، زۆر هۆگری زمان و وێژه‌ی تورکیی بووه، به‌ هۆی هۆزراوه‌کانیه‌وه، زمانی تورکیی قوولایی یه‌کی په‌یدا کرد. (249، 10)

ئەو كوردە ناپاكە، ھەمیشە ووشەى كوردىي پەسەنى، لە زمانى كوردىيەو دەدزى، زمانى توركە مەغولەكانى، پىن دەولەمەند دەكرد، كە ئەو پۆ توركەكان، بە چەن ووشەيەكى خاوتىن و پەسەنى توركىي دادەنيتن! ھەر وەك ھۆنەرى تورك « Refik Durbas » دەلتى: (تەحسین، ھۆنەرى زمانى توركىي خاوتىنبوو. ئەو، ئەو مامۆستايە بوو، كە خاوتىنترىن داپشتەكانى زمانى توركىي، بۆ ھۆنراوھ گۆپى. بە ھۆى بەردەوامبوون و سووربوونی، لە سەر چلوورەبەستنى سەلىقەى ھۆنراوھى ئەو، ئەم زمانە بوو بە زمانى ھۆنراوھ، دواى ئەوھى، لە توركمانھى كۆن بىژايەوھ.) «250،10» بە مەرجى، وەك « بېشكچى » دەلتى: (تەحسین كورد بوو. بەلام، ھەرگىز ئەوھى پا نەدەگەياند. بەلكوو، نكولى لە كوردىتى خۆى دەكرد.) «250،10» ھەروھە «بېشكچى» دەلتى: (تەحسین دەيگوت: من كورد نيم. لەبەرئەوھ، ئەركى سەرشانى من نىيە، دژى تىرۆر بكوشم، كە بەرانبەر كوردەكان دەكرى، يا داکۆكى لە مافەكانىيان بكەم.) «254،10» ئەوھ لە كاتىكدا، چەندىن كەلەنووسەر و ھۆنەرى مەزنى وەك: « عەلى حەرىرى لە سەدەى يازدە، مەلای جىزىرى لە سەدەى دوازدە، فەقى تەيران لە سەدەى چواردە، ئەحمەدى خانىي لە سەدەى حەڤدە و حاجى قادرى كۆي لە سەدەى ھەژدە » دا دەبينىن، چەندىن سەدە لە پېش ئەو كوردە ناپاكەوھ ژيان، ھىندىكيان، بېريان لە زمانى نەتەوھى و وێژەى كوردىي كردۆتەوھ، ھىندىكى دىكەشيان، سەرەراى زمان و وێژە، خەمى مېژووى كورد، پزگارىي و سەرەخۆي كوردستانىشيان خواردووھ. كەچى، « تەحسین » يكى بە پەچەلەك كورد، بە « دل، دەروون، مېشك و باوەر » تورك، لە كۆتايى سەدەى بىستەمدا، پشت لە زمان و نىشتمانەكەى خۆى دەكا، پۆژانە، پۆلەكانى نەتەوھەكەى، لە بەر چاوى سەردەبەرى، نكولى لە كوردىتى خۆى دەكا و فزە لە خۆى دەبەرى!

ھەلبەتە، ئىمەش دەزانين، ھەر دوو سەردەمەكە، زۆر جىياوازيان ھەيە. بەپىي پېشكەوتنى بېرى نەتەوھى و خوتىندەوارى بووايە، ديارە دەبووايە، « تەحسین » پتر لەو كەلەپىاوانەى كورد بكوشاىە. بەلام، وا ديارە، زۆر گرنگ نىيە، گەر ھەزارانى وەك « تەحسین »، لە داىك و باوكىكى كورد

و له کوردستانیش له دایکبووین، گهر ههستی نه تهوه بیان نه بوو، خویان به کورد نه زانی، خویان به تورک فروشت، دژی نه تهوه که ی خویان راوهستان، که ی نه وانه کوردن؟ به پیچه وانه وه، هه میسه ده بی، له پیزی دوژمنان و داگیرکه رانی کوردستاندا دایاننیتین. هه زهرتیکی گه وره ی پایه بلندی وهک «ئه حمه دی خانیی»، بویه، به کوردیی دهینووسی، تا به کورد و جیهان راگه یه نن، نه تهوه ی کوردیش، زمانی تایبه تیی خوی هیه. کورده کان هه ر تالانیی و جهنگ نازانن، به لکوو، خویندن و نووسینیشان هه یه، چیرۆک و هه زراوهش ده نووسن، که چی ناپاکیتیکی وهک «ته حسین»، دان به زمانه زکماکییه که ی خوشیدا نانن!

دیاره، ئه م تراژیدیا گه وره یه، به شتیکی زۆری، بۆ لاوازی ههستی نه تهوه یی ده گه پیتته وه. وه نه بی، ته نیا هه ر ئیمه ی کورد خۆمان، هه ستمان به و که موکوپیه گه وره یه کرد بی. به لکوو، هه موو ئه و «ئه فسه ر، نووسه ر، گه پۆکه بیانیی» و که سانه ی، به هه ر شتیه یه بوو بی، ماوه یه له کوردستان ژیاون، له نزیکه وه سه رنجی کۆمه لگه ی کورده واربیان داوه، هه ستیان پی کردووه، کورد له و پرووه وه گه لێ لاوازه. بۆ نمونه: ده یانی وهک «سمایل بێشکچی» پی له سه ر ئه وه داده گرن. ئه وه ته، ئه فسه رتیکی رووسی وهک «Aurianof» له سه ده ی نۆزه دا ده لێ:

(ههستی نه تهوه یی له نیو کورده کاند، زۆر لاوازه. به لکوو، له وانه یه له کرده وده هه ر نه بی.) «10، 273 - 274» جا، گهر ههستی نه تهوه یی کورد، لاواز نه بوایه، بۆچی، له به ره به یانی میژوو وه، له لایه که وه جهنگی نیتوخۆ له نیوان کورد - کوردا پروویده دا. له لایه کی دیکه شه وه، هه ر کاتی، شۆرشیکی چه کداری به ریا بوو بی، به هه زاران جاشه کورد دروسبو وه، چه کیان بۆ دوژمنی داگیرکه ره له لگرتوه، نوکه ربیان بۆ کردوون، دژی شۆرش و نه تهوه که ی خویان جهنگاون، وهک که ری دیز، هه زیان به توژینی خویان و مردنی خاوه نه کانیان کردو وه! به راستیی، ئه م دوو ده رکه وته دژتیه چه په له، له کۆمه لگه ی کوردا، به خه وش و لاوازییه کی گه لێ گه وره داده نرین، په له یه کی گه لێ رهش و چلکن، ته ویتلی بزوتنه وه ی پرزگاریخوازان و نازادیخوازانیه نه تهوه ی کردی، له سه رانه ری میژوودا ساوغدا وه.

7. زمانی نه‌ته‌وه‌یی و ځاکنه‌ره‌کانی گۆران :

تا ئیسته، به ته‌واویی بۆمان پوون نه‌بوته‌وه، زمانی گهلان به گشتیی و زمانی کوردیی به تاییه‌تیی، که‌ی په‌یدا‌بوون؟ چونکه، میژووی زمان، وه‌ک میژووی هیچ شتیکی دیکه نییه، تا بئ سهریه‌شه، شتیکی لی هه‌ل‌کرتین! زمان، میژوویه‌کی لیلی هه‌یه. به‌لام، هینده ده‌زانین، له‌و رۆژه‌وه تیره و هۆزه‌کان، له‌ ناوچه‌یه‌کی دیاریکراودا کۆبوونه‌ته‌وه، خۆیان رت‌ک‌خستوه، په‌کیانگرتوه، سهریان به‌یه‌کدا کردوه و بریاریانداوه، پتکه‌وه بژین، چهن گه‌لیکی جیاوازیان پتکه‌یتناوه. له‌ سهرده‌میکی میژوویی دیاریکراویشدا، گهل و نه‌ته‌وه‌کانی، سهر رووی ئهم زه‌ویه دروسبوون. پاشان، به‌پیتی پتووستیه‌کانی ژبانی کۆمه‌لایه‌تیی، زمانه جیاوازه‌کانی گهلانی جیهانیش په‌یدا‌بوون، تا پتکه‌وه ئاخافتن‌کهن و له‌یه‌کدی بگهن. به‌لام، هه‌لبه‌ته، کاتیکی زۆری و‌ستوه، تا ههر یه‌کتی له‌و زمانانه، به‌ته‌واویی، ره‌گی قوولی خۆی، له‌ نیو جهرگه‌ی کۆمه‌لگه‌که‌دا دا‌کو‌تاوه، تا پتکه‌یشتوه و پت‌شکه‌وتوه. له‌ کۆتاییشدا، له‌ نیو چوارچێوه‌ی، یه‌کتی له‌و چوار خێزانه گه‌وره‌یه‌ی زمانه‌کانی جیهاندا، جیگه‌ی خۆی کردۆته‌وه.

هیندی له‌و زمانانه، گه‌لی به‌هیزبوون، توانای خۆراگری و ژبانیه‌یه‌وه، بۆیه، تا ئه‌ورۆش ماونه‌ته‌وه. هیندیکی دیکه‌شیان، له‌ به‌ر لاوازی ره‌گوریشه‌یان، ههر زوو بوونی خۆیان له‌ده‌سداوه و له‌ بۆته‌ی زمانه‌کانی دیکه‌دا توواونه‌ته‌وه. مه‌رجیش نییه، هه‌موو ئه‌و زمانانه‌ی، له‌ ده‌س فه‌وتاندن رزگاریانبوه، له‌به‌رئوه‌ بووی، زۆر به‌هیزبوون، یا ئه‌وانه‌ی شوته‌واریان نه‌ماوه، ته‌نیا له‌به‌رئوه‌ بووی، لاوازیبوون. به‌لکوو، شه‌ش ڤاکته‌ری زۆر گرنه‌ک، رۆلی سهره‌کیان، له‌ مانه‌وه یا فه‌وتاندنی، زمانه‌کاندا گه‌راوه :

یه‌که‌م - هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی :

ئه‌وه‌ی گومانی تیدا نییه، ئه‌وه‌یه، پتوهندیه‌کی توندوتۆڵ، له‌ نیوان هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و زمانی نه‌ته‌وه‌ییدا هه‌یه. تا ئه‌و هه‌سته به‌هیزترین،

زمانی نه تهوهیی پتر بایه خی پی ده دری و پیتشه که وی. به پیچه وانه شه وه، تا هستی نه تهوهیی لاوازی، بایه خیتی زور، به زمانی نه تهوهیی نادر و دواده که وی. چونکه، زمانی نه تهوهیی، هستی نه تهوهیی ده بوژیتیتسه وه، په نگوروی ده پازینیتسه وه. بویه، به شتیه ده کی گشتیی، نه وانه ی زمانی نه تهوهیی خویان نازان، هستی نه تهوهیی یان کزولا وازه. بو نمونه: نه مه لا کوردانه ی، له باکوروی کوردستان، به زمانی کوردیی خوتندوویانه، له گهل نه وه شدا، وهک مه لاکانی دیکه، زمانی نه تهوهیی خویان نازان، هر به تورکییی خوتندوویانه، هستی نه تهوهیی یان زور به هیتزتره. چونکه، به زمانه شیرینه په وانه که ی خویان، بابه تی «نایین، میژوو، زمان و ویره ی کوردی» یان خوتندووه، که کاریکی زوری، له هستی نه تهوهیی یان کردووه. «سمایل بیتشکچی»، نه و جوړه مه لایانه به «نیتیتلیگینسیا» ی کورد ناوده با. «245,10»

هستی نه تهوهیی، به هستیکی خورسکیی و خاوین داده نری، له قولایی و ناخی هموو مرؤفتکدا، به شتیه و پله ی جیاواز، جتگی خوی گرتووه. له هموو قوناغه کانی، ژبانی کومه لکه جیاوازه کانداه بووه. لای هموو گهل و نه تهوهیه کی، سهر پوی نه م زهویه همبووه و هیه و هر ده شمتین. له قوناغیکی میژوویی تایه تیدا پیدا نه بووه. به لام، لای هموو نه تهوهکان وهک یهک نه بووه و نیسه و ناشی. به لکوو، به گویره ی باره «نه تهوهیی، رامیاری، نابوری و کهلتوری» یه که گوړاوه و ده شگوړی، به پله ی جیا جیا که شه یکردووه و که شه شده کا. له هیتندی قوناغدا، زور لاواز بووه، شاراوه بووه. که چی، له هیتندی قوناغی دیکه دا، له سهره تایی بوژانه وه و که شه کردنیدا بووه. له هیتندی قوناغی دیکه شدا، زور به هیز و به تاووتینبووه. بو نمونه: له قوناغی سهرده می، بوژاندنوهی زمان و کهلتوری نه تهوه پیدا ده بین، له نیو که لانی نه وروپادا، هستی نه تهوهیی یان له بوژاندنوه دا بووه. (بیروباوه ری پتیسانس و نه نجامه کانی به شتیه ی جوړبه جوړ، هستی نه تهوهیی یان له ناو که لانی نه وروپادا ژبانه وه. چونکه، زمانی نوی بووه نامرازیک و نه و به ره مه فیکریانه ی پی دهنوسرا، که له به رده سی جه ماوهردا بوون.) «82,91»

دووهم - ټایین :

هه لېبه ته، هه روا به خوږایی نییه، فاکتوری ټایین، بۆ « مانه وه، گه شه کردن و بلاو بوونه وهی زمانه کان »، به هیژترین هو بووه. نهم خاله مان، له باسی زمانی ټایین و زمانی نه ته وه ییدا، به درژی باسکرد.

سیتم - دهسه لاتی دهوله ت :

هه موومان ده زانین، دهسه لاتی رامیاری و نابوری، چ بایه خټکی گه وړه و گرانی، له ژبانی نه ته وه کانداهیه. جگه له وهی، سه را پای ژبانی نه ندامانی، کو مه لگه یه کی دیار یکر او ده بوژنیتته وه، کاریکی گه لنی گرن گیش، له جوری « په وړه وړه کردن، هه سستی نه ته وه یی و نیشتمان په وړه وړی، گه شه کردنی زمان و که لتوری نه ته وه یی » ده کا. به کوردییه که ی: دهسه لات، گه ل و زمانی مردو و زیندو ده کاته وه. بۆ نمونه: جووه کان به هو ی دهسه لاتی دهوله ته وه، و اتا « دهسه لاتی رامیاری و نابوری »، گه له که یان له قړ کردن پاراست و زمانه که شیان زیندو و کرده وه. به شپوه یه کی گشتی، فاکتوری ټایین و دهسه لات، دوو فاکتوری گه لنی گرن گن و پتر له فاکتوره کانی دیکه، کار له زمانی نه ته وه یی ده که ن.

چوارم - فاکتوری جوگرافیا :

جگه له وهی، فاکتوری جوگرافیا، کاریکی زوری له بلاو بوونه وهی زمانه کان کردووه. هه لېبه ته، نه و نه ته وانه ی، له ناوچه شاخاوییه کان ژباون، له بهر سه خستی و چری نه و ناوچانه، که س ده سی پټیاندا نه گه یشته وه، داگیر که ران به ده گمن پټیان تټیکه و ته وه. نه وانیش، له لایه که وه، به ناسانیی زمانه که ی خو یان، له تیکه لا بوون و تواندنه وه پاراستووه. له لایه کی دیکه شه وه، زمانه که له و سنو وړه ته سکه دا ماوه ته وه و پتر بلاو نه بو ته وه. بۆ نمونه: گهر زمانی کوردی، به تاییه تیی به شه دیالیکتی هه ورامی بگرین، ده بینین: تا نه وړو پارتیزگاری بوونی خو ی کردووه. هه وړه ها، نه و نه ته وانه ی، بیابانشین یا دهشتنشین بوون، فاکتوری جوگرافیا، به شپوه یه کی دوو لایه نه، کاری له زمانه که یان کردووه. هم زمانه که یان، له لایه ن زمانه کانی دیکه وه، زووتر و پتر کاری تټیکراوه. هم زمانه که شیان، کاری له زمانه کانی دیکه کردووه. چونکه، به پټی

هه لکه وتی جوگرافیا و بایه خی ستراتیژی گۆراوه، ئەو ناوچانە، هەمیشە لە ژێر گوشاری « پەلاماردان، جەنگ و داگیرکردن » دا بوون. جگە لەوەی، سەرە ڕێگەی کاروان و بازرگانیی، گەلانی جیاوازی ناوچە کە بوون، جۆرە تێکەڵاویی یەک، لە نێوانیاندا سازبوو، یارمەتی بۆ لاو بوونەوهی، زمانە جیاوازهکانی داوه.

پێنجەم - بازاری یە کگرتوو « نابووری » :
فاکتەری نابووری بە گشتیی و بازاری یە کگرتوو بە تاییهتی، کاریکی زۆر، لە بۆلابوونەوه و پیشکەوتنی زمانەکان دەکەن. کاتی بازاڕە پچووکەکان یە کەدەگرن، بازرگانیی پیشدەکوئی، پێوەندییە کۆمەڵایەتییهکان قسۆلدهبەنەوه. ئەو کاتە، بازاری یە کگرتوو ڕۆلێکی گەلی گرن، لە پیشکەوتنی زمانی نەتەوهییدا دەگێڕی. بۆ نمونە: لە سەدهی پازدەهەم و شازدەهەمدا، بازاری یە کگرتوو لە ئەوروپا پەیدا بوو، زمانی نەتەوهیی دەرکەوت و گەشەیکرد.

شەشەم - پیشکەوتنی زانست و تەکنۆلۆژیا :
هەلبەتە، تا زانست و تەکنۆلۆژیا پیشکەوئی، زمانی نەتەوهیی، پتر بۆلابوونەوه و پەرەدەستی. بۆ نمونە: کاتی ئامیتری چاپەمەنیی نوی، لە « ئەلمانیا » دۆزرایەوه، شۆڕشیکی گەورە « زانیاری، زانستی و کەلتووری » بەرپاکرد. بۆ کۆمەڵگەی مۆ، دەسکەوتیکی گەلی مەزن بوو، (ئەوهی چاوهڕوان نەدەکرا، کتۆپر روویدا و لە دەورووبەری سالی « 1445ز » دا، « یوحەننا گوتینبیرگ 1400 - 1468 » ز. توانی، یە کەم ئامیتری لە تەختە دروسکراوی چاپکردن دروسکا.) « 83،91 »

میتروونوسان، داھێنانە کە « گۆتینبیرگ »، بە گەورەترین دیاری گەلی ئەلمانیا دادەنێن، کە ناوبراو لە سەدهی پازدەهەمدا پیشکەش بە مۆفایەتی کرد. تەنانەت، یە کەم لەم بارەیهوه گوتوویەتی: (داھێنانە کە « گۆتینبیرگ، لەو جۆرە کارانەیه، کە یە ک جار ڕوودەدەن و دووبارە نابنەوه.) « 85،91 »
هەر وەها، دواتریش بۆ یە کەم جار، یە کەم تاییهراپتەر، لە سالی « 1867ز » دا، دروسکرا. نیدی، هێندە دیکە، باری کەلتووری، هەنگاوی گەلی گەورە، بەرەو پیشەوهنا! دیارە، ئەم فاکتەرە هەموویان پێکەوه، کاریکی

زۆریشیان، له «ههستی نه تهوهیی، زمان و کهلتووری کورد» یش کردووه. ههر چهنده، کورد ههستی نه تهوهیی لاوازه، بهلام، ههر له کۆنهوه تا ئه ورۆ، زمانه کهی خۆی، به دل و گیان پاراستووه. چهندین پێشه وای رۆژنامه وانی کوردی وهک: «حوسین حوزنی موکریانیی، پیره میترد و صالح قهفتان»، چاکي چالاکییان هه لکردووه، به هه موو شیوهیه، رله ی زمانه کهی خویان کردووه. به تایبه تیی کاتی، دوا ی جهنگی یه که می جیهان، یه که م چاپخانه له کوردستاندا دامه زرا، ههر به یه کجار، زمان و کهلتووری کوردیی پیشخست.

ده بئ، زمانی نه تهوهیی چیی، وا به و شیوهیه، گهلانی جیهان، هینده بۆی به په رۆشن؟! قوریانیی له پیناودا ده دن؟! تو بلتی، نه و که سه ی زمانیکی دیکه، به باشی بزانی، ههر چی بو، به کامی دلی خۆی بتوانی، به و زمانه ده ربهری؟ باوه ر ناکه م، گهر مرۆف، جگه له زمانی دایک، چهندین زمانی دیکه ش بزانی، به هیچ شیوهیه بتوانی، چیرۆکی لی وه رگری، به ته وایی لییان تیبگا، هه ست و هۆشی بیزوتنی، دهروونی بو رۆژتتی، دید و بۆچونه کانی خۆی پت ده ربهری! بۆیه، هۆنه ریکی به نا و بانگی ئیستالیی وهک «دانتی نه کیگیری 1265-1321» ز، به یه کتی، له پێشه و مه زنه کانی سه رده می رتنیسانس داده نری. له بواری بزوتنه وه ی «روونا کبیری، وێژه یی، هونه ریی، کاری نه کادییی و رامیاریی» دا، شۆره سواریکی بی وێنه ی سه رده مه که ی خۆی بووه. له بری زمانی لاتین، زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆی به کاره یناوه. نه و که له نووسه ر و زانا گه وره یه، ده رباره ی زمانی نه ته وه یی ده لتی: (زمانی نه ته وه یی له توانایدا هه یه، پال به میلله ته وه بنی، گۆرانیکی بنه رته تی تیدا پتیکبتتی.) «93،91»

«جیوفانی پوکاشیۆ 1313 - 1375» ز، نووسه ر و ناوداریکی ئیتالی بو، له رتی زمانی نه ته وه یی و نامۆزگارییه کانی «دانتی» یه وه توانی، ههستی نیشتمانپهروه ریتی له ناو جه ماوه ردا به رزکاته وه. به و په ری توانا شیه وه هه ولیده دا، له به ره مه نه ده بییه کانیدا پله و پایه ی زمانی نه ته وه یی ئیتالیا جیگیرکا و بیچه سپتتی، نه و زمانه، زمانی نووسین و لیکۆلینه وه بو، خوشی به و زمانه به ره مه کانی نووسییه وه.) «114،91»

میژووی مرۆڤایه تی، به ده گهمن، بلیمه تیکی وهک « لیۆناردۆ دافینشی 1452 - 1519 » ز. به خۆیه وه دیوه. « دافینشی »، له هه موو بواره جیاوازه کانی « هونه ر، وێژه، زانست و بیر » دا، سوارچاکتکی بێتینه بوو. بهو شتیه لیهاتوو، سه رکه وتوو و به رده وامبووین، تا ئیستا نه بووه. بۆیه، به ناویانگترین بلیمه ت و داهینه ری، سه رده می رێنیه سانس ده ناسرێ. « لیۆناردۆ » یه کتی بوو، لهو هونه رمه نده بلیمه ت و لیهاتووانه ی، بایه ختکی زۆری، به زمانی نه ته وه کی ده نووسییه وه و به توندیی وهک رۆله یه کی ئه مه کداری گه ل و سه رده مه که ی، دژی زمانی لاتینی بوو. له م باره یه وه، به چه ن ووته یه کی به نرخ، رای خۆی ده رده برێ و ده لێ: « ... له نیۆ زمانه که ی خۆمدا، ئه وه نده م ووشه هه یه، زۆر له وه زیاترن، ته عبیریان له شته کان پێ بکه م و ناوه رۆکی بیرو پرایه کاغیان پێ ده ربهرم ... » (141، 91)

بهو شتیه ده بینین: زۆری زۆری پێشه وایانی رێنیه سانس، وهک: (دانته، په ترارک، پوکاشیۆ، دافینشی، میخایل نه نجیلۆ و ئارازمس ... تاد) شانازیان به زمان و که لتووری نه ته وه یی خۆیا نه وه کردووه. بایه ختکی زۆریان پێ داوه، گه لێکیان پێدا هه لداوه، پراژه یان کردووه. بۆیه، بهو شتیه یه، ته لاری کوشکی رازاوه ی « زمان، هونه ر و وێژه ی نه ته وه یی » خۆیان، له حه وت ته به قه ی ئاسمانی نیشتمانه کانیان تێپه راندووه، تا تا که ئیتالییه کیش مابێ، ده بی، ده سی رێز و خۆشه وستییان بۆ به سنگه وه بگرن.

له نیۆ کۆمه لگه ی کورده واریشدا، گه لێ « خۆینه واری گه وره، پروناکبیری مه زن، نووسه ری هێژا، هونه ری پایه بلند و زانای به ناویانگ » مان هه بووه و هه یه، که ژیا ن و گیانی خۆیا ن، له پێتاوی « ووشه ی پیروزی کوردیی، زمانی نه ته وه یی، میژووی کورد » دا به هه رزان داناوه. ئه رکی رێنیه سانسێکی کوردییان، له ئه ستۆی خۆیا ن گرتووه. پراژه یه کی زۆری نه ته وه ی کوردیا ن کردووه. وهک د. « کهمال مه زهه ر » یش ده لێ: (قازی محه مه د و جه لاله ت به درخان و مه لای گه وره و نه مین زه کی و پیره مه تر د و حوسین حوزنی موکریانی و ره فیق حیلمی، لهو که لانه ی کوردن، که وهک

نەمرانی پۆژگاری پێنيسانس، لە پێناوی وریاکردنەوهی گەلدا، بۆیان
 بکرایە، خۆیان دەکرد بە گونی دەرزیدا. (3,91)
 پێش ھەموو شتێ دەبێ، باسیکی کورتی شوێنی ژبانی کورد بکەین. تا
 بزانین، نیشتمانی کورد لە کوێوە دەسپێدەکا و لە کوێدا کوێتاییدێ؟ باری
 جوگرافیا و توپوگرافیای وولاتی کوردان چۆنە؟ بە چ شتوویە، کاری لە
 زمانی کوردیی کردووە؟ گەر، ئەو شتەمان زانی، ئەوا بۆمان
 پوونەبێتەوه، بۆچی کورد، وەک ئاردی نێو درکی لێھاتووە؟ بە ھەموو
 جیھاندا پەرشوبلاو بۆتەوه؟ بۆ بەو چەشنە، لە یەکدی داچەراوە؟ زمانە
 نەتەوویی یەکە، بۆ وای لێ بەسەرھاتووە؟

لێرەدا، پرسیارێ خۆی قووتدەکاتەوه، ئەویش ئەوویە، ئایا، لە کەییەوه،
 ناوی « کوردستان » پەیدا بووە؟ زۆریە شارەزاییانی جوگرافیا و مێژوو، لە
 سەر ئەو پێککەوتوون، کە ووشەی کوردستان، وەک زاراوەیەکی
 جوگرافیایی، (بۆ یەکەمین جار، لە سەدەی دوازدەھەمی زاییندا، لە
 سەردەمی سەلجوقییەکاندا پەیدا بووە، کاتێ سولتان سەنجەر، بەشی
 پۆژاوی لە ھەرێمە شاخاویەکان جیا کردەوه و خستییه ژێر دەسلاتی شا
 سولەیمانی خزمییەوه. (23,61)

ئەدی، مەبەسمان لە کوردستان چییە؟ کوردستان، ھەموو ئەو خاکە
 پێکدێت، کە لەو پۆژەوه، کورد وەک نەتەوه دروسبووە، لە سەری دەژی.
 دیارە، ئەمە لە مێژووییەکی دێرینەوه، بە زنجیریە « قوناغی مێژوویی،
 گۆرانکاری گەورە و گرنگ » دا تێپەربوو، تا ئەو پۆژ لەو نیشتمانە
 پانۆرینەدا، بە تەواویی نیشتمانی جێبوو. کورد، خۆی بە خاوەنی کوردستان
 دادەنێ، تاپۆیەکی رەشی مێژوویی نیشتمانەکی لە باخەل دایە. بۆیە،
 چۆلی ناکا، لە پێناویدا خۆتەدرێژێ، قوربانیدەدا و لاشە دەنێژێ.

ھەلبەتە، ھەر لە کۆنەوه، چەندین زانا و شارەزای کورد و بیانیی،
 ھەولیانداوە، چوارچێوەی سنووری نیشتمانی کورد دەسینشانکەن. ھەر
 یەکە بە پیتی بارە و توانای خۆی، نەخشەیەکی سروشتیی کوردستانی
 کێشاوە، سنوورەکی لە سەر زەوی دیاری کردووە. بەلام، کۆمەلگەی مەز،
 پۆژبە پۆژ، لە زیادبووندابوو. ھەست و ھۆش گۆراوە. چا و چنۆکی و

نیاز خرابی، جیگهی بهر چا و پروونی و دلپاکیی گرتوتهوه، جهنگ و پیکدادان، تنگی به ناشتی و پیکهوه ژیان ههلچنیوه. له بهرنهوه، سنووری وولاتهکان به شیویهکی بهردهوام گۆز اووه. نهتهوه گهوره و بههتزهکان، پهلاماری نیشتمانی نهتهوه پچوک و بیتیهزهکانیان داوه. خاکهکیان داگیرکردوون، پیاوهکانیان کوشتون، رۆلهکانیان به دیلگرتوون، ژنهکانیان رفساندوون. هیندی جاریش، سهراپای ناوه دانیهکانیان سوتاندوون. ثم داگیرکه رانه دوو جوړ بوون. جوړتکیان له دووره هاتوون، هر که به نامانجهکانی خویان گه یشتوون، ئیدی، دوی « کوشتنوپرن، سوتاندن، کاولکردن، روخاندن و تالانکردن »، به سهرکه و تووی بو نیشتمانی خویان گه رانه تهوه. جوړه که دیکه شیان، داگیرکه رانتی بوون، شانه شانی نهتهوهکان له ناوچه که دا ژیاون، گهلی جار و به شیویهکی بهردهوام، له نیو خویاندا له جهنگ و ناژاوهدا بوون، تا یه کدی قووتدهن، خاکی نیشتمانه کیان له سهر حسیتی یه کدی فراوانتر کن.

جوړی یه که میان، زور مه ترسی نه بووه. چونکه، کاتی هاتوون، جهنگیان راگه یاندووه، یا ژترکه و توون و پاشه و پاش کشاونه تهوه، یا سهرکه و توون و ماویه ماونه تهوه، نهوهی و یستویه تیانه کردوویانه. پاشان، گه رانه تهوه. واته: له هر دوو باره که دا، خاکه کیان داگیر نه کردووه، له سهری نیشته جی نه بوون، وهک هه موو نهو جهنگانهی، له نیوان یونانییه کان و فارسه کاندرا پروویاند اووه.

بهلام، جوړی دووه میان، گهلی مه ترسی پتر بووه. چونکه، کاتی هر داگیرکه ری، پهلاماری وولاتیکی دراوسیتی خوی ددها، مهبه سه کهی ته نیا نهوه نییه، نیشتمانه کهی ویرانکا، سهر به گهله که شوکا، دهسکه و تیکی کاتی هه یی. بهلکوو، مهبه سی نهوهیه، خاکی نیشتمانه کهی، بو تاهه تایه داگیرکا، به خاکی نیشتمانه کهی خویهوه دادروی، گهله کهی بتوتیتتهوه، زمانه نهتهوهی یه که یان له نیویه ری، ئایینه کیان بفه و تیتی، زمان، ئایین و کهلتووری نهتهوهی خویان به سهرا بسه پیتی. بویه، ثم جوړه داگیرکردنه، له هه موو جوړه داگیرکردنیک دیکه، پر له مه ترسیتره. نهو برینه قولانهی له جهستهی نهتهوه کهی دهکا، جیگه کهی وا زوو ساریژ نابیتتهوه. بهلکوو،

پژلکه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی بنده‌س، هه‌موو ژبانیان له‌ تاو‌ نازاری چه‌وساندنه‌وه و بنده‌سیی ده‌نالتین. بۆ‌نمونه: (فارس، عه‌ره‌ب و تورک) هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ تا نه‌ورۆ، کوردستانیان داگیرکردوه، نه‌وه‌ی نه‌وان به‌ کوردیان کردوه، هه‌رگیز له‌ بیر ناچیتته‌وه.

دیاره، له‌ کاتی داگیرکردنی جۆری یه‌که‌مدا، سنووری نیشتمانه‌کان، هه‌ر وه‌ک خۆی ده‌مینیتته‌وه. به‌لام، له‌ شتیه‌ داگیرکردنی دووه‌مدا، سنووری جوگرافیای نه‌ته‌وه‌یی، وردورده‌ ده‌گۆژی. چونکه، داگیرکه‌ره‌که‌ بیر له‌وه ده‌کاته‌وه، پۆژی له‌ پۆژان، پژله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی بنده‌س، بیر له‌ نازادی و سه‌ربه‌خۆیی ده‌که‌نه‌وه، خۆیان له‌ ژێرده‌سیی و کۆیله‌یی پزگاردنه‌که‌ن، وولاته‌که‌یان له‌کیسه‌ده‌چن. له‌به‌ر نه‌وه، به‌ هه‌موو توانایانه‌وه‌ هه‌ولده‌ده‌ن، شۆینه‌ گرنه‌گ و ناوچه‌ ستراتیژییه‌کان، به‌ ته‌واویی له‌ خاکی نه‌ته‌وه‌ی داگیرکراو داپهن. له‌ پڕوی به‌پێوه‌بردن و کاروباری ده‌وله‌ته‌وه، به‌ ناوه‌ندی ده‌وله‌ته‌که‌یانه‌وه‌ به‌سه‌نه‌وه. دانیشتیوانی په‌سه‌نی ناوچه‌که‌ ده‌ره‌به‌ده‌رکه‌ن. هه‌روه‌ها، خه‌لکی سه‌ر به‌ خۆیان، له‌ شۆینیان نیشته‌جێکه‌ن، تا به‌ره‌به‌ره، نه‌و ناوچانه، به‌ ته‌واویی داگیرده‌که‌ن، تا پۆی میژوویی له‌ خاوه‌نه په‌سه‌نه‌که‌ی ده‌سه‌ننه‌وه، هه‌ولده‌ده‌ن، به‌لگه‌ی « میژوویی، جوگرافیایی و نه‌تۆگرافیایی »، به‌ هه‌زار فرۆفیل و درۆده‌له‌سه‌ بۆ دروسکه‌ن، تا بیسه‌لمیتن، نه‌و ناوچانه هه‌ر له‌ به‌ره‌تدا، سه‌ر به‌ خۆیان بوون.

بۆیه، هه‌میشه‌ نه‌و سنووره‌ نه‌ته‌وه‌یی یانه، له‌ هه‌لکشان و داکشاندن بوون و ده‌بن، له‌ که‌مکردن و زیادبووندا بوون و ده‌بن. به‌و پێیه، کارێکی زۆریش، له‌ ژماره‌ و چۆنیتی دانیشتیوانی ناوچه‌ و وولاته‌کان ده‌کا. له‌ هه‌مان کاتیشدا، کارێکی یه‌که‌جار گه‌وره، له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی ده‌کا. له‌تویه‌تیده‌کا، لاواز و بێهێزیده‌کا.

بۆ‌نمونه: وه‌ک له‌ کوردستانی مه‌زندا ده‌بینن، شاری « ئه‌سکه‌نده‌روون ... تاد » له‌ باکووری کوردستان، له‌ لایه‌ن تورک، هه‌موو ناوچه‌کانی « هه‌مه‌دان، به‌ختیاریی، لورستان ... تاد » له‌ پۆژه‌هه‌لات، له‌ لایه‌ن فارس، ناوچه‌کانی « موسل، که‌رکووک، خانه‌قین ... تاد » له‌ باشوور، له‌ لایه‌ن عه‌ره‌بی عێراقه‌وه‌ قووتدراون و به‌ جاری له‌ کوردستان داپراون.

هه‌موو ناوچه‌کانی خۆراوای کوردستان، له لایمێن عه‌ره‌به‌کانی سووریاوه زه‌وت‌کراون و عه‌ره‌بێت‌راون.

له‌به‌رئێوه، کاتێ ئێمه‌ی کورد ده‌مانه‌وئ، سنووری نیشتمان‌که‌مان ده‌سنیشان‌که‌ین، پێویسته، بۆ ئێو سه‌رده‌مانه‌ به‌گه‌رتینه‌وه، که هه‌شتا، داگیرکه‌ران نیشتمان‌که‌یان، دابه‌ش نه‌کردبووین، به‌قه‌یچی زۆرداری، نه‌خشه‌ی وولاته‌که‌مانیان پارچه‌پارچه‌ نه‌کردبوو.

به‌باوه‌ری من، ئێو سنووره‌ی «شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی»، پێش چوار سه‌ده له‌مه‌وه‌یه‌ر، بۆ کوردستانی دیاری‌کردووه، به‌راست‌ترین بۆچوون و نه‌خشه‌ی کوردستان داده‌نئ. چونکه، له‌وکاتانه‌دا، ئێو جوژه‌ به‌رنامه‌ شو‌قێنیه‌ی و ره‌گه‌زه‌یه‌رستانانه، به‌و شتیه‌یه‌ی ئه‌و‌رۆ نه‌بووه. تا له‌لایه‌که‌وه، دان به‌خاکی کوردستاندا نه‌ئێن، وه‌ک تورکه‌کان ده‌لێن: کورد له‌تورکیادا هه‌یه، به‌لام کوردستان نییه! له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، تا له‌خاکی نیشتمان‌که‌مان دا‌ه‌رن و به‌خاکه‌که‌ی خۆیا‌نه‌وه‌ی دا‌ه‌رون، وه‌ک عه‌ره‌به‌کانی «عێراق و سووریا» و «فارس» هه‌کانی ئێ‌ران ده‌یکه‌ن.

به‌پێتی «شه‌ره‌فنامه»، سنووری سروشتیه‌ی کوردستان به‌م شتیه‌یه‌یه: (سنوور و که‌وشه‌نی وولاتی کوردان، که‌ ناوی کوردستانه، له‌سه‌ر لیواری زه‌ریای «هورمز» هه‌ «1» که‌ له‌سه‌ر که‌ناری زه‌ریای هیند هه‌لکه‌وتووه – ده‌سپێده‌کا و له‌وتیه‌ به‌خه‌تیکێ راست ده‌کشێ و دێت هه‌تا له‌مه‌له‌ب‌ه‌ندی مه‌لاتیه «2» و مه‌ره‌عه‌ش «3» ده‌به‌رتسه‌وه. وولاتی فارس «4» و عێراقی عه‌جه‌م و نازریایجان و ئه‌رمه‌نستانی چکۆله «5» و ئه‌رمه‌نستانی گه‌وره «6» ده‌که‌ونه‌لای باکووری ئێو خه‌ته‌وه. عێراقی عاره‌ب «7» موس‌ل و دیاریه‌که‌ر ده‌بنه‌ باشووری ئێو سنووره. «29، 30-62»

به‌لام دیاره، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا ئێم سنووره، وه‌ک خۆی نه‌ساوه، به‌لکو، هه‌موو شتێ له‌ کوردستاندا گۆ‌راوه. کوردستان، چهن جاری له‌نیوان داگیرکه‌راندا دابه‌ش‌کراوه، سنووره سروشتیه‌که‌ی، به‌پێتی سنووری ئێو ئیمپراتۆریا و ده‌وله‌تانه‌ی کوردستانیان داگیر و دابه‌ش‌کردووه، گۆ‌راوه.

بۆ نمونه: سالی «1639»، دوا‌ی جه‌نگی «چال‌دێ‌ران»، به‌شتیکێ به‌ر ئێ‌رانی سه‌فه‌ویه‌ی و به‌شه‌که‌ی دیکه‌ی به‌ر تورکیای عوسمانی که‌وت.

ههروه‌ها، دواى جهنگى يه‌که‌مى جيهان، جارىکى دیکه کوردستان، به سهر ده‌وله‌ته‌کانى « تورکيا، ئيران، عىراق و سووریا » دا دابه‌شکرايه‌وه. له‌به‌رئه‌وه، له‌ نيوان ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کانى کوردستاندا، مشتومرپىکى زۆر، له‌ سهر کيشه‌ى سنور دروسبوو. پتبه‌پتبه‌ى ئه‌و کيشه‌ گه‌وره‌يه‌ش، سنوره‌که‌ به‌ شيوه‌يه‌کى به‌رده‌وام له‌ گۆراندابووه. بۆيه، دانىشتوانى کوردستانىش، ههر له‌ جوولان و کۆچوره‌وتىکى به‌رده‌وامدا بوون، که‌ به‌ شيوه‌يه‌کى راسته‌وخۆ، کارى له‌ دابه‌شبوونى زمانى نه‌ته‌وه‌يى، بلابوونه‌وه و تواناى کردووه، زمانه‌که‌ى لاوازکردووه، دىالېکته‌ سهره‌کيه‌کانى، له‌ يه‌کدى دوورخستوته‌وه، گرفتىکى زمانه‌وانىيى واى هيناوه‌ته‌گۆرپى، مه‌گه‌ر ههر له‌ کورد و زمانى کوردىيى روويدايى!

ده‌توانين، بلىتين: له‌ دواى روخانى ئيمپراتورىيى ماده‌وه، کورد خوشى له‌ ژبانى خۆى نه‌ديوه. زمان و نايينه‌که‌ى خۆى له‌ده‌سداوه. رۆله‌کانى نه‌ته‌وه‌ى کورد، به‌ ته‌واوى له‌ يه‌کدى داپراون، به‌ره‌ستى سنور وه‌ک دىوارپىکى پۆلايين، ته‌نگى به‌ زمانى کوردىيى هه‌لچنپوه. ده‌لاقه‌يه‌کى گه‌وره، له‌ نيوان دىالېکته‌کانيدا په‌يدا بووه. له‌ نه‌نجامى پۆلىتېک و به‌رنامه‌ى شوڤينىيى، ره‌گه‌زه‌ره‌ستىيى و فاشيانه‌ى، ده‌سته‌ى فه‌رمانه‌ه‌وايانى ههر چوار ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌که‌ى کوردستانىشدا، بارودۆختىکى تايبه‌تییى وا له‌ کوردستاندا

1. « خه‌ليج فارسه .. ته‌نگه‌يه‌کى به‌ ناوى ته‌نگى هورمز لى هه‌يه.

2. « شارپکه له‌ مه‌له‌بندى: خه‌ريوت، له‌ کوردستانى باکوور.

3. « شارپکه له‌ باکوورى هه‌لب و باشوورى نه‌نادۆل.

4. « مه‌له‌بندىکى گه‌رميه‌ که‌وتۆته‌ باشوورى ئيران و بنگه‌شى شيرازه.

5. « نياز » کليکيا به‌ که‌ ئىستا » نه‌دنه‌ هى پت ده‌لن.

6. « ئه‌و مه‌له‌بنديه‌ که‌وا که‌وتۆته‌ نيوان گۆلى وان و چياکانى قه‌فقاژه‌وه.

پتته‌خته‌کى « ئاران » که‌ ئىستا » يه‌ريوان هى پت ده‌گوترى.

7. « مه‌له‌بندىکى گه‌رميه‌ و برىتييه‌ له‌ به‌غدا و به‌سرا، له‌ لای باکووره‌وه له‌ تکريت

را ده‌ستپنڊه‌کا و به‌ جه‌به‌ل هه‌مريندا ده‌روا و له‌ زه‌رياي فارس و له‌ رۆژگه‌ى شه‌ت

ئه‌له‌ره‌ب و ناوچه‌ى هه‌سا ده‌به‌رتته‌وه.

سهریبه‌لداوه، نهک هر له کوردستان خۆیدا، کورد به کورد نامۆبووه، به‌لکو، پۆله‌کانی کورد، چ به شتووی تاک و چ به شتووی کۆمه‌ل، چ به ناره‌زووی خۆیان و چ به زۆری زۆرداری، به‌شاره‌کانی هر چوار ده‌وله‌ته‌که‌دا بلاوبوونه‌ته‌وه. پاشان، کۆچوپه‌وی گه‌وره ده‌سیپێتکردووه، تا به‌شیکێ زۆر له کورد پهره‌وازه‌بوون، به‌هموو ده‌وله‌ته‌کانی ناوچه‌که و جیهاندا په‌رشویلاوبوونه‌ته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، له‌لایه‌که‌وه پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌زمانه‌که‌ی خۆیان پچراون. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌ئه‌نجامی پرۆسێسی «تورکاندن، فارساندن و عه‌ره‌باندن» دا، ئه‌و سێ زمانه‌ بیانییه له‌کوردستاندا، ده‌سه‌ویه‌خه‌ی زمانی کوردیی بوون و به‌هموو توانایانه‌وه، هه‌ولیانداوه، جێ به‌ زمانی کوردیی له‌قکه‌ن.

به‌کوردیی و به‌کووریتی: له‌پاستیدا، هر نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌مێژوودا، وه‌ک کوردی لێ به‌سهریبه‌اتایه، دوور نه‌بوو، نه‌وێژ ناوی له‌نیو ناواندا بمایه. به‌لام، سهره‌پای ئه‌و هه‌موو په‌ته‌یه‌ی به‌سهریبه‌اتووه، هێشتا، نه‌ته‌وه‌ی کورد توانیویه‌تی، به‌چاکی پارتزگاری، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆی بکا. به‌شتوویه‌کی گشتیی، نه‌وێژ کورد، له‌م ناوچه و وولاتانه‌دا ده‌ژی: هه‌موو «گوند، شارۆکه، شارۆچکه و شاره‌ ئاوه‌دانه‌کانی کوردستان» ی مه‌زن. شاره‌ گه‌وره‌کانی «تورکیا، ئێران، عێراق و سووریا». ده‌وله‌ته‌ ده‌رودراوسێکانی ناوچه‌که وه‌ک: «لبنان، ئوردون، میسر، یه‌مه‌ن، ئیسراییل، پاکستان، ئه‌فغانستان». له‌کۆماره‌کانی قه‌فقاز و ده‌وله‌ته‌کانی ناوه‌راستی ئاسیای وه‌ک: «نازربایجان، ئه‌رمینیا، گورجستان، کیرگیزیا، تورکمینستان، کازاخستان، ئوزبیکستان، تاجیکستان». پۆژه‌هلانی ئه‌وروپا به‌تایبه‌تی «پروسیای فیدرال، چیک، سلوفاکیا، پۆمانییا، هه‌نگاریا». هه‌موو ده‌وله‌ته‌کانی پۆژاوی ئه‌وروپا، به‌زۆری له‌«ئه‌لمانیا، سوید، دانیمارک، بریتانیای گه‌وره، فه‌رنسا، ئیتالیا». هه‌روه‌ها له‌هر دوو کیشه‌ری ئه‌مێریکا و ئوسترالیا، ژماره‌یه‌کی زۆری کوردی لێ ده‌ژین.

له‌باره‌ی دابه‌شکردنی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه، به‌پیتی ئه‌و ناوچانه‌ی، به‌هر چوار ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌که‌ی کوردستانه‌وه به‌سراونه‌ته‌وه، پرۆفیسۆر «قه‌ناتی کوردۆ»، به‌م شتویه دابه‌شیکردووه: (ئه‌و ناوچانه‌ی به‌تورکیاوه به‌سراونه‌وه،

« دیاربەکر، خەریپوت، مەلاتی، ئورفە، ماردین، ئەرزنجان، مویش، وان، بەدلیس، خۆزات، ماردین، جزیر، ئەرزەپۆم و دەورووبەری » لە لیتکۆلینەووە زانستییه‌کاندا، بە کوردستانی تورکیا دەناسرێن. ئەو ناوچە کوردییانە بە ئێرانەووە گریێ دران، « مەهاباد، سەقز، بانە، بۆکان، سنە، کرماشان و ناوچەکانی پۆژاواوای گۆلی ورمێ و دەورووبەری » بە کوردستانی ئێران دەناسرێن. ئەو ناوچانەی کە بە عێراقەووە جووتباڵە کران، بە ناوی کوردستانی عێراق دەناسرێن، ئەویش ئەمانەن : « مووسل، کەرکوک، هەولێر، سلێمانی، پەرەواندز، کۆبە، نامیدی، زاخۆ، ئاکری، چیاوێ شەنگار و دەورووبەری ». ئەو ناوچانەی « قامیشلی، خاسیج - حەسەکە، کوردداغ، ناوچەو پۆژەهلانی سووریا »، بە سووریاووە گریێدران. (38، 37، 81)

(لە بەکیتی سۆفیهت، بە زۆری کوردەکان لە دەقەری « قوونتاری چیاوێ ئەلەگەزی، دەقەری ئەباران، تالین، ئیمیا دزین، زانگی زۆر، دارا ئەلەگەزی » لە ئەرمەنستان دەژین. هەرەها لە دەقەری « لاچین، کەلبە جار و کوتورلین » لە ئازربایجان و لە گورجستان لە « ئەمازلە تفلیس » لە تورکمانستان لە هەر دوو دەقەری « ماری و باگیری » دەژین. (38، 81)

(جگە لەو ناوچانە، کورد لە هیندی جیتیگای دیکەش دەژین. لە ئۆزبیکستان « نزیککی تاشقەند و لە دەشتی برسییتی » هەن. لە کیرگیزیا پارتیزگای ئوشیسکایا و دەقەری جەلال ئاباد »، لە کازاخستان « ئەگەلەک دویر و بازاری ئەلماناتا » هەن. (38، 81)

« مینۆپسکی » دەربارەو بۆلابوونەووی کورد و جوگرافیای کوردستان دەلتی: (گەر ویستمان، هەر لە سەرەتای میژوووەو، باسی نیشتمانی کوردەکان بکەین، ئەبێ بچینە بەشەکانی پۆژەهلانی دوور و خواروووەو. ئەم سێ ناوچەیهی خواروو، نیشتمانی کوردەکانن. زنجیرە چیا بەرزەکانی ئەرمینیا، کوردستانی تورکیا، چیاکانی پۆژاواوای ئێران، بەم شتووەیه ئەبینن: ئیستە کوردەکان، لە خاکیتی فراواندا ئەژین، هەر لە سنووری تورکیا و فارس و کوردستانی عێراقەووە هەتا ئەگاتە ئارارات کە خاکیان لە سنووری ئیمە تێپەرئەبێ و دیتە ناو قەفقاسمانەووە، کوردەکان لە هەموو زنجیرە چیاکانی ئەرمینیاو لەگەڵ ئەرمەنییه‌کاندا ئەژین و سنووری

ژووروویان له تورکیادا له پهنای نمرز پوښدا کوټاییدئ. له خوارووشدا کوردهکان دهسیان به سهر ناوچهیهکی فراواندا گرتووه، ههتا نهگاته کوټایی دهشتهکانی نیوان دوو پروبار، له پوژاواشهوه سنووریان پروباری فوړاته، یاخود به شتویهیهکی وردتر قهرهسو، وه نهوان لهم سنوورهدها نهوستان، بهلکوو، پوشتوون بو قوولایی ناسیای پچووک و تنیا ناوچهی خوارووی پوژهلاتی سواسیان داگیر نهکردووه، بهلکوو، ههتا نزیکي قونییه له کلیکیهدها کوټهلی جیاجیان ههیه، بهم شتویهیه نهگه نه زهریای سپی ناوهراست. (33، 31، 112)

بهمو شتویهیه، بۆمان دهردهکهوئ، له کوژدا، نیشتمانی کورد، گهلی فراوانبووه. بهلام، له نهنجامی ههموو نهو جهنگه خوټناوییهانی، له سهر خاکی کوردستان پرویانداوه، چ جهنگی کورد و داگیرکهران، چ جهنگی داگیرکهران له نیو خوټاندا بووې، وردهورده، سنووری نیشتمانهکهمان تنگبوتهوه. ههروا، ناوچه گرنگ و ستراتیژییهکانمان لهدهسداوه، له تاو هیرشی داگیرکهران، بو نهوهی کورد خوئی له «کوشتن، تواندنهوه و لهنیوچوون» بیاریزی، بهره بهره، شوټنه دهشتاییهکانی بو داگیرکهران چوټکردووه. خوئی بهرهو چیا سهختهکان ههلهکشاوه، تا چیا وهک سونبولی کوردی لیها تووه. وهک «مینۆرسکی» ش دهلی:

(کورد و چیا لیک جیانا بنهوه، ههر له گهل دهشت دهسیپتکرد، نیتر کوردهکان بهجییدیلن بو عه ره ب و تورک، تا نزیکي زهریاچهی وانیش بو نهرمه نییهکان.) (33، 112) بۆیه، پوژیه پوژ تا هاتووه و تا دیش، داگیرکردنه که بهرفراوانترده بې، پانتایی خاکی کوردستانیش، که مده بیتهوه. نه مهش خوئی له خویدا، کاریکی راسته وخوئی خرابی، له «ژمارهی دانیشتوان، زاووزی و زیادهوونی نه ته وهی کورد» کردووه. له بهر داپران و له یه کدی دوور کهوتنه وه، ناوچهی بهکارهیتانی زمانیش، بهرته سکبوته وه و جیاوازی نیوان دیالیکتهکانیش زیادی کردووه.

8. کورد و زمانی نه‌ته‌وه‌یی :

ئێسته، گەر لهو باسانه گه‌ڕێن، ئاوێ له نه‌ته‌وه و زمانه‌که‌ی خۆمان بده‌ینه‌وه، بارودۆخ و شتیه‌که‌ی زۆر ده‌گه‌من و تایه‌تیی ده‌بینن. با بزاین، چۆن؟ ئاشکرایه، نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌ر له‌ کۆنه‌وه، خاوه‌نی نیشتمانی تایه‌تیی خۆی بووه، چوارده‌ ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی و سیوێنج میرنشینی، گه‌وره و گه‌جکه‌ی جیاوازی، له‌ ناوه‌وه و ده‌ره‌وه‌ی کوردستان دامه‌زراندوه، ئایینیکی دیاریکراوی هه‌بووه، به‌ زمانیکی تایه‌تیی ئاخفتنی‌کردوه. که‌چی ئه‌ورۆ، زۆریه‌ی ئه‌و شتانه‌ی له‌ده‌سداوه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، هیندی نه‌لقه‌ هه‌ن، له‌ زنجیره‌ی میژووی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌دا، به‌ ته‌واویی دیار نین و گرومن، یا شتێندراون و تیکچوون، یا ته‌مومرێکی سه‌یر، بالی به‌سه‌رداکیشاون، زمانه‌که‌ش له‌ هیندی ڕووه‌وه تا ئێسته، به‌ ته‌واویی ڕوون نه‌بۆته‌وه!

له‌ راستیدا، تا ئێسته به‌ به‌لگه‌ی زانستانه و به‌ ته‌واویی، بۆمان ڕوون نه‌بۆته‌وه، نه‌ته‌وه‌ی کورد پێش زاین، به‌ چ زمانی قسه‌ی کردوه؟ ئایا، ئه‌م زمانه‌ی ئه‌ورۆ، ئیمه‌ی کورد پیتی ده‌دوێن، هه‌ر به‌رده‌وامیی ئه‌و زمانه‌ی پێش زاینه، که‌ ماده‌کان پیتی داون؟ ئایا، ئیمه‌ی کورد، زمانی نووسین و خۆتندنه‌وه‌مان هه‌بووه، یا هه‌ر زمانی ئاخفتنمان هه‌بووه؟ گه‌ر زمانی نووسینمان هه‌بووه، به‌ چ پیتێ نووسیومانه؟ گه‌ر پێش زاین، زمانی نووسینمان نه‌بووه، ئایا، کورد دوا‌ی زاین، که‌ی ده‌سی به‌ خۆتندنه‌وه و نووسین کردوه؟ چ جۆره‌ ئه‌لفبێیه‌کی به‌کارهێناوه؟

بۆ ئه‌وه‌ی، پتر مه‌به‌سه‌که‌مان ڕوونکه‌ینه‌وه، لی‌ره‌دا نمونه‌یه‌ک، له‌ سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب دێنینه‌وه. عه‌ره‌به‌کان، پێش زاین و له‌ سه‌رده‌می نه‌زانیندا، زمانی نه‌ته‌وه‌یی ئاخافتن و ئه‌لفبێی تایه‌تیی خۆیان هه‌بووه. جا، ئێدی ته‌وانیش، له‌ چ نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیکه‌وه وهریانگرتوه، ئه‌وه‌یان گرنگ نییه. نزیکه‌ی هه‌ر به‌و زمانه‌ش قسه‌یانکردوه، که‌ ئه‌ورۆ پیتی ده‌دوێن. به‌ره‌مه‌کانیشیان، هه‌ر به‌و ئه‌لفبێیه‌ نووسیوه‌ته‌وه، که‌ ئه‌ورۆ به‌کاریدێن. هه‌ژاوه‌کانی سه‌رده‌می نه‌زانین و «حه‌وت هه‌لواسراوه

ههلبژارده‌كان ، گه‌واهیی قسه‌كافان دده‌ن. دواى ته‌وه‌ی ئایینی ئیسلامیش په‌یدا‌بووه و قورئان هاتوته‌خوارى، ده‌قه‌كانى قورئانیشیان، هه‌ر به‌هه‌مان ته‌لفوئى و زمانى نه‌ته‌وه‌بى نووسیه‌ته‌وه، كه‌عه‌ره‌به‌كانى پیش زاین به‌کاربانه‌یتناوه و تا ته‌وره‌ش به‌کاریدیتن.

جا، گهر نئسته بانهوئ، له بهر پوښنایې نه و غوږنه یې سهره وهدا، وه لامي
 نه و پرسپارانې پېښو تر بدهینه وه، ده بې، له و پوږه وه میږووی ناوچه که، پو
 کوته لگې مړو ساغبو ته وه، لیکولینه وه یه کی درېښی وردی میږووی و
 زمانه وانې زانستانه بکه یڼ. نه و لیکولینه وه یه، له لایه که وه، له
 بنج ویناوانی نه ته وه ی کورد و زمانی کوردیې بکولینه وه. له لایه کی
 دیکه شه وه، له په گوړپشه ی نه ته وه کانی دیکه ی ناوچه که و زمانه کانیاڼ
 بدوئ، تا بزانیڼ، پتوهندیې نیوانیاڼ چوښووه؟ کامیاڼ، پتر کاری له و ی
 دیکه یان کردووه؟ هر چه نده، من پو خوږم، به ته نیا بال، نه م کاره م پت هه ل
 ناسوړی و له م بواره شدا پسپوړ نیم. جگه له وه ی، له م نووسینه کورته شدا،
 ماوه ی نه وه مان نییبه، هینده ی توانا مان هیه، نه و کاره به نه نجامگه یه نښ.
 به لام، لیره دا ناچار ده بڼ، سر به کوشی نارشیڼی میږوودا بکه یڼ، تا که م ی
 دهر یاره ی ره چه له کی کورد و زمانه که مان بدوئین.

پیتشه‌کی ده‌بی، نه‌وه باش بزانی، هیچ شتی لهم جیهانه‌دا، به‌قه‌ده‌ر سه‌رچاوه‌ی، میژووی تیکرای کۆمه‌لگه‌ی مرۆ، تاریکونووته‌ک و نه‌مومراوی نییه. تا ئیسته، هه‌موو نه‌و زانیاریانه‌ی، ده‌رباره‌ی په‌گورپیشه‌ی مرۆڤ و کۆمه‌لگه‌ی مرۆ له‌ به‌رده‌سدان، هیندیکی له‌ به‌ر پۆشایی، نه‌و که‌ره‌سه‌ جیاواز و پاشماوه‌ به‌ردین و مسینانه‌ی، کۆمه‌لگه‌ هه‌ره‌ کۆنه‌کانی مرۆدا هه‌لسه‌نگیتراون. هیندیکی دیکه‌شیان، له‌ نه‌نجامی کۆکردنه‌وه‌ی ئیسه‌که‌ جیاوازه‌کانی جه‌سته‌ی مرۆڤ و هیندی ئاژه‌لی دیاریکراودا ده‌س‌نیشانکراون، که‌ له‌ قورینه‌ تاریکه‌کانی نه‌شکه‌وت و له‌ ژیر زه‌ویدا، زاناکانی ئارکیئۆلۆژیا دۆزیویه‌ته‌وه. دیاره، بی نه‌و جوژه‌ گه‌ران، هه‌لکۆلین و لی‌کۆلینه‌وانه، هیچ جوژه‌ سه‌ر نه‌نجامیتکه‌مان ده‌س ناکه‌وی. نه‌و هه‌موو ئیسه‌ک، که‌ له‌ پهل و شوینه‌وارانه‌ی، نزیکه‌ی دوو هه‌زار سال پیتش زاین و له‌ ماوه‌ی شارستانی په‌که‌می کۆمه‌لگه‌ی مرۆدا دۆزاون‌ته‌وه،

پاشان، تاقیکراونه ته‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی وردی زانستانه‌یان له سهر کراوه، چهن شتیکمان بۆ روونده‌که‌نه‌وه. ئەو زانیارییه‌ی تا ئە‌ورۆ، ده‌ریاره‌ی په‌یدا‌بوونی مرۆف له به‌رده‌سدان، زیاتر له خولگه‌ی هه‌لسه‌نگاندن و خه‌ملا‌ندنا داده‌نرتن.

ههر وه‌ک، له جیگه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم نووسینه‌دا، ئاماژه‌مان بۆ کرد، هه‌تدێ له زاناکان پێیان وایه، ماوه‌ی دووسه‌ده‌زار ساڵ ده‌بێ، مرۆف په‌یدا‌بووه. هه‌تدێکی دیکه‌ش ده‌لێن: نزیکه‌ی نیوسه‌میلێۆن ساڵ پتیه، مرۆف له سهر زه‌وی ده‌ژی. له‌به‌رئه‌وه‌ی، وینه‌کان زۆر روون نین، کێ ده‌توانێ، ریشه‌ی په‌گه‌زی کۆمه‌لگه‌ی مرۆ، به‌ ته‌واوی روونکاته‌وه؟! چ زمانێ ده‌توانێ، به‌ ته‌واوی باسی ئەو سه‌رده‌مانه‌ بکا؟! نایا، کام زانای ئارکیۆلۆژیا، کام ئامێری زانستی، توانای ئەوه‌ی هه‌یه، ههر له سه‌رده‌تای درووسبوونی ئەم جیهانه‌وه، تا ئە‌ورۆ، ئەو خا‌کو‌خۆ‌له‌ی له ههر بسته‌ زه‌ویه‌که‌دا، له‌گه‌ڵ ئیس‌کوپروس‌کی میلیاران مرۆف‌دا تیکه‌لبووه، له یه‌که‌دی‌یان جیا‌کاته‌وه؟! به‌ تایه‌تیی، گهر زانیمان، خوتندن و خوتندنه‌وه، له نێو کۆمه‌لگه‌ی مرۆ‌دا، ده‌وروه‌ری شه‌ش هه‌زار ساڵ له‌مه‌وبه‌ر په‌یدا‌بووه؟!!

له‌به‌رئه‌وه‌، ههر نه‌ته‌وه‌یه‌ک بیه‌وێ، سنووری نیشتمان‌که‌ی با‌و‌با‌پیری خۆی ده‌سنیشان‌کا، په‌گه‌زی تایه‌تیی خۆی بناسێ، یا له په‌گه‌زی نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیکه‌ بکۆلێته‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌بێ، به‌ دوا‌ی که‌ره‌سه‌ی کۆندا بگه‌ڕێ، پاشان کۆیان‌کاته‌وه، لێ‌یان بکۆلێته‌وه، به‌ پێی بۆ‌چوونی خۆی، بۆ سه‌رده‌می‌کی دیار‌یکرا‌وی می‌ژو‌ویی یان بگێرێته‌وه، ئە‌گینا، به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک نا‌توانێ، به‌ به‌لگه‌ی روون و زانستانه، هیچ شتێ بسه‌لمێنێ و به‌ ئاما‌ج‌ه‌کانی خۆی بگا. بۆیه، هه‌موو ئەو زانیارییه‌ی تا ئێ‌سته‌ هه‌ن، ته‌نیا له‌ خانه‌ی قه‌بلات‌دنا جیگه‌یان‌ده‌بێته‌وه. ده‌توانین، زۆر به‌ راش‌کا‌ویی به‌لێن: زۆریه‌ی ئەو زانیارییه‌ی، ههر له کۆنه‌وه تا ئە‌ورۆ، له سهر کۆمه‌لگه‌ جیا‌جیا‌کانی مرۆ تۆمار‌کرا‌ون، له دوو‌تۆتی په‌رتو‌و‌که‌کان‌دا پارێزرا‌ون، زۆریه‌ی زۆریان، جیگه‌ی گومان! له‌به‌رئه‌وه‌، چ می‌ژو‌و‌نو‌وسانی کورد و چ بیانیی، هیچ‌یان نا‌توانن، به‌و شێوه‌یه‌ی دل‌یان ئاو بخواته‌وه، می‌ژو‌ویه‌کی تێ‌رو‌ته‌سه‌ل و ته‌وا‌ویی، کۆمه‌لگه‌یه‌کی دیار‌یکرا‌و، یا سه‌رجه‌م

کۆمەلگەى مرۆڧايە تيمان بۆ بنووسنەو، بەلکۆ، ئەوئى ھەيە، لە سەداسەد ھەمۆى راست نىيە. ھىندىكى لە ئەفسانە نەبى، لە ھىچى دىكە ناچى! ھىندى گەل و نەتەو ھەش، بۆ ئەوئى بىسەلەيتىن، رەچەلە كىتىكى رەسەنيان ھەيە، كۆمەلەى نووسەرى بە كرىگىراويان راگرتو، ئەوانىش بە سەدان پەرتووكى درۆيان بۆ رەشكردونەتەو! لە گەل ئەوئى، دەر بارەى رەگەزى مرۆ بە گشتىيى و رەچەلەكى كورد بە تايبەتەيى، لە « 3500 - 4000 » سال پيش زايىن زياتر ناتوانىن، لەو زەريا قوولە بېتەنى مېژوودا مەلە بەكەين.

ھەمۆمان دەزانىن، كۆچورەوى گەلانى ئارىي « ھىندۆ - ئەوروپايى » لە مېژوودا، لە شىوئى چەن شەپۆلىكى جياوازا، لە سەرەتاي سەدەى دەيەم و نۆيەمى پيش زايىنەو، لە چياكانى قەققازو ھە دەسپەيتكردو ھە. سەرەتا، لە چياكانى زاگروئى گىرساوەتەو ھە. پاشان، دەستەدەستە و پۆلپۆل، بە رۆژھەلات و رۆژاوادا، بە ناوچە جياجياكانى جياھاندا بىلابوونەتەو ھە. بە پيشى ئەو لىكۆلەينەوانەى زاناكانى مېژو، لەم بارەيەو بە ئەنجاميانگەياندو ھە، كۆچورەوى بە كۆمەلەى گەلانى ئارىي، لە دوو قوئاغى جياوازا روويدا ھە. بەو پيشە، گەلانى ئارىي، بە سەر دوو دەستەى جياوازا دابەشكەرتن :

دەستەى يەكەم: گەلانى زاگروئى. ئەمانەش، خوئان لە گەلانى « لۆلۆيا لۆلۆم، گۆتەيى، كاساي يا كۆسىي يا كۆشۆ، خالدىي - يا ئۆراتۆ، سۆباريى » دا دەبەيتن.

دەستەى دوو ھەم: مەيدىيەكان و بەردەسەكانيان. ئەمانىش، لە گەلانى « مەيد، نايريى - نەھرىي، كاردۆخىي » پىكھاتوون.

ھىندى لە زاناكانى مېژو، لەو بارەدەن، ناوى ئەم گەلە جياوازانە، ھەمۆى ناوى كۆنى كورد بوو، ھەر گەلەى يا ھەر نووسەرى، لە ناوچەيەكى جياوازي جوگرافىيى و لە سەردەمىكى مېژوويى جياوازا، بە يەكئى لەو ناوانە باسيانكردوون و لە پەرتووكە مېژوويى يەكانى خوئاندا، ئۆمەريانكردوون. زاناى مېژوونوس « ئەمەين زەكى »، دەلەي:

(كوردستان، نىشتەمانى يەكەمى، دەستەى دوو ھەمى مرۆڧ بوو. بە پيشى روودا ھە مېژوويى يەكان، لەوئىو بە لاكانى دىكەى جياھاندا بىلابوونەتەو ھە. ھەر لە بەرەبەيانى مېژو ھەو، گەلانى زاگروئى لى

نیشته جیپوون، که له گهلانی «لۆلۆ، گۆتیی، کاسیی، خالدیی - کالیدی و سوپارو - هوپیی» پتکها تپوون. (58,97 - 59)

به کورتییبه گهی، کورد له نهوهی دهستی یه که مپیی، یا راسته وخۆ له نهوهی دهستی دووه مپیی، بۆمان دهرده که وی: کورد له ناوچه که دا، نه ته وه یه کی زۆر کۆنه. به لām، نهم دید و بۆچوونه، پتویستی به به لگی میژوویی و لیکۆلینه وه هه یه. بۆ نه وهی، نمو راستییانهش به سلینین، میژوویه کی نه ته وه یی بۆ ههر نه ته وه یه ک دیار که یین، هیندی له رۆژه لاتناسه کان، په نا بۆ بهر سێ فاکته ری گرنگ ده بن، (خوین، زمان و نیشتمان) (58,97)

ههر چه نده، به رجیش نییه، نمو سێ فاکته ره به زۆری، له یه ک په گه زی دیار یکه را ودا کۆینه وه، (به لām، به هیزترین و دهر که وتوترینیان، فاکته ری زمانه.) (58,97) بۆیه، ئیمهش لیره دا، له بهر پروناکیی سه رچا وه میژوویی په گاندا، په گوتیری توانا هه ولده ده بن،، سه ر هتا، شتی دهر یاره ی نایینه کۆنه گانی کورد پتیش چاوخه یین. پاشان، به کورویی، که می له میژووی کورد و زمانه گهی به لۆلۆ.

سه رچا وه میژوویی په گان، پيشانمان ده دن، ههر له به ره به یانی میژووه وه، نمو سه رزه وه یی نه مپۆ، کوردی له سه ر ده ژی، چۆل نه بووه و نا وه دان بووه. زۆره ی میژوونووسان، له و با وه دان، له ناوچه ی خۆ ره لاتنی نا وه ند به گشتیی و له کوردستان به تایبه تی، له چه ن که لیک دیار یکه را و، پتری لی نه ژبا وه. ههر یه کی له و گه لانهش، زمانیککی تایبه تی یان هه بووه. له و باره یه وه دوکتۆر «سپایزه ر»، ده لێ:

(ههر یه کی له و چوار گه له ی «زاگرو س»: لۆلۆ، گۆتیی، کاسایی و سوپاری یا هوپیی، زمانی تایبه تی خویان هه بووه و له یه کدی جیا واز بوون. به لām، هیندی نا و له و زمانانه دا، نیشانه ی نه ون، زۆر له یه کدییه وه نریکبوون) (297,97) رۆژه لاتناس و زانا کان، له سه ر په چه له کی نهم زمانانه، دوو جۆر بۆچوونیان هه یه: هیندیکیان ده لێن: (زمانی نهم چوار گه له، سه ر به زمانه ئارییه کان «ئارییه گانی ئیتران» بوون.) به لām، هیندیکی دیکهشیان، ده لێن: (له کۆمه لی زمانه قه فقا زییه کان بوون.) (297,97) نهم گروهشیان به «زمانی ئاریی کۆن» نیژه دکر دووه.

تا ئیستە، هیچ جۆرە زانیارییەکی تەواومان، لە سەر ئەم گروپە زمانە ئارییە، لە بەردەسا نییە. چونکە، بەلگەی نووسراو یا ھەلکەنراو، لە سەر ئەم زمانە کۆنانە نەدۆزراوە تەوێ. ھەر چەندە ناکرێ، بە هیچ جۆرێ، دەرگەی پاشەپۆژ، بە پرووی توێژینەوێ زانستانەدا داخوێ، بەلام، تازە لەوێش ناچێ، هیچ جۆرە بەلگەیە کمان لەو بارەییەو دەسکەوێ. لەبەرئەوێ لەو سەردەمانەدا، خوێندن و نووسین نەبوو، بەلکو، (میترووی فیتربوونی خوێندنەو و نووسین، لە لایەن گەلانی ئارییەو تازەییە، لە سالی 1400 پ.ز. تێپەر ناکا). «298،97» بەلام، (بە پای زۆریە لیتکۆلەران، کوردەکان بە پاشماوێ مادەکان دادەنرێن. مادەکانیش، لە نیوێ دووھمی سەدەێ حەوتەمی پێش زاییندا توانییان، دەس بە سەر ناوچەییەکی گەورە و فراواندا بگرن، دەسەلات بە سەر ئێران و بەشی ژوورووی عێراق و چەن بەشی لە ئاسیای ناوھەستا، ھەتا دەگاتە پروباری «خالس - قزل ئەرەق» ھە پەیداکن. ھەر بە ھۆی ئەو داردەستە سیاسییەش ھە توانییان، زمان و ئایینی خوێان، بە سەر دانیشتووانی کۆنی چیاێ زاگروئسدا بسەپێن. «17،58»

دەربارەێ دەستەێ دووھمی زمانە ئارییەکان، زۆریە پۆژھەلاتناسەکان، پەچەلەکی کورد بۆ سەر ئەوان دەگێرنەو، بە باپیرە گەورەێ کوردەکانی ئەوروپیان دادەنێن و دەلێن: (لە میدییەکان و لقەکانیان پتکھاتوون). «298،97»

ھەر چەندە، لەو بارەییەش ھەو، تا ئیستە، هیچ شتی نەدۆزراوە تەوێ، زانیارییەکی ئەوتو، لە سەر زمانی میدییەکان و دیالیکتە جیاواژەکانیان، لای شارەزایانی زمان کەلەکە نەبوو. لەگەل ئەوێشدا، ئەو زمانەێ لە زانستی زمانەوانییدا، بە زمانی مادبی ناوی پۆیشتوو، تا ئیستە پروون نییە، چ جۆرە زمانی بوو. چونکە، تا ئەو پۆ هیچ جۆرە شتی، بەو زمانە دەس نەکەوتوو، پشکنین و گەران، بە دواێ کۆننەکانی ئیمپراتۆریای مادیشدا، لە ناوچەکانی مەلەبەندی دەسەلاتی ئیمپراتۆریاکەدا، وەک پتووست نەکراو و هیچ دەکوئیتنتی لەو بارەییەو نەدۆزراوە تەوێ. بەلام، لەگەل ئەوێشدا، ئەوێ گومانی تێدا نییە، زمانی مادەکان، زمانی

تایبه تیی کۆنی گهلانی ئەو سەردەمەبوو. لە سەردەمی دەسلاتی مادەکانیشدا، چەن گەلیکی دیکە هەبوون، جگە لەوێ، زمانی ماد وەک زمانی رەسمیی ئیمپراتۆریای ماد بەکارهاتوو، بە زمانی نەتەوویی خۆیان قسەیانکردوو. (پێوستە ئەو شمان لە بیر نەچت، کە خودی زمانی مادی، بە سەر هەموو ئەو زمانانە پێش دامەزراندنی ئیمپراتۆری «ماد» لە خاکی «ماد»ا برەویان هەبوو، زالبوو، بۆیە تا ئەو رۆژەی زمانی مادی ساغدهبێتەو، لە ریشهی زمانانی گۆتیی، هورپیی «خوپی»، ئۆراتۆیی، کاسیی «کاشیی» گەلی ووشە تێدا بەدیدهکری، کە شکلی ووشە «مادی»یان بە خۆهگرتوو و ئیستە لە ناو لەههجه و بن لەههجهکانی زمانی کوردیدا دێن و دهچن) «51-50،70»

بەلام، زاناکانی زمان، زمانی کوردیی بۆ سەر زمانی میدیهکان دهگێرێوه. بەلگهشیان بۆ ئەمە، تەنیا پەرتووکهکی ئافیتستای زەردەشتە. هەر چەندە، بەپێی نەخشەی جوگرافیای نیشتمانی کورد، زەردەشتی پەيامبەر، لە کوردستان لەدایکبوو، (زەردەشت لە سالی 660 پ.ز.دا، لە شاری ورمێ لەدایکبوو و هەر لەوێش گهورهبوو. لە سەدهی حەوتەمی پ.ز.دا بەرهو رۆژەهلەلات رۆیشتوو. لەوێ لە شاری «بەلخ»، لە رۆژەهلەلاتی ئێران، «گوشاسب» پاشای ئەو شارە، برۆای پێی هیناوه و لەوێ جێگیربوو. لە تەمەنی حەفتاو حەوت سالییدا، پاش ئەوێ لە نووسینی ئافیتستا بۆتەو، کۆچید واییکردوو. واتە: لە 583 پ.ز.دا مردوو. «33،58»

بەلام، نە لە هیچ شوێنیکدا نووسراوه، زەردەشت کوردبوو، نە زەردەشت خوشی باسیکردوو، کە کوردبوو! لەبەرئەو، ئەم شتانە، پتر لە خانەمی میتۆلۆژیای کوردیدا جێگایاندهبێتەو!

لەو بارهیهوه، د. «جەمال نەبەز» دەلی: (هەتا ئیستە لە نێو کورددا، نایینتیکی گشتیی وا پەیدانهبوو، کە کتیبە پیرۆزهکی بە زمانی کوردیی نووسرابێتەو و بووبێتە سەرمەشق بۆ زمانیکی یەکگرتوی ئەدەبیی پاشەرۆژ. هەر چەندە گەلی بەلگە هەن، بۆ ئەوێ کە زەردەشت پەيامبەر و داھێنەری نایینی مەزداپەسنی لە ناوچەي مادەکاندا «واتا کوردستانی ئەمڕۆ» لەدایکبووی و بە زمانی خەلکی ئەو شوێنەش قسەیکردبێ، بەلام

هیچ به‌لگه‌یه‌ک بو نه‌وه نییه، که کتیبی « ئاقیستا » به ته‌واوه‌تی به زمانی ماده‌کانی نه‌وه سه‌رده‌مه نووسرابیتته‌وه، یا چهن سه‌ده‌یه‌ک پاش مردنی زهرده‌شت خۆی نه‌نووسرابیتته‌وه، گهر چی واش باوه، که گوايه « گاتاکان » له زمانی زهرده‌شت خۆیه‌وه بیستراون. جا ههر چه‌نده، پتوه‌ندیی زمانی ئاقیستا و کوردیی نه‌مۆ، له باری زمانه‌وانیه‌وه، شتیکه ئینکار ناکرێ، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، پیاو ناتوانی بلتی، نه‌وه زمانه‌وه که کتیبی ئاقیستای پێ نووسراوه‌ته‌وه، کوتومت پاشماوه‌ی زمانی ماده‌کان بووه. یا به ووته‌یه‌کی دی « کوردیی نیه‌رواست » بووه. نه‌وه‌ش له کاتیکدا گهر بتوانین، زمانی ماده‌کان به « کوردیی کۆن » و کوردیی نه‌مۆش به « کوردیی نوێ » بده‌ینه‌قه‌لهم. دیاره‌ نه‌م باسه‌ باستیکی یه‌کجار فراوان و قووله و جیی ئیره نییه. به‌لام نه‌وه‌ی دانی پتدا بنرێ نه‌وه‌یه، فارسه‌کان پاش ماده‌کان به ماوه‌یه‌کی زۆر، ئایینی زهرده‌شتیان وه‌رگرت. گهرچی کورده‌کان خوشیان له سه‌ره‌تاوه، به‌ریه‌ره‌کانیی ئایینی زهرده‌شتیان زۆر کرد. به‌لام هیتشتا به‌ر له فارسه‌کان بووبونه زهرده‌شتی. فارسه‌کان له زمانی شاپوری دووه‌مدا، ئایینی زهرده‌شتیان کرده ئایینی په‌سمیی ده‌ولت. بێجگه له‌وه‌ش ده‌ستکاریکردنی ئایینی زهرده‌شتی و گۆڕینی و قه‌لبکردنی بیروباوه‌یه‌که له لایهن فارسه‌کانه‌وه، شتیکه می‌ژوونووسه‌کان و نه‌وانه‌ی خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی نه‌م ئایینه‌ بوون، ته‌نانه‌ت هیندی له زاناکانی فارس خوشیان، به ئاشکرا دانی پتدا ده‌نن. ههرچی جوړی بێ، ئایینی زهرده‌شتیی به ته‌واویی له نیه‌و کورده‌کاندا نه‌چه‌سپیبوو، که سه‌رکردایه‌تیی نه‌وه ئایینه که‌وته ده‌ست فارسه‌کان و به شتیه‌یه‌ک که به دلی کاریه‌ده‌سه‌کانیان بوو، خرایه‌روو. که ئایینی ئیسلامیش له ده‌رویه‌ری 639 ز. دا هاته کوردستانه‌وه، به ماوه‌یه‌کی که‌م ئایینی زهرده‌شتی له هه‌موو کوردستان و هه‌موو ئیتراندا له‌نیوێرد و کتیبه‌ پی‌روژه‌که‌ی که قورنانه و به عه‌ره‌یی نووسراوه‌ته‌وه، به ته‌واویی جیی ئاقیستای گرتته‌وه، کورده‌کان ههر چه‌نده له سه‌ره‌تاوه، به‌ریه‌ره‌کانیی نه‌م ئایینه‌شیان کرد، به‌لام له نه‌نجامدا و له به‌ر گه‌لیک هۆ، به زۆری بوونه موسولمان و ده‌ستیانکرد به خزمه‌تکردنی ئایینی ئیسلام و زمانی عه‌ره‌بیی. نه‌وانه‌ی که له سه‌ر ئایینه‌ کۆنه‌کانی

کورد مانهوه، وهک ئیزدیییهکان، ههلیکی وایان بۆ نه‌ره‌خسا، که
 نایینه‌که‌یان بکه‌نه نایینیکی گشتیی. «9-10، 23»
 هه‌روه‌ها، د. «نه‌هز»، له شوئینیکی دیکه‌ی په‌رتوکه‌که‌یدا، له‌و باره‌یه‌وه
 ده‌لتی: (کتیبی «ئافیتستا»، چهن سه‌ده‌یه‌ک پاش مردنی زه‌رده‌شت خو‌ی
 نووسراوه‌ته‌وه و دوا‌یی له لایهن که‌سانیکه‌وه کۆکراوه‌ته‌وه، که هه‌مو‌یان
 خه‌لکی ناوچه‌ی ماده‌کان نه‌بوون. هه‌ر چه‌نده، گوا‌یه «گاتا‌کان»،
 به‌شیکیان سه‌روودی زه‌رده‌شت خو‌ین، به‌لام بۆ نه‌وه‌ش، هیچ به‌لگه‌یه‌کی
 بنجهر به‌ده‌سته‌وه نییه. جا هه‌ر چه‌نده، نه‌و زمانه‌ی که «ئافیتستا» ی پێ
 نووسراوه‌ته‌وه، فارسی نییه و زمانیکی تاییه‌تیه و به‌زمانی ئافیتستا
 نیوی رۆیشتوه، نه‌مجا له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، که به‌شیک له‌زمانی ئافیتستا له
 هیندی روه‌وه، به‌تایبه‌تی له‌باری لیکسیکۆلۆژییه‌وه، له‌کوردیی نه‌م‌رۆ
 ده‌جی، به‌لام دیسانه‌وه نه‌مه‌ به‌لگه‌ نییه، بۆ نه‌وه‌ی که ئافیتستا، هه‌مو‌ی
 کوردیی کۆنه. به‌بیرو‌رای من، زه‌رده‌شت جۆتکاریکی خه‌لکی ناوچه‌ی ماد
 بووه و هه‌ر له‌نیو خه‌لکی وولاته‌که‌ی خو‌یدا، بیروباوه‌ره‌که‌ی خو‌ی
 بلاوکردۆته‌وه. به‌لام پاش نه‌وه‌ی، له‌لایهن ماده‌کۆچه‌ره‌که‌نه‌وه «به‌شیکی
 زۆری کوردی نه‌و ده‌مه» به‌ره‌ره‌کانی کراوه و له‌ولات ده‌ره‌ره‌یتراره‌وه،
 چوه‌وه بۆ ناوچه‌کانی دی ئیتران و نایینه‌که‌ی له‌ویدا بلاوکردۆته‌وه و پاشه‌جار
 نه‌شکانیییه‌کان «150-224» قسه‌کانیان کۆکردۆته‌وه. دوا‌ی نه‌وانیش
 ساسانییه‌کان «224-652» جاریکی دی کۆیانک‌ردۆته‌وه.
 دیاره‌ نه‌شکانیییه‌کانیش و ساسانییه‌کانیش، هه‌ر یه‌که‌یان تا راده‌یه‌کی زۆر
 شتیه‌ی زمانی نه‌و کاته‌ی خو‌یان، به‌سه‌ر زمانی بنه‌ره‌تیی ئافیتستادا به‌ریوه
 و تیکه‌لیانک‌ردوه، به‌لام وا دیاره‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که نایینی زه‌رده‌شت به
 زمانی ماده‌کان بووه، نه‌یان‌توانیوه، زمانی ماده‌کان به‌جاری له‌ئافیتستا
 لا‌به‌رن و زمانه‌کانی خو‌یان له‌جیتی نه‌و دا‌بنین. بۆیه‌ ناچاربوون، هیندی
 له‌و زمانه‌ی که زه‌رده‌شت نایینه‌که‌ی پێ بلاوک‌ردوه‌ته‌وه، تیکه‌ل به
 زمانه‌کانی خو‌یان بکه‌ن. به‌کورتیی له‌وه‌ زمانیکی مادی - نه‌شکانیی -
 ساسانی تیکه‌ل په‌یدا‌بووه و ورده‌ورده‌ زمانه‌کانی دی ئیترانی تیکه‌لبووه و
 بووه‌ته‌ نه‌و زمانه‌ی که پیتی ده‌لتین «ئافیتستا». «93-94، 23»

جگه له‌وهی، کومه‌لتی له زانا و پوژه‌ه لاتناسه‌کانی دیکه‌ش، نهم دید و
 بۆچوونانه په‌سه‌ندده‌کهن. بۆ نمونه: « دارمیستیتیر »، ده‌لتی: (په‌رتووکي
 ناثیستای زه‌رده‌شت، به زمانی میدیه‌کان نووسراوه.) «298,97»
 « مینورسکی » ده‌لتی: (هر لیک‌کولینه‌وه‌یه‌ک له‌مه‌ر کورد و زمانی کوردیدا،
 ده‌بتی له سهر بنه‌ره‌تی ماد و زمانی مادی پیکبیتی.) «8-7,16»

هه‌روه‌ها، « توفیق وه‌ه‌بی » ش ده‌لتی: (نه‌گه‌ر چی له‌مه‌ر زمانی ماده‌کانه‌وه،
 شتیکی زۆرمان به ده‌سته‌وه نییه، به‌لام ماکه‌که‌ی له ناثیستادا، به‌رچاو
 ده‌که‌وئ. جا، به دلتیایی یه‌وه ده‌لتین: زمانی مادی بناغه و هه‌وتنی گشت
 نه‌و زمانانه‌یه، که تيمه نه‌ورۆ پتیاڼ ده‌لتین: زمانه ئیرانییه‌کانی سهر به
 پۆلی باکووری - باشووری.

له لایه‌کی تریشه‌وه، زماناسه‌کان به تیکرایی، له سهر نه‌وه سوورن، که
 زمانی کوردیی سهر به کومه‌له زمانه‌کانی باکووری - باشووریه‌یه. زمانی
 ئاریایی کۆن و ناثیستایی و کوردیی کۆن و مادی، پتیاڼ بۆ زمانی کوردیی
 نوئ، ته‌خت و خو‌شکردوه و پتشره‌و و پتشره‌نگی وین.) «24,16»

به‌لام، له راستیدا، تائیتسه، به ته‌واویی زمانی میدیه‌کان، بۆ که‌س ساغ
 نه‌بۆته‌وه، بۆ نه‌وه‌ی، به‌راوردی له نیوان هه‌ر دوو زمانی ناثیستا
 میدیه‌کاندا بکه‌ین، تا بزاتین، له پووی گرامه‌ر و ووشه له‌یه‌که‌چوه‌کانه‌وه،
 تا چهن له یه‌که‌دییه‌وه نزیکن! هه‌ر چهنده، هیتندی زانا، می‌ژوونوس،
 شاره‌زیانی زمانی کوردیی و زمانه ئیرانییه‌ کۆنه‌کانی دیکه، وه‌ک « نه‌مین
 زه‌کی، توفیق وه‌ه‌بی و محمه‌د نه‌مین هه‌ورامانی ... تاد » هیتندی
 به‌راوردیان له نیوان زمانی کوردیی نه‌ورۆ و زمانی ناثیستادا کردوه، چهن
 نمونه‌یه‌که‌شیان هیتاوه‌ته‌وه و ده‌لتین: زمانی کوردیی ئیتسه، به
 به‌راوردکردن له‌گه‌ل زمانی فارسیدا، له ناثیستاوه نزیکتره. به‌لام هیتستا
 نه‌و کاره، به کاریکی زانستانه‌ی ته‌واو دانانئ. جگه له‌وه‌ی کاتئ (له
 سالی 331 پ.ز.دا، نه‌سکه‌نده‌ری مه‌که‌دۆنی له شه‌ری نه‌ریلای به
 ناویانگدا، به سهر دارای سییه‌مدا زال‌بوو، کۆتایی به ده‌وله‌تی
 هه‌خامه‌نشیی هیتا.) «23,58» په‌لاماری میدیای دا، ده‌سی به سهر هه‌موو
 په‌رتووک‌خانه گه‌وره‌کانی شای نه‌خمينییه‌کاندا گرت و هه‌موو په‌رتووک‌کانی

سوتان. له نه نجامی نهو کاره شدا، گه وره ترين زبان له ناثیستا و به شه جیاوازه کانی کهوت. لهو باره یه وه « مه سعوود محمد »، ده لتي: (جگه له چهند به شتيکی که می نه بی، که هه مووی 83 000 ووشه بوون، نه وانی دیکه ی له دهس سوتاندن قوتار نه بوون، نهو به شانیه سووتابووشن، له نیتو سنگی نه وه له دواي نه وه ی ده سوپیته وند و پیاوه نایینییه کاندا مابوونه وه، تا له کوتایی فرمانه وایی سلوکییه کاندا... له دهو روبه ری سالی 147 پ.ز دا، جارتیکی دیکه نهو به شانیه نووسرانه وه.) «15,108»

« زوبیر نیسماعیل » یش ده لتي: (له سهرده می پارتیه کاندا، « نه سکه نده ری مه که دۆنی » له 331 - 323 پ.ز دا، هیندیکي وهرگیترايه سهر زمانی یونانی و پاشان هه مووی سووتاندن. پاشان له سهرده می ساسانییه کاندا کۆکرایه وه و نووسرایه وه. « نه رده شیری پاپاکان » هات و نایینی زهرده شتی کرد به نایینی وولات و ده ولته تی ساسانی.) «53,58» له سهرده می ساسانییه کاندا، نه رده شیری پاپه کان « 241 - 225 » پ.ز. (ناوچه ی پارتیه کانی و ده دست ده خست، کارنامه یه کی ههرته خشیری پاپه کانیشی رتیک خست و بلاویکرده وه. ههر لهو په رتوکه نیوه میتروویی و نیوه چیرۆکییه ی خۆیدا، به ناشکرایي و تیرادیویی، دوو نیوی ماد و کوردی به یه ک نه ته وه دینیتسه به رچاو و راده گه یه نتي. به لانی که مه وه، تا چهرخی شه می زایینی، کورد و ماد ههر وه ک یه ک نه ته وه نیتو براون.

له جیهه ک، له کتییی کارنامه که دا که به زمانی په هله وی « فارسی ناونجیی » نووسراوه و له لایه ن نه رده شیره وه شیکراوه ته وه، هه له مت و هیرش بۆ سهر ماده کان، بهو چه شنیه راگه یه ندراره: " نه رده شیری پاپه کان، پاش کوشتنی نه رده وانی پینجه م - پاشای پارتیه کان - قۆشه نتيکی قورس و گه وری له زابل و هپتکه ینا و رۆشت بۆ شهر له گه ل کوردان Kurdan - پاشای ماده کان - " کارنامه که هه روه ها راده گه یه نتي: " ماده کان پتیا ن و ابو، که چونکه له بهرام به ری قۆشه ی نه رده شیردا تیکشکاون و پاشه کشه یان کردوه، ئیدی له مه ترسی ناکه ون. به لام نه رده شیر چوار هه زار شه رکه ری پتکه وه نا و خوتوغافل، به سهر کوردانیدا دا و هه زار که سی لتي کووشتن و نه وه ی مابووشنه وه، یان به دیلیگرتن، یان برینداریکردن و تفاق

و دانه و تله یه کی زۆری له کوردان - پاشای ماده کان - و کوره کانی زهوتکرد " لیره شدا، ههروا ده رده کهوئ، که نه رده شیر، کورد و مادی هه ر به یه ک نه ته وه ده زانی و نیتویان ده با. » (15، 16 - 16)

هه ر چه نده، نه مانه هه موو وه ک ده کۆمیتنتیکی میژوویی، نه وه مان بو ده رده خه ن: کورد و ماد هه یج جیا وازییه کیان نه بووه، کورد له نه وه ی ماده و ماده کانیش، به با پیره که وه ی کورده کان داده نرێن. به لام، له گه ل نه وه شدا، فه رمانه وایانی میدیا، دوا ی نه وه ی مردوون، هه یج جۆره نووسینتکیان، به زمانی نه ته وه یی خۆیان بو به جێ نه هیشتوون، تا بزانی، خۆیان ده لێن چی؟ میژووی خۆیان و ماد چۆن باس ده که ن؟ به چ زمانی په یقیوون؟ بو نه وه ی، وه ک ده کۆمیتنتیکی میژوویی، به ده سمانه وه بی، دید و بوچوونه کانی خۆمانی یه سه لمیتن. نه وه ی پێمانگه یشتووه، ته نیا هیندی ناوی پاشا کانیانه. نه ویش، له رتی هیندی له نووسینه کانی گه لانی دیکه وه وه رگیراوه. لیره دا، گرفت ی سه ره کیی سه ره له ده دا، چونکه ناتوانین، به ته وایی بریاریده ی، تا چه ن پێوه ندیی یا له یه که چوون، له نیتوان زمانی کوردیی کۆن و نا ئیستادا هه یه.

له وانه یه، ته نیا د. « مه که نزی » و « فیله چیفسکی » پێیان وابێ، کورد له نه وه ی ماده کان نین. چونکه، یه که میان - ده لێ: (کورده کانی نه ورۆ، له به ره بابی ماده کانه وه نه هاتوونه ته خوارێ) « 10، 16 » دووه میشیان - ده لێ: (نه به چۆنیتی دروسبوونی کۆمه ل، نه به زمان، کورد له نه وه ی ماده کان نین.) « 134، 78 »

به لام، زۆری زۆری رۆژه لاتناس و زاناکانی زمانه وانی، چ کورد و چ بیانی، پێیان وایه، کورد له نه وه ی ماده کانن و زمانی کوردیی، له بنه رته دا بو سه ر زمانی ماده کان ده گه ریته وه. له و باره یه وه « توفیق وه هبی » ده لێ: (منیش له سه ر نه و با وه رهم، که کورد و ماد، پته وندییه کی له پسان نه هاتوویان پێکه وه هه یه و کورد و زمانی کوردیی له سه ر بنجی ماد و زمانی مادی روا وه و گۆرا وه.) « 9، 16 »

« سوجادی » ده لێ: (زمانی کوردیی له سه ده ی شه شه می پیش میلاددا هه بووه، نه وه ک هه ر هه بووه، به لکوو زمانیکی سه ره خۆ بووه) « 15، 67 »

« خال » یش لهو باره یه وه ده فهرموئ: (سه رچاوه ی کوردیی زمانی « ماد » ی کۆنه، که « زه رده شت » پیتغه مبه ر به و زمانه هاتۆته خوا ره وه. زمانی کوردیی - وه ک هه موو شتیکی زیندوو - له دایک بسووه، وه به ره به ره پیتگه یشتووه و خۆی داپشتووه، ئینجا به هه زاران تاشیین و ریکخستن و بیسراز و چه کوشکاری به سه راهاتووه، و له بیه ند و هه ساندراوه، وه به ره به ره به پله ی ئاوه دانیی و شارستانییدا سه رکه وتووه، تا له دوا ده می دهوله تی مادا گه یشتووه به پله ی هه ره به رزی شارستانییتی، یه کتیک گه ر به چاوێکی وورد بوونه وه ته ماشای ئه و ووته کوردیی یه کۆنانه بکا، که ماد بۆیان به جیه یشتووین تیتنه گا که زمانی کوردیی، دوو سێ هه زار سال له مه و پیتش به رزترین و دهوله مه ندترین زمان بووه.) « 22، 102 - 23 »

« مینۆرسکی » ده لئ: (زۆریه ی میژووزانانی به ناوبانگ له و باوه رده دان، که « کورد » ی ئیمرو نه وه ی « ماد » هکانی دویتین.) « 563، 112 » ههروه ها، « زوبیخی » کۆتایی به م باسه دوورودریژ و پر له گریوگۆله ده هینتی و ده لئ: (ئه گه ر کورد نه وه ی ماده کان نه بن، ئه دی نه ته وه یه کی و کۆن و به ده سه لات چی به سه رهات و ئه و هه موو هۆز و تیره ی کورد، که به یه ک زمانی ئیرانی و جیاواز له زمانه ئیرانییهکانی دیکه قسه ده که ن، له کۆیه هاتوون؟) « 33، 70 »

له نه نجامی ئه م لیکنۆلینه وه یه دا، بۆمان ده رده که وئ، زمانی کوردیی ره گوریشه یه کی قوولی میژوویی هه یه. به پیتی دید و بۆچوونی، زۆریه ی شاره زایانی زمان، ره گه که ی بۆ سه ر زمانی « ماد » هکان ده گه ریتته وه. وه ک هه موو زمانهکانی دیکه ی گهلانی جیهان، به چه ندین زنجیره گۆرانی زمانه وانیدا تپه ره بووه. ورده ورده، پیتشکه وتووه، تا به م شتیه و قوناغه ی نه ورۆی گه یشتووه. (زمانی کوردیی له زمانه دهوله مه نده زیندوو هکانه، وه له ئاههنگ و شتیه و دهنگا، له گه ل ناسکترین زمان که « فره نسزیه » جیاوازیه کی نییه.) « 15، 102 »

9. زمانی کوردیی و فارسیی :

زۆر له میژە، له نیوان شارەزا و پەسپۆرەکانی کورد، فارس و بیانییه‌کاندا، له سەر پێوه‌ندی زمانی کوردیی و فارسیی، دەمه‌ته‌قییه‌کی گەرم هه‌یه. ئەم شارەزایانه، به‌ سەر دوو ده‌سته‌ی جیاوازا دا به‌شبوون.

ده‌سته‌یه‌کیان ده‌لێن: زمانی کوردیی، وه‌ک هه‌موو زمانه‌کانی دیکه‌ی جیهان، زمانێکی سهریه‌خۆیه. ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شیان ده‌لێن: زمانی کوردیی، زمانێکی سهریه‌خۆ نییه، به‌لکوه‌، به‌یه‌کتی له‌ دیالێکته‌کانی زمانی فارسیی داده‌نری.

ئه‌وانه‌ی له‌ نیو چوارچێوه‌ی، سنووری بازنه‌ی ده‌سته‌ی یه‌که‌مدا ده‌خولێنه‌وه، زۆربه‌یان له‌ زانا کورد و بیانییه‌کان پێکهاتوون. به‌لام ئه‌وانه‌ی، له‌ ده‌سته‌ی دووه‌مدا خۆیان ده‌بیننه‌وه، کۆمه‌لێکی که‌من، زیاتر له‌ شارەزایانی فارس، هیندی میژوونووسی خۆفرۆشی کورد و رۆژه‌لاتناسانی بیانیی پێکهاتوون. بۆ ئه‌وه‌ی، ئەم چه‌له‌مه‌ گه‌وره‌یه‌ روونکه‌ینه‌وه، پێش هه‌موو شتی پێوسته، په‌نا بۆ به‌ر دادگه‌ی میژوو به‌رین، تا بزانی، کۆچۆره‌ی گه‌لانی ئاریی، که‌ی ده‌سپێک‌کردوه؟ ماده‌کان، له‌ ناوچه‌که‌دا که‌ی په‌یدا بوون؟ پێوه‌ندی نیوان کورد و فارس، به‌ ماده‌کانه‌وه‌ چیه‌؟ کامیان له‌ ناوچه‌که‌دا کۆنترن؟ چ جۆره‌ پێوه‌ندییه‌کی میژوویی، له‌ رووی ر‌ه‌گ‌ز و زمانه‌وه، پێکیانه‌وه‌ ده‌به‌ستی؟ تا چهن، هه‌ر دوو زمانه‌که‌ له‌ یه‌کدی ده‌چن؟ پاشماوه‌ی نووسینه‌ کۆنه‌کانی، ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ چیمان پێشاندده‌ن؟ ئایینه‌ کۆنه‌کانی کورد و فارس، به‌ چ زمانی نووسراوه‌ته‌وه؟ کام زمان پتر، له‌ زمانی ئه‌و ئایینه‌نه‌وه‌ نزیکترن؟ بۆچی فارسه‌کان، پتی له‌ سەر ئه‌وه‌ داده‌گرن، که‌ زمانی کوردیی، دیالێکته‌کی ناوچه‌ی زمانی فارسییه‌؟ مه‌به‌سیان له‌وه‌ چیه‌؟ ئه‌مانه‌ و گه‌لتی پرسیا‌ری دیکه‌ هه‌ن، گه‌ر توانیمان، له‌ ر‌یتی ده‌مه‌ته‌قییه‌کی زانستانه‌وه، وه‌لامیانده‌ینه‌وه، ئه‌وا ده‌توانین، هیندی له‌و گرفته‌ گرنگه‌ چاره‌سه‌رکه‌ین.

سه‌ره‌تا پێوسته، بزانی، ناوی هیندۆ - ئه‌وروپایی یا « ئاریی »، له‌ چیه‌وه‌ هاتوه‌؟ له‌ کۆندا، ئه‌و گه‌لانه‌ ته‌نیا، به‌ ناوی ئارییه‌وه‌ ناسرابوون. ئاریی، له‌ رووی زمانه‌وه، (به‌ واتای ئاگری یا ئاگرپه‌رست دیت، که‌ کۆی

نەبیتە « ئاریانی » یا « ئاگریه‌رستان ». چونکه ئەم کۆمەلە ئاگریه‌رست بوون و پتوهندییەکی بەتینیان، لەگەڵ ئاگریدا هەبوو. وەک چۆن « حامی » یەکان بپه‌رست و « سامی » یەکان خواپه‌رست بوون. (44, 106)

پاشان، ناوی ئاریی گۆراوه، هیندۆ ئوروپایی جیتی گرتۆتەوه. (هیندۆ - ئوروپایی، ناوتیکە زمانه‌وانی فەرەنگی دایانناوه، بۆ زمانیکێ گویا لە زەمانیکێ زۆر کۆندا، کۆمەلتی ئاده‌میزاد، که له مه‌لبه‌ندیکی نه‌زانراو پتکه‌وه ژیاون، قسه‌یان پتکردوو. (11, 70)

زۆریه‌ی زۆری رۆژه‌لاتناس و میترووزانان، له سەر ئەوه رتیکه‌وتوون، که تا ئێسته، هیندۆ شت، به ته‌واوی روون نییه. وەک ئەوهی، ئەم تیره و هۆزه هیندۆ - ئوروپایی یانه، پتیش ئەوهی له شوینی ژبانی یه‌که‌میان بجولتین و به‌ره‌و ناچه‌کانی ژبانی نوێیان بپن، هیندیکیان له ئیترانی ئورو، هیندیکێ دیکه‌یان له هیندستان و هیندیکێ دیکه‌شیان له ئوروپا جیگیرین، که‌ی له‌و ناوچانه‌دا په‌یدا بوون؟ چۆن دروسبوون؟ چۆن ژیاون؟ به‌ چ زمانی په‌یڤیون؟ بۆ له‌ نیشتمانی خۆیان هه‌لکه‌نراون؟ که‌ی سه‌ره‌تای یه‌که‌مین شه‌پۆلی، کۆچۆره‌وه‌که‌یان ده‌سپیتکردوو؟ چەن سالیان پتچوو، تا به‌ ته‌واوی گه‌یشتوون و نیشه‌جیبوون؟ که‌ی به‌ یه‌که‌جاری، کۆتایی به‌ کۆچۆره‌وه‌که‌یان هاتوو؟ له‌ ماوه‌ی گه‌شته‌که‌یاندا، چییان به‌ سه‌ره‌توو؟ چ جۆره‌ گۆرانکاریه‌کیان به‌ سه‌ره‌توو؟ له‌ وانه‌یه، ئەم پرسیارانه و گه‌لتی پرسیارێ دیکه‌ش، تازه‌ هه‌روا بێ وه‌لام بمێننه‌وه، یا له‌ ئاینده‌دا وه‌لامیکیان هه‌بێ، به‌لام، وه‌لامیکێ رتکویتیک و بنجهر نه‌بێ!

هیندۆ شاره‌زا و میتروونوسی، وەک د. « کۆنتناوی فیه‌ندیی »، ده‌لتی: (له‌ ده‌وروبه‌ری هه‌زاره‌ی چواره‌می پتیش زایین، یه‌که‌م لیتشای کۆچکردوان هاتۆته‌ چیاکانی زاگرۆسه‌وه و وه‌ها ده‌رده‌که‌وێ، که له‌ باشووری ده‌شتی « سیه‌یری و پروسیا » وه‌ بووی و زاناکان ناوی ئەم به‌شه‌یان ناوه « نازیانیک - ئاسایی » بۆ جیاکردنه‌ویان له‌ کۆچکه‌ره‌کانی دی.)

پاشان، ده‌لتی: (له‌ هه‌زاره‌ی سێیه‌می پتیش زایین، ده‌سته‌یه‌کی دی، له‌ هه‌مان شوینه‌وه به‌ره‌و زاگرۆس کۆچیانکردوو و به‌ « ئاری » یا « هیندۆ - ئورۆپی » ناویانگیان ده‌رکردوو و په‌لاماری ده‌سته‌ی یه‌که‌میان داوه، ئەم

په لاماره بدلگه کانی « میسۆتو تامیا - بین النهرین » به په لاماری گوتیی و کاسیی ناویان دها) ههروه ها دوکتور بهرده و امده بی و ده لئ: (پاشان له و چه قه وه دوو کۆچکرا، یه که م به ره و رۆژاوا و چوه نۆزۆپا، ئه وی دی ناوچه ی باشووری به لقانی گرته وه و چوه یۆنانه وه ... هتد) «3,4»

هه لبه ته، ئه و ناوچانه ی « سبیریا » به تایبه تیی و پروسیا به گشتیی، سه رمایه کی زۆر ده یگرته وه، به تایبه تیی له و سه رده مانه دا، هه ر زۆر سارد تر بووه. چونکه، هۆی گه رمیی له چا و ئه ورۆدا، زۆر که مبووه. له به رنه وه، ئه و کۆمه له ئیتنییانه، له به ر گه لئ هۆ، نیشتمانی یه که می خۆیان به جیه تیشته وه. له و هۆیانه ش ده توانین، بلیتین: له لایه که وه له به ر سه رما هه لاتوون. له لایه کی دیکه شه وه، به دوا ی له وه رگای سه وز و ده ولته مه ندا گه راون، تا خۆراک بۆ ناژه له کانیان دا بینکه ن و به باشیی بیان له وه رتین. بۆیه، به هه ر جوړی بووبی، ویستوویانه، خۆیان له و سه هۆلبه ندانه ی ئه و ناوچانه رزگارکه ن، به دوا ی « زه وی به پیت، ناوی سازگار، هه وای فیتنک، تیشکی رۆژ و سه رچا وه کانی ژیان » دا و تلبوون و گه راون. بۆیه، به خۆیان و مالا ته کانیانه وه کۆچیان کردوه، پۆلپۆل بلا وه یان لئ کردوه. دووریش نییه، هیندی له و کۆمه لانه، له رتگه له یه کدی پچه ران. له به رنه وه، له وانه یه هه ر پۆلئ، رووی له ناوچه یه کی جیاواز و دیار بکرا و کسردیی! تا دوا ی ماوه یه کی دیکه و جارتکی دیکه، ده سته ده سته، یه کیان گرتوته وه. له کۆتاییشدا، به یه کجاری له و ناوچانه ی ئه ورۆدا، گیرساونه ته وه و به ته وایی نیشته جیبوون.

ئه وه ی ده رباره ی ئه و کۆچه رانه زانراوه، ئه وه یه، یه که م ده سته ی کۆچه ران، (کاتی که وتوونه ری، شویتنکیان بۆ خۆیان ره چا و نه کردوه، که لئی نیشته جیب. چا تر بلیتین: ره نگه هه ر نه یان زانییی، هیچ جتگه یه کی تر، جگه له مه لبه ندی ته سلی خۆیان له دنیا دا هه یه، تا جتیان پئ له قبووه و هه لقه ندراوون. جا بۆیه له هه ر ئه رزتکی جتگه ی خۆیان و مالاتیان بووبیتته وه، بارگه و به نیان لئ خسته وه و هه روا به له وه ر هاتوون و به ره به ره پامیر « بانی دنیا » و هیندستان و ئیران و کوردستانی ئه ورۆیان داگرتوه، ئه مانه له میژوودا به خیتلاتی « ناریایی » ناوبانگیان ده رکردوه. «12.11.70»

به لام، گرنگ نه ویه، به پیتی نهو سه رچاوانه ی له به رده سدان، (بو یه کم جار، له سده ی بیستویه کی پ.ز. ناوی « ماد » په دابوو. له سده ی سیازده ی پ.ز.، له ژیر فرمانه وایی « توسه » له شاری « به لڅ » دهوله تیکی پچووکي مادی هه بوو، که باجی به ناشوورییه کان نه داوه. له سده ی نویه می پیش زاییندا، به ربه ره ناوی ماد که وتوته ناو نووسینه کانی ناشووره وه. ووشه ی ماد دوو دلییی و ترسی خسته دلپانه وه. پاش له دنیا ده رچوونی « گشتاسب » ی فرمانه وایی پیشدادیه کان سالی « 902 » پ.ز.، ورده ورده، ناشوورییه کان ده ستیانکرد به په لامار و هیرشبرنده سر وولاتی « ماد و پارس ». نه مانیش ناچار بوون، که دهوله تیکی یه کگرتووی به ده سلات دژی ناشوورییه کان پیکیتن. (239.106 - 240.

هر چونی بووبی، ماده کان و ناشوورییه کان، ماوه یه کی زور، له جدنگ و پیکداداندا بوون. ناوچه که له ناژاوه و پشتیویه کی به رده وامدابوو. تاوی ماده کان، ناشوورییه کانیاں راوناوه، تاویکی دیکه ش، ناشوورییه کان وولاتی ماده کانیاں داگیر و کاولکردوه. به پیتی باوه ری هیرودت، (وولاتی ماد، له سه ره تاوه له ژیر ده سلاتی ناشوورییه کانا بووه و دواپی نازادبووه. خه لکی ماد، ماوه یه کی دهوله ت و فرمانه واییان نه بووه، یه که مین پاشای ماد که شاری نه کباتانی دروسکرد و سه لته نه تی مادی دامه زران دیوک « Deiokes » بووه، که په نجاسنی سال حوکمی کردوه و فراتورت « Phraortes » ی کورپشی، که پارسه کان و هوزه کانی تری ناسیای خسته ژیر فرمانه وایی خو یه وه، بیستودوو سال سه لته نه تی کردوه. نهو له دژی ناشوورییه کان زور تیکو شاول، وه زور هه ولیداوه، شهریان له که لدا بکا و له ناویان به ری و په لاماری نه وانه ی نه دان که له ده سیان ده ریازبوو بوون، نه گهر چی هیشتا، ناشوورییه کان له و کاته دا « شیرازیان به خو وه ما بوو » « فراتورت » له شه ری ناشوورییه کاند له ناوچوو، « کیاکساری Kueksares » کوری له شکری ماده کانی کوکرده وه و ریکه خستن. نهویش چل سال پادشایی کرد. وه زور هه ولیدا نه ینه وایی پایته ختی ناشوورییه کان داگیرکات، به لام سر نه که وت. چونکه، له شکرییه کانی « نه سکیت » - سکاییه کان - به سه رکر دایه تی مادیا کوری پروتووتی چون به هاواری

ناشورییه‌کانه‌وه و رزگار یانکرد. «ئەسکیتەکان» ماوه‌ی بیستوهه‌شت سال، ده‌سه‌لاتی خۆیان له ناسیادا هێشته‌وه و خۆیان پاراست، به‌لام له دواییدا کیاسکار هینانییه ژێر ڕکێفی خۆیه‌وه و دوا‌یی به هاوکاری بابلییه‌کان وولاتی ناشورییه‌کانی داگیرکرد. ئەو جبار «کیاسکار» هه‌ولیدا و بستی، ئەسکیتەکان به ته‌واوی له‌ناوه‌ری .. پاشماوه‌ی ئەسکیتەکان ڕایانکرد بۆ ناسیای پچووکی «لیدی». وه ئەمه‌ بوو به هۆی ئەوه که ماوه‌ی شه‌ش سال شهر و لیدان له نیتوان «کیاسکار» و «ئالیات» ی پادشای «لیدی» دا ڕویدا. له کاتی دوا شه‌روشه‌یدا، ڕۆژگیرا و هه‌ر دوو لا ئەم ڕۆژگیرانه‌یان به نیشانه‌یه‌ک زانی و به هۆی ناو‌ڕیک‌کردنی «سیدنسی» پادشای کیلیکیه و «لابنیت» پادشای بابه‌له‌وه، په‌یمانی ناشی‌وه‌نه‌وه‌یان به‌ست. سنووری هه‌ر دوو کیشه‌وه‌کان به درێژایی ڕووباری «گالیس» که نیستا پیتی ئەلین «قزل ئیرماک» دانرا، وه «ناستی‌اک کوری کیاسکار» کچی «ئالیات» ی خواست. له دوا‌ی مردنی «کیاسکار» ناستی‌اک کوری چوه‌ سه‌ر ته‌خت و سیو‌پینج سال حوکمی وولاتی کرد، به هۆی جموجۆلی هاریاک «که‌یه‌کتی له‌گه‌وره‌ پیاوانی ماد بوو، وه له کیاسکار زویر بووبوو» وه به هۆی کۆرش کوری ماندانا کچی ناستی‌اک و کامبیس «کمبوجیه» ی پارس سه‌له‌ته‌نه‌ته‌که‌ی دۆزاند. (40، 42)

ئەم هه‌را و نا‌ژاوه‌یه‌ی، نیتوان ماده‌کان و ناشورییه‌کان، هه‌ر به‌رده‌وامبوو، تا ماده‌کان و بابلییه‌کان، له‌شکرێکی گه‌وره‌یان پتکه‌وه‌نا، له سالی «612» پ.ز.دا، به‌ره‌و «نه‌ینه‌وا» ی پایته‌ختیان کشان، دوا‌ی جه‌نگێکی خۆناوی، ئیمپراتۆریای ناشورییان ڕوخاند. نیدی، له‌و ڕۆژه‌وه، ده‌سه‌لاتی ماده‌کان، به سه‌ر هه‌موو ناوچه‌کانی ئێران و نه‌ینه‌وادا چه‌سپا و به‌هێزبوو. به باوه‌ری من، پیش ئەوه‌ی شتی هه‌بی، ناوی ئیمپراتۆریای ماد بی، سه‌ره‌تا، ماده‌کان له‌کو‌مه‌لتی تیره و هۆزی گه‌وره و گچکه‌ی جیا‌واز پتکه‌اتبوون. هه‌ر یه‌کتی له‌و تیره و هۆزانه‌ش، له ناوچه‌یه‌کی دیاریکراوی سه‌ره‌خۆدا، به نازادی ژیاون. سه‌رکرده‌یه‌کی تایبه‌تی، دیاریکراوی خۆیان هه‌بووه. هیندیکیان کۆچه‌ری بوون، هیندیکی دیکه‌شیان، له گوند و شاری پچووکی پچوو‌کدا نیسته‌جیبووبوون. زیاتر به به‌خت‌کردنی مه‌رومالاته‌وه

خەریکبۆون. لەوانەشە، ھەموویان یا زۆریەیان، لە ناوچەیەکی دیاریکراودا پێکەوه ژیا بن. بەلام، ھیچیان سەریان بۆیە کدی دانەنەواندوو. واتە: لە نێو یە کدیدا، پچرپچر و پەرشو بلاو بۆون، نەتەو یەکی یە کگرتوویان پێک نەھێناو. پاشان، ورده و رده، ھەموو یەکیان گرتوو. یەکتی لە ھەرە پاشا بەھێزەکانی ھۆزەکانی ماد، ھەموو تیرە و ھۆزەکانی، لە دەوری خۆی کۆکردۆتەو، بە ھەموویان پێککەوتوون و ئیمپراتۆریای مادیان دامەزراندوو. ئەو پاشایەش، دەسی بە سەر دەسەلاتدا گرتوو و لە سەر تەختی ئیمپراتۆریاکە دانیشتوو. ئیدی بەرەبەرە، زۆری تیرە و ھۆزەکان نیشتهجیوون و لە دەوری ئەو دەولەتە کۆبوونەتەو.

« ھێرۆدۆت » دەربارەی مادەکان دەلێ: (ماد لە شەش ھۆز پێکھاتبوون، بووسەکان، پارتاکنەکان، ستروخاتەکتەکان، ئاری سانتەکان، بودییەکان، موغەکان.) لە بارەی شاکی مادەو ھێرۆدۆت بەم شێوەیە ناویان دەبا :

1. دیوکتوس « 655 - 708 » پ.ز.

2. فراثوتیس « 633 - 655 » پ.ز.

3. کوناکسار « 585 - 633 » پ.ز.

4. ئاستیاگس « 550 - 584 » پ.ز. = ئەژدەھا. « 8,4 - 9 »

مێژوونووسەکان، لە سەرژماری پاشاکی ماد و ماوێ فەرمانرەواییان، لە نێو خۆیاندا ناکۆکن. (لە داستانی کتیی ئەرمنییەکانا، « یوسوی » بەم جۆرە نووسیو: « دواي ئەو پولی ھیستور ناوی سولتانەکانی ماد کە ھەشت کەس بوون و « 224 » ساڵ سەلتەنەتیان کردوو « ... ھتد) «66,42» لە مێژووی « مار میخایل » دا بەم جۆرە: (لە دواي ئەو کە فەرمانرەوایی کلدانییەکان کۆتاییھات، مادەکان دەسیان کرد بە حوکمرانیکردن و بیستوبەک پاشایان ھەبوو.) «67-66,42»

بەلام، ئەم سەرچاوەیە، بای سالیەکانی فەرمانرەواییان ناکا. ھەرۆھا، «گیۆرگی سینکل» یش بە (ھەشتاوچار پاشای مادی داناو) «67,42».

بەلام، « موسی خورنی » مێژوونووسی ئەرمنیی، (ناوی « ئاستیاک » ی بە « ئادەھاک » بردوو.) «75,42» دەربارەی ئەژدەھا نووسیو: (ئەژدەھا « azis » DAHAKA - « ماردھاک » ی ئافستە، زۆرداریکی

ئەفسانەیی و مارتیکی شتوۋە ئادەمیزاد لە خەلکی باوری Bawri « بابل »
 کە بە دەسی « ترا تیلون » TraiTeuna « فەرەیدوون » کوژراوە.)
 «75.42»

لەو بارەییەوه « مەردۆخی » دەفەر موی: (تا سەرەتای سەدهی «21 پ. ز. »،
 هیچ دیار دەیهکی رامیاری و یەکبوون لەمانەوه دیار نییه. چ لە پێش
 سەردهمی « پێشدادییەکانەوه » یانی « 3 341 پ. ز. » و چ لە دوا
 ئەمانیشەوه، تا وەکوو سەردهمی « نینە » ی فەرمانەوای کلد و
 ئاشوور، یانی سەدهی «21 پ. ز. » بەلام کۆردەکانی بەشی ئارارات، «27»
 سەده پێش زاین، یانی « 3 700 » سال پ. ز.، دەستیان کردووە بە
 جولاندنەوهی سیاسی لەگەڵ « شۆمێر و ئەکەد » و « عیلام » بەگۆڕە کدا
 چوون. لێرەدا بۆمان دەردەکەوت، کە تا وەکوو ئەم کاتە، « مادە » هەکان
 بەرەو رۆژەهلات نەهاتوون. ئەگەر هاتبیتیش، خاوەنی فەرمانەوایی
 نەبوون. لەوانەیە لە ژێر چاودێری پێشدادییەکاندا بووبن. یاخود بە شتوۋە
 خێڵەکیی ژیاون و جیا جیا سەرۆکی تایبەتی خۆیان هەبوو. «239, 106»
 ئەز پێت، لە سەر ئەو باوەڕەم: مادەکان، لە چەن تیرە و هۆزێکی جیاواز
 پێکھاتبوون. هەر تیرە و هۆزێکیش، لە ناوچە یەکی دیاریکراودا ژیاون و
 زمانیکی تایبەتی جیاواز یا شتوۋە زمانیکی تایبەتی خۆیان هەبوو. بەلام
 ئەو زمانانە، لە یەکدییەوه نزیکبوون. چونکە، سەرچاوەکانیان هەر یەک
 سەرچاوەبوو. دوا ئەوەی یەکیستی لە نێوان تیرە و هۆزەکانی ماددا
 دروسبوو، ئیدی، زمان و شتوۋە زمانەکان، زیاتر لە یەکدی نزیکهوتوونەوه.
 تا لە ئەنجامدا، هێندیکیان بە تەواویی توانووەتەوه و بوونی خۆیان
 لە دەسداوه. هێندیکی دیکەشیان بە تەواویی زالبوون و لە پێگەی
 دەسلاتی مادەوه، خۆیان بە سەر دانیشتوانی سەر زەوی ماددا
 سەپاندووه. (لە قۆناغەکانی مێژوودا، رۆژگاریک هاتبوو کایەوه، کە بەبێ
 ساوه لە دوا رۆژگاری یەکیستی هۆزەکانی ماد - تەنیا لە دوا ماوە یەکی
 پەنجتا حەفتا سالی دەولەتی ماد دروسبوو - ئەم دەولەتە بریتیبوو لە
 کۆمەڵێک دەزگە سەریازی و دارایی، کە پێوەندی بە شە ئابورییەکانی
 دەولەت زۆر لاوازوو، وە رشتە پێوەندی لە نێوان هۆز و ناوچەکانی ناو

دهوله تدا زور سستبوو، وه نهو هوزانهی شتویه زمانه کونه کانی خوځان نه پاراست، له بهر نه وه پټکهاتنی قهواره ی زمانیکې په کگرتووی ماد کاریکې گرانوو، وه چن جوړی شتویه زمان و قسه کردن له ناوا هه بووه. بهلام له سدهی سټیه می پټش زاییندا، که خاکی ماد کرا به دوو به شه وه، مادی خواروو، مادی نه تروقایتین دروسبوو .. مادی نه تروقایتین سهره خوځی وهرگرت، چن پټیوستییه ک بق سهره تای په یدابوونی نه ته وهی مادی - نه تروقایتین - هاته پټشه وه و درسبوو.

نه گهر نهو نووسینانهی ثاقتستا له باره ی ماده وه راستبټی، نه بی زمانی ثاقتستا به زمانی ماد دانټین، زمانی ثاقتستا زور به باشی لټکدراوه ته وه، که ره سده کی زمانی زوری تیا به، هه ره کوو زانراوه، زمانیکې هیندی و نه وروپایی و ئیرانییه، بهلام چن به لگه یه ک به دهسته وه یه، که ثاقتستا نه گهر چی له گهل زمانی ئیرانیی که نهو سهرچاوانه ی هه یه تی، به مادی ناو نه برټن، نزیکن و له گهل نه وه شدا بهرام بهرن.) «104، 42 - 105»

دهر باره ی پټوه ندیی کورد و پارس، ماموستا «مهردوخی» ده فهرموی: (هه ره له سهره تای میژووه وه، کورد و پارس هه میشه هاودهرد و هاوپه یان بوون. هاوبیروپا و هاومه زهه بیی بوون، له شادیی و خوشیدا، له چه وسانه وه و کوشتن و بریندا، وهک یه ک بوون و هه رگیز له یه ک جیا نه بوونه ته وه. له کاتی ده سلات و فهرمانه وایی کوردد، پارسه کان به شداربوون و هاوکارییان کردوون، وهک دهوله تی کوردیی «گوټی، کاسیی، کیانیی و ماد». کاتی ده سلات داریتی پارس، کوردیش بیتشه نه بوون و هاوکاربوون، وهک دهوله تی «پټشادیی، هه خامه نشینی و ساسانیی». هه رکات به هو ی داگیرکردنی بیتگانه وه، له یه ک جیا بوونایه ته وه، یه کیکیان بکه وتایه ژټر ده سلاتی دهوله تیکی تره وه، هه ره دوولا نه که وتنه بیر یه کگرتن و سهره سټیه وه. وهک سهرده می فهرمانه وایی «کلده، ناشوور و عه مالقه». هه ره دوو لا پټپه وه ی نایینی زهرده شت بوون و «ناهوژامزدایان» په رستووه و پروایان به خوا ی خټر و خوځی و ناشتیی بووه. نه فره تیان له خوا ی شهر و ناژاوه و گرانی «نه هریمن» کردووه. کورد

بۆ شهري ئىسلام دەسپىتسخەرىكردووه، قورىانييهكى زۆرى دا درى سوپاي
 عەرب. لە ئەنجامدا كورد و پارس پىنگەوه موسوولمان بوون. ئەم
 هاو پەيمانييه هەروا مايەوه و كاتى پەيدا بوونى مەزەهەبى شىعە برىك لە
 ھۆزە كوردەكان لە گەل پارسەكاندا مەزەهەبى شىعە گەريان پەسەند كرد، «لور،
 كەلھور، شادرلى، باودەلى، كەرەشەلى، بەختيارى، كوليانى،
 سىنامىنلى، پىھرماز، بلكيان، ئەشمىشارت، لەك ... ھتد.» كە زياتر لە
 سەد ھۆزن، كە عەلى «خ» بە خەلىفەى راستەقىنەى پىغەمبەر ئەزانن.
 بەلكوو ھەندى لەم ھۆزانە، عەلى بە خوداوەند ئەزانن و ئەپەرسەن، وەك
 ھۆزى «نەكەلى، دىرسىملى، لە ناوچەى دەرسىم نىشتە جىن.» لە
 كىتب و مێژوو كۆنەكاندا، ھەمىشە ناوى «ماد و پارس» لە يەك نەپراون
 و بەدەكەوه ناو براون، تا دەوروەرى سەدەى پىنجەمى پىش زاين، ناوى
 ئىران پەيدا بوو، لە برىتى - ماد و پارس - ھەروەھا شهري كوردەكان لە گەل -
 والدین - سالى «244 ز.» پىكدادانەكەى قەيسەرى رۆم «ھەرقل» سالى
 «624 ز.» وەك باسمان كرد، ھەر بە لاىەنگىرى لە دەولەتى ئىران بوو.

برىك لە زاناکانى مێژوو ئەلەين: پاش روخانى دەولەتى ماد، كە بە ھۆى
 كارتىكردى مادی و مەعنەوى لە لاىەن پارسەكانەوه، بەشىك لە مادەكان
 چوونە پال پارسەكان تىكەلبوون و ھەندى لە سەر كردهكانيان لە پايتەختى
 پارس مانەوه و جىگىرىوون و پالېشتى دەولەتى پارس بوون. بۆ وێنە
 كواكسارى دووم كورى نازىدەپاك سەر كردهپەك بوو، لە سوپاي كۆرش لە
 كاتى پىوستدا، كوردەكانى كۆنە كردهوه و شەريانئە كرد. بەشىكى تر لە
 مادەكان چوونە پال كوردەكانى زاگروس) «77، 106، 79» ھەلبەتە، لىرەدا
 دوو خالى گرنگ، سەرنجمان را دەكىشى:

يەكەم - گەر مادەكانى ئەو رۆژە، كوردەكانى ئەورۆپىن، گەر پارسەكانى ئەو
 رۆژە، فارسەكانى ئەورۆپىن، ئەمە ئەو دەگەيەنئى، كورد لە پىش
 پارسەكانەوه، لە ناوچەكەدا نىشتە جىبوون.

دووم - ئەم يەكيتىي و دوستايەتییەى نىوان ماد و پارس، وەك ماموستا
 دەلتى، بەو شتوویە نەبوو. يەكيتىيەكى پر لە خوشبى و برايانە نەبوو، لە
 تارەزوویەكى بى مەبەسەو نەهاتوو. بەلكوو، لە ناچارىدا بوو، چونكە،

له لایه‌که‌وه، ده‌سه‌لات به ده‌س ماده‌که‌انه‌وه بووه، پارسه‌کان له‌گه‌ل بوون، هه‌ر فه‌رمانی‌کیان پتی کرابتی، ناچاربوون، جی‌به‌جی‌یکه‌ن. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ی، ناشوورییه‌کانیان له سه‌ر بووه. گه‌ر یه‌کیان نه‌گرتایه، هیتزکی گه‌وره‌یان پیکه‌وه نه‌نایه، هه‌لبه‌ته، له‌شکری ناشوورییه‌کان نیشتمانه‌ هاوبه‌شه‌که‌یان داگیرده‌کردن و خوشیان قه‌رده‌کردن! له شو‌نتیکی دیکه‌ی به‌ره‌مه‌که‌یدا، ماموستا «مه‌ردۆخی»، ده‌رباره‌ی ماده‌کان ده‌فه‌رموئ: (ماد - سالی «2500 پ.ز. چهن هۆزکی دراوسی و هاو‌ره‌گه‌ز، که ئارییان پتی وتراوه، له نه‌ژادی «هیندۆ نه‌وروپی» بوون، له پۆژه‌ه‌لات و سه‌رووی پۆژه‌ه‌لاتی ده‌ریای خه‌زه‌ر نیشته‌جی‌بوون. هه‌ندیکیان به‌ کشتوکاله‌وه خه‌ریکبوون، به‌لام هیتشا له ده‌وره‌ی «به‌ردا» بوون و که‌متر گه‌شه‌یان‌کردبوو. به‌شیکی که‌میان ئاسنیان به‌کاره‌یتاوه، بۆ هه‌ندی کاروباری پۆژانه‌ی وه‌کوو راو و کشتوکال، به‌ ناژه‌ل به‌خیت‌کردنه‌وه خه‌ریکبوون، وه‌کوو نه‌سپ و ماین و مه‌ر و بز. نووسین و خو‌تندیان نه‌زانیه. هه‌ندیکیان رووه و هیندستان کوچیان‌کردوه، کتیبی ویراس یانی کتیبی پیروزی هینده‌کان که به‌ زمانی - سانسکریت - نووسراوه، ده‌رباره‌ی ژبانی سه‌ره‌تایی ئه‌م گه‌له هه‌ندی شتی روون‌کردۆته‌وه. به‌شیکی تر رووه و پافیده‌ین کوچیان‌کردوه. که له نیتوانیاندا دوو هۆزی خاوه‌ن ده‌سه‌لات و نازاد به‌ ناوی «ماد» و «پارس» هه‌بوون. هاتنی ماده‌کان له پۆژه‌ه‌لاتی زه‌ریای خه‌زه‌ره‌وه، سه‌ده‌ی «9-8» پ.ز. پێش ناشوورییه‌کان باسکراوه، ناشوورییه‌کان به‌ ماد و مادا ناویان بردوون. ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه، له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی نۆیهم له ژێر فه‌رمانه‌ه‌وایی که‌یقوبادی کورد، ده‌وله‌تیکه‌ی به‌ ده‌سه‌لاتیان پیکه‌یتا و «پارس» ه‌کان له خوارووی خۆیان‌ه‌وه ئه‌ژبان، ده‌ستیان به‌ سه‌راگرتن و خستیان ه‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیان‌ه‌وه. ئه‌کباتان - هه‌مه‌دانی ئیستیان کردۆته‌ پایته‌خت. (118, 106) پروفیسۆر «سایس» ده‌لتی: (ماده‌کان هۆزکی به‌ ده‌سه‌لاتی کورد بوون، له وولاتی ئاشووردا جی‌گی‌ریبوون و تا خوارووی زه‌ریای خه‌زه‌ر فه‌رمانه‌ه‌واییان‌کردوه، به‌شی زۆریان له زمانی هیندۆ نه‌وروپایی و له نه‌وه‌ی ئاریی بوون. (119, 106)

« مهردۆخی »، له وهلامی ئەم بېچوونەدا، دەلتی: (ئەو باسە لە گەل میژوووەکانی کورد و یۆنان جیاوازی نییه. تەنیا ئەو نەبێت، که ئەلتیت: ماده‌کان له وولاتی ناشوور جێگیربون. به‌لام ماده‌کان دروستی ناشوورەکان بوون، له ئەنجامدا که کۆتاییان به دۆله‌تی ناشوور هێنا و وولاته‌که‌شیان داگیرکردن.) (119.106)

به باوه‌ری من، ئەم بۆچوونە‌ی مامۆستا « مهردۆخ » زۆر له راستییەوه نزیکه و له نێو پەرە‌ی مێشکدا به ئاسایی جیتی ده‌بێتته‌وه.

د. « که‌مال مه‌زه‌هر »، ده‌رباره‌ی میدیه‌کان ده‌لتی: (میدیه‌کانیش به لای که‌مه‌وه، سێ سه‌ده له پێش فارسه‌کانه‌وه هاتوونه‌ته ئێران و دۆله‌ت و شارستانییه‌تی خۆیان دروسکردوه و پێوه‌ندییان له‌گەل شارستانییه‌ته پێشکه‌وتوو‌ه‌کانی عێراق به تایبه‌تی و میسردا په‌یدا‌کردوه و له‌گەل کلدانییه‌کان زۆر ڕێک‌بوون، به راده‌یه‌کی ئەوتۆ ده‌سیان خسته ناو ده‌سی یه‌ک بۆ له‌ناوبردنی ئیمپراتۆری ناشووری.

به‌م جو‌ره، میدیه‌کان گەلێ که‌لکیان، له‌و شارستانییه‌ کۆنانه وه‌رگرت و هیچ گومانی تێدا نییه، که‌وا، له دوا‌ی ئەوه‌ی، فارسه‌کان به‌سه‌ریانان زالبوون و ئەمان دایانه شاخه‌کانی زاگ‌رۆس بۆ ڕزگار‌بوون، له ده‌س ژێرده‌سه‌یی کۆنه ژێرده‌سه‌کانی خۆیان، شارستانییه‌ته‌که‌یان له وولاته کۆنه‌که‌ی خۆیان بۆ فارسه‌کان به‌جێهێشت، واته: بێ سێ و دوو ده‌توانین، ب‌ل‌ت‌ین: که‌کله‌ی شارستانییه‌ته پێشکه‌وتوو‌ه‌که‌ی فارسه‌کان، بریتییه له‌و شارستانییه‌ته‌ی با‌پیره گه‌وره‌ی کورد دایمه‌زراند و به‌جێهێشت.) (11.92)

هه‌روه‌ها، ده‌لتی: (له‌و کاته‌شدا، فارسه‌کان له ژێر ده‌سی میدیه‌کاندا بوون و مانه‌وه، هه‌تا ده‌ه‌روه‌ری سالی 550 پێش له‌دایک‌بوون، ئەو کاته‌ی کۆ‌رسی گه‌وره په‌یدا‌بوو و توانی فارسه‌کان له ژێر چنگی میدیه‌کان ده‌رب‌ینی و دۆله‌تیان بۆ پ‌ت‌ک‌ب‌ینی. لی‌ره‌دا، ئەم پ‌رسیاره‌مان د‌یت‌ه ڕ‌ئ‌، ئەو‌یش: نایا پ‌ئ‌ی ت‌یت‌ه‌چ‌ئ‌، گه‌ل‌ئ‌یک به زمانی گه‌ل‌ئ‌یکی تر گ‌ف‌ت‌و‌گ‌ۆ‌ب‌کا، که ژێرده‌سه‌ی خ‌ۆ‌ی بوو‌ی؟!! گه‌ل‌ئ‌ی ئەوه‌نده ک‌ۆ‌ن‌ب‌ئ‌، که « 270 » سال له پ‌ئ‌ش گه‌ل‌ئ‌ی فارس‌دا ه‌ات‌ب‌یت‌ه ئەو ناوچه‌یه‌وه و ده‌وری سه‌د س‌ال‌ئ‌یک‌ش له پ‌ئ‌ش ئەواندا دۆله‌تی سه‌ره‌خ‌ۆ‌ی خ‌ۆ‌ی هه‌بوو‌ی و تەنانەت فارسه‌کانیشیان له

ژێرده سدابووینی. ئیتر، چۆن پتی تێده چن، بوتری ئه مان به زمانی فارسیی گفتوگۆیان کردوه!! ئه مه له وه ده چن، بلیتی: گه لی تورک له تورکیادا به زمانی کوردیی ... نه دوین!!» 18.92

دوای ئه وهی، بیروپای هیندی له میژوونوس، شاره زایانی کورد و بیانیان، ده باره ی په چه له کی کورد و ماده کان زانی، ئیستا ده توانین، بلیتین: گومانی تیدا نییه، زمانی کوردیی و فارسیی، دوو زمانی جیاوازن. به لام، چونکه له سه ره تادا، سه رچاوه کانیان هه ر یه ک سه رچاوه بووه، ئه ورۆش هه ردووکیان، به دوو زمانی سه ر به گروپی زمانه هیندۆ - ئه وروپایی یه کان داده نرتن. کورد و فارسیش، له میژوویه کی دێرنه وه، له ئیتراندا پتیکه وه ژباون، نزیکیه کی زۆر، له نیوان هه ر دوو زمانه که دا هه یه. به لام، نزیکیی له نیوان دوو زمانی دیاریکراودا، ئه وه ناگه یه نئ، هه ردوو زمانه که یه ک زمانن و یه کتیکیان به دیالیکتیکی ئه وی دیکه یان دا بنرئ. زانستیش سه لماندوویه تی، (گه لان به زمان و شتیه لیک جیا ده کړنه وه.)» 19.92

پاشان دوکتۆر له وه لامی « ره شید یاسمی » دا ده لئ: (هه ره کوو بۆمان ده رکه وت، گه لی کورد گه لئ له فارسه کان کوئترن، هه ره ها زمانیشیان. جا گه ر ئیتمه نه لیتین: فارسیی له کوردیی هه وه وه رگی راوه، ده سا بیروباوه رفروشان، چۆن پرووی ئه وه یان هه یه، بلیتین: کوردیی له فارسییه وه وه رگی راوه!)» 19.92 جا ئیسته، هه ر ئه وه ماوه، بزانی، ماده کان له سه ر چ نایینی بوون؟ په یامبه ره که یان کئ بووه؟ له کوئ له دا یکی بووه؟ به چ زمانی قسه یکردووه؟ په رتووه که پیروژه که ی به چ زمانی نووسراوه ته وه؟ نایا زمانی « ئاقیستا »، له گه ل زمانی کوردیدا، تا چه ن له یه ک دییه وه نزیکن؟

بۆ وه لامدان وه ی هه موو ئه و پرسیاران، دیسانه وه، پرو له په رتووه که خانه ده و له مه نه ده که ی میژوو ده که یین. به پتی ئه و زانیاریانه ی، تا ئیسته، له سه رچاوه جیا جیاکانی میژوو وه، به ده سمان گه یشتوون، پتش نایینی زه رده شت، هیندی نایینی دیکه له ناوچه که دا هه بوون. به لام، ئیتمه لیته دا، له نایینی زه رده شته وه ده سپێده که یین، چونکه، مه به سی سه ره کیی باسه که مانه و پتیه ندیه کی تایبه تی به زمانه که مانه وه هه یه.

هەرچه‌نده، به‌پیتی سه‌رچاوه می‌ژوویی یه‌کان بێ، زه‌رده‌شت له‌ پۆژه‌ه‌لاتی کورستان له‌دایک‌بووه. به‌لام، تا ئێسته، به‌ ته‌واویی پوون نه‌بوته‌وه، له‌ چ شوێنی له‌دایک‌بووه؟ که‌ی له‌دایک‌بووه؟ ژبانی له‌ کوێ به‌سه‌ربردووه؟ که‌ی مردووه؟ له‌به‌رته‌وه، می‌ژوونووس و زانا‌کانی زمان، ده‌رباره‌ی ئه‌و کێشه‌ گه‌وره‌یه، بیروپرای جیاوازیان هه‌یه.

هێندێ به‌لگه‌ی زانستانه‌ هه‌ن، گوایه: زه‌رده‌شت، (له‌ دامینی زه‌ریاچه‌ی چێش‌چست - ورمی و باکووری خۆراوای ئێراندا هه‌لکه‌وتووه، که‌ کوردستانی ئێسته‌ نه‌گرێته‌وه.

له‌م پووه‌وه بارتۆله، پرۆفیسۆر گۆلدنهر، خۆژه‌ه‌لاتناسی ئه‌لمانیی هه‌رتسفلد جه‌کسۆن، ئێرانناسی مه‌زنی دانیمارکیی ئارتور کریستین سن، فه‌یله‌سوفی ناسراوی ئه‌لمانیی فریدریک نیچه، مه‌سعودی گولزاری، نووسه‌ری کرماشانی عیماده‌دینی ده‌وله‌ت‌شاهی، جان ناس، گیرشمن، مورتەزا راوندی، ئۆژین ئۆبین، دوکتۆر جهانگیراوشیده‌ری و هه‌روه‌ها می‌ژوونووسانی عه‌ره‌بی وه‌ک: یاقوتی حه‌مه‌وی، ئیبن خردادبه و بلازری و چه‌ندان زانا و نووسه‌ری تریش، دوا‌ی توێژینه‌وه‌یه‌کی زۆر و هه‌ولێکی زانستانه، گه‌یشتوونه‌ته‌ ئه‌و نه‌جمه‌ی که‌ زه‌رده‌شت* له‌ناو هۆزه‌کانی میدیا و له‌ باکووری خۆراوای ئێران « کوردستانی ئێسته » دا هه‌لکه‌وتووه. (50, 101)

* ناوی زه‌رده‌شت، به‌ چه‌ندین جۆر ده‌گوترێ: (زه‌رده‌شت، زه‌رته‌شت، زراتوشت، زه‌راتوشترا و زه‌رته‌شتز. که‌ ئه‌مه‌ش به‌پیتی شیوه‌ی نووسین جیا‌بوونه‌ته‌وه، ئه‌سلی وشه‌که‌ش به‌ مه‌عنا خاوه‌نی حوشتی زه‌رده. (15, 68) به‌لام چه‌ندین سا‌له له‌ نێو کورددا، ئه‌و ناوه به‌ « زه‌رده‌شت » ده‌نووسرێ. لێ‌ردها، به‌ریزان « عه‌بدوللا قه‌ردها‌غی » به‌ « زه‌رته‌شت » و « محه‌مه‌د حه‌مه باقی » به‌ « زه‌رتوشت » نووسیویه‌نه. دیاره ئه‌مانه‌یان له‌ فارسه‌کانه‌وه وه‌رگرتووه! به‌لام، جگه له‌وه‌ی، من یه‌که‌میان به‌ راسته‌ر ده‌زانم، تازه له‌ناو کوردیشدا، هه‌ر به‌ « زه‌رده‌شت » پۆیشتووه. بۆ ئه‌وه‌ی، تێک‌سته‌که‌ش به‌ یه‌ک پێ‌نووسی یه‌ک‌گرتوو بنووسرێ، له‌ هه‌موو شوێنه‌کاندا، له‌ بری ئه‌و دووانه، « زه‌رده‌شت » به‌کاره‌یناوه.

سه‌باره‌ت به سالی له‌دايک‌بوونی، هیتندی میژوونوس له‌و باوه‌په‌دان، که زه‌رده‌شت، (له‌نیوان ساله‌کانی * 850 - 650 ی پیتش زایین، سه‌ری هالداپی و له‌دوای ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه، که‌وتوته‌بیرکردنه‌وه و ژیانی گوشه‌گیری و نه‌شکه‌وت و کتونشینیی و له‌نه‌نجامدا له‌دوای ده‌سال، واته: له‌ته‌مه‌نی سی‌سالییدا، په‌یامه‌که‌ی له‌ناو‌هۆز و ناوچه‌که‌یدا پانه‌که‌یه‌نتی. به‌لام، به‌سه‌ختیی دژی نه‌وه‌سن و پروای پی‌ناهیئن. ناچار پرونده‌کاته‌ناوچه‌کانی دامیتتر و له‌کیتی‌ناویدر «ناوشی‌ده‌رینه» ی باشووری خۆراوای شاری سته‌ی ئیتسه‌دا نه‌گیرسیتته‌وه. پاشان، دووه‌مین کۆچی بۆ‌باکتریای لیواری جه‌یحون و پرووه و کیتی‌هوگر و ناوچه‌ی باخی «گولباخی» لای خۆره‌لانی شاری کرماشان ده‌ستپیشه‌کات. که‌له‌م ناوچه‌یه‌دا به‌ناشکرا، بانگی په‌یام‌به‌ریتی را‌دیتلی و له‌م‌کاته‌شدا که‌گوشتاسپی شای هه‌خامه‌نشیه‌کان فه‌رمان‌په‌وايه، پروای پی‌دیتی و نه‌چیتته‌سه‌ر‌نایینه‌که‌ی. لی‌ره‌به‌دواوه، ئیتتر‌نا‌ته‌شکه‌ده و مه‌لبه‌نده‌کانی خواپه‌رستی دانه‌مه‌زرتی. (52. 101)

ده‌ریاره‌ی میژووی له‌دايک‌بوون و مردنی زه‌رده‌شت، مامۆستا «سوجادیی» ده‌لتی: (نووسه‌رانی یۆنایی و رۆمانیی - که‌شاره‌زاییه‌که‌یان زیاتر تیکه‌ل به‌نه‌فسانه‌یه - سه‌رده‌می زه‌رده‌شت به‌ش‌ه‌زار سال پیتش زایین دانه‌نین. به‌لام، نه‌مه‌وه‌نه‌بی‌راستیی، چونکه‌به‌پیتی نه‌و‌پروایه‌ته‌ئیرانیانه، که‌له‌په‌رتووک‌ی «پنده‌ش» ی‌په‌هله‌ویدا هه‌یه، زه‌مانی زه‌رده‌شت - ی‌به‌ناوه‌راستی سه‌ده‌ی چه‌وته‌م و شه‌شه‌می زایین داناوه. نه‌م‌میژووه‌ش هه‌موو‌شاره‌زایان و ئیرانیی ناسه‌کان له‌سه‌ری رتیکه‌وتوون.. نه‌ویش نه‌وه‌یه، که‌گوايه له‌نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی چه‌وته‌می پیتش زایین له‌دايک‌بووه، له‌سالی «583» ی پیتش زایین له‌ته‌مه‌نی «70-77» سالییدا له‌سه‌ر‌پتپیلکه‌کانی

* له‌تیکسه‌که‌دا نووسرا‌بوو، له‌نیوان «سه‌ده‌کانی»، من‌ساله‌کانم به‌راستر زانی. چونکه، کاتی‌باسی سه‌ده‌کرا، یه‌که‌م - باشتروایه، به‌نووسین بینووسین و‌مک: سه‌ده‌ی هه‌شته‌م و چه‌وته‌م و شه‌شه‌می پ.ز. نه‌که‌به‌ژماره‌بیان‌نووسین. دووه‌م - باوه‌ر‌ناکه‌م، سه‌ده‌ی 850 - 650 ی پیتش زایین، له‌میژوودا هه‌بی!

پدرستشگای « به‌لخ » کوژراوه، له « گات » هکانا ناوی زهرده‌شت هه‌یه، وه به‌پیتی ده‌ستووری زمانشناسیی، به هۆی کوژیی زمانی « گات » هکانه‌وه ناکرتی که ئهم به‌شه له ئاویتستادا له سهره‌تای هه‌خامه‌نشیه‌کانه‌وه دابنیتین. که‌واته نابنی میژووی زهمانی زهرده‌شت، له میژووی سهره‌وه که‌متر، وه یا زیاترین. جا له‌به‌رته‌مه سهرده‌می زهرده‌شت به « 583-660 » ی پیش زاین دانه‌نیتین. (16-15, 68)

هه‌روه‌ها، ده‌ریاره‌ی « ئاقیتستا »، « سوجادیی » ده‌لتی: (ئهم په‌رتوکه‌ واهه‌رته‌که‌وئی، له سهرده‌می « ماد » هکاندا له « زار » هه‌ که‌وتوته سهر نووسین، له سهرده‌می هه‌خامه‌نشیه‌کاندا دوو روونووسی ته‌واوی هه‌بووه. یه‌کتی له‌مانه له ته‌ختی جه‌مشیدا بوو، کاتن که نه‌سکه‌نده‌ر له « 331 » ی پیش زایندا ئاگردانی بنه‌ماله‌ی هه‌خامه‌نشیی کوژانده‌وه و کوژشکی شاهیی ته‌ختی جه‌مشیدی سووتاند، نه‌و روونووسه ئاویتستایه که له‌وئی بوو، نه‌مه‌ش سووتا. روونووسه‌که‌ی تریشی هه‌ر که‌وته‌ده‌ست یۆنانیه‌کان، پاش نه‌وه‌ی نه‌و شتانه‌ی که له باره‌ی زانست و پزشکیی و نه‌ستیره ژمیرییه‌وه قسه‌ینه‌کرد، وه‌ریانگه‌ترایه سهر زمانی خۆیان و بردیان، نه‌وه‌شی که مایه‌وه نه‌وه‌شیان هه‌ر سووتان و له‌ناویانبرد. له پاش نه‌وه که نه‌شکانیه‌کان ناشابوون به ئایینی زهرده‌شتیی « به‌لاش » ی یه‌که‌می پادشای نه‌شکانیی فه‌رمانی ده‌رکرد بۆ کوژکرده‌وه‌ی ئاویتستا - نه‌وه‌ی که به‌رده‌ست نه‌که‌وئی - . له سهرده‌می نه‌رده‌شتیری پاپه‌کانی ساسانیدا، ئایینی زهرده‌شتی به‌رویتیکی باشی په‌یدا‌کرد، فه‌رمانی دا به « تهنه‌سوور » - که هیری‌دانی هیری‌د - بوو، واته: که‌وره‌ی پاسه‌وانی ئاته‌شه‌که‌ده‌کان، که ئاویتستا کوژاته‌وه و رتکی‌خاته‌وه، ئاویتستا و ئایینی زهرده‌شتیی بیتی به یاسا و ئایینی کیشه‌وری ساسانیی. (20, 68)

(به‌م جوژه ئاویتستایه‌کی رتکوپتیک دروسبوو، کرا به بیستویه‌ک « نسک » واته: « به‌ش » هه‌. له سهر ئهم رتکه‌یه مایه‌وه، تا په‌یدا‌بوونی ئایینی ئیسلام. له‌م کاته‌دا یه‌کتی له‌و شتانه که له ناودران، ئاویتستابوو! نه‌و ئاویتستایه‌ی که ئیسته‌ماوه چواره‌کی ئاویتستای سهرده‌می ساسانییه. (21, 68)

(ئاوتىستا، لە سەردەمى ساسانىيەكاندا بە پەهلەوى لىكدرايهوه، ئەو لىكدانهوهيهى پىتى ئەوترى «زەند». كەواتە: زەند واتاى تەفسىرى ئاوتىستا ئەكا بە پەهلەوى)... («پازەند» يەش شەرحى «زەند» و گوايه بە زمانى نووسراوهتەوه لە زمانى پەهلەوى سووكتەر.) «25-24.68»
 لە بارەى پەيداىبونى زەردەشتەوه، مېژوونوسى يونانى «گزانتوس» دەلتى: («1080 پ.ز. زەردەشت پەيداىبووه. زەردەشتىيەكان خويان سالى 660» پ.ز. باسەكەن.) «91.106»

مىستەر «جاكسنى» شارەزاي تايىنى زەردەشت دەلتى: (زەردەشت لە نيوهى دووهى سەدهى حەوتەمى پ.ز. هاتۆتە دنياوه و لە نيوهى يەكەمى سەدهى شەشمى پ.ز. لە دنيا دەرچووه، كە ئەم رايە، زۆر نزىكە لە راي زەردەشتىيەكان خويان.) «91.106»
 «دياكۆنوف» دەلتى: (دەريارەى شوئىنى لەدايكبوونى زەردەشت، بىروباهەرى جياواز هەيه. بەلام، باس و بەسەرھاتەكانى كۆتايى سەدهكانى ناوھەست، زۆريان لەوھدا يەكەدەگرەنەوه، كە زەردەشت خەلكى ماد بووه.) «88.42»

«عەبدوللا قەرەداغى» دەلتى: (لە نووسىنەكانى دارىوشى يەكەم - سالى «552 پ.ز.»، كە لە بيتستون دايە، ناوى ئاھۆرامزدا وەك خوداى يارمەتیی و پالېشتى ئەو، زۆر هاتووه. لە هېچ نووسىنەكدا ناوى زەردەشت نەهاتووه. لە كاتى فەرمانرەوايى مادەكان، لە سالى «701 پ.ز.» تا سالى «550 پ.ز.» دا، ناوى ئاھۆرامزدا و زەردەشت نىيە.) «46.65» بەلام، ھەر نووسەر خۆى، لە شوئىتىكى دىكەى نووسىنەكەيدا دەلتى: (ھەتا فەرمانرەوايى ماد لە سالى «700 پ.ز.» ھو، ناوى زەردەشت نىيە و ... تاد.) «68.65» ئەمە خۆى لە خۆيدا، ناكۆكییەك لە نىوان بىروراكانىدا دروسدەكا. چونكە، جارى دەلتى: (لە سالى 701 پ.ز. تا سالى 550 پ.ز. دا، ناوى ئاھۆرامزدا و زەردەشت نىيە.) جارىكى دىكەش دەلتى: (ھەتا فەرمانرەوايى ماد لە سالى 700 پ.ز. ھو، ناوى زەردەشت نىيە) واتە: لەو مېژووه بە دواوه، ناوى زەردەشت ھەبووه!
 پاشان دەلتى: (باوەرم وايە، زەردەشت، لە سەدهى شەشمى پ.ز. زدا و لە

کاتی فرمانروایی داریوشدا بووه. بهلام تا دوی داریوشیش وهک پیغمبره ناسراو بووه و ناوی نه هاتووه. له هه موو نووسینه کانی هه خامه نشیدا، ناوی زه ردهشت نه هاتووه. له فرمانروایی داریوشی یه که مهوه له سالی 552 پ. ز. هوه تا کوتایی هه خامه نشی - هاتنی نه سه که ندهر 323 پ. ز.، نهو ماوهیه دووسه د سالی دهکا. (68، 65، 69)

به راستیی، مه که هر هه نووسه ر خوئی، سه ر له م ناکوکییانه له دید و بۆچونه کانییدا ده رکا، نه گینا به ئیمه ناچنه وه سه ر یه که! پاشان، ده رباره ی کوشتنی « زه ردهشت » ده لئ: (زه ردهشت له ته مه نی هه فتا وحه وت سالییدا، له شه ری نیوان ئارجسپ پادشای توران زه مین و گوشتاسپدا، له کاتییدا زه ردهشت له باره گای گوشتاسپدا، له ناگردانی خویدا بووه، به دهستی پیایوتیک به ناوی « برات رهک رهش » ی تورانییه وه شه هیدکراوه. بیتگومان شه ره کهش له سه ر جیاوازی نایینی بووه. (79، 65)

ئافیتستا، وهک سه رچاوه یه کی میژوویی گرنه گ، بۆ روونکردنه وه ی میژووی ماد، ره چه له کی کورد و زمانی کوردیی، نه رختکی تایبه تیی هه یه. (ئافیتستا کتیبیتیکی پیروزی نایینی زه ردهشته، که به زمانیک له زمانه کوته ره سه نه کانی ئیرانی و ریشه ی هیندۆ نه وروپایی نووسراوه. (79، 42)

هه ر چه نده، نه م دید و بۆچووانه، ده رباره ی له دایکبون، کوشتن، نایینی زه ردهشت و باوه ره کانی هه ن. گه لئ له نووسه ران، شاره زایانی زمان و میژوو باسیانکردوون. بهلام، تا ئیتسته، به ته وایی روون نه بوته وه، ئافیتستا له چ سالییدا نووسراوه؟ که ی پهیدا بووه و له کوئی پهیدا بووه؟ به لکوو، زاناکانی میژوو، سه باره ت به و کیشه یه، باوه ری جیاوازیان هه یه و به شتیه یه کی به ردهوام، لیکۆلینه وه ی نوتی له سه ر ده که ن. (هه ندئ له شاره زا و زانایان له و باوه ره دان، که زه ردهشت هاوچه رخی داریوشی یه که م « 485 - 522 » ی پیش زایین بووه. « هرتل » و « هرتسفلد »، نه وانیش، له و باوه ره دان، له ناو زانا و رۆشنبیره کانی شوره ویشدا ناکاد میسین و.و. ئاسترو نه ویش، باوه ری هه ر وایه. بهلام، زانا و شاره زایانی تر، سه ره تای کوته رین به شی ئافیتستا، به زمانه کوته کانی تر نه زانن. (79، 42)

دووور نییه، هیندئ له خوینه رانی کورد بلتین: نه م باسه باسیکی کوته و

گه‌لیکی له بارهوه نووسراوه، چ پتویست ده‌کا، خۆتی پتوه بخافلتینی و سه‌ری ئیمه‌شی پتوه بیه‌شینی! منیش، له‌گه‌ل ره‌وانشاد «زوبیتی» دا ده‌لیم: (دوو زمانی زۆر کۆنی مادیی و ئافیتسای که گومانی تیدا نییه، نه‌و کانیی و سه‌راوانه‌ن شه‌قه‌جۆی زمانی کوردیی ئیمزۆیان لی هه‌لگیراوه، نه‌وه‌نده‌ دیتن، که نه‌ختی زیاتر له‌ شتی دی، خۆیان پتوه ماندوو‌که‌ین و لی‌یان بدو‌یتن.) «21.70»

ئیتسه، کاتی نه‌وه هاتوه، که‌می به‌ کورتیی، باسی «ئافیتسا» و «زمانی ئافیتسا» به‌کین. ئافیتسا، به‌یه‌کتی له‌ گرن‌گرتن و دیر‌نرتن، په‌رتووکی پی‌رۆزی گه‌لانی ئیرانی کۆن داده‌نری. ئافیتسا، وه‌ک په‌رتووکه پی‌رۆزه ئایینییه‌کانی دیکه، له‌ لایه‌ن خواوه‌ بو «زه‌رده‌شت» نیر‌رابی، یا هر «زه‌رده‌شت» خۆی ر‌یک‌یخ‌ستبی و دای‌نابی، هینده‌ به‌ لای ئیمه‌وه گرن‌گ نییه و شتی له‌ باسه‌که‌مان ناگۆری. چونکه، ئیمه‌ لیر‌ه‌دا، باسی لایه‌نه‌ ئایینی و خواپه‌رستیه‌که‌ی «زه‌رده‌شت» ناکه‌ین، به‌ل‌کوو، ته‌نیا له‌ پرووی می‌ژوو و زمانه‌وه‌ لیتی ده‌دو‌یتن.

له‌وه‌ ده‌جی، تا ئیتسه، نه‌و زمانه‌ی ئافیتسای پی نووسراوه‌ته‌وه، لای شاره‌زایانی زمان، زۆر پروون نه‌بی. بۆیه، هر به «زمانی ئافیتسا» ناوی ر‌ۆشته. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، می‌ژوونوسان و پسپۆره‌کانی زمان، تا ئیتسه، به‌ ته‌واوی نازانن، له‌ که‌یدا نووسراوه؟ به‌لام، هیندی پسپۆر پیتیان وایه، (به‌ لانی که‌مه‌وه، ده‌و‌رووبه‌ری ده‌ سه‌ده‌ پیتش زایین هه‌بووه.) «20.4»، «59.101» به‌لام، (نه‌و زمانه‌ی ئافیتسای پی نووسراوه‌ته‌وه و به‌ هۆی ئافیتساوه‌ ناوبانگی ده‌ر‌کردوه، یه‌کیکه‌ له‌ زمانه‌ کۆنه‌کانی ئیران، که سه‌رده‌می گه‌شه و بره‌وی نازانری. به‌لام، خه‌تی ئافیتسا، یه‌کیکه‌ له‌ ته‌واوترین خه‌ته‌کانی جیهان، که به‌ ئایینی ده‌بیره، یان به‌ ئایینی ده‌بیره‌ی نه‌ناسری و له‌گه‌ل زمانه‌ کۆنه‌کانی ئاریایی، وه‌ک سه‌نس‌کریت و پارسی کۆندا نزیک‌ایه‌تی و تیکه‌لاوی هه‌یه و گه‌لی واژه‌ی هر یه‌که‌ له‌م زمانانه، له‌یه‌کتیدا هه‌ن، به‌ تایه‌تی له‌گه‌ل زمانی کوردیی نه‌م‌رۆدا، خزمایه‌تی و نزیک‌ایه‌تی زۆرت‌ره، چونکه به‌ ده‌یان واژه‌ی زمانی کوردیی، هاوواتا له‌گه‌ل زمانی ئافیتسا‌دا هه‌ن.) «61.101»

له باره‌ی زمانی ئافیتستاوه، « دیاکونوف » ده‌لێ: (ئیمه ناتوانین، نه‌وه ده‌سنیشانکه‌ین، که زمانی ئافیتستا له کام شتیه‌ی زمانه، ته‌نیا یه‌ک شت هه‌یه، که له ئاسیای ناوه‌راست و ... « ئه‌فغانستانی ئیتسته و خۆراسان » په‌یدا بووه، وه‌ یان نه‌گه‌ر له سه‌رده‌مینی ماد په‌یدا بووبی، له نه‌و په‌ری ناوچه‌ی رۆژه‌لاتی خاکی ماده‌وه‌ بووه.) « 89.42 »

هه‌لبه‌ته، نه‌ک هه‌ر ئافیتستا، به‌لکوو، هه‌یج یه‌کتی له‌و په‌رتوکه‌ ئایینیانه، له سه‌رده‌می په‌یامبه‌ره‌کانی‌اندا نه‌نوسراوه‌ته‌وه. بۆ نمونه: « ته‌ورات » دوا‌ی نه‌وه‌ی په‌یامبه‌ر « موسا » مردووه، نووسراوه‌ته‌وه. « قورتان » یش له سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی سییه‌می راش‌دین « عوسمانی کورپی عه‌فان » دا نووسراوه‌ته‌وه. له‌به‌ر نه‌وه، شتیکی زۆر ئاسایی یه، که ئافیتستاش له سه‌رده‌می په‌یامبه‌ر « زرده‌شت » خۆیدا نه‌نوسرابیتته‌وه.

(به‌گوته‌ری نه‌و نووسراوه‌ی مانی « سه‌ده‌ی سییه‌می زاین » که له سالی « 1930 » ز له میسر به‌ر ده‌سکه‌وتوون، وای نیشانه‌ده‌ن، که زه‌رده‌شت له سه‌رده‌می خۆیدا، بیروباوه‌ری خۆی به‌ قووتاییه‌کانی له‌به‌ر کردووه، واته: هه‌تا زه‌رده‌شت، خۆی له ژياندا بووه، ئافیتستا نه‌نوسراوه‌ته‌وه، به‌لکوو له سنگدا پارێزراوه. که‌واته: دواتر، دوا‌ی مردنی زه‌رده‌شت، ئافیتستا نووسراوه‌ته‌وه.) « 64.101 » هه‌لبه‌ته، گه‌ر له سه‌رده‌می « زه‌رده‌شت » خۆیدا، هه‌یج له ئافیتستا نه‌نوسرابیتته‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی، زۆری لێ فه‌وتاوه، له یه‌ک سه‌رده‌می دیاریکراو و به‌یه‌ک جاریش نه‌نوسراوه‌ته‌وه.

له باره‌ی نووسینه‌وه‌ی ئافیتستاوه، میژوونوسی ئیسلام « مه‌سه‌وودی » ده‌لێ: (ئافیتستا به‌ ناوی زێر، له سه‌ر دوازه‌ هه‌زار پیتسته‌گا نووسرابوه‌وه.) « 14.4 » ئافیتستای ئیتسته، له شه‌ش به‌ش، شه‌ش « نه‌سه‌ک » واته: په‌رتووک پتک هاتووه، (گاتا، یه‌سنا، یه‌شتا، ئافیتستای پچووک، فایسه‌په‌رد، فه‌ندیداد.) « 65.101 »

هه‌لبه‌ته، نه‌و په‌ته‌په‌تی و کاره‌ساتانه‌ی، به سه‌ر په‌یامبه‌ر « زه‌رده‌شت » خۆی، ئایینه‌که‌ی، ئافیتستا و زمانه‌که‌ی هاتووه، به سه‌ر هه‌یج په‌یامبه‌ر، ئایینیکی ئاسمانیی، په‌رتووک و زمانه ئایینییه‌کانی دیکه‌دا نه‌هاتووه. نه‌وه جگه‌ له‌وه‌ی، « زه‌رده‌شت » خۆی کوژراوه، ئاین و ئافیتساکه‌شی، له

هیندی پرووه شیتویندراوه، پهرتووکه کهشی چەندین جار سوتیندراوه. پاشان، سەرله نوێ کۆکراوه تهوه و نووسراوه تهوه. بۆیه، جار له دواى جار، ئاقیستا که میگردوه. چونکه، ئایینه که له نیوان گهلانى ئیرانى کوندا، دهساوده سیکردوه. چەندین جار دهسلاتی فرمانه وایی له ئیراندا گۆراوه. نیشتمانی مادهکان، له لایەن یۆنانییه کانهوه داگیرکراوه. جا بزانه، چی به سەر ئاقیستا و ناوه پۆکه کهی هاتوه؟ نهوهی لهو ئایین و پهرتووکه پرویداوه، مهگەر هەر، له نهتهوهی کورد خۆی قهوماهی!!!

له سهردهمی هیرشه کهی ئەسکه ندهری مهكدۆنیدا، ئاقیستا تووشی چهله مهیه کی گه وره بوو. یۆنانییه کان، بهشی زۆریان سووتاند. (چەن سهدهیه ک پاش نهو پرووداوه، پاشایانی ساسانی، دهستیان به کۆکردنهوهی ئاقیستا کردهوه. بهشیکیان وهگتیرا بۆ زمانی باوی دهسلاتدارییه کهیان «زمانی پههلهوی». بهدبه ختانه له هیرشی عهره به کاندا، بهشی زۆری نووسراو و نهسکی ئاقیستای نهو سهردهمه سووتیندرا. (15.4)

بۆیه، (نهوهی که نیسته، به ناوی ئاقیستاوه ماوه تهوه، نهو ئاقیستا تهواوه نییه، که له پۆزگاری خۆیدا بووه. بهلکوو، زۆریه له ململانیی سهختی پۆزگار و له نیوان دوژمانیدا له ناوچوه. وهک له نووسراوی ئایینی زهردهشتیدا باسکراوه، ئاقیستا له کاتی خۆدا، به خهتی زترین و له سەر دوازه ههزار پیستهی خوشکراوی گا نووسراوه تهوه. ئاقیستا، له یهک زهمان و به دهستی یهک کهس نه نووسراوه تهوه.

له سهردهمی دارای کوری داریوشی سییه مدا، فرماندراوه، که دوو دانه ئاقیستا به تهفسیری زندهوه بنوسرتتهوه، بۆ نهوهی یهکیکیان له گهنجینه و کتیبخانهی دهوله تیدا له پهرسه پولیس «تهختی جهمشید» و نهوی تریان له کتیبخانهی ئهرشیفی میلیدا بپارێزرتن. بهلام له دواى هیرشی ئەسکه ندهری مهكدۆنی بۆ سەر ئیران «334 پ. ز.» ئەسکه ندهر فرمانیده رکرد، هەرچی ئاقیستا هیه، کۆبکرتتهوه و سەرله بهری بسسوتیتنری. جگه له هەندێ بهشی، که بریتیبوون له زانستی ئەستیره ناسی و پزشکیانی، که له گهڵ خۆدا بردنی. ئیتیر بهم بۆنیهوه، ئاقیستای نووسراویش سهرپاکی له ناوچوو. لهم بارهیهوه، مهسعودی

میثرونووسی سهره‌تای سده‌ی چواره‌می کوچی « مه‌سعودی، نه‌بو نه‌لحه‌سهن
 عه‌لی بن حسین؟ - 957 ز. » که خوی له‌و پهرتووک‌دا، به ناوی «نه‌لته‌نییه
 و نه‌لشراف» نووسیویتی و گه‌لی زانیاری دهرباری زهرده‌شت و ناقتیستا
 و نایینی دهبیره تیدایه، نه‌لتی: به هه‌زاران نوسخه‌ی ناقتیستا، له لایهن
 هیلینییه‌کانه‌وه له‌ناو‌چوون و سوتیتران. به‌م جوړه که ده‌سه‌لاتی هیلینییه‌کان
 به سهر نیراندا ماوه‌ی 300 سالی خایاند، نایینی زهرده‌شتیش بیده‌نگی و
 ساردبوونه‌وه‌یه‌کی درېژ و سه‌ختی به‌سه‌رداهات، چونکه هیلینییه
 داگیرکه‌ره‌کان، به رقیکی سه‌خته‌وه که‌وته قه‌لاچوی هه‌موو سیمایه‌کی
 نایینی زهرده‌شت و پیرو و ماگای زهرده‌شتی به درېژایی فه‌رمان‌ه‌وایی
 هیلینییه‌کان، له ژیر نه‌شکه‌نجه و نازار و راوانان و شاریه‌ده‌رکردن و کوشتن
 و بریندا بوون. به‌لام دوا‌ی دهرکردنی هیلینییه‌کان بۆ دهره‌وی نیران «77 -
 52 پ.ز.» ولخشی پاشای نه‌شکانی، فرمانی دهرکرد، به‌یان‌نامه‌یه‌ک به
 سهرتاسه‌ری وولاتدا بلاو‌کریته‌وه و تیایدا رابگه‌یه‌نری، که ههرچی ناقتیستا
 و زهند ناقتیستا ماون و جیی متمانن، کو‌بکریته‌وه.

دوا‌ی نه‌میش، دامه‌زرتنه‌ری ده‌وله‌تی ساسانی، نه‌رده‌شیری کوری پاپه‌ک
 «226 - 227» ز. به راویتی ته‌نسه‌ری پیروی پیران، فرمانیده‌رکرد، که
 سه‌رپاکی ناقتیستای په‌رتویلاو له باره‌گای دهریار کو‌کریته‌وه. ته‌نسه‌ریش بۆ
 نه‌نجامدانی نه‌م کاره، هه‌موو مو‌یه‌د و پیتشه‌وایانی نایینی بۆ پایته‌خت
 بانگ‌یشتنکرد و کاره‌که‌یان به ریکویتیکی گرتنه‌ه‌ستۆ. پاشان شاپوری
 یه‌که‌می جینشینی نه‌رده‌شیر، نه‌م کاره‌ی نه‌نجامدا و نه‌م نوسخه‌یه‌ش دواتر
 به‌ر هیرشی نایینی ئیسلام که‌وت «274 - 242» ز. ... ئیتر هه‌مدیسانه‌وه
 ناقتیستا که‌وته‌وه به‌ر هیرشی نایینی ئیسلام و ده‌سه‌لاتی ئیمپراتوریای
 ئیسلام «632 - 651» ز. که سه‌ره‌له‌نووی بوو به هو‌ی له‌ناو‌چوونه‌وه‌ی
 پاشماوه‌کانی ناقتیستا و قه‌ده‌غه‌بوونه‌وه‌ی نایینی زهرده‌شتی. له‌به‌رنه‌وه،
 ناقتیستا سه‌ره‌له‌نووی که‌وته‌وه ناو سنگی پیرانی نایینییه‌وه. که نه‌وانیش
 په‌یتا‌په‌یتا، لیتره و له‌وی، راو‌نه‌نران و له‌ناو‌نه‌بران. نه‌وانه‌شیان که له‌و جوړه
 راوانانه دهریازیوون، مه‌گه‌ر زۆر به نه‌یتی و له ناوچه دووره‌وپه‌رتیز و
 شاخاوییه سه‌خته‌کاندا خو‌یان گرتبیته‌وه و تیایدا خو‌یان هه‌شاردا‌ب.

زۆریه‌ی زۆری پیره نایینییه راوناوه‌کان، له چه‌م و دۆله‌کانی هه‌ورامانی ته‌ختدا، ناویان هه‌یه و یه‌کتیکیش له‌وه پیره به‌ ناویانگانه پیرشالیاری یه‌که‌م، یان پیرشالیاری زه‌رده‌شتیه، که خاوه‌نی کتیبی نایینی و فه‌لسه‌فه‌ی نایینی ماریفه‌ت پیرشالیاریه. (59، 101، 61)

ئافیتستا، دوو جوۆر بووه: ئافیتستای گه‌وره و ئافیتستای پچووک یا ورده ئافیتستا. (« یسنا » و « یه‌شته‌کان » و « ویسپرد » نه‌مانه به‌شیکن له کتیبی ئافیتستای گه‌وره « نسکه‌کان » که به‌ ده‌ستی ئیمه نه‌گه‌یشتووه.) « 80، 42 » واده‌رده‌که‌وئ، له سه‌رده‌مه‌یکی می‌ژوویی دیاریکراودا، ئافیتستای گه‌وره هه‌بووه و نووسراوه‌ته‌وه. به‌لام، هه‌ر زوو له‌نیوجووه. پاشان، ئافیتستای پچووک نووسراوه‌ته‌وه، وه‌ک کورته‌یه‌کی ئافیتستا وایه. ده‌ریاره‌ی زمانی ئافیتستای پچووک، دیاکوژنۆف ده‌لتی: (زمانی ئافیتستای پچووک نه‌توانین، به‌شیه‌ی فارسیی کۆنی سه‌ده‌کانی شه‌شم و پینجه‌می پیتش زایینی، به‌لکوو کۆنتر به‌دینه قه‌لم .. به‌ رای زۆریه ئه‌م زمانه‌ی نه‌و کات و ناوچه‌یه که ئافیتستا « زمانی تایبه‌تی نووسینی کتیبی زه‌رده‌شتی بووه تیا یا. واته: زۆر پتی تیشه‌چئ، له سه‌ده‌کانی پینجه‌م و چواره‌می پیتش زاییندا » له‌وئ په‌یدا بووی. چونکه له‌و کاته‌دا و هه‌ندئ دوا ی نه‌وه‌ش په‌رتووی نایینی زۆر نووسراوه‌ته‌وه) « 81، 42 »

دیاره، ئافیتستا له سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌کان کۆنتره. چونکه، نه‌و زمانه‌ی له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی نه‌واندا باو بووه، نه‌و زمانه‌ی نییه، که ئافیتستای پچ نووسراوه‌ته‌وه. ئه‌مه‌ش، نه‌وه‌مان بو‌ده‌رده‌خا: به‌ زمانی ماده‌کان نووسراوه‌ته‌وه. به‌لکه‌شمان نه‌وه‌یه، (نه‌و نه‌فسانه و باوه‌رانه‌ی که له ئافیتستادا هه‌ن، به‌ر له سه‌ده‌می په‌یدا بوونی هه‌خامه‌نشیه‌کانه، ئافیتستا به‌ ته‌واوی ناشاره‌زای ئیمپراتۆریای هه‌خامه‌نشیه‌کان و پاشاکانیان بووه، وه له‌گه‌ڵ رۆژاوا و اتا - به‌ین نه‌لنه‌هرین - و سوریه و ناسیای پچووک و یۆنان و میسر، یان به‌ واتایه‌کی تر له‌و کیشه‌رانه‌ی که چه‌ن هۆزێکی جوۆریه‌جۆری سه‌ر به‌ هه‌خامه‌نشیه‌کان له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی شه‌شمی پیتش زاییندا هاتوچۆی نه‌وتیان نه‌کرد، زۆر بێ ناگابوون. وه له‌وه نه‌چئ، نه‌وانه‌ی ئافیتستایان نووسیوه‌ته‌وه، به‌ تایبه‌تی چۆنیتی سه‌رده‌می

خوځيان باس نه كړدووه، بهلكوو نهو شتانه ي كه له سهرده مي كوټا به پيروزيان زانيوه، نهوانه يان به پيروز داناوه، وه له هه مان كاتا رواله تي ژباني سهرده مي نهوانه ي پهرتووكه يان رټكخستووه، تا راډه يهك دياره.) «81.42-83»

جگه له وه ي، كاتي يونانييه كان، په لاماري هه خامه نشييه كانيان دا، به شني لهوانه هه لاتن و له ناوچه كاني ناسي اي پچووك و يونان گيرسانه وه. (كومه له خه لكيتكي نيمپراتوري اي هه خامه نشييه كان، له ناوه راستي سده ي شه شه مي پيش زاييندا، له كاتي شه ره كاني نيوان نيران و يوناندا، يو ناسي اي پچووك و يونان پرويستون، نه گهر ناقيستا هه موو رواله ته كاني ژباني نيمپراتوري اي هه خامه نشييه كاني نيشاندايه، له وه نه نه چوو، نم باسه ي به يادا نه هاتبايه.) «640.42-641» دياره، گهر زه رده شت لهو سهرده مانده دا بزيايه، هه لبه ته، باستيكي نهو په لامارده ي يونانييه كاني تومارده كړد. به لام، له وه ده چي، پيش نهو ميژووه كوژراوه.

كه واته، كه ي ناقيستا نو سراوه ته وه؟ كه مي پيشتر گوتان: له سهره تادا، ناقيستا له بيستويهك نسك پتكها تبوو. دياره، هيندي لهوانه، كاتي نه سكه ندر نيراني دا گير كړد، له ناوچوون. نه مه، نه وه ده گه يه ني: ناقيستا، پيش نه سكه ندر نو سراوه. (چونكه، له وه ناچي، له دواي سده ي چواره مي پيش زايين، زانايه كي شاره زاي زماني كوټن و نهرتي كومه لايه تي نهو سهرده مه و شاره زاي زماني له ناوچووي ناقيستا، نه مه ي زندو و كړديته وه و وه كوو خوي دهر يه تبايي. به لام، گهر يهك زماني نه ده ي ناقيستايي - يا زمانتيكي گونجاو - هه بوايه، له وه نه چوو لهو سهرده مه دا له شوتنه واري نهو زمانه مردووه، چن پارچه نو سينيكي وه كوو «فرگرد» - بهش - ي يه كه مي ويدودات و بهش كه ي تري ناقيستا - كه په يوه نديان به پروژگاري دواوه يه - نو سرابيته وه. نهو باسه نه ده ييه كوټانه ي له ناقيستادا هه يه و شيوه ي رهواني زمانه كه يه، نه مانه هه موو بهلگي نه ومن، كه زماني يه كه مين بهش كاني ناقيستا، به زماني كوټنتر له كوټايي سده ي شه شه مي پيش زايين بزايين، «كه زور كهس له نو سهران و شاره زايان لهو باوه ره دان، كه زماني سهرده مي ناوبراوه.» «83.42»

(به پیتی باس و به سه راهاته زه رده شتییه کان، که له کتیبی « دنکرت » - که به شتیکی له و نووسینانه ی نا قیستایه و به دهستی ئیمه نه گه یشتووه - ههیه، یه که مین کۆششیک که بۆ زیندوو کردنه وه ی نا قیستای « بهر له نه سکه ندر » دراوه، له سه رده می « وه لکش » - له وه نه چتی ولوگزی یه که مین له سه ده ی یه که می زاینیدا - دا بوو بیت. دوا ی نه وه له سه رده می یه که مین پاشای ساسانییه کانا « نه رده شتری بابه کان »، « 226 - 240 » ز. هه ندی نیگاری تازه ی لی په یدا بوو بیت و ده ستووری نا قیستا به یه که جاری له سه رده می شاپوری دووه مدا « 310 - 379 » ز. جتیگی خۆی گرتی. له وه نه چتی بهر له نه سکه ندر باسی زیندوو کردنه وه ی ده ستووری نا قیستا له ناوا نه بوو بی، به لکوو زۆرتر هه ر خه ریکی کۆکردنه وه ی په رتوکی نایینی بوون، که به ناوی زه رده شته وه بووه و ماوه ته وه، نه وانیه که له گه ل نه ریت و یاسای په سمیدا گونجاوه، هه لیانبراردووه و بووه ته ده ستوورکی نایینی.) « 83، 42 - 84 »

گه ر نایینی جوو، له سه ده ی شه شه م و پینجه می پیش زاینیدا، له ناو خه لکیدا بلاو بوو بیته وه و ده رکه وتی، نه و نایینی زه رده شتی، زۆر له نایینی جوو کۆنتر بووه. هه لبه ته، نایینی جوو، دوا ی نایینی زه رده شت هاتووه. بۆیه، له ته وراتدا باسیده کا. به لام دیا کۆنۆف ده لی: (هه موو نه و رۆنوسانه ی نا قیستا که به دهستی ئیمه گه یشتووه، هینی سه رده می دوا ییه و کۆنترین نوسخه یان هینی سه ده کانی سیازده و چواده یه می زاینیه. وه به زمانی سانسکریتی و پارسی ناوه راست لیک دراونه ته وه و ته رجومه کراوه. وه ک گوتمان، « نه سکه ندری مه کدۆنی »، زۆری زۆری په رتووه که پیروژه که ی « زه رده شت » ی سووتان. له به رنه وه، نه مه نه وه نه سه لمینی: (نه و نا قیستایه ی له کۆتایی سه لته نه تی پارته کان و سه ره تای حوکومه تی زنجیره ی ساسانی - له ماوه ی سه ده کانی یه که م و چواره می زاین - به هه لوته قه لای موغه کان کۆکراوه ته وه، له سه ده ی چواره می زاینیدا، به شتیه نووسینی نارامی که پیتی ده نگداری تیدا نه بووه، وه له سه رده می داریوشی یه که م - سه ده ی چواره می پیش زاین - پیکه پتر اوه و نوو سراوه ته وه.) « 85، 42 - 86 »

«هەندێ له لیکۆله‌ران وانه‌زان، ئهم لادانه له‌به‌رئه‌وه‌بووه، زمانى ئافىستا
 «كه ئىسته بو ئىمه ده‌رکه‌وتوه» به زمانى کۆمه‌لانى خه‌لکى ژوورووى
 پوژاوا نزیک‌بوو. جگه له‌مانه زمانه‌کانى «ژوورووى پوژاوا» و
 «ژوورووى پوژه‌لات»، له کۆنترین پوژگاره‌وه، تا ئىسته وه‌ک پتووسته،
 نه‌زانراوه، به‌م هۆیه‌وه به‌شبه‌شکردن و لیکۆلینه‌وه‌ى ئافىستا و
 پوونکردنه‌وه‌ى باب‌ه‌ته‌کانى و شوێنى په‌یدا‌بوونى پوون نه‌کراوه‌ته‌وه. (87-86.42)

ئه‌وه‌ى له پوژگارتکى زۆر کۆنه‌وه، به ده‌س ئىمه گه‌یشته‌وه، ئه‌و به‌شه‌ى
 ئافىستایه، که له سه‌رده‌مى ساسانییه‌کاندا «سه‌ده‌ى سێى پ.ز. - پێنجى
 ز. «پارتزراوه و ماوه‌ته‌وه. ئه‌ویش (ئه‌کرت به‌ چوار به‌شه‌وه، وه‌ک: «يسنا،
 ونديدا - ويدودات، يشته‌کان و ویتسپرد»... ئه‌وه‌ى پتوهندی به‌ زمانه‌وه
 هه‌ب، ئه‌وه‌یه (ئامۆزگارییه پیک‌خراوه‌کان، که له باره‌ى زمانه‌وه کۆنترین
 به‌شى ئافىستایه. ئه‌مانه به‌شیکن له «يسنا». ئهم ئامۆزگارییانه
 نه‌وانه‌ن، که پتیا نه‌لین: «گاتا» - گاتاكان - وه‌ بریتین له کۆمه‌له
 ئامۆزگارییه‌کى کیشدارى نایینى و کۆمه‌لایه‌تیی، که قسه‌ى - له‌و وینه‌یه‌ى
 - پتغه‌مه‌رانی ته‌وراتمان دینیته‌وه‌ یاد. هەندێ له زانا ئه‌وروپایى یه‌کان، که
 شاره‌زای می‌ژووى زه‌رده‌شتن، «گاتاكان» به‌ هێ زه‌رده‌شت نه‌زانن. ئهم
 ئامۆزگارییانه به‌ شتیه‌ى ئه‌ده‌بى زمانى سه‌ره‌تایى و کۆنتر له پارسی کۆن و
 نزیک‌تر به‌ زمانى «فیدا» یه‌ هیندى یه‌کان نووسراون. (79.42)

ئه‌وه‌ى گومانى تیدا نییه، کاتى زه‌رده‌شت «گاتاكان» ی داناوه، یه‌کسه‌ر
 تۆمار نه‌کراون، به‌لکو، دواى ماوه‌یه نووسراوه‌ته‌وه. به‌لام، له‌وه ده‌جى،
 دواى ماوه‌یه‌کى که‌م تۆمارکرا. چونکه، له‌انه‌یه (گاتاكان) «ماوه‌یه‌کى
 زۆر به‌ زاره‌کى باسکرابن و گیترا به‌نه‌وه، کاهن و پتیره‌وه‌کان له یه‌کتربه‌وه
 بیستووایه و وه‌ریانگرتن و نه‌وانیش بو خه‌لکى تریان گیترا به‌نه‌وه. تا
 دواى له کاتى پیک‌خستنى کۆنترین ورده به‌شه‌کانى ئافىستا، له
 کاتیکدا که له دواى داربوشى یه‌که‌م، که نووسین به‌ ئه‌لفوبیتى ئارامیی
 نه‌نووسرا، نه‌وانیش نووسراوه‌ته‌وه. (80.42)

به‌شى دووه‌مى «يسنا» (له پارانه‌وه له یه‌زدانه‌کان و یاسای زه‌رده‌شتى و

نهریته نایینییه کان و ... « ویسپرد » له نایستاستا VISPE - RATAVO
 تهاوکه ری شیهوی ناوه پوکی « یسنا » یه که له وه نه چن، له دوا ییدا
 نووسرا بیتته وه. « یشته » یه شته کانیش بریتیه له کومه له سرود و
 ووتاریک - که هندی له وانه بو خواوه نده کان و تراوه - هندی له و سرودانه
 به شیهوی « گاتاگان » نووسراون. له وه نه چن، نووسینه وهی نه م کتیه
 « وه کوو هندی له به شه کانی تری » ورده نایستاستا « یان » نایستاستای
 پچووک « له زه مانیکدا بووین، که نایینی زه پرده شته نو ناوچه یه ی
 گرتبیتته وه و لایه نیکه ره سمی بو خوی پیدا کرد بووین. له بهر نه وه، چونکه
 له چونتیتی یه کتر و گه لنی بابته نایینی ترا وه کوو مه سیحیه کان له یه کتر
 نه چن. وه گه لنی بابته نایینی که پیش له نایینی زه پرده شته له ناو خه لکدا
 به هادار بووه، تیایه تی. له بهر نه مه بابته کانی « یه شته کان » زور فراوان و
 کونن - ته ناندت له « گاتاگان » کونترن - له گه لنی نه وه دا - به پای نیه - له
 کونترا به شیکبووه، له کومه له یاسایه کی نایینی. (80،42)

ده رباره ی زمانی نایستاستا، « دیاکونوف » ده لنی: (به لام له واقعیدا، هیچ
 گومانی بو ناچن، که نایستاستا یه که مین جار له ناتروپاتین پیدا بووین ..
 نه مه رجه کومه لایه تیپانیه که له نایستاستا « وه به تایه تی - گات - ه
 کان که کونترن به شی نایستاستایه » باسکراوه، له باره ی چونتیه که یه وه که
 ته ناندت له کاتی سه لته نه تی ماد - سه ده کانی حو ته م و شه شه می پیش
 زاینی - فهرانه و ابووه، زور کونتره. نه مه نده به سه که بلتین: هیشته له
 نایستاستا زاراه ی ناسن له هه و جوش جیا نه کراوه ته وه. هه وه کوو نایستاستا
 له سه رزه مینی ماد نووسراوه ته وه. هه ر چون به راورد کړی، له وه ناچن، له
 دوا ی سه ده ی نویم و هه شته می پیش زاینی نووسرا بیتته وه، وه نه مه خوی
 له گه لنی به سه رها ت و باسه کانی هندی لادا هاوشان نه بوو. نه م باس و
 به سه رها تانه - له سه ده ی چواره می پیش زاینیدا « زه پرده شته » به
 سه رده میتکی کونه وه نه به ستی و باسی لیه نه کات.

به لام له سه ده کانی نویم و هه شته می پیش زاینیدا، له ناتروپاتین به زمانی
 نیرانی قسه یان نه نه کرد، له وه نه چن، نایستاستا له پیشا به زمانیکه تر
 نووسرا ب و دوا ی وه رگیترا بیتته سه ر نه و زمانه، دیسان نه مه ش گومان

په‌دائه‌کا. هه‌موو زاراوه‌ ئایینییه‌کانی ئافیتستا و هه‌موو ناوه‌پۆکه‌ ئایینی و فله‌سه‌فیه‌کانی ئافیتستا - وه‌کوو « Artā, ita تارت » - له‌ ناو هه‌موو تیره‌ و هۆزه‌ ئیترانییه‌کاندا، پ‌واله‌تیک‌ی دادپه‌روه‌ری و بایه‌خ‌تیک‌ی گشتیی هه‌یه‌ وه‌ ئه‌سکیتیی و خواره‌زمیی و سگدیی و باکترایی و پارسه‌کان، زۆر به‌ باشی نه‌یانزان، به‌لام عیلامیه‌کان و هوریان و تیره‌ و هۆزه‌کانی ژوورووی قه‌فقاز - واتا نه‌و نه‌ژادانه‌ی که‌ غه‌یره‌ ئیترانییه‌کانی سه‌رده‌مینیی مادی ئاتروپاتین له‌وان بوون - شناره‌زای ئه‌م زاراوانه‌ نه‌بوون. ئه‌م زاراوه‌ و ناوه‌پۆکه‌نه‌ وه‌ر نه‌گیراون، به‌لکوو هه‌ر له‌ بنه‌په‌ته‌وه‌ زمانی ئیترانین. (88.42)

له‌به‌رئه‌وه‌، هه‌تندێ له‌ سه‌رچاوه‌کان، کاتی باسی ئافیتستای راسته‌قینه‌ ده‌که‌ن، ده‌لێن: (ئافیتستای پۆژگاری ساسانیی، 3 545 700 ووشه‌ بووه‌. زه‌ند که‌ وه‌رگیران و شیکردنه‌وه‌ی ئافیتستایه‌ بۆ زمانی په‌هله‌ویی، له‌ 2 094 200 ووشه‌ پێکهاتبوو. به‌لام نه‌وه‌ی نه‌وپۆ ماوه‌، ته‌نیا 83 000 ووشه‌مان له‌ ئافیتستا بۆ به‌جیماوه‌..)(20.4) «61.101»

(له‌ پۆژگاری ساسانییه‌کانیشدا، به‌ هه‌مان شتیه‌ی دێرین، به‌رماوه‌ی ئافیتستایان له‌ بیستویه‌ک نه‌سکدا نووسیوه‌، که‌ نیو و لیکۆلینه‌وه‌ و شیکردنه‌وه‌کانی له‌ په‌رتووکی « دینکرت » ی په‌هله‌ویدا جێگیره‌.)(20.4) ئیسته‌، کاتی نه‌وه‌مان هاتوه‌، هه‌تندێ زانیاری، ده‌رباره‌ی ماد و زمانی ماده‌کان، پێش چاوخه‌ین. تا بزانی، ماده‌کان به‌ چ زمانی قسه‌یانکردوه‌؟ نه‌و زمانه‌ تا چهن له‌ زمانی ئافیتستاوه‌ نزیکبوه‌؟ ئایا زمانی ماده‌کان، چهن ناشنایی و نزیکیی له‌ لایه‌ک له‌گه‌ڵ زمانی فارسیی و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، له‌گه‌ڵ زمانی کوردیییدا هه‌بووه‌؟

هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ تا نه‌وپۆ، ده‌رباره‌ی ماده‌کان، که‌لێ باوه‌ری جیاوازه‌بووه‌ و هه‌یه‌. له‌ کۆندا، پۆژه‌ه‌لاتناسیک‌ی پرووسی وه‌ک « ئیللوژفایسکی » گوتویه‌تی: (میژروی مییدییه‌کان تاریکه‌ و که‌س هیچی لێ تیناگا.)(139.76) دیاره‌، له‌و سه‌رده‌مه‌ی ئه‌م زانایه‌ی تیدا ژیاوه‌، له‌ لایه‌که‌وه‌، هه‌تندێ راستیی که‌م ده‌رباره‌ی ماده‌کان زانراوه‌. به‌لام، تا نه‌و کاته‌ به‌ ته‌واویی پ‌وون نه‌کراوه‌ته‌وه‌. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، زانستی میژرو به‌

تهواوی، لهو بابته هی نه کولیهو تهوه، نه نجامی کی نه کادی می نه وتوی دهس نه که وتوه، تا گپی دل و دهر و نیان دامر کیتی تهوه و تینوتی زانیاریان بشکینتی! به لام کاتی هیندی زانا و شاره زای وهک « مینورسکی، دیاکونوف، فیلیچیتسکی ... تاد » هاتون، چهن کاریکی نه کادی میان به نه نجامه یاندوه، جهرگی نهو تاریکیه یان بو شه قکر دوین، هیندی لهو ته مومزه یان بو « نیللو فایسکی » یش ره واندو تهوه.

« ئی. م. دیاکونوف » بو لیکولینه وه، له ناوی ماد و میژووی ماد، په نای بو بهر سهرچاوه کونه کانی ناشووری و زمانی گهلانی نهو سهرده مانه بردوه. کاتی ناشووریه کان، ناوچه کانی ئیرانی نهو پویان داگیرده کرد، چهن دین خیتی جیساو از به ره نگاریانده بو نه وه، په لاماریانده دان، تا ناوچه کانی خویان راویانده نان. لهو باره یه وه دیاکونوف ده لئ: (نهم خیلاته، به جورکی سهره کی، خیتی کوچه ر و به هیزبون و نه سپیان به ختوده کرد، بویهش هیزی چه کداریان بو نهو سهرده مه زیاتر به کاریبو - واته: هیزی سواره و رهنگی گالیسکه ی جهنگیشیان هه بوو بی. سهرچاوه کانی ناشووری بهم خیلانه یان ده گوت « مادای » و نه وهش له دواتردا بوو به ناوی کومه له خیلکی زمان ئیرانی و دهوله تی میدیایان دامه زراند. لهو پرژگار هدا - سهرده کانی نو تا حوته می پ. ز. - خیله کانی مادای له به شی سهروی زتی قزل ئوزوندا و هندی کیش به رهو پرژه لاتتر تا ده گاته بیابانی دهشتی گهور دهریان. واته: تا سهر سنووری ئیرانی ناوه راست. بویه، ناشووریه کان نهم دوو ناوه یان بو نهم خیله به هیزانه به کارده هیتا: « مادای دانووتی » به مانای ماده به هیزه کان و « مادای پروکووتی » - ماده دووره کان. (140 - 141, 76)

به لام تا ئیسته، به تهواوی روون نه بوته وه، نهو هوزانه ی ناشووریه کان باسیانده کهن، سهر به کام گروپی ئیستی ئیرانی بوون. چونکه لهو سهرده مانه دا، هه موو تیره و هوزه گهوره و گچکه کان، به شیوه یه کی جیاجیا و په رشوبلاو دهریان، هیشتا گهل و نه ته وه پتیک نه هاتبوو، هیشتا دهوله ت دانمه زرابوو. بویه « دیاکونوف » ده لئ: (که م رتی تیده چی، ناشووریه کان توانیبتیان یان ویستبیتیان، نهو خیله کوچه رانه ی هیرشیان ده هینانه سهر

له یه کترييان جياکه نه وه. نيمه نه وه باش ده زانين، که له ماوه ی سده ی زوردا و ته نانت له سده ی نوزده يه ميشدا، ناوی ختل و ميلله تانی جياواز تیکه له به يک ده کران « بؤ نمونه: ميلله تانی ناسیای ناوه راست و قه ققاز » و نه وهش نه ک هر سه بارت به و ميلله تانه ی له لایه نی ژبار و نه ژادیانه وه له يه که وه نزيک بوون، نمونه ی نه مه زور و ناشکران، نيمه به لکه يه کمان به ده سته وه نيه، بلتين: ناشووريه کان له رووی نيتنوگرافييه وه، به ورديی خه لکیان له يه کتری جيا ده کرده وه. « 142، 76 »

نهمه پتر له وه ده چن، هه موو تيره و هوزه کانی نه و سه رده مه، له کونفيدراسیونيکی گه ورده ا يه کیانگرتبی. له و يه کگرتنه شدا، دوو فاکته ری گرنګ، رۆلی سهره کیی بينیبي: يه که م - خزمايه تیی. دووم - زمانی هاوبه ش. با بلتين: ناوی « کونفيدراسیونی ماده کان » بووه، يا وه ک له میژرودا ناوی رۆشتوه، ناوی « نیمپراتوریای ماد » بووه.

هه لبه ته، ختله کانی ناری به چه ندین شه پۆلی جيا جيا، کزچرپه وه که ی خویان به نه بجا مگه ياندووه. به لام گرنګترینيان نه و دوو شه پۆله کۆچه يه، که زانا کان ده سنیشانیان کړدووه. رۆژه رۆژ تا ده هات، شه پۆلی کۆچی ختله کانی ناری، له ناوچه شاخاويه کانی پشت قه فقاز وه، به ره و ناوچه کانی نازربایجان زيادیده کړد. ناشووريه کان ورده ورده لاواز و ختله کانیش به هیز تر ده بوون. نییدی، (به م جوړه، له ناوه راستی هه زاره ی يه که می پ. ز. زدا، له کاتی پروو خاندنی زۆریه ی ده ولته ته کۆيله داره کۆنه کانی رۆژه لاتنی دیرین - نوراتو، ناشوور، بابل و دامه زرانندی، له سه ر کاولگه کانی نه ماندا، ده ولته تی کۆيله داری نوئ - میدیا و جیگری نه وان مه مله که تی فارسه نه خمینییه کان، پرۆستیسی هاتنی ختله کانی زمان نیرانی بؤ ناوچه کانی ناسیای پچووک و نیرانی رۆژاوا، نه وسا که، تازه ده ستیپتکرد و بۆیه، نه م پرۆستیسه نه یده توانی، گۆرانتيکی وا به سه ر لایه نی نيتيکی و زمانی دانیشستوانی ناوچه چيايه کاندا بيتنی، هر وه کوو چون راگوتزانی خه لک له ناوچه کانی رۆژاوا ی ناسیای پچوکه وه نه م ناوچانه ی، واته هی ختله شوانکاره چيايه کان، به راژه که مگرتوه. « 146-145، 76 »

هیندی له نووسهران و پژوهه لاتناسان، کورد بۆ سر « خالیدی » یه کان ده گټیرنه وه. بۆ نمونه: د. « میخائیلس » پتی و ابووه، (کورد نه وه) خالیدییه کانی ئینجیلن، که پاشا کانیان به پتی چیرۆکیکی عیساییه کان هاتن و کرنوشیان بۆ عیسای کۆریه برد. له م گریانه دا، « ی. د. میخائیلس » پشتی به زانیارییه کانی مارکو پۆلۆ و چهن سرچاوه یه کی تری سه ده کانی ناوه راست ده به ست، سه باره ت به وهی که گۆری نه م قاره مانه نه فسانه بیانه له نزیکه ناوچه ی ژبانی « کارد » ه کان دایه و ناوه کانیشیان باش له گه ل ناوی « خالد » یاندا ده گونجیتن. « ئا. ل. شلیتستیر » نه م بۆ جوونه ی میخائیلسی پهره پیتدا و هر زوو و تاریکی گه وره ی بلاوکرده وه و تیایدا په یوه ندیی کورد و خالیدی جه ختکرد. هر نه میش بوو، پلانی گه شتی پژوهه لاتنی بۆ زانیانی نه لمانی، نه وانه ی له نه کادییای پروسیای تازه درووسبوودا کاربانده کرد، دانا و لایه نی تیۆری پلانه کesh زۆر له پلانه که ی د، میخائیلس ده جوو. « 185,76 »

هر چهنده، (تاقه سرچاوه ی زانستی چه سپاو بۆ میخائیلس و شلیتستیر کتیبی پیروژ « ته ورات و ئینجیل - و. » بوو، له گوشه نیگای نه مانه وه، هه موو فاکتیکه ی واقیعی ده بووایه، له گه ل ده قی کتیبی پیروژدا یه کبی.) « 190,76 » به لام، کاتێ هیندی شت روونبۆوه، (زمانی کوردان ئێرانییه و که واته نابێ، خالیدییه کانی کتیبی پیروژین، یه کسه ر میژوونوس و فیلۆلۆگه دیانه کان پشتیان تیکرد. وه کوو ناشکرایه، تیۆریای خزمایه تی گینیتی و ده وری بالای که لتووری میلله تانی زمان هیندۆنه وروپایی له پژگاری هه لچوونی بزوتنه وه ی نه ته وایه تی له نه لمانیادا سه ریه لدا و به گژ تیۆریای کتیبی پیروژدا چوو، که تا نه و ساکه له زانستدا زالبوو و هه موو زمانانی جیهانی، جگه له زمانانی - یۆنانی، لاتینی، عیبری و نارامیی - ، که به پتی نه فسانه کانی ئینجیل، باسی عیسای له خاچدراویان پتی نووسراوه ته وه، به زمانانی به ریه ری و بێ بایه خی زانستی داده نان. تیۆریای ده وری پیشره و ی میلله تانی زمان هیندۆنه وروپایی له ژبانی که لتووری و میژوویی جیهاندا، که له ناوه راستی سه ده ی نۆزه یه مدا گه یشته نه و په ری پهره سه ندنی، بۆ

«کونیک» و په پره وکه رانی - وه کوو کتیبی پیروژ بۆ میخانیل و شلیتستیر - بوو به هه مان سه رچاوه ی زانستی قسه لی نه کراو. نه مانهش به تایبه تیبی له کاره کانی « پتنان » دا ده رده که وئ، که هه ولید اوه، له روانگه ی زمانه وانایی هیندوئه وروپایی یه وه سه یری کتیبی پیروژ بکا. بۆیه ته نیا به لگه یه که بۆ نه ژادی « ناری » کورد و با پیره گه وره یان « خالیدییه کانی سه روو » له لایهن « کونیک » ی میژوونوس زمانی کوردیی بوو، که نه و ساکه له « ریدیگنیر و پۆتت » دا، بۆ سه ر یه ک زمانی گه وره ی هیندوئه وروپایی ها و بهش برابووه. « 190,76 » ئیدی ته وانیش، له با و ده ره کانی خۆیان په شیمان بوونه وه.

به لām تا کۆنگره ی بیسته می پژوهه لاتناسانی جیهان، له سالی « 1938 » له « برۆکسل » نه گیرا، پرۆفیسۆر « ف. ف. مینیرسکی »، ده رباره ی ره چه له کی کورد، راپۆرت به نرخه که ی نه خوینده وه، هیچ پژوهه لاتناسی نه یتوانی، یه که م هه نگاوی زانستانه له و بواره دا بنی، لیکۆلینه وه یه کی وردی نه کا دیمیانه، ده رباره ی ره چه له کی کورد و زمانه که ی بکا. بۆیه، ئه م بیر و رایانه هه روا، به گومان لیکراوی و له دلته را و که دا مانه وه. به لām کاتئ، « مینۆرسکی »، بیده نگیی نه و گۆمه مه نگه پر له نا راستییانه ی شله قان، با سه زانستانه که ی پتسکه شکرد، به ره چه له کی کورده دا چووه وه، له چوار چیته وه که میژوویی رووندا دا پرشت، ئیدی نه و کاته، جه مسه ری هه موو کیشه و با سه کان، زیاتر بۆ لیکۆله ر و توێژه ره کان روونبووه.

له و باره یه وه « زوبیحه » ده لئ: (خیلاتی ناری، که روویان کردۆته پژوهه لاتئ نیمرۆ، پتیش نه وه ی لیک جیا بینه وه، ما و ده یه پتیکه وه له شوئتی نیشته جیبوون که « ناویستا » به « نه ئیری نه قه ئیجه » = ئیران وییج » ی نا و ده با، پاشان هیندیکیان به ره وه هیندوستان شو بپوونه ته وه و نه وانی دیکهش به ره وه ئیرانی ئیستا ها توون. وئ ده چی نه و زمانه ی که پتی ده لئین « هیندو ئیرانی » لکیتکه له لکه کانی زمانی نه زانراوی « هیندو ئوروپایی » نه و زمانه بئ، که نه و خیلاته نارایی یانه له نیشتمانی دووه میاندا قسه یان پئ کردووه. « 13,70 »

ههلبهته، نهو خيلا نهی له ئيران نيشته جي نه بوون، ملي پتگه يان گرتوه و بهرهو هيندوستان رويشتوون. ههر نهو خيلا نه له دواي خويان، « فيدا » يان وهک يادگارتي کي گهلي به نرخ به جيتهيشتوه، که به زماني سانسکريتي نووسراوه، (کوکردنه وهی - فيدا - له دهو روبهري 3000 سال پ.ز.دا کوتاييهاتوه.) « 810، 114 »

دهريارهي نهو زمانه ي « فيدا » ي پي نووسراوه ته وه، « زويجي » دهلي: (زماني سانسکريتي که « فيدا » ي پي نووسراوه، نه وهنده ي تا ئيسته ليمان روونه، وه چي راسته وخوي « هيندوئيرانيي » يه و زمانتيکي تريان له نيواندا نيه و نه مه شتي که نه زماني « مادي » دهتواني بيبي و نه تيمهش بومان دهلوي ئيدديعاي بکهين، چونکو « ماد » هکان که به شيوون لهو خيلا نه ي بهرهو ئيراني ئيستا هاتوون، بويه کهم جار له سالي 835 پيش عيسا له بهرده نووسه کاني پاشاياني « ئاشوري » دا ناويانهاتوه و له چهرخي ههوتهمي پيش عيساوه زمانه که يان توانيو به بيتته زماني موشته ره کي هه مو نهو هوز و تيره و خيلا نه ي که له خا کي « ماد » دهريان و ههروه ها زماني سانسکريتي 2300 سالي کي بهينه و زور تاشکرايه که لهم ماوه دوورودريزه دا، نهو زمانه ي له پيشدا « ماد » هکان قسه يان پي کردوه - هيندوئيراني - دهبي، گهلي گوراني به سه رادها تي، به تايه تي که له نيشتماني تازه ياندا تووشي زور شتي و هاتوون، که لهو سه رده مه دا و به حو کمي پله ي گه شه کردني نابوري و کو مه لايه تي، خويان نه يانبوه و نه يان توانيوه بيانبي. به لاي منه وه لهو مله و به ربه ره کانييه ي « ماد » هکان له گه ل خه لکي نه سلي نيشتماني تازه ياندا کردويانه و سه ريشکه وتوون، زمانه که يان له خويان نه مرته ربوه و تا راده يه کي باش سه ري بو نهو زمانه ي نه وسا لهو مه لبه نه ده دا با بوون « ئوزارتو، هووري، لوللو، کاسيي » دانه واندوه و ههر وهک نهو شتانه ي نه يانبوه لهو خه لکانه فيتربوون ناوه کانيشيان ههر لي وه رگرتوون، نه وه کارتي که هه مو نه ته وه يه ک له هه مو ده ورزه مانتي که دا کردويه تي و ده يکا.) « 13، 70 - 14 »

ههروه ها، « زويجي » له زماني « دياکونوف » وه دهلي: (تا ئيسته، ئاسارتي کي کوئينه، که به زماني « مادي » نووسراي، « وهکو

بەردەنوسی پاشایان « نەدۆزراوە تەو، تا تێمانگە یەنێ ئەو زمانە چۆنبووە، هۆی نەدۆزراوەی ئاسار و بەردەنۆسەکان ئەو یە، » هێشتا لە شوێنەواری مادەکان، تەنانت شاری نەخراوە تە ژێر هەلکۆلین . هەرچی بەکەرێ کرێوە لە سنوورەکانی خاکی مادبوو. بۆیە بۆ نیشاناندانی نمونە ی زمانێ مادی، بێجگە لە ووو و پستە ی بەردەنۆسەکانی « هەخامەنشیی »، یا ئەوانە ی بە هۆی کتیبی یۆنانیی و شتی تر پێمان گەشتو، شتی کمان بە دەستەو نییە. » (14،70 - 15)

زمانی ئافیتستا : (ئەم زمانە یەکیکە لە زمانە کۆنەکانی خێزانە زمانی «ئێرانی» و ئافیتستای زەردەشت تەنیا بەلگە ی نووسراوە ی ئەم زمانە یە و هەر بۆیە ش ناوی « ئافیتسای » بە سەردا دا پراوە. هەموو زانایانی زمانەوانیی لەو باوەڕەدان ئەو بەشی « ئافیتستا » کە مەشهورە بە « پێنج گات » و خودی زەردەشت بە شیعەر دایناوە، لە باری وردەبابەتی زمانەوانییەو، لە هەموو بەشەکانی دیکە ی « ئافیتستا » کۆنترە و پێش ئەو ی نووسینەو بە خۆیەو ببینی، ماوە یەکی دوورودرێژ دەماو دەمیکردووە و « بە لە هەجە یەکی تایبەتی و بە زمانێکی دوورکەوتە ی کۆنتر لە پارسی کۆن « فارسی هەخامەنشیی » و نێزیکتر لە زمانی «ئیدا» کانی هیندی نووسراوە تەو. ئەم چەشنە ئاساری دەماو دەمە لە پۆژەلاتی نزیک و لە ولاتانی تریشدا بێراوە و پێوەندی کۆمەلایەتی نیو یەکی هەزار سالە ی پێش عیسا دەنوێنی. گومانێ ئەو ناکرێ، کە « گات » هەکان دەسەجێ پاش پەیدا بوونیان نووسرا بنەو، زۆر پتی تێدەچێ، ماوە یە بە هۆی « کاهین » و پەپرەوانی ئەم ئامۆزگارییانە دەماو دەمیکردبێ و سینگ بە سینگ هاتبێتە خوار، تا پاشان وێرای کۆنترین بەشەکانی «ورده ئافیتستا» و تەنیا ئەو کاتە ی پاش داریوشی یەکم « مر. 486 پێش عیسا، ر.ز. » خەتی ئێرانیی لە سەر بنەمای ئەلفبیتکە ی « ئارامیی » بوو بە باو، « گات » هەکانیش نووسرا بنەو) (17،70)

وەک گوتان: تیرە و هۆزە کۆچەر یەکانی « هیندۆ - ئەوروپایی » لە سەردەمی جیا جیا و بە چەن شەپۆلی پەویان کردووە. واتە: هەموو لە یەک کات و سەردەمدا، پێکەو نەجولاون. گەر هەموو ئەو تیرە و هۆزە زۆرانە،

له « کونفیدراسیونی ماد » دا په کیانگرتبې، پاشان نیمپراتوریای مادیان دامه زړاندې، هه لږته له پېشدا، په زمانی مادیی قسه یانکردووه. دواى نهوې، هه خامه نشییه کان دهسیان به سهر دهسه لاتدا گرتووه، زمانی « پارسیی » برهوى په یدا کردووه، له هه مان کاتیشدا، وهک زمانی دهسه لات و دهولت پتړه وکراوه. که واته: زمانی مادیی له پووی به کاره یتانهوه، له زمانی پارسیی کونتره. گهر نهو هسمان سه لماند، که تایینی زهردهشت، پتیش نهوې هر دوو نیمپراتوریای ماد و هه خه مانشیی دامه زړابې، هه بووه، که واته، زمانی ثاقبستا له هر دوو زمانی ماد و پارسیی کونتر بووه. بویه، (زمانی « ثاقبستایی » له « مادیی » و « پارسیی » کونتر دیته بهر چاو.) « 23، 59 »

دواى نهوې، نیمپراتوریای ساسانیی روخا، تایینی ئیسلام له ناوچه که دا بلا بووه، زمانی کوردیش و هک زمانی فارسیی، پې له قوناغیتیکی نوی ده نې. به لام، (نیمه له زمانی « مادیی » ناخروئوخری دهوری ساسانیی، به لگه یه کی نوو سراومان به دسته وه نییه، تا بتوانین، به وردی رایه کی له سهر دهر پین، به لام نه مه رتگی نهو ه مان لې ناگرې بلتین: نهو زمانه لهو زه ماندها، زمانی « مادیی » بووه که له چاو زمانی دهسه لاتى نیمپراتوریتی « ماد » تطوریکی 1300 ساله ی به سهر داهاتووه. هر بهو نیسه ته ی که زمانی « پارسیی کون » تطوری کردووه و بوته زمانی « دهری = پارسییک » و ناماده یی نهوې په یدا کردووه زمانی « فارسیی » ئیسته ی لې بکه ویته وه. مه نتیقی سه لیم نهو دهسه پیتنې، که زمانی مادیش تطوری کردې و نهو هنده ی گورانی زمانه وانې به سهر دا هاتبې و وه ها ساکار بوو بیته وه بو نهوې دهسبدا زمانی « کوردی » نیمپرو لې په یدا بېتې. « 34، 70 »

شتیکی ناشکرایه، هه موو نهو زمانانه ی، له یه کدییه وه نریکن، یا نهو که لانه ی، له ژیر ئالای تاکه یهک دهولتدا دهژین، زمانه کانیا ن کار له یه کدی دهکمن. هر بهو شتیه یه ش، هه موو زمانه ئیرانییه کانی سهرده می نیمپراتوریای ساسانیی، کاتی یونانییه کان و له سهره تای بلا بوونه وې تایینی ئیسلامدا، له لایه که وه له نیتو خو باندا، له لایه کی دیکه شه وه،

له گه‌ل دیالیکته جیاوازه‌کانیانادا، له کارلیکتیکی به‌رده‌وامدا بوون، به تاییه‌تیی، باری نه‌ته‌وه‌یی و پامیاری ئیرانی نه‌و سهرده‌مه، کاریکی زۆری له گۆران و پیشکه‌وتنی نه‌و زمانانه‌کردوه. شتیکی زۆر ئاساییه، گهر له نه‌نجامی نه‌و گۆرانکاریانه‌دا، ههر دوو زمانی فارسیی و کوردیی، به‌ خۆیان کۆمه‌لئی دیالیکت و خوار دیالیکته‌وه په‌یدا‌بوون. (له‌ پرۆژه‌لاتی ئیران «فارسی تازه» و له‌ پرۆژاواشی «کوردیی» لیکه‌وته‌وه، که‌ ههر دووکیان کۆمه‌لئی دیالیکت و خوار دیالیکتیان هه‌یه. «پاش بلا‌وبونه‌وه‌ی ئیسلام، فارسیی نوێ دیالیکتیک بوو، به‌پیتی بناغه‌ی زۆر کۆن، له‌ گه‌ل دیالیکته‌کانی تر تیکه‌لبوو، نه‌و تیکه‌لاویسه‌ پیشان سهرده‌می ساسانییه‌کانیش، روویدا‌بوو» (26-25، 114)

هه‌لبه‌ته، باری ژیا‌ری و ده‌سه‌لات، له‌ پیشکه‌وتن یا دواکه‌وتنی زمانیکی دیاریکراودا، رۆل‌یکی گه‌لێ مه‌زن ده‌گێرێ. گهر بلتین: فارسه‌کان له‌ کورده‌کان به‌ توانا‌تر و پیشکه‌وتووتر بوون، هیچ هه‌له‌یه‌ که‌مان نه‌کردوه. چونکه، نه‌وان زۆر پیش کورد، ده‌سیان به‌ کار کردوه، پتر خه‌ریکی زمانه‌که‌یان بوون، بووژاندویه‌ته‌وه و پتیا‌ننوسیه‌وه. بۆ نمونه: شا‌کاره به‌رزه‌که‌ی «فیردۆسی - شانامه»، له‌ سالی «346 ک/ 967 ز» گهر یه‌که‌م په‌رتووک نه‌بێ، به‌ کۆنترین په‌رتووک داده‌نرێ، که‌ به‌ زمانی فارسیی نوێ نووسراوه. که‌چی، له‌و سهرده‌مانه‌دا، کورد هیچ شتیکی نه‌بووه!

دوا‌ی نه‌وه‌ی، هیندی شتمان روونکرده‌وه، له‌ لایه‌که‌وه، نزیکه‌ی جو‌زه تیروانیی‌کی تایه‌تمان، ده‌باره‌ی پتیه‌ندیی نیا‌ن، زمانی ئافیتستا و ماده‌کان لا‌که‌له‌که‌بووه. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، زانیاریه‌که‌مان ده‌باره‌ی پتیه‌ندیی نیا‌ن، ههر دوو زمانی ئافیتستایی و مادیی له‌ گه‌ل زمانی کوردیدا هه‌یه. هه‌لبه‌ته، له‌ ماوه‌ی نه‌و سێ هه‌زار ساله‌دا، چه‌ندین گۆرانکاری مه‌انه‌وانیی، به‌ سهر نه‌و زمانانه‌دا هاتوه. گهر زمانی ئافیتستا و مادیی، له‌ زمانی کوردیی نه‌و پرۆشه‌وه‌ نزیکبێ، دیاره، به‌پیتی دوور و نزیکیی یه‌کن «دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی، تا نه‌ندازه‌یه‌کی زۆر یا که‌م، جو‌زه لیکچه‌وونی، له‌ نیا‌ن ههر دوو زمانی ئافیتستایی و یه‌کن له‌و دیالیکته کوردییانه‌دا هه‌یه. بۆیه، نووسه‌ریکی وه‌ک «زوبیر ئیسماعیل»، له‌و

باوهره دایه، نهک هر جوړه نړیکیهک، له نیوان زمانی ثاقیستا یی و لقه دیالیکتی موکریدا هیه، به لکوو هر کتوکت خوږه تی و ده لئی: (زهردهشت به زمانه میدییه دواپیه که ی ماده کان دواوه و له ژووروو میدیاشدا که نیسته، به موکریان ناوده بری، هاتوته دنیاوه. ثم زمانی زهردهشت که وهک له پاشکوئی ثاقیستا، زهند ثاقیستادا ده بیینین، نهک هر له شیوهی نیسته ی موکریانه وه زور نړیکه، به لکوو هر زمانی «موکری» ش خوږه تی) «49, 58»

هیندی نووسه ری دیکهش، زمانی ثاقیستا له گه ل لقه دیالیکتی هورامانیدا به راورده کمن. پتیا وایه، نړیکیه کی ته و او له نیوان هر دو لایاندا هیه. له و باره یوه «محهمد هورامانیی» ده لئی: (به پتی به راوردی کی سه ریپی له نیوان زمانی ثاقیستا و دیالیکته کوردییه کانداهرکه وتوه، که زمانی کوردی هورامانیی نړیکترین دیالیکته له ثاقیستاه، له پرووی یه کگرتی ووشه و موفره دات له واتادا، له پرووی بوونی جیاوازی له نیوان نیر و میدا و ویکچوونی نیشانه ی می، له پرووی پاشه بندی پله ی به راوردیدا، له پرووی نیشانه ی «مضاف و مضاف الیه» دا) «50, 100»

هروه ها، «پورداود» ی فارس، به یه کی له مه زترین زاناکانی ثاقیستا و زمانی ثاقیستایی داده نری، له سر ده سی نهو ثاقیستا قهواره یه کی گرنگی زانستانه ی وهرگرتوه، له «فرهنگی ئیرانی باستان» دا، ده لئی: (زمانی ثاقیستا زمانی «شمال غربی» ئیرانه که ده کاته وه «ماد».) «16, 4» هیندی له میژوونوس و زاناکانی زمان، چمن به راوردی کیان، له نیوان زمانه کانی «ماد، فارسیی، زمانه نه وروپایی یه کان و زمانی ثاقیستا» دا کردووه. له نه نجامدا بویان دهرکه وتوه، پتوهندییه کی زور، له نیوان زمانی ماد و ثاقیستادا هیه. (ثم دوو زمانه، له گه لئی شتدا یه کده گرنه وه و زور له یه که وه نړیکن، به لام تا نه و راده یه نییه، که هر دوو کیان به یه یک زمان بزاین، وه بهو لیکچوونانه ی نیوان هر دوو لایان قایلین.) «109, 42» به لام، له هه مان کاتیشدا، ده لئین: (زمانی ثاقیستا مادی نه بووه، به لکوو زمانیکتی تره، راستییه کی زور که نیستا لیره دا، ماوه ی نییه،

باسیانکهین، زمانی ئافیتستا به کۆمهله لقیکی زمانی « ئهسکیت و ئاسیای ناوهراست » هه ئه بهستی. هه وهک زانراوه، زۆریه لی کۆله رهکانی شوورهوی و پۆژاوا، ئافیتستا به زمانی ئاسیای ناوهراست نهزانن. بهم جۆره « غه فوورۆف، جاکسون، کیگر، ئالت هیم، باکتیریا، ترور سگد، و. ئاستر، مرغیان، تالسوف، هنینگ و خوارهزم، به زاده گای ئافیتستا ناوئه بهن. ههروهها، هه ندیقی تر له و باوه ره دان، که ئافیتستا زمانی ماده. « ماکوولسکی و هرتسفلد » له سه ده ی نوژده یه م و گه لتی که س باوه ریان وابوو، که ئافیتستا زمانی ماده. « یوستی و تا راده یهک ئاشپیکل » و چه ن که سیتیکی تر، نه وانیش هه ر له م باوه ره دابوون. « 110-109,42 »

لیره دا راستیه که هیه، پتویسته بیزانین، نه ویش نه وهیه، له سه رده می کۆندا، پتیش نه وهی ماده کان دهوله ته که یان دامه زرتین، هه رگیز وولاتیکی یه کگرتوویان نه بووه. به لککو، له چه ن ناوچه یه کی جیا جیا و دوور له یه کدییه وه پتیکهاتبوو. وهک چه ن جارتیکیش له مه وه بهر، ئاماژه مان بۆ کرد، له سه ره تاوه ته نیا تیره و هۆزه کان یه کیانگرتووه، پاشان، یه کیتییه کی پتیکوینیک له نیوانیاندا دروسبووه، هه ممو ده زگه سه ریا زی و به یرتیه به رتیه یه کان دیکه ی، تیره و هۆزه کان و ناوچه جیاوازهکانی وولاتی مادی پتیکه وه به ستووه. به لām دواتر له کۆتایی سه ده ی چواره می پتیش زاین، بوو به دوو به شه وه: یه کتیک « مادی نه ترۆپاتین » نه وی تر « مادی پچووک ». له پۆژگاری به ندایه تیدا* ئه م دوو به شه، هه رگیز یه کیان نه گـرتۆته وه و نه بوونه ته وه به یه ک و وه له ناو هه ر یه ک له م دوو کیشه رانه دا، چه ن هۆزیکێ تازه ی سه ره خۆ په یدا بوون. له گه ل نه وه دا که خه لکی مادی ئاترۆپاتین، خه لکی پتیشوونانی وولاتی نازریایجانن، وه دانیشتووانی مادی پچووک، که هه ممو یان جیاوازن، به شتیکی نه وانی تر نه بوون. له م هاتوه وته دا، بهر له سه ره تای دروسبوونی هۆزهکانی مادی ئاترۆپاتین و ناوچهکانی دهوورویهی، زمانی هـۆزه کان « بهر له زمانی

* دیاره، وه رکیگر مه به سی « کۆیله یه، به لām لی ره دا، به هه له وه ریکتیراوه. چونکه « به ند » کۆیله نییه، به لککو « کی راو » ده که یه نئ.

نەتەوايەتی « لە کاتی « یەکییتی ماد » دا که دەسلەتداربوون، بەم جۆرە لە
 رۆژگاری بەر لە درووسبوونی مادی ئاترۆپاتین لە خاکی ماددا یەک زمانی
 ڕەسەن و سەرەخۆ « ئێرانیی وە یان کاسپیی » نەبوو. « زمانی مادی
 ئێرانیی » که ئەو سەرچاوانە ی ئیستا هەن، باسی لێو ئەکەن، هێشتا
 زمانیککی خێلەکیانە و سەرەتاییبوو، لەگەڵ ئەهەمیت و نرخێ خۆیا - هەر
 وەکوو لە سەنەد و بەلگە ی زۆر سوود وەرگیراوە - تەنیا یەکیبوو، لە زمانە
 خێلەکییەکانی سەرزمینی ماد « وە بە تایبەتی مادی رۆژھەلات ». هەر
 چۆنێ، لە کاتی ئەم لیکۆلینەو ی ئیستەدا، لە ناو سنووری مادی
 ئاترۆپاتیندا، چەند زمانیککی تر - که غەیرە ئێرانی بوون - هەبوون. (110، 42 - 111).

ئینجا با لێرەدا، لەو بارە یەو کورتە یە، دەربارە ی دید و بۆچوونەکانی،
 هێندێ لە زانا و پەسپۆرە بیانییەکان پیشان دەین. جوگرافیناسی کۆنی
 یۆنانیی بە ناویانگ « ئەستراپۆن »، که لە سەرەتای سەدە ی یەکەمی
 زایندا مردوو، دەلێ: (فارسیکان و میدییەکان، لە سەرەمی خۆیاندا، لە
 یەکدی دەگەشتن) « 299، 97 » ئەمەش ئەو دەگە یەنێ: لە لایە کەو، ئەو
 دوو زمانە لە یەکدی جیاواز بوون. بەلام، لە لایەکی دیکەو، لە یەکدیەو
 نزیکبوون.

پروفسۆری مێژوونووس « ساییس » دەلێ: (میدییەکان لە چەن تیرە و
 ھۆزیککی کورد پیکھاتبوون، لە ڕووی زمانیشەو، ئاریی « هێندۆئەوروپی
 بوون) « 299، 97 » نوێنەری دەولەتی بریتانیای گەورە لە عێراق « ویلسن »
 لە سالی 1920 دا، دەلێ: (گەلی کورد، راستەوخۆ لە ئەو ی میدییەکانن و
 زمانە کەشیان بە یەکی لە زمانەکانی خۆراوای ئاسیا دادەنێ). « 299، 97 »
 ھەرەھا، گەلێ لە رۆژھەلاتناسە بە ناویانگەکانی دیکە ی وەک « باسیل
 نیکیتین، ن. مار و مینۆرسکی » ش لەو باوەرەدان و دەلێن: (راستە زمانی
 کوردیی، لە زمانە هێندۆئەوروپاییەکانە و سەر بە کۆمەلە ی زمانە
 ئێرانییەکانە، بەلام زمانی کوردیی، زمانیککی تەواو سەرەخۆیە،
 پیشکەوتنی راستەقینە ی کۆنی خۆی ھەبە، لە زمانی فارسیی کۆن کۆنترە،
 که تابلۆ بە ناویانگەکی دارای پێنووسراوە تەو. « 45، 19 - 46 »

هەر چەنده، « مینۆرپسکی » پێشتر باوەڕپکی دیکەى هەبوو. یەکتى لەو
 هەلانەى مینۆرپسکی ئەوەیە، لە لایەکەوه دەلتى: (ئێمه زۆر باش ئەزانين، که
 کوردەکان لە پروی زمانەوه ئارى نین، بەلکوو زمانەکانیان ئەچیتە ناو
 کۆمەلتى زمانە ئێرانىیەکانەوه) «46، 112» کەچى، هەر خۆى دواى ماوەیە
 قسەکەى خۆى بێردەچیتەوه و لە هەمان بەرھەمدا، لە باسى « زمان، ئەدەب
 و نووسین » دا دەلتى: (زمانى کوردیى لە بنەمالەى زمانى ئارىیە. وەکوو
 زانراوە پێکاتوو لە زمانى ئێرانى و ئەفغانى و بلوچى و ئەستىنى و
 گەلتى شێوەزمانى کۆن و تازەى تریش، زمانى کوردیى فارسى نییە و کرايى
 بە کوردیى، بەلکوو زمانى سەرەخۆیە و یاساى فۆنیتیک و
 سێنتەکسیسى تاییەتیی خۆى هەیه، پێوەندیشى بە زمانى فارسىیەوه،
 وەکوو پێوەندى سربى بە پروسییەوه وایە، یان بە شێوەیەکى وردتر، وەکوو
 پێوەندى زمانى ئارى سوسرییە شاخاویەکان بە زمانى ئیتالییەوه وایە.
 ھەرۆھا، زمانى کوردیى بەسراوە بەم و بەوەوه. ھەرۆھا بە شێوەیەکى
 راستەوخۆ بەسراوە بە زمانى « ئاقیدحستا » وە، کە کتیبى پیرۆزى
 « ئاقیستا » کتیبى ئاگرپەرستەکانى پێ نووسراوە، بیروپرايەکیش هەیه، کە
 زمانى کوردیى وەکوو بەشى زۆرى شێوەزمانە تازەکانى تری ئێران، بەشى
 زۆرى کۆلەکانى دروسبوونى لە زمانى میدى کۆنەوه وەرگرتوو ... میدیا
 ئەو فەرمانەرە وایەتیەیه کە فەرمانەرە وایەتى ئێرانى کۆنى کردوو.)
 «83، 110»

ھەر چەنده، لێرەدا کاتى ئەوەمان نییە، بە درێژى باسى زمانى فارسى
 بکەین، تا بزائین، پێوەندى ئەم زمانە لەگەڵ زمانى مادەکاندا چۆنبوو؟ لە
 بنەرەتدا لە گوتووە هاتوو؟ بە چەن قوناغدا تێپەڕبوو؟ دوور و نزیکى لە
 زمانى کوردیەوه چۆن؟ بەلام، بە شێوەیەکى گشتى دەتوانین، بە
 دلتیایەوه بلیتین: ئەم زمانە فارسىیەى ئەورو، گەلانى دانیشتوى ئێران
 پێى دەدوین و پێى دەنووسن، ھەر هەمان زمان نییە، کە فارسەکان لە
 سەرەتای نیشەجیبوونیانەوه لە ناوچەکەدا، قسەیان پێ کردوو. بەلکوو، بە
 چەندین قوناغى جیاوازی مێژووییدا تێپەڕبوو، تا ئەم زمانە تێکەلاو
 سەیرى ئەورو لى دەرچوو!

به کورتیی، هیتندی له رۆژه لاتناسه کان لهو باوه ده دان، له پتش زاینیدا، ماده کان، له چهن تیره و هۆز و گه لیککی جیاواز پیکهاتسوون، به هممووشیان نه ته وهی مادیان پیکهتیاوه. زمانی فارسیی نه ورۆش، به دیالیکتی له دیالیکته کانی زمانی مادیی نهو سهرده مه داده نیتن. جگه له وهی، فارسه کان قهواره یه کی تاییه تیی و زمانیکی نه ته وهی یان نه بووه، تا له سهرده می ساسانییه کاندای دروسبووه. واته: نه ته وهی ماد، به همموو خهسلته نه ته وهی یه کانی خۆیه وه، ههر هه مان نه ته وهی هه خامه نشییه و هیچ گۆرانیکی نه ته وهی و زمانه وانیی به سهردا نه هاتوه، به لککو، ته نیا دهسلاتی رامیاری له پاشایه که وه بۆ پاشایه کی دیکه و له بنه ماله یه که وه بۆ بنه ماله یه کی دیکه گۆراوه و گواسراوه ته وه. که واته ده توانین، بلتین:

« ئیستیاغ » ی شای ماده کان و « کۆرش » ی هه خامه نشی، ههر دووکیان له نه ته وهی ماد بوون. به لام، دوو دهسلاتاری جیاوازیبون، له نه نجامی جهنگی نیوانیاندا، دهسلات له یه که مه وه بۆ دووم گواسراوه ته وه. مامۆستای میژوونووس « محهمد عدلی عه ونی »، لهو باره یه وه ده لتی: (نه ته وه له سهرده می بنه ماله ی هه خامه نشییه کاندای « کیانییه کان » له پروی زمان، خهت، همموو پیکهاته و خهسلته ته کانییه وه، ههر هه مان نه ته وهی میدیه کانه، به گواسته نه وهی فرمانپه وایی له میدیه کانه وه بۆ « نه نشان - نه نزان » پاشان بۆ « پارس »، جگه له بنه ماله ی شاگان، هیچی دیکه ی لتی نه گۆراوه. « پارس » یا « پارسوا »، ته نیا یه کتی لهو هۆز و گه لانه ی نه ته وهی میدیا بووه، قهواره یه کی سهریه خۆ و زمانی تاییه تیی خۆی نه بووه، تا له سهرده می ساسانییه کاندای دروسبووه. که واته نه ته وه یه کی راسته قینه ی دیکه نه بووه، پیتی بگوتری « فارسی یه که م - پارسی کۆن ». ههروه ها، نه ته وه یه که به ناوی « نه لپرت - نه شان » نه بووه، له به ره نه وهی نه وانیش دووباره، یه کتی له هۆزه کانی نه ته وهی میدیا بوون، له دوا ی نه سه که نده ری مه کدۆنیی و جیگره کانییه وه، فرمانپه وایی ئیترانیان کردوه. نه شانیکان به ناوی دامه زرته نری بنه ماله ی فرمانپه وای نه شان و پارسییه کانیش، به ناوی « پارس - خۆراسان » ی نیشتمانه په سه نه که یانه وه ناوتران (298,97)

به مه‌دا بۆمان دهرده‌كه‌وئ، هه‌موو ئه‌و گۆزانكارىيانه‌ى له‌و سه‌رده‌مانه‌دا
 پرويانداوه، گۆزانكارى ده‌سه‌لاتى بنه‌ماله‌يه بۆ بنه‌ماله‌يه‌كى ديكه‌ بووه.
 له‌ ئه‌نجامى كۆده‌تايه‌كى نيتوخۆى و له‌ نيتو هه‌مان نه‌ته‌وه‌دا پرويانداوه، واته‌:
 گۆزانكارىيه‌كى نيتوخۆى بووه. له‌به‌رئه‌وه، به‌ كۆده‌تايه‌كى نه‌ته‌وه‌يى و
 زالبسوونى نه‌ته‌وه‌يه‌ك به‌ سه‌ر نه‌ته‌وه‌يه‌كى ديكه‌دا دانانئ، وه‌ك نه‌وه‌ى
 نه‌ته‌وه‌يه‌ك، جيتگه‌ى نه‌ته‌وه‌يه‌كى ديكه‌ى گرتبېته‌وه، به‌لكوو به‌ پروداوئيكى
 ناوچه‌يى، به‌ به‌رده‌وامبوونى ده‌سه‌لاتى ماده‌كان و به‌ گۆزانكارىيه‌كيش
 به‌ره‌و ته‌وابوونى، يه‌كيتى گه‌لانى ئارىي ئيران ده‌مئيرئ. به‌لگه‌ى ئه‌م
 بۆچوونه‌ش، خۆى له‌و قسه‌يه‌ى « داريووش » له‌ « نقش رستم » دا ده‌بينئ،
 كاتئ ده‌لتئ: (من هه‌خامه‌نشيم، واته‌: له‌ بنه‌ماله‌ى « هه‌خامه‌نش » م.
 « پارسى كورئ پارس » م، واته‌: له‌ هۆزى « پارس » م. ئارىم و له‌ په‌گه‌زى
 ئارىيام، واته‌: ميديئ.) « 299, 97 »

شتيكي به‌لگه‌ نه‌ويسته، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، چهن زاراوه‌يه‌كى نيتنىي وه‌ك
 « گه‌ل » و « نه‌ته‌وه » نه‌بووه، ته‌نانه‌ت هيتشتا گه‌له‌كانيش، به‌ ته‌واوئى
 دروس نه‌بوون. زمانى نه‌ته‌وه‌يى په‌سه‌ن، خاوتن و يه‌كگرتوو نه‌بووه.
 له‌به‌رئه‌وه، گه‌ر به‌ تىگه‌يشتن و پېتناسه‌ى ئه‌ورۆ، سنورئ بۆ ئه‌و كۆمه‌له
 نيتننياه‌ ديارىكه‌ين، ناوتىكان لئ بنئين، به‌ باوه‌رى من، نه‌ته‌وه‌ى « ماد »
 پر به‌ پېستى خۆيه‌تئى و ناكرئ، ئه‌و زاراوه‌يه‌ پشگوتخريئ. نه‌ته‌وه‌ى
 ماديش، له‌ كۆمه‌لتئ تيره‌ و هۆزى گه‌وره‌ و گچكه‌، بېده‌سه‌لات و
 ده‌سه‌لاتدارى جياجيا پتېكه‌اتبوون. هه‌مويان له‌ وولاتى ماددا پتېكه‌وه
 ژباون. دوور نيه‌، هه‌ر تيره‌ و هۆزتېكيش، به‌ ديالتىكتىكى زمانى مادى
 جياواز، قسه‌يانكردبئ. چونكه‌، هه‌موو له‌ يه‌ك ناوچه‌دا پتېكه‌وه‌ نه‌ژباون،
 به‌لكوو، له‌ يه‌كديه‌وه‌ دوور و په‌رشويلاويوون.

زمانى فارسى، هه‌ر له‌ كۆنه‌وه‌ تا به‌م شتبه‌يه‌ى ئه‌ورۆ گه‌يشتوه، به‌ سئ
 قوناغى سه‌ره‌كيدا تپه‌رپوه :

1. زمانى فارسى كۆن يا « پارسى » :

ئهم زمانه، زمانى ئه‌و خيئه « ئارىايى » يانه‌يه كه‌ پاش گه‌يشتنه‌ خاكى
 ئيرانى ئيست، له‌ ناوچه‌يه‌كى كه‌ ئيمرۆ پتئ ده‌لتئ « فارس »

نیشته جیبوون و ناوی خوشیان به سهر مه‌ل‌به‌نده که‌دا بریی و به « پارس = فارس » ناوبانگی ده‌رکرد که وه‌کوو له پیشدا باس‌مان کرد، خوی ووشه‌یه‌کی « مادی » یه، مه‌ل‌به‌نده که‌ش له کاتی ئیمپراتوریای « ماد »‌دا به‌شیبوو لهو ئیمپراتوریایه و بۆیه زمانی مادیی که زمانی ره‌سمیی ده‌ولته‌تی ماد بووه زۆر کاری کردۆته سهر نهو زمانه و کاتی له سالی 559 ی پیش عیسادا ئیمپراتوریای « ماد » به ده‌سی « کۆرش » رمیترا و ئیمپراتوریای « هه‌خامه‌نشیان » دامه‌زرا، زمانی پارسیی کۆنیش بوو به زمانی ره‌سمیی ده‌ولته‌ت، نهو جار نۆره‌ی نه‌وه هات که نهو کاربکاته سهر زمانی مادیی. (22,70) به کورتیییه‌که‌ی، نه‌م زمانه خه‌ل‌کی ناوچه‌ی پارس، له پیش و پاش سهرده‌می هه‌خامه‌نشیه‌کان، له خۆراوای خوارووی ئیران قسه‌یان پت کردوو. به‌لام کاتی نه‌سکه‌نده‌ر له « 331 پ.ز. »‌دا، ده‌سی به سهر نهو ناوچه‌یه‌دا گرت، ئیدی به ته‌واویی کوژایه‌وه و نه‌ما.

2. فارسیی ناوه‌راست (په‌له‌وی):

له‌م قۆناغه‌دا، هه‌موو زمانه‌کانی، سهرده‌می ناوه‌راستی خه‌زانه زمانی ئیرانیی، نه‌مانه‌ن بوون: (پارتیی، پارسیی، خواره‌زمیی، خۆته‌نیی، سوغدی. دوو زمانی پارتیی و پارسیی ههر دووکیان به « په‌له‌ویی » ناوبانگیان ده‌رکردوو، چونکوو لهو زمانانه نه‌وی راسته‌وخۆ پتوه‌ندیی به زمانی کوردیی یه‌وه هه‌ب، ههر پارتیی و پارسییه، بۆیه له‌م گه‌له‌زمانه ههر باسی نه‌م دوانه‌یان ده‌که‌ین. (24,70)

زمانی پارتیی « په‌له‌ویی » (زمانی پارتیی زمانی خه‌لاتی ئاریایی « پارت » ه که له خاکی خۆراسانی گه‌وره‌ی نه‌وی زه‌مانیدا نیشته‌جیبوون و له سالی 250 ی پیش عیساهه ده‌سه‌لاتی حوکومه‌تی خۆیان لهو مه‌ل‌به‌نده‌دا دامه‌زراند و پاش له‌ناویردنی ده‌زگه‌ی ده‌سه‌لاتی یۆنانیکان، ده‌ستیان به سهر هه‌موو میراتی هه‌خامه‌نشیه‌دا گرت و جیه‌گی یۆنانه‌کانیان گرته‌وه، پتته‌خته‌که‌شیان له شاری هه‌کاتۆم پیلۆس « سه‌د ده‌روازه » که ئیمرو « دامغان » ی له شوێن بنیاتنراوه، گواسته‌وه بۆ ته‌یسه‌فۆن « مه‌داین ». زمانی نه‌م « پارت »‌انه له زمانه‌کانی باکووری پۆژئاوایی خه‌زانه زمانی ئیرانییه و زانایانی زمان و کۆنینه‌ناسه‌کان، به

«په‌هله‌ویی نه‌شکانیی» یا «په‌هله‌ویی باکووری» و هندی جاریش به پارتیی = فرثیی «ناوده‌به‌ن و له‌گه‌ل زمانی مادی به ده‌سته‌یه‌کیان داده‌نین.» (25,70)

نه‌و زمانانه‌ی، ناویان ناون په‌هله‌ویی ساسانیی: {زمانی‌کی پاش نالوگ‌وپوونی ده‌سته‌لات له‌نه‌شکانیی‌ه‌کانه‌وه‌بو ساسانیان، وه‌بره‌و که‌وتوه‌نه‌و زمانه‌یه‌که‌ زانایانی زمانه‌وانیی به «په‌هله‌ویی ساسانیی» یا «په‌هله‌ویی جنوبیی» ناوده‌به‌ن که‌گتیا هه‌ر وه‌ک «پارسیی کۆن» له‌ده‌سته‌ی جنوبی پوژاویی خیزانه‌ زمانی نیرانیی حسیده‌کری.

نهم لکه‌ی زمانی په‌هله‌ویی، پاش پروخانی ده‌سته‌لاتی نه‌شکانیان «224» پاش عیسا، به‌ره‌به‌ر جیگه‌ی لکه‌که‌ی تری (په‌هله‌ویی باکووری «نه‌شکانیی» = پارتیی «فرثیی» گرتوته‌وه و تا 651 ی پاش عیسا که «یه‌زدگورد» ناخرین پاشای ساسانیی کوژراوه، زمانی ره‌سمیی بووه و به‌پیچه‌وانه‌ی زمانی مادی و پارسیی کۆن، به‌لگه‌یه‌کی نسبتا زۆر «به‌رده‌نوس و کتیب» به‌م زمانه به ده‌سته‌وه هه‌یه و «دریژترین به‌رده‌نوسی ساسانیی، به‌رده‌نوسی پارسیی «په‌یکولی» یه‌له‌ کوردستان، باکووری «قه‌سری شیرین» و به‌دوو زمانی ره‌سمیی نه‌و زمانه، زمانی په‌هله‌ویی نه‌شکانیی و زمانی په‌هله‌ویی ساسانیی له‌لاته‌نیشته‌کانی بورجی‌کی چوارگۆشه‌نوسراوه، وینه‌ی پاشا «نرسیی» له‌هه‌ر چوار ته‌نیشته‌ی بورجه‌که‌نه‌خشکراوه. به‌لام، نهم بورجه‌رماوه و قاعیده‌که‌ی نه‌بی، هه‌چی له‌شوتین خۆی نه‌ماوه.» (26,70)

به‌کورتیی‌ه‌که‌ی، هه‌موو نه‌و زمان و لقانه، له‌سه‌رده‌می نه‌شکانیی‌ه‌کان و ساسانیی‌ه‌کانه‌وه «300 پ.ز. - 226 ز» ده‌سپیده‌کا. کاتی نیسلامه‌کان ناوچه‌که‌یان داگیرکرد، له‌سه‌ده‌ی جه‌وتی زاینده‌ا کوتایان‌هات.

3. فارسیی نوی :

له‌سه‌ده‌ی چواره‌می کوچی - نویه‌می زاینده‌وه ده‌سپیده‌کا، به‌چه‌ندین قوناغه‌ا تپه‌رپوه، تا به‌م زمانه‌ی نه‌ورۆگه‌یشتوه.

زمانی مادی، کاریکی زۆری له‌هه‌ر سنی قوناغه‌که‌ی زمانی فارسیی کردوه. به‌لام، به‌پله‌ی یه‌که‌م، کاریکی زۆری له‌زمانی پارسیی کردوه،

چونکه، له يهك سهردهمدا پټكهوه بوون. نهم كارتيكردنانهش، پتر بهو بهلگه و كوښنانه دا دهردهكهوئ، كه زاناياني تاركيو لوتزيا دهسيانكه وتوه. هممو نهو بهلگانه ي له ميترووشدا، به هوئ پشكنين و شته كوښينه وهكانهوه دوزراونه تهوه، نهوه مان بقر وونده كه نهوه: كه له بهلگه كاني بابل و عيلان كوښترن و له وانهوه وهر نه گيراون، (بهلكوو له « ثورارتو » خواراوه تهوه و نهوه خوئ له خوئ وا دهگه يهنت، كه ليره شدا شوئني به تال و بو شايي هديه و نهو شوئنه به تالانه ده توانن، تنيا له وحه كاني پاشاياني مانايي و مادي بن و هيچي تر. نهو بهلگانه ي سهره وه نيشانده دن: كه پارسه كان « نيرانيكان » خهتي بزماريان له « ماد » كهانه وه وهرگرتوه. نهوه بومان دهرده خا، كه ته نسيرى زمانى « ماديى » له سهر زمانى « پارسيى » ههر فريداني ووشه نه بووه، بهلكوو، خهت و نهلفويسته كهش ده گريته وه. (23,70)

له كوټايى نهم به شدا، پتويسته، نهو هس بلتين: خزمه يه تيبى و نزيكي، نيوان ههر دوو زمانى كوردى و فارسى، له كوڼدا وى له هيندى شاره زاي زمان و پروژه له تناس كردبوو، كه زمانى كوردى، به لقئ له زمانى فارسى دانين. چونكه، كهلى ووشه له ههر دوو زمانه كه دا ههن، كه روهك يهك نه بن، زور له يه كدييه وه نزيكن.

زوري زوري شاره زا، پروژه له تناس، زمانه وانه كاني بيانيى و كورد، له سهر نهو باوه رهن: زمانى كوردى نهو روه، به يه كئ له زمانه كاني هيندو - نهو رويي داده نرئ. له هه مان كاتيشدا، له بنه ماله ي هيندو - نيرانى و له خيزانه زمانى « نيرانى » جيا ناكريته وه. له گهل زمانى « فارسى » شدا، خزمه يه تيبى نزيكي هديه. نهوه جگه له وى، شتيكى ناشكرايه، هممو زمانى به شتويه كى به رده وام، له گوږان دايه، (زمانى ههر وولاتيك - نه گهر رووداوه كاني ميتروو نه يانگور يي - زمانى دانيشتوانى كوڼى نهو وولاتيه، وه كوو باسكرا رووداوه كاني ميتروو، ده سه لاتگور كيتى سيازده قهرن نه يتوانيوه، له به شى روه زاراي « ماد » ا شتي بگورئ و دانيشتوانى نهم به شى « مادستان » ي كوڼ نيمرو كوردن كه « نهو ي ميدييه كانن » ناخو! بي جگه له وى كه بلتين زمانى « كوردى » ش له بنه رها نه نجامى

گوڤران و گه شه کردن و پهره سه ندنی زمانی « مادیی » یه، شتیکی ترمان له دهس دی؟ نه خیر! چونکوو هه موو به لگه یه کی میژوویی که زانا یان - ته نیا بۆ مه به سی خزمه تی زانست - داویانه ته بهر لیکنۆلینه وه و لیکنده وه، تا ئیسته، هه ر نه وه حه قیقه ته یان ئاشکر کردوه که زمانی « کوردیی » ئیمرو به رو بۆی تطوور و ته کامولی زمانی « مادیی » دوتینییه. (34,70)

شتیکی ئاشکرایه، زمانیش، وه ک هه موو شتیکی دیکه ی زیندوو، به دیارده یه کی کۆمه لایه تیی داده نری. هه موو دیارده کۆمه لایه تیه کانیس، به پیتی یاسایه کی تایه تیی گوڤران، به شیوه یه کی به رده وام له گوڤران دان، گه شه ده کهن، تا ورده ورده پهره ده سین و له نیوجهرگه ی کۆمه لگه دا ره گداده کوتن. هه موو زمانی، تا به ته واوی ره گداده کوتی، له لایه که وه، کار له زمانه کانی دیکه ی گه لانی ده رو به ری خو ی ده کا. له لایه کی دیکه شه وه، زمانه کانی دیکه کاری تیده کهن. جا نه و کاری تیکردنه، هه میسه دوو لایه نی ده بی. هه لبه ته، هه میسه هه ر به چاکه کار له یه کدی ناکه ن، به لکوو، کاری تیکردنه که به چاک یا به خراب روود دا. گه ر به چاک سو، نه و زمانه کاری تیکراوه که پتر گه شه ده کا و پیشده که وی. به پیچه وانه شه وه، گه ر به خراپ سو، نه و لاوا زیده کا و به ره به ره ده یپوکی تیتیه وه. جاری واش هه یه، زمانه کاری تیکراوه که به رگه ناگری و له نیوده چی.

هه لبه ته، گه ر نه م یاسایه، بۆ هه موو زمانه کان راستی، نه و ده بی، بۆ زمانه کانی « ئاقیستایی، مادیی، پارسی، فارسی ناوه راست و نوی و کوردیی » ش هه روا بی. چونکه، هیچ یه کتی له و زمانانه، له یاسای کاری تیکردنی زمانه کان له یه کدی به ده رنن. بۆیه، زمانی مادیی، له لایه ن هه موو نه و زمانانه وه کاری تیکراوه، که له دوا ی پوو خاندنی ئیپراتۆریای ماده وه هه بون، ده سه لاتیان له وولاتی ماددا پهیدا کردوه، له پتی نه و ده سه لاتنه شه وه، کاریکی زۆری له زمانی ماده کان کردوه. هه روه ها، نه ویش کاری تیکردوون.

گه ر سه رنجیکی میژوویی، له هیندی له زمانه کانی جیهان به دین، ده بینن: نه م زمانانه ی نه ته وه کان نه و پۆ قسه ی پتی ده کهن، له گه ل زمانی دانیش تووانی پیتشووی نه و ناوچه و وولاتانه دا، زۆر جیاوازیان هه یه. بۆ

نمونه: (له میسر زمانی میسری کۆن جیگهی خۆی به قبتیییه کان و دواپی به یۆنانیی و له نهجمادا به عهره بیی دا. له گهڵ نهوهشدا، که دانیشتووانی نهو ناوچهیه له ناوچوون و له وولاتی خۆیان دهر نه کران و به بی گۆران تا ئیسته ماونه تهوه. ههروه ها، له عیراقدا، دیسان زمانه کانی سۆمه ری و هوریتی و به پێکویکی جیگهی خۆیان دا به « ئاشووری - بابلیی »، « نه که دیی » و ئارامیی و عهره بیی. له ئاسیای ناوه راستدا، زمانه ئێرانییه کانی وه کوو « خوارزمیی و سگدی و باکتریایی و پارتیی » بوو، به زمانی تورکیی « نه زهک و قره قلیاکیان و تورکمان ». ههروه ها، ئهم گۆرانانه به سهر زمانی مادیشدا هاتوه. به لام، هۆی به نه ده تی گۆرینی ئهم زمانانه نه وه نییه، که خه لکه کانی ئهم کیشوهره یان ئهم سه رزه مینه نه مابن و خه لکی تر هاتینه جیگه کانیان، وه به م هۆیه وه هۆزه کانی ئیسته - له گه ل نه وه دا که ماوه یه ک به زمانتیکی تر قسه یان نه کرد - به شیوه ی گشتیی نه وه ی راستی دانیشتووانی کۆنی ئهم کیشوهرانه شن. نهو دانیشتووانه ی که میراتی رۆشنبیری و میثرووی و نه ژادیان به هۆزه کانی ئیسته گه یاندوه. « 111,70 » دیاره، له کۆندا نهو گه لانه ی، دراوسیتی یه کدی بوون، یا پێکه وه ژیاون، له بهر چه ن هۆیه کی دیاریکراو، هه میشه جوړه تیکه لاییه ک، له نیتواناندا دروسبووه. له هیندی له بواره کانی ژياندا، به تایبه تییه وهک: « خوړه وشت، ئایین و زمان »، کاریان له یه کدی کردوه. به تایبه تییه، گهر زمانی نهو گه لانه، هه موویان له یه ک خیزانه زمانی دیاریکراو بووین، ههر زۆر کاریان له یه کدی کردوه. چونکه، گه ل نه ووشه ی هاویه ش له نیتوان نهو زمانانه دا هه بووه. نهو نزیکیی و ووشه هاویه شانه، ته نیا له زمانی کوردیی و فارسیدا نه بووه و نییه، به لکوو، له لایه که وه له هه موو زمانه نه وروپایی یه کان خۆیاندا هه بووه و هه یه. له لایه کی دیکه شه وه، له نیتوان زمانی کوردیی و زمانه هیندۆ نه وروپایی یه کانیشدا، نهو لیکچوونی ووشانه به دیده کرین. بۆ نمونه:

له زمانی کوردیی و فره نسیدا، « برۆ و ئه ژنۆ و ... » ههر یه ک واتایان هه یه. له زمانی کوردیی و ئیتالییدا، « برۆ، کت، کاروان و ... »، ههر یه ک شتن. ههروه ها، له زمانی روه سیدا، هیندی ووشه هه ن، له کوردیشدا

هر هه مان واتایان ههیه. وهک « بهران، بازاپ، برۆڤ ... تاد » هیندی ووشی دیکهش هه، له یه کدیهوه زۆر نزیکن. وهک « ژنه - ژن، مشکه - مشک، سپاسیه - سپاس، سهباکه - سهگ .. تاد ».

بهلام، کاتی گهلیکیان خاکی گهلهکهی دیکه داگیرکردوه، به هه موو شتویه ههولیدوه، «خوړه وشت، نایین، نایینزا و زمان» کهی خو، به سهردا بهه پینتی. به هه مان شتویه، «خوړه وشت، نایین و زمان» ی گهله داگیرکراوه کهش، به شتویه له شتویه کان، کاری له کهلتور و زمانی گهلی سهردهس کردوه. بهلام، گومانی تیدا نییه، نهو کارتیگردنه له چاو کارتیگردنی زمانی گهله داگیرکهره کهدا، کهمتر بووه. بویه، لهو پتیه یانهوه، هیندی ووشی زمانی هر دوو گهله سهردهس و ژێرده سهکه، تیکه لاوی یه کدی بوون. هیندی جاریش، نهو ووشانه وایان لیها توه، نه ناسرتنهوه، له بهه تدا سهر به کام زمانه یان بوون. جا نهو تیکه لاوییه، له بهه به یانی میژووه، له نیتوان کورد و فارسدا پهیدا بووه، کاریکی زۆریان له یه کدی کردوه و گهلی ووشی هر دوو زمانه که، تیکه لاوی یه کدی بوون.

د. « کهمال مه زهر »، لهو باره یوه دهلتی: (دهرویه ری سالی 550 ی پینش له دایکبوون، دهولته میدی پاش جهنگیتی گهوره، له نیتوان شای میدی نیستیاجز و شای فارس کۆرش گه وردها فهوتا. بهم جوړه فارسه کان، که جارن ژێرده سته میدییه کان بوون، وایان لیها، میدییه کانیاں کهوته ژێرده ست، نه مانیش که سهریه خوئی یان نه ما، بهشی زۆریان بهروو شاخهکانی کوردستان بوونهوه و لهوئ له گهل گهلانی نهو ناوه تیکه لېوون و گهلی کوردیان پتیه کھینا. ئینجا نهو گومانی تیدا نییه، تیکه لیهک له نیتوان نه میدی و فارسانه دا پهیدا بوو، چونکه، فارسه کان ماوه یهک له ژێرده سی میدییه کاندای بوون. نه مانیش، ماوه یهک له ژێرده سی نهواندا. گومان، نهو تیکه لیهش کاریکردۆته سهر هر دوو زمانه که و سووکه نه کهچوونیتی له نیتواناندا پهیدا کردوه.

ماره یه له میژوونووسان، دهراهی نهو له یه کهچوونه دهلتی: گهلی هه بووه، ناوی پارسی بووه، که له گهله هیندۆ - نهوروپایی یه کان بوون و به شتیکیان تیکه له به فارس و به شتیکیشیان تیکه له به کورد بوون و تیا یاندا

توانه تەوه. ئەمەش، بۆتە ھۆی ئەوهی، چەن ووشە یەک لە زمانەکیان، تێکەڵ بە فارسیی و کوردیی بێ، ئێستەش ئەو ووشانە بوونە تە ھۆی پەیدا کردنی ئەم لە یە کچوونە ی نێوان کوردیی و فارسیی. «22-21,92».

بەو پێشە، ھەر دوو زمانی کوردیی و فارسیی، لە بنە پەتدا لە یەک سەرچاوە ھەلقولان و لە یەک گروپە زمانن، لە بەر ئەوه، گەلێ ووشە لە ھەر دوو زمانە کەدا ھەن، لە پرووی پروخسار و واتاوە، وەک یەک وان و یەک شت دەگە یەنن. بۆیە، بە تەواویی ناتوانین، بڵێین: ئەو ووشانە لە سەداسەد کوردین یا فارسین. بە لکۆ، ئەز پێشماوایە، لە بنە پەتدا لە چەن ووشە یەکی «ئاری، مادیی، ئافیتستایی و زمانە کۆنەکانی دیکە ی گەلانی ئێران» پێکھاتوون. ئەو پرۆش، وەک چەن ووشە یەکی ھاوبەش، لە نێوان ھەر دوو زمانە کەدا بە کار دیترین.

«تایەر سادق»، بە پیتی دووروو و نزیک ی ووشەکان، لە زمانی کوردیی و فارسییەوه، ئەو ووشانە ی، بە سەر سێ دەستەدا دا بە شکر دوو. بۆ ھەر دەستە یەکی ش، ھێندێ لەو ووشانە ی بە نمونە ھێناوە تەوه.

بەشی یە کەم: ئەو ووشانەن، کە لە ھەر دوو زمانە کەدا، چ لە پرووی پروخسار و چ لە پرووی واتاوە، ھیچ جۆرە جیاوازییەکیان نییە.

بەشی دوو ھەم: ئەو ووشانەن، کە لە ھەر دوو زمانە کەدا، تەنیا بە یەک پیت لە یە کدی جیا دەکێتە وه. بەلام بە واتا وەک یەک وان.

بەشی سێ ھەم: ئەو ووشانەن، کە لە پروخسار و واتادا جیاوازن و خەسلەتی زمانیک ی سەر بە خۆیان پێوە دیارە.

ھەر چەن دە، بەشی دوو ھەمیان، زۆر تێکە لاوی زمانی کوردیی بوون و جیاوازییەکی ئەو توێیان نییە، لە ھێندێ ناوچە ی کوردستانیش، ھەر بەو شێوە یە بە کار دیترین، وەک فارسیەکان بە کار دیتن. وەک: (ئەو - ئۆ، پۆلا - پۆلا، خانو - خانە، ئیستر - ئەستر، ئەشکەوت - شکفەت، ئاولە - ئابلە، ئاویتە - ئاینە، ئاو - ئاب، پرۆ - ئەپرۆ، بەرامبەر - بەرا بەر ... تاد)

بەلام، نێمە لێرەدا، بە پلە ی سەرەکیی، تەنیا بەشی یە کەمان لا مە بەستە، چونکە، لە گەل باسە کەماندا، بە تەواویی دەگوێجێ. بۆیە، ئەو نمونانە ی نووسەر ھێناو نیتییە وه، کتومت وەک خۆیان دەیانگوتێنە وه. وەک:

(نهسپ، نهنجام، نهگهر، نهندام، نومید، ناخوږ، ناره‌زو، نامانج، ناواز،
 نازاد، نازادی، ناین، ناسمان، ناشنا، ناشکرا، ناهک، ناهنگ، نارد،
 ناخ، بهخت، بهد، بیتگانه، بلیند، بت - بوت، بادام - باده‌م، باور، بیشه،
 برادر، بریانی، بهه‌شت، بهند، بهنده، باغچه، بازو، بهره،
 برنج، بهار، بهسته، به‌ریه‌ر، باریک، بی، بهختیار، بهختیاری، بال - بال،
 بالدار - بالدار، بالا - بالا، باز، بازرگان، بازرگانی، بازار، باغ، بار،
 باران، بهر، تهخت، تهخته، ترش، ترس، تنها، تهر، تهر‌زو، تهن‌روست،
 تله، ترومپا، تهشت، تفهنگ، تف، تیر، تیر، تاز، تاق، تاک، توپ،
 تنگ، تهماشا، تیمار، تریاک، تاریک، تنگانه، پار - پارسال، پاره،
 پارچه، پاک، پیش، پیشه‌وا، په‌رست، په‌ند، په‌سند، پیر، پیشه،
 پیشه‌وهر، په‌ریشان، په‌رده، په‌نیر، پیغه‌مبه‌ر، پلینگ - پلینگ، په‌ر،
 پینه، پینه‌دوز، پایته‌خت، پیاده، پیاده‌رو، پیاله - پیاله، په‌نجه‌ره، پشقل،
 پیره‌میرد، په‌یمان، پول، په‌شیمان، جام، جو، جولا - جولا، جوان، جگهر،
 جهرگ، جار، خاک، خؤل - خؤل، خویش، خوش، خوشه‌ویست، خورما، خال
 - خال، چالاک، چوست، چه‌رم، چاره، بی چاره، چاپ، چاپخانه، چه‌ره،
 چه‌تر، چند، چه‌رخ، چاک، چونکه، چنه، دامنه «دامین»، ده‌ریا، دو،
 دور، درشت، دل‌بهر، دلاوهر، دلیر، ده، ده‌مار، درخت، دړنده، ده‌ست،
 دروست، دان «دдан»، دانه، دانا، داس، دیوار، دالان، دهر، دره‌خشان،
 دم، دارا، دارایی، دریغ، دلارام، ده‌سته، دار، ریش، ریشه، روو، دوړو،
 ران، راست، راسته، ریسوا، رهنج، رهنجه‌ر، رهنک، رهنگین، ره‌وا، ره‌وان
 «گیان»، رازیانه، رازی، زین، زیر «زور»، زهره، زقوم، زو، زیان، سال،
 سالانه، سالنامه، سه‌نگ، سه‌نگین، سه‌نگهر، سهر، سهردار، سهریاز،
 سهرکار، سزا، سرکه، سهرین، سه‌گ، سوپا، سرود، سم، سهرگین، سوار،
 سود، سوزاخ، سهد، سوپاس، سهریه‌ست، شه‌کر، شاد، شادی، شادمان،
 شمشیر، شیر، شیر، شیره، شل، شیرین، شه‌روال، شانه، شاگرد، شهبو،
 شهرم، شهباش، شهباش، فرمان، فرماندار، فرموده، فریز،
 فرچه، قاز، قاو، قولنج «کولنج»، که‌س، که‌م، که‌مین، که‌ندو، کار،
 کاروان، کاروانسرا، کاره‌سات، کارم‌ند، کارخانه، کان «کانگه»، کودو

«کوله که»، کوپ، که پر، که پدک، که پهنک، که ژاوه، که فکیر، که پ،
 که نیزه، کرم، کشت، کشت و کال، که شتی، کاهو، که ره، کاغز، که مهر،
 که مهر به ند، کولینگ، کوشه ش، کوشک، گهر د، گوشه، گهر دن «گهر دان»،
 گوشاد، گران، گرانی، گوگورد، گورگ، گه زاف، گورز، گه ج، گهر م، گهنج،
 گوم، گل، گول، گولدار، گولزار، گونا، گه لو، گورگ، گویا، گهل، گله،
 گوپ، گوستان، گاز، گهر ما، گهدا، گومان، لال، لاله، لامپا، له شکر، لان،
 لور، لهرز، لوله، لات، لاف، مهرگ، مه گهر، مه یون، میوه، مازو، مو،
 مس، مار، مز، ماست، میتخ، مؤم، مشت، مه زه، مهر د، میرزا، مزه،
 مورد، مه ست، مانه ند، نه وه، نشان، نمونه، نیاز، نرخ، نوکهر، نوزده،
 نان، نانهوا، نیگار، نم، نیتزه، ناز - نازدار، نازنین، نوش، ولژه «باج»،
 ویران، والا، ههر، هیچ، هه زار «هزار»، هه شت، یهک، یار، یاد، یان،
 یاداشت، یاخود» 112، 63 - 116»

نه وهی گومانی تیتدا نییه، له ههر یه کتی لهو قوناغانه ی، زمانی فارسیی
 پیتدا تیتبه ربووه، زمانه که جیاواز بووه. له ههر قوناغیتکدا، به پیتی ده سلا تی
 فهرمانه واکان گوپراوه و ورده ورده پیتشکه وتووه. دیاره، له قوناغی
 سییه مدا، زمانی عهره بیی و نایینی نیسلام، کاریکی زوریان لی کردووه.
 له گهل نه وه شدا، ههر چه نده، نهز پیتموایه، سه رچاوه ی نهو زمانانه
 هه موویان، له بنه رتدا ههر یه کبون، پاشان، له بهر چندین هو ی
 دیار یکراو، له یه کدی جیا بونه ته وه. به لام، هیتندی له زمانه وان و
 میژوونو سه کانی وهک «جو ن مالکولم، سدن سیمیس، میجه ر نه دمونس،
 میجه ر سون» و گهل یکی دیکه ش، لهو باوه ر ه دان: (نهو زمانه کوردییه ی
 نه ور و، کورده کان قسه ی پت ده کهن، نه له کو ن و نه له نیسته دا، هه رگیز
 دیالیتکتیکی زمانی فارسیی نه بووه و لهو یشه وه و هرنه گیراوه. به لکوه،
 زمانیتکی سه ربه خو ی پاکی ناریی ناسراوه، خه سله تی تاییه تی خو ی هه یه
 و به قوناغه میژووی یه کانی گوپرانی زماندا تیتبه ربووه. زمانی کوردیی، له
 زمانی فارسیی کونیش کونتره، جگه له چهن ووشه یه کی نیسلامیی که م
 نه یج، تیکه لاوی زمانه که بووه، که له زمانی فارسی شدا ههن، ته نیا
 زمانیکه له ناو زمانه کانی خو ره لاتی ناوه نددا، له دهس کار تیکردنی

زمانی عه‌ره‌ببی پژگار ب‌سوه. وا دیاره، زمانی کوردیی و فارسیی، هر دوکیان له یهک سه‌رچاوه‌وه هه‌لقولاون، پاشان، جیابوونه‌ته‌وه و هر یه‌که‌شیان به سه‌ر چه‌ن دیالیکتیکدا دابه‌ش‌بون. «308-305، 97»

د. «نه‌به‌ز» یش ده‌لتی: (زمانی کوردیی، گهر بیتو به ته‌رازووی زمانه‌وانیی ب‌کیشری، زمانیککی سه‌ره‌خوی زیندووه و شتوه و زاراوه‌ی هیچ زمانیککی دی نییه. به کورتیی: زمانیککه، وه‌ک هه‌موو زمانیککی سه‌ره‌خوی دی، ده‌ستووری مؤرفؤلۆژی و فۆنؤلۆژی و لیکسکؤلۆژی تایبه‌تیی خوی هه‌یه. «92، 23»

هه‌روه‌ها، «هوارت - Hwart و دارمیستیتیر Dormesteter» و هیندی له زاناکانی دیکه‌ش له‌و باوه‌ره‌دان و ده‌لتین: (زمانی ئاقیستای زه‌رده‌شت، زمانی میدیه‌کانی پیشوو و کوردیی نیستایه. «309، 97»

«مه‌سعوود مه‌حه‌مه‌د» یش ده‌لتی: (زمانی ئاقیستا، له‌گه‌ل زمانی فارسیی کۆندا جیاوازه و یه‌ک شت نین) «24، 108». له هه‌مان کاتدا، «زوبیر نیسماعیل» یش، ده‌لتی: (زمانی کوردیی، یه‌ک‌یکه له زمانه‌ ئێرانیه‌کان و سه‌ر به‌ لقی ژورووی پۆژاوايه، هر چه‌نده‌ نهم زمانه‌ش له‌ پرووی ره‌گه‌زه‌وه، له‌گه‌ل زمانه‌کانی دیکه‌دا سه‌ر به‌ خیزانی هیندۆ - ئارییه، به‌لام دراوه‌ته‌ پال نه‌و زمانه‌ی که‌ ماده‌کان پیتی دواون و له سه‌ره‌تای هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پیش زاییندا، له‌ ناوچه‌ی گۆمی ورمی ژیاون. «17، 58» پاشان، ده‌لتی: (ده‌توانین، زمانی کوردیی، به‌ کۆنترین نمونه‌ی نووسراوی زمانه ئێرانیه‌کان و کۆنترین زمانیش له‌ خیزانه‌ زمانی هیندۆ - نه‌وروپایی دانیتین. له‌ پاش نووسراوه‌کانی «میتانیی» و «جیسی» یه‌کان و «ره‌ک قیدا» ی هیندی، که‌ له سه‌ده‌ی دوازه‌یه‌می پیش زاییندا به‌ زمانی سانسکریتی نووسراوه‌ته‌وه. «59-58، 58»

گهر ئیمه‌ قسه‌ له سه‌ر زمانی کوردیی بکه‌ین، هه‌لبه‌ته‌ ده‌بێ، چه‌ن زانیارییه‌کی کورتیش، ده‌رباره‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد باسکه‌ین. چونکه‌، کورد و زمانی کوردیی، وه‌ک دوو دیوی دراوی وان و هه‌رگیز له‌ یه‌ک‌دی جیا ناکرتنه‌وه. که‌واته، بۆ یه‌که‌م جار ووشه‌ی کورد، وه‌ک زاراوه‌یه‌کی نیستی، که‌ی په‌یدا‌بووه؟ وه‌لامی نهم پرسیاره، زۆر ئاسان نییه.

پیش نهوهی، وهک نهوړۆ هیندی زانیاری ده‌ریاره‌ی کورد پروونبیته‌وه، گهلئ له شاره‌زایانی جوگرافیا، میثرو و زمانه‌وانه‌کانی بیانیی وهک: «تورۆدابخین، هیرۆدۆتس، نۆدکه، کبرت، هارتمان، زهینه‌فۆن، سترابۆن، هابشمان، له‌مان هویت، کۆتنکن، ماير، رایسکه، لیرج، ویسباخ، نه‌دۆنتس، هۆفمان، موریه، مالکۆلم، فۆن هامەر، د. مریج، سیر سیدنی سمیس، کاترمر، ملتبرن، نه‌دمۆنس و ... تاد» له «په‌چه‌له‌ک، ناو، میثرووی کورد و زمان» هکه‌یان کۆلیوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها، هیندی میثرووناسی «فارس، تورک، عه‌ره‌ب و کورد» ی وهک: «فیردۆسیی، ته‌به‌ریی، یاقوتی حه‌مه‌ویی، ئیبن نه‌سیر، مه‌سعودیی، ئیبن حۆقل، ئیبن مقه‌فه‌ع، مه‌حمود نالووسی، نه‌ولیا چه‌له‌بیی، شه‌مسه‌دین سامی به‌گ، شه‌ره‌فخان، نه‌مین زه‌کی و ... تاد» باسی په‌چه‌له‌کی کوردیان کردووه. هه‌موویان، له‌ سه‌ر نه‌وه‌ ڕێکه‌وتوون، له‌ میثروودا کورد، به‌ گهلئ ناوی جیا‌جیای وهک «کاردۆ، کورتی، کاردۆخی، کوردۆئین، کوردۆس، کوردوا، کاردکۆ، کاردشۆ، کوردۆش، خالدي، ئۆراتۆ، کورچیخ، کورتیوی، کارتییوای، لۆلۆ، گۆتی، کاسای، سۆیاری، ماد، نایری، و ... تاد» ناسراوه. له‌ هه‌مان کاتیشدا، زۆریه‌یان نه‌و تیره و هۆزه‌ کۆنانه‌ی له‌ ناوچه‌که‌دا ژیاون، به‌ باپیره‌ گه‌وره‌ی کوردی نه‌وړۆیان داناوه. هه‌ر یه‌که‌یان، له‌ سه‌رده‌میکی جیا‌واز و به‌ شپۆه‌یه‌ له‌ شپۆه‌کان، پۆلیکی گه‌وره‌یان، له‌ دروسکردنی نه‌ته‌وه‌ی کورددا هه‌بووه. نه‌و جیا‌وازیانه‌ی، له‌ میانه‌ی نه‌م ناوانه‌شدا هه‌بووه و هه‌یه، جگه‌ له‌وه‌ی، به‌گۆتیه‌ی ناوچه‌ گۆراوه، هه‌روه‌ها، به‌پیتی زمانه‌کانی «ئیرانیی، ئارامیی، کلدانیی، ئاشوریی، عیلامیی، نه‌رمه‌نیی، یۆنانیی، پۆمانیی و زمانای کورده‌کانی نه‌و سه‌رده‌مانه‌» ناو‌نراون. به‌لام، له‌ نه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی قوولی «جوگرافیایی، میثرووی و توژینه‌وه‌ی فیلۆلۆگیی» دوورود‌رژدا، زانا‌کان به‌و نه‌نجامه‌ گه‌یشتوون، زۆریه‌ی زۆری نه‌و ناوانه، له‌ زاراوه‌ی «کورد» ی نه‌وړۆه‌ نزیکه.

به‌لام، نه‌وه‌ی لام نێمه، تا نێسته‌ زۆر دیاریی، بۆ یه‌که‌م جارو به‌ ئاشکرا، کورد به‌و ناوه‌وه‌ ناسرایت، نه‌وه‌یه، وهک پ‌روفیسۆر «کوردۆییف» ده‌لتی: (ووشه‌ی کورد، وهک ناوی میله‌لتیک، که‌ له‌ سنووری چوارچێوه‌ی

کوردستاندا ژیاوه، له نووسراوه‌کاني یونان و نهرمن و سۆمهر ... هتددا
بهر چاوده‌که‌وئ. به‌پتی نه‌و سه‌رجاوانه، کورد زۆر له‌ کۆنه‌وه له‌ ناوچه‌کاني
ناوه‌راستی کوردستانی ئیسته‌دا ژیاوه. (45,78)

«نهمین زه‌کی» ده‌لتی: (ناوی کورد له‌ پیتش و له‌ سه‌رده‌می له‌نیوچوونی
ده‌وله‌تی ئاشورییه‌کان، چهن جاری هاتووه. (56-55,97)

له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا، له‌ کۆندا، هیتندی نووسه‌ری عه‌ره‌ب، به‌ جوړتیکی دیکه له
کوردیان روانیوه. کورد لای عه‌ره‌به‌کان، وه‌ک گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌خو
ته‌ماشانه‌کراوه، (مه‌به‌سیان میله‌تیکي دیاریکراو نه‌بووه، به‌لکوو به‌ مانای
به‌شیکي زۆری خیتلی کۆچه‌ر و زمانی ئیترانی که‌ بنه‌مای خیتله‌تی و
جه‌نگییان هه‌بووه و زۆریه‌یان له‌ ناوچه‌ شاخاوییه‌کاندا ده‌ژیان - نه‌م ناوه‌یان
به‌کاره‌یتاوه. به‌ ته‌یه‌کی تر، زاراوه‌ی «کورد» مانایه‌کی تری فراوانتری
هه‌یه، وه‌کوو چۆن ناوی کازاک ته‌نیا وه‌کوو ناوی میله‌تیک به‌کار نایه‌ت.
به‌لکوو، به‌ مانای کۆمه‌له‌ خیتلیکی جیاوازی که‌ ڕیک‌خراوی جه‌نگییان
هه‌بیت هه‌ر له‌ زتی «دنپه‌ر» هوه تا ده‌گاته‌ ئالتای. جا له‌ به‌ر نه‌مه‌یه،
مینۆرسکی له‌ راپۆرته‌که‌یدا ده‌لتی: من باسی نه‌و کورده‌انه‌ ده‌کهم، که‌ به
زمانی کوردیی ده‌دوین. چونکه، به‌ رای نه‌و، «کورده‌کان»، که‌ به‌ سه‌ر
رووبه‌رتیکی پانویه‌ریندا بلاوبونه‌ته‌وه و له‌ شتیه‌ و پرواله‌تی سۆماتیایندا
«له‌ش یا ده‌ره‌وه - نووسه‌ر» جیاوازی زۆریان له‌ نیتواندا هه‌یه. (202-201,76)

هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه، «نهمین زه‌کی» ده‌لتی: (له‌ سه‌رده‌می هیتشه‌کاني
عه‌ره‌بدا، بێژه‌ی کورد - نه‌لکرد وه‌ک تاک و کورده‌کان - نه‌لنه‌کرا وه‌ک کۆ،
نیشانه‌ی گه‌لیکی ئیترانی تیکه‌لاو یا گه‌لیکی دراوستی ئیتران بووه. (45,97)

«نۆ. ل. فیله‌چیتسکی» ده‌ریاره‌ی درووسبوون و ژبانی کورد، چالاکیی و
ویژه‌که‌ی ده‌لتی: (له‌ کۆتایی چه‌رخي ساسانیدا، کاتی نه‌م ئیمپراتۆرییه
رووخا و عه‌ره‌به‌کان، هیتشی به‌ربلاوبونه‌وه‌ی خۆیان، بۆ ولاتانی ئاسیای
به‌رایی ده‌سپێکرد، له‌ ناوچه‌ چیاپیه‌کاني میسۆپۆتامیای سه‌روودا، تووشی
خیتله‌ کورده‌کان هاتن، که‌ نه‌و ساکه، وه‌کوو کۆمه‌لیکی ئیتتیکیی تایبه‌تی

دروسبوو بوون. نهم خيلا نهی کاکلهی ميلله تی کوردی ئیستاکه بوون،
 نه مانیش ههر زوو، به دهوری خویان، به شدارییه کی چالاکانه یان له ژبانی
 سیاسی و کهلتووری ئاسیای به رایى سه ده کانی ناوه راستدا کرد.
 سه رچاوهی زور و همه جهوری نووسرا و فولکلوری هه، ده ربارهی نهم
 میژووهی سه ده کانی ناوه راستی ميلله تی کورد و له کاتی ئیستهدا
 ده توانین، بلتین: ههر نه بی، به شتیه کی گشتی روونبوته وه. گهر جارن
 و تا رابردووه کی نزیکیش، میژووی ميلله تی کورد و دهوری له ژبانی
 میژووی ميلله تانی ئاسیای به راییدا پشتگوێده خرا، نهوا دواي پهیدا بوونی
 کاره کانی « ف. ف. مینورسکی، نه مین زه کی، حوسین حوزنی، رهشید
 یاسمی، ف. پ. نیکیتن » و هی تر - نهمه له توانادا نابیت.)
 « 294-293, 76 »

دیاره، تیره و هۆزه جیاوازه کان، له سه ده مهیکی میژووی دیاریکراوا، چ
 خویان له رووی ئیستوگرافیاوه، چ زمانه کانیان له رووی زمانه وانیه وه،
 کاریان له دروسبوونی یه کدی کردووه. هیچ گه لهی یا نه ته وه یه ک له م
 جیهانه دا نابینن، له سه داسه له سه ده تاي دروسبوونیانه وه، هه موویان هاو
 « خوتن، ره گه ز، رهنگ، شتیه، زمان و ... » بن، به لکوو، له چه ندین
 جوگه له « خوتن، نه ژاد و ره گه زی تیکه لاو، رهنگی جیا جیا، شتیه
 جوړیه جوړ، زمانی کارتیکراو » پیکهاتوون. نهم فاکته رانه به جیا جیا، یا
 هه موویان پیکه وه، کاریان له دروسبوونی نه ته وه کان کردووه، تا به
 تهواوی نه و پرۆستی « دروسبوون، گوژان و کاملبوونی نه ته وه کان »
 تهواو بووه و بنجیاندا کوتاوه. بۆیه، کاریکی ئاسایی یه، گهر له کاتی
 دروسبوونی نه ته وهی کورددا، نه ته وهی فارس، کاری له دروسبوونی
 نه ته وهی کورد کردی. به لام، هه رگیز کورد له فارسه کانه وه دروس
 نه بووه. کهواته، لیژدها ده بی، نه وه بزانی و به باشی ههستی پت بکهین،
 بۆچی ههر له کوته وه فارسه کان به تاییه تی، پاشان، عه ره ب و تورکه کان
 به گشتی، پت له سه ره نه وه داده گرن، گوايه، کورد نه ته وه نییه؟!
 فارسه کان ده لیتن: زمانی کوردی به دیالیکتیکی زمانی فارسی داده نری.
 ههروه ها تورکه کانیش، هه میسه هه مان قهوانی سواویان لیدا وه ته وه.

ههلبه ته، گهر نهمه وابت، واته: کورد زمانی نه ته وهی خوی نییه، ههر گروپیکي ئیتیش، زمانی نه ته وهی نه بئ، نهوا به نه ته وهیه کی سه ره خو نازمیرری. به لکوو، به یه کئ له خیلته گه وره کانی نه ته وهیه کی دیکه ده ناسری. لهو باره دا، نهو گروپه ئیتیه، بۆی نییه، داوای هیچ جوړه مافیکي نه ته وهی خوی بکا.

که واته، فارسه کان و پاشتریش تورکه کان، ههر له بنه رته دا مه به سیان نه وه بووه، وهک نه ته وهیه کی جیاواز، دان به بوونی کورددا نه نین. به لکوو، به وه چه یه کی ره سن و سروشتی خویانی دانین. واته: نهو به شهی له ژێرده سی تورک دایه، به تورکی بزائن. نهو به شهشی، له ژێر ده سی فارسه کان دایه، به فارسی بناسن. نایا، تراژیدیا و کۆمیدیا، وا پر له سه یرو سه مه ره، له میژووی هیچ نه ته وهیه کدا روویداوه، به شئ له گه له کهی به فارس، به شتیکی دیکه ی به عه ره ب، به شه کهی دیکه شی به تورک دابنری؟ نه دی نه ی کورد خوی چیه؟! نهو ناوه له چیه وه هاتوه!!

لهو باره یه وه «کورد قیف» ده لئ: (به باوه ری نیمه، کورد له فارسه وه نه که وتوته وه. به لکوو، له نه نجامی تیکه لاو بوونی چه ن هۆز و میلله تانی کۆن، که له چیاکانی زاگرو س جیگیر بووون، پهیدا بووه. گه لئ له هۆزه کانی کورد، که خاوه نی نایین و باوه ری جیاوازن، یا جیاوازی له نه تنوگرافیا یاندا هه یه. ههروه ها، مانه وهی گه لئ ناوی هۆزی کۆن، له ناو کۆمه لی کورددا و هه ندئ ناوی جوگرافیا ی ناوچه شاخاویه کانی ئاسیا ی پچووک، که بوون به ناوی هه ندئ له هۆزه کانی کورد وای ده رده خه ن، که میلله تی کورد له نه نجامی تیکه لبوونی هه ندئ هۆز و میلله تان، که له ناوچه شاخاویه کانی زاگرو س ده ژیان، یا هاتبوون بۆ نه م ناوچه یه پهیدا بووه.) «43.78»

نهو رۆ، گومان له وه دا نه ماوه، گه لانی جیاوازی ئیتران، له نه ژادی ناربی گه وتونه ته وه. نه م گه لانه، ده ورو به ری دوو سئ هه زار سال پش زابین، له چیاکانی زاگرو سه وه به ره خو ار بوونه وته وه و له خاکی ئیتراندا بشته جیبوون. (کۆمه لئیکیان له سه روو و سه رووی رۆژا وادا جینشین بوون «ماد» یان پئ نه لئین. کۆمه له کهی تریان، له لای خواری وه جینشینبوون «پارس» یان پئ نه وتن.) «133.68»

« نۆ. ل. فیلچیتسکی » دەرپاره‌ی کورد دهلئ: (یه‌کئی له میلله‌ته ره‌سه‌نه‌کانی پۆژه‌هلانی نزیکن و له وولاتیکی شاخاویی به‌رفراواندا، له پۆژه‌هلانی ناسیای پچووک و پۆژاوا‌ی بانی ئیترانی‌دا ده‌ژین و کۆمه‌لتیکی سیما و خه‌سه‌له‌تی دیار و تایه‌ت هه‌ر به‌خۆبانه‌وه هه‌یه و له ژیار و که‌لتووری مادیی و گیانیاندا ره‌نگیانداوه‌ته‌وه. به‌زمانی ده‌دوین، بیتگومان، له‌زمانه‌ ئیترانییه‌کانی تر جیاوازه و ئه‌مانه له‌ماوه‌یه‌کی دوورودرێژدا، ده‌وریکئی تا بلتی چالاکیان له‌ژیانی می‌ژوویی ناسیای به‌راییدا بینیه‌). « 212, 76 »

هه‌لبه‌ته، هه‌ر فارسه‌کان خۆبان، ئه‌م درۆ زانستانه‌یه‌یان نه‌هۆنیه‌ته‌وه، به‌لکوو، هیندی جار، هانی چهن کوردیکی خۆفرۆشی نووسه‌ریشیان داوه، ره‌چه‌له‌کی خۆی، گه‌له‌که‌ی و زمانه‌که‌ی، له‌و به‌شه‌ی به‌و ده‌وله‌ته‌وه به‌سراوه، بۆ سه‌ر ره‌چه‌له‌ک و زمانی گه‌لی بالا‌ده‌س بگێرتیه‌ته‌وه. یه‌کئی له‌و کورده‌ خۆفرۆشانه، « ره‌شید یاسمی » بووه. له‌به‌رئه‌وه، هیندی له‌نوسه‌ر و زاناکانی کورد، وه‌ک « د. که‌مال مه‌زه‌هر، پروفیسۆر قه‌ناتی کوردۆ و ... تا » له‌کاتی خۆی و له‌جێگه‌ی خۆیدا، وه‌لامیکئی نه‌و و پێتانه‌یان داوه‌ته‌وه و ده‌مکوتیانکردووه.

له‌و باره‌یه‌وه پروفیسۆر « کوردقیف » دهلئ: (زمانی هه‌ندی له‌هۆزه‌کانی زووی زاگرووس، که‌له‌ بنچینه‌ی دروسکردنی میلله‌تی کورددا هاویه‌شیانکردووه، له‌خێزانی زمانه‌ ئیترانییه‌کان بوون. له‌م پروه‌وه زمانی کوردیی، وه‌ک یه‌کئی له‌زمانه‌کانی ئه‌سلیمی زاگرووس خه‌زمايه‌تی و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل زمانه‌کانی میدیی و پارفیایی و فارسییدا هه‌بووه، به‌لام، به‌هیچ جۆریک له‌زمانی فارسییه‌وه دروست نه‌بووه و نه‌که‌وتوته‌وه، وه‌ک ره‌شید یاسمی و ابی شه‌رمانه‌ ده‌یه‌وئی، بیسه‌لمینتی. بیتگومان، هاویه‌شیکردنی ماد و پارفیان و فارس له‌دروستبوونی میلله‌تی کورددا بووه به‌هۆی به‌هێزکردنی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل زمانه‌ ئیترانییه‌کاندا « میدیی، پارفیایی، فارسیی، به‌لام، ئه‌مه‌ به‌هیچ جۆری، نابێ به‌هه‌لگه‌ بۆ نیشاندانی نه‌وه‌ی، که‌ کورد له‌فارسه‌وه په‌یدا‌بووبێ و زمانی کوردیی لقێ بێ له‌زمانی فارسیی. « 44, 78 - 45 »

هتندئ له شاره زاياني بياني، پتيان وايه، (زمانی ئافتيستا نهو زمانهيه، كه زهدهشت كتيه پيروزه كهي پي داناوه، ههمان زمانی ماده و نهو زمانهيه كه له وولاتي ماددا به كارها توه. جگه له مەش، نه لتي: زمانی ماد له گهل زمانی فارسي كۆن جياوازيه كي واين نه بووه. چونكه، ميژوونوسه كاني يونان نه لتي: پارس و ماده كان له يهك گه يشتوون.) «133، 68»

ههروه ها، زاناكان ده لتي: (زمانی ماد، سانسكريتي و فارسي كۆن، سي زمانی دهسته برا بوون و له دايكه زمانی زاون كه نهو يش زمانی ئارييه.) «133، 68»

ماموستا «كوردؤيف» ده لتي: (ههه چهنده، له زمانی كوردی و فارسي دا، گهلتيك وشه ههه، ويكه ده چن، به لام، له گهل نهو هشا ناتوانري، بووتری، زمانی كوردی له زمانی فارسييه وه پهيدا بووه. زمانی كوردی چ له فونيتيكي، چ له مؤرفۆلۆژی، چ له سينتاكسيس، چ له دروسبوونی وشه دا زمانتيكي سه ره خۆيه و ئه م راستيه له ميژه له لايه ن كوردناسانی سوؤيته وه نيشان دراوه و چه سپي تراوه.) «54-53، 78»

ههروه ها، ده رباره ی زمانی كوردی، زانی رووس «ئۆ. ل. فيلچيتسكي»، ئاماره بو راكاني «مينۆرسكي» ده كا، خوشي پالپشيانده كا و ده لتي: (ف. م. مينۆرسكي زۆر راستي گوتوه، كاتي ده لتي: زمانی كوردی، وه كوو ئاشكرايه، زمانتيكي لقي پۆژاواي گروپه ی خواروي پۆژاواي زمانه ئيرانييه كانه، له باري ئيستا كهيدا، زمانتيكي تهواو سه ره خۆيه.

بيگومان، له وه هشا راستي گوتوه، كه زمانی كوردی، له گهل نهو ه ی ديالتيكتي زۆر و جوؤا و جوؤي ههيه، كۆمه لتيك سيما و خهسله تي تا زاده يهك تايه تي و چه سپاوي ههيه و ده توانين، له هه ره يه كيكي له م ديالتيكتانهيدا بيان دۆزينه وه. زمانی كوردی، ئيمرۆكه به م جوؤه يه و له سه رچاوه نه ده بيه كاني سه ده كاني ناوه راستيشدا، ههه چهنده، تاكوو ئيسته كه ميان لي كۆلراوه ته وه، ههه وايه. ههروه ها، له گهل نهو پايه شي دا ده بين، سه باره ت به و سيما يانه ی زمانی كوردی له فارسي جيا ده كا ته وه و له هه مان كا تا دا، له هه ره يهك له ديالتيكته كانيشيدا ههه.) «202، 76»

با لي ره دا، پيش نهو ه ی كۆتايي، به م به شه بيتين، ده رباره ی جياوازي نيوان،

هەر دوو زمانی کوردیی و فارسیی، به گوتهیه کی « نه مین زه کی » بلتین: (جیاوازییه کی زهق، له نیتوان نهو دوو زمانه دا، نزیکه ی له پینج پرووه ههیه: بیژه، پیکهاته، دارشتن، ریزمانی سرفی و ریزمانی نه حوی). «313.97» نه مه نهو ده گه یه نئ: که هه رگیز زمانی کوردیی و فارسیی، به یهک زمان دانانرین، به لکوو دوو زمانی جیاوازن.

به باوه پری من، کورد ته نیاوته نیا، نه وه ی ماده کانه. زمانی کوردییش، له نه نجامی نهو گۆرانکارییه میژوویی و زمانه وانییانه ی به سه ریدا هاتووه، گه لئ گۆراوه و پیتشکه وتووه. به لام، بنچینه که ی له سه ر دینگه پته و و به هیزه کانی زمانی « ماد » هکان دارپتزاوه.

بۆیه، سه ره پرای نهو هه موو چه ره سه رییه ی به سه ر کورددا هاتووه، تا نه ورۆش زۆر به باشیی خۆی راگرتووه. نه گینا، گه ر نهو بناوان و په گه قایمه ی نه بوایه، خۆی له بهر گه رده لولوی رۆژگار، فاکته ری داگیرکردن و له نیتو بردندا را نه ده گرت، هه ر زوو ده توایه وه.

10. زمانی ئاخافتن و زمانی نووسین :

شتیکی ئاشکرایه، کاتی ئهم گهردوونه دروسبووه، سهره تا مرقف نه یزانیوه، قسه بکا. به لککو، ته نیا به هوی لاساییکردنه وی، رووداوه کانی سروشت و به هیماکردن نه وی و مستویه تی، ده ریسپوه، ههر چۆنیتی، یه کدییان تیکه یاندووه. پاشان، ورده ورده، زمانی پراوه. ناوی شته کانی ده وره یی فیربووه، تاکوته را، ووشه ی له دهم هه لپراوه، تا به ره به ره، رسته ی لی دروسبووه. ئیدی بهو شتیه به زمانی ئاخافتن، له خهم ره خسیوه. یه کهم جاریش، مرقف هه لیداوه، نه وی ده به وی، به هوی وینه کیشانه وه، به رانه ره که ی خوی تیکه یه نی، چونکه نه ی توانیوه، به قسه کردن ههستی خوی ده رپری.

هه موومان ده زانی، هه موو نه ته وه یه ک، دوو جۆر زمانی هه یه، یه که میان: له زمانی « ئاخافتن » و دووه میشیان: له زمانی « نووسین » پیکهاتوه. پیش نه وی، خوتندن و نووسین په یدابی و بلاویته وه، له سهره تای دروسبوونی کۆمه لگه ی مرقفایه تیدا، ته نیا زمانی ئاخافتن هه بووه. ئهم زمانی ئاخافتهش، له ناو ههر کۆمه لگه یه کی ئیستیی دیار یکرادا، به چهندین رووداو و قوناغی میژویی گرنگدا تپه رپوه، تا به ته واوی، شتیه ی نه ورۆی وه رگرتوه.

وهک پیشتر گوتمان: له سهره تاوه نووسین نه بووه، به لککو، ته نیا ئاخافتن هه بووه. نه وی مرقف ده یگوت، پاش ماوه یه کی کهم له بیرده چۆوه. به لام، له نه نجامی نه و گۆرانکاریانه ی، له بواری « ئابووری، بازرگانی، پیشکه وتنی ژبانی کۆمه لایه تی و فهره نگیی » روویدا، رۆژه رۆژ، پتیه ندیی نیوان گهل و نه ته وه کان، تا ده هات، به رفراوانتر و پانویه رنتر هه بوو. بۆیه، کۆمه لگه ی مرق، بیران له شتیه نه خشی یا نیگاری کرده وه، تا نه و په یمانانه ی ده یده ن، به شتیاوژیکی رتکویتک بیپارتین و له کاتی پتیه ستدا، وهک ده کۆمیتتی په نای بۆ به رن. پاشان، هیله جیاواز و پسته جۆراوجۆره کان دۆزراونه وه. ئیدی، بهو شتیه به، زمانی نووسینیش سهر به لداوه.

دیاره، له سهره تادا نووسین، بهم شتیه یه نه ورۆ نه بووه، به لکوو، ورده ورده، پتیشکه وتوو، تا بهم جوړه نووسین و نه لفویتیا نه گه یشتوو. هینده میژووناس و پسپوړه کان، لیکیانداوه ته وه و بۆ کومه لگه ی مړیان روونکردوته، (یه کم جا « سۆمه ر » ټکان 3500 سال پتیش عیسا له سهر « قوړ » و پاش نه وانیس به 500 سال « میسر » ټکان له سهر « پایپوړس » نووسیوانه.)(67,70)

بهم باسه کورته ی سهر وه دا، بۆمان دهرده که وئ، جیا وازییه کی گه وره، له نتوان هر دوو زمانی ناخافتن و نووسیندا هیه. هر چی زمانی ناخافتنه، زوړ له پتیش زمانی نووسینه وه هه بووه، به لکوو، زمانی ناخافتن به بنچینه ی زمانی نووسین داده نرئ. چونکه، زمانی ناخافتن، نه و زمانه ساکاره سروشتیه یه، که کومه لگه یه کی دیار یکراو پتی ددوتین و زمانی تیکرای پوله کانی نه و گډل و نه ته ویه یه. به لام، زمانی نووسین، له زمانی ویره ی کومه لیکنی ئیتنی تاییه تیی پتیکه اتوو.

د. « که مال فواد »، دهر یاره ی زمانی ناخافتن و نووسین ده لئ: (یه کئ له و هه له گه وړانه ی که به شی زوړی نووسره کان تیکه وتوون، دهرک نه کردنیانه به و راستیه ی که و ا زمانی کوردیش، وهک هه موو زمانیکی زیندوو، له زمانی گفتوگو و زمانی نووسین پتیکه اتوو. ناشکرایه، زمانی گفتوگو به پتی شوتن و جتیه نه گورئ، له گوندیکه وه بۆ گوندئ، له شاریکه وه بۆ شاری، له ناوچه یه که وه بۆ ناوچه یه ... نه و نه ده به ی به زمانی گفتوگو نووسراوه یان نه نووسرئ، پتی نه و ترئ نه ده بی فولکلور. زمانی کوردی له نه ده بی فولکلور دا زوړ ده وله مه نده. به هه موو شتیه کانی زمانی کوردی « هونراوه، چیرۆک، داستان، نه فسانه، پهندي پتیشیان و گورانی ... » هیه. به پتیه وانه ی زمانی گفتوگو وه، زمانی نووسین شتیه یه کی یه کگرتوی هیه، که پتی نه و تریت: زمانی نه ده بی یان زمانی نه ته ویه ی. به زوړ شتیه ی تریش ناو نه بریت. بۆ وینه عهره ب پتی نه لئ: « نه للوغه نه لفوسحا »، ئینگلیز پتی نه لئ: « Standard language »، نه لمان پتی نه لئ: « Hochsprache » کوردیش پتی نه لئ: « کوردی په تیی ». (19,88 - 20)

ههلبه ته، داهینانی هیل و نووسین، به گه وره ترین دهسکه وت و سرکه وتنی کۆمه لگه ی مرۆ داده نرئ. چونکه، گهر خویندن و نووسین نه بووایه، بئگومان، هیچ جۆره پئشکه وتنتیکی گرنه، له بواره جۆربه جۆره کانی ژياندا پرووی نه ده دا.

له و رۆژه وه زمان په یدا بووه، به تایبه تیی له و کاته وه، زمانی نه ته وه یی دروسبووه و زمانی نه ته وه کان له یه کدی جیاکراونه ته وه، ههر نه ته وه یه ک هه ولیداه، زمانتیک یه کگرتوی « ناخافتن و نووسین » بۆ خۆی پئیکبتنی. نه و زمانهش، به چه ندین گۆرانکاری گه وره و گچکه و گرنگی میژوویدا تپسه پبووه. ههر چه نده، ههر نه ته وه یه ک، رهوشی ناوه کیی و دهره کیی تایبه تیی خۆی هه بووه و هه یه، ههر زمانتیکش به پیتی « هه لومه ورج و بارودۆخی نه ته وه یی، رهوشی که لتووری و رامیاری » خۆی، به ره و پئشه وه چوه و هه میشهش ههر به و شتیه یه، به ره و پئشه وه ده چئ. جا یا، شانیه شانی کاروانی پئشکه وتن و گه شه سەندن، زمانه کانی دیکه ی جیهان رۆشته وه، یا له کاروان به جیماوه، به له تویه تکرایی و لاوازی ماوه ته وه. به لام، له هه مان کاتیشدا، هیندی خه سه ته تی هاویهش هه ن، له ره وتی پئشکه وتنی میژوویدا، به شتیه یه کی گشتیی له یه کدی ده چن. نه و خه سه تانهش، له نیتوان هه موو زمانه کانی جیهاندا هه یه.

شتیک ی ناشرایه، هیچ زمانی بئ دیالتیکتی جۆراوجۆر نه بووه و نابئ و نییه. که واته، زمانی هه موو نه ته وه یه ک، له کۆمه لی دیالتیکتی جیاواز پئیکهاتوه. زمانی یه کگرتووش، هیندی جار، له یه کگرتنی دوو یا زیاتر له دیالتیکتی په یدا بووه. هیندی جاریش، یه کتی له دیالتیکته کانی نه و زمانه، به هۆی چه ن فاکته رتیک ی « جوگرافیایی، میژوویی، رامیاری، ئابووری و که لتووری » وه، به سر دیالتیکته کانی دیکه دا زالبووه، له نه نجامدا، وه ک زمانتیکتی ستانداردی نه و نه ته وه یه، خۆی به سر هه موو دیالتیکته کانی دیکه دا سه پاندوه، زمانتیکتی یه کگرتوی نووسین، بۆ نه ته وه که پئیکهاتوه. پئش هه موو شتی ده بی، نه وه بزانی، یه کیتی نیتوان به شه کانی ههر زمانتیکتی دیاریکراو، له « گوێگرتن، قسه کردن، خویندنه وه و نووسین » پئیکهاتوه. مرۆف زمانی ناخافتن « به ته ماشا کردن، وردبوونه وه،

گوځگرتن، لاساييکړدنه وه و دووباره کړدنه وه «فترده بڼې. بڼ نمونه: منال بڼ
 په کهم چار و له شوښه واري په کهميدا، له نيو خيژانه کهي خوږدا، فيري
 گروگال ده بڼ. پاشان، زماني ده پرمي و قسه ده کا. هر چي له زماني دايک،
 باوک، برا و خوشکه کانيه وه ده بڼستې، ورده ورده، له لاپهړه سپيڅه کاني
 موخيدا تو ماریده کا. پاشان، نو ویش ه و لده دا، دووباره يانکاته وه، تا به
 ته و او يي قسه فترده بڼې. هر وده ها، کاتي خوښد کاري، له وولاتيکي دي کهي
 بيانيي ده خوښتې، له وولاته کهي خوښ دوورده که و ټه وه، به هيچ جوړي
 زماني نه و وولاته نازاني، هر چنده، له په يمانگه ي تايه تيي زمان، فيري
 «خوښدن، نو سين، ريزمان و نه لفيو يي» نه و زمانه نو ټيه ده بڼ، به لام،
 زماني ناخافتن، هر له ريگه ي «تيکه لاوبوون و گوته وه وه» فترده بڼې.
 که واته، په کهم مامو ستاي زماني ناخافتن، له کومه لگه وه ده سپيڅه کا،
 بڼه، (زمان خو وه، خو و په کي ناخافتيي، واته: نه و ي که ده و و ي، فيري
 زماني بڼ، ده بڼ زوړ به ي و دخت، خو ي راهيتي به ناخافتن بشاخافتي،
 لاسايي ناخافتن کاته وه، نه و جا بخوښتې ته وه و نه و جا بنووستي. که و ابو و،
 گوځگرتن و ناخافتن و لاساييکړدنه وه ي ناخافتن و خوښدنه وه و نو سين،
 کوله کهي سهره کيي زمان فيريوون) «304.100» به لام، زماني نو سين، به
 زوړ ي، مروښ له خوښدنگه وه فترده بڼې.

گوتمان: زماني قسه کړدن، هميشه، پيش زماني نو سين په يدا ده بڼې.
 له بهر نه وه، زماني په يقين، پټوه ندي به کي په کجار گه وړه ي، به په يدا بوون و
 دروسبووني، کومه لگه به کي نيست يي ديار يکرا وه ه يه. نه ز له و با وړه دام،
 له و روزه وه، نه ته وه کان وهک نه ته وه دروسبوون، مهرجه کاني نه ته وه يان تي دا
 کوږ ټه وه و به ته و او يي پټگه ي شستوون، زماني ناخافتيي ها و به شي
 په کگر تو يان، تي دا په خسا وه. هيندي جار يش، نه و زمانه، لاي هيندي
 نه ته وه، پيش نه و ي، مهرجه کاني دي کهي نه ته وه يان تي دا کاملبو يي،
 وهک: «خو وړه و شتي ها و به شي، باري دهروونيي .. تاد»، به يارمه تيي
 فاکته ري نابوړ يي په يدا ده بڼې. (زوړ چار، پيش نه و ش که مهرجه کاني
 نه ته وه، له گه ليکدا ته و او يي، که زمان په کيکيانه، زماني په کگر تو
 په يدا ده بڼې.) «9.69»

هیندی له شاره زایانی زمانی کوردیی، لهو باوه په دان، زمانی یه کگرتوی په یقین، له میژ له نیو کوردا سهریبه لداوه و سه قامگیر بووه. لهو باره یه وه د. « عزیزه دین مستهفا رسول » ده لئ: (فیلو لژه کانی هه موو جیهان، ئیسته له سهر ئو باوه پهن، له یه کبوننی سئ شت، له چهن دیالیکتیکی زماندا، نهو زمانه نه کات به زمانیکی یه کگرتوو. نهو سئ شتهش نه مانهن : 1. گراماتیکی زمان.

2. فونیتیکی.

3. بنه پره تی فره هنگی زمان. « 9,69 - 10 »

جگه له وهی، زمانی کوردیی له میژ په یدابووه، (به هه موو دیالیکته کانییه وه، به زمانیکی سهریبه خو و یه کگرتوو نه ژمیتری) « 10,69 » چونکه (گراماتیک و فونیتیکی و بنه پره تی فره هنگی، هه موو دیالیکته کانی زمانی کوردیی یه کن، ورده جیاوازییه که هه یه، ههر نه وه یه، که له دیالیکتی هه موو زمانه کانی جیهاندا به زیاده وه هه یه. نهو رای گه لیش لهو لاهه بوه ستن، که له ههر کوردی بپرسی: له هه ولیر یا له ماردین یا کرماشان یا هه ورامان، که نهو زمانه ی پتی نه دوئ چییه ؟ نالئ - سۆزانی یا کرمانجیی یا لوری یا گۆزانی « هه ورامیی »، به لکوو نه لئ - کوردیی.

زمانی یه کگرتوومان هه یه. زمانه کهش چوار دیالیکتی که وره ی هه یه و ههر دیالیکتهش چهن لقیکی لئ نه بیته وه، نهو دیالیکتانه نه یه کهش گرن و نه ده بی یه کگرن و نه یه کهش گرتنیان ده بیته به لگه ی نه بوونی زمانی یه کگرتوی کوردیی. به لکوو مانه وه و که شه سهندنیان، زمانه یه کگرتوه که مان و زمانی نه ده بی یه یه کگرتوومان ده وله مند نه کات. « 11,69 - 12 » راسته، هه موو دیالیکته کانی زمانی کوردیی، ههر به کوردیی ده ناسرتن، به لام به داخه وه، له لایه که وه جیاوازی نیوان دیالیکته کان، کارتیکی کردوه، زۆره ی زۆری کورد، له یه کدی ناگهن. چونکه، ههر دوو دیالیکتی « زازایی و گۆزانی »، له ههر دوو به شه که ی دیالیکتی کرمانجیی و به تاییه تی له « کرمانجیی خواروو » وه دوورن. له لایه کی دیکه شه وه، ده رکه و ته یه کی زۆر خراب و ترسناک، له نیو کورد خو ی

و وولاته بیانییه کاندایا بولاووتوه، ئه ویش ئه وه یه، هیتندی کهس دهلتین: ئیمه به « سۆزانی، یا بادینانی، یا سوله یانیانه و ههولتیریانه » قسه ده کهین. له کاتیکدا ئهم شتانه، به هه له به کار دیتین، چونکه، « سۆران و بادینان »، ناوی دوو ناوچهی جیاواز و « سوله یانی و ههولتیر » ناوی دوو شاری گه وهری باشووری کوردستان. بۆیه، راستروایه، بلتین: به کوردیی قسه ده کهین. به لام، گهر یه کتی لیتی پرسین، به کام کوردیی؟ یا به چ دیالیکتی ده په یفن؟ ئه و کاته ده توانین، بلتین: به دیالیکتی کرمانجیی خواروو، یا کرمانجیی ژووروو، یا زازایی یا گۆزانی قسه ده کهین!

ههروه ها، ده رباره ی زمانی یه کگرتوی ئاخافتن و بنجوناوانی زمانه که مان، د. « نه بهز »، دهلت: (جا گهر ئیسته، ئیمه له م پرووه ته ماشای هه ر دوو شتیه که، به تاییه تیی و زمانی کوردیی به گشتیی بکهین، ده بینین: له زمانی کوردیدا، ژماره یه کی یه کجار ژۆر ووشه هه ن، که له هه موو شتیه کاندایا، به تاییه تیی له کرمانجیی ژووروو و کرمانجیی نیه وراستدا، به ته وایی له یه که ده چن. ئه و ووشانه ی که پتیه ندییان به مه رموالات و کشتوکال و ژمانی سه ره تاییی یه وه هه یه، وه ک « به رخ، گیسک، په ز، که ر، کورتان، کار، نیر، به ران، ناش، کوپ، کچ، دار، داس، گو یال، ماش، نیسک، نوک، چه لتووک، زو، دره نگ، کونجی، پیر، لاو، ژن، گه نم، ره ش و سپی ... هتد » به نیتیکه له هه موو شتیه کاندایا وه ک یه کن. ئه مه ش خۆی له خۆیدا، به لگه یه که که شتیه کانی زمانی کوردیی، هه موو له بنچینه دا، ده چنه وه سه ر یه ک زمانی یه کگرتوو، که ئه ویش زمانی کوردیه. چونکه ئه و ووشانه ی که گه لیک له سه ره تای پهیدا بوونیدا پتیه ستی پتیه نه، هه موو له بابه تی ئه و ووشانه ن که له سه ره وه نیه مان به رن. (« 66,232 » جا هه ر واشه، با جیاوازی له نیوان دیالیکته کانی زمانی کوردیشدا هه بی، با که من به گرانیش، له یه کدی بکهین، به لام، ئیمه ی کورد له میژ، زمانی یه کگرتوی ئاخافتمان هه یه.

به لام، بۆ زمانی یه کگرتوی نووسین و خوتندنه وه، یا زمانی وێژیه یه کگرتوو، یا زمانی ستاندارد، بێگومان، هیچ جۆره پتیه ندیه کی، به « دروسبون، کاملبون و پتیه گیشتی مه رجه کانی نه ته وه » وه نییه. واته:

مەرج نىيە، زمانى ستاندارد، لە پىش دروسبونى مەرجەكانى نەتەوہ يا لە كاتى دروسبونىدا سەردەرئىتى. بەلكو، دروسبونى زمانى ستاندارد، پتەوندىيەكى راستەوخۆى، بە كۆمەلنى فاكترى «نەتەوہى، راميارى، ئابورى، جوگرافىيى و كەلتورى» ەو ەيە. ەرد نەتەوہىەك، لە سەردەمىكى مېژووى ديارىكراودا و لە بەر ەرد ەوہىەكى تاييەتتى بى، ئەو زمانە وىژەيى يە يەكگرتووى لا دروسدەبى. زمانى ستاندارد، (لاى زۆرىي نەتەوہكانى جىهان، لە بەر ەوہىەك لە يەكتى لە ناوچەكانى وولاتدا دروسدەبى. ەرد لەبەرئەوہش، زۆرىي خاسىيەتەكانى دىيالىكتى ئەو ناوچەيەى تىدادەبى، كە ئەو زمانە ئەدەبىيە يەكگرتووى تىدا دروسبوو. پاش بلاوبونەوى ئەو زمانە ئەدەبىيە يەكگرتووى، ئەوسا لە گەل دىيالىكتەكانى زماندا بە يەكدادەچن و جۆرە تىكەلبونىك «تفاعلى»* لە نىوانىندا پىكدى. گەر تەماشاي دروسبونى زمانى ئەدەبى يەكگرتو بىكەين، ئەوا لاى ەرد نەتەوہىەك تەجروبيەكى تازە دەبينىن. (14، 69) «لەرەدا دەتوانىن، چەن غومەيەك بىننەوہ :

هيندى نەتەوہ، ئەو زمانە يەكگرتوويان، بە ەوى كەلتورەوہ لا دروسبوو. وەك فارسەكان بە ەوى ەونراوہكانى «حافز» و پەخشانەكانى «سەعدى»، لە شىراز سەريەلدا. ەدروہا دەتوانىن، بلىتىن: (ئەم تەجروبيەى فارس، لە هيندى ديمەنىدا، لە دروسبونى زمانى ئەدەبىيى يەكگرتووى ئىنگلىزى دەچى. كە ئەو پىش تىكەلبونى ئەدەبىيات و شىعرى «جۆسەر» ە لە گەل شىوہى لەندەندا كە شىعرى «شكسپىر» رۆلى خۆى ەبوو، لە بلاوبونەوہ و چەسپانندىدا. (16، 69)

هيندى نەتەوہى دىكە، بە ەوى كەلتور و بارى ئابورىيەوہ، لە سەردەمىكى مېژووى ديارىكراودا، ئەو زمانەيان لا دروسبوو. وەك: نەتەوہى ەردەب، پىش ئەوہى ئايىنى ئىسلام دەرکەوئى، سەردەتايەكى بۆ

* لىرەدا، د. «عيزەددين»، ووشى «تفاعولى» بە واتاي «تىكەلبون» بەكارهێناوہ. بەلام، ئەمە ەلەيە. چونكە، «تفاعولى» بە «كارلىك يا كالىكرى» و «تىكەلبون» پىش بە «خەلتى» ەرمبى دى.

زمانی ستانداردی عه‌ره‌ب دانابوو. دیاره فاکته‌ری ئابووری، کارتیکی مه‌زن له بلاو بوونه‌وه، چه‌سپاندن و سه‌قامگیربوونی زمانیتکی دیاریکراو ده‌کا. هه‌ر بۆیه، له لایه‌که‌وه به هۆی ئه‌و هۆنراوانه‌ی، له « که‌عبه » هه‌لواسرابوون. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، به هۆی بازگانی و باری ئابوورییه‌وه، رۆژبه‌رۆژ تا ده‌هات، زمانی عه‌ره‌بیی به‌ره‌و پێشه‌وه ده‌چوو، تا هه‌ر دوو فاکته‌ره‌که، له بازاری « عوکاز » دا یه‌کیانگرت و زمانیتکی یه‌کگرتووی به هیتزی عه‌ره‌بیی، له سه‌ر بنچینه‌ی دیالیتکتی « قورپه‌یش » دامه‌زرا. (باری ئابووری مه‌که‌که و قورپه‌یش و بێده‌رامه‌تیی و وشکوبرینگی وایکرد، که کورانی « عه‌بد شه‌مس » هه‌ر یه‌که‌ یتگه‌یه‌ک بگرنه‌به‌ر بۆ رزگاربوون له‌و باره‌ نا‌قۆلایه. بۆیه، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه، « ئومه‌یه » که‌وته‌ بازرگانیی و « هاشم » که‌وته‌ زه‌یوانی که‌عبه و هه‌ر یه‌که‌ له‌ یتبازی خۆیه‌وه، ده‌رامه‌تی بۆ تیره و ناوچه‌که‌ی خۆی په‌یدا‌ده‌کرد. بازاری « عوکاز - عکاظ » یه‌کگرتنیتکی ئه‌م دوو یتبازه و جۆره‌ ته‌وژمه‌تکی پرۆیاگه‌نده‌ی ئه‌و زه‌مانه‌ بوو بۆ هه‌ر دوو یتبازه‌که. به‌م چه‌شنه، له‌گه‌ڵ بازاری مه‌که‌که و بازاری بته‌په‌رستیدا، بازاری « عوکاز » یش به‌ شیعر و به « شیوه‌ی قورپه‌یش »، که‌وته‌ پرۆیاگه‌نده‌ بۆ هه‌ر دوو بازار و له‌ پال هه‌موو شۆینه‌وار و ته‌ئسیری دوو بازاره‌که‌دا، ناوازی شیعری « جاهیلی » و هه‌لواسراوه‌ هه‌لبژارده‌کانی ده‌رگه‌ی که‌عبه‌ی به‌ دیالیتکتی قورپه‌یش له‌ ناو که‌عبه‌دا جێگیرکرد. گه‌ر ته‌ئسیری « عوکاز » بۆ بلاو بوونه‌وه‌ی ئه‌م دیالیتکته‌ له‌ سنووری تیره‌کانی حیجازدا بووین، ئه‌وا قورئانی پیرۆز و ئایینی ئیسلام بوونه‌ هۆی په‌یدا‌بوونی زمانی ئه‌ده‌بیی یه‌کگرتووی عه‌ره‌بیی. (15,69)

هه‌ندێ نه‌ته‌وه‌ی دیکه‌ش، به‌ هۆی ئایین و ئایینه‌زاه، ئه‌و زه‌مانه‌ یه‌کگرتووه‌یان لا په‌یدا‌ده‌ین. هه‌ندێکی دیکه‌ش، به‌ هۆی ئایین و ده‌سه‌لاتی رامیاری ده‌وله‌ته‌وه، دینگه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی زمانی یه‌کگرتووی وێژه‌یی خۆیان ده‌چه‌سپێن. وه‌ک جووه‌کان، به‌ هۆی ته‌ورات و ده‌وله‌تی ئیسرایله‌وه به‌ نه‌جامیانگه‌یاندا. هه‌روه‌ها، ده‌سه‌لاتیتکی ناوه‌ندیی یه‌کگرتووی به‌هیتز، به‌رنامه‌یه‌کی رامیاری گونجاو، به‌ هۆی ده‌وله‌تیتکی سه‌ره‌به‌خۆی نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه‌ ده‌توانی، به‌ ئاسانیی زمانی ستاندارد بچه‌سپێنی، وه‌ک لای

پروسه‌کان نهو زمانه چه‌سپی. (له سه‌دهی پازده‌دا، مۆسکۆ بوو به پایته‌ختی ده‌وله‌تی یه‌کگرتوو، نووسین و کاروباری ره‌سمیی به هه‌موو وولات‌دا، به دیالیکتی نهو ناوچه‌یه ده‌هات و ده‌چوو، شاعیران پروویانکرده پایته‌خت و چیرۆکی پرووسی سه‌ریده‌رتنا و نهو شیوه‌یه بوو به زمانیکی نه‌ده‌بیی یه‌کگرتوو بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌ی پرووس.) «16.69»

دیاره‌کوردیش، له‌م یاسایه به‌ده‌ر نییه، زۆریه‌ی شاره‌زایان و نووسهران، له‌و باوه‌ره‌دان، (زمانی نه‌ده‌بیی یه‌کگرتوو کوردیی، له سه‌ده‌ی نۆزده‌وه، ده‌سیکردوه به دروس‌بوون و ڕێگه‌ی خۆی گرتۆته‌به‌ر و له گه‌شه‌سەندنايه) «12.69» هه‌ر چه‌نده، وه‌ک که‌می پێشتر گوتمان: زمانی یه‌کگرتوو نووسین، به شیوه‌یه‌کی سروشتیی و به‌پێی ره‌وتی گۆرانکارییه گرنه‌گه‌ میترووی یه‌کان، به‌چه‌ن قوناغێکدا تێپه‌رده‌بن، له‌به‌رنه‌وه، (زمانی نه‌ده‌بیی یه‌کگرتوو شتی نییه، که‌ ئاره‌زووی ئه‌م پاشا یا نه‌و زانا دروسی‌کات، هه‌ر وه‌ک شتی‌کش نییه، که‌ چه‌ن زانایه‌ک به‌پێی نه‌خشیه‌ک یا که‌ ته‌لۆکیکی ناماده دروسده‌کات. به‌لکوو میترووی نه‌ته‌وه‌ خۆی زمانی نه‌ده‌بیی یه‌کگرتوو دروسده‌کات و هه‌ر نه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ش ڕێبازی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، له دروسکردنی زمانی نه‌ده‌بیی یه‌کگرتوودا.) «12.69»

به‌لام له هه‌مان کاتیشدا، «پروونا‌کبیر، نووسەر، پسپۆر، لیکۆلەر، زمانناس و زمانزان» هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، ده‌سیکی بالاییان، له پێشکه‌وتن و گه‌شه‌سەندنی زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خۆیاندا هه‌یه. نه‌وان ده‌توانن، به شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، به توێژینه‌وه ئه‌کادیمیانه ده‌وله‌مه‌ندی‌که‌ن، که‌لک له هه‌موو دیالیکته‌کانی زمانه‌که‌یان وه‌رگرن، به‌ووشه‌ی پوخت و پاراو، به زاراوه‌ی نوێی خۆمالیی و جیهانیی، پتر به‌هێز و پاراو‌یکه‌ن، ڕێزمانیکی یه‌کگرتوو و ناسانی بۆ دانین، هه‌ولده‌ن، به‌هۆی هۆکانی ڕاگه‌یاندن و ڕاکردنه‌وه‌وه، نه‌و زمانه ستاندارده‌ی ده‌یانه‌وی، به هه‌موو لایه پێکی‌بینن و چه‌سپین.

هه‌ر چه‌نده، له سه‌رانسه‌ری کوردستاندا، تا ئێسته، له نێو نووسه‌رانی کورددا، زمانیکی ستاندارد نییه. به‌لام، وه‌ک گوتمان: له میتژه، زمانی یه‌کگرتوو کوردیی په‌یدا‌بووه، نه‌و زمانه‌ش به زمانی کوردیی ده‌ناسرێ. له

پرووی گراماتیک، فونیتیک و بنه‌په‌تی فره‌ه‌نگه‌وه، خه‌سه‌له‌تی تایبه‌تییی
 خوی هه‌یه. گرن‌گترین شتیش نه‌وه‌یه، هه‌موو پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به
 زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆیانی ده‌زانن. هه‌ر چه‌نده، زمانه‌که‌مان له‌ چه‌ن
 دیالیکتیکی جیا‌وازه‌ پیکه‌اتوهه، هه‌ر دیالیکتیکیش، چه‌ن
 خواردیالیکتیکی دیکه‌ی لی که‌وتۆته‌وه. به‌لام، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌شدا
 ده‌بی، له‌ خۆمان پیرسین: زمانی ستاندارد چییه؟ کاتی وه‌لامی نه‌و
 پرسیاره‌مان دایه‌وه، پاشان پتویسته، بزاین، نه‌و زمانه‌ له‌ که‌یه‌وه له‌ نیتو
 کورددا په‌یدا‌بووه؟ زمانی ستاندارد چۆن په‌یدا‌ده‌بی؟ له‌ کوئی په‌یدا‌ده‌بی؟ له
 وه‌لامی هه‌موو نه‌م پرسیارانه‌دا ده‌توانین، بلتین: زمانی ستاندارد، (به‌و
 زمانه‌ ده‌وتری، که‌ له‌ زمانی یه‌ک‌گرتوه‌وه به‌ هه‌موو دیالیکته‌کانه‌وه
 وه‌رنه‌گیرئ، یا بناغه‌که‌ی له‌ یه‌کتی له‌ دیالیکته‌کانه‌وه وه‌رده‌گیرئ و ژۆر جار
 پوخته‌کراوێکی زمانه‌ یه‌ک‌گرتوه‌که‌یه یا دیالیکتیکی په‌تی، یا بلتین،
 پوخته‌کراوێکی زمانی قسه‌کردنه. نه‌م زمانه‌ ده‌بیته، زمانی نووسین و
 خۆتندنه‌وه و نه‌ده‌بیات و پشت به‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی به‌ره‌وپیش‌چوون و
 ده‌وله‌مه‌ندبوونی زمان، ده‌وله‌مه‌ند ده‌بی و به‌ره‌وپیش ده‌روا. زمانی
 یه‌ک‌گرتوو و دیالیکته‌کانی زمان و نه‌ده‌بی فۆلکلۆری نه‌ته‌وه و زمانی
 نه‌ته‌وه دراوسێکان و نیستیلاخی زانستی جیهانی، گه‌وره‌ترین سه‌رچاوه‌ی
 نه‌و ده‌وله‌مه‌ند بوونه‌ن. (13, 69 - 14)

د. «که‌مال فوواد»، ده‌رباره‌ی زمانی یه‌ک‌گرتوو نووسین ده‌لتی: (به‌لام
 ناشکرایه، کورد زمانیکی یه‌ک‌گرتوو نییه‌ بۆ نووسین. هۆی نه‌مه‌ش له
 پیتشا نه‌گه‌رپته‌وه بۆ دابه‌شبوونی کوردستان هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا ئیسته، له
 نیتوان چه‌ند ده‌وله‌تیکدا، که‌ تا ئیسته هه‌یچیان دان به‌ مافی نه‌ته‌وه‌یی
 گه‌لی کوردا نانین، که‌ له‌ پیتش هه‌مووبانه‌وه مافی خۆتندن و نووسین و
 فیتروونه به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆی. نه‌م باره‌ ئالۆزه‌ بۆته هۆی لیک‌په‌چرانی
 که‌لتووری نه‌ته‌وه‌ی کورد و په‌یدا‌بوونی زیاتر له‌ زمانیک بۆ نووسینی
 کوردی، که‌ نه‌م‌رۆ خۆی له‌ دوو شتیه‌ی سه‌ره‌کی‌دا نه‌بینئ، که‌ به‌ سێ جۆر
 نه‌لفووبی نه‌نووسرئ: کوردی رۆژا‌وایی یا کرمانجی ژووروو که‌ له‌ تورکیا
 و سووریا به‌ تیپی لاتینی و له‌ یه‌کی‌تی سوڤیه‌ت به‌ تیپی پرووسی/

Cyrillic نه نووسری، کوردیی پوژهللاتی یان کرمانجیی خوارو که له ئیران و عیراق به کار دی و به تیپی عهره بی نه نووسری. (19,88 - 20) میژووی سهرهلدانی زمانی نووسین، به پیتی ناوچه جیاجیاکانی کوردستان، بۆ میژووی نووسین به زمانی کوردیی ده گهریتته وه. دیاره، یه کهم نووسینی کوردیان بۆ به جیمابیی و به ده سمانگه یشتبیی، وهک ده لئین: هۆنراوهکانی «بابا تایه ری هه مه دانی» یه، که له نیتوان سالهکانی «935 - 1010» زدا ژیاوه. هۆنراوهکانیشی به دیالیکتی «لوورپی» نووسیون. واته: نهو میژووه، بۆ نو سه ده له مه وه بهر ده گهریتته وه. (له بهر نه وهی میژووی نه ده بیاتمان، لهو کونتر ناو و بهرهمی شاعیری تری تۆمار نه کردووه، بۆیه نه بی، نه وه بسه لئین، که دیالیکتی لوورپی یه کهم دیالیکتی کوردیی، که په لی بۆ نه وه هاویشتبیی، که بیهته زمانی یه کگرتووی نه ده بیات له کوردستاندا. (19,69)

شتیکی ناشکرایه، لهو سهرده مه دا، ده سه لاتیکتی کوردیی یه کگرتو نه بووه، تا نهو دیالیکته وهک زمانی ستاندارد، به سهر هه موو ناوچهکانی کوردستاندا بسه پیتی، چونکه (هه ردوو حوکومه تی لوورپی گه وره له سالی «550 - 827» ک «1155 - 1601» ز و پچووک له «570 - 1250» ک «1174 - 1834» ز دا بوون.) هه ر چه نده، بابا تایه ریش له گه ل هه موو، نووسه ر و هۆنه رهکانی دیکه ی گهلانی ئیسلامی نهو سهرده مه دا، زۆر له یه کدی جیا ناکریتته وه. چونکه، لهو سهرده مه نه دا، دهوله تی ناسیۆنال له جیهاندا نه بووه. به لکوو، (دهوله تی ناسیۆنال له دوا ی شوړشی فره نسای «1789» دروسبوو) «155,27» هه موو نهو دهوله تانه ی هه شبوون، ته نیا له ئیمپراتوریا ی گه وره، دهوله ته هه ریمیی و میرنشینه ناوچه ییه کان پکها تبوون. به لام، دوا ی نه وه ی، هیندی گه ل و نه ته وه، میرنشین یا دهوله تی تاییه تی خۆیان دامه زران، ئیدی هه ولیاندا وه، زمانه نه ته وه یی یه که ی خوشیان، وهک زمانی ستاندارد، له سنووری نهو قهواره نه ته وه یی یه دا به کاریتن. بۆ نمونه: جگه له «بابا تایه ر»، چن هۆنه رتکی ناوداری دیکه ی وهک: «مه لا په ریشان» ی لوور، له «901 ک - 1495 ز»، له ده ور به ری کرماشان ژیاوه و هۆنراوه ی به لوورپی و هه ورامیی گوتوه.

« سەی یاقو 1808 - 1881 » ز لە نزیک کرماشان ژیاوە و ھۆنراوەی بە
کەلھوری گوتووە.

بەلام لەبەرئەوەی، ئەو زمانە ستانداردە، بەپیتی دەسلاتی رامیاری باو لە
کوردستاندا، بە شێوەیەکی بەردەوام لە گۆڕاندا بووە، ھەر کاتی میرنشین
لە ناوچەیەک یا لە بەشیکی کوردستان پوخابی، ئیدی، لەگەڵ خۆیدا
زمانی نووسینەکەشی جوانەمەرگ کردووە. تا جارتیکی دیکە، لە شوێنتیکی
دیکە کوردستان، دەسلاتیکی دیکە کوردی دامەزرێوە، دیالیکتیکی
دیکە، بەپیتی دانیشتوانی ئەو ناوچەیە میرنشینەکە تیدا دامەزرێوە،
وێک زمانی نووسین خۆی سەپاندۆتەووە. نووسەر و ھۆنەرەکانی کوردیش،
وردەوردە ھەولیانداوە، دیالیکتی ئەو ناوچەیە بەکاربێنن، بە کوردی
بنووسن، ئەو دیالیکتە وێک زمانی ستاندارد بەکاربێنن و بلاوکیانەووە.
بۆیە، کرمانجیی ژوووروو لە سەدەی پازدە - ھەژدەدا، لە ڕیتی دەسپێنجە
زێڕینی « عەلی ھەربیری 1010 - 1077 » ز، « فەقی تەیران 1307 - 1375 » ز،
« مەلای جزیری 1407 - 1481 » ز، « عەلی تەرمۆکی 1591 - 1659 » ز و
« ئەحمەدی خانی 1650 - 1706 » ز یەو، ھەولیداوە، وێک زمانی نووسین
لەو ناوچەیەدا، جێ بە دیالیکتەکانی دیکە لەقکا و خۆی بسەپینێ.

گەر دیالیکتی کرمانجیی ژوووروو، لە لقە دیالیکتەکانی « بۆتانیی،
ھەکاری، بادینانی، بایەزیدی، ناشتایی و ... » پێکھاتبی، ئەوا لەو
سەردەمەدا، نووسەر و ھۆنەرەکانی کورد، بە بەشە « بۆتانیی » یەکە
نووسیویانە، ھەست و سۆزی دڵ و دەروونی خۆیان دەرپرێوە، ھۆنراوەکانیان
پێ ھۆنیوەتەووە. (بەرھەمی شاعیرانی ئەم دیالیکتە، بەشی بۆتانییەکە
کردووە بە بنکە دەرپرین و ھەولی ئەوەی داوە، کە سوود لە دیالیکتەکانی
تری کوردی ببینێ و زمانی ئەدەبیی یەکگرتوو لەو کۆمەڵە دیالیکتە و لە
تەئسییری ئەدەبیات و ووشەی زمانانی دراوسێ پێکبێنێ.) (20، 69،
لەگەڵ ئەوەشدا، کاتی میرنشینەکانی نێوان « جزیرە و دەرسیم »، یەک لە
دوای یەک تیکچوون، کرمانجیی ژوووروو ئەو خەسلەتە ئەو دەسداوە. ئیدی
نەیتوانیوە، وێک زمانی ستاندارد، جێگەی خۆی لە کوردستاندا بکاتەو،
رەگداکوتی و پەلوی بەھاوێژی. واتە: لەگەڵ ھەڵە میژوویی یەکە، بۆ

دامه‌زراندنی ده‌وله‌تیکي ناسیونالی یه‌ک‌گرتوو، له‌ده‌س کورد چووه، نهم دیالیکته‌ش، سه‌روه‌ری خوی وه‌ک زمانی ستاندارد له‌ده‌سداوه و له په‌لوپوهاویشتن که‌وتووه.

به‌لام، به‌پیتی ره‌وتی گۆرانکارییه‌ میترووی یه‌کان، به‌و پیتییه‌ی رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌ شتویه‌کی به‌رده‌وام، له‌ خه‌باتیکي سه‌ختی نه‌ته‌وه‌ییدا بوون، هه‌ولیانداوه، له‌ ده‌س « داگیرکردن، چه‌وساندنه‌وه، زۆررداری و ده‌سه‌لاتی بیانیی » رزگاریانیی. ئیدی جارتیکي دیکه، له‌ ناوچه‌یه‌کی دیکه‌ی کوردستان، میرتیکي دیکه، میرنشینیکي دیکه‌ی دامه‌زراندووه. له‌ سایه‌ی ده‌سه‌لاتی ئه‌و میرنشیندا، دیالیتیکیکي دیکه سه‌ریده‌رتناوه و خوی سه‌پاندووه. بۆیه، له‌ سه‌رده‌می ده‌وله‌تی « ئه‌رده‌لان 617 - 1284 » ک « 1220-1867 » زدا، دیالیتیکي « گۆران » وه‌ک زمانی ستاندارد، جیگه‌ی دیالیتیکي کرمانجیی ژوورووی گرتوته‌وه. له‌و سه‌رده‌مه‌شدا، به‌ ته‌واوی گه‌شه‌یکردووه و جیتیتی خوی کردوته‌وه. هه‌ر چه‌نده، ده‌سه‌لاتی رامیاری، له‌ گه‌شه‌سەندنی نهم دیالیکته‌دا، وه‌ک فاکته‌ری، کاریگه‌رتیتیه‌کی زۆری هه‌بووه، (به‌لام ته‌نیا بۆ نهم دیالیکته‌ی کوردیی، ره‌نگه‌ نایین و مه‌زه‌ب و ته‌ریقه‌ت، هۆیه‌کی بنه‌ره‌تیی گه‌شه‌سەندنی نهم دیالیکته‌ بن). « 24،69 » چونکه، شاره‌زایانی میترو و زمانی کوردیی له‌و باوه‌ره‌دان، بنچینه‌ی زمانی نایینه‌ کۆنه‌کانی کورد، له‌م دیالیکته‌وه زۆر نزیک‌بووه و لیکچوونیکي ته‌واو، له‌ نیتوان گاتا‌کانی زه‌رده‌شت و هۆنراوه‌ی هه‌ورامیدا هه‌یه. (گۆزانی مه‌زه‌به‌ی گۆزانه‌کان و شیعرێ نایینی ئه‌هلی هه‌ق به‌م شتویه‌ نووسراون). « 24،69 » هه‌روه‌ها، « پیرشالیاری هه‌ورامیی، سه‌یده‌ی هه‌ورامیی، بیتسارانیی، مه‌وله‌ویی و مه‌ولانا خالیدی میکایلیی جاف 1777 - 1826 »، هه‌ر به‌م لقه‌ دیالیکته‌ی گۆران « هه‌ورامیی » هۆنراوه‌کانی « مۆیان گوتووه. دیاره، ئه‌و چمن که‌له‌پیاو و هۆنهره‌ گه‌ورانه، به‌ تایبه‌تیی « مه‌وله‌ویی »، که‌ خۆی هه‌ورامیش نه‌بووه، پتر له‌ ژیر کارتیکردنی شیخ سیراجه‌دینی ته‌وتیله « 1774 - 1867 » ز و ریتبازی نه‌قشه‌ننیدیدا بوون بۆیه، هه‌ر به‌ هه‌ورامیش نووسیوانه. « عه‌لادین سو‌جادیی » ده‌رباره‌ی « مه‌وله‌ویی » ده‌لتی: (له‌ به‌ر سۆزی مه‌عنه‌ویاتی شیخ وه‌سمانی ته‌وتیله،

بووه) به هه‌ورامیی هۆنراوه‌ی گوتووه. چونکه (شیخ وه‌سمان له‌ بازاری ته‌سه‌وفدا قبله‌نمای مه‌وله‌وی بووه و زمانی شیخ وه‌سمان زمانی هه‌ورامی بووه.) «274، 67» به‌لام، هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا و دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌وله‌تی نه‌رده‌لان رو‌خواه، ئیدی ورده‌ورده، نو‌سین به‌م دیالیکته‌ش، به‌ ته‌واوی کزولا‌وازبووه و پیتچراوه‌ته‌وه.

پاشان، له‌ سه‌رده‌می میرنشینی باباندا «1500؟ - 1851» ز، له‌ ناوچه‌ی قه‌لا‌چوالان و سوله‌ی‌مانیدا، به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خواروو، وه‌ک زمانی ستاندارد، جیگه‌ی خۆی کردۆته‌وه، به‌ تایبه‌تی شیوه‌ی سوله‌ی‌مانیی، که‌ یه‌کتی له‌و چوار لقه‌دیالیکته‌ی کرمانجیی خواروو «سوله‌ی‌مانیی، سه‌ه‌یی، موکریانیی و سو‌رانیی» پیکدیتن. له‌و کاته‌وه‌ تا نه‌ورۆ، وه‌ک زمانی نو‌وسین و خوتنده‌وه، له‌ زۆریه‌ی زۆری ناوچه‌کانی رۆژه‌لات و باشووری کوردستاندا چه‌سپیوه. هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ تا نه‌ورۆ، چه‌ند هۆنه‌ریکی پایه‌ب‌لتندی ناوداری وه‌ک: (نالایی «1797-1855» ز، سالم «1800-1855» ز، کوردیی «1809-1849» ز، مه‌حویی «1830-1904» ز، هه‌ریق «1851-1907» ز، پیره‌مێرد «1867-1950» ز، هه‌مدیی «1876-1936» ز) و که‌لتی هۆنه‌ری پایه‌ب‌لتندی دیکه‌ش، هۆنراوه‌کانی خۆیان به‌م لقه‌دیالیکته‌ هۆنیوه‌ته‌وه.

جگه‌ له‌وه‌ی، زۆریه‌ی زۆری نو‌وسه‌رانی کورد، هه‌ر چه‌نده، به‌ چه‌ن دیالیکت و خواردیالیکتیکی جیا‌واز په‌ی‌قیون، به‌لام، به‌ره‌مه‌کانی خۆیان به‌م شیوه‌ زمانه‌ تو‌مارکردوه، وه‌ک: (حاجی قادری کۆیی «1815-1892» ز، نه‌خته‌ر «1836-1886» ز، شیخ ره‌زای تاله‌بانیی «1835-1909» ز، سالمی سه‌نه «1845-1919» ز، مه‌جدی «1849-1925» ز، نه‌ده‌ب «1859-1912» ز و ... تاد).

ئیدی به‌و شیوه‌یه، له‌و سه‌رده‌مه‌وه‌ تا نه‌ورۆ، نه‌و زمانی نو‌وسینه، به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، له‌ «گۆران، پت‌شکه‌وتن و گه‌شه‌کردن» دا‌بووه. دیاره، زمانیش وه‌ک کۆریه‌یه‌کی سا‌وا وایه، هه‌میشه، له‌ په‌ره‌سه‌ندن و گه‌شه‌سه‌ندنایه، له‌ هه‌موو قۆناغه‌کانی ژبانیدا، به‌ شیوه‌یه‌ له‌ شیوه‌کان، پتر به‌ره‌و «پت‌گه‌یشتن، کام‌لبوون و گه‌شه‌سه‌ندن» ده‌روا، تا به‌ ته‌واوی

پتیده گا. بۆیه، (ئەو زمانە کوردییە، یا وردتر ئەوە بێژین، ئەو دیالیکتە کوردییە لە سەرەتاهە شیعری نالیی و سالم و کوردیی پتی نووسرا، تەواو ئەو دیالیکتە نەبوو، کە خەلکی سولەیمانی پتی دەپەیشن. بەلکوو ھەر وەک خەلکی سولەیمانی خۆیان تیکەلبوون و گەر شتووی قسەکردنیان تەئسیری چەن دیالیکتی جیاوازی کوردیشی تێیدا دیار نەبووی. ئەوا چەن بەشە دیالیکتی ھەر کاری تێکردووە. ھەر وەھا، ئەم تیکەلییە لە زمانە ئەدەبییە کەشدا ھەر دیاربوو. «32,69» جگە لەوێ، «رەوادووە گەورە کۆمەلایەتیەکان، گۆرانکاریە گرنە نابووریەکان، پیتشکەوتنە لەبەرچاوە زانستیەکان، گەشەسەندنی تەکنۆلۆژیا، بلاوہوونەوێ نامیری نوێ و پەرەسەندنی ھۆکانی راگەیاندن «رادیو و تیلیفیزیۆن» بە تایبەتی و ھۆکانی چاپەمەنی «رۆژنامە و گۆنار» بە گشتیی،» بە شتوویەکی بەردەوام، کاریان لە پیتشکەوتنی ئەم دیالیکتە بە گشتیی و شتووی زمانی سولەیمانی – موکری بە تایبەتی کردووە، بە ووشە و زاراوێ جوژاوجۆزی «ھونەری، وێژەیی، مێژوویی، جوگرافیایی، رامیاری، کۆمەلایەتی، نابووری و زانستە»، دەولەمەندیانکردووە.

کەواتە دەتوانین، بڵێین: بەشە دیالیکتی کرمانجیی خوارو، لە چاوە ھەر دوو دەستە خوشکە دیالیکتە کە یەکێ «لووری و گۆران» لە سەرەتادا، پاشتریش بە بەراوردکردن لە گەڵ بەشە دیالیکتی کرمانجیی ژووروودا، بۆیە وەک زمانی نووسین، بە سەرکەوتوویی مایەو و لەنیتوونەچوو، بەلکوو بەرەبەرە پیتشکەوت و بلاوہووە و ڕۆیی، چونکە:

1. سولەیمانی کە پیتەختی بابانەکان بوو، ھەر لەو ڕۆژووە شار دروسکرا، لە ڕۆژە ی ناوچەکانی کوردستانو، خەلکی بۆ ھات، لیتی نیشتەجیبوون و بە ھەموو لایەکیان ناوہەدانیانکردووە. ئەم کۆمەلە خەلکانە، ھەر یەکەیان بە دیالیکتی یا خوار دیالیکتی ناوچە کە ی خۆیان دەپەیشن. بەلام، لە ئەنجامدا ناچاربوون، تەنیا بەو شتووی زمانە بنووسن، کە لە سەردەمی میرنشینی باباندا باو بوو.

2. ئەم لقیە دیالیکتە، بە ووشە و زاراوێ دیالیکتەکانی دیکە، دەولەمەندتر بوو. لەبەرئەو، ڕۆژبەرۆژ بە ھێزتر بوو، توانای ژبان و مانەوێ پتر بوو.

3. نووسهران و هۆنهرانی ناوچه جیاجیاکانی دیکهی کوردستانیش، ههر بهم شتیه زمانه نووسیویانه.

4. کاتی میرنشین و دهوله تهکانی « لوورستان، نهرده لان، جزیره و بۆتان » روخان، ههر دوو دیالیکته کهی « لوور و گۆزان »، ههروه ها به شه دیالیکتی کرمانجیی ژووورو، نهو تاووتین و گۆرهی خۆیان نه ما و له ده سیاندا. به لام، کاتی میرنشین بابان، له سالی « 1851 ز » دا، دوا هه ناسهی ژبانی ده دا، له لایهن ئیمپراتوریای عوسمانیییه وه داگیرکرا، ناوچهی سوله یمانی به تهواوی، به ولایه تی به غداوه به سراهه وه. پاشان، جهنگی یه که می جیهان روویدا، ئینگلیزه کان باشووری کوردستانیان داگیرکرد، لهو ماوه درتیه دا، واته: له نیتوان سالهکانی « 1851 - 1918 ز »، نهو شتیه زمانه، به لگهی بوونی خۆی له دهس نه دا، نووسهران ههر بهو لقه دیالیکته ده یاننوسی، هۆنهرهکانیش هۆنراوهکانی خۆیان، ههر بهو شتیه زمانه دههۆنیه وه.

5. کاتی، له باشووری کوردستان، یه کهم و دووم دهسه لاتی کوردیی، له نیتوان سالهکانی « 1918 - 1925 ز »، به رتبه ریی « شیخ مهحموودی بهرنجیی » دامه زرا، زمانی کوردیی وهک زمانیکی رهسمیی، مامه لهی له گه لدا کرا، له به رتیه به رتیه ییهکانی دهوله تدا، زمانی کوردیی به کار دیترا، له خوتندنه گه کاند، خوتندکارهکان به زمانی کوردیی ده یانخوتند، رۆژنامهکان به کوردیی چاپه کرا، هه موو شتی به زمانی کوردیی ئازادبوو، به تاییه تی لهو سهرده مانه دا، چهن نامیلکه و په رتووکتی، له سه ر « زمان، فه رههنگ و رتزمانی کوردیی » نووسران و بلاوکرانه وه.

6. ئینگلیزهکانیش، به پینچه وانهی داگیرکهره تورکه عوسمانیی و فارسه کانه وه، ههر چهن د داگیرکهر بوون، به لام، دهسیکی بالایان له پیشخستن و بلاوکردنه وهی زمانی کوردیدا هه بوو. چاپخانه یه کی کوردییان له سوله یمانی دامه زرانند. رۆژنامه یه کیان به زمانی کوردیی ده رکرد. دانیان به هه موو مافه که لتوورییهکانی گه لی باشووری کوردستاندا نا. ته نانه ت، یه کیکی وهک « متهجر سۆن »، چهن دین گو تاری، له سه ر زمانی کوردیی نووسی، په رتووکتیکی له سه ر رتزمانی کوردیش دانا. ههروه ها، تا ئیسته، چهن دین فه رههنگی گچکه و گه وره، بهم شتیه زمانه، له لایهن شاره زایانی

زمانی کوردییەوێ داتراوه، که له جیگهیهکی دیکه‌ی باسه‌که‌ماندا، به درژی لێ ده‌دوین.

7. دوا‌ی نه‌وه‌ی، ئینگلیزه‌کانیش باشوری کوردستانیان چۆلکرد، زمانی کوردیی هه‌ر وه‌ک خۆ‌ی مایه‌وه، له قو‌ناغی خوتندنی سه‌ره‌تاییدا، خوتندکارانی کورد به‌کوردیی ده‌یانخوتن.

8. کاتی کۆ‌ده‌تاکه‌ی «14/ یولی/ 1958» یش پوویدا، زمانی کوردیی هینده‌ی دیکه‌ پێشکه‌وت.

9. دوا‌ی نه‌وه‌ی، سالی «1970»، رێکه‌وتنه‌مه‌که‌ی یازده‌ی مارس‌یش، له‌ نێوان سه‌رکرده‌یه‌تی شو‌رشی کوردستان و ده‌وله‌تی داگیرکهری به‌عسدا مو‌رکرا، زمانی کوردیی به‌ گشتیی و نه‌م شیوه‌ زمانه‌ی سوله‌یانی به‌ تایبه‌تی، سه‌رکه‌وتن و پێشکه‌وتنێکی یه‌که‌جار گه‌وره‌ی به‌ خۆیه‌وه‌ بینی.

له‌ به‌ر هه‌موو نه‌م هۆیانه، به‌شه‌دیالێکتی کرمانجیی خواروو و شیوه‌ی سوله‌یانی توانی، به‌ره‌ره‌کانییه‌کی زۆر بکا، وه‌ک زمانی نووسین و خوتنده‌وه‌ بمینێته‌وه، به‌ ته‌واویی خۆ‌ی راگرێ، به‌ره‌ره‌کانی هه‌موو هه‌ولوته‌قه‌لاکانی، ده‌وله‌تی داگیرکهری عێراق، بۆ له‌نێو‌بردنی زمانه‌که‌مان بکا. به‌ شیوه‌یه‌ تا ئێسته‌ش، تیشکی گه‌شی نه‌و چا به‌هێزه‌ی نووسین، به‌ کوردیی به‌ گشتیی و به‌م له‌قه‌دیالێکته‌ به‌ تایبه‌تی نه‌کو‌ژاوه‌ته‌وه، به‌لکوو، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، رۆژه‌روژ، هه‌نگاوی گه‌لێ گه‌وره‌ی بۆ پێشه‌وه‌ ناوه و به‌ره‌وپێشیشه‌وه‌ ده‌چی.

له‌گه‌ل هه‌موو نه‌م راستییانه‌شدا، ناتوانین، به‌ ته‌واویی بڵێین: نه‌ورۆ ئێمه‌ی کورد، زمانێکی ستاندارمان هه‌یه. به‌لکوو ده‌توانین، بێژین: له‌و ناوچانه‌ی به‌ به‌شه‌دیالێکتی کرمانجیی خواروو، شیوه‌ زمانی «سوله‌یانی - مو‌کری» ده‌نووسن و ده‌خوتنه‌وه، تا راده‌یه‌کی زۆر، نه‌و زمانه‌مان هه‌یه. واته‌: گه‌ر سنووری جو‌گرافیی زمانه‌ ستاندارده‌که‌ی نه‌م له‌قه‌دیالێکته‌ دیاریکه‌ین، به‌م شیوه‌ ده‌بن: له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان - جگه‌ له‌ ناوچه‌کانی «لو‌ورستان» و «ه‌وره‌ری» ورمێ و شکاک»، هه‌ر له‌ «سه‌» وه‌ تا «خانه» به‌م شیوه‌ ده‌نووسن. هه‌ر چه‌نده‌، هیندی نووسه‌ر و هۆنه‌ری نه‌و ناوچانه‌ش، هه‌ر به‌م شیوه‌ زمانه‌ ده‌نووسن، به‌لام هینستا، نه‌وه‌ هه‌موو شتی نییه‌.

له باشووری کوردستان، جگه له ناوچهی « بادینان »، که هیندی له نووسهران و هۆنهرهکانی ئهم ناوچهیهش، ئهم لقه دیالیکته به باشی دهزانن، پیتی دهنوسن و پیتی دهخوتنهوه، ههموو ناوچهکانی دیکه، بهم دیالیکته دهنوسن. جگه لهوهی، له ههموو شوێنهکاندا، کورد بهم لقه دیالیکته دهنوسی، ههروهها پیتی عهرهههیش بهکاردیتن.

بهلام له باکووری کوردستان و باشووری پچووک، بهشه دیالیکتی کرمانجیی ژوووو بهکاردیتن و به پیتی لاتین دهنوسن. ئهمهش خۆی له خۆیدا، جیاوازییهکی گههره له نیتوان، ههردوو بهشه دیالیکتهکی کرمانجیی «ژوووو و خواروو» دا دروسکردوو و کهلتینیکی گههره، له زمانهکه مان کردوو. بۆیه، گهر زمانی کوردیی، له ههر چوار دیالیکته سههرهکییهکی کوردیی پیکهاتی، ئهوا دیسانهوه ههر ناتوانین، بڵێین: تا ئیسته، یهک زمانی یهکگرتوی نووسینی کوردیمان هههوه و ههیه!

11. زمانی نووسین و خویندنه‌وه لای کورد :

گه‌شه‌کردنی زمان، وه‌ک پرۆستیسی منالبوون و گه‌وره‌بوون وایه. سه‌ره‌تای دروسبوون و پتیه‌یشتنی هه‌یه، به‌لام مردنی نییه. چونکه، بوونی هه‌ر زمانن، به‌بوونی نه‌ته‌وه‌که‌وه به‌سراوه، گه‌ر نه‌و نه‌ته‌وه‌یه نه‌ما، نه‌وا زمانه‌که‌ش نامیتن. منالی زمان، هه‌ر له‌کۆرپه‌یه‌وه تا پیرده‌بی، به‌چه‌ن قوناغیت‌کدا تپیه‌رده‌بی. له‌هه‌ر قوناغیت‌کیشدا، به‌شیه‌ی جیا‌واز ده‌گۆزی و پتیشه‌که‌وئ. نه‌و زمانه‌ی ئیمه‌ی کوردیش، نه‌ورۆ پتی ده‌دوتین، به‌چه‌ن قوناغیت‌کی میژوویی گرنگدا رۆیشتوه، تا به‌م زمانه‌ی نه‌ورۆ گه‌یشتوه. له‌هه‌ر قوناغیت‌کی میژووشدا، زمانه‌که‌مان « شیه‌یه‌کی جیا‌واز، نه‌لفووتیه‌کی جیا، رینووسیت‌کی تاییه‌تی، ریزمان و دارشتنتیک‌کی دیاریکراوی خۆی » هه‌بووه، که‌له‌سه‌رده‌مه‌کانی پتیش خۆی جیا‌ده‌کاته‌وه. گومان‌ی تیدا نییه، چ زمان و چ وێژه‌ی کوردیی، له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لات و نایینه‌کۆنه‌کانی کورددا، واته: پتیش نه‌وه‌ی نایینی ئیسلام، له‌کوردستاندا بلاویته‌وه، له‌گه‌ل سه‌رده‌می ئیسلام و دوا‌ی ئیسلام جیا‌وازییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه.

گه‌ر گه‌شتیک‌کی درێژ، به‌ئارشیفی میژوویی زمان‌ی کوردیدا بکه‌ین، بۆ سه‌ره‌داوی ده‌سپێکردن و درووسبوونی زمان‌ی کوردیی بکه‌رین. بمانه‌وئ، په‌گورپشه‌ی زمانه‌که‌مان، به‌ته‌واویی ساغکه‌ینه‌وه، نه‌وا تووشی گه‌لێ چه‌له‌مه‌ ده‌بین. چونکه، میژوویی زمانه‌که‌مان زۆر پوون نییه. له‌به‌رته‌وه، به‌لگه‌نامه‌ی زۆر ریکوپیت‌ک و جیتی باوه‌رمان ده‌س ناکه‌وئ. بۆیه‌ ده‌بی، له‌کاتی لیکۆلینه‌وه و توێژینه‌وه‌ی زمانه‌که‌ماندا، هه‌ولده‌ین، له‌رتیازی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستانه‌لا نه‌ده‌ین. ده‌قه‌راسته‌کان له‌ده‌قه‌ناراست و ده‌سکرده‌کان جیاکه‌ینه‌وه، تا میژوویه‌کی راست و دروستمان ده‌سکه‌وئ.

هه‌لبه‌ته، له‌نه‌جمامی داگیرکردن و دابه‌شکردنی به‌رده‌وامی کوردستاندا، گه‌لێ به‌لگه‌ی بوونی زمانه‌که‌مان فه‌وتاه. یا له‌لایه‌ن دوژمنان و داگیرکه‌ران‌ه‌وه‌ شتوتندراوه. نه‌وه‌شی ماوه‌ته‌وه، هیتده‌ پوون و ئاشکرا نییه، تا بی سه‌ریه‌شه‌و به‌ئاسانی، پشتیان پتی بیه‌ستین و مۆرکیت‌کی کوردییان پتیه‌نیتین. چونکه، له‌لایه‌که‌وه هیتدیکیان به‌ته‌واویی ئاشکرا نین. له‌

لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، هیندیکیان جیگه‌ی باوه‌ر نین. پی ده‌چی، دروسکرابن.
 هیندیک‌کی دیکه‌شیان، پیوستیان به روونکردنه‌وه‌ی پتر هه‌یه.
 نهم باره، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا لای کورد، وا به‌و شتیه‌یه شتیاوه، به‌لکوو، لای
 هه‌موو نه‌و گهل و نه‌ته‌وانه‌ی، له میژوودا چه‌وسیتراونه‌ته‌وه، خاوه‌نی
 قه‌واره‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی خویان نه‌بوون، زمانه‌که‌یان تووشی نه‌و
 پاشاگردانی و مالتیرانییه‌ بووه. به تاییه‌تی، هیندی له زمانه
 رۆژه‌ه‌لاتیه‌کان، تا ئیسته به ته‌واوی، ره‌چه‌له‌کیان زۆر روون نییه.
 هیندی له‌و گهلانه، له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی جیاجیای خویاندا، گهلن
 به‌لگه‌نامه‌ی « میژووی، هونه‌ری، وێژه‌یی و زمانه‌وانیی » ساخته‌یان
 دروسکردووه، بناغه‌ی نه‌و به‌شه‌ گرنگانه‌ی، میژووی نه‌ته‌وه‌کانی خویان پی
 دارشتووه و بنچینه‌که‌یان پته‌وکردووه. بۆ‌غونه: « فارس، عه‌رب و
 تورکه‌کان »، له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتیاندا، نهم کارانه‌یان به
 نه‌نجام‌گه‌یان‌دووه. به‌لام به‌ داخه‌وه، له‌و بواره‌دا کورد، له هه‌موو
 نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌ه‌لات، هه‌ژاتر و بیده‌سه‌لاتریووه. چونکه، له لایه‌که‌وه نه
 ده‌وله‌تیکی ناوه‌ندی به‌کگرتووی هه‌بووه، نه ده‌سه‌لاتیکی نه‌ته‌وه‌یی، له
 کوردستاندا هه‌بووه، تا سه‌رانی نه‌و ده‌وله‌ته، بیر له‌و کاره‌ بکه‌نه‌وه، هه‌موو
 هیز و توانای خویان گردکه‌نه‌وه و به‌گه‌رخه‌ن، نه‌و جوژه‌ کارانه‌ جێبه‌جێکه‌ن.
 له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، کوردستان له میژه‌ داگیر و دابه‌شکراوه. کورد وه‌ک
 نه‌ته‌وه‌یه‌ک، هه‌رگیز سه‌ر نه‌وه نه‌په‌رژاوه، بیر له‌وه بکاته‌وه، زمانه‌که‌ی
 خوی بیروژنیته‌وه، پتشیخا، ده‌سه‌رنگینی خوی له‌و بواراندا بنوێنن.
 به‌لکوو، ته‌نیا ماوه‌ی نه‌وه‌ی هه‌بووه، داگوکی له‌ بوونی خوی و
 نیشتمانه‌که‌ی بکا، به‌ دل و به‌ گیان، زمانه‌که‌ی له‌ توانده‌وه‌ بیاریژی، تا
 له‌نیوه‌ نه‌چی، له‌ بوته‌ی نه‌و گهل و نه‌ته‌وه‌ داگیرکه‌رانه‌دا، خوی و زمانه‌که‌ی
 نه‌توینه‌وه. نه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی، کورد هینده‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی موسولمان، له
 خواترس و سه‌رپاسبووه، وایزانیوه، گه‌ر میژوویه‌کی ساخته، بۆ‌ خوی و
 زمانه‌که‌ی داریژی، نه‌وا نه‌ سه‌رده‌گری، نه‌ که‌سیش لێ قه‌بولده‌کا!
 دیاره، لیسه‌دا ده‌کری، باسی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی کوردیش بکه‌ین. به
 شتیه‌یه‌کی گشتیی، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی کورد لاوازیووه و ئیسته‌ش، نه‌و

ههسته، هه لاوازه. نهو لاوازییه لای کورد، به شتیوه بهوه، زمان و میژووی نه تهوهیی خۆی، هیتنده لا گرنک نه بهوه، پتر له ژیر کارتیکردنی، زمانی نه تهوه هاونهژاد و موسولمانهکانی دهووربه ریذا بهوه. زمانی فارسی و عه ره بیی له لایه، نایینی نیسلا میش له لایه کی دیکه وه، کارتکی و گه وره یان، له ههستی نه تهوهیی و زمانی کوردیی کردوه، ته نانهت، هیتندی له کورد، میژووه که ی خۆیان، به میژووی چاخ « بهرد، بته پرستی، گومرایی و گاوری » داناه، ههه پۆله ی گه له موسولمانهکان و ههه هیتندی له مه لا و پیاوه نایینییهکانی کورد، وایان له کورد گه یاندوه، ته نیا زمانی نایین و گه لی برا، له زمانی کوردیی باشت و پتیشکه وتووتره. بۆیه، کورد له هه موو چاخهکانی میژوودا، له پووی « میژوو، زمان و ههستی نه تهوهیی » یهوه لاوازهوه.

هه له به ته، هه له کۆنه وه، هه میشه هیتندی گرفتیی سه ره کیی هه به وه، پتی به « گه شه کردن، پتیشکه وتی میژوو و زمانی نه تهوه کان » ی ناوچه که گرتوه، بۆیه، بهو شتیوه یان لی به سه ره هاتوه. گرن گترین نهو هۆیا نهش نه مانه ن: « بنده سیی، دواکه وتوویی، نه زانین، نه خوینده واریی، نه لفویتی تاییه تی، خویندن و نووسین » نه به وه. به لگه ی میژوویی نییه، به لکوو، نه وه ی هه یه، زۆریه ی وهک: « چیرۆک، داستان، نه فسانه و فولکلور » ده مه دهه و پش ته شهت، پیمانگه یشتوه. هۆکانی راگه یانندن و تۆمار کردن نه بوون، تا له فه وتانندن بیان پارێژی. نه وانه ی، به گێرانه وهش به ده سمانگه یشتوون، یا به ته وایی پیمان نه گه یشتوون، یا لیتیان زیاد و که مکراره. هیتندیکیان، هه له بیرچوونه ته وه، هیتندیکیان دیکه شیان ده سکاریکراون و شتیوتندراون. هیتندی لهو باب تهانهش، ناویشانیکی پرونیان نییه، خاوه نهکانیان دیار نین، یا به ناوی خوا زاراه وه تۆمارکراون.

ئێسه، گه زۆر دوور نه پۆین، بۆ سه ره ده مه تاریکهکانی میژووی پیش راینیکی دوور نه گه رپینه وه، نه و ته نیا باسی سه ره ده می ساسانی و اسلام بکهین، واته: لهو گۆرانکارییه ی له ده سه لاتیی رامیاریی، نیتوان فارسهکان و عه ره بهکان « ساسانی و نیسلام » دا پویدا، بکۆلینه وه، بۆمان ده ره ده کهوئ، بۆچی لهو سه ره ده مانه دا کورد، به زمانی خۆی نه ینووسیوه؟

1. ساسانی و کورد، یهک نایینیان هه‌بووه. واته: زمانی نایینیان یه‌کبووه.

2. هه‌ر دوو زمانی نه‌ته‌وه‌یی فارس و کورد، زۆر له یه‌ک‌دییه‌وه نزیک‌بوون. له‌به‌رئیه‌وه، کورد له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، هه‌ر به‌و زمانه نووسیوتی، که ساسانییه‌کان به‌کاریانه‌یتناوه.

3. کاتێ، نایینی ئیسلام له ناوچه‌که‌دا بلا‌بووه، یه‌که‌م کاری کردی، نایینه‌ کوته‌کانی ساسانی و کوردی له‌نی‌تورد.

4. نایینی نوێ، به زمانی عه‌ره‌یی بوو. له‌ ڕێگه‌ی نایینه‌که‌وه، زمانی عه‌ره‌یی کاریکی زۆری، له هه‌ر دوو زمانی فارسی و کوردی کرد. به تایه‌تی، خوێنده‌وارانی کورد، پشتیان له زمانه‌که‌ی خۆیان کرد، به هه‌موو شتیه‌یه هه‌ولیان‌ده‌دا، زمانی نایینی نوێ فێترین، ڕاژه‌یکه‌ن، هه‌ر به‌و زمانه نوێیه‌ش ده‌یان‌نووسی. سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو ڕاژه‌کردنه‌ش، هیشتا، عه‌ره‌به موسولمانه‌کانی سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی «ئه‌مه‌وی و عه‌باسی»، فارسه موسولمانه‌کانی سه‌رده‌مه جیا‌وازه‌کانی ئیمپراتۆری «سه‌فه‌وی، قاجاری و په‌هلوی»، هه‌روه‌ها، تورکه موسولمانه‌کانی سه‌رده‌می ئیمپراتۆری عوسمانی، ڕێگه‌ی ئه‌وه‌یان به کورد نه‌ده‌دا، زمانه‌که‌ی خۆی به نازادی به‌کاری‌تتی، به هه‌موو شتیه‌یه دژایه‌تیان‌ده‌کرد، هه‌ولی له‌نی‌توردنیان ده‌دا.

هه‌ر چه‌نده، «عه‌ل‌دین سو‌جادی» ده‌لتی: (نایینی پی‌روزی ئیسلام وه‌نه‌بی، دژی ئه‌م جو‌ره شتانه‌ بی. به‌ل‌کوو گه‌وره‌ترین به‌ل‌گه‌ بۆ به‌رزنی ئه‌م نایینه و بۆ هاندانی ئه‌م نایینه بۆ خوێنده‌واری و بۆ زانی، یه‌که‌م ئایه‌تی «قورئان»ه، ئه‌فه‌رموی: «اقرا باسم‌ ال‌ذی خلق، خلق ال‌انسان من علق، اقرا و ڕیک ال‌اکرم، ال‌ذی علم بالقلم، علم ال‌انسان ما لم‌ یعلم» (146، 68)

راسته، نایینی ئیسلام هانی خوێندن و خوێنده‌واری داوه و هانی‌شیده‌دا. به‌لام، ئایا به‌ چ زمانی هانی‌داوه؟ مه‌به‌سی له‌ چ خوێنده‌واریه‌ک بووه؟ چونکه، ئایه‌ته‌که به زمانی عه‌ره‌یی بووه، په‌یام‌به‌ره‌که‌ش هه‌ر عه‌ره‌ب بووه! من پێ‌م‌وایه، له‌و‌یدا، ته‌نیا مه‌به‌س له زمانی نایینه‌که‌ بووه، که عه‌ره‌یی بووه، نه‌ک مه‌به‌س له زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌ک‌انی دی‌که‌ بووبی!

به لککو ده بوایه، هه موو گهل و نه ته وه کان، کاتێ موسولمان دهبن، فێری زمانی ئایینه کهش بن. چونکه، نه رک و فەرمانه کانی ئیسلام، نایهت و گوته کانی په یامبهه، هه موویان هه به زمانی عه ره بیی بوون. له و پۆژانه دا، هیتشتا به هیچ شتیه یه، بۆ سه ره هیچ زمانی وه نه گێترابوون. له به ره وه، نه و بۆچوونه ی مامۆستا راست نییه، زمانی ئایین له ئیسلامدا، به زمانی عه ره بیی داده نه ئی. بۆیه، هه ره له کۆنه وه، نه و گهل و نه ته وانه ی، خاوه نی ده ولته ی ناسیۆنالی تایبه تی خۆیان نه بوون، له بنده سی گهلێکی دیکی ئیسلامدا بوون، پێگهی نه وه یان نه داوون، زمانه نه ته وه یی په که ی خۆیان بۆ خۆتندن و نووسین به کاریتن.

5. کوردستان، هه ره له میژوو په کی دێرینه وه داگیر و دابه شکراوه. پۆله کانی نه ته وه ی کورد، له نیو نه و گهل و نه ته وانه دا، به په ره وازه یی و په رشوبلاوی ماونه ته وه. زمانی ئایین و زمانی نه ته وه سه ره ده سه کانی، به سه رددا سه پێندراوه. پێگهی زمانی کوردییان نه داوه، سه ره ده رتتی، گه شه بکا، تا کورد له سه ره ده مه جیا وازه کانی میژووی ژیا نی خۆیدا، به نازادی پتی بنووسی و به کاریتتی.

6. فارسه کان، جگه له وه ی له گهل کوردا، په ک ئایینی هاویه ش کۆیکردوونه ته وه، چ له کۆن و چ ئیستشه ش، له پرووی زمانه وه، بۆره خزمایه تییه کیان هیه. بۆیه، هه میشه فارسه کان زمانی کوردییان، به به شتی له زمانی فارسیی داناوه. به و دوو فاکته ره، هه ستی نه ته وه یی کوردیان سه رکردووه، به وه کوردیان له خسته به ردووه، گویا، کورد و فارس بران، په ک ئایین و په ک ده ولته کۆیانده کاته وه، پێوست ناکا، به کوردیی بنووسن و به خۆتین!

7. تورکه عوسمانیه موسولمانه کانیش، به ناوی ئایینی ئیسلامه وه، زمانی تورکییان، به سه ره هه موو گهل و نه ته وه کانی بنده سیاندا سه پاندبوو. په کێ له و گه لانه ش، کورد بووه. گویا، زمانی تورکیی، زمانی ده ولته یی په کگرتووی ئیسلام و خه لیفه ی موسولمانانه. بۆیه ده بی، هه ره ته نیا به و زمانه بنووسن و به خۆتینه وه. ته نانه ت نامه نووسینیش هه ره به تورکیی بووه!

8. کوردستان، وولاتیکی گهلێ پانویه رینه. پرو به ری خا که که ی زۆر

گه ورهیه. له گه ل نه وه شدا، دهسه لاتیکی په کگرتووی رامیاری نه ته وه یی کوردیی، له کوردستاندا دانه مه زراوه، تا زمانی کوردیی، له هه موو ناوچه جیاوازه کانی کوردستان بچه سپینتی و وهک زمانی خوتندن و نووسین به کاریتنری.

9. کورد خوی، وهک نه ته وه یهک له میژوودا هیچ نه بووه. هر له کونه وه، ههستی نه ته وه یی لاواز بووه. له پیناوی گه له کانی ده ورویه ریدا، قوریانی به هه موو شتیکی په نرخي خوی داوه. نایین، به شپوهیه کاری لیکردووه، (بیر و فیکری وا گوسرا بوو، نه گهر په کتی کستی، وه یا په خشانن، وه یا نامه یه کی به کوردیی بنووسیایه، بیتجگه له وه که خوی نه وه ی به دلا نه ده هات، نه بوو به جاری تیتالیی له ناو مه رمیشا.) «147.68»

له بهر هه موو نهو هویانه ی باسمان کردن، جگه له وه ی، هیندی هونراوه، به کوردیی هونراونه ته وه و به کوردیی تو مارکراون، دهقی کوردیی نووسراو، له میژوودا زور که مه. زوری زوری نه وانه ههشن، به یه کتی له زمانه کانی «فارسیی، عهره بیی و تورکیی» نووسراون. جا خوتنده واری و نووسین، گهر به زمانی دایک نه بوو، گه لتی گرفتی نه ته وه یی له گه ل خویدا دروسده کا. هر شتیکیش. به زمانی نه ته وه یی نه بوو، هر چه نده، هیندی جار، جوړه زانیاری و ناگاداریهک لای خوتنه دروسده کا، به لام، له بواری زمان و ویره دا، جوړه نامویی و نارسه نییهک په یدا ده کا. جا، گهر هر نه ته وه یهک، زمانی نه ته وه یی خوی لی قه دهغه کری، داگیرکه ران نه یه لن، به نازادیی ناخافتنی پت بکا، پتی بخوتنن، نه وه ی ده یه وی، به زمانه نه ته وه یی یه که ی خوی ده ربیری، نه ووا روله کانی نه و نه ته وه یه، تووشی نه خوشی خویه که مزانین ده بن، دو چاری هیندی گرتی سایکولوژیی ده بن، وهک مرؤقیکی لالیان لیدن، که به ته واری ناتوانن، قسه بکه ن!

بژ نه وه ی له قوناغه جیا جیا کانی میژوودا، له شپوهی «نووسین، رینوس، ریزمان و پاکیی زمان» ټکی تاییه تی بگه یین، پتووسته، به وردی سررنج، له به شه جیاوازه کانی ویره ی نه ته وه یی، نه و نه ته وه یه بده یین، نه ویش له «هونراوه، په خشان، چیرۆک، په ندیپیشینان، قسه ی نه سته ق، مه تهل، کوتار، نامه و بزوتنه وه ی رۆژنامه گهری» پتیکه اتوه.

له کۆندا، خۆتنده واری له ناو کورددا بلای نهبووه. گهر بلایشبوو، نهوا له لایه کهوه، زۆر که مېسوه و له سنووریکى ته سکدا بووه. بۆیه، هۆنه ریکى نه تهوهی گهوهی، وهک « حاجی قادری کۆی » فهرموویه تی :
 ههر کورده له بهینی کوللی میللهت
 بێ بههره له خۆتندن و کیتابهت
 یا دهلی :

میللهتی بێ کتیب و بێ نووسین
 غهیری کوردان نیه له پروی زهمین « 265-264,45 »

له لایهکی دیکه شهوه، خۆتنده واران بهرهمه وێهه یه کانی خۆیان، به زمانی کوردی نه نووسیوه. به لکوه، به یهکتی له زمانه کانی « فارسیی، عهرهبی و تورکیی » تۆمار کردوه. ههرحنده، نه تهوهی کورد سامانیکی وێهه گهلی دهوله مهندی ههیه، بهلام، وا دهرده کهوت، سامانه که مین، چونکه :

1. زۆریه یان تۆمار نه کراون و بیهروونه تهوه، پاشان فهوتاون.
 2. به کوردی تۆمار نه کراون، به لکوه، بهو زمانانهی نووسراون، به مولکی نه نه تهوانه داده نرتن. با لیتهدا، نمونه یهکی زیندوو بێنینه وه :
- پتویست ناکا، زۆر به ناخ و قسولایی میژوویهکی دوور و دیریندا شۆڕینه وه. به لکوه، نه ورۆ به ناشکرا ده بینن، نووسه ریکى گهوهی وهک « یهشار که مال »، به رهگهز کورده و خۆشی دانی پێدا ده نیت. به یهکتی له نووسه ره پایه بلنده کانی جیهان ده ژمیرری. بهلام، له بهر نه وهی، هه موو بهرهمه کانی، به زمانی تورکیی نووسیوه، له خانهی وێههی تورکییدا داده نرت. جا ئیدی ده بێ، بزانی، زمان چ رۆلێکی گهوره و گران، له مه ند کردنی که له پووری نه تهوه ییدا ده گێرتی، چ جوژه کاریکی گرنک، له نا و ناویانگی نه تهوه دهکا!

له راستیدا، تا ئێسته، زۆر پروو نیه، نه وه تهی کورد وهک نه تهوه یهک، له ناوچه کهندا پهیدا بووه و دروسبووه، ههر له سه ره تاوه، چ جوژه نه لفرییهکی به کاره یتاوه؟ به چ زمانی نووسیوتی؟ کهی خۆتندن و نووسین، له کوردستاندا بلایبوته وه؟ بهلام، نه وهی هێندتی له شاره زایانی زمان و

میثرو نووسان باسیده‌کمن، نه‌ویه، هر له کۆنه‌وه، له قوناغه جیاوازه‌کانی میثرودا، له نیتو کورددا به تاییه‌تیی له ناو ماده‌کاندا، خوتندن و نووسین هه‌بووه، گهر کورد به نه‌وی ماده‌کان دانیتین. چونکه، لهو سه‌رده‌مانه‌دا، نایینی زهرده‌شت له ئارادابوو و په‌رتووکه پیرۆزه‌که‌ی ئافیتستاش، هر به زمانی نه‌و سه‌رده‌مهی ماده‌کان نووسراوه‌ته‌وه.

ده‌بارهی نووسین، ماموستا «مه‌ردۆخی» ده‌فه‌رموی: (کوردی‌کان خوا‌ه‌نی نووسینتکی تاییه‌تیی خویان نه‌بوون، له‌گه‌ڵ په‌یدا‌بوونی خه‌تی بزماری، کورد و پارس هه‌لسوکه‌وت و نووسینیان به‌ خه‌تی بزماری بووه. «نلکه» نهلتی: «ئه‌گه‌ر کتیب و نووسراو له پاش کوردی‌کان به‌جی‌بمایه، وا چاوه‌روانه‌کرا، له‌گه‌ڵ نووسینی پاشا‌کانی هه‌خامه‌نشینی، جیاوازی نه‌بوویه. سه‌ده‌ی ده‌یه‌می پیتش زاین، پیاوی به‌ ناوی «ماسی سوراتی» په‌یدا‌بوو. به‌پیتی پیته‌ نه‌بجه‌دیه‌کان، چن پیتیکی دۆزیه‌وه و له‌ سه‌ری نووسین و هه‌لسوکه‌وت‌کراوه، که به‌ پیتی «ماسی سوراتی» به‌ ناوبانگه و له‌و پیتانه‌ نه‌چتی، که له‌ سه‌ده‌ی شه‌شه‌می زاینی دۆزراوه‌ته‌وه، که «پیتی ناو‌تستا» ی پتی نهلتن تا نزیکي سه‌رده‌می هاتنی نایینی ئیسلام، پیتی ماسی سوراتی، له‌ ناو کوردا به‌کارهاتوو و له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، خه‌تی «ئارامیی، سریانی و یونانی» یان به‌کاره‌یتناوه. (81, 106) نه‌مه نه‌وه‌مان بو‌ ده‌رده‌خا، که پیتش زاین، نووسین له‌ ناو کورددا هه‌بووه.

هه‌روه‌ها، «عه‌بدوللا قه‌ره‌داغی» له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌لتی: (سه‌رزه‌میني ماد، له‌ سه‌ده‌کانی چه‌وتهم و شه‌شه‌می پ.ز.دا، سه‌رچاوه‌یه‌ک بووه، که هوشیاری نایینی و فه‌لسه‌فه‌ی لیوه‌ بلاوه‌کردوو و بو‌ته‌ بنگه‌ی پیتشکه‌وتنی فه‌ره‌ه‌نگی و نایینی. له‌ هه‌زاری یه‌که‌می پ.ز.دا، خه‌ت و نووسین له‌ سه‌رزه‌میني مادا هه‌بووه. ماناییه‌کان خویان خه‌ت و نووسینیان هه‌بووه. له‌وانه‌یه، له‌ ئۆزارتویه‌کانیان وه‌رگرتی. گومانی بو‌ ده‌چتی، که جو‌ری بووه، له‌ نووسینه‌ بزماریه‌کان. له‌ سه‌ده‌ی چه‌وته‌می پ.ز.دا، ماده‌کان خه‌ت و نووسینیان هه‌بووه. هه‌مان خه‌ت و نووسینه، که ئه‌م‌رۆ به‌ خه‌تی کۆنی پارسی یان «خه‌تی هه‌خامه‌نشی - ریزی یه‌که‌م» ی داده‌نیتن. له‌ راستیدا، نه‌مه‌ ره‌گه‌زی مادییه. خه‌تی بزماری «پارسی کۆن»، له

سهردهمی کورشی دووم و ناوه‌راستی سه‌دهی شه‌شه‌می پ.ز.، زۆر باو‌بووه. «40,65 - 41» هه‌روا، له‌شوتنیکی دیکه‌شدا ده‌لتی: (خه‌تی میخی «پارسی کۆن» له‌سهردهمی کورشی دووم و ناوه‌راستی سه‌دهی شه‌شه‌می پ.ز.دا زۆر باو‌بووه. ئهم وته‌یه‌که‌متر پتی تیده‌چی، که‌ئیمپراتۆری گه‌وره‌ی ماد، رینوس یان نووسینی تاییه‌تی خویان نه‌بووبی و پارسه‌کان خه‌تیان بووبی. «89,65 - 92».

ئەم بۆچۈنە، دوو لايەنى ھەيە. يەكەم: نووسەر پىيمان ئالتى، ئەم زانىارىئەنى لە كۆتۈە ھىئاو؟ چونكە، دەسى بۆ ھىچ سەرچاوەيەك پانەكيتشاو! دووم: ھەر دوو بۆچۈنەكە، جەخت لە سەر ئەو دەكەن، ھىل و نووسىن لە سەردەمى مادەكاندا ھەبوو. چونكە، گەر ئەو ھىلە، لە سەردەمى مادەكاندا نەبووت، ئەدى لە سەردەمى دواى ئەواندا، كى پەيدا بوو؟ لە كۆتۈە ھاتوو؟

به‌لام، دواى زايين جوړتيكى ديكه بووه. به تايه‌تیی، كاتې نايینی ئیسلام له ناوچه‌كه‌دا بلابووه، گوزانكاریه‌كى گه‌لې گرنګ، به سهر هیل و نووسینی كوردیدا هاتوه. نوو گوزانكاریه به شیویه بووه، زمانی كوردیی، له گیتراوټكی گه‌وره‌دا راگرتوه. وهك ماموستا «مهردوخی» ده‌لټ: (پاش بلاوونه‌وه‌ی نايینی ئیسلام و پیدابوونی ده‌سه‌لاتیان له كوردستاندا، پیسته «كوردیی و بزماریی و نارامیی و یونانییه‌كان»، به ته‌واوی له بیړچوونه‌ته‌وه و به‌كار نه‌هیتراون. له بریتیان خه‌تی - كوفیی - به‌كاره‌یتراوه..... پاش پیدابوونی خه‌تی «ته‌علیق» كورد و فارس، ههر دووكیان بهم خه‌ته نووسیویانه و لیتره‌دا بۆمان ده‌رده‌كه‌وئ، كه له نووسینیشدا شانه‌شان بوون) «106، 82»

عەرەبەھا، نەم پیتانەش، بە شتووەیهکی بەردەوام، لە گۆژاندابوون. چونکە، عەرەبەکان بە پیتی جیاواز دەیاننووسی، یەک جوړه پیتی یە کگرتوویان نەبوو، تانەو پیتە ی قورنانی یێ نووسرایەو، وەک پیتی یە کگرتووی ئێهات. (عەرەبی یە مەن لە کۆنەو بە نووسینی « مەسند » وە عەرەبی شام بە نووسینی فینیقیی وە عەرەبی حیزاز بە نووسینی سریانیان نووسیوە. کە ئایینی ئیسلام پەیدا بوو، قورنانی پیرۆز بە نووسینی کوفیی نووسرایەو.

ئەو نووسىنەش زۆر دەسكارى تىدا كراو، بۆرتىك و جوانى تاكوو گەشتتۆتە پلەي ئىمىرۆ. ھەروەھاش سەر و بۆر و ژىر و شەددە و ھەمزە و خالەكان بۆپىتەكان دانرا لە لاين مامۆستاي يەكەم « ئەبۇ ئەسود ئەلدەولى » و « نەسیر بن عاسم » و « يەحيا بن يەعمەر » و « خەلیل بن ئەحمەد ». پاش ماوئەيەك نووسىنى « نەسخ » و « سابت » و « رقعة » و « دىوان » و « عەرەبىي » و فارسىي پەيدا بوو، كە ئەو نووسىنانە لەو پەرى جوانىيەوئە. » (8, 63) ديارە، لە ھەر سەردەمىكدا، ئەو پىتانەي، بۆ نووسىنى زمانى كوردىي بەكارھىتاون، پىتەپىتى ئەم گۆرانكارىيانەي، بە سەر پىتە عەرەبىيەكاندا ھاتون، ئەوانىش گۆران.

دەريارەي ژياندنەوئەي زمانە ئىترانىيەكانى ژووروى رۆژاوا، « زوبىرب. ۱. » دەلتى: (مىژووى ئەم ژياندنەوئە، سەبارەت بە زمانى كوردىي، بۆ سەددەي دەيەمى زايىن « يا دواتر » دەگەرپتەوئە. شاعىرە ناودارەكانى كوردىش، وەك: « بابا تاھەرى ھەمدانىي، عەلى ھەربىي، شىخ ئەحمەدى جىزىي »، دەسى بالايان لەم كارەدا ھەبوو. ھەر دوو كۆمەلەكەش « ئىترانىيەكانى ژووروى، خوارو » لە جىياتى پەھلەوى كۆن، ئەلفوئىي عەرەبىيان بۆ نووسىن بەكارھىتاوئە. بەم جۆرە مىژووى زمانى كوردىي، بەبى پچران لە ھەر سى قوناغەكەدا، بوو بە مىژوويەكى ئاشكرا و ديار، كە بە زمانى ئاقىستا، لە سەددەي ھەوتەمى پ. ز. دا دەسپىتەكرد و لە پەھلەوى ئەشكانىدا، قوناغى دووئەمى كۆتايى پى ھات و سەرلەنوئ لە قوناغى سىيەمدا، بە زمانى ئىستەي كوردىي سەرىھەلدايەوئە و ژىايەوئە. » (85, 58)

بەلام، « فیلچیتسكى » لە « نەژادى كورد » دا، لە دوو جىگەي جىاوازا، باسى نووسىنى كوردىي كوردوئە و دەلتى: (كۆنترىن ئاسەواری ئەدەبىياتى كوردىي « شىنى و ئىرانكردنى كوردستان لە لاين عەرەبەكان » وەيە و بەشىكى بە رىئووسى ئارامىي لە سەر پىستى ئاژەل نووسراوئەوئە و لە بىستەكانى ئەم سەددەيدا لە سولەيمانى دۆزراوئەوئە. ئەم پارچە بەرھەمە، كە بايەخى مىژوويى و ئەدەبىي يەكجار زۆرە، باسى ئەوئە دەكات، چۆن عەرەبە موسولمانەكان پەرستگەي ئاگريان لە ھەموو كوردستان و ھەروەھا شارەزووردا، واتە: لە ناوچەي كاركادا، رووخاندوئە. » (246-245, 76)

له جیگهی دووه میشدا ده لئی :

(کۆنترین زانیاری ئیمه، ده یاری زمانی کوردیی، له پرووی گه شه سهندنی میژوویی یهوه، له « شینی هیرشی عه ره به کان » که ره شید یاسمی پارچه یه کی لئ بلا و کردۆتهوه، تێپه ر ناکات. هه ر چهنده، ئهم پارچه شیعه که مهبی، به لام، رێگه مان ده دا، بلیتین: زمانی کوردیی، له چه رخی ساسانییه وه، زۆریه ی ئهو سیما تاییه تی یانه ی خۆی، که له ماوه یه کی دره نگتردا پتیه وه دیار بوون، هه بوون و له زمانانی ئیرانی تریان جیا ده کرده وه. که واته، له سه ده گانی شه شم و هه وته می زاینه وه، ئیمه ده توانین، وه کوو میلله تیکی خاوه ن زمانی سه ره خۆ، باسی کوردان بکه یین.) « 295، 76 - 296 » لیره دا، به پتوسیتی ده زانین، به شی له و هۆنراوه یه ی باسی کاره ساته که ده کا، وه ک خۆی رایگوێزین :

هرمزگان رمان اتران کۆژان

ویشان شارده وه کۆره گوران

زۆر کار ارب کردنه خاپور

گنای پاله هتا شاره زور

شنو و کینیکا و دیل به شینا

میری و ازا تلی دروی هوننا

روشت زردشتره مانوه بیکس

بزیکا نیکا هورمز و هیوچکس « 447، 76 »

ههروه ها، « مه ردۆخی، ره شید یاسمی » و چه ن که سیتی دیکه ش، باسی

ئهم « شینه » یان کردوه. هه ر ئهم هۆنراوه یه، مامۆستا « مه ردۆخی » به

شیوه و رتنووسیتی دیکه نووسیوتی :

هۆرمزگان رمان ناتران کۆژان

ویشان شارده وه کۆره گۆره کان

زۆر کار تاره ب کردته خاپور

گه ناو پاله هتا شاره زور

شنو و کینگان وه دیل بشینیا

میرد و نازاتای ژه پرووی هۆنیا

رەوشت زەردشت مانەوە بیتکس
بەزییکا نیکا هورمز و هوپچکس «93، 106»

بەلام، بە باوەری هیندی نووسەر و پووناکییری کورد، کۆنترین هۆنراوەیەک لە میترووی کورددا دیاریت، هۆنراوەکانی «بابا تایەری هەمەدانی» ن. (کۆنترین بەلگەی نووسراوی کوردیی، لە دەوری تازه‌دا، چوارینەکانی «بابا تایەری عوریان» لە سەرەتای چەرخێ یازدەیه‌می عیسایی لە «هەمەدان» ی ئێسته - هەگمەنای پاتەختی مادەکان - بە لەه‌جەیی جنووبیی دایناوون.) «36، 70» دەربارەی میترووی ژبانی «بابا تایەر»، «زوبیترب» دەلتی: (بابا تایەر لە سالی «935 ز» دا لە دایکبوو. لە «1010 ی ز» دا کۆچید و ایی کردوو. «86، 58» پاشان هیندی هۆنەری دیکەیی وەک: (عەلی حەریری لە سەدەی یازدە و فەقێ تەیران «1307 - 1375» ز. و مەلای جەزیری «1407 - 1481» ز. و ئەحمەدی خانیی «1650 - 1706» ز. دئی) «50، 49، 106» بەلام، زمانی نووسینی کوردیی، کەمێ درەنگتر بەکارهێنراوە. لەو بارەیه‌وه پڕۆفیسۆر «قەناتی کوردۆ» دەلتی: (نووسینی کوردیی کۆن، کە بە دەسی ئێمە گەیشتوو، بۆ هەر دوو چەرخێ دە و یازدەیی زایینی دەگەڕێتەوه. تۆری کلاسیکی کوردیی، لە سەدەکانی کۆن و ناوەراستی زاییندا، بە زاراوەی باکووری بوو. لەو سەدانه‌دا پەرتووکی «تیۆری، میترووی، فەلسەفیی و ئایینی» دەنووسران.

فەقێ تەیران «1302 - 1375» ز، مەلای جزییری «1407 - 1481» ز، ئەحمەدی خانی «1650 - 1706» ز، سماییلی بایەزید «1642 - 1709» ز، پەرتۆبەگی هەکاری «لە سالی 1808 ز دا مردوو»، مەلای بایەزیدی «لە نیوێ یەکەمی سەدەی نۆزدەه‌م» و ئەو ناوێدا، بە زاراوەی کرمانجیی ژووورو نووسینەکانی خۆیان نووسیوه. «36، 81»

هەر وەها، «مەسعوود محەمەد» دەلتی: (بەپیتی سەرچاوەکان «ئێبن وحشیه» پیش نزیکەی هەزار سال، پەرتووکیکی لە سەر دۆزینەوی ناو، بە زمانی کوردیی نووسیوه. ئەمەش کۆنترین نووسینێکە، لە کوردیدا بەر گۆتمان کەوتبێ. پاشان هیچ نووسینێکی دیکەمان گۆی لێ نابێ، تا سالی هەزاری کۆچی، «1592 ز - نووسەر» عەلی تەرمایخی، پەرتووکی

له سەر پێژمانی عەرەبیی، بە زمانی کوردیی دادەنێ. هەرۆه‌ها، له نووسیندا، زیانەدین مەولانا خالیدی شارەزووری، که له نێوان سالی «1193 - 1242 ک/ 1779 - 1826ز» دا ژیاوه، پەرتووکی «عەقیدەنامە‌ی کوردیی» (داناوه...) «50, 108».

«زوییحی» دەلتی: (ووتمان: چوارینەکانی «بابا» کۆنترین بە‌لگە‌ی نووسراوی کوردییە که بە دەستەوه‌ ماوه، بە‌لام بۆ ئەوه‌ی ئاساری له‌ناوچوون، ووتە‌یه‌کی دوکتۆر عەبد ئە‌لمە‌لیم منته‌سر ده‌خەینه‌ بە‌رچاو. دوکتۆر له‌ ژماره‌ 220ی مانگی ته‌م‌سووزی سالی 1975ی گۆڤاری «ئە‌ل‌عەرەبیی» چاپی کۆیتدا ووتاریکی به‌ ناوی «ئێ‌بن وه‌حشیه‌ و کتابة‌ فی ئە‌لفلاحه‌ و هو نه‌قدم ئە‌ل‌کتب فی ئە‌ل‌عەرەبیه‌» نووسیوه‌ ده‌لتی:

«... زۆریه‌ی پەرتووکه‌کانی له‌ زمانی نه‌یه‌تییه‌وه‌ وه‌رگێراوه‌، جگه‌ «شەوق ئە‌لمسته‌‌هام فی مه‌عرفه‌ت رموز ئە‌لاقلام»، هێچی دیکه‌ی له‌ به‌ره‌مه‌کانی خۆی به‌ عەرەبیی بلاو نه‌کردۆته‌وه‌. لهم دوا پەرتووکه‌یدا گوتوویه‌تی: که پەرتووکیکی به‌ زمانی کوردیی له‌ سەر دۆزینه‌وه‌ی ئاو و چۆنیتی ده‌ره‌یتانی له‌ زه‌وییه‌ نه‌ناسراوه‌کاندا نووسیوه‌.»

«گیوی موکریان» یش له‌ فهره‌نگی مه‌هاباددا «ل 771 و 772» ئە‌م باسه‌ی درێژتر به‌یانکردوه‌ و به‌پیتی نووسینی ئە‌وان «ئێ‌بن وحشیه‌» کتیبی «شەوق ئە‌لمسته‌‌هام ...» ی له‌ 241ی کۆچیدا نووسیوه‌، «855- نوسەر» دیاره‌، که له‌ دوایی ئە‌م پەرتووکه‌یدا باسی وه‌رگێرانی پەرتووکیکی کوردیی ده‌کا، ئە‌م کاره‌ی ده‌که‌وته‌ پێش نووسینی «شەوق ئە‌لمسته‌‌هام» و پەرتووکی له‌ سالانی سه‌ره‌تای چه‌رخ‌ی سییه‌مدا به‌ ده‌ست خە‌لکه‌وه‌ بووی، هیچ نه‌بێ، ده‌بێ، چەن سالتی به‌ سەر دانانیدا تیپه‌ریبێ، بۆیه ئە‌م پەرتووکه‌ کوردییە‌ی «با ناوی لی بن‌تین ئاوانامه‌» که «ئێ‌بن وحشیه‌» کردوویه‌ به‌ عەرەبیی به‌ لانی که‌مه‌وه‌ ده‌بێ له‌ سالانی دوایی چه‌رخ‌ی دووه‌مدا (هه‌زاره‌ی) «38, 70».

«که‌مال فوواد»، ده‌ریاره‌ی زمانی نووسینی کوردیی و پەرتووکه‌که‌ی ئێ‌بن وه‌حشیه‌ ده‌لتی: (زمانی نووسینی کوردیی، له‌ سه‌رده‌میکی دره‌نگدا نه‌بێ، به‌کار نه‌هێنراوه‌. کۆنترین ده‌قی کوردیش، بۆ سه‌ده‌ی شازده‌ و حه‌فده‌

ده‌گه‌پیتسه‌وه ... هەر قسه‌یه‌کیش پیش نه‌و می‌ژووه، ده‌باره‌ی ده‌قی نووسراوی کوردیی بکری، بێ به‌لگه‌یه. نه‌و « نه‌لفویێ کوردیییه‌ی » ئیبن وه‌حشیه نه‌لنه‌به‌تی « چه‌رخێ نۆیه‌م » له‌ په‌رتووکه‌که‌یدا « شه‌وق نه‌لمسته‌هام فی معرفت رموز نه‌لاقلام » باسیکردووه، نه‌لفوییه‌کی دروسکراوه، می‌ژوو هیچ شتی ده‌باره‌ی نازانی (...) « 6,98 » که‌چی، هەر دوکتۆر خۆی، که‌می دواتر، ناکۆکیی له‌گه‌ڵ قسه‌کانی پیتشوری خۆیدا په‌یداده‌کا و ده‌لتی: (زمانی نووسینی کوردیی، یه‌که‌م جار، له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌دا به‌کاره‌یتراوه.) « 13,98 » پاشان، چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌ سه‌ر (مه‌لامه‌حمودی بایه‌زیدی 1797 - 1858 / عادات و رسوماتنامه‌ی نه‌کراویه، شیخ حوسینی قازی 1794 - 1871 / مه‌لودنامه و هه‌روه‌ها، رۆژنامه‌ی کوردستان له‌ ده‌روه‌ی وولات 1898 - 1902) دینیتسه‌وه.

هه‌روه‌ها، ده‌باره‌ی زمانی نووسینی کوردیی، د. « جه‌مال نه‌به‌ز » یش ده‌لتی: (هەر چه‌نده، به‌ داخه‌وه نازانی، له‌ که‌یه‌وه به‌ کوردیی ده‌نوسری. به‌لام، ئاشکرایه، پاش نه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام له‌ کوردستاندا بنجی خۆی داگوتا، کورده‌کانیش وه‌ک فارسه‌کان، ده‌سیانکرد به‌ به‌کاره‌یتانی نه‌لفوییه‌ی عه‌ره‌ییی بۆ نووسینی زمانه‌که‌یان. هەر چه‌نده، نه‌و به‌لگانه‌ی تا ئیسته به‌ ده‌سه‌وه‌ن، واته: نه‌و تیکستانه‌ی بۆمان ماونه‌ته‌وه، سه‌رده‌می نووسینه‌وه‌یان له‌ چه‌ن سه‌د سالتی تێپه‌ر نابێ، به‌لام نه‌ز له‌و باوه‌ڕه‌دام، که‌ می‌ژووی نووسینی کوردیی، گه‌لتی له‌و تیکستانه‌ کۆنتره، که‌ پیمان گه‌یشتون و نه‌و به‌لا و کویره‌وه‌رییانه‌ی به‌ سه‌ر کوردستان هاتوون، بوونه‌ته‌ هۆی له‌نیوردنی به‌شیکێ زۆری نووسینه‌ کۆنه‌کان و بگه‌هه‌مووی. چونکه‌ با زۆر دوور نه‌ڕۆین، گه‌ر نه‌لیکسانده‌ر ژابا « 1801-1894 » ی پروس و چه‌ن نه‌ورویایی یه‌کی دی نه‌بوونا‌یه، که‌ که‌له‌پوری نه‌ته‌وه‌یی کورد له‌ سه‌ده‌کانی 17، 18 و 19 و ته‌نانه‌ت بیسته‌میشدا کۆکه‌نه‌وه، سا هەر یه‌که به‌ نیازتیکێ جیاوازه‌وی دی، نه‌وا نه‌مڕۆ ئیسه، زۆریه‌ی زۆری به‌ره‌می هۆنه‌ر و نووسه‌ره‌کانی راپۆردوومان پێ نه‌ده‌گه‌یشت. نه‌وسا وامانه‌زانی، که‌ هەر نه‌بوون. بۆ شایه‌تییه‌ی قسه‌م: نه‌مڕۆ له‌ چ جێیه‌کی کوردستاندا، ده‌سنووسی کتییی « عادات و رسوماتنامه اگرادیه و اصول نظامات

کرمانجی «ی مه لا مه حموودی بایه زیدی ده سده که وئ؟ یا کئی ههر نیتوی مه لا مه حموودی بایه زیدی بیستبو، «که له ده وروبه ری 1790 دا ژباوه»، بهر له وهی کتیبه که ی له لایهن زانای تیکۆشه ری ئۆکراینی، «مارگریت رۆدینکو» وه بلاو بکرتیه وه؟ له بهر نه وه له و باوه ده دام، که گه له تیکستی کۆنبوون و له گه ل لیشاوی رۆژگاردای له نیوجوون و هیندی کیشیان ههر به نه نه سهست له نیوبران. به تایبه تیی چونکه چاپ و چاپه مه نیش نه بووه، له نیوبردن یه ک دوو دانه ی ده سه ته له کتیبیک، شتیکی یه کجار هاسان بووه له رابورد و دا. (79-78، 23) ده رباره ی نووسینه که ی ئیبن وه حشییه ش ده له: (ئه وه ی راستیی، تاقه سه رنجیکی کورتی ئه و کتیه، که به عه ره بی نووسراوه ته وه، بۆمان ده رده خا، که نابێ عه ره بی زانیکی به نیوانگی وه ک ئه حمه د کور ی وه حشییه ی نه به تی نووسیه تیه وه، به لکوو ده بی، بیگانه یه ک ریکه خسته بی، که عه ره بی ش باش نه زانی بی. (111، 23) پاشان ده له: (به زووته وه ی رۆشن بیرانه ی نه ته وه ی یانه «...» له نیو کورددا میژوویه کی کۆنی نییه. هه مووی په نجا شه ست سالتیکه که زمانی کوردی بۆ نووسین و کاروباری گشتی که و تۆته نیوانه وه. به داخه وه زرو فی سیاسیی رۆژه لات ی نیوه راست پاش جهنگی جیهانی یه که م هه لیک ی وای بۆ نه ته وه ی کورد هه ل نه خست که بکاری «بتوانی» زمانه که ی خۆی به شتیه یه کی ره سمیی به کاری بیتی و ئه وه بو له هه موو کوردستاندا ته نیا کورده کانی عیراق و یه کیتی سو فی هت بوون که توانییان به زمانی خۆیان بکه ونه نووسین و په ره ی پتی بدن و لیان نه پچر نه وه. (80، 24) به کورتیه که ی ده توانین، بلتین: به پیتی ئه و زانیارانه ی له سه ره وه پاشمان کردن، له کۆندا تا سه ره تای سه ده ی سیازده یه م، زۆریه ی «نوسه ر، هۆنه ر و زاناکانی کورد»، زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیان، به ته وایی پشگۆیه خسته بو، به لام (دوای ئه و میژووه، له هیندی ناوچه ی کوردستاندا، رده ورده، بارودۆخه که گۆرا. نووسه ر، هۆنه ر و زاناکانی کورد، به ره مه مه کانیا ن به زمانه نه ته وه یی یه که ی خۆیان بلاوده کرده وه، به و شتیه هه ولیان ده دا، ئه و جیچۆلییه ی نووسه ره کانی پیتش خۆیان به جییا نه یشتبو، پر یکه نه وه. (339، 97)

هه‌لبه‌ته، ئه‌م باره ناله‌باره‌ی زمانی کوردیی تیکه‌وتوه، له ئه‌نجامی گه‌لی
هۆی « پامیاری، کۆمه‌لایه‌تیی و ئایینی » دا په‌یدا‌بووه. به‌لام، فاکته‌ری
تایین، له هه‌موو فاکته‌ره‌کانی دیکه کاریگه‌رتر بووه. چونکه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی
تایینی ئیسلام، له کوردستاندا بلا‌وی‌وه، رۆ‌له‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، هێنده
بۆ‌تایینه‌که به په‌رۆش‌بوون، به تایه‌تیی زاناکانی کورد، هه‌موو توانای
خۆیان بۆ‌تیکه‌یشتن و تیکه‌یاندن، بۆ‌گه‌شه‌پێکردن و په‌ره‌پێدانی ئایینی
ئیسلام ته‌رخانه‌کردوه، زمانه‌که‌ی خۆشیان پشگۆت‌خستوه. بۆ‌یه، له
ئاکامدا ده‌لێم: گه‌ر هه‌ر له کۆنه‌وه کورد، زمانی خۆتندن و نووسینی
هه‌بوایه، هه‌لبه‌ته ئه‌و هه‌موو ناودارانه‌ی کورد، ئه‌ورۆ ده‌ناسران، چه‌ندین
به‌ره‌همان له سه‌ر « میتروو، هونه‌ر، وێژه، تایین » و باب‌ه‌ته جیا‌وازه‌کانی
دیکه‌ی نووسین، به زمانی کوردیی ده‌بوو! گه‌ر ئه‌و لێک‌دا‌بران و
په‌چرا‌ندانه‌ش روویان نه‌دایه، هه‌لبه‌ته ئه‌ورۆ، زمان‌تیک‌ی یه‌ک‌گرتوی
نووسینه‌مان ده‌بوو! لێ‌ره‌دا، ئه‌وه‌ی به لای ئێمه‌وه زۆر گرنگه، ئه‌وه‌یه، ئایا
زمانی نووسین و خۆتندنه‌وه، که‌ی به ته‌واویی لای کورد په‌یدا‌بووه؟ هه‌ر
چه‌نده، زمانی کوردیی، به درێژایی میترووی کورد له نا‌وچه‌که‌دا هه‌بووه و
کورد نا‌خاقتنی پێ‌کردوه، به‌لام، ئه‌و هه‌له گه‌وره میترووی یه‌ی بۆ‌گه‌لانی
دیکه‌ی نا‌وچه‌که هه‌لکه‌وتوه، بۆ‌کورد نه‌په‌خساوه، تا له سه‌رده‌م‌تیک‌ی
کۆنه‌وه، ئه‌لفویتی تایه‌تیی خۆی هه‌بێ و پیتی بن‌روستی. به‌لکوو، هه‌موو
ئه‌و « نووسین، زانیاری و به‌لگانه‌ » ی هه‌یه و له به‌رده‌سدان، به زۆری بۆ
سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم ده‌گه‌ڕێنه‌وه. ئه‌گینا پێش ئه‌و میترووه، شت‌تیک‌ی
وامان دیاره نییه. (نووسینیش وه‌ک گه‌لی شتی دیکه وایه، به گه‌لی
قوناغدا تێپه‌ریوه، هه‌ر له نووسینی « هێرۆ‌غلیفی » و « بزماری » وه
بیگه‌ر، تا به « ئه‌لفویتی » ی ئاسایی ئه‌ورۆ ده‌گا و له‌جیهاندا باوه، هه‌ر
پێته‌ی ده‌نگی له ده‌نگه‌کانی زمانان پێشاندده‌دا و « ژماره‌یه‌کی که‌م نه‌بێ،
زمانه‌کانی م‌رو‌ث سه‌رده‌می نه‌خشک‌دنیان ده‌س نه‌که‌وتوه، زۆریان هه‌ر
به سه‌ر زارانه‌وه ها‌تو‌چ‌یان‌کردوه. مه‌رجی بن‌چینه‌یی بۆ‌ژیانی زمان‌تیک‌ی
دیاریکراو ئه‌وه‌یه، قه‌سه‌ی پێ‌بک‌ری، نه‌ک نه‌خشک‌ک‌ری. نه‌ک به
نه‌خشونیگار برا‌زین‌دری‌ته‌وه. » (345,64)

جا گەر له كۆندا، به هەر شتیه بووی، زمانی کوردیی به زمانی خوتندن و نووسین دانی، ئەوا ئەورۆ ئیمه، تەنیا وەك باستیکی تیووری وشك و ناداری میژوویی، كهلكی لێ وەردهگیرن. بەلام باشتروایه، بزانی، ئەم زمانه‌ی ئەورۆ، له پارچه جیاجیاکانی کوردستاندا، وەك زمانی نووسین و خوتندنه‌وه به‌کار دێنرێ، له‌كه‌یه‌وه سه‌ریه‌لداوه؟

كه‌مێ له‌مه‌وه‌ر گوتمان: نووسین و خوتندنه‌وه به‌ زمانی کوردیی نه‌بووه. چونكه له‌ كۆندا، وەك ئەورۆ له‌ کوردستان، خوتندنه‌كه نه‌بووه. به‌لكوو، پۆله‌كانی نه‌توه‌ی کورد، له‌ سه‌ر ده‌سی مه‌لا و شتیه‌كاندا، به‌ زمانه‌كانی «فارسیی، عه‌ره‌بیی و تورکیی» خوتندووایه. له‌ بری خوتندنه‌كه، «قوژینی حوچه، سه‌ر سه‌كۆی مزگه‌وت، سووچی ته‌کیه و خانه‌قاکیان»، وەك خوتندنه‌كه‌ی نایینی به‌کاره‌یناوه. شاگرد و فه‌قی ئایینییه‌کانیش، هه‌موو شتیکیان، هه‌ر به‌یه‌کتی له‌و سێ زمانه‌ خوتندوو و نووسیوه، به‌ره‌مه‌کانیشیان هه‌ر به‌و زمانانه‌ نووسیوه‌ته‌وه و کاروباری پۆژانه‌ی ژیا‌نی خوشیان پێ را‌ییکردوه. له‌به‌رئوه‌وه، به‌ شتیه‌یه‌کی ئه‌کا‌دییمیانه، خوتندن له‌ ناو کورددا به‌ پتوه نه‌چووه. به‌لكوو، پتر له‌ شتیه‌ی خوتندنی ئایینیدا خۆی نواندوه. بۆیه، زۆری زۆری خوتنده‌وار و مه‌لاکان، زۆر بایه‌خیان به‌ زمانی کوردیی نه‌داوه، به‌لكوو را‌ژه‌ی زمانه‌کانی دیکه‌یان کردوه، زۆری کاتی خۆیان، به‌ زمانی ئایین و پترزمانی عه‌ره‌بییه‌وه به‌ سه‌ربردوه، هه‌ر (خه‌ریکی ئه‌رتی بابیه‌ی ناو مزگه‌وته‌کان بوون و خۆیان به‌ سه‌رف و نه‌حوی هیچ‌چو‌بو‌چه‌وه خه‌یککردوه. «زه‌ره‌به‌ عه‌مرو زه‌یدا» یان کوردبو به‌ وێردی سه‌رده‌میان، ته‌نانه‌ت شیعی هه‌له‌یه‌رکیتی ئاهه‌نگه‌که‌شیان که ئیجازه‌یان نه‌درایه، بریتیبوو، له‌ «عه‌فاریت جه‌مه‌عی عف‌ریته، بۆت مرده‌م لانه‌کتی!»

(33-32، 44)

له‌به‌رئوه‌وه، زمانی کوردیی به‌ ته‌وا‌یی پشگو‌تخه‌رابوو، هێندێ جار، گه‌ر یه‌کتی به‌ کوردیه‌یه‌کی ره‌وان بینوسیایه، گالته‌یان پێ ده‌کرد، یا به‌ گاوریان داده‌نا. بۆیه، ئەو خوتندنه‌کیانه نه‌یان‌توانیوه، به‌ ته‌وا‌ویی، را‌ژه‌ی زمان و وێژه‌ی کوردیی بکه‌ن. به‌لێ راسته، له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا، خوتندنه‌کی ئایینی له‌ کوردستاندا هه‌بووه و ئیسته‌ش هه‌یه، (به‌لام، ئەو خوتندنه‌کیانه، بۆ

خزمه‌تی زمان و نه‌ده‌بیاتی کوردیی نه‌بوون و نین. هر چه‌نده، نه‌و
 ده‌رزانه‌ی له‌ مزگه‌وته‌کاندا خوینراون، به‌ کوردیی لیک‌دراونه‌ته‌وه، به‌لام نه‌مه
 تنیا بۆ تیگه‌یان‌دنبووه، نه‌ک بۆ خزمه‌تی زمانی کوردیی. له‌به‌رئه‌وه، هر
 مامۆستایه‌ نه‌و کوردییی به‌کاره‌یتاوه، که له‌ ماله‌وه‌ قسه‌ی پتی کردووه. (11,23)
 «اته: له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، زمانی کوردیی تنیا بۆ ناخافتن
 به‌کاره‌یتراوه. هیندی جاریش هۆتراوه‌ی پتی نووسراوه.

کاتی خویندنگه‌ ده‌وله‌تیییه‌کانیش دامه‌زراون، خویندکاره‌ کورده‌کان، هر
 به‌و زمانانه‌ خویندووایانه. چونکه، تا دوا‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان،
 هرگیز له‌ کوردستاندا، خویندنگه‌ی کوردیی نه‌بووه. مه‌گه‌ر تنیا، نه‌و
 خویندنگه‌یه‌ی «عه‌بدوله‌زاق به‌ درخان» له‌ شاری «خوی» کردیه‌وه،
 نه‌ویش بۆ ماوه‌یه‌کی کورتبوو، له‌ «1913/10/24» دا‌خرا.

هه‌روه‌ها، په‌رتووک‌ی زانستانه‌ی تاییه‌تی، به‌ زمانی کوردیی بۆ
 خویندکاران چاپ نه‌کراوه. به‌لکوو، نه‌وه‌ی هه‌شبووه، تنیا چه‌ن
 په‌رتووک‌یکی که‌م و ناوه‌پۆک پوچه‌لبووه. هر چه‌نده، هیندی پۆژنامه‌ و
 گوڤارمان هه‌بووه، تا نه‌ندازه‌یه‌کی باشیش، له‌ پژه‌کردنی زمانه‌که‌مان
 که‌مه‌تر خه‌مییان نه‌کردووه. به‌لام، پۆژنامه‌ی کوردیی به‌ شتیه‌یه‌کی
 پیکویتی، به‌ردوام و فراوان ده‌ر نه‌چووه. به‌لکوو، هه‌موویان ته‌مه‌نکورت
 و لاوازیوون. بۆیه‌ نه‌یان‌توانیوه، پژه‌ی زمانی کوردیی به‌ گشتیی و یه‌کتی
 له‌ دیالیکته‌ سه‌ره‌کییه‌کان به‌ تاییه‌تی بکه‌ن.

کاتی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان ته‌واووو، له‌ باشووری کوردستان، باریکی
 نوێ دروسبوو. له‌ سه‌رده‌می فه‌رمانه‌ه‌وایی «شیخ مه‌حمودی به‌رزنجیی»
 زمانی کوردیی، وه‌ک زمانیکی سه‌ره‌خۆ، له‌ نووسین و خویندنه‌وه‌دا
 به‌کاره‌یتراوه. سه‌ره‌تا، پێنوسی فارسیی به‌کار‌دینرا. (له‌ پێگه‌ی
 لاسایی‌کردنه‌وه‌ی پێنوسی فارسیی و توکیی، هه‌موو که‌موکوپیی و
 گیروگرفته‌کانی نووسینیشیان ها‌تۆته‌ ناو نووسینی کوردیی و له‌ ماوه‌ی نه‌م
 چه‌شتا سه‌له‌ی دوا‌یدا، به‌ره‌به‌ره‌ هه‌ست به‌م گیروگرفته‌نای نووسین
 کراوه. نه‌وه‌نده‌ی مومکین بوو، له‌ گۆپی هه‌لگیراوان و نه‌لفوتیه‌که‌ زی‌اتر
 و با‌شتر، له‌ گه‌ل تاییه‌تییه‌کانی زمانی کوردیی گونج‌یتراوه. (69,70)

گەر باسی پۆلى بزوتنه‌وهی پۆژنامه‌گه‌ریی بکه‌ین، ده‌بینین: پۆژنامه‌گه‌ریی له‌ بوا‌ری نووسین و پلا‌ژه‌کردنی زمانی کوردیدا، له‌ دوا‌ی هۆنراوه‌وه‌ دێ. چونکه، گه‌ر کۆنترین نووسراوی کوردیان، له‌ شتیوه‌ی هۆنراوه‌کانی «بابا تایه‌ر» دا، پێگه‌یشتی، نه‌وا یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی «کوردستان»، له‌ سالی «1898» دا ده‌رچوو. هه‌ر چه‌نده، پۆژنامه‌که‌ به‌ پێنوس‌سی کوردی نه‌نووسراوه، به‌لکوو، به‌ پێنوس‌سی تورکیسی ده‌رچوو. به‌لام، به‌ یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی داده‌نری. چونکه، دا‌کوکی له‌ مافه‌ په‌واکانی نه‌ته‌وه‌ی کورد کردووه، بۆ سه‌ربه‌خوی کوردستان و ژيان‌دنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد کۆشاوه.

هه‌ر چه‌نده، نه‌ته‌وه‌ی کورد نازاد نه‌بووه، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، کورد له‌ میژووی خۆیدا، له‌ سه‌رانه‌ری کوردستان و له‌ هه‌نده‌ران، گه‌لی پۆژنامه و گۆفاری ناشکرا و نه‌یتی، ته‌مه‌ن کورت و درێژ، وێژی و پامیاری ده‌رکردووه. نه‌و پۆژنامه و گۆفاران، له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا، پۆلیکی گه‌لی گرنگیان بینیه‌وه. پلا‌ژه‌کی زۆری زمانی کوردیان کردووه، به‌ هه‌زاران کوردیان، فیری پامیاری و کوردیه‌کی پوخت و په‌وان کردووه، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی بوژاندونه‌ته‌وه، بۆ خۆیندن و نووسین به‌ کوردی هانی‌داون. بۆ نمونه: پۆژنامه‌کانی «بانگی کورد، پۆژی کوردستان، بانگی هه‌ق، ژیان، ژین، ریا تاز، هاواری کوردستان، هه‌ولیر و ...» هه‌روه‌ها گۆفاره‌کانی «پۆژی کورد، هاوار، دیاری کوردستان، پووناکی، پۆژانۆ، هه‌لاله، کوردستان، که‌لاوێژ، هه‌تاو، هیوا، و ...» نه‌مانه، چه‌ن نه‌ستیه‌یه‌کی گه‌شی ناسمانی، جیهانی هه‌نهر و وێژی کوردی بوون، تاهه‌تایه، بیر ناچنه‌وه.

«هێمن»، ده‌رباره‌ی پۆلی بزوتنه‌وه‌ی پۆژنامه‌وانیی ده‌لی: «میژووی پۆژنامه‌نووسی نیته، زۆر له‌ گه‌لانی ده‌روبه‌رمان به‌جی نه‌ماوه. «کوردستان» یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی که‌ له‌ سالی «1898 - 1902» دا پلا‌ژبوته‌وه، جیاوازیه‌کی نه‌وتوی له‌گه‌ڵ، پۆژنامه‌کانی گه‌لانی هاوسی و ده‌روبه‌رماندا نییه. له‌ سه‌ره‌تای پۆژنامه‌نووسییه‌وه، پۆژنامه‌نووسه‌کانی نیسه‌ش وه‌ک پۆژنامه‌نووسه‌کانی تورک و فارسیان نووسیوه و پیتیان شووبه‌ی نه‌بووه ووشه‌ی بیت‌گانه‌ به‌کار‌یتن. (24، 122)

پاشان ده‌لێ: (پۆژنامه‌کانی سەرده‌می شیخ مه‌حمودی نهر، ... نه‌و
 راستیه به ته‌واوی پوونده‌که‌نه‌وه. پیره‌مێردی نهر، پۆژنامه‌نووسی هه‌ره
 که‌وره و شاعیری به ناویانگی کورد له "ژین" و "ژیان" دا، ئارام و له
 سه‌رخۆ گۆپانیکی باشی به سه‌ر نووسینی کوردیدا هێنا. ئاگیانه و
 وشیارانه خه‌ریکی بژارکردن و خاوتنکردنه‌وی زمانه‌که‌مان به‌و، ووشه‌ی
 ساکار و په‌سه‌نی کوردیی، له باتی نه‌وان به‌کاردێنا.

که‌لاوێژ، که‌لاوێژی که‌ش و به‌رز، به پرشنگی روون و جوانی ئاسمانی
 نه‌ده‌ب و پۆژنامه‌نووسی کوردیی پۆشنکده‌وه. خه‌واتووی راپه‌راندن و
 شۆرشێکی پیروزی نه‌ده‌بیبی هه‌لگیرساند. رێبازیکی راست و په‌وانی گرتی
 پیش، نووسه‌ر و شاعیری پێکه‌یاندن و به‌خه‌لکی ناساندن و وه‌ک
 دره‌ختیکی به‌ به‌ر و سێبه‌ر، په‌گاژویه‌ک و وه‌چه‌ی وه‌ک "نیشتمان" و
 "کوردستان" و "هه‌لاله" و پۆژنامه‌کانی دیکه‌ی سەرده‌می کۆماری
 کوردستان له مه‌هابادی ده‌رکردن.

نالتیم نه‌ویش زۆر ته‌واوبوو، نالتیم که‌موکوپیی نه‌بوو، نالتیم که‌ نه‌ویش
 شتی بێ تامی تیدا چاپ نه‌ده‌کرا. به‌لام ده‌توانم، بلتیم: نه‌که‌ر نه‌و نه‌ستیره
 که‌شه‌ و زوو ئاوا نه‌ده‌ه‌بوو، تووشی نه‌م شه‌وه‌زه‌نگه‌ نه‌ده‌ه‌بووین، که‌
 سه‌ره‌ده‌ری تیدا نا‌کری.

به‌ داخه‌وه، نه‌و ته‌پوتۆزه‌ی که‌ پاش شه‌ری یه‌که‌م له‌ تورکیا و ئێران هه‌ستا
 و له‌و وولاتانه‌ خۆی نه‌گرت. پاش شه‌ری دووهم رووی له‌ کوردستانی
 عێراق کرد، رووی له‌و پارچه‌یه‌ی نیشتمانکه‌مان کرد، که‌ تا راده‌یه‌ک
 ده‌ره‌تانی کوردی نووسینی لێ هه‌بوو. له‌ جێدا وه‌ستا، نه‌په‌وی، نه‌په‌وی و
 مه‌یی، تا پۆژی پووناکی لێ کردینه‌ شه‌وه‌زه‌نگ. شه‌وه‌زه‌نگی
 تاریکوتنوک و نه‌نگوست له‌ چاو. (25، 122)

هه‌رچه‌نده، هێندێ که‌س له‌و باوه‌ره‌دان، نووسین به‌ زمانی کوردیی، که‌لێ
 له‌وه‌ کۆنتره، که‌ ئێمه‌ لێره‌دا باسی ده‌که‌ین. به‌لکه‌شیان نه‌وه‌یه، باسی
 هه‌نراوه‌کانی «بابا تایه‌ری هه‌مه‌دانیی» ده‌که‌ن. به‌لام، ئێمه‌ لێره‌دا،
 مه‌به‌سمان ده‌قی کوردیی نییه، به‌لکو، مه‌به‌سمان له‌ پێنوس و نه‌لفویتی
 کوردیه.

ئىستى، كاتى ئەو ھاتوۋە، لىرەدا شتى دەربارەى ئەلفویتی كوردی
 پروونكەینەو. من پىموايە، گەر ئەلفویتی كوردی لە كۆندا ھەبوایە و لە
 نووسینی كوردیدا بەكارىتەرایە، ھەلبەتە، چەن نووسەرتىكى كورد، لەو
 سەردەمانەدا، بەرھەمەكانى خۆيان، بە كوردی دەنووسیەو. یا با بلتین:
 گەر زمانى كوردی نووسىنىش ھەبویت، دیارە زۆر بلاو نەبوو، جگە لە
 چەن ھۆنەرتىكى كورد، نووسەرەكانى دىكە پىيان نەنووسیو. بۆئومو: میر
 «شەرەفخان بەدلىسى» لە سالى «1005ك/1596ز» دا، شاكارە بە
 ناوبانگەكەى خۆى «شەرەفنامە» بە زمانى فارسى نووسیو. گەر بە
 زمانى كوردی نووسىن ھەبوایە، یا زۆر بلاو بوایە، دور نەبوو،
 «شەرەفخان» بە كوردی بىنووسىایە! ھەر چەندە، ھىندى كەس دەلتین:
 «شەرەفخان» كوردی نەزانىو، بۆیە شەرەفنامەى بە فارسى نووسیو.
 بەلام، دەربارەى زمانى نووسىنى، ھەموو ئەو پەرتووكە ئایىنىيانەى، بە
 زمانى كوردی نووسران، وەك «سەرەنجام» ى كاكەبى يەكان، «جیلەو و
 مسحەفا رەشى» یەزىدىيەكان، تا ئىستە، مېژووەكانیان نەزانراو.
 چونكە، مېژوو نووسىنيان لە سەر نییە. ھەر چەندە، پروفیسۆر «قەناتى
 كوردۆ»، دەربارەى مېژوو نووسىنى پەرتووكى «یەزىدى» يەكان، لەو
 باوەرەدايە، (لە سەدەكانى «10-11» ى زایىندا نووسران). «131،78»
 ھەر لە كۆنەو، ھىندى لە «نووسەران، شارەزايان، زاناکانى كورد و
 دۆستانى بیانى نەتەو كەمان» ھەولیانداو، ئەلفویتیەكى تايەتیی، بۆ
 زمانى كوردی دانیتن. بە مەرجى، لە گەل سەروشت و خەسلەتە
 تايەتییەكانى زمانى كوردیدا بگوجى. بەلام، ھەموو ئەو ھەولتەقەلايانەى
 دراو، زۆریەى كات سەریان نەگرتوو. چونكە، لە لایەكەو، شارەزايانى
 كورد لە نیتو خۆیاندا، لە سەر شتووى ئەو ئەلفویتیە، بە تەواوی رێك
 نەكەوتوون. لە لایەكى دىكەشەو، دەولەتە داگیركەرەكانى كوردستان
 نەیانھىشتوو، ئەو كارە بە تەواوی سەرگرتى. بەلكو، ھەمیشە گەرتیان لە
 بەردەمدا قوتكدۆتەو. پاشتریش، بە یەكجاری قەدەغەیانكردوو. بەلام،
 ھەموو ئەو كۆششەیانەى كراو، پتر لە دواى تەواو بوونی جەنگى یەكەمى
 جیھانەو دەسپێكردوو. كاتى ئىمپراتۆرای عوسمانى ھەلەشاھەو،

ئینگلیزەکان دەسیان بە سەر، هیندی لە ناوچەکانی پۆژەهلانی ناوهندا گرت. هەر چەندە، لە سەرەتادا شارەزایانی زمان هەلیاندا، ئەلفوبیەکی لاتینی بۆ زمانی کوردی دانین، بەلام، لەگەڵ ئەوەشدا، ئەلفوبیە عەرەبیان فرامۆش نەکردبوو.

لە سەرەتای ئەم سەدەیەو، هیندی لە شارەزا و زمانزانەکانی کورد، بیران لەوە کردووە، ئەلفوبیەکی کوردی دانین، تا کوردیش وەک هەموو ئەوێکەکانی دیکە جیهان، خاوەنی ئەلفوبیە خۆی بێ، ئەوێ دەیهوێ، پیتی بنووسێ، بە مەرجێ لەگەڵ تایبەتمەندی، خەستەتی زمانی کوردی و دەنگەکانیدا بگۆجێ. ئەو بوو، دوو جوێ ئەلفوبی دانرا. لە باکوور و خۆراوای کوردستان، ئەلفوبی لاتینیان دانا. لە پۆژەهلان و باشووری کوردستانیش، ئەو ئەلفوبیەیان هەلبژارد، کە زۆری زۆری گەلانی موسولمان پیتیان دەنووسی، تا ئەم ئەلفوبیە ئەو پۆی لێ دەرچوو، کە بۆ نووسینی زمانی کوردی، ئیمە کورد بەکاریدین.

گومانی تێدا نییە، ئەو ئەلفوبی و نووسینە لە سەرەتادا، بۆ زمانەکهان دانرا و پیتی دەنووسرا، وەک ئەم ئەلفوبی و پیتنوسە ئەو پۆ نەبوو. بەلکوو، هەر لەو پۆژەو دانراو، تا ئەو پۆ بە ئیمە گەشتوو، بە چەن قوناغێکدا تێپەرپوو. لە هەر قوناغێکدا، گەلی گۆرانی گرنگ، لە هیندی شتی وەک: « ژمارە، شتی نووسین، دەنگی پیتەکان بە تایبەتی و پیتنوسی کوردی بە گشتی » رویداو. هیندی لەو کەموکوپیانە لە سەرەتادا هەببوو، وردهورده، پرکراونەتوو. کەچی، لەگەڵ ئەوەشدا، شارەزایانی زمانی کوردی، بە شتیوێکی بەردەوام، لە هەولێ ئەو دان، جوێ ئەلفوبیەکی دیکە ریکوپیکتر دانین، کە بە تەواوی، پیتوستیەکانی زمانی کوردی جێهێنا.

بۆیە، هیندی لە رووناکبیر و شارەزایانی زمانی کوردی هەولدهەن، ئەو بۆشایی و کەموکوپیانە پرکرتوو، واز لە پیتی عەرەبی بێن و بە پیتی لاتین بنووسن. ئەمەش خۆی لە خۆیدا، گرفتێکی گەورە بۆ زمانەکهان دروسکردوو. چونکە، نووسینی کوردی بەگرتوو نییە و بە دوو پیت و پیتنوسی جیاواز دەنووسێ. ئەوێ کوردی دانیشتوو هەر دوو بەشەکی

باکوور و خۆراوا پتی ده‌نوسن، کورده‌کانی دانیشتووی پارچه‌کانی
رۆژه‌هلات و باشوور تیتی ناگهن.

به شتیه‌یه‌کی گشتیی، نهو ره‌خانه‌ی له‌م رینووسه‌ی نه‌و رۆ ده‌گیری، زیاتر
پتیه‌ندی به « ژماره‌ی پسته بزوتنه‌کان، فونتیستیک و توانای پسته
عه‌ره‌بییه‌کان » وه‌ه‌یه، که تا چمن ده‌توانن، ده‌نگه‌کانی زمانی کوردیی،
وه‌ک پتیه‌ست ده‌رپن. هیندی ره‌خنه‌ی دیکه‌ش، له‌م نه‌لفویتیه‌ ده‌گیری،
وه‌ک: (زۆری نوخته له‌سه‌ر پسته‌کان، ویکچوونی شتیه‌ی هیندی له
پسته‌کان، له‌ کاتی نووسیندا ده‌بی، زۆر جار ده‌س یا قه‌له‌م له‌ سه‌ر کاغه‌ز
هه‌لگیری.) (69, 70)

له‌به‌رته‌وه، دوا‌ی نه‌وه‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان ته‌واوبوه، شاره‌زایانی
زمانی کوردیی، بۆیان ده‌رکه‌وتوه، نه‌و پسته عه‌ره‌بییه‌نه، بۆ زمانی کوردیی
زۆر گونجاو نین. بۆیه، یه‌کیکی وه‌ک: (« مێجهرسون » هه‌لیدا،
نه‌لفویتیه‌کی کوردیی به‌ تپیی لاتینی دروسکا و دوو کتیبیشی به‌و
نه‌لفویتیه‌ ده‌رکرد. به‌لام، نه‌لفویتیه‌کی نه‌که‌وته به‌وه. چهن سالی پاش نه‌وه،
خوالته‌خۆشبوو، جه‌لاده‌ت به‌درخان « 1887-1951 »، له‌ شام، له
سالی « 1932 » دا، نه‌لفویتیه‌کی کوردیی لاتینی ده‌رکرد، به‌ نیوی
خواسته‌مه‌نی « ... » میر هتیه کۆل نازیزانه‌وه، که له « 1927 » وه‌ پتیه‌ی
خه‌ریکبووبوو. جه‌لاده‌ت له « 15 مایسی 1932 » وه‌ تا « 15 ئابی 1943 »
به‌م نه‌لفویتیه‌، په‌نج‌اوه‌ت ژماره‌ گۆفاری « هاوار » ی ده‌رکرد.....
نه‌مه‌ش به‌ نیازی نه‌وه‌ی، کورده‌کانی تورکیا که له‌ نووسین و خۆندن
کوردی بپه‌شن، که‌لک له‌و نه‌لفویتیه‌ بپه‌ن. جا له‌ هه‌مان کاتدا، « کامه‌ران
به‌درخان » ی برای له « 1942/12/6 _ 1943/11/22 » سنی دانه‌ گۆفاری
« ستیر » و له « 1943/5/3 تا 1946/5/27 » هفتاوسنی دانه‌ گۆفاری
« رۆژا نوو » ی له‌ بیروت، هه‌ر به‌و نه‌لفویتیه‌ ده‌رکرد و له « 1938 » دا
نامه‌یلکه‌ به‌کی نه‌لفویتیی سیدوو لاپه‌ره‌پیشی پتی بلاوکرده‌وه. ئه‌م
هه‌لوته‌قه‌لایانه، بوون به‌ هۆی بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌م نه‌لفویتیه‌ له‌ کوردستانی
سووریا و تا نه‌ندازه‌یه‌کیش له‌ نێو هیندی له‌ کورده‌ رۆشنبیره‌کانی تورکیا و
عێراقدا. (23, 79-80)

ههروه‌ها، ئەم هه‌ول‌دانه، له باشووری کوردستانیش به‌رده‌وامبووه. (هه‌ر له‌و کاته‌دا، که به‌درخانیه‌کان له سووریا، خه‌ریکی ب‌لا‌و‌کردنه‌وی تیپی لاتینی بوون، «توفیق وه‌ه‌بی» ش له عێراق، جو‌ره ئەلفوییه‌کی لاتینی بۆ نووسینی کوردیی هێنایه‌کایه‌وه، که له‌ رووی ئۆرتوگرافییه‌وه، به‌ زۆری لاسایی ئەلفویتی ئینگلیزی کراوه‌ته‌وه. ئەم ئەلفوییه‌ له‌ سالی «1941» ده‌ له‌ گو‌فاری «گه‌لاوێژ» دا، ناوبه‌ناو ب‌لا‌وده‌کرایه‌وه. ئەوی راستیجی، ئەمه‌ کارتیکی زۆر خراپوو، چونکه ده‌بوایه، «وه‌ه‌بی و به‌درخانیه‌کان» پێکه‌وه هاوکاریان ب‌کردایه و ئەلفوییه‌کی یه‌ک‌گرتوویان بۆ زمانه‌که دانایه. له‌وانه‌بوو، نیسته هیچ نه‌بی، ئەلفوییه‌کی لاتینی یه‌ک‌گرتوومان ببوایه. هه‌ر چی چۆنیجی، ئەو به‌خته‌ی که ئەلفویتی به‌درخانیه‌کان له‌ سووریا‌دا هه‌یبوو، ئەمه‌ی وه‌ه‌بی له‌ عێراق‌دا نه‌یبوو. چونکه، کاربه‌ده‌سانی ئەو ده‌مه‌ی عێراق، هه‌ر زوو به‌ربه‌ره‌کانتیان کرد و پتی ب‌لا‌و‌بوونه‌ویان لی گرت.

پی نه‌دان، به‌ ب‌لا‌و‌بوونه‌وی ئەلفویتی کوردیی لاتینی له‌ عێراق‌دا، هێندێ له‌ رۆشن‌بیره‌کانی کوردی عێراقی ناچار‌کرد، بیر له‌ چاک‌کردن و ده‌س‌کاری‌کردنی ئەلفویتی عه‌ره‌بیی بکه‌نه‌وه، به‌ جو‌ری که بۆ نووسینی زمانی کوردیی بسازی. یه‌کتی له‌وانه‌ی که هه‌ر له‌ کۆنه‌وه خه‌ریکی به‌ کوردیی نووسین و پێک‌خستنی ئەلفویتی کوردیی بوون، به‌هه‌شتی «داماو» حوزنی موکریان «1893-1947» یه‌.) (ئەوی ته‌ماشای گو‌فاری «زاری کرمانجی» بکا، که له‌ «1926-1932» له‌ ره‌واندز، داماو ده‌ریده‌کرد، به‌ تایبه‌تی ژماره‌ جه‌وت، ئەوسا تێده‌گا، که داماویش له‌ مه‌یدانی دامه‌زراندنی ئەلفویتی کوردیدا، خزه‌تیکێ زۆری پێش‌که‌ش به‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی کردووه. جا له‌ به‌ره‌نه‌وی ئەو ده‌مه‌ وه‌زاره‌تی زانیاری «...» خۆی ده‌بوو، پتی خوێندن به‌ کوردیی له‌ قوتابخانه‌ سه‌ره‌تایی یه‌کاندا بدا، ناچار‌بوو، هه‌ول‌تیکێ دانانی ئەلفوییه‌کی کوردیش بدا. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش، مامۆستا «توفیق وه‌ه‌بی»، که ئەو کاته کاربه‌ده‌ستیکێ گه‌وره و ده‌ست‌رۆشتووی میری بوو، فه‌رمانی پێ درا، ئەلفوییه‌ک بۆ قوتابخانه‌ کوردیه‌کانی عێراق دروسکا. «وه‌ه‌بی» له‌ سالی «1933» دا، کتیبیکێ ئەلفویتی به‌ تیپی

عه‌ره‌بیی ده‌سکاریکراو، به‌نیوی «خوتنده‌واریی باو» وه‌له‌ به‌غدا له‌
 چاپدا. به‌لام، ئەم کتێبه‌ پتی نه‌درا، به‌چێته‌ قوتابخانه‌کانه‌وه‌، چونکه‌،
 هێندێ له‌ ته‌نگه‌تیلکه‌کان به‌رگرییانکرد، به‌ نیوی نه‌وه‌وه‌ که‌ گوايه‌، ئەمه‌
 بێ دینییه‌، چوکه‌له‌ و موکه‌له‌ به‌خێته‌ سه‌ر تیپی عه‌ره‌بیی، که‌ زمانی قورئانه‌.
 له‌ به‌ر نه‌وه‌، ماوه‌یه‌کی زۆری خایاند، تا کار به‌ ده‌سه‌سانی عێراق، چاویان له‌وه‌
 پۆشی، که‌ تیپی عه‌ره‌بیی «کلاو» ی کوردییان به‌خێته‌ سه‌ر. به‌لام، له‌م
 ماوه‌یه‌دا، هێندێ گۆران هاتنه‌ کایه‌وه‌..... له‌ «1950» به‌ دواوه‌، توانرا ئەم
 ئەلفوبێ «عه‌ره‌بیی - فارسی» یه‌ ده‌سکاریکراوه‌ سه‌ر به‌ سه‌رتتر به‌ کار به‌تری
 هه‌ر له‌م کاته‌دا، هێندێ ده‌ستوور بۆ نووسینی ئەو تیپه‌ ده‌نگدارانه‌
 دانران، که‌ له‌ سه‌ره‌تای ووشه‌وه‌ دێن. ئەوه‌ش به‌ هۆی یارمه‌تی «هه‌مه‌» و
 تیپه‌ ده‌نگداره‌کانه‌وه‌. وه‌ک «ئاسمان» له‌ جیاتیی «اسمان»، «ئه‌مه‌»
 له‌ جیاتیی «امه‌» ده‌نووسران. ئەم به‌شێ دوايي «واته‌ به‌شی هه‌مه‌»
 به‌ کاره‌تێنان، له‌م شوێنا نه‌دا، به‌ زۆری به‌ هه‌ولوته‌قه‌لای مامۆستا «عه‌لا ئەدین
 سه‌جادی» هاته‌ به‌ر هه‌م. ئەم ده‌سکاریکردنه‌، به‌و شتیه‌یه‌ی باسکرا، به‌
 ته‌واویی پێوه‌ نه‌کرا، به‌لکوو زۆر و که‌م، کاره‌که‌ له‌ سه‌ر زه‌وقی نووسه‌ر، یا
 بوون و نه‌بوونی ئەو تیپانه‌ له‌ چاپخانه‌دا وێستابوو. «81-80، 23»
 (کوردێکی خه‌لکی سه‌لهمانی، که‌ نیوی مه‌لا «ره‌شید به‌گی بابان» بووه‌،
 له‌ نه‌سته‌ مووڵ خه‌ریکی داهێنانی ئەلفوبێیه‌کی کوردیی بووه‌، بۆ نه‌وه‌ی
 کتێبێک به‌ نیوی «مه‌جمعه‌ ئەله‌به‌ره‌ین فی ئیقتیران ئەله‌به‌ره‌ین» وه‌ی پێ
 بنووسێته‌وه‌، که‌ به‌ریتیه‌ له‌ وه‌رگیرانی کوردیی کتێبێکی «ئه‌له‌سه‌حیح» ی
 موسلیم و بوخاری، که‌ ئەمه‌ش کۆمه‌له‌ هه‌دیستیکی په‌یامبه‌ری ئیسلامه‌.
 ئەم زانایه‌ که‌ له‌ «30 ی کانونی دووه‌می 1942» دا، کتێبه‌که‌ی ته‌واو
 کردووه‌، ناگای له‌ هه‌ولوته‌قه‌لای کوردی دی نه‌بووه‌. ئەویش ئەلفوبێیه‌کی
 کوردیی له‌ سه‌ر بنچینه‌ی ئەلفوبی عه‌ره‌بیی و فارسیی داناوه‌. به‌لام،
 ته‌نگه‌ تایبه‌تییه‌کانی زمانی کوردیی، تا ئەندازه‌یه‌کی زۆر له‌ یه‌ک
 جیا کردۆته‌وه‌. «82، 23»

(زانای کورد نایه‌توڵلای مه‌ردۆخی کوردستانی، ئەلفوبێیه‌کی کوردیی
 سیوشه‌ش تیپی، له‌ ئەلفوبی عه‌ره‌بیی - فارسیی ده‌سکاریکراو چێک‌کردووه‌

و ئەم ئەلفویتیەى لە سەرەتای فەرەنگە کەیدا باسیکردوو. بێجگە لەوەش
 ڕێنووستیکی تایبەتیی دی بۆ نووسینی کوردیی داناو و تیپە دەنگدار و بێ
 دەنگەکانی لە یەک جیاکردۆتەو و بۆ ھەر یەکە نیشانە یەکی تایبەتیی
 داناو. کەچی خۆی ئەو ڕێنووسەى نە بۆ نووسینەوێ فەرەنگە کەى و نە
 بۆ نووسینی هیچ شتێکی دی بەکار نەھێناوە. (23، 83)

بێجگە لە ئەلفویتی عەرەبیی - فارسیی و ئەلفویتی لاتین، (دوو جوړه
 ئەلفویتی دیش ھەن: یەکتیکیان ئەلفویتی ئیزدییه و ئەوی دیش ئەلفویتی
 سربالییه. ئەلفویتی ئیزدی، ئەو ئەلفویتییه، کە ھەر دوو کتیبە
 پیرۆزە کەى ئیزدییه کان بەو نووسراوەتەو، واتا « مەسحەف ڕەش و کتیبی
 جەلەو ». ھەر چەندە نازانرێ، کەى ئەم ئەلفویتییه دانراو، بەلام ئەوێ
 ئاشکرایە، ئەوێ، ئەو کەسەى دایناو، شارەزایی یەکی تەواویی لە
 ئەلفویتی عەرەبیش و فارسیشدا بوو. ھەموو ئەو دەنگانەى کە لە کوردیدا
 ھەن و بە ئەلفویتی عەرەبیی و فارسیی دەرناپرێن، بەم ئەلفویتییهش دەر
 نابڕێن. (23، 84) « گەر ئەو پەرتووکانەى د. « نەبەز » باسیان دەکا، بە
 کوردیی نووسرابن، ئەو دەگەیەنێ، لەو سەر دەمانەدا، ئەلفویتی و نووسینی
 کوردیی ھەبوو.

کوردەکانی باکووری کوردستان، ھەرگیز بە زمانی خۆیان نەیانخوێندوو. بە
 هیچ شتێوێ، ڕێگەیان نەدراو، زمانی کوردیی بۆ نووسین و خوێندنەو
 بەکارین. ھەر چەندە، لە دواى جەنگی یەکەمى جیھانەو، چەن ڕۆژنامە
 و گۆڤارێ لە ئەستەمبول دەر دەچوو، بەلام، بە پیت و ڕێنووسی تورکیی
 دەنوسرا.

لە شەستە کان و سەرەتای ھەفتاکاندا، بزوتنەوێ کە ڕووناکبیری
 سەپھەلدا. ھێندێ جار، کوردەکان نووسینیان بە زمانی کوردیی
 بلاو دەکردو. بە تایبەتیی، دواى ئەوێ « P.K.K. » دامەزرا، ڕۆژیکی
 مەزنی لە بووژانەو، ھەستى نەتەوێ کوردی باکووردا بینی. گەلێ
 ھەنگاوی مەزنیان ناو، بایەختیکی یەكجار زۆریان، بە زمان داو، ھێندێ
 دەزگەى كەلتووریان دامەزراندوو، گەلێ گۆڤار، ڕۆژنامە، نامیلکە و
 پەرتوکیان، بە زمانی کوردیی و بە پیتی لاتین دەرکردوو.

له پوڙهه لاتى كوردستانيشدا، هر له كوټهوه، فارسهكان زمانى كوردىيان، به دىالكتيكتىكى ناوچهيى ئيران و زمانى فارسىيى داناوه. له سهردهمى «سمايلاغاي سمكنو» و جهنگى يه كه مى جيهاندا، هلىكتيان بو ههلكهوت، به زمانى خويان بنووسن. پوڙنامه يهك به كوردىي دهركهن. ههروه ها، دواى جهنگى دووه مى جيهان، كۆمارى كوردستان دامهزرا. لهو سهردهمه دا، زمانى كوردىي به تهواويى بوڙايهوه، هيندى پوڙنامه و گوڤار بلاوكرانهوه، خويندن به كوردىي بوو. بهلام، نه مه شيان زور درتزه ي نه كيتشا، دواى كه متر له سالى، نهوى دروسيشكرابوو، تىگدرايهوه!

نهم دوو ههول و تاقىكردنه وهيه، به هيچ شتويهيك، كارتكى گرنكى نهوتوى، له پيشكهوتن و چه سپاندنى زمانى كوردىي نه كرد. چونكه، جگه لهوى هه موو شت گوزا، هر دواى نه وهش، زمانه كه يان لى قه دهغه كرا. دواى نهوى شۆرشى گهلانى ئيران، له سالى «1979» زدا پرويدا و سهركهوتنى به دهسهيتنا، كاربه دهستانى ئيران، دانيان به سهر به خويى زمانى كورديدا نا، ئيدى ورده ورده، جولانه وهيهكى كه لتوورى سهر به لدا.

لهو پوڙهوه، به شتويهيكى به ردهوام، هيندى «گوڤار، ناميلكه و پهرتوك» به كوردىي چاپده كرتن. جموجولتيكى گهلى گه وره، له ناو پرووناكبيران و نووسهران به گشتيى و له نيولاوه كاندا به تايبه تيبى به ديده كرتى. له گهل نه وهشدا، بارى فهرهنگى كوردىي، لهم به شه دا گهلى دواكه وتووه. تا ئيستته، رتنووسيتكى يه كگرتوى كوردىيان نيبه. نهوه جگه لهوى، زۆرى زۆرى كورده كانى پوڙهه لات، شاره زاييان له «رتزمان، رتنووس و نووسيني كوردىي نوئى» دا نيبه. پتر له ژيتر كارتىكردنى كه لتوورى فارسىي دان. له نووسينيشدا، هر پترهوى فارسهكان دهكهن. بۆيه ده توانم، بليتم: هر چه نده له كوټهوه، چهن هۆنه ريكى پايه بلندى وهك: «با به تايه رى هه مه دانيبى، هه قى ته يران، بيتووشى، سهى ياقو، وه فايى، سالى سنه يى، مه جدىي، نه ده ب، نارى... تاد» يان تيدا هه لكه وتووه، هيندى له هۆنراوه كانيان، به زمانى كوردىي هۆنيه ته وه، بهلام نه ورؤ، نووسره باشه كانيان له بوارى نووسيني كورديدا، به په نجه ي دهس ده ژميترتن. هيندى لهو نووسه رانه ي، كوردىيهكى باشيش ده زانن، به زۆرى له نووسه ره كانى باشوورى

کوردستانهوه فیتربوون. چونکه، ماوهیهکی زۆر لهوێ ژیاون، یا به ههزار
 کوله مه‌رگیی، خۆیان فیتری کوردیه‌یه‌کی نێوه باش و نێوه خراب کردووه.
 هۆی ئهم دواکه‌وتن و کوردیی نه‌زانینه‌ی، زۆریه‌ی زۆری گه‌لی پۆژه‌هلانی
 کوردستانیش، به‌ شێوه‌یه‌کی گشتیی، زیاتر بۆ ئه‌وه ده‌گه‌ڕێته‌وه، له
 میژووی هاوچه‌رخه‌ی نه‌ته‌وه‌یی خۆیاندا، تا ئه‌و کاته‌ی کۆماری کوردستان له
 مه‌هاباد دامه‌زراره‌وه، زمانی زکماکیی خۆیان، ته‌نیا بۆ په‌ی‌شین به‌کاره‌یتاوه.
 له‌ خۆتێندنگه‌کاندا به‌ زمانی کوردیی نه‌یانخۆتێندووه، خۆتێندن و نووسین به
 کوردیی نه‌بووه، «پۆژنامه، گۆڤار، نامیلکه و په‌رتووکیان» به‌ کوردیی ده‌ر
 نه‌کردووه، هه‌موو ئه‌و شتانه، ته‌نیا ته‌نیا هه‌ر به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌ی بالا‌ده‌س
 بوون. ته‌نانه‌ت، له‌ هێندێ سهرده‌م و ناوچه‌ی کوردستانیشدا، قسه‌کردن به
 زمانی کوردیی قه‌ده‌غه‌بووه. بۆیه، چهن پۆله‌یه‌کی نیشتمانپه‌روه‌ری کورد،
 باسکی مه‌ردانه و کوردانه‌یان لێ هه‌لکرد، ئالای پیروزی پژه‌کردنی زمانی
 کوردییان به‌رزکرده‌وه، شه‌ویان به‌ پۆژه‌وه‌ گرتدا، کۆششیکێ زۆریان کرد، تا
 لاوانی کورد، فیتری خۆتێندنه‌وه و نووسینی، زمانی نه‌ته‌وه‌یی خۆیان که‌ن،
 وه‌ک: «هێمن» ده‌لتی: (له‌و سهرده‌مه‌ تاریکوتنووک و نه‌نگووست له
 چاوه‌دا، له‌ مه‌لبه‌ندی موکریان، بۆ به‌ریه‌ره‌کانی له‌گه‌ل سیاسه‌تی
 توانده‌وه‌ی کورد، به‌ رابه‌ری ماموستا مه‌لا «ئه‌حمه‌دی فه‌وزی، سه‌یفی
 قازی، پێشه‌وا‌ی نه‌مر، قازی بۆکان، شیخ ئه‌حمه‌دی سه‌ریلاوا» و گه‌لێکیتر
 له‌ پرووناکبیرانی ئه‌و سهرده‌مه‌ پێکهاتبوو، که‌ ئامانجی نه‌ساسیی و هه‌ره
 گه‌وره‌یان پاراستن و په‌ره‌پێدان و بووژاندنه‌وه‌ی زمان و ئه‌ده‌بی کوردیی
 بوو. کتێب و پۆژنامه‌ی کوردییان که‌ له‌ عێراق بلا‌ده‌بوونه‌وه، به‌ زه‌حمه‌ت
 په‌ی‌دا‌ده‌کرد و به‌ ئیحتیاته‌وه به‌ سه‌ر لاوانی به‌رواپێکه‌را‌وا بلا‌ده‌کرده‌وه، تا
 فیتری کوردیی خۆتێندنه‌وه بن. (82، 122) له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، زمانی کوردیی
 نه‌ته‌وا‌یه‌وه، بووژایه‌وه و پێشکه‌وت.

ده‌توانین، به‌لێین: سهرده‌می زۆرینی بووژاندنه‌وه‌ی زمان و وێژه‌ی کوردیی، له
 پۆژه‌هلانی کوردستاندا، بۆ سهره‌تای چله‌کان ده‌گه‌ڕێته‌وه. به‌ تایبه‌تی،
 کاتێ کۆماری کوردستان دامه‌زرا، ئیدی له‌و ماوه‌یه‌دا، زمانی کوردیی وه‌ک
 زمانی په‌سمیی کۆمار ناسرا، کاروباره‌کانی پۆژانه‌ی ده‌وله‌ت، به‌ زمانی

کوردیی پاده په پتیرا. خوتندکارانی کورد له خوتندنگه کاندا، به کوردیی
 دهیانخوتند. چەندین پوژنامه و گوڤار به کوردیی ده‌رچوون. هەر چه‌نده، ئەم
 سەرده‌مه بۆ کوردی پوژه‌لات، له‌ بوا‌ری بوژاندنه‌وه‌ی « زمان، فەره‌نگ و
 وێژە‌ی کوردیی » دا، وه‌ک سەرده‌می پتییسانسی ئەوروپا وا‌ بوو، به‌لام، به
 داخه‌وه، ته‌مه‌نی کۆمار زۆر کورتبوو، کۆماره‌ ساواکه‌مان، ته‌نیا یازده‌ مانگ
 ژیا. ئەو خوشیی و شادییه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌ی، سەرانسەری کوردستانی
 گرتبۆوه، هەر زۆر زوو زینده‌به‌چالکرا و زۆر به‌رده‌وام نه‌بوو. کباتی
 کۆماره‌که‌ش روخا، هه‌موو شتی بۆ دۆخی جاران‌ی خۆی گه‌رايه‌وه. زمانی
 کوردیی قه‌ده‌غه‌کرا، زۆریه‌ی ئەو پوژنامه، گوڤار و په‌رتوکه‌ کوردییانه‌ی
 ده‌ریشچووبوون، کۆکرانه‌وه و سوتیندران. هەر له‌و پوژه‌وه تا ئەو‌پۆ، خوتندن
 له‌ خوتندنگه‌کاندا، ته‌نیا به‌ زمانی فارسیی بووه. هه‌موو کاروباره‌کانی
 ده‌وله‌تیش، هەر به‌ زمانی فارسیی پاپه‌پتیراوه. ته‌نانه‌ت، جلوه‌رگی
 کوردیش قه‌ده‌غه‌کرا. (له‌ قوتابخانه و ئیداره، ته‌نانه‌ت له‌ کووچه و خه‌یابان،
 هه‌زاران کورد به‌ تاوانی کوردی گوتن گیران، ئازاردان و سووکایه‌تیان
 پتیکرا. به‌لام، زمانی کوردیی وه‌ک سەرمایه‌ی نه‌ته‌وايه‌تیمان هەر پارێزرا.
 کورد نه‌تواوه و ئابرووتکاوی و پرسیوایی مێژوو، بۆ پۆلیسی په‌زاخان
 مایه‌وه. « 82,122 » زۆریه‌ی ئەو « هۆنەر، نووسەر، زانا و پامیار » انه‌ی،
 له‌ سەرده‌می کۆماره‌که‌شدا، پۆلیکی مه‌زنیان، له‌و پرۆسیسه‌ گرنگه‌ی
 بوژاندنه‌وه‌ی زماندا وازی‌کردبوو، له‌ ناچاریدا ولاتیان جێهێشت و هه‌لاتن.
 به‌ کورتیی و کوردیی، زمانی کوردیی، وه‌ک زمانی ئاخافتن و نووسین
 قه‌ده‌غه‌بوو. به‌ دیالیکتیکی نی‌خو‌یی داده‌نرا. هیچ جو‌ره‌ شتی، به‌ کوردیی
 ده‌ر نه‌ده‌چوو. جگه‌ له‌و به‌ره‌مه‌ که‌مانه‌ی، « حیزبی دیمۆکراتی کوردستانی
 ئێران » له‌ ده‌ره‌وه‌ی وولات ده‌ریده‌کردن، له‌ پرێزه‌کانی رێکخراوه‌که‌یاندا
 پلاویانده‌کرده‌وه، جاروبار، تاکوته‌راشی لێ ده‌گه‌یشته‌وه کوردستان، ئەویش
 ده‌س هه‌موو که‌س نه‌ده‌که‌وت، به‌لکوو به‌ دزییه‌وه و چەن که‌سیکی
 دیاریکراو ده‌یانخوتنده‌وه. له‌ هه‌مان کاتیشدا، ئەو نووسینه‌انه‌ی دیمۆکرات
 پلاویده‌کرده‌وه، بایی هێنده‌ نه‌بوون، کۆمه‌لانی خه‌لک به‌ زمانی کوردیی،
 فێری خوتندن و نووسین بکه‌ن. له‌به‌رئه‌وه، زۆریه‌ی زۆری ئەو پووناکبیر و

نوسهره کوردانه‌ی رۆژه‌لانی کوردستان، به فارسیزانیکی باش و کوردیزانیکی خراپ داده‌نرتن. وهک «هه‌ژار» یش ده‌لتی: (له ئیتران زۆرت‌ر له کوردان، به ناشکوری نه‌یت، فارسیی له کوردیی باشت‌ر ده‌زانن و بگره کوردیی هه‌ر نازانان.) «30، 120»

ئه‌و تاکوته‌رایه‌ی، له‌ بواری نووسینی کوردیشدا، له‌ کۆنه‌وه وهک چهن پروناکبیر و نوسهرتیکی گه‌وره‌ی کورد هه‌لکه‌وتوون، وهک: «داماوی موکریانیی، گیسوی موکریانیی، هه‌ژاری موکریانیی، هیتمن، هه‌سه‌نی قزلجی، زوبیتی» و چهن که‌ستیکی دیکه‌ش، له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی ئه‌و‌رۆش، ئه‌سپی خۆیان له‌ گۆره‌پانی نووسینی کوردیدا تاوده‌ده‌ن، زیات‌ر له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌دابوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌لاتوون، له‌ کوردستانی به‌شه‌که‌ی عیراق یا له‌ عیراق خۆیدا گیرساونه‌ته‌وه. ماوه‌یه‌کی درێژ له‌و‌ی ژیاون، تیکه‌ل به‌ ژیا‌نی کورده‌کانی باشووری کوردستان بوون، که‌لکیان له‌و که‌مه‌ نازادییه وه‌رگرتوه، که‌ له‌ بواری چاپه‌مه‌نی کوردیدا، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای سا‌له‌کانی بیسته‌وه، به‌ شتیه‌یه له‌ شتیه‌کان له‌ باشووردا هه‌بووه. ئیدی، ده‌قیان به‌و ره‌وشه که‌لتوو‌رییه‌وه گرتوه، نوسه‌ه‌رانی هه‌ر دوو پارچه‌که‌ی کوردستان، کاریان له‌ یه‌کدی کردوو و سوودیان له‌ یه‌کدی وه‌رگرتوه.

ئه‌م باره، به‌م شتیه‌یه به‌رده‌وامبوو، تا گرکانی رۆکینه‌ی کۆمه‌لانی خه‌لک، به‌ ته‌واوی ته‌قییه‌وه. شۆڤشی گه‌لانی ئیتران، له‌ سه‌ره‌تای سالی «1979» دا به‌ریابوو. دوا پاشماوه‌ی داروده‌سه‌ی بنه‌ماله‌ی شا‌کانی په‌هله‌ویی، له‌ بنوبت‌خه‌وه هه‌لکه‌ن. ئیدی باری ئیتران به‌ ته‌واوی گۆڤا. گه‌لی کوردیش، تا راده‌یه که‌لکی له‌و ره‌وشه نو‌تییه‌ی ئیتران وه‌رگرت. نیسته، له‌ رۆژه‌لانی کوردستان، ته‌نیا چهن رۆژمانه و گۆڤاری، به‌ زمانی کوردیی ده‌رده‌چن، هیندی نامیلکه و په‌رتووکیش به‌ کوردیی چاپکراون. به‌لام، تا ئه‌و‌رۆ، رۆژه‌کانی گه‌ل له‌ خوت‌دنگه‌کاندا، هه‌ر به‌ زمانی فارسیی ده‌خوت‌ن.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی، شۆڤشی گه‌لانی ئیتران روویدا، بۆ ماوه‌یه‌ک، ئه‌و گه‌لانه ناهیتکیان به‌ به‌رداها‌ته‌وه. گه‌لی کوردیش له‌ رۆژه‌لانی کوردستاندا، که‌می هه‌وایه‌وه. زمانی کوردیی وهک جاران نه‌ما، ده‌سپیتی کرایه‌وه و لیتفی له‌ سه‌ر هه‌لدرایه‌وه. رۆژه‌کانی گه‌لی کورد، هه‌لیان له‌کیس نه‌دا، هه‌ر زوو

نامبازیبوون و دهس له ملانی بووکی نازادیی بوون. « خوئنهوار، پرووناکبیر و نووسهران »، ههر یه که یان له شوئنی خوئانهوه، دهسیان به نووسین کرد. گهلی « رۆژنامه، گۆزار، نامیلکه و پەرتووک »، به زمانی شیرینی کوردیی دەرچوون. به لام مه خابن، له بهرنهوهی کوردهکانی رۆژههلات، دواي نهوهی، کۆماری کوردستان روخا، زمانی خویان بۆ خوئندن، خوئندهوه و نووسین لی قهدهغه کرابوو، کوردییەک به کاردیتن، له زۆر پرووهوه بێ که لک و لاوازه. به ریتنووستی ده نووسن، گهر کوردهکانی باشوور، سهد ساله له گه ل نهو ریتنوووس و زمانه دا پاهاتوون، بیخوئنهوه، به ئاسانیی لیتی تیناگهن!

شاره زایانی زمانی کوردیی، له رۆژههلاتی کوردستان ده بێ، که لک له توانا و دهسپهنگینیی نووسهران و زمانزانهکانی باشووری کوردستان وهرگرن. به تایبه تیی، لقه دیالیکتی سوله یمانیی، گه لێ گه شه یکردوو و خوی چه سپاندوو. چونکه، نزیکه ی ماوه ی سهدیه ک ده بێ، هه موو به شهکانی زمان و وێژه ی کوردیی، به چاکیی پیشکه وتوو. به گه واهی دۆست و دوژمنیش، بزوتنه وه ی وێژه یی له م به شه دا و له شاری سوله یمانیی، له هه موو به ش و شارهکانی دیکه ی کوردستان له پیشتره. ته نانه ت، یه کیککی وهک: « مینۆرسکی » ش له و سهرده مه دا گوتوو یه تی: (کوردهکان له ناوچه ی سوله یمانیی و سابلاخ، چاکتر و باشتتر و پیشکه وتووترن له کوردی شوئنهکانی تر). « 169, 106 »

کوردهکانی رۆژههلات، ههر له کۆنه وه، له سهر ده سی مه لا و مامۆستاکانی کوردهکانی باشووردا، فێری خوئندهوه و نووسینی زمانی کوردیی بوون. به تایبه تیی له سهرده می کۆماری کوردستاندا، گه لێ خوئندهوار بۆ کوردایه تی، پروویان له مه باباد کرد. جگه له وه ی، له کۆنه وه زمانی کوردیی، له باشووردا به کاردیترا، هیتندی « رۆژنامه، گۆزار، نامیلکه و پەرتووک » ی بێ چاپده کرا. هیتندی له و به ره مه مانه، به تایبه تیی دیوانی هۆنراوه، به دزیه وه دهس خوئنهواران ده که وت، زۆر به تامه زرۆیی ده یان خوئنهوه و له به ریانده کرد. ههروه ها، چهن پرووناکبیر و نووسه رێکی وهک: « سه عید ناگام، عوسمان دانش، که ریم زهند، قانع ی هۆنهر ... تاد » له وی بوون، رۆژی زمانی کوردییان کردوو، خوئندکاری کوردیان پێگه یاندوو. « مه لا نه همه دی قه وزی » که یه کتی له مامۆستا گه و رهکانی کورد و خه لکی شاری

سوله یمانی بوو، له بهر هر هویهک یې، له ناوچه ی «موکریان» گیرسابووه و مه لایه تیې ده کړد. «هیمن» دهر باره ی نه و پیاوه بلیمه ته ده لټی: (من) دسکردی فه وزیم. نه و هه لیه شاندمه وه و ټیکیهه لشیلام و سهرله نوئ دروسی کړدمه وه. نه و دهرکی زانین و فیتیریوونی بو کړدمه وه. نه و ریگه ی ژبانی نیشاندام. بیتگومان، نه گهر نه چوپامه خرمدت فه وزی و له کن نه و ماموستایم نه خوتندبا، رتیازی ژبانم نه و رتیازه نه ده بوو، که گرتم و پتیدا رژیستم و ئیسته ش بهرم نه داوه.

نه و تیتیگه یاندم من رژه ی کوردم و کوردیش نه ته ویه کی بیتبه ش و چاره ره ش و زورلیکراوه و ده بی رژه کانی له پیناوی رزگار کړدنیدا فیداکاری بکه ن و له خوږوردوی نیشانده ن. نه و فیتیری کړدم چون بنووسم و چون شیعر بلتیم. نه و فیتیری کړدم ولاته کهم خوشبوئ و پتی هه بلتیم. نه و حالیکړدم کوردیې زمانیکې ره وان و بهر بلاو و ده وله مهنده و ده کړی نه ده بیتکی گه وره و دنیا په سندی هه بی.

نه و حاجی قادری کوی، نالی، کوردی، سالم، مه وله وی، حه ربق، مه حوی، نه ده ب و وه فای پیناساندم و شیعه کانی نه وانی بو شیکړدمه وه. نه و فیتیری رژه نامه خوتنده وه و رژه مان خوتنده وه کړدم. نه و دیوانی شاعیره شورشگیره کانی فارسی بو په یدا کړدم و هانیدام بیان خوتنمه وه و شتیان لی فیتیرم. به لام، سوئندی دام، قهت به فارسی شیعر نه لیم و هه تا بو خوم ده کړی، به کوردی بنووسم. (10, 121)

پاشان ده لټی: (فه وزی به بهروای من په کیکه له گه وره پیاوانی میژووی کوردستان، که داخه کهم شوئنه واره کانی فه وتان و خوشی له بیرچوته وه. نه و لاوه کوردانه ی له سرده می پاشایه تی ره زاخانی په هله ویدا که به ته قلیدی نه تا تورک خه ریکوو، گه لی کورد له کوردستانی ئیراندا بتوئیتته وه و په کی له و سئ کوچکه ناوړه بوو که په یمانی سه عدنا بادی پیکه یتناوو، نازایانه کوردایه تیان ده کړد، یا راسته وخو شاگردی فه وزی بوون یا شاگردی شاگرده کانی نه و. به تاییه تی پشه واه قازی موحه مده دی شه ید شانازی به وه وه ده کړد که شاگردی فه وزی بووه. (11, 121)

پاشا تر ده لټی: (ئیمه یانی نه و رژه لاوه ی له زه مان په هله ویه وه په کترمان گرتبوو و دؤستانه پیکه وه کارمانده کړد. مه یدانمان بو ناوړه لاووه و چالاکی خومان په ره پتیدا. ده ماننارده عتراق رژه نامه و گو قاری کوردیان بو دینانین و ده مانخوتنه وه. من شیعر خوم و شیعر شاعیره کانی ترم به خهت بو لاوه کان دهنووسیه وه و بلاومده کړنده وه. دلشادی ره سولی له عتراقه وه

هاتیووه. ئەو ئیملائی کوردیی لە هی ئیمه باشتربوو و خەتیشی خۆشتربوو و زۆریشی شیعرى بێکەس و پیرەمێرد و ئەحمەد موختار جاف و حەمدی لەبەر بوون و بە خەت بلاییدەکردنەوه. گۆڤاری گەلاوێژ رۆژنێکی باشی یاریکرد و لاوه کاغافان فێری کوردیی خۆتندنەوه بوون. «19, 121»

ئەمە، پوختەى ئەو ئەزمونە گەورەیه بوو، که «هێمن» ی پایەبلندی کورد، بۆی تۆمارکردووین. بۆیه دەبێ، بە شێوەیهکی بەردهوام، کەلک لەو ئەزمونە گەورەیهی باشووری کوردستان وەرگیرێ. پێویست ناکا، نووسەر و پروناکبیرانی رۆژەهلات، هەر لە خۆیانەوه، یا چاو لە فارسەکان کەن، زاراوهی زمانەوانیی داتاشن، سەر لە خۆیان و رۆڵەکانی نەتەوه کەمان بشتوێن. بەلکوو دەبێ، هەولدن، ئەوا زاراوه زمانەوانییانە بەکاربێن، که لە کۆنەوه لە باشووردا بەکاردێ و تا رادهیهکی زۆر چەسپیه. بۆ نمونە: لە بری ئەوهی بنووسن: «لە نووسراویکدا، رێکخراوی» دەنووسن: «لە نووسراوهیهکدا، رێکخراوهی». لە راستیدا، ئەمە ناکرێ، هەر نووسەر و پارچەیهک، بە ئارەزووی خۆی بنووسێ. چونکه، گەر وا بێ، هەرگیز پێنووسیکی یەکگرتوی کوردیی سەر ناگرێ!

هێندێ لەو «گۆڤار، نامیلکه و پەرتووک» انەى، لە دواى سەله کانی هەفتا و لە سەرەتای هەشتاکاندا چاپکراون، لە هەموو رۆیه کەوه کەموکۆرییهکی زۆریان تێدا بەدیده کەری. بە تایبەتی، ئەوانەى لە ناوهوهی وولات نووسراون. گەر خۆتەری هێژا، ئەم دید و بۆچوونەم لێ ناسەلمێنێ، با بفرمووی، تەماشایهکی هێندێ لەم بەرهمانەى خوارهوه بکا:

1. کەرس کۆچتیرا، مێژووی کورد لە سەدهی 20 و 19دا، وەرگیرانی لە فەرنسییهوه محەمەد پێانی.

2. محەمەد صالحی ئیبراهیمی محەمەدی (شەپۆل)، ژیناوهی زانایانی کورد لە جیهانی ئیسلامەتی یا گەنجینهی فەرەنگ و زانست.

3. هێمن، پاشەرۆک، لە بلاوکراوه کانی سەیدیدیان.

گەلێکی دیکەش هەن، پێویست بە ئاوهێنانیان ناکا، که بە راستیی، نه پێنووسییان لە پێنووسی کوردیی دهچێ، نه له وەرگیران و نووسینی بەرهمه کانی شدا سەرکهوتوون، نه هێز و پێز و داپشتتیکى ئهوتۆیان ههیه،

مرۆ دلی پێ خۆشکا و کوردییەکی لەم دوورە وولاتییەدا پێ دەمەزەردکاتەو. جگە لەوێ، هیچ جوۆرە دەستوورتیکی نووسین و زامانەوانیی تیدا پەچاوە نەکراوە. بە دەیان پێشگر و پاشگری تێدا، بە جیا و دوور لە چاوگ و کردارەکانەو نووسراون. «واو» ی نامرازی لێکدەر، زۆر بە کەمی بەکارهێنراون. هەر ووشەیە بە سەرچەند بڕگەیە کدا دابەشکراوە و دوور لە یە کدییەو پێزکراون. نامرازی لێکدەر و پێوەندی، لە پیتی ووشە هەلۆه شێندراوەکان جیا ناکرێتەو. بە گران نەبێ، لاپەرە یەکت بۆ ناخوێندرتەو. تا پەرتووکی تەواو دەکە، دەبێ، کاتیکی زۆر بە لێوردبوونەو و بردنەو سەر یەکی ووشە و واتاگانیا بە سەر یەری. هەر چۆن بێ، گەر سەرەتای هەموو کاری وا دەس پێ نەکرای، دەمگوت: نەبوونی لە بوونی باشتەر!

بۆیە دەتوانم، بلێم: نووسینی کوردەکانی رۆژەهەلاتم، وەک نووسینی کوردەکانی باشووری کوردستانی، سەرەتای سی و چلەکانی سەدەی بیستەم دیتە پێش چاو. تازە وەک خوێندکاریکی ساوا، لەو خوێندنگە گەورە یە زمان و وێژەی کوردیدا پەلەهاتژن و دەیانەوێ، لە سەرەتاوە و لە پۆلی یەکەو دەسپێکەن. ئەمەش، هیچ نەنگییەکی تێدا نییە، کاریکی گەلی باشە، گەر باسکی مەردانە ی لێ هەلماڵن، چاو لە کوردی باشوور کەن، ئەو گەنجینە گەورە یە زمان و وێژەی کوردی، کە لە ماوەی هەفتا هەشتا سالی کدا نووسراوە و گردکراوە تەو، بە جوانی کەلکی لێ وەرگرن. سەرەتای هەموو کاریکیش، هەروا دەسپێدەکا و گەلانی بێدەسی جیهانی، هەو وایان کردووە.

لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا، تا ئێستە، یەک ئەلفویتی کوردی، بۆ هەر دوو بەشە دیالێکتە سەرەکییەکی زمانی کوردی «کرمانجی خوارو و ژوورو» نییە، هەر چەندە، ئەو ئەلفویتیانی هەشن، دیسانەو یە کگرتو نین. لە دوای رێککەوتننامەکی «11/مارسی/1970» شەو، زمان و نووسینی کوردی، جوۆرە پێشکەوتن و گەشەکردنیکی تایبەتی بە خۆیەو بینی. دەوڵەتی بەعس، بە رەسمیی دانی بە هێندێ لە مافە نەتەوایی و کەلتورییەکانی گەلی باشووری کوردستاندا نا. بە پیتی خالی یەکی ئەو

پێککه تننامهیه، (زمانی کوردیی، وهک زمانی یه کهم لهو ناوچانه دا که زۆریه یان کوردبوون، وهک زمانی دووم له عێراقدا به کار دێنرا.) «354، 19»
 یه کیتی نووسه رانی کورد، له نووسین و پهخشو بلاو کردنه وهی کوردیدا،
 پۆلتیکی له بهرچاویان گیترا. مامۆستایانی کوردستان، په رتووکی
 خۆتێند که کانیان بۆ سه ر زمانی کوردیی وهر گیترا. «کۆری زانیاری کورد»
 دامه زرا، هیتدی پرنسیپیان بۆ پێنووسی زمانی کوردیی دانا.

به کورتییه کهی، هه لێکی زۆرین، بۆ بوژاندنه وه و که شه سه ندنی زمانی
 کوردیی په خسا. له هه موو لایه که وه، هه و لێکی زۆر بۆ پێشخستنی زمان و
 فه ره هنگی کوردیی درا. به لام، له گه ل هه موو نه وانه شدا، هیتشتا زمانیکی
 ستانداردی نووسین، نه لفوییه کی یه کگرتوو و پێنووسیکی دیاریکراو، له
 باشووری کوردستاندا نه چه سپیوه. گه ره لاوژیه کی سه یر په یدا بووه، به
 تایبه تیی له نویسی پێک خراوه پامیارییه کانی کوردستاندا، نه م
 پاشا گه ردانییه، به ئاشکرا ده پینرێ. جگه له وهی تا ئیسته ش، هه ر دوو
 ناوچه ی «بادینان و سۆران»، هه ر یه که به لقه دیالیکتی خۆیان ده نووسن.
 گه ر چی، له ژێر سایه ی ده سه لاتێ «پارتی دیمۆکراتی کوردستان» دا، تا
 ئیسته ش، له زۆریه ی ناوچه کانی «بادینان»، هه ر به زمانی عه ره بیی
 ده خۆتێن و ده نووسن!

کورده کانی خۆراوی کوردستان، له دوا ی جهنگی یه که می جیهان، به
 نازادی به زمانی کوردیی ده یاننووسی. به لام کاتێ له سالی «1945» دا،
 ده ولته تی سووریا دامه زرا، ئیدی نه و مافه پۆشنیرییه شیان لێ زه و تکر.
 نه و کوردانه ی، به کۆماره کانی سوژیه تی هه له وشا وه شدا بلاو بوونه ته وه،
 وه نه بی، باری خۆتێدن و نووسینیان، له باری کوردی پارچه کانی دیکه ی
 کوردستان باشترووی. پێش نه وهی، کۆمونیسته کان ده سه لات وهر گرن،
 زمانی کوردیی به زمانیکی سه ره خۆ دا نه ده نرا. به شیه یه کی گشتیی،
 کورد به زمانی خۆی نه یده خۆتێن. نه لفوییه کی کوردیی دیاریکراوی نه بوو.
 نه نانه ت، هیتدی له پۆژه هه لاتناس و زمانزانه کانی «پووس» یش، زمانی
 کوردییان به دیالیکتیکی زمانی فارسیی داده نا! هه ر چی لیکۆلینه وه و
 توژنه وه یه کی زمانه وانیشیان، له سه ر زمانی کوردیی ده کرد، هه ر بۆ نه و

مەبەستە بوو. (بەر لە شۆرشى ئۆكتۆبەرى مەزن، كوردناسىيى لە وەزىيەتكى
ژێردەسیدا بوو. زمانى كوردیى دەخوترا و لىتى دەكۆلرايەو، نەك وەك
زمانىكى تايەتییى، نەك وەك زمانى نەتەوێهەك، بەلكوو وەك كەرەسەى
يارىدەدەر بۆ لىكۆلینەو لە زمانى فارسىيى كۆن. لە باتى ئەوێ
كوردناسىيى لەو ژێردەسىيە ئازادكرى و شێوێهەكى سەرەخۆ وەرگرى، كەچى
هەندى لە كوردناسان دەسیانكرد بەوێ، كە كوردناسىيى بە پێگەيەكى
چەوتا بەرن. «70، 78»

كوردەكانى «سۆڤىيەت» یش، جۆرە ئەلفوبىيەكى سربالىيان بۆ خۆيان
داناو. (لە پاش شۆرشى ئۆكتۆبەرەو، هەليان بۆ هەلكەوت، بە زمانى
خۆيان بخوتن و بنوسن. لە «1921» دا ئەلفوبىيەكى لاتىنىيى بە تىپى
ئەرمەنىيى بلاوكرایەو. بەلام، پاش ئەوێ تاكە كىتیبىيى پێ درچوو، زانرا
كە ئەم ئەلفوبىيە بە كارى نووسىنى كوردیى نایەت. ئەوێش بوو بە هۆى
ئەوێ تا «1929»، هەموو جۆرە نووسىنى كوردیى بوستى. هەتا لەو
سالەدا، دوو كەس: «عەرەبى شامۆ و مارەگۆلىف»، ئەلفوبىيەكى
لاتىنيان دانا و لە «1930/1/1» دا، بە شێوێهەكى پەسىيى خرايەكار.
بەلام، ئەم ئەلفوبىيە، بە داخەو زۆر نەژا و گۆرا بە ئەلفوبىيى سربالى، كە
لەگەڵ سروشتى زمانى كوردیدا، بە هێچ جۆرىك رێك ناكەوێ. ئەلفوبىيى
سربالى، بە زۆرى لە سالى «1946» وە بەكار دەبرى، لەگەڵ ئەوێشدا، زانا
كوردەكانى ئەوێ هەستیان بە ناتەواوى ئەم ئەلفوبىيە كردوو. لەبەرئەوێهە
چاروبار، لە سنوورى توانستیاندا، هەر بە ئەلفوبىيى لاتىنى دەنوسن.)
«84، 23»

لە كۆتايى ئەم بەشەدا، دەلێم: ئەز لەو برىوايەدام، لەگەڵ ئەوێشدا، زمانى
كوردیى، لە چەن دىالێكت و خواردىالێكتى پێكهاتوو، ئێمەى كورد،
بناغەى زمانىكى ناخافتمان هەيە. بەلام تا ئێستە، زمانىكى يەكگرتوى
نووسىنمان نىيە.

هەر چەندە، لە سەردەمە جىاجىياكانى مێژووى نەتەوێ كورددا، بەپێى
دەسلاتى رامبارى، لە ناوچە جىاواژەكانى كوردستاندا، هەر سەردەمەى
دىالێكتى يا خواردىالێكتى، وەك زمانى نووسىنى ئەو سەردەمە، خۆى لەو

ناوچه یه دا سه پاندووه. تا راده یه کیش، له سنووری ده سه لاتی نهو ناوچه یه
 په ریوه ته وه، له ناوچه کانی دیکه ی کورد سستاندا بلاو بوته وه.
 به لام، له هه مان کاتیشدا، نهو جوړه خو سه پاندن و بلاو بوته وه یه، له
 لایه که وه نه یه توانیوه، له وه زیاتر برکا، زمانیکه یه کگرتووی ناخافتن و
 نووسین، پیکه وه نئ. له لایه کی دیکه شه وه، له نرخه دیالیکته کانی
 دیکه ی، زمانی کوردی کهم نه کردوته وه. به لکوو، له پال نه وه شدا و له هه
 ناوچه یه کدا، کورده کانی دانیش تووی نهو ناوچانه، به دیالیکت و خوار
 دیالیکتی خو بان په یقیون. هیچ زیانیکه ی بهو دیالیکتانه ی دیکه
 نه گه یاندووه. چونکه، زمانی قسه کردن و زمانی ستاندارد، به دوو شتی
 جیاواز داده نرین.

12. زمانی کوردیی و هۆنراوه :

« مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس » ، دهفه رموی : (له کۆشی ئهم کورده واییه ی ئیمه دا ، گه لێ ئه دیی پایه بهرز په رده و ده بوون ، که به گۆتیه ی سه رده م و ریتوشوونی خۆیان ، هه یچیان له ئه دییانی به ناوبانگی وولاتانی تر که متر نه بووه . به لام ، که میان بۆیان هه لکه وتوه ، له گه ل مردنیانا ، ناویان کۆتر نه بیته وه و نیشانه یه کیان له پاش به جییمینتی و هه والیتی که موکورتیان بزانری .) « 3،54 »

به لێ ، نه ته وه ی کورد له میترووی خۆیدا ، گه لێ هۆنهری گه و ره و گچکه ، ناسراو و نه ناسراوی هه بووه . بۆیه ، له و باره یه وه رۆژهه لاتناسیکی گه و ره ی وه ک : « مینۆرسکی » ، گوتویه تی : (هونه ری هۆنراوه له ناو کورده کاندا زۆر فراوانه .) « 88،112 » جا گه ر نه ته وه یه ک ، هه ر له کۆنه وه تا ئه و رۆ ، به سه دان هۆنهری تیدا هه لکه وتی ، هه لبه ته ، به کاریکی ئاسایی ده ژمیری ، گه ر پتیه ندیه کی توندو تو ل ، له نیاو هۆنراوه و زمانه کهیدا هه بی !

له با سه کانی پتیشو و دا گوتمان : یه که مین نووسی نی کور دیان به ده سگه یشتی ، هۆنراوه کانی « بابا تایه ری هه مه دانیی » بوون . ئه و هۆنراوانه ، به زمانی کوردیی و به دیالیکتی لووری نووسراون . گه ر هۆنراوه کانی « بابا تایه ر » ، له میترووی وێژه ی کوردیی به گشتیی و له بواری هونه ری هۆنراوه دا به تایبه تی ، یه که م نووسی نیکی کوردیی بی و به ده سمانگه یشتی ، ئه و گومانی تیدا نییه ، یه که م جار نووسی نی کوردیی ، هه ر به هۆنراوه ده سیپتیکردوه . وه ک پرۆفیسۆر « مارف خه زنه دار » یش ده لێ : (ئه ده بی کوردیی وه کو ئه ده بی نه ته وه کانی تری رۆژهه لاتنی ناوه راست به شیعر ده سیپتیکردوه . شیعر له پتیشه وه بووه و هه میشه له په خشان باوتر بووه .) « 73،96 » گه ر نووسی نی کوردیی ، به هۆنراوه ده سیپتیکردی ، ده بی ، هۆنراوه له زمانی کوردیدا ، چ جۆره رۆلێکی گرنگی بینی بی ؟ به چ شتیه یه ، راژه ی زمانی کوردیی کردی ؟

هه موومان ده زانی ، به تایبه تی له و سه رده مانه دا ، خۆتنده واری له ناو ریزه کانی نه ته وه ی کوردا نه بووه . یا هه بووه ، به لام زۆر که مبووه . جگه

لهوهی خویندن و نووسین، به زمانی کوردیی نهبووه، هۆنراوهکانیش ههر به دهمی گوتراون، دهماوده و ناوچه به ناوچه رۆیشتوون و بلاوبوونه تهوه، پاشان، کاتی خویندن و نووسین په یدابووه، نووسیویانه تهوه. یا خویندن و نووسین هه بووه، به لام له ناو کۆمه لانی خه لکدا، زۆر به کهمی بلاوبووه، زۆریه ی زۆری پۆله کانی کورد نه خوینده واریبون. ئا له و کات و ساته میژوویی یانه دا، له و پۆژه تاریکونووته کانه دا، هۆنراوهی کوردیی به چهن شتیه، پاره ی زمانی کوردیی کردووه :

1. له فەوتان و له نیوچوون پاراستویه تی.
2. له قالبیکی وێژهیی بهرز و جواندا، دایرشتووه و پازاندوویه تییه وه.
3. به شتیه کی بهردهوام، بوژاندوویه تییه وه، گه شه ی پتی کردووه و پتشیخستووه.
4. به ووشه ی نوێ، ناسک و شیرین، دهوله مه ندیکردووه.
5. نهو نیمچه زمانه ستاندارده ی نهو پۆ، له پۆژه هلات و باشووری کوردستاندا ههیه، به زۆری بۆ هۆنراوه و بهرهمی هۆنهره کان ده گه ریتیه وه.
6. خهرمانی هۆنراوه ی کوردیی، وهک سامانیکی دهوله مه ند وایه، له هه موو سه رده مه تکدا، بۆ لیکۆلینه وه ی زمانه وانیی به کار دیتری. چونکه، میژووی وێژه ی کوردیی، (نزیکه ی هه زار سال ده بی.) «104,78» هه لبه ته، له و ماوه درێژه دا، گه لێ هۆنهر هه بوون، بهرهمی وێژه ییان هه بووه، بهرهمه کانیان بۆ لیکۆلینه وه له میژووی زمانی کوردیی، بایه خی تایبه تییان ههیه.
- شتیکی ئاشکرایه، له کۆندا کورد، دهمی له باسه کانی « پامیاری، ئابووری، کۆمه لایه تی و زانست » نه داوه. یا زۆر کهم، خۆی له قهره ی نهو باسه نه داوه. چونکه، هه م توانای نه بووه، خۆی له و بارانه بدا، هه م نهو جۆره باس و نووسینه، له کوردستاندا بلاو نه بوو بوونه وه، تا کوردیش به پتی توانای خۆی، له سهریان بنووست و باسیانکا. به لکوو، پتر له هواره کانی « مه ته ل، په ندیپتشینان، گۆرانی، مۆسیقا و هۆنراوه » دا، هه سه رهنگینی خۆی نواندووه. (زمانی کوردیی، له بهرته وه ی خویندن و نووسینیکی کۆمه لایه تی و زانیاری و پامیاری نه بووه، له درێژی میژوودا، ته نیا له باری هۆنراوه و مۆسیقا و مه ته ل و په ندیپتشینانه وه

توانیوتتی خۆی راگری، وه له پیشهاته ناله باره کانی میژوو خۆی بیاریژی. له سه دهه کانی پاش داها تنی ئایینی پیرۆزی ئیسلام، واته: له سه دهه ی دووه می کۆچییه وه تا سه دهه ی دوازه دهه م و سیازده دهه می کۆچی، زۆریه ی هۆنهر و ههستیاره کانی کوردستانی خواروو، به شیهه ی گۆرانی هۆنراوه یان هۆنیوه ته وه، وه له م شیهه کوردیه ده، وێژه ی کوردییان گه یاندۆته، نه و په ری به رزی، چونکه له رێکوپێکی و جوانیی ناوه رۆک و بیرى ناسکدا شتی تریان نه هیتشۆته وه که له هۆنراوه کانیانا جێیکه نه وه. (16-15، 48)

دیاره، ههر له کۆنه وه هۆنراوه و زمان، شانه شانی یه کدی ههنگاویان ناوه. پێشه پیتی «کاره ساته نه ته وه یی، گۆرانکارییه رامیاری، گه شه کردنه کۆمه لایه تیی، په رسه ندنه ئابووری و پێشکه وته که لتووری یه کان» گۆراون. پته ونه دییه کی دیالێکتیکی توند، له نیتوانیدا هه بووه، پێکه وه به ره و پێشه وه چوون و گه شه یان کردوه.

سه ره تا، نووسینی کوردیی ته نیا، به ههر دوو به شه دیالێکتی کرمانجیی ژوو روو و هه ورامیی بووه. ههر چه ند، تا ئێسته، به ته وایی نازانین، نووسین به هه ورامیی، بۆ چ سه رده مه ی ده گه رێته وه. به لام، هیتنه مان لا پوونه، له زۆر کۆنه وه، به م به شه دیالێکته نووسراوه. به لگه شمان نه وه یه، به ههر دوو به شه دیالێکته که، گه لێ نووسین و هۆنراوه مان هه یه. ههر چه ند، نه و نووسینه ی تا ئێسته له به رده سدان، به شی زۆریان به شیهه یه کی رێکوپێک تۆمار نه کراون و لێکۆلینه وه ی زانسته یان له سه ر نه کراوه. نه وه جگه له وه ی، له سه رده مه جیا جیا کانی میژوودا، گه لێ نووسین و که ره سه ی وێژه یی دیکه مان، به م دوو به شه دیالێکته ش، سه ره ونگوم بوون و تێدا چوون.

له سه رده مه جیا وازه کانی کۆمه لگه ی کورده واریدا، به پیتی ده سه لاتن نه و ده ولت و میرنشینه کوردییانه ی دامه زراون، له ههر ناوچه و له ههر سه رده مه یکه دا، دیالێکتی یا خوار دیالێکتیکی دیار بکراو، خۆی به سه ر زمانن ئاخافتن و نووسیندا سه پاندووه. ههر به و دیالێکته ش، هۆنره کانی کورد هۆنراوه یان گوتووه. بۆ نمونه: «بابا تایهر، مه لا په ریشان ...»، «هۆنراوه کانی خۆیان به دیالێکتی «لووری» هۆنیوه ته وه. دوا ی ماوه یه،

دیالیکتی « گۆزانیی » بهشی « هه ورامانیی » سه رهه لداوه، هۆنه ره گه وه کانی وهک: (مه وه له وی، بیسارانیی ...) به و دیالیکته هۆنرا وه کانی خۆیان دا رشتوه. به تایبه تی، پێش نه وهی ئایینی ئیسلام، له کوردستاندا بلا و بیسته وه، زمانی ئایینه کۆنه کانی کورد، یا بهم به شه دیالیکته نوو سرونه ته وه، یا زۆر لیه وهی نزیک بوون.

ههروه ها، دوا ی نه وهی ئایینی ئیسلامیش په یدا بووه و له ناوچه که دا بلا و بۆته وه، تا ما وه یه کی دوو رو درێژ، نه و ئایینه کۆنانه ی کورد، له و ناوچه نه دا به روی خۆیان هه بووه. چونک، ه ئایینی ئیسلام (زۆر درهنگ له هه ورامانا بلا و بووه ته وه و میژووی بلا و بوونه وهی له ویدا ده که رێته وه بۆ سه رده می مه ولانا گو شایش سالی « 842 » ی کۆچی « 1438 ز - نوو سه ر ») « 13,100 »

دیاره، کاتی ئایینی ئیسلام له کوردستاندا بلا و بۆته وه، یه که سه ر له هه موو ناوچه کانه دا، وهک یه ک بلا و نه بۆته وه. بۆیه، هه ر وهک له ناوچه ی هه ورامانی شه دا، له یه که م رۆژی دا گیر کردنی کوردستانه وه، دهنگ و رهنگی هه بووه، به لام نه و دهنگ و رهنگه، هه رگیز وهک ناوچه کانی دیکه ی کوردستان نه بووه. لێره دا، مه به س له وه یه، زۆر به قوولی رهگی له ناو کۆمه لانی خه لکدا دا نه کوتا وه، به ته واوی، کاری له هه ست و هۆشیان نه کرد وه. له وانه یه، نه رکه ئایینییه کانی شیان به ته واوی جێبه جێ نه کرد بێ! چونکه، له لایه که وه، ئایینه کۆنه کانی کورد، تا ما وه یه کی زۆریش، دوا ی نه وهی ئیسلام دهنگی دایه وه، هه ر ما بوو، هه م زمانی ناخافتنی خه لکی ناوچه که و هه م ئایینه که شیان کوردی بووه. له لایه کی دیکه شه وه، هیشتا مزگه وت، ته که یه و خانه قا کان دروس نه کرابوون. مه لا، شیخ و زانا کورده سو لمانه کان، به ته واوی خۆیان بۆ ئایینه که ته رخا نه کارد بوو. له با وه ر و یده کانی ئایینه نوێ که تینه گه یشتوون. خه لکیان ها ن نه دا وه، و شیاریان نه کرد نه ته وه و پێیان نه گه یاندوون. تا پیا وێکی ئایینی له خواترسی وهک: « مه ولانا گو شایش » ها تووه، بناغه ی مزگه وتی هه لدا وه ته وه، ده سی به کار کرد وه، وهک رێبه رێکی ئایینی له ناوچه که دا، خه لکی فێری نوێژ و قورئان خوێندن کرد وه. ئامۆژگاریه کانی په یام به ر و ئیسلامی بۆ

باسکردوون. ږنگه‌ی خواپه‌رستیی راسه‌قینه‌ی پیشانداون. له‌و باره‌یه‌وه، «مهردوخی» ده‌لټی: (دانیشتووانی هه‌ورامان، هر چنده موسولمان بووبوون و نوټو و ږزو و یاساکانی نیسلامیان به‌جیده‌هینا، به‌لام هیشتا هندی خووره‌وشتی زهرده‌شتیان تیک نه‌دابوو، تا سالی «842» ی کوجی «مولانا گوشایش» بابا گه‌وره‌ی مهردوخیه‌کان هات و ده‌سیکرد به‌فیرکردنی قورئان و بلاوکردنه‌وه‌ی یاساکانی نیسلام به‌شټویه‌کی ږوون و ناشکرا له‌ناوچه‌ی هه‌وراماندا. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی نزیکه‌ی هه‌شت سه‌ده‌ونیو به‌سر نه‌م گورانه‌دا تټپه‌ریسو، نه‌یانویست، له‌نیسلام هه‌لگه‌ږټنه‌وه و یاخبنه‌وه و بگه‌ږټنه‌وه سر دینه‌که‌ی «پیر شه‌ه‌ربار» * که به‌یه‌کت له‌پیواچاک و بلاوکه‌ره‌وه‌ی نایینی زهرده‌شتیان زانیوه له‌ناوچه‌که‌دا. (106، 187-188)

پاشان به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی ژووړوو خوی سه‌پاندوه، چن هونریکی پایه‌بلندی وه‌ک: «مه‌لای جزیری، نه‌حمه‌دی خانیی و ...» هونراوه‌یان پی‌گوتوه. دواتریش، له‌سه‌رده‌می بابانه‌کاندا، به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خواروو په‌ره‌یسه‌ندوه. هر چنده، تا نیسته به‌ته‌واویی نازانین، نووسینی کوردیی، به‌تاییه‌تیی هونراوه‌ی کوردیی، به‌به‌شه‌دیالیکتی «کرمانجیی خواروو» که‌ی ده‌سیپټکردوه؟ به‌لام ده‌توانین، بلټین: له‌سه‌ره‌تای ساله‌کانی بیستی سه‌ده‌ی نوژده‌یه‌مه‌وه، به‌شټویه‌کی هونه‌ری و ږټکویتیک سه‌ره‌له‌داوه. نه‌م می‌ژوو‌ه‌ش، می‌رنشینی بابان و «نالیی 1797-1855» هونر و بلیمه‌قان بیرده‌خاته‌وه.

له‌راستیدا، له‌و سه‌رده‌مه‌دا قوتا‌بخانه‌ی بابان، ږشنکی زټړنی خوری وټژه‌یی خوی، به‌زۆریه‌ی سوچ و قوژینه‌کانی، باشوور و ږژه‌لاتی کوردستاندا بلاوکردوته‌وه. به‌ته‌واویی ږه‌گی قولتی، له‌می‌ژوی خه‌باتی نه‌ته‌وه و کاروانی وټژه‌ی کوردیدا داکوتاوه. سه‌ره‌تای قوناغیتیکی نوتی، بۆ هونراوه‌ی کوردیی داناوه. به‌هه‌مو و اتای وو‌شه، بوومه‌له‌رزیه‌ بووه، له‌گومټیکی مه‌نگی بیده‌نگی وټژه‌ی کوردیدا ږویداوه و به‌جاری نه‌و گومه

* پیرشه‌ه‌ربار و پیرشالیار هر یه‌کن.

مەنگەى تەقاندۆتەو، (كۆدەتايەكى سەرەكىي لە مېژووى ئەدەبىي كوردیدا، لە سەر دەسى سێكوچكەى بابان « نالىي و سالم و كوردیي » بەرپابوو، ئەم ئىنقىلاب و تازەكردنەو، بە پرەپەرەتەى مامۆستا نالىي بوو.) « 6، 13 » بۆيە، تا كوردیي مايت، دەبىي، سەرى پێز و ئەواز، بۆ ئەو سێ ئەستىرە گەشەى، ئاسمانى وێژەى كوردیي دانەوتى.

هۆنەرە بە ناوبانگەكانى وەك: (نالىي، مەحووبى، كوردیي و سالم ...) هۆنراوەكانى خۆيان بەم خوارديالێكتە هۆنیوەتەو. ئەو كەلەهۆنەرە، گەلى هەنگاوى گەورەيان ناو، بە شێو، بە شێو، تا ئەو پۆش ئەو شێو وێژە و دىالێكتە، جێگەى خۆي، لە وێژە و نووسىنى، بەشێكى زۆرى كوردەكانى رۆژەهلات و باشوورى كوردستاندا كردۆتەو. لە هەر يەكێ لەم قوناغە مېژووبى يانەشدا، هەر يەكێ لە دىالێكتەكانى زمانى كوردیي، پراڤەيەكى گەورەى زمانى كوردىيان كردووه.

بەلێ راستە، هۆنراوەى كلاسیكى كوردیي، لە سەردەمى بابانەكاندا، لە ناوچەى سولهيمانیدا سەریهەلدا. راستە « نالىي، سالم و كوردیي »، لە مېژووى وێژەى كوردیدا، بە سێ كەلە هۆنەرى گەورەى كورد دادەنرێن. راستە، ئەم سێ هۆنەرە بلیمەتە، قوتابخانەى هۆنراوەى كلاسیكى كوردیان دامەزراند. زمانى كوردىيان پێشخست، وێژەى كوردىيان بە بەشە دىالێكتى كرمانجى خوارو زیندووكردهوه، گىانێكى نوێ و پرەسەيان، بە بەرى وێژەى كوردیدا كرد و بووژاندیانەو. بەلام، هەر چەندە ئەمان دامەزرتەرى بوون، لە گەل ئەو شەدا نەیان توانى، هەموو قوژین و كەلەبەرىكى ئەو قوتابخانە وێژەى يە، بە تەواوى پرکەنەو. بەلكوو، لە رووى « زمان، داپشت، رەوانبێژى و جوانناسى » هە، هەر چى كەموكوپىيەكى هەبوو، هۆنەرى گەورەى كورد « مەحووبى »، ئەو پێى كراوه، كردووبەتێ.

« مەحووبى »، بە پێى توانای خۆى هەولیداوه، كەموكوپىيەكانى پێكردوونەتەو. پاشان چەندین هۆنەرى وەك (شێخ رەزای تالەبانى، حەرىق، حەمدى، نارى، كەمالى و بێخود ... تاد) هاتون، زیاتر گەشەيان بەو قوتابخانەيە كردووه. تا ئەو رۆ دەبێن: لە چلە پێژەى وێژەى كوردىي تێپەراندووه.

نیسته، کاتی ئەوە هاتوو، باسیکی زمانی ھۆنراوەکان بکەین، بۆ ئەوەی بزانی، ئەو ھۆنراوانە بە چ زمانی نووسراون؟ چۆن پێشکەوتوون؟ کە ی زمانی کوردیی پەتی، لە ھۆنراوەی کوردیدا پێرەوکرەو؟

لە سەرەتادا، ھۆنەرە کلاسیکییەکانی کورد، بە گۆنەری ئەو تیکە لاوییە لە گەڵ نەتەوەکانی دەرودراسێدا ھەیانبوو، ھەرەھا، بە گۆنەری ئەو سەرەمەیی ئەو نەتەوانە، لە کوردستاندا دەسلاتیان ھەبوو، ھۆنراوەکانی خۆیان، بە زمانیکی تیکە لاوی « کوردیی - فارسیی، کوردیی - عەرەبیی، کوردیی - تورکیی » ھۆنیوەتەو. بەشی زۆری ھۆنراوەی کلاسیکی کوردیی، سەریان پرووتبوو، لە کلاو و جامانەیی کوردیی پێرەوکرەو. بە لێکوو، تەپلەیی « فارسیی، چەفتە و عەگالی عەرەبیی، تەپووشی تورکیی » ان لە سەرکردوو. بە تایبەتی زمانی عەرەبیی، کاریکی زۆری لە نووسین و زمانی کوردیی کردوو. چونکە، قورئان و گوتەکانی پەيامبەر، کە زمانی ئایینی ئیسلام، کاریکی وا خراپیان، لە بیروباوەری خەلکی کورد کردبوو. یا بلتین: ئەوان وا لە کیشە و پاسە کە گەشتبوون، بە شێوەیە دەماری ھەست و ھۆشی نەتەوہیی یان سێکردبوون، زمانی کوردییان بە زمانیکی خراپ و ناموسولمان دادەنا. لە بەرئەو، خۆتندەواراغان گەر بە کوردیش نووسیبتیتیان، ھەولیانداو، گیانیکی ئیسلامانە، بە بەر نووسینەکانیاندا بکەن. ھەمیشە، بە دوای ووشەیی بیانیی قەبەقەبە، زلزل، قورسقورس و ئالۆزدا گەراون، تا کیش و سەرەوای، ھۆنراوەکانیانی پێ براژننەو و لەنگ نەبێ.

ھەلبەتە، لە ھەموو قۆناغەکانی مێژوودا، چ ھۆنراوە و چ زمان، لە گۆرانیکی بەردەوامدا بوون. بەرەبەرە، زمانی ھۆنراوە پاکبۆتەو. ھۆنەرەکانی کورد، ھۆنراوەکانیان بە کوردییەکی پەتی ھۆنیوەتەو. ئیدی، وردەوردە، کاری لە زمانی کوردیی کردوو، بەرەو کوردییەکی پەتی بردوو. لە ووشەیی بیانیی پاکبۆتەو. لەو پێرەوکرەو، کاریکی زۆری، لە بەشەکانی دیکەیی وێرە بە تایبەتی و زمانی ئاخافتن بە گشتیی کردوو. بۆیە، ھەر لە کۆنەو تا ئەوێ، زمانی ھۆنراوە بە تایبەتی و زمانی کوردیی بە گشتیی، بە چەن قۆناغی پاکبۆنەو دا تێپەربوو :

قوناغی یه کهم - هه موو ئه و هۆنهر و نووسهره کلاسیکیانه ده گرتتهوه، که به زمانیکی نیوه « کوردیی - عهره بیی » تیکه لاو نووسیویانه، زمانی نایین کاریکی زۆری له زمانه نه تهوهیی و وێژهیی یه که یان کردووه. وهک له هۆنراوه رۆمانسییه کلاسیکیه کانی « مه لای جزیری، نه حه مدی خانی، نالی، مه حویی ... هتد » دا ده رده کهوئ.

قوناغی دووه - هۆنهر و نووسهره کانی کورد، به زمانیکی تاییه تی نووسیویانه، ورده ورده، زمانه که یان له ووشه ی بیانیی پاکبۆتهوه، به لام، به تهواوی کوردیه کی په تییا به کار نه هیتاوه، وهک له هۆنراوه کانی « شیخ نووری شیخ صالح » و سهرده می یه که می « گۆران » دا ده رده کهوئ.

قوناغی سێیه م - هۆنهر و نووسهره کانی کورد، باسکی چالاکیان لئ هه لمالیوه، بژاریکی باشی زمانه که یان کردووه، به زمانیکی رهوان و کوردیه کی په تی نووسیویانه، وهک « پیره میترد », سهرده می دووایی « گۆران » و هۆنهر و نووسهره کانی دواتریش به ره مه مه کانی خویان به و شتیه زمانه تۆمار کردووه. (له زۆریه نووسینه کاند، ئه و زمانه ئه ده بییه ناوه ندیه نه بینین، که له شتیه ی رۆمانتیکی کوردیدا، به تاییه تی له شیعی شیخ نووری و سهرده می یه که می گۆراندا به کارهاتووه. واته نه زمانه تیکه له که ی شیعی کلاسیکی یه « جزیری، خانی، نالی، مه حویی ... هتد », نه کوردیی په تی تهواوه « پیره میترد، سهرده می دووایی گۆران و پاش ئه و ». با له هه ندێ شوتندا به ره و کوردیی په تیش چووئ). « 22، 12 »

ئهوانه ی، راژه ی زمانی کوردییان کردووه، ئهوانه ی، کیتلگه ی زمانی کوردییان، له درکودالی ووشه ی بیانیی بژار کردووه، زمانیکی پوختیان بۆ گه لاله کردووین، ده بی، تا میترووی کورد هه یه، به شانازییه وه ناویان تۆمارکا و هه میسه یادیانکاته وه. چهن « که له پیاو، نووسهر و هۆنهر » یکی وهک: « ئه وره حه مان به گی بابان، شیخ نووری شیخ صالح، پیره میترد، سهرده می گۆران و ره شید نه جیب », له نووسهره هه ره ده سه نگینه کانی گه ریه بوون، که له سه ر ده سی ئه واندا، قوتابخانه ی کلاسیکی هۆنراوه ی کوردیی نوێنکراوه ته وه. سهره تای قوناغیه کی تازه یان، له میترووی وێژه ی کوردیدا دامه زرا ندووه. به رگی کۆنی له کار که وتووی هونه رییان، له به ر

هۆنراوه‌ی کوردیی دامالیوه، جارتیکی دیکه سه‌رله‌نوئی، به به‌رگی نوئی و
 رازاوه پۆشته‌یانکردۆته‌وه. به هه‌موو جوۆی و له هه‌موو بواره‌کانی وێژده‌دا،
 چ له رووی شیوه و چ له رووی ناوه‌پۆکه‌وه، شیوازتکی نوێیان
 پێه‌و‌کردوه. هۆنراوه‌ی کوردییان، له ده‌س کۆتوپێته‌ندی کێش و سه‌ره‌وا
 قووتارکردوه. گه‌لی زاراوه‌ی کوردیی نوێیان دۆزیوه‌ته‌وه. به کوردییه‌کی
 په‌تیی، به زمانیکی ئاسان، ساکار، په‌وان و شیرین، هۆنراوه‌کانی خۆیان
 بۆ هۆنیوه‌ته‌وه. هه‌ر چه‌نده، سه‌رده‌مه‌کان جیاوازیوون، به‌لام، نه‌وان له
 بری نه‌وه‌ی، وه‌ک هۆنه‌ره‌ کلاسیکیه‌کانمان، خۆیان به ووشه‌ی بیانیی و
 قورسه‌وه ماندوو‌که‌ن، باسی چاوی کال و زولفی په‌ش بکه‌ن، پتر باسی
 گرفت و کێشه سه‌ره‌کیه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌یان بۆ کردوون، له‌گه‌ڵ نازاری
 پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌یاندا ژیاون.

لیه‌رده‌دا، به پێویستی ده‌زانم، زۆر به کورتیی، باسی پێوه‌ندیی نێوان
 «هۆنراوه، گۆرانیی و زمان» بکه‌ین. هه‌ر له کۆنه‌وه تا ئه‌و‌پۆ، هۆنراوه
 پێوه‌ندییه‌کی زۆری، به گۆرانیی و موسیقاوه هه‌بووه. هه‌میشه هۆنراوه،
 وه‌ک که‌ره‌سه‌یه‌کی خاوه‌، سه‌رچاوه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند و به‌پیت، له کاری
 هونه‌ریدا به‌کارهێنراوه. گه‌لی هۆنراوه‌ی په‌وان و جوان، له رێگه‌ی ئاواز و
 گۆرانییه‌وه، جێگه‌ی شیای خۆیان، له دل و ده‌روونی پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی
 کورددا کردۆته‌وه. به هۆی گۆرانیی و سه‌رووده‌وه، کۆمه‌لانی خه‌لک، به
 ده‌یان هۆنراوه‌ی هۆنه‌ره‌کانی کوردیان له‌به‌رکردوه. له پێی گۆرانییه‌وه،
 هۆنراوه‌کان جارتیکی زۆریان، له زمانه‌که‌یان کردوه، فێری گه‌لی ووشه‌ی
 کوردیی په‌تیی کردوون، له ناخافتن و نووسیندا به‌کاریانه‌یتناوه.

له‌وانه‌یه، که‌ر چه‌ن هونه‌رمه‌ند و بلیمه‌تیکێ وه‌ک: «قادر دیلان، نه‌نوره
 قه‌ره‌داخیی، دلشاد محهم‌ده‌ سه‌عید ...» نه‌بوایه، ئاوازی به‌ سۆز و
 دل‌پێنیان، بۆ هێندێ له هۆنراوه‌ی هۆنه‌ره‌کانی کورد دانه‌نایه، چه‌ن
 گۆرانییه‌تیکێ ده‌نگخۆشی وه‌ک: «حه‌سه‌ن زیه‌ک، محهم‌ده‌ی ماملێ، عه‌لی
 مه‌ردان، تایه‌ر توفیق، په‌فیق چالاک، سالتح دیلان ...» نه‌بوایه، به
 ده‌نگه‌ به‌ سۆزه‌کانیان نه‌یانگوتایه، نه‌و هۆنراوانه‌ له‌ لایه‌ن پۆله‌کانی
 گه‌له‌وه، به‌و شیوه‌یه‌ بایه‌خیان پێ نه‌درايه. وه‌ک هه‌موو هۆنراوه‌کانی

دیکه‌ی هۆنهران، چەن جاری دەخوێندرانەوه، پاشان، لە بیردەچوونەوه. بەلام، دەبینین: گۆرانیی و موسیقا، گیانیتکی پر لە نەمریی بە بەرداکردوون، وەک چەپکە گولتیکێ رازاوه‌ی بۆنخۆش، لە ناو باخی گولانی، هەموو هۆنراوەکانی دیکە دا دیارن و جێگە‌ی تایبەتیی خۆیان هەیە.

بۆ نمونە: گەر لە پەنجاکان و شەسته‌کاندا، چەن هۆنەرمانە نەمرە نەمرە دیکە (مەحمودی حەمە‌ی لەیلی، رەفیق چالاک، قادر دیلان...تاد) ناوازیان بۆ چەن هۆنراوە‌یەکی وەک (قۆکالی لیونالی، باخچە‌ی پاشا... تاد) ی "گۆران" ی نەمر دانەنایە، چەن دەنگ‌خۆشیکێ وەک "عومەر دزەیی" بە گۆرانیی نەیانگوتایە، یا چەن کۆمپازیتەرێکی بلیمەتی کورد، ناوازیان بۆ چەن هۆنراوە و سروودیکێ وەک (نەورۆز، دەمی راپەرین، بەری بەیانە، نازاد یخواین کوردین ئێمە، ئە‌ی رەقیب) ی (پەرەمێرد، هەردیی و دلداری) دانەنایە، هۆنەر و دەنگ‌خۆشیکێ وەک "سالح دیلان" و چەن گۆرانیبێژیکێ دیکە نەیانچریایە، باوەرناکەم، ئە‌و هۆنراوە و سروودانە، بەو شێوە فراوانییە، لە ناو کۆمەڵاتی خەڵکدا بڵاو بونایەتەوه، بەو جوړە کاریان، لە هەست و هۆشی جەماوەر بکەردایە و لە بەریان کردایە!

مامۆستا « قادر دیلان »، لە چاوپێکەوتنێکدا، رۆژی تیپە هۆنەرپێکەکانی کوردستان هەڵدەسەنگێت. دەرپارە‌ی کارتیکردنی گۆرانیی و موسیقا، لە هەستی نەتەوه‌یی و زمانی ناخافتنی کۆمەڵاتی خەڵک دەلت:

(بە لە بەرچاوترینی ئە‌و هەموو چەوسانەوه و زولم و زۆردارییە‌ی سی سالی بە سەر کورددا لە عێراقدا سەپێنراوه، هەر بەرهەمێکی هۆنەرپێ ئە‌و تیپانە بە هەنگاوێکی نەبەردانە هەڵدەسەنگێتم، چونکە، ئە‌و بەرهەمە هۆنەرپێیانە، بە کەموکوڕیشیانەوه، رۆژێکی زۆر گرنگیان بینیوه لە بوژاندنەوه و گەشەسەندنی هەستی نەتەواوەتی کورددا. باوەرم وایە، هەر ئە‌م جوړە هەنگاوانە بوون، کە بوونە مایە و هەوێنی راپەرینیش. بۆ زیاتر پێشکەوتن، سالی 1958، کە بە سالی لافاوە‌کە‌ی سولەیمانی بە ناویانگە، ئێمە، بۆ کۆکردنەوه‌ی یارمەتیی لێقه‌وماوانی لافاو، هاتینە شاری هەولێر، ناھەنگ بگێڕین. باوەرپێکە، ئە‌و کاتە خەڵکی شاری هەولێر و ئە‌و لادێی یە کوردانە‌ی، نیشته‌جیتی شار بوون، بە شتیکی زۆریان، بە تورکمانییە‌کی شکاو قەسەیان دەکرد. گویا، ئە‌وه‌ی تورکمانیی بزانی، شارستانییه و لە

چینی پۆشنبیرانه، وای لیها تبوو، زمانی تورکمانیی چاک تەشەنە ی سەندبوو لە هەولێر، بەلام پاش هەرەسەیتانە کە ی 1974، هەندیک هونەر مەندی خۆتنگەرمی کورد، « تیپی باوەجیی کۆیە » یان جێتەشت و هاتتە هەولێر، لەوانە: کاک « وریا ئەحمەد » و کاک « سەردار ئەحمەد » ی شمشالژەن، لە گەڵ دەستە یە ک هونەر مەند، تیپی هونەری هەولێریان پیکەیتنا. لە ماوەی چەن سالتیکدا، بە دەیان بەرھەمی نوێ و دەنگخۆشی نوێیان بە کورد ناساند و ئەو پۆجە نەتەوایی یەشیان زیاتر ژیا نەدووە. دەتوانم، بلیتم: خەلکی ساویلکەشیان، لە گیلە گیلە ی تورکمانیش رزگار کرد. » (13-12,83)

لێرەدا، گەر چەن نمونە یە ک، لە سەر ھۆنراوە ی کوردیی بێنێنەو، تەماشایەکی ئەو زمانە پاک و پاراوە کە ی، کە لەو سەردەمانەدا پێیان نووسیو، دەبینن: ھۆنەرەکانی کورد بە چ شێوہ یەکی جوان، زمانە کە یان بۆ رازاندوینە تەو، خاوتنیان کردۆتەو و پراژە ی زمانی کوردییان کردووە. لە گەڵ ئەو شدا، ھیندی کورد ھەبوون، ھەستی نەتەوایی یان لاوازبوو، پێزی خۆیان و زمانە کە یان نەگرتووە، بۆیە، گەر نووسەر ی بابە تیکی بە کوردییەکی پەتیی و پەوان نووسی بێ، یا دەقێکی قورئانی وەرگیرا بێ، یا گەر ھۆنەر ی ھۆنراوە یەکی بە کوردیی گوتی، ئەوا زۆر بە توندی، ھێرشیان بۆ بردووە، پەلاماریان داو، بە پیاو خراپ و گاور ناویان بردووە. بۆ نمونە:

یەکیکی وە ک « نالیی »، کە بە پێغەمبەری ھۆنراوە ی کلاسیکی کوردیی دادەنرێ، شانازییەکی زۆری، بە کوردیتی خۆی و زمانە کە یەو کردووە. زمانە کە ی زۆر لا شیرین و ئازیز بوو. ھەر چەندە، جاروبار، ھۆنراوە ی بە عەرەبی و فارسیش گوتووە، بەلام، خۆی بە بەختەو و سەر بەرز زانیو، کە ھۆنراوە ی بە زمانی دایک ھۆنیو تەو. بۆیە، لە وەلامی ئەو جۆرە کەسانە ی رەخنەیان لێ گرتووە، فەرموو یە تی:

طەبعی شە کەرباری من، کوردیی ئە گەر ئینشا دەکا
ئیمتیحانی خۆیە مقصودی، لە « عەدا » وا دەکا
با لە مەیدانی فەصاحە تدا، بە میثلی شەھسوار
بێ تەئەمول بەو ھەموو نەو عە زو یانی رادەکا

کەس بە ئەلڤاظم نەلتی: خۆ کوردییە، خۆ کوردییە
 ھەر کەسێ نادان نەبێ، خۆی طالیبی مەعنا دەکا
 بێتە حوجرەم، پارچە پارچە ی موسوودەم بکەیت بە رۆح
 ھەر کەسێ کووتال و پارچە ی بێ بە دەل سەودادەکا
 شیعری خەلقیی کە ی دەگاتە شیعری من بۆ نازکیی؟!
 کە ی لە دیقە تدا پەتک دەعوا لە گەل ھەودا دەکا؟! «107-106، 51»
 دیارە، لە سەردەمی «حاجی قادر» دا، پۆلەکانی کورد، توانای ئەوەیان
 نەبوو، بە زمانە کە ی خۆیان، بەرھەمی فەلسەفیی و پامیاری بنووسن،
 پاشان، چاپیکەن، بلاویکەن و خەلکی بیانخوێنتێتەو. (بۆیە، حاجیش
 لە ناخری تەمەنیدا، پرپاری داو، ھەر بە کوردیی بنووسی. ئەگەر چەن دێرە
 شیعری فارسیی ھەیە، ھی ھەرەتی لاوەتی و فەقیایەتی ئەون.)
 «66، 121» لەبەرئەو گوتوویەتی:
 مەلتین فەصاحتی کوردی بە فارسی ناگا
 بە لاغەتیی ھەیە، ھیچ زوبانتی نایگات
 لە بێ تەعەصوبی کوردانە بێ رەواج و بەھا
 کە خۆتی تی نەگەیتنی، لە نیکتەکانی نەگە ی
 دەلتی ھەمووی ھەزەیانە خودا بە لای لی دا
 بەلام ئەوانی کە صەررافی زێر و زبوی قسەن
 بە شەھ رەوایی دەزانن، چ سەککەیتیکە رەوا
 چ حیکمەتیکە کە ناثاری کوردە نامووسی
 نە کیمیایە نە عەنقا، لە بەینی نێمە نەما
 ئیلاھی نە یخەبە بەر چنگی مەندەبووری لەئیم
 نقوودی حاجی کە نەیدیوێ خوسروو دارا «37، 45»
 ھەلبەتە، ھۆنەریکی پایەبەلندی خواپەرستی وەک «مەحوی»، شانازی بە
 کوردیتی خۆیەوێ کردوو، بۆیە فەرموویەتی:
 بنووسە، پیری دلم ئەمری کرد، ئیطاەم کرد
 لە ئیبتیدائو کە بەیتێ مونا سبی دیوان ...
 گەدایەکی وەکو «مەحوی» قەلەندەریکی کورد

میثالی پادشه‌هی فورسه صاحیبی دیوان ... «158.94»
هه‌روه‌ها، «مه‌جویی» شانازی به زمانی زکماکی خۆیه‌وه کردووه و
گوتوویدی :

له «همزیه» و له «برده» م چونکه کهم دی نیستفاده‌ی کورد
منیش ئهم «کوردییهم» دانا له پیزی ئهو قه‌صیدانه ... «160.94»
«پیره‌مێرد» ی بلیمەت و هۆنەریش، دەرپاره‌ی زمانی کوردیی،
نیستمانه‌که‌ی، مافی نه‌ته‌وه‌که‌ی و کوردبوونی خۆی فهرموویه‌تی :

نێمه که کوردین له لاما وایه
کوردی زبانی‌که زۆر بێ هاوتایه
ناوی پێغه‌مبەر همه‌ی ره‌سوله
نوێژمان به کوردی لای خوا قبوله
نه‌گەر ته‌لقینم به کوردی نه‌دری
گوتی لی ناگرم با کفم بدری
گەر مه‌ر نه‌مووکه‌ی عاره‌ب لێم پرستی
وای تێته‌خوێم که ئهو بترستی
ئهمه دینمه و دینیکی به‌حق
له‌سه‌ر پێستی خۆم نه‌گەر بکریتم شوق «61.44»
دەرپاره‌ی زمانی کوردیی ده‌لتی :
ئهم کوردیه‌ی ره‌وانه
که ئاسان و گرانه
پێغه‌مبەری زبانه
بۆیه‌ وا که‌وته‌ دواوه «289.44»

«هه‌ژاری موکریانیی» ، یه‌کتی له‌و نووسەر و هۆنەر، هه‌لکه‌وتوو، بلیمەت
و که‌ورانیه‌ی کورد بوو، هه‌ر له‌ سه‌رده‌تای لاوتیییه‌وه، به‌ هه‌موو توانایه‌وه
کۆشایه‌، پاره‌ی زمان و وێژه‌ی کوردیی بکا. له‌و سه‌رده‌مه‌ نه‌نگۆسته‌ له
چاوانه‌ی، زمان و وێژه‌ی کوردیییدا، به‌ «زمانیکی ره‌وان، کوردیییه‌کی
ره‌سه‌ن و په‌تیی، ته‌روپاراو، شیرین و ناسک» ، ووشه‌ی له‌ هه‌موو
دیالێکته‌کانه‌وه ده‌خواست، هه‌م به‌ره‌مه‌که‌یی و هه‌م زمانه‌که‌ی بێ موتوریه

و دهوله مهنده کرد. چەندین بەرھەمی وەک: « ئالە کوک و بەیتی سەرەمەر
 «ی بۆ تۆمارکردوین. چەندین بەرھەمی وێژەیی وەک: « مەم و زینی
 خانیی، چوارینەکانی خیام، مەلای جزیری » لە کرمانجیی ژوورو و زمانی
 فارسییەوه، بۆ سەر کرمانجیی خوارو، بۆ گوپیوین. « ھۆزی گاوان و
 شەرەفنامە » بە کوردییەکی ئەوتۆ دایشتوو و پازاندۆتەوه، لە بری
 «شەرەفنامە» وەک « ھێمن » دەلی: « ھەژارنامە » ی بلاوکردوینەتەوه.
 زمانی نووسین و دایشتنەکی، یارمەتییەکی گەلی گەورە، زۆر لە
 نووسەرانی کلاسیک و تازەپێگەشتوی کورد داوه. تا بێ ھەلەوپەلە، بێ
 گرتوگۆل، بێ گیروگرفت، نووسینەکانی خۆیانی پێ پرازیبنەوه. لەو
 باوەرەدام، لە پێی « ھەنبانەبۆزینە » وە، زمانی کوردیی، ھێندە دیكە
 خاوینکردۆتەوه و گەشەیی پێ کردوو. « ھەژار »، جگە لەوێ نووسەر و
 ھۆنەریکی شارەزابوو، کوردیکی پاک و خەباتگێرکی کۆلنەدەریش بوو.

جا با ئێستە، یەکن لە ھۆنراوەکانی بە نمونە بێنینەوه، تا بزاین، لە سالی
 «1948» دا، بە چ زمانیکی سفتوسۆل نووسیویت؟ بە چ جۆرە کوردییەک
 گوتوویت؟ چۆن کوردی بوو؟ چۆن کاری لە پۆلەکانی نەتەوێ کورد
 کردوو؟ کاتی، لە دەریە دەری و دوور لە زیدی خۆیەوه، گوتوویت:

بە دەریە دەری یان لە مالی خۆم	لە خاکی عەرەب، لە ئێران و پۆم
کۆک و پۆشتەبەم، روت و پەجال بێم	کۆشک دەقات بێ، وێرانە مال بێم
نازا و پزگار بێم شادان و خەندان	یان زنجیر لە مل لە سوچی زیندان
ساغ بێم جھیل بێم بگرم گوتس وانان	یان زار و نزار لە نەخۆش خانان
دانیشم لە سەر تەختی خونکاری	یان لە کۆلانان بکەم ھەژاری
کورد و لە پێی کورد و کوردستان	سەر لە پێناوم گیان لە سەر دەستان
بە کوردی دەژیم بە کوردی دەمرم	بە کوردی دەیدەم وەرایی قەبرم
بە کوردی دیسان زیندو دەبەوه	لەو دنیا ش بۆ کورد تی ھەلدەچمەوه

«18،52»

ھەر چەندە، « مێجەر سۆن » لە کوردستاندا، ئەفسەریکی داگیرکەری
 سوپای ئینگیز بوو، ئەو کاتە لێپرسراوی شاری سولەیمانی بوو. بەلام، لە گەل
 ئەو ھەشدا، بە شتێویە لە شتێوەکان، بۆ ھەر مەبەستی بووبی، ھەولیداوه،

زمانی کوردی بیژنیتهوه، پیشیخا، نووسهرانی کورد به کوردیهکی پەتیی بنووسن، (بۆگە یشتن بەم مەرامە هاتوو، خەلاتی بەوانە پیشکەشکردوو، که نووسراو یا هەلبەست بە کوردی پەتیی بنووسن و بلێن، ... لەم ڕووهوه « شیخ نووری شیخ صالح » که شاعیریکی نیشتمانی ئەو سەردەمە بوو، هەلبەستیکی بە کوردی پەتیی ووتوو و خەلاتی وەرگرتوو، « پیرەمێرد » یەکیک بوو، که بە تەواوی هەولیداوه، ئەو نیازە بە جێبهێنیت، بە راستیی لە هەلبەستەکانی دوایدا ئەمە زۆر بە ئاشکرا دەرئەکەوت (44، 41-42) هەلبەتە، کاتی خۆی ئەم پیشنیازە « مێجر سۆن »، کاریکی زۆری لە نووسەر و ھۆنەرەکانی کورد کردوو، تا ئەندازەیک، زمانی کوردی لە ووشەی بیانیی پاککردۆتەوه.

13. گیتراوی زمانه وانایی :

له بابته کانی پیشوودا، پوخته به کی میژوویمان، ده ریاری ره چه له کی کورد و زمانی کوردیی پتش چاوخست. بهو کورته میژووایی یه دا، بۆمان پرونده بیتوه، (کورد نه ته وه به کی هیندۆ - نه وروپاییه، زمانه که ی له لقی تاریی گروپه ئیرانییه کانه. له نه نجامی لیکۆلینه وه و توژینه وه ی زانستانه ی زاناکانی کورد و بیتگانه سه لیتندراوه، نه ته وه ی کورد، له نه وه ی میدییه کانه.) «1734» به لام، له گه له هموو نه و راستیانه شدا، نه و پۆ زمانه که مان دواکه وتوه و له گیتراویکی گه وری زمانه وانیدا گیربخواردوه. بۆیه ده بی، پتش هموو شتی، له خۆمان بپرسین، نه م زمانه بۆ وای لی به سه رها توه؟

نه ز له و بپروایه دام، دوا ی نه وه ی، شای هه خامه نشییه کان «کۆرش - که یخه سه ره وه ی گه وری»، له سالی «550 پ.ز.» دا، ده سی به سه ر ئیمپراتوریای میدیادا گرت، دوا شای میدییه کانی «ئیسثیاغ - ئیختو ویکۆ» ی له نیو برد و ده ولته تی نوئی هه خامه نشییه دامه زراند، ئیدی، له و پۆژه وه تا ئیسته، نه ته وه ی کورد، له سه ر خاکی نیشتمانی باپیرانی خۆی، به کۆیله یی و ژێرده سیی ژیاوه و ده ژێ. له به رنه وه، به هموو شیوه یه، سه ره به سستی خۆی له ده سه داوه، که سیتی نه ته وه یی پیشیلکراوه و تیکشکیتراوه. ورده ورده، زمانه که شی لی قه ده غه کراوه و به ره و لاوازیوون پۆشته وه، زمانی گه له سه رده سه کانیا ن به زۆر و به زه بری شمشیر، به سه ردا سه پاندوه. پۆله کانی نه ته وه ی کوردیش، له ناچاریدا نه و زمانانه یان، له ژیا نی پۆژانه ی خۆیاندا به کاره یناوه.

به کورتیی و کرمانجیی، دوا ی نه وه ی ده سه لات ی میدیا له نیوچوه، نه ته وه ی کورد هیچی نه ماوه و نه وه ی هه شیبووه، له ده سیداوه. نه وه ی میژوو بۆمان ده گپه یته وه، نه وه یه، تیره و هۆزه کانی ماد، له ماوه به کی دیاریکراودا، هه مسو دۆژمه کانی خۆیان، له ناوچه که دا تیکشکاندوه، تا له سالی «700 پ.ز.» دا، ئیمپراتوریای گه وری مادیان دامه زراندوه. به تایبه تی، دوا ی نه وه ی، له «612 پ.ز.» دا، ئیمپراتوریای ئاشووریان له نیو بردوه،

ئیدی به جارى، سنورى دهسهلاتيان فراوانبووه. ههلبهته لهو سهردهمانهدا، زمانى ماديشيان به سهر ههموو ناوچهكانى بندهسياندا سهپاندووه. بۆيه، لهو كاتهوه تا ئايىنى ئيسلام له كوردستان بلاوبۆتهوه، نزيكهى سيازده سهده دهبي. (لهم ماوه دريژهدا خاكى مادى گهوره و پچووك و نهو خاكانهش كه خراونه سهر خاكى ماد له بارى عهسكهري و سياسيهيه گهلى دهساودهسيانكردووه و دهسهلاتى سياسى كهوتۆته دهسى نهتهوه و خهلكى جوړيهجوړ كه زمانيان لهگهڵ زمانى مادهكان ليك جيابووه و ههر دهسهلاتيك هاتووه زمانى خۆى وهكوو زمانىكى رهسمى به سهر وولاتدا سهپاندووه، له ههلمههرجى نهو رۆژگارانهدا، ههموو بابتهكانى كۆمهلايهتیی كالوكچ و نههمهيبوون، ئهم دهسهلات گۆرکتيه ناتوانى، له سهر نهو بابتهانه بى تهشير بى و كاريان تى نهكا. ميژوو گهلى پروداوى وای له بيره، كه دهسهلاتى سياسى له وولاتيك بۆته هۆى گۆرانى بنهريهتیی نهتهوايهتیی نهو شوينه، زمان ههر لهوئى راوهستى. شوينهوارى كارتىكردنى دهسهلاتگۆرکتي له رۆژههلاتى خاكى ئيمپراتۆرى «ماد» ئيمرۆ به ئاشكرا دهبينى، بهلام له رۆژاوى «ماد» ئيشهكه پيچهوانهيه و نهك ههر وهكوو خۆى ماوه، بهلكوو دهسهلاتى «ماد» ان چلۆنايهتیی نهتهوهي و زمانى ههندى شوئى كه پاشان خراوته سهر خاكى ماد گۆريوه و هيتاويتيه سهر رچهى تطورى مادى و شانهشانى بهشكانى رۆژاوى ماد تطورى پيكردوون.) «33، 59»

پاشان، عهربهكان هاتوون. نهوانيش، له سهردهمى «عومهرى كورى خهتاب» و له سالى «640 ز» دا، له ژيتر پهردهى ئايىنى ئيسلامدا، كوردستانيان داگيركردووه. زمانى عهربهبيان، به سهر نهتهوهى كورددا سهپاندووه. دهريارهى نهو جهنگانهى، له ناوچهى رۆژههلاتى ناوهراست و كوردستاندا پرويانداوه، پرۆفيسۆر «مينۆرسكى» دهلى: (له سهدهى يازدهيهمدا سهلجوقيهكان ناوچهكهيان داگيركردووه. دواى نهوه، كوردهكان ناچاركراون، كه تيكۆشن، تيكۆشانىكى توندوتيژ له دژى مهغولىيهكان. له سهدهى سيازدهيهمدا له دژى هۆلكۆخان و دواى نهوه له دژى تهيمورى لنگ كه له دهوروبهري سالى 1400ى زاييندا چارهنووسيان له كوردستاندا

و به تاییه تیی له دهووروو پستی نامیدی خۆیدا تیشکاندووه. «50، 112»
پاشان، کاتی ئیمپراتوریای عوسمانیی له سالی «1299ز» و ئیمپراتوریای
سەفەویش له سالی «1501ز» دا دامەزران، دواتریش شەری چالەدێران له
(23/ئۆگەستی/1514ز) له نێوانیاندا قەوما، له ئەنجامدا، بە پیتی بەیانی
زەهاوی سالی «1639ز»، کوردستانیان له نێوان خۆیاندا دووله تکرد.
ئیدی لەو پۆژەوه، چارەنووسی کوردستان بە سەفەویی و تورکە
عوسمانییەکانەوه بەسرایەوه. هەر دوو لایان، پۆلەکانی نەتەوێ کوردیان
ناچارکرد، له بری زمانە نەتەوویی یەکەیی خۆیان، زمانەکانی تورکی و
فارسی فێرن. دواي ئەوێ جەنگی یەکەمی جیهانی شە و اوپو، جارتیکی
دیكە خاکی کوردستان، بە سەر پێنج دەولەتی نوێدا بەخسرایەوه، پۆلەکانی
نەتەوێ کورد، بە زۆر فێری زمانەکانی «تورکی، عەرەبی، فارسی،
رووسی، ئازەری، ئەرمنی، گۆرجی، ئۆزبێکی و کیرگیزی» کران.
دیاره، لەو پۆژەوه تا ئێستە، کورد زمانی ئەو نەتەوه داگیرکەرانی، له
کاروباری ژبانی پۆژانە و دەولەتدا بەکارهێناوه، هەر بەو زمانەش
له گەلێاندا دواوه و ئەرکە ئایینییهکانی سەرشانیشی راپەراندووه. ئەو جۆره
ئەلفویتیانهشی له نووسیندا بەکارهێناوه، کە ئەو نەتەوانە له سەردهمی
مێژوویی جیاچیدا پێیان نووسیوه. زمانە نەتەوویی یەکەیی خۆشی، تەنیا بۆ
ئاخافتن له گەل خێزان و پۆلەکانی گەله کەیدا بەکارهێناوه.
لەبەرئەوێ، خاکی کوردستان، بە درێژی مێژوو داگیر و دابهشکراوه.
نەتەوێ کورد، ئازادی و سەرپه خۆیی نەتەوویی پێشیلکراوه. پتر له
«2600» سال، کورد له نیشتمانەکەیی خۆیدا چهوسێنراوه تەوه، تالان و
هەڵههەرکراوه. له ئەنجامی، ئەو هەموو مالتوێرانی و چەلەمه نەتەوویی یه
گەورانهدا، له بەر ئەو هەموو پەتەپەتی و چەرمه سەرییهی به سەرپهاتووه، له
«یه گەوه فریای ئەوه نەکووتووه، ئاورپی له زمانی زکماکی خۆی بداتەوه،
پیرێ له خۆتندن و نووسین به زمانی کوردیی بکاتهوه. له لایهکی
دیكه شهوه، زانایانی ئایین و نووسەرانی کورد، پێیان شووری نهبووه،
زمانی خۆیان، تەنیا بۆ قسه کردن به کاریتین و به زمانی نەتەوه سەردهسه
داگیرکەرەکانی «عەرەب، تورک و فارس» بنووسن و بخوێننهوه.

لیتره دا شتی ههیه، دهبن باسیکهین. له کۆندا، له سه‌رده‌مه جیا جیاکانی میژوودا، زۆریه‌ی «پووناکبیر، نووسەر و زاناکانی کورد»، له بری ئه‌وه‌ی، بایه‌خ به زمان و که‌لتووری کوردیی بدەن، زیاتر خۆیان به هۆنەر و وێژە «فارسیی، عەرەبی و تورکی» وه‌خه‌ریک‌کردوه. زۆریه‌ی به‌ره‌مه‌کانیشیان، هەر به‌و زمانانه نووسیوه‌ته‌وه، بێ ئه‌وه‌ی ئاوڕی، له زمان و که‌لتووری نه‌ته‌وه هه‌زاره‌ بنده‌سه چه‌وساوه‌که‌ی خۆیان بده‌نه‌وه. ئه‌و زانایانه، به‌ شتیه‌یه‌ پاره‌ی زمانی عەرەبی به‌ تایه‌تیی و فارسییان به‌ گشتیی کردوه، گەر به‌راوردی له‌ نێوان ئه‌و زمانانه له‌ پێش ئیسلام و له‌ پاش ئیسلامدا بکه‌ین، جیاوازیه‌کی زۆر ده‌بینن. (زمانی عەرەبی، نزیکه‌ی 1400 ساله، وه‌ک زمانیکه‌ی ئایینی پیروژ، به‌ هه‌موو زانایانی موسوڵمان خه‌مه‌تیده‌که‌ن. ته‌نانه‌ت، که‌لتی له‌ زانایانی کوردیش، هه‌موو ژبانی خۆیان بۆ ته‌رخانه‌کردوه، وه‌کوو ده‌بینن، ئیمرۆ بۆته‌ زمانیکه‌ی عاله‌می. یاخۆ زمانی فارسی هەر له‌ چه‌رخێ چواره‌می کۆچییه‌وه‌ که‌وتۆته‌ خۆی و ئیمرۆ به‌ جوړی پێشکه‌وتوه، ئه‌گەر بێت و له‌گه‌ڵ زمانه‌کانی پێش ئیسلام پێکیان بگرین، تووشی سه‌ره‌گیژه‌ ده‌بین.) «7،70»

له‌به‌رئوه‌، شتیکی سه‌یر نییه‌، گەر زانایه‌کی گه‌وره‌ی به‌ ناویانگی ئیسلامی وه‌ک: «ئیمام محمده‌ غه‌زالی 1058 - 1111» ز گوته‌بیتی: (دینه‌وه‌ری و نامیدی و شاره‌زووری کورد، ستوونی دینی ئیسلامه‌تین، گەر خودا ئه‌و سێ کورده‌ی به‌ ئیسلام نه‌دایا، له‌وانه‌بوو، ئیسلامه‌تیی تیکه‌ته‌ی.) «651، 105» بۆیه‌، له‌و بواره‌دا به‌ ده‌یان «پووناکبیر، نووسەر، هۆنەر و زانای گه‌وره‌ی کورد» ده‌بینن، ته‌نیا به‌ زمانی نه‌ته‌وه سه‌رده‌سه‌کانی ده‌وله‌ته‌ داگیرکه‌ره‌کان نووسیویه‌انه. جا ئه‌و هۆیانه‌ی وای لێ کردوون، به‌ یه‌کێ له‌و زمانانه بنووسن، راسته‌وخۆ یا ناراسته‌وخۆ، پێوه‌ندی به‌ کورد خۆیه‌وه‌ هه‌بێ، یا نه‌بێ، زۆر گرنگ نییه‌. به‌ کورتیی ده‌توانین، له‌ چه‌ن خالێکدا چرپانه‌که‌ینه‌وه‌:

1. له‌ پێش هه‌موو شتیکا ده‌بن، ئه‌وه‌ بلتین: هۆی ئه‌م گاته‌جارییه‌ هەر چییه‌ بووبێ، لاوازی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی، به‌ خالێکی که‌لتی گرنگ داده‌نری. چونکه‌، کورد له‌ چاوه‌که‌ی دیکه‌ی دراوستیدا، زۆر به‌

درهنگ، ههستی نه تهوهیی جولاهه و گه شه یکردووه. بۆیه، زۆر بایهخی به زمانه که ی خۆی نه داوه.

2. هیندیکیان، هه ر له بنه رتدا ناپاکبوون، وازیان له نه تهوه و خاکه که ی خۆیان هیناوه.

3. هیندیکیان، هه ر خۆیان ترسۆکبوون. له ههچدا نه بوون، سه ری خۆیان کزکردووه، ته نیا و یستویانه، به ههمنیی بژین، بی تهوه ی مشووری رۆله کانی نه تهوه که یان بهخۆن.

4. هیندیکیان، هه ر له بنه رتدا هه لپه رستبوون، له پیناوی پله و پایه ی کۆمه لایه تیی و پاره دا، خۆیان و نیشتمان هه یان فرۆشتووه.

5. هیندیکیان، خۆیان و هۆزه که یان، یا گه ل و نه تهوه که یان، به سووک ته ماشا کردووه. له به رتهوه، خۆیان به رۆله ی یه که ی، له نه تهوه کانی دیکه ی وهک: « فارس، عه ره ب و تورک » داناوه.

6. هیندیکیان، هه ر خۆیان که مه تر خه مبوون. زمانی کوردییان، به زمانیکی هه چ زانیوه. و یستوویانه، لاسایی « نووسه ر، هۆنه ر و زانا کانی عه ره ب، تورک و فارس » بکه نه وه. له به رتهوه، له پیناوی چه ن توره که زێ و کیسه دروا تکه دا، وهک زو رنا ژهن و شایه ری ده ریاری باره گای شا و سولتانه کان، به زمانی نه و نه تهوانه، به شانویازووی « خه لیفه کانی عه ره ب، شا کانی فارس و سولتانه کانی تورکیاندا » هه لداوه.

7. نهوانه ی، له دایک و باو که یکی کورد که و تهو نه تهوه، به لام، خۆیان به کورد نه زانیوه، پێزی زمانه که ی خۆیان نه گرتووه، به زمانیکی دیکه به یقیوون و نووسیوویانه. گه ر زمانی زکما کیشیان نه زانیبی، به هه چ شه یه هه ولیان نه داوه، فیه رین. یا نهوانه ی، خۆشیان به کورد زانیوه، به لام، زمانی کوردییان نه زانیوه، هه ولیشیان نه داوه، خۆیان فیه رکه ن.

8. هیندیکیان، له کوردستان نه ژیاون و له وولاته کانی « تورک، عه ره ب و فارس » ژیاون. له به رتهوه، هه چ جۆره هه لیکیان بۆ نه ره خساوه، تا فیه ری زمانی کوردیی بن.

9. ئایدۆلۆژیای نیسلا م، کاریکی یه که جار زۆری، له بیر و هۆشی هیندیکی دیکه یان کردووه و کاسی کردوون. بۆیه، لایان گرنگ نه بووه، له پیناوی چی

و کیتدا ده کۆشن؟ بۆ کت ده نووسن؟ راژهی کام زمان ده کمن؟ زمانه نه ته وهی یه کهی خۆیان، به قوریانی زمانی نایین و ده ولته کردوه. ههروهها، لهو سهردهمانه دا باوبوه، شانازییان به نایینی ئیسلام و زمانی عه ره بییه وه کردوه. بۆیه، ته ناته هیندی کهس، خۆیان به عه ره ب داناه. نه مهش، هه ته نیا له ناو کوردا بلاونه بووه، به لکوو، نه مه پتایه، له نیو زۆریه ی که له ئیسلامیه کاندایا بووه. (لهو سه دانهی عه ره ب ده ورتکی گرنگیی ده بیینی، له کۆمه لایه تی و نایین و سیاسه تدا « له نیوان هه ندی لهو میلله تانه ی نایینی ئیسلامیان وه رگرتیو »، زۆر باویو، که به شانازییه وه خه لک نه سلتهی خۆی به عه ره ب دابنێ. جا رۆشنایی نه مه وه زعه ش له به سه رهات و داستانه کاندایا تیشه کی داوه ته وه. له سه رتکی که وه خۆ به عه ره بدانان بهو مه به سه بووه، که نه سلتهی خۆیان و قه ومیان به شارنه وه. ویستویانه، خۆیان له گه ل کۆمه لتهی سه رکه وتوو دانن. نه مهش رتگیه که بوو بۆ خۆ دوورخسته وه و خۆیاراستن له گه لته ناخۆشی و کۆتیه وه ری و بیه ختی. » (127,78)

10. هیندی نووسه ری دیکهش هه بوون، به دل و به گیان کورد بوون. به لام، له به ره وه ی رتگیه نه دراون، به کوردیی بنووسن و خۆیان به کورد دانن، ناچاربوون، به یه کته لهو زمانانه بنووسن، نازناوتکی « فارسی، عه ره بی یا تورکی » بۆ خۆیان دانن، تا نهو ده ولته تانه رتگیه یان ده ن، نووسینه کانیان بلاکه نه وه. به تاییه تی له « تورکیا، ئیران و سووریا »، نه مه زۆر روویداوه. هه ره ک « سمایل بیشه کچی » ش ده لته: (نووسه ری کورد ناتوانی، ناوی ناسنامه ی نه ته وه ی خۆی بیتی. که ره نهو کاره ی کرد، چاوه رتده کا، به شیه وه کی خراب هه لسه که وتی له گه ل که ن. به خاوه ن هه ستهی نه ته وه یی، ره گه زه ره ست و شو ئینی، تاوانباریکه ن. » (236-235, 10) پاشان ده لته: (نایا مایه ی شیوه ن و گریان نییه، نووسه رتکی کورد به تورکی بنووست؟ خۆی به کلکی و تیره ی تورکیدا هه لوست؟) (236, 10) هه لبه ته، نه مه وه ک رتیازی، نه ک هه ره ته نیا، له لایه ن ده ولته داگیرکه ره کانی کوردستانه وه پیره وکراوه، به لکوو، هه ره به شیه وه کی گشتیی، (رۆشنیره کان له وولاته داگیرکراوه کاندایا، خۆیان

باش ده زانن، پتووسته، ناسنامه يه کي ره گه زی بيانيی بۆ خۆيان دانين، تا کۆمه لگه دانيان پيدا بنی، شونتیکي ديار بکراو له نيتو کۆري پروونا کبيراندا، بۆ خۆيان داگير کهن. نه وانيش، له گهل نهو شتوازي بپير کردنه وه و رهوشته دا. خۆيان رادپين، که سيستيمي پهروه ده کردنی نهو وولاته پتپه ويده کا. «10، 250»

بۆيه، له کۆندا، زۆريه ي نهو نووسهر و زانا کوردانه ي ئيسلام، به ره مه کاني خۆيان، به کوردی نه نووسیوه. هۆنه ره کان هۆنراوه کانيان، به کوردی نه هۆنیوه ته وه. کهم هۆنهری کلاسیکی کورد هه يه، گهر به کوردیش هۆنراوه ي گوتب، به يه کتي يا پتر له زمانه کاني «فارسی، عهره بیی و تورکی» هۆنراوه ي نه گوتب. زۆريه ي زۆريان، زمانه که ي خۆيان پشگوختستوه، مه گهر تا کوته را، شتيکیان به کوردی نووسب، نه گينا سهراپای به ره مه کانيان، به زمانه کاني دیکه نووسیوه. گهر به کوردیش نووسيبتيان، نهوا له بهر ههر هۆيه بووی، خۆيان بۆ راگير نه کراوه، جاروبار شتيکی شيان ههر به زمانی نه ته وه دراوستیکان نووسیوه. وهک: (تاج نه ملوک نه بو سه عید بوری، ئین مسته وفی ئه ریلی، ئین خه له کان، سه یفه دین نه بو به کر نه لئه یوی، نه بو فیدای ئه یوی، ئیدریسی بدلیسی، مفتی نه لسه قه له ی نه بو سه روودی عه مادی، ماه شه ره ف خانمی نه رده لانی. «333، 97» ههروه ها، چهن دین نووسهر و زانای دیکه ي وهک: (نه بو حه نیفه ي نه عه مانی کوری سابت، ئینو قوته یبه ي دینه وه ری، ئینو خه له کان، نه بو عه لی قالی ديار به کری، نه بو فیدا، محتدینی خه لاتی، ئینو حاجیی شاره زووری، نه بو حه نیفه ي دینه وه ری، ئینو جنی، ئینو سه لاج، مه لا ره حیمی بارزان، عه لامه بیتوشی، ئینو لحاج، نامیدی، ئینو قوح، ئینو نه سیره کان، نه بو به کری موسه نیف، مه لا جامی، زه ره قلی، ئینو سیرین، شیخ عه بدولباسیت و هه زارانی تر. «105، 650 - 651»

نه میژووی سه رده می شماندا، گه لی نووسهر مان هه بو وه و هه يه، به زمانی ده ولته داگير که ره کان نووسیوانه و ده نووسن، وهک (نه حمه د شه وقی، عه عروف ره سافی، جه میل سدقی زه هاوی، مه حموود ته یوور، عایشه ته یوور، بلتد حه یده ری، خه یه دین نه لزه ره کله یی، مه حمه د کورد عه لی،

عدهباس مهحموود عهقاد، مستهفا جهواد، سهلیم بهرهکات لای عدهرب، رهشید یاسه می، محهمه موکری و محهمه قازی لای فارس، نووسه ری بهناوبانگیش یهشار کهمال لای تورک، چمن ناویکی دیار و ناسراون، پیوستیان به ناساندن نییه. «39,27» * ههروه ها، هونه ری به ناوبانگی گهوره ی نیران « نهبو قاسمی لاهوتیی » ش، کورد بووه و به فارسیی نووسیوتی.

زۆر سهیرم لیتهات، کاتی له ژماره پینجی مانگنامه ی « په یام » دا، ناویشانی کورتیه گوتاریکم بینی، نووسرابوو « یادی نووسه ر وهرگیتری کۆچکردوو ی کورد « محهمه دی قازی » بهخیر بیت! « ئیدی به په له، به کۆلانه تهنگه بهرهکانی گوتاره کهدا گه رام، تا بزائم، نهو برایه، چی له سه ر نووسیوه؟! ههلبه ته، وهک کورد دهلتی: دیاره نهو برایه، گا به گوندا ده ناسی! محهمه دی هه ر له ته مهنی پازده سالییه وه، تا نهو پرۆهی چاوی لیکناره، له تاران ژیاپی، باوه ر ناکهم، له ژیانیدا یهک بهره می کوردی نووسیبت. به لکوو، وهک نووسه ری گوتاره که، به شانازییه وه باسیده کا، ده سی ریزی لی ده نی و دهلتی: (ژماره ی کتیبی ته رجه مه کراوی قازی له فره نسویه بو سه ر زمانی فارسیی ده گاته هفتا و له وانه « دایک » ی ماکسیم گۆرکی و « نان و شه راب » ی ئیگنیا تسیوسیلۆنه و « دوورگی پنگوین » ی ئاناتۆل فرانس. «16,15» هه ر چه نده، محهمه دی قازی وهک نووسه ر دهلتی: (ژماره یهک کتیبی له بواری میژوو و نه ده بی کوردیدا وهرگیترابوو سه ر زمانی فارسیی. «16,15» به لام، به باوه ری من، محهمه دی قازی نه نووسه ری کورد بووه، نه یهک تۆزقالا رژه ی زمانی کوردی کردوو. به لکوو، جیگه ی خۆیه تی، گه ر فارسه کان شانازی پیوه کهن، یادیکه نه وه، په یکه ریشی بو داچه قیتن، چونکه، ناغای قازی ته نیا له داک و بابیتکی کورد بووه، نه گینا به هیچ شیه وه، رژه ی میژوو و وژه ی کوردی نه کردوو.

* هیندی له ناوی نهو نووسه ره کوردانه ی، له م سێ سه رچاوه دا هاتبوون، دووبارمه کرابوونه وه. له بهر نه وه، هه ر ته نیا جارێ نووسیم.

ئەو چەن بەرھەمە کوردییە، بۆ سەر زمانی فارسیشی وەرگێراوە، دیسانەو، ھەر لە خانە ی راژەکردنی زمانی فارسیدا دادەنرێ. ئایا نووسەر پێمان نالت: گەر ئاغا ی قازی لە سالی «1909» دا لە دایکبووی، دوا ی پازدە سال لە تاران نیشتەجێبووی، واتە: لە تەمەنی بیستوچار سالییەو تا مردوو، ھەر لە تاران ژیا ی، ئەدی لە سەردەمی کۆماری کوردستاندا، ئەو نووسەر بەرزە ی « فارس! »، بۆچی لە کوردستانە کا ولبوو کە ی خۆیدا نەژیاو؟ ئەویش، وەک نووسەر و پروناکبیرەکانی دیکە ی کورد، بۆچی راژە ی زمان و وێژە ی گەلە کە ی خۆی نەکردوو، بە تاییەتی، لەو سەردەمە پەر لە ناخۆشییە، پۆژەلاتی کوردستانی پێدا تێپەرپوو، خۆشی لە بنەمالە ی قازی و خزمەتیکی نزیک ی پێشەوا بوو؟! ھەروەھا، جگە لەو ی، وەک نووسەر دەلت: (ھێرشێکی زۆری کردۆتە سەر کەسایەتی سمکۆ و ئەم ھەلوێستە ی بۆتە ھۆی تووڕەیی کۆمەلانی گەلی کورد.) «16,15»

ئەو جگە لەو ی، تەنیا بنەمالە کە یان دەتوانن، یاد ی پیاویکی وا بکەنەو، باوەر ناکەم، تاهەتایە، نەتەو ی کورد شانازی ی بە پۆلە ی واو بکا. سەرەرای ئەو ی ھیچی بۆ کورد نەکردوو، ھێشتا، ھێرشیش بۆ سەر قارەمانیکی نەتەو یی وەک « سمکۆ » بەرێ! وەک نووسەریش دەلت: (بزووتنەو نەتەوایەتی یەکانی گەلی کوردی، وەک دیاردە یەکی سەلبی سەرکردوو.) «16,15» ئیدی بۆ دەبی، بە نووسەرێکی کورد دانرێ؟ یاد ی بکێتەو؟ (بە خەم و کەسەری زۆرەو، ھەوالی کۆچی دوا ی) راگە یەنرێ! ئایا، ھەر لەبەر ئەو ی، لە بنەمالە ی پێشەوا « قازی محەمەد » بوو، وا بەو شێو یە دەسی پێزی لێ دەنرێ؟ جا کە واتە، لە بەر خاتری « بارزانیی سستەفا » ش دەبی، پێز لە گیانی « عوبیدوللا » ی کۆری بگرین، لە کاتێکدا باوکی لە باشووری کوردستان، دژی دەولەتی داگیرکەری بەعس، شۆرشێ دەکرد، ئەو لە بەغدا پیاو ی ئەو پۆژمە بوو! بە راستی گوناھە، مێژوو بەو شێو یە تومارکری. پێوستە، ھیچ جۆرە خاتر و خۆترێ تێنەخوێندرتەو، « مەر بە پیتی خۆی و بزنی بە پیتی خۆی ھەلواسرێ! »

یا ھێندێ کەس، ھەر لە خۆیانەو، ھێندێ ناویان بیستوو، بێ ئەو ی بزائن، کێن؟ چیان کردوو؟ راژە ی کام زمان و نەتەو یان کردوو، تەنگ

به تاریکیه وه ده نین، شانازی به ناوه گانیانه وه ده کهن. بۆ نمونه: یه کئی،
 له « یادی 125 ساله ی کۆچی دوا ی نالی »، که هه ره له سه ره تا وه
 ناو نیشانه کی هه له یه! گوتاریکی درێژی نووسیوه، له جێگه یه کدا ده لێ:
 (یادکردنه وه ی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی، مه لای جزیری، مه وله وی،
 سالم، کوردی، مه ستوره خانم، شیخ ره زای تاله بانیی، ئیبن نه زره قیی،
 ئیبن خه له کان، بیتووشیی، شیخ مارق ی نودی و نه بو به کری موسه نیف و
 ... تا. راده ی نامۆبون، به میژووی نه ته وایه تیمان پیشانده دات. هۆشی
 میژووییمان له میژوومان نامۆیه. نامۆبون به میژو، ناسنامه و ناگایی
 ئیسته و داهاتووی لێ دژوار و ناوه ژوو کردوین.) «3، 123»
 ئیدی، هه روا نووسه ری یاده که، کۆمه لێ ناوی تیکه لا و کردووه، بێ نه وه ی
 ههستی به وه کردبێ، نه و ناوانه، هه ره یه که یان له بواریکی جیاواز و
 تایبه تدا کاریان کردووه و له یه کدی جیاوازیبون. هه ندیکیان له بواری
 میژوو، وێژه، ئایین و ... تاد دا نه سپی خۆیان تاوداوه، هه موویان هه
 راژه ی زمان و نه ته وه که ی خۆیان نه کردووه. به لک وو، یه کێکی وه ک « ئیبن
 خه له کان » که به ره چه له ک کورد و خه له کی گوندی « خه له کان » ی لای
 « رانی » یه، به هیچ شتیه یه، لایه کی به لای زمان و نه ته وه که ی خۆیدا
 نه کردۆته وه، تا نه ته وه ی عه ره بیش مابێ، شانازی پتیه ده کهن. ئیدی بۆ
 ده بێ، بێ هۆ ناوی چه ن زانایه کی گه و ره ی ئایینی ئیسلام، له گه ل ناوی
 که له هۆ نه ره کانی وه ک « مه لای جه زیری، مه وله وی، بیسارانی، سالم،
 کوردی، شیخ ره زای تاله بان ی » تیکه لکری و له یادی « نالی »
 ده سو په نجه ره نگین و سه نگیندا، تیهه لکیتشکرتن!!!
 با لێره دا، نمونه یه که له سه ره نه و مه لا موسولمانه سه رلێشتیواوانه پێنینه وه.
 « موفتی پێنجوینی »، به یه کئی له هه نه ره گه و ره نه ته وه یی و
 پێشکه و تووخوازه کانی کورد داده نری. هۆنراوه کانی به کوردیه کی په تی
 نووسیوه. دا کوکی له ژنان کردووه. که چی، کۆلکه مه لایه کی گیل و نه زان،
 له وانه ی به هه له له ئایین گه یشتوون، ههستی نه ته وه یی یان سه پووه، له
 بیری کوردا یه تی و نیشتمان په روه ری شۆراونه ته وه. له کویره دییه کی
 نزیک شاری « بانه »، له رۆژهه لات ی کوردستان ده ژیا. هۆنراوه یه کی درێژ

دههۆنیتسهوه، له گهڵ نامهیه کدا بۆ « موفتی پێنجوێنی » ده نێرێ. گلهیهیهکی زۆری لێ دهکا، گوايه، چۆن باسی ژن دهکا؟ چۆن به زمانی کوردیی، نامه دهنووسی و هۆنراوه دههۆنیتسهوه؟ ئهم کارانهش به لادان له نایین و کوتایی جیهان دادهنێ و دهلێ :

داخی به جهرگم ناخر زمانه
نیشانهی چاکی و پروو له نهمانه
پاشان دهلێ :

کاغهز نووسینیش کوردی زمانه
دیاره نیشانهی ناخر زمانه «165-164.50»

« موفتی » هۆنهریش، به هۆنراوهیهک وهلامی ده دادهوه. دواي ئهوهی باسی ژن و نازارهکانی ژبانی ژنانی بۆ دهکا، پاشان بۆی پرونده کاتهوه، که پیاویکی چهن دواکهوتوو و نهزانه، بۆیه دهلێ :

عالم به سنعته چوون بۆ ئاسمان
تازه تو نه گهریتیت بۆ ناخر زمان؟
پاشان دهلێ :

نووسین به کوردی تا کهی کوفره لات
بۆج لات ناخۆشه زمانی وولات
ئیم زویر نهیی، هاو پتی ژینتم

کوردم وینهی تو هم هاو دینتم «166-165.50»

لێره دا، مه به سم ئهوه نییه، نووسه رانی کورد به هیچ شتویه نایی، به زمانی یسانی بنووسن. به لکوو به پێچه وانهوه، گه لێ به پتووستی دهزانم، « پروونا کبیر، نووسه ر و نه کادییه کانی کورد »، ده ربارهی « میترووی کۆن و نۆی نه ته وهی کورد، جوگرافیا ی کوردستان، گرفته سه ره کییه رامیا ری و ده ته وهیی یه کانی کورد »، به زمانه جو زیه جو زه کانی گه لانی جیهان بنووسن، تا لاپه ره پر شنگداره کانی « هونه ر و وێژه ی کوردیی، میترووی کۆمه لگه ی کورد، لانکه ی شار ستانی تی کوردستان، پرووی گه شی بز و تنه وهی کوردایه تی »، به گه لانی سه ر پرووی ئهم زه وییه بناس تین. به لام، له گه ل شو شدا، هه ر گیز له گه ل ئه وه دا نیم، زمانه نه ته وهیی یه که ی خۆیان

پشگوتخه‌ن، یا به زمانی نه‌ته‌وه سه‌رده‌سه‌کان، باسی بابه‌تی بکه‌ن، هیچ پتوه‌ندییه‌کی به کورده‌وه نه‌بی!

ئه‌وه جگه له‌وه‌ی، کیش‌ه‌ی نووسین به زمانی نه‌ته‌وه‌یی، کیش‌ه‌ی کۆمه‌لایه‌تیی و رامیاری، هه‌سکردن به بوونی قه‌واره‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ لای نه‌ته‌وه‌ی کورد، به به‌راوردکردن له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌دا، کیش‌ه‌یه‌کی زۆر تازه‌یه. له‌به‌رئه‌وه، له‌چاخه‌ کۆنه‌کاندا، تاین و تاینزا به چ زمانی بووبی، هه‌ر ئه‌و زمانه‌ وه‌ک زمانی نووسین به‌کاره‌یتراوه. بۆیه، کورد نه‌یتوانیوه، زمانه‌که‌ی خۆی به سه‌ربه‌ستیی و به‌ناشکرا به‌کاریتنی، به ته‌واویی کاری تیدا بکا، ریکیخا، راژه‌یکا، په‌ره‌ی پت بستی و گه‌شه‌ی پت بکا. به‌لکو، به پتچه‌وانه‌وه، ساتبه‌سات و پۆڤه‌پۆڤ، تا هاتوه، گرفتی زمانه‌وانیی زیاده‌یکردوه، دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی، له‌یه‌کدی جیا‌بوونه‌ته‌وه، به‌ره‌به‌ره، له‌یه‌کدیش دوورکه‌وتوونه‌ته‌وه و جیا‌وازیان له‌یتواندا دروسبوه.

بۆ نمونه: گه‌ر ژماره‌ی هه‌موو کورد، له کوردستانی مه‌زندا، به لانی که‌مه‌وه، به سی میلیۆن که‌س دانین، جگه له‌و کوردانه‌ی به دیالیکتی گۆران ده‌په‌یفن، ئه‌وا نزیکه‌ی پازده میلیۆنی، به به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی ژوو‌وو، ده میلیۆنی به به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خواروو، چوار میلیۆنیشی به زازایی «دملی» ده‌دوین. ئه‌م دوو دیالیکته‌ ئه‌ورۆ، له نووسیندا به‌کار دیتین، له‌یه‌کدی جیا‌وازن و ئه‌وانه‌ی قسه‌ی پت ده‌که‌ن، به شتیه‌یه‌کی گران له‌یه‌کدی ده‌که‌ن. جگه له‌وه‌ی، له هیندی‌پروشه‌وه، که‌مێ جیا‌وازیان هه‌یه. له‌به‌ر ئه‌م هۆیانه، له ئه‌نجامدا زمانه‌که‌مان، به پارچه‌پارچه‌یی ماوه‌ته‌وه و یه‌کی نه‌گرتوه. دیاره، له میترووی نه‌ته‌وه‌کان و کۆمه‌لگه‌ی مرۆدا، هه‌میشه‌ چهن کاره‌سات و پرو‌داویکی گرنه‌گ پرویداوه، بۆ ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ، په‌وتی پت‌شکه‌وتنی «زمان، هونه‌ر و وێژه» ی ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ی، له شۆتینی خۆیدا راگرتوه، یا به‌ره‌و دواوه‌ی بردوه. به‌لام، ژبان به شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام، له گۆراندا بووه، به شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وامیش، هه‌ر له گۆران و پت‌شکه‌تندا ده‌بی. ئه‌م خه‌سه‌له‌ته‌ش، «گیانی نه‌به‌زین، وه‌ره‌ی به‌رز، هتیزی خه‌باتیکی بیتوچانی»، به نه‌ته‌وه‌کانی جیهان به‌خشیه‌وه.

و ده به خشتی. بویه، هدر کاتی نه ته وه یه کی دیار یکر او، پیتی له یه کتی له پیپیلکه کانی میژوو هه لخلیسکابن، هدر زوو هه لساوه ته وه، ملی رتی کاروانی پیشکه وتنی «هونه ر، ویره و زانست» ی وه بهر گرتو ته وه، هه موو گرفته کونه کانی پیشووی له بیرچو ته وه، له گه ل ته ور می هاوچه رخی نه و سه رده مه دا، به ره و پیشه وه ته کانیدا وه و هه نگاوی گه وره ی نا وه.

جگه له وه ی، له بهر کزیی و لاوازیی ههستی نه ته وه یی، کومه لئی «کورده ره ور، زانا و شاره زای زمانی کوردیی»، بیران له وه نه کردو ته وه، یا نه یانویستوو، خو یان تووشی نه و ده رده سه رییه که ن، نه لفو بییه کی تایبه تی، بو زمانی کوردیی دانین و بنچینه ی ریزمانیکی هاو به شی پته وی بو دارپژن. له کورتاییشدا، زمانیکی یه کگرتووی خو تندنه وه و نووسین بیه گورپ و روله کانی نه ته وه ی کورد، به زمانی زکماکیی خو یان بخوین.

«مه سعورده مه د» له و باره یه وه ده لئ: (نه ته وه ی کورد، هه رگیز زمانی نووسینی نه بو وه، هه ره ها خو تندنه گه شی نه بو وه، تا نووسین به کوردیی فیری روله کانی خو ی بکا، بیریشی له وه نه کردو ته وه، به کوردیی بنووست، به لکوو به هو ی نه و ناخوشییه هه می شه ییه ی دوو چاری بو وه، هه رگیز ههستی به وه نه کردوو، به کوردیی نه نووسین که موکوپیی بی) «48، 108» ته نانه ت، نمونده یه کی له سه ر هیندی کورد هینا وه ته وه، که کاتی خو ی سوکایه تی بیان به زمانه که ی خو یان کردوو و گوتوویانه: (زمانی فارسیی شیرینه و زمانی عه ره بیی زمانی په یام به ره و زمانی تورکیی زمانی چاکه یه و زمانی کوردییش زمانیکی خراپه) «48، 108» بویه، «موفتی پینجونی» یش، پلاری له و جو ره که سانه گرتوو، ده ردی دلی خو ی هه لپشتوو، به هه ترا وه یه کی چل دپری، له ژیر ناوی «ناساندن» دا، له سالی «1946» دا، ده راره ی زمان گوتوویه تی:

نیسته ش به کوردیی ته فیسیری قورنان

تفره لای گه لئ نه قام و نه زان

به لام به تورکی یان به فارسی

گه شکه دارنه بن بۆیان بنووسی

وا عه ره بیمان کۆله که ی دینه

تورکی و فارسی بۆج و شیرینه؟
 « ضرب المثل » یک هه‌بوو له ناومان
 نه‌مانخوتندهوه روون نه‌بوو چاومان
 عه‌ره‌بی گه‌وه‌ر تورکی زۆر هونه‌ر
 فارسی شه‌که‌ر کوردی تری که‌ر
 ژیشک بیتچووی خۆی لا شل و نه‌رمه
 که‌چی بیتچووی من مشاری سه‌رمه
 نه‌و تییگه‌یان‌دین هوشیاری کردین
 نه‌م نه‌زانینه‌ی له سه‌ر لا‌بردین
 هه‌ر که‌ستی که‌سه‌هه‌رفیتی که‌سه
 که‌وره‌مه‌هه‌ر که‌س که‌فریاد په‌سه
 دوژمنیش په‌یکۆل ده‌ریتنی له پیم

« 169-168.50 »

که‌ر خاسی نه‌لیم نه‌بێ چی بلیم
 جا که‌ر نه‌مه، نه‌وونه‌یه‌کی زه‌ق و به‌لگه‌یه‌کی له چا‌وچه‌قیوی، لا‌وازی و
 ساکاری هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی، هیتندی له با‌پیره‌ کورده‌کا‌غان نه‌بی، ئیدی
 ده‌بی، له‌وه‌ زیاتر نیشانه‌ی چیدیکه‌بی؟!

هه‌لبه‌ته، نه‌م باره‌ی زمانی کوردی تیکه‌وتوه، که‌لتی هۆی جیا‌وازی
 هه‌بووه، وه‌ک: (باری نه‌ته‌وه‌یی، نه‌خوتنده‌واری، دوا‌که‌وتن و کار‌تیکردنی
 نایین و ..) به‌لام، زۆریه‌ی بۆ کار‌تیکردنی نایین ده‌گه‌ریته‌وه. چونکه،
 هیتندی نایینی نی‌سلام، کاری له‌هه‌ست و هۆشی پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد
 کردوه، هیتندی کاری له‌هه‌ست و هۆشی، نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی ناعه‌ره‌ب
 نه‌کردوه. نه‌و کار‌تیکردنه‌ به‌شی‌وه‌یه‌ بووه، ته‌نانه‌ت، له‌سه‌رده‌می
 میرنشینه‌ کوردیه‌کانیشدا، نو‌سه‌ر و زانا نایینییه‌کانی کورد، زۆریه‌ی
 زۆری به‌ره‌مه‌کانی خۆیانیان، به‌زمانه‌کانی «عه‌ره‌بی و فارسی»
 نو‌وسیه‌.

بۆ نه‌ونه: زانایه‌کی که‌وره‌ی به‌ناویانگی وه‌ک، «شیخ مارفی نۆدی -
 به‌رنجی / 1753 - 1838» که‌ له‌ کوردستاندا پتیه‌ری پتیا‌زی «قادی»
 بووه، له‌سه‌رده‌می هه‌ره‌تی ده‌سه‌لاتی بابانه‌کاندا، له‌سوله‌یمانی ژیاوه.

دوای نه‌وهی، «برایم پاشا» ی بابان، له «1784ز» دا، شاری سوله‌یانی دروسکرد، «شیخ مارف» یه‌کئی بووه، له‌و خیت‌زانا نه‌ی له‌گه‌ل ب نه‌ماله‌ی میره‌کانی باباندا، شاری سوله‌یانیان ناوه‌دان‌کردو ته‌وه. هه‌ر خو‌شی، بناغه‌ی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سوله‌یانی دامه‌زراندووه. یه‌که‌م ماموستا و ئیمامی مزگه‌وته‌که‌ش، هه‌ر خو‌ی بووه. چهن‌دین شاگردی گه‌وره‌ی، ئایینی پی‌نگه‌یان‌دووه. چهن‌دین دانراوی ئایینی به‌رزی، له‌ پاش به‌جیماوه. پتر له‌ بیست به‌ره‌می له‌ بواری هۆنراوه و به‌ره‌می وێژه‌ییدا داناوه، زۆریه‌یانی به‌ زمانه‌کانی عه‌ره‌یی و هیندی‌کیشیانی به‌ فارسی نووسیوه. که‌چی، جگه‌ له‌ «نه‌حمه‌دی» که‌ بو کوره‌که‌ی «کاک نه‌حمه‌دی شیخ» ی نووسیوه، هیچی دیکه‌ی به‌ کوردیی له‌ پاش به‌جی نه‌ماوه. (ئه‌م زانا ده‌رکه‌وتووه، له‌ بواره‌ جیاوازه‌کانی هۆنر و زانستدا، پتر له‌ چلوشه‌ش به‌ره‌می به‌ هه‌ر دوو زمانی «عه‌ره‌یی و فارسی» داناوه. نامیلکه‌یه‌کی پچکۆله‌ی داناوه، ناوی ناوه «ئه‌لنه‌حمه‌دی فی ته‌رجومه‌ت ئه‌لعه‌ره‌بییه‌ بیلکوردیه» نه‌وه‌ش، فه‌ره‌ه‌نگ‌ۆکیکی عه‌ره‌بی کوردیی قه‌باره‌ پچکۆلانه‌یه، بو‌ئو مه‌به‌سته‌ نا، خزمه‌تی زمانی کوردیی بکا، که‌ نه‌ویش و زۆریه‌ی زانا کورده‌ موسولمانه‌کانی دیکه‌ - خوا له‌ گونا‌هیان خو‌شیی - پشگو‌تیان خستبو، به‌لکوو، ته‌نیا له‌ به‌ر چهن‌ هۆیه‌کی که‌سه‌یتی بووه، که‌ کوره‌که‌ی فیری عه‌ره‌بی بکا.) «38،27» جگه‌ له‌وه‌ی «نه‌حمه‌دی» یش، له‌ عه‌ره‌بییه‌وه بو کوردیی نووسراوه، (واته: فه‌ره‌ه‌نگی عه‌ره‌بییه‌ نه‌ک کوردیی) «15،102» نه‌وه له‌ که‌اتی‌کدا، زۆر له‌ پێش نه‌و سه‌رده‌مه‌ی شیخ مارفی تیدا ژیاوه، چهن‌دین «نووسه‌ر، هۆنر و زانا‌ی کورد»، هه‌موو یا هیندی له‌ به‌ره‌مه‌کانی خو‌یان، به‌ کوردیی نووسیوه. وه‌ک: «بابه‌ تایه‌ری هه‌مه‌دانیی 935-1010ز. عه‌لی حه‌ریری 1010-1077ز. فه‌قی ته‌یران 1307-1375ز. مه‌لای جه‌زیری 1407-1481. عه‌لی ته‌رماخی 1591-1659ز. یسارانی 1641-1702ز. نه‌حمه‌دی خانیی 1650-1706ز ... تاد». ته‌س‌انه‌ت، له‌و سه‌رده‌مه‌ی نه‌ویشی تیدا ژیاوه، چهن‌دین هۆنهری پایه‌ب‌لندی کوردی وه‌ک: «مه‌ولانا خالید 1783-1826ز. نالی 1797-1855ز. سالم 1800-1866ز. مه‌وله‌ویی 1806-1882ز. مه‌لای جه‌باریی 1806-

1876ز. سەی یاقو 1808 - 1881ز. کوردیی 1809 - 1849ز. حاجی قادری کۆیی 1815 - 1892ز. مەحووی 1830 - 1904ز. ... (تاد)، بەرھەمەکانیان بە کوردیی نووسیوە و ھۆنراوەکانیان، بە زمانی شیرینی کوردیی ھۆنیوەتەو!

ئیدی، وەک پروغانکردووە، پیاوێ خۆتەوار و پروناکبیرەکانی ئەو سەردەمانە کورد، پرویان لە زمانی بیانی و پشتیشیان لە زمانە نەتەوویی یەکەمی خۆیان کردووە، بۆیە، وەک د. «نەبەز» دەڵێ:

(بەو شێوەیە کوردەکان بە دابەشکراوی و پەرشوێلاوی مانەو، بوون بە پاشکۆی ئەم و ئەو، یەکیستی بیرى ھاوبەش و یەک بیروباوەری ئایینی کۆیان ناکاتەو، کاروباری خۆیان پشگوێخت، وازیان لە زمان و وێژەکی خۆیان ھێنا، گالتهیان بە کەلتور و کەلەپووری خۆیان دی، لە نێوان ئەم و ئەویشدا بە درێژگی ماونەتەو.) «32,22»

ھەرچەندە، نەتەوێ کورد، لە مێژووی دووردرێژی نەتەوویی خۆیدا، چ لە سەر خاکی کوردستان و چ لە دەرەوێ کوردستان، چەندین دەوڵەت و میرنشینی گەورە و گچکەیی جیاوازی دامەزراندووە، بەلام، ھەرگیز یەک دەوڵەتی نەتەوویی نێوەندی یەکگرتوی، لە کوردستاندا دا نەمەزراندووە. لەو بارەییوە د. «نەبەز» دەڵێ: (گەرچی کورد، تا ئێستە دەوڵەتێکی نێوەندی یەکگرتوی نەبوو، کە پشتی شێوەیەک لە شێوەکان بگرت و ئەدەبیات بەو شێوەیە زۆرکا، بەلام، لە رابوردوودا چەن ئەمارەتێکی سەرەخۆ ھاتەکایەو، کە ئەدەبیاتی کوردیی تێیاندا پەرەیسەندووە. جا لەبەرئەو، ئەمانە چەن ئەمارەتێکی جیا جیا بوون و تەنیا یەک ئەمارەتی یەکگرتو لە کایەدا نەبوو، دیارە لە ھەر ئەمارەتێکدا، ئەدەبیات بە شێوەیەکی دی گەشەیکردووە.) «11-23»

بەلام، ئەز لەو باوەردا نیم، میر و پاشاکانی کورد، لە بەر «چاوچنۆکیی، ھەڵپەیی دەسەلات و کورسییە رستی، ناکۆکیی، ناپاکیی، بیتگانە پەرستی و بیرى تۆلەسەندنەو»، بە هیچ شێوەیە، بایەخیان بە زمانی کوردیی دا. یان تەنانەت، بیریان لەوە کردبێتەو، زمانی کوردیی، بە زمانی رەسمیی ئەو دەوڵەت و میرنشینانە دانێن. بەلکوو، بە زمانەکانی

«فارسی، عهره‌ببی و تورکی»، کاروباری ده‌سلانی قه‌له‌مره‌وه‌کانیان
راپه‌راندوه. ده‌ریاره‌ی نه‌و سیویتنج میرنشینه‌ی کورد له‌ میترووی خۆدا
دایمه‌زراندوه. د. «که‌مال فوواد» ده‌لێ: (له‌و میرنشینه‌دا، که‌لتووری
ئیسلامی زالبوه، زمانی عهره‌ببی و فارسی، وه‌ک زمانیکی په‌سمیی
تیاندا بلاوبوه) «6.98»

لیته‌دا ده‌بێ، قسه‌یه‌ بۆ خوا و بۆ وێژدانی نه‌ته‌وه‌ییشمان بکه‌ین: سه‌ره‌پای
نه‌وه‌ی له‌ به‌ره‌به‌یانی میترووه‌، داگیرکه‌ران به‌ هه‌موو شتیه‌، کوردستانیان
داگیر و دابه‌ش و کاولکردوه. سه‌ره‌پای نه‌و هه‌موو «گرتن، کوشتن، پرین،
راوانان و ده‌ره‌ده‌ری» «هی، به‌ سه‌ر رۆله‌کانی کورددا هاتوه. سه‌ره‌پای نه‌و
هه‌موو «کویره‌وه‌ری، چه‌رمه‌سه‌ری، زۆرداری، ژان و نازار» «هی،
کو‌مه‌لانی خه‌لک چیشتویه‌. سه‌ره‌پای نه‌و هه‌موو بارودۆخه‌ ناله‌بارهی،
خه‌لکی کوردستان پێیدا تپه‌ریبون. سه‌ره‌پای نه‌و هه‌موو «نه‌خۆشی،
هه‌ژاری، نه‌زانین و نه‌خۆنده‌واری» «هی، رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد دیوانه‌.
هه‌ر چه‌نده‌، هه‌ر له‌ کو‌نه‌وه‌ تا نه‌ورۆ، زمانیکی یه‌کگرتووی ئاخافتن و
نووسینمان نه‌بووه‌ و نییه‌، به‌لام، هیشتا باووبایرانمان، زمانه‌که‌ی خۆیان
وه‌ک زمانی ئاخافتن، له‌ نێو کاسه‌ی سه‌ر و قه‌فه‌زه‌ی سنگدا، به‌ دل و به‌
گیان، له‌ تونده‌وه‌ و شێواندن پاراستوه. له‌ پێناوی نه‌فه‌وتاندنی
زمانه‌که‌ی خۆیاندا، که‌لێ قوریایی گه‌وره‌یان داوه. هیندی جارێش، سه‌ر و
مالیان له‌و رێگه‌یه‌دا داناوه.

«مینۆسکی» له‌دا نووسیندا، له‌ سالی «1966» دا، ده‌ریاره‌ی کورد، له‌
گوتاری «کورد نه‌وه‌ی ماده‌کانن» ده‌لێ: (نه‌وه‌ی مایه‌ی سه‌رسوپماندن و
به‌لگه‌ی یه‌کیته‌ی کورده‌کان بێ، زمانه‌که‌یانه‌. هه‌ر چه‌نده‌، له‌ نێوان
شێوه‌کانیدا، جیاوازیی تیدا هه‌بێ، به‌لام، له‌ رووی ده‌نگ و رێزمانه‌وه‌،
هه‌ر ته‌نیا یه‌ک زمانه‌ ...» «97.58»

ناهێ، نه‌وه‌شمان لا سه‌ه‌ری، نه‌وه‌ته‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌یه‌، خاوه‌نی
ده‌وله‌تیکی ناسیۆنالی یه‌کگرتووی خۆی نه‌بووه‌. بۆیه‌، هه‌ر له‌ کو‌نه‌وه‌، له‌
رێگه‌ی ده‌زگه‌یه‌کی به‌ هێزی خاوه‌ن توانای «مرو‌یی، که‌لتووری و ئابووری
ده‌وله‌ت» «هوه‌، به‌ هه‌یج جو‌ری وه‌ک پێوست، رازه‌ی زمانه‌که‌مان نه‌کراوه‌.

که چي، هيتشتا ووشه‌ي پشکو‌ي گه‌شي، نيو ناگرداني زماني کوردبي، هر گه‌شه و وورشه‌ي دي، هر زيندووه و نه‌مردووه، له به‌رده‌م شه‌قي رۆژگار و ده‌سي گلاوي تواننده‌دا، به ته‌واوي خوي راگرتووه و له خه‌مي تواننده‌وه ره‌خسيوه، وه‌ک هيندي زماني ديکه‌ي لي به سهر نه‌هاتووه، ره‌شه‌باي داگير کردن له‌نيوبيردي، چه‌وساننده‌وه تواندبتييه‌وه و له بيرى بردينه‌وه. شتيکي سه‌ير نييه، گهر رۆژه‌لاتناسيکي وه‌ک « ميتجه‌ر سۆن » گوتيتي: (له سالي 401 پيش له‌دايکبوونه‌وه، نه‌و کاته‌ي زه‌ينه‌فۆن گه‌لي کاردۆخي پيگه‌يشت، کوردستان بووه جينيشتنه‌ي گه‌ليکي کۆن، که خاوه‌ني زماني تايبه‌تي خوي بووه. نه‌م گه‌له خويان و زمانه‌که‌شيان، له هه‌موو تيگه‌لييه‌ک پاراستووه و نه‌گهر بيتو کوردبي له‌گه‌ل ههر زمانتيکي تر به‌راورد‌که‌ين، ده‌بينين: کورد زماني خوي له هه‌موو گه‌ليکي تر زياتر پاراستووه، به‌راوه‌يه‌ک جياوازيه‌کي زۆر نييه، له نيوان کوردبي ئيسته و کوردبي پيش سه‌ده‌ها سالدا.) «19,92»

جا ههر واشه، له راستيدا، ههر نه‌ته‌يه‌ک له ميژوودا، وه‌ک کوردی لي به‌سه‌ره‌ياتايه، دوور نه‌بوو، نه‌ورۆ ناوی له نيو ناواندا بيايه. به‌لام، سه‌ره‌راي نه‌و هه‌موو په‌ته‌يه‌ي به‌سه‌ره‌ياتووه، هيتشتا نه‌ته‌وه‌ي کورد توانيويه‌تي، به چاکي پارتزگاريي زمانه نه‌ته‌وه‌يي يه‌که‌ي خوي بکا. (به راستيي جيگه‌ي سه‌رسوپمانه، که زماني کوردبي، له هه‌نگامه‌ي رۆژگاراني رابردوودا، که‌لانه ده‌ريازبووه، ئيمرۆ له مه‌يداني پيشکه‌وتندا، به‌ره‌و ته‌کامول په‌لده‌کوته‌ي، ميژوو نيشانمانده‌دا، گه‌لي زماني وا له‌ناوچوون و ناسه‌واريان براوه‌ته‌وه، که ده‌يه‌کي نه‌وه‌ي به سهر زماني کوردبي هاتووه، به سهر نه‌وان نه‌هاتووه. جا زمانتي که نه‌و هه‌موو تين و توانه‌ي هه‌بي، که هه‌لسووپه‌لسووپي چه‌رخي زه‌مانه نه‌يتوانيبتي، له ژيئر خويدا بيبليشينيته‌وه، تواناي نه‌وه‌شي هه‌بي، زۆر به خياريي گهرد و تووزي نه‌م ريگه دووره له شاني خوي به‌که‌يني و له ريزي زماناني پيشکه‌وتووي نه‌م ده‌ور و زه‌مانه‌دا جيگه‌ي خوي بکا ته‌وه.) «8,70»

ههر له‌م باوه‌ره‌وه، گهر زماني کوردبي، له‌گه‌ل زماني « ئينگليزي، فره‌نسي، پرووسي، نه‌لماني » و هيندي له زمانه‌کاني ديکه‌ي زيندووي

گهلانی جیهان به راوردکهین، نهوا به راشکاوایی ده توانین، بلیتین: زمانی کوردیی، له هه موو روویه که وه زۆر دواکه وتوو. به لام، گهر بالایی زمانه که مان، به بالایی زمانی «تورکی، فارسی، تازیکی، نازهری» و زمانه مردوو کهانی دیکه، گهلانی ناوچه که بگرین، سه ره پای نهو هه موو «داگیر و دابه شکردن، چهوساندنه وهی نه ته وهیی و قه ده غه کردنی زمانی کوردیی»، هیشتا هه ر تای ته رازووی زمانی کوردیی، له تای ته رازووی نهو زمانانه، گهلن سەنگینتر و قورستره.

ماموستا «خال» یش له و باره یه وه ده فەرموئ: (ئه توانم بلتیم، ئه مه دوو ههزار ساله، خه زمانی زمانه که مان، له لایهن دراوستیکامانه وه به جه نجه یی زۆر و ستم گێژه کراوه و کوتراوه و شه نوکه و کراوه و به بادراره، له گه له ئه میشه یه شتا له زمانی فارسیی دهوله مه ندرته، چه جای تورکیی. بێگومان، ئه وه تی زمانی کوردیی هه یه، گه لی زمانی تر له دایکبوون و هاتوونه ته جیهانه وه، له پاشا نه یان تووانیوه، له بهر وه یشوومه ی رۆژگار بوستن، به لکوو مردوون و له ناوچوون، به لام زمانی کوردیی وه ک کیتی «پیره مه گروون» وه ستاوه و سنگی داکوتاوه، وه له بهر هیج سیلاوتکی رۆژگار و گێژه لوکه یه کی چه رخی که چه فتارا نه له رزیوه و دانه چله کیوه، ئه مه ش وای بزانم، له بهر دوو شته:

1. کوردستان شونتیکي شاخوداخوايي زۆر سهختي کووړي وايه، که هرگيز پيگاننه نه پتوانيوه، تيا هلکا، وه بدم بونه يوه، گهلي کورد هر وهک خويني به پاکيې ماوه توه، زمانه که شي به چاکيې ماوه توه.

2. کورد مهردیه‌کیان هه‌یه، دووانیان که له شویتنیک کۆبیتته‌وه، به زمانی خۆیان نه‌بی، قسه ناکهن، وه ههرگیز ده‌س له زمانه‌کیان هه‌ل ناگرن، ئایینییت، برا فەیلییه‌کاغان سێسه‌د ساله له به‌غدان، که‌چی هێشتا زمانه‌که‌ی خۆیان فەرامۆش نه‌کردووه، وه له ناو خۆیان هه‌ر به‌ کوردی قسه‌نه‌کهن. (25, 102)

به‌لێ، زۆر راسته، هەر زۆر له‌ کۆنه‌وه، کورد گوتووێه‌تی: کورد به‌ چیاوه
ماوه‌! نه‌مه‌ش خۆی له‌ خۆیدا، وه‌ک هه‌موو ده‌رکه‌وته‌یه‌کی دیکه، لایه‌نی
باشه‌ و خراپه‌ی هه‌یه. گه‌ریه‌ک لایه‌نی باشه‌ی هه‌یه‌، ته‌نیا نه‌وه‌یه، کورده‌

له دهس ملهپوری و زۆرداری، زمانی کوردیشی له دهس تواندهوه و لهنیوچوون پاراستوه. گهر یهک خراپهشی ههیه، ئهوهیه، کورد ههموو ناوچه دهشتایی و شوینه تهختایی یهکانی کوردستانی چۆلکردوه، بۆ نهتهوه دروستی داگیرکهرهکانی بهجیهتشتوه.

بۆیه، رۆژهلاتناسیکی وهک « مینۆرسکی » گوتویهتی: (به شیوهیهکی گشتیی ئهتوانین، بڵتین: کورد و چیا لێک جیا نابنهوه، ههر لهگهڵ دهشت دهستیپێکرد، ئیتر کوردهکان بهجیدیلتن بۆ عهرهب و تورک، تا نزیکی زهریاچهی وانیش بۆ ئهرمهنبیهکان.) (33، 112)

بهلام، بریا هێندهی باووباپیرافان، به تهنگ پاراستنی زمانهکه یانهوه بوون، نیو هێندهش، به تهنگ « یهکیستی پیزهکانی گهڵ، برایهتی کورد و کورد، پاراستن و رزگارکردنی نیشتمان » ههکیانهوه بوونایه. بیران له «یهکیستی، تهباپی، نازادی، سهربهخۆیی نهتهوهیی» بگردایهتهوه و دهولهتی ناسیۆنالی خۆیان دامهزرانایه. چونکه، هێندێ نهتهوه، زمانی نهتهوهیی خۆیان لهدهسداوه، تا ئیستهش به زمانی نهتهوهیهکی دیکه دهپهیشن و دهنووسن، کهچی خاوهنی دهولهتی ناسیۆنالی تایهتیی خۆیان! گهر لیتهدا، بهراوردیکی پچوک، له نیوان « زمان، چارهنووس و مافی نهتهوهکان» دا بکهین، ئهوهمان بۆ رووندهبێتهوه، کورد به گشتیی، درێغی له پارتزگاریکردنی زمانی ناخافتنی نهتهوهیی خۆی نهکردوه. ههمیشه له سهرحستی زمانهکهی خۆی، قوریانی به خاک داوه!

بۆیه، گهلهی ناوچهی گرنگی وهک: (ههمه دان، ورمی، موسل و نهسکهندهرون ... تاد)، له خاکی نیشتمانکهی داهاوه. دهتوانین، بڵتین: نزیکه لهدهسیچوه. تا ئیستهش، دهولهتی ناسیۆنالی خۆی بۆ دانهزراوه. له کاتیکدا، چەندین گهلی وهک: «تاجیک و ئهنگان، هیندیهکانی باکوور و چەن گهلیکی ئهفریکایی»، بهو چهشنه کوردیان لێ بهسهر نههاتوه، تا ئهرووش خاوهنی زمانی نهتهوهیی خۆیان نین. بهلام، ههچ پارچه زهوییهکیان لهکیس نهچوه، له سهرحاکی نیشتمانکهی خۆیان دهژین و دهولهتی ناسیۆنالی خۆشیان ههیه. با لیتهدا و له کۆتایی ئهم بهشهدا، باسی خالێکی دیکه گرنگی بکهین.

له میژووی پر له ره نجه پۆی و شهرمه زاریماندا، به هزاران کوردمان هه بووه و ههیه، لهو زه ریا پانویه رینهی «زمان، هونەر، وێژه و میژووی گهلانی جیاوازی جیهان» دا، هینده شارهزا و لیها تون، وهک بیتچوه مراوی مه له ده کهن. کهچی، له «زمان، هونەر، وێژه و میژووی نه تهوه» کهی خۆیاندا، گهر بیانگوشی، تلپی ته ری زانیاریان تیدا نییه. کاتی لیشیان ده پرسی، بۆ به و شیویه، له که له پور و فرههنگی نه تهوه کهی خۆتان دا پراون، هه موو تاوانه که، له نه ستۆی داگیرکه رانی کوردستانه وه ده ئالتین! سهیره! وهک نه وهی له م جیهانه دا، ته نیا خاکی کوردستان داگیرکرا بی، ته نیا نه ته وهی کورد ژێرده سبی و داگیرکه ران بیچه و سیتنه وه! نه دی بۆ ته ماشایه کی لا په ره کانی میژووی گهلان نه کهین، بزانی، هه موو نه و گهلانه ی پۆژی له پۆژان، وهک کورد بنده سبون، چۆنچۆنی پارێزگاری زمان و سامانی نه ته وهی خۆیان کردووه؟!

با لیسه دا، ته نیا دوو نمونه بیتینه وه. جووه کان نه وه ته ی هه ن، له خاکی خۆیان ده ره په رتیراون. له هه موو قوژینتیکی نه م جیهانه دا ده چه و سیترا نه وه. به ده ره ده ری و ترسوله رزه وه ده ژیان. ده توانم، بلیم: له کورد خراپتریان به سه ره اتووه. کهچی، له گه ل نه وه شدا، به باشتترین شیوه پارێزگاری «نایین، زمان، که لتوور و ترادیسیۆن» ی خۆیان کردووه. نه رمه نییه کان له تورکیادا، گهر له کورد خراپتریان به سه ره نه هاتی، نه واهه رگیز باری ژیا نیان، له کورد باشتتر نه بووه. له گه ل نه وه شدا، زمانه که ی خۆیان به باشیی پاراستووه و په ره شیان پی داوه.

14. گرفته‌گانی زمانی کوردیی :

ئه‌ورۆ زمانه‌که‌مان، تووشی گه‌لتی گرفتیی لاوه‌کیی و سه‌ره‌کیی بووه، هه‌ره
گرنگه‌کانیان، ئه‌مانه‌ی لای خواره‌وه‌ن :
1/ دیالیتکت و خواردیالیتکت :

با لێره‌دا، پێشه‌کیی ئه‌و زاراوه‌ جیا‌جیا‌نه‌ی بۆ دیالیتکت، له‌ زمانی کوردیدا
به‌کار‌دێت‌رین، که‌مێ لێیان ورد‌بینه‌وه و پرونیانکه‌ینه‌وه. پاشان،
زاراوه‌یه‌کی گونجاویان لێ هه‌لبێت‌رین. به‌ داخه‌وه، وه‌ک کورد له‌ هیچ
شتیکدا یه‌ک‌گرتو نه‌بووه و نییه، له‌ به‌کاره‌یتانی زاراوه‌کانیشدا یه‌ک‌گرتو
نییه. هه‌موو ئه‌مانه‌: « زار، زمان و زیان » بۆ زمان و « زاراو، زاراوا،
زاراوه، شێوه، به‌ش، بن، خوار، نیمچه، بێچوو، له‌هجه و دیالیتکت »، بۆ
یه‌ک مه‌به‌س به‌کار‌دێت‌رین. به‌لام، له‌ راستیدا ئه‌م ناوه‌ زۆرانه، له‌ زماندا نه
باشه و نه‌ نیشانه‌ی ده‌وله‌مه‌ندیی زمانه‌که‌ش ده‌گه‌یه‌نتی. چونکه، جگه
له‌وه‌ی پێوسته، ته‌نیا یه‌ک زاراوه‌ هه‌بێ، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته به‌کار‌بێت‌رێ،
هه‌ر یه‌که‌شیان واتایاکی تایبه‌تی هه‌یه و بۆ مه‌به‌ستێکی دیار‌یکراو ده‌بێ.
له‌به‌رئه‌وه، من له‌ سه‌رانه‌ری نووسینه‌که‌مدا، له‌ بری ئه‌و هه‌موو زاراوانه،
بۆ هه‌ر یه‌کێ له‌ یه‌که‌گانی زمان، زاراوه‌ی « دیالیتکت، به‌ش و لقه
دیالیتکت » به‌کار‌دێنم، هه‌روه‌ها، خواردیالیتکتیش بۆ هه‌ر دوو « به‌ش » و
« لق » ه‌دیالیتکت به‌کار‌دێنم. بۆ نمونه: دیالیتکتی کرمانجیی، دیالیتکتیی
سه‌ره‌خۆیه. له‌ خوار ئه‌وه‌وه، هه‌ر دوو به‌شه‌دیالیتکتی کرمانجیی « خوارو
و ژووروو » پاشان، له‌ مانیش پچوو‌کتر، لقه‌دیالیتکته‌کانیان «سوله‌یمانیی،
موکریی، بادینانیی و ... » دێن.

به‌ داخه‌وه، تا ئێسته، نه‌ک هه‌ر زۆریه‌ی زۆری کورد، به‌لکوو، هێندێ له‌
پروناکبیر و نووسه‌ره‌کانیشمان، جیاوازیی له‌ نیتوان(زمان، دیالیتکت و
خوار دیالیتکت)دا نا‌که‌ن. بۆیه، هێندێ جار له‌ نووسینه‌کانیاندا، هه‌له‌ی
گه‌لتی زفق ده‌بێت‌رێ. له‌ بری ئه‌وه‌ی بلتین: زمانی کوردیی، ده‌لتین: زمانی
«سۆرانیی، بادینانیی، زازایی، هه‌ورامیی یا سوله‌یمانیی ... تاد» ئه‌مه
خۆی له‌ خۆیدا، هه‌له‌یه‌کی گه‌لتی گه‌وره‌یه. چونکه، به‌پیتی بنه‌ما

زانستیه‌کانی زمانه‌وانیی، هر زمانی به‌گویره‌ی دروسبون و هه‌لکه‌وتی تاییه‌تیی خۆی، له‌چهن دیالیکتیکی جیاواز پتیکهاتووه. واته: هه‌موو زمانی، به‌سه‌ر چهن دیالیکتیکدا دابه‌شده‌کری. پاشان، گهر هر دیالیکتی له‌و دیالیکتانه‌ش، به‌پیتی ناوچه‌ جوگرافیاکان دابه‌شکرتن، نه‌وا هر دیالیکتی، چهن به‌شیککی دیکه، له‌بنبالی خۆی ده‌گرتی. که‌واته، به‌هه‌موو دیالیکت و خواردیالیکته‌کان، یه‌ک زمانی یه‌ک‌گرتووی دیاریکراو پتیکدیتن. بۆیه، بۆ نمونه به‌هه‌موویان ده‌لتین: زمانی کوردیی، زمانی عه‌ره‌بیی، زمانی ئه‌لمانی یا ... تاد.

دیالیکت - «Dialect»، زاراوه‌یه‌کی لاتینییه، له‌زۆریه‌ی زمانه‌کانی جیهاندا به‌کار دیتن. له‌زمانی عه‌ره‌بییدا «له‌هجه» ی پت ده‌گوتری. به‌لام، له‌زمانی کوریدا، تا ئیسته، چهن زاراوه‌یه‌کی وه‌ک: «زار، زاراو، زاراوا، زاراه، شیه‌وه، به‌ش‌بن، خوار، نیمچه، پتچوو» بۆ دیالیکت، به‌ش و لقه‌کانی داتاشاروه. له‌راستی، به‌ته‌واویی دیار نییه، کامیان بۆ به‌ش و کامیان بۆ لقه‌دیالیکت به‌کار دیتن. چونکه، هر نووسه‌ری به‌پیتی دید و بۆچوونی خۆی، یه‌ک‌تیکان به‌کار دیتن. جگه له‌وه‌ی، هه‌موو زاراوه‌کان، چ بۆ به‌ش و چ بۆ لقه‌دیالیکته‌کان تیکه‌لاو‌کراون. هه‌روه‌ها، له‌دیالیکتیش پچووکت‌ر، به‌زمانی بیانییش «Semi یا Sub Dialect» و له‌عه‌ره‌بییشدا «ته‌خته ئه‌لله‌هجه یا شویه له‌هجه» به‌کار دیتن.

نهم زاراوانه، له‌رواله‌تدا یه‌ک واتایان هه‌یه. به‌لام، جگه له‌وه‌ی هیندیکیان به‌هه‌له به‌کار دیتن، له‌هه‌مان کاتیشدا، سه‌ر له‌خوتنه‌ر ده‌شیتوتن. بۆ نمونه: «شیه‌وه» راست نییه و «شکل» ی عه‌ره‌بیی ده‌گه‌یه‌نت. د. «که‌مال فوواد» ده‌بارهی «شیه‌وه و زاراوه» ده‌لتی: «یه‌که‌میان زیاتر به‌مانای یه‌ک‌تیک له‌شیه‌وه‌یه‌کانی نووسین Written Language» دووه‌میان به‌مانای یه‌ک‌تیک له‌شیه‌وه‌کانی زمانی گفتوگو «Spoken language» (د. 26.88، بۆ نه‌وه‌ی خۆمان، تووشی نه‌و‌گرفت و هه‌لانه نه‌که‌ین، به‌باوه‌ری من، له‌بری «شیه‌وه یا زاراوه» باشتروایه، زاراوه بۆ «مصطلح» ی عه‌ره‌بیی، «Herminus» ی لاتینی و Termin» ی ئینگلیزی به‌کاریتن. به‌لام، له‌بری نه‌و دووانه،

«دیالیکت»، له زمانی کوردیدا بچه سپیترئ. چونکه، واتا دهی ده نئ
گونجاوتره، هه موو خوئنه واریکی کوردیش تییده گا. دیاره، ئەو به شانهی له
خواردیالیکتیش هه دین، شاره زایانی زمانی کوردیی، چەن ناویکی
جیاوازیان بۆ داناون. وهک: (بندیالیکت، خواردیالیکت، نیمچه دیالیکت
و بیتچوه دیالیکت و ...) که هه موویان هه ر یهک واتایان هه یه. بۆ غمونه:
«توفیق وهه بی»، زاراوهی «بیتچوو» ی داناو. هیندئ «بندیالیکت» و
هیندئکی دیکه «خواردیالیکت» و هیندئکی دیکه ش «به شه دیالیکت»
ده نووسن. به لای منه وه، «به شه دیالیکت» له هه موویان ریکو بیتکترو
گونجاوتره، به لام «خوار، بن، بیتچوو و نیمچه» دیالیکتیش ده گونجین.
ماموستا «وهه بی»، زمانی کوردیی به سه ر چوار دیالیکتی سه ره کیدا
دابه شکردوه: «کرمانجیی، گۆرانیی، زازایی و لوپیی» هه ر
دیالیکتیکشی، به سه ر چەن بیتچوه دیالیکتیکدا دابه شکردۆته وه.
پاشان، له خوار نه وانیشه وه، هیندئ به شی دیکه ی داناو، به لام، ناوی لئ
نه ناون، نازانین، چیان پئ ده لئین؟ بۆ غمونه: به پیتی ئەم دابه شکردنه، گه ر
دیالیکتی گۆران بگرین، ده بینین: له «باجه لانیی، کاکه یی، زهنگه یی و
هه ورامانیی» پتکه اته وه. نهک وهک «مه مه د نه مین هه ورامانیی»، له
گه لئ جیگه ی نووسینه کهیدا ده نووسی: (زمانی کوردیی
هه ورامانیی) «5,100» به لکوو ده بووایه، بینووسیا یه، بیتچوه دیالیکتی
هه ورامانیی. ههروه ها، د. «که مال فوواد» یش، له هیندئ شوئنی
گوتاره کهیدا «چەند سه ره تابه کی زمانه وانیی»، چەن جارتی چه مکی (ئه و
دوو زمانه نه ده بی یه) «25,88» به کاره یئاوه و دووباره یکردۆته وه.
مه به سیشی له (دوو زمانه نه ده بی یه) که، (کوردیی پۆژاوا یی یان کرمانجیی
ژوو روو ... کوردیی پۆژه لاتنی یان کرمانجیی خوارو وه) «20,88» جگه
له وهی، ئەو دوو به شه زمانیکی جیاوازیان، به هه ر دوو کیشیان یهک
دیالیکتی کرمانجیی پتکدیتن. چونکه، له هه موو دیالیکته کانی دیکه ی
زمانی کوردیی، له یه گدی وه نه زیکترن. بۆیه ده بووایه، کادیرتکی نه کادییی
وهک د. «که مال»، ئەو هه له گه وریه ی نه کردایه، هه ر له نیسته وه
به یاری، دوو زمانی وێژه یی کوردیی نه دایه، به لکوو راستروابوو،

بینووسیا یه: ههه دوو شتوه زمانی کوردیی، که له نووسیندا به کار دیتن،
 وهک له رهخنه و تییینییهکانی خوشیدا، روونیکردۆتهوه!
 ههروهه، زۆریه زۆری کورد، به ههله له کاتی ناخافتن و هیندێ جار له
 نووسینیشدا، زمانی یا دیالیکتی «سۆرانی و بادینانی» به کار دیتن. که
 ئهمه خۆی له خۆیدا، ههله یهکی زمانهوانیی گهلی گهورهیه. چونکه، یه کهم:
 «بادینان و سۆران» ناوی دوو ناوچهی دیاریکراوی باشووری کوردستانن.
 دووهه: ههه یه که یان له ژێر خانهدی به شه دیالیکتیکدا پۆلێنکراون، وهک
 «بادینانی» لقی که له به شه دیالیکتی کرمانجی ژوووروو. «سۆران» یش
 لقی که له به شه دیالیکتی کرمانجی خواروو. ئهو دوو به شه دیالیکتهش، یهک
 دیالیکت پیکدیتن، ئه ویش به کرمانجیی ناسراوه. بۆ نمونه: رۆژهه لاتناسی
 فره نسیی «روجیه لسکو» دهلی: (زمانی کوردیی، به به شتی له کۆمه له
 ئیرانییهکان داده نرێ، دوو دیالیکتی سه ره کیی هیه. ئه وانیش، «کرمانجیی
 و سۆرانی» یه. ههه دوو کیشیان چهن دیالیکتیکی ناوچه یی جیاوازی
 دیکه یان تیدا یه. «11, 18» جگه له وهی، ئهم دابهشکردنه به ههله یه کی
 گهوره دهژمیررێ، «سۆرانی» یش به «سۆرانی» نانووسرێ. ههروهه،
 به پیتی فاکتهری جوگرافیا، نهک له رووی جیاوازی زمانهوانیی نیتوان
 دیالیکتهکان، زمانی کوردیی دابهشکردوه. له مهشیا نندا، دیسان به ههله دا
 چوو، کاتی دهلی: (کرمانجیی، زۆر جار، به دیالیکتی باکوور ده ناسرێ،
 له ههه رتمه کوردییانه شدا «کوردستانی باکوور و خواروا» و قهفقاز،
 ههروهه به شی باکووری کوردستانی ئیران و عێراق بلا بوته وه. به لام
 «سۆرانی» پیتشی دهگوترێ: «باوکی کوردیی»، له ناوچهکانی
 رۆژهه لاتن خواروو، واته: له ناوچهی سولهیمانی به تایه تی به کار دیتن.)
 «11, 18» سهیر ئه وهیه، ئهم په تای «سۆرانی و بادینانی» ه، له رتگی
 گهه خۆیه وه، گهلانی دیکه ی جیهانی شی گرتۆته وه. ئه وانیش، کوردیی
 «سۆرانی» و «بادینانی» به کار دیتن. له بهر ئه وه، راستروایه، له بری ئهو
 دوو زاراوهیه، ته نیا زمانی کوردیی / دیالیکتی کرمانجی ژوووروو و خواروو
 به کار یێن. به داخه وه، «پارتیی» و «یهکی تی» ش، هینده ی دیکه ئهو
 گرفته یان قول کردۆته وه.

جگه له‌وهی، هەر له یه‌که‌م سه‌رنجه‌وه ده‌توانین، بلیتین: به‌ره‌مه‌ده‌ی «هه‌ورامانیی»، «زاری زمانی کوردی له ترازووی به‌راوورد دا»، له ناوێشانه‌که‌یدا سه‌رکه‌وتوو نییه. چونکه، جگه له هه‌له‌ی پێنوس، له پروی زمانه‌وانیشه‌وه، واتا که‌ی هه‌له‌یه. ووشه‌ی «زار» دوو جو‌ر واتای هه‌یه.

یه‌که‌م: ده‌توانین، له باتی زمان، نه‌ک له بری دیالیکت به‌کاربێتین. که ده‌لێن: زاری کوردیی، واته: زمانی کوردیی. دیاره، «زاراو، زاراوا و زاراوه» ش، هەر له زاره‌وه وهرگیراون، وه‌ک چۆن «نایینزا» له نایینه‌وه وهرگیراوه.

دووه‌م: له هێندێ ناوچه‌ی کوردستاندا، ووشه‌ی «زار» به «ده‌م» دێ. بۆ نمونه: له هێندێ شوێن ده‌لێن: زارم دیشی، وه‌ک، مامۆستا خوشی له جێگه‌یه‌که‌دا، بۆ نه‌و مه‌به‌سه به‌کاربهێناوه، کاتێ ده‌لێ: (ده‌نگ به‌جوو‌کترین که‌ره‌سه‌ی زمانه، نه‌گه‌ر زانیمان زمان ناخافته، له زاره‌وه «ده‌م» به‌هۆی به‌شداربوونی هه‌ندێ نه‌ندامانی ناخاوتنه‌وه و بای هه‌ناسه‌وه به‌ پێکوییکی به‌ پیتی پێوستی دیته‌ ده‌ره‌وه ..) «74، 100» جگه له‌وه‌ی، گریمان ده‌توانین، «زار» له بری «زاراوه» به‌کاربێتین، دیسانه‌وه هەر هه‌له‌یه. چونکه، «زار» تاکه‌ و «زاره‌کان» کۆیه، وه‌ک به‌ عه‌ره‌بییه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌وێ، «ئه‌لله‌ه‌جات» نووسراوه، نه‌ک «ئه‌لله‌ه‌جه» بێ! خو‌ گه‌ر ته‌نیا، هەر دوو به‌شه‌ دیالیکته‌کانی «هه‌ورامانیی و سو‌رانیی» به‌راورد‌کردایه، ئه‌و کاته ده‌بوایه، ناوێشانه‌که‌ی به‌ شێوه‌یه‌کی دیکه‌ بوایه. دوا‌ی ووشه‌ی «زار» یش، له ناوێشانی په‌رتوو‌که‌که‌دا، زمانی کوردیی دێ. ده‌بوایه، کوردی به‌ دوو «ی» بنووسرایه. چونکه، گه‌ر دوو ووشه‌ به‌ دوا‌ی یه‌که‌یدا هاتن و هەر دوو‌کیان به‌ پیتی «ی» کو‌تاییانه‌ات، دوا‌ووشه‌یان به‌ دوو «ی» ده‌نووس‌رێ. بۆ نمونه: (بزووتنه‌وه‌ی رزگاری‌خو‌ازی نیشتمانی، زمانی کوردیی و ... تاد). هه‌روه‌ها. بۆ ووشه‌ی «به‌راوورد دا» ش، راستروایه، به «به‌راوورد‌کردندا» بنووس‌رێ. که‌واته، ناوێشانی په‌رتوو‌که‌که‌، به‌م شێوه‌یه‌ راستر، شیرین‌تر، په‌وان‌تر و کوردی‌تره: «زاراوه‌کانی زمانی کوردیی له ته‌رازووی به‌راوورد‌کردندا».

هەر لیڤه‌دا ده‌مه‌وێ، ده‌ریاره‌ی « زمان، زیان و زار »، شتی پوونکه‌مه‌وه. ئه‌ویش نه‌وه‌یه، له‌ زمانی کوردیدا، زۆریه‌ی زۆری کورد، نه‌و سێ ووشه‌یه، بۆ دوو مه‌به‌س به‌کار دێنێ. زمان وه‌ک بابته‌ی زمانه‌وانیی و نه‌ندامه‌که‌ی نێو ده‌مه. له‌ راستیشدا، هەر سیکیان پێوه‌ندیان به‌ بابته‌ی زمانه‌وانییه‌وه هه‌یه. ده‌توانین، به‌لێن: زمانی کوردیی، زمانی کوردیی یا زاری کوردیی. هه‌روه‌ها ده‌توانین، به‌لێن: زمانم دیشی، زیانم دیشی یا زارم دیشی. هه‌لبه‌ته، نه‌مه‌ به‌پیتی دیالیکت و ناوچه‌ جیا جیاکانی کوردستان ده‌گۆرێ. به‌لام، نه‌ز پێشنیاز ده‌که‌م، « زمان » بۆ بابته‌ی زمانه‌وانیی و « زیان » ییش بۆ نه‌ندامه‌که‌ی جه‌سته‌ی مڕۆڤ « نێو ده‌م » به‌کار بێنرێ. بۆ نه‌وه‌ی ئێمه‌ش، دوو زاراوه‌ی جیاوازان هه‌بێ، نه‌و دوو شته‌ش، به‌ ئاسانی له‌ یه‌کدی جیاکه‌ینه‌وه. هەر که‌ گوتمان: زمان، بزانی، مه‌به‌سمان چیه‌. یا که‌ گوتمان: زیان، یه‌کسه‌ر به‌رانبه‌ره‌که‌مان لیتمان تیبگا، مه‌به‌سمان زمانی کوردیی نییه، به‌لکه‌و به‌لاکه‌ی نێو ده‌مه‌!

له‌ هیندی زماندا، بۆ هەر دوو شته‌که‌، دوو ووشه‌ی جیاواز به‌کار دێ. بۆ نمونه: له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا « ئه‌للیسان و ئه‌للوعه » یان هه‌یه. هەر چه‌نده، « ئه‌للیسان » پتر بۆ زیان ده‌بێ، به‌لام « لیسان ئه‌لعرب » ییش ده‌گوترێ. له‌ زمانی پووسیدا « یه‌زیک » بۆ هەر دوو مه‌به‌سه‌که‌ به‌کار دێ. له‌ زمانی ئینگلیزی و سویدیدا، دوو ووشه‌ی جیاواز هه‌یه. وه‌ک له‌ ئینگلیزیدا « Language » بۆ زمان و « Tongue » بۆ زیان، له‌ سویدیدا « سپرۆک - Språk » بۆ زمان و « Tung » بۆ زیان باوه. هەر چه‌نده، له‌ زمانی ئینگلیزیدا، هیندی جار، « Mother tongue » ییش به‌کار دێ، به‌لام، زۆر

به‌ که‌می. « هه‌ورامانیی »، خۆی په‌خته‌ له‌و که‌سانه‌ ده‌گرێ، که‌ دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی به‌ هه‌له‌ ناوده‌به‌ن، له‌ بری « کرمانجیی ژووورو و خواروو »، ووشه‌ی « بادینایی و سۆرانیی » به‌کار دێن. که‌چی، هەر خوشی له‌ چه‌ن شونتیکێ به‌رهمه‌سه‌که‌یدا، نه‌و هه‌له‌یه‌ دووپاته‌ده‌کاته‌وه. بۆ نمونه: (ناوچه‌کانی دیاره‌که‌ر و به‌دلیس و ماردین و بۆتان و هه‌کاری و ناکه‌ر و شێخان و پارێزگای هۆک، سه‌ریاکی به‌ زمانی کوردیی بادینایی

گفتوگۆده کەن. ناوچه کانی موکریان و سۆزان و پارتیزدای سنیما بیتی و کەرکووک بە زمانی کوردیی « سۆزانیی » گفتوگۆده کەن. ناوچهی هەلەبجە و هه‌ورامانی عێراق و هه‌ورامانی ئێران و له‌ نێوان کرماشان و سنه و پێنجوین به‌ره‌و خواروو « کوردستانی خواروو » به‌ زمانی کوردیی « گۆزان » گفتوگۆده کەن. (68, 100) هه‌ر چه‌نده‌، نووسه‌ر خۆی له‌ ژێر سه‌ردێری « به‌راوردکردنی زاری هه‌ورامانی و سۆزانیی له‌ پروی ده‌نگسازیه‌وه »، په‌راویزتیکی بۆ داناره‌ و ده‌لتی: (مه‌به‌ست له‌ زاری « سۆزانیی » زاری کرمانجیی نێوه‌راسته‌ به‌ شێوه‌یه‌کی گشتیی و دیالێکتی سلێمانیی به‌ شێوه‌یه‌کی تایبه‌تی، وه‌ک « هه‌له‌یه‌کی باو » به‌و جوژه‌ ناوئراوه‌ و به‌ سه‌ریا سه‌پێنراوه‌). (85, 100) هه‌ر وه‌ک پێشتر روونمان کرده‌وه‌، لێره‌دا زار به‌کار نایه‌، به‌لکوو، زار به‌ زبان دێ، نه‌ک به‌ دیالێکت. جگه‌ له‌وه‌ی، « هه‌ورامانی و سۆزانیی » دوو دیالێکتی سه‌ره‌خۆنن، به‌لکوو هه‌ر یه‌که‌یان لقه‌دیالێکتیک و سه‌ره‌به‌ دوو دیالێکتیکی جیاوازن. هه‌روه‌ها، نه‌ « سۆزانیی » دیالێکته‌ و نه‌ « کرمانجیی نێوه‌راسته‌ ». « سوله‌یانی » یه‌ش دیالێکت نییه‌، به‌لکوو، دیسانه‌وه‌ لقه‌دیالێکتیکی کرمانجیی خواروو. جا گه‌ر ئه‌و جوژه‌ شتانه‌، له‌ کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریدا، وه‌ک « هه‌له‌یه‌کی باو! » رۆشتبێ و به‌ سه‌ریاندا تێپه‌ربووبێ، بۆچی ده‌بێ، نووسه‌رێکی وه‌ک مامۆستا، ئه‌و هه‌له‌ باوه‌ دووپاتکاته‌وه‌؟! ئه‌دی ئه‌رکی سه‌رشانی رووناکیی و نووسه‌ر چیه‌، گه‌ر هه‌له‌ زمانه‌وانیه‌کان، بۆ یه‌کدی و بۆ په‌شه‌لکه‌که‌ راست نه‌که‌نه‌وه‌؟!

ئه‌ز پێموايه‌، مامۆستا ده‌بوایه‌، ئه‌و هه‌لانه‌ی دووباره‌ نه‌کردایه‌ته‌وه‌، به‌لکوو، به‌ شێوه‌یه‌کی راست و ئه‌کادیمیانه‌ بێنوسایه‌. له‌ بری ئه‌وه‌ش، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ناوی ئه‌و جێگایانه‌ی کوردستانی ده‌برد، بێگوتایه‌: دانێشتووانی ناوچه‌ی یه‌که‌م، به‌ کرمانجیی ژووروو گفتوگۆده‌کەن. دانێشتووانی ناوچه‌ی دووهم، به‌ کرمانجیی خواروو ده‌په‌یقن و دانێشتووانی ناوچه‌ی سێیه‌میش، به‌ دیالێکتی گۆزانیی ناخافته‌کەن. چونکه‌، « بادینانیی » به‌ لقێ له‌ به‌شه‌دیالێکتی کرمانجیی ژووروو، « سۆزانیی » به‌ لقێکی به‌شه‌دیالێکتی کرمانجیی خواروو داده‌نرتن. هه‌روه‌ها،

«گۆرانیی» دیالیکتیکی سەربەخۆیە و ئەو ناوچانە بە بەشە دیالیکتی «هەورامانیی» قسە دەکەن. بۆیە، نووسەر دەبێت، بە تایبەتی کاتی دەنووستی، لە لیکدانەوه و بیرورا دەربڕینەکانیدا، زۆر وردبێت، سەرئەو ووشانە بدا، کە لە سەر پووبە ی کاغەز دەیاننەخشیتێت.

ئێستە، کاتی ئەوه هاتوو، کەمێ لە گەرفتی دیالیکت و بەشە دیالیکتەکانی زمانی کوردیی بدوێت. ئەوه ی لای هەمووان ئاشکرایە، هیچ زمانی لەم جیهانەدا، بێ دیالیکتی جۆراوجۆر نەبوو و نییە. هەر چەندە، هێندێ لە زاناکانی زمان دەلێن: هەر زمانی خاوەنی چەن دیالیکتیکی زۆری جیاوازیی، ئەوه دەولەمەندیی ئەو زمانە پیشانەدا. بەلام، نەتەوهی کورد، هێندە گەرفتی نەتەوهیی و رامیاریی هەیە، بوونی ئەو دیالیکتە جۆربەجۆرانەش، هێندە دیکە گەرفتەکانی کوردی زیادکردوو. چونکە، ئەو دیالیکتە، بە شێوەیەک لە یەکدی جیاپوونەتەوه و دوورکەوتوونەتەوه، نەک هەر پۆلەکانی کورد، لە هەر پارچە یەکێ کوردستان، بە دیالیکتیکی جیاواز دەپەیشن، بەلکوو، تەنانەت لە یەک پارچەشدا، هەر ناوچە یەک بە دیالیکتی یا بەشە دیالیکتیکی جیاواز قسە دەکەن. بۆیە، کوردی ناوچە جیا جیاکانی کوردستان، بە گران لە یەکدی دەگەن. تەنانەت، هێندێ جارێش، بە زمانی داگیرکەرەکان، ئاخافتن لە گەل یەکدی دەکەن و لە یەکدی تێدەگەن.

هەر چەندە، ئەز لەو باوەڕەدام، هەر وەک چۆن لە سەرەتادا، زمانە «هێندۆ - ئەوروپایی» یەکان، هەموویان یەک زمان بوون، پاشان، بە پیتی پەوتی گۆرانکارییە مێژوویی یەکان، ئەو هەموو زمانانە ی لێ جیاپۆه، ئەو پۆش هەر یەکەیان سەربەخۆیی خۆیان هەیە، لە گەل ئەوهشدا، بە هەموویان هەر بەک گروپ پێکدێت. هەروەها، بەو چەشنەش، هەموو ئەو دیالیکت و شواردیالیکتە کوردییانە، لە بنەرەتدا یەک زمانی یەکگرتوو بوون. پاشان، وەرەورە و بە هۆی چەن فاکتەرێکی «مێژوویی، جوگرافیایی، بارودۆخی رامیاریی و نەتەوهیی، ئاستی کۆلتووری و ...» نەتەوه کەوه، لە یەکدی جیاپوونەتەوه و لقپۆییان لێ پۆتەوه. داگیرکەرانێ کوردستانیش، کاتی کوردستانیان لە نێوان خۆیاندا دا بەشکردوو، هێندە دیکە ئەو داپران، لە

یه کدی دوورکه و تنه وه و جیا وازییه ی نیتوان دیالیکته کانیان قولتر کردۆته وه. شتیکی ئاشکرایه، نهو دیالیکتانه هه موو پتکه وه، زمانی کوردیی پتکدیتن. گهر چی یه کتیکان له هه موویان دهوله مهندتر، رهوانتر، پاراوتر، شیرینتر، پاکتر و زالتیرشیی. به لام، دیسانه وه، ههر یه کتی لهو دیالیکتانه، به پیتی دابه شبوونی «دیمۆگرافیا، جوگرافیای به شه کانی کوردستان، باری رامیاری و نه ته وهیی» به کاردیتنرتن. له م قوناغهی نه ورۆ، نه ته وهی کوردیشی پتدا تپه رده بی، به هیچ شتیه به ناکرتی، یه کتی لهو دیالیکتانه، به سهر هه موو کورده کانی دانیشتوانی کوردستاندا به پیترتی و زمانیکی یه کگرتوی ئاخافتن، بۆ له یه کدی گه یشتن به دیپیترتی.

له بهرته وه، به روا ناکه م، هیچ جوړه مه ترسییه ک، بۆ سهر زمانه که مان په یدابی، گهر کوردی ههر ناوچه یه ک به دیالیکته که ی خوی قسه به کا. به لام، به مهرچی قسه کردنی ئاسایی رۆژانه ی، ناوچه جیا جیا کانی کوردستان، تیکه له به زمانی نووسین نه کرتی. بۆ نمونه: (نابی یه کتیک ههستی و له گوڤاریک یا جتیه کی دیدا، به «ئه دی کوو بابم» و «ئه وه لۆچی نه نگۆ که مه ی ده که ن» و «گوشت خاس له وازار فره ههس» و «بیم وه قوروان ریشی چه رمووک» شت بنووسی). «92، 23» چونکه، گهر بهو شتیه به ی قسه ده که بن، ههر بهو شتیه به ی بنووسین، نهوا به هیچ جوړی ناتوانین، له ناینده دا زمانیکی یه کگرتوی نووسین پتکیتنن. ههروه ها، گهر له ههر ناوچه یه ک، دیالیکتی یا به شه دیالیکتیکی تایبه تیی، له نووسیندا تیکه لاوکه بن، دپرتی به کرمانجیی خواروو و یه کتیک دیکه به کرمانجیی ژووروو، یا زازی و هه ورامانی تیکه له که بن، نهوا جگه له وهی، زمانی ستاندارد بهو شتیه به دروس ناب، ههر به یه کجاریش، سهر له خه له ک ده شتیتن، له کوتاییشدا، رۆژه رۆژ، زمانه که مان لاواز دپرتی و ده یو کتیه وه.

تاقیر کردنه وهی گهلانی جیهانیش سه لماندوویانه، ته نانه ت، گهر نه ته وه یه ک خاوه نی دهوله تی ناسیونالی خوشیی، دیالیکت ههر ده میتنی، گهر چی نه ندامانی نهو نه ته وه یه، به زمانیکی ستانداردیش بنووسن، به لام له ناوچه کانی خویاندا، ههر به دیالیکته تایبه تیه کانی خویان ده په یشتن.

جگه له وهی، نیمه ی کورد، له بواری ئاخافتن و له یه کدی گه یشتندا، گرفتی گه وره مان هه یه، له هه مان کاتیشدا، هیندئ جیاوازی له نیتوان دیالیکته کانداهه یه. میر «جه لادته به درخان» ده لئ: (زمانی کوردیی، دوو ره گه زی نیر و من، دوو ژماره ی تاک و کوژی تیتدایه. جیاوازی ره گه ز و ژماره، له هه موو ئه و ووشانه دا هه یه، که وهک ناو به کار دیتنرین. ههروه ها، به سهر زۆریه ی راناو و ئاوه لئاوه کانداهه چه سپی، که به شتی له ووشه گۆراوه کان پتیکدیتن.) «111، 18»

به باوه ری من، ئه م بۆچونه هه له یه کی گه وره یه. چونکه، ئه و جیاوازیانه ی نووسهر باسیانده کا، له نیتوان هه موو دیالیکته کانی زمانی کوردیدا نین، به لکوو، له رووی پێزمانه وه، جیاوازیه کی سهره کیی، له نیتوان ههر دوو به شه دیالیکتی کرمانجیی ژوووروو و خواروودا هه یه. له کرمانجیی ژوووروودا، ره گه زی نیر و من له یه کدی جیاوه کرتیه وه. ههروه ها، له به شه دیالیکتی «هه ورامیی» شدا، جیاوازی له نیتوان نیر و میتدا هه یه. ئه م جیاوازیه ش، زیاتر له ئاخافتندا ده رده که ون. به لام، وهک د. «نه به ز» ده لئ: (پتیه سه، نیر و من به خریتیه پشگوئی، وهک زمانه ئه ده بییه که مان خستویه تیه پشگوئی.) «27، 23» له نیتوان ئه م دیالیکتانه دا، له نیتوان هه موو ئه و پیتانه ی بۆ زمانی نووسینی کوردیی به کار دیتنرین، گه لئ گرفتی «مۆرفۆلۆژی، فۆنۆلۆژی و لیکسیکۆلۆژی» هه یه. بۆیه، چاکتروایه، کوردی ههر ناوچه یه ک، به دیالیکتی تایبه تیی خۆی بدوئ، هیچ دیالیکتی، به سهر دیالیکته کانی دیکه دا، به زۆر نه سه پیتنرئ. به لام، له گه ل ئه وه شدا، هه ولدرئ، له رتگه ی ئاخافتن و نووسینه وه، ورده ورده، ههر دوو به شه سهره کییه که ی زمانی کوردیی، کرمانجی «ژوووروو و خواروو» له یه کدی نزیک کرتیه وه.

سهره یای گرفتی کرمانجیی ژوووروو و خواروو، ئه ورۆ، گرفتییکی دیکه شمان بۆ زیاد بووه. ئه ویش ئه وه یه، پروناکبیران و نووسهران هه ولده دن، ههر یه که یان به دیالیکت یا به شه دیالیکته که ی خویان بنووسن. بۆ نمونه: ئیسته، نووسهره زازۆکییه کانیش، به دیالیکته که ی خویان ده نووسن. زازایی (له رۆژاوا ی کوردستان ی تورکیا قسه ی پتی ئه کری، له ئه ده بی

فۆلکلۆردا دهلۆمه مهنده، به لّام تا ئهم دوايي يه وهك زماني نووسين بهكار نه هاتوه) «23،88» كه چي، له دهروه ي وولات، له سهره تاي ههشتاكانه وه، هيندي گۆفاري كورد يي، چهن لايه پره به كيان بۆ ئهم ديالتيكته ترخان كورد وه و به پيتي لاتين پيتي دهنوسن، بهم كار ه شيان، هينده ي ديكه، زمانه به كيان كه رتكه رتكه رددوين. وهك ههر دوو گۆفاري « به ريانگ » له سويد و « هيو » له پاريس. جگه له وه ي، هيندي نووسه ري زازاكيي، به ديالتيكته كه ي خويان، چهن ناميله كه و په رتوو كيكيان نووسيوه. گهر ئهم ديالتيكته، له گهل به شه ديالتيكتي كرمانجي ژوروودا، يهك نووسين پتيره و كه ن، گه لي باشته. چونكه، ههر دوو كيان له يه كدييه وه نزيكن و له يهك پارچه ي كوردستاندا دهژين، ههر دوو كيان به لاتين دهنوسن، به لّام، ئهو كومه له خه لكانه ي، له و ناوچانه دا دهژين، ده توانن، به ديالتيكته كه ي خويان قسه به كن.

با ليته دا، نموونه يهك له سه ر نزيكبوونه وه ي، دوو به شه ديالتيكتي جياواز بيتينه وه: به شه ديالتيكتي هه وراميي، له هه موو ناوچه كاني هه وراماني رۆژه لات و باشووري كوردستان، خه لكيتكي زۆر قسه ي پت ده كه ن. ئاشكرايه، ههر له كونه وه، گه لي له هۆنهره ناسراوه كاني كورد، هۆنراوه كاني خويان به هه وراميي هۆنيوه ته وه. نكولي ناكري، هه وراميي له ويژه ي فۆلكلۆردا، سامانيكي گه لي دهلۆمه نه ي هه يه. به لّام، وهك زماني نووسين، ته نيا بۆ هۆنراوه گوتن به كار هاتوه. دواي ئه وه ي، ئهو توانايه شي نه ما، ئيدي بۆ هۆنراوه ش زۆر به كه مي به كار هاتوه. به تايبه تيي، له سهره تاي سه ده ي بيسته مه وه، له په لويۆكه وتوه. له گهل ئه وه شدا، هه وراميه كان له ناوچه كاني خويان و له نيوان خوياندا، ههر به شتوه ي هه ورامي ده په يشن، كه چي به به شه ديالتيكته كاني كرمانجي خوارووش ئاخفتنده كه ن و دهنوسن.

بۆيه، له و باوه رده دام، له پاشه رۆژدا ده توانين، له بهر رۆشنايي ئهم نموونه يه دا، زمانتيكي يه كگرتوي ئاخافتن و نووسين دروسكه ين، به مهر جي سهره تا، ئه لفوييه كي يه كگرتوي كورد يي پتيره و كه ين. زۆر گرنگيش نيه، ههر ئه لفوييه يي، به لكوو، گرنگ نه وه يه، ئه لفوييه كي يه كگرتوومان هه يي.

هەر چی چۆنیتی، زمانی یە کگرتوی ناخافتن بە گشتیی، زمانی یە کگرتوی نووسین بە تایبەتی، بە ھۆی دەزگەکانی دەولەتەو پێکدێ. گەر منالانی کورد، لە منالییەو بە شتوێیەکی دیاریکراو خۆتندان، ئیدی وردەوردە، نەو لە دواي نەو، فێری ئەو شتوێ زمانە دەین، پیتی دەخۆتەن و دەنوسن، تا وایان لێ دێ، تەنیا بەو شتوێ تایبەتیە دەنوسن و ئەو زمانە یە کگرتوێ کوردییە دێتە ئاراو.

ئەوێ، لە باشووری کوردستان، گۆرانکارییەکی باش ھەیە. بەلام، «خۆتندن و نووسین بە زمانی کوردیی، بزوتنەوێ پروناکبیری. چالاکیی ھونەری و وێژەیی»، بە پیتی ناوچە و شارەکان دەگۆی. بۆ ئیوە: لە ناوچەکانی سەر بە پارێزگاکانی «سولەیمانی، کەرکووک و ھەولێر»، جگە لەوێ، زۆری زۆری دانیشتوان، بە بەشە دیالیکتی کرمانجیی خوارو دەپەیشن و دەنوسن، ئەو جولانەو و چالاکیانە، ھەر لە سەرەتاو لەو پەری لووتکەدا بوو. بە تایبەتی، شاری سولەیمانی، بە دانپێدانانی دۆست و دژمن، کورد و بیانیی، لە ماوێ ئەم سەد سالێ دوایدا، ناوەندی «کەلتور، بوژاندنەوێ زمان، ھونەر و وێژە کوردیی» بوو.

بەلام، لە ناوچە بادیان، جگە لەوێ بە بەشە دیالیکتی کرمانجیی ژووورو دەپەیشن، ھێندێ جاریش پیتی دەنوسن، ھەر لە کۆنەو تا ئەوێش، نە خۆتندن و نووسین بە زمانی کوردیی بوو، نە ئەو «بزوتنەو و چالاکییە پروناکبیری، ھونەری و وێژەیی» یە تێدا بە دیدە کێ. بۆیە، ئەم ناوچە، لە زۆر پووی «پروناکبیری، کۆمەلایەتی، پامیاری و ھۆشی نەتەوێ» یەو، لە چاواوچەکانی دیکە باشوور، زۆر دواکەوتو. ھێندە من ناگاداریم، لە ناوچە بادیان، پەرتوکی خۆتندنگەکان بە کوردیی لە چاپ نەدراون و چاپخانەشی تێدا نەبوو. ھۆکەشی، ھەم بۆ داگیرکەری دەولەتی عێراق و ھەم بۆ سەرانی «پارتی» دەگەرێتەو!

بۆیە دەبێ، سەرەتا ئەم بەشە کوردستانەو دەسپێکێ. ھەولێکی زۆر بێ، ھەر دوو بەشە دیالیکتەکی کرمانجیی «خوارو و ژووورو»، لە یەگەدی ئێککرتێو. بە یەک جۆر ئەلفویتی بنووسێ. یەک جۆر رێنوس بەکارێ. خۆتندن و نووسین، لە خۆتندنگەکاندا بە یەک بەشە دیالیکتی

تایه‌تیی بی. تا به لانی که مه‌وه بتوانین، له پارچه‌یه‌کی کوردستاندا، زمانه‌که مان رتیک‌خه‌ین و بیوژتینه‌وه! پیره‌مێردی نه‌مر، گه‌لتی هه‌ولتی له‌گه‌ل پێش‌خستنی زمانی کوردیی داوه، له لایه‌که‌وه ویستویه‌تی، یه‌ک جوژ پیت له ریتنوسی کوردییدا به‌کاریت. ئه‌وه بوو، پیتی لاتینی دانا. به‌لام، له‌م کاره‌یدا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ده‌یویست، یه‌کتی له دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی، وه‌ک زمانی نووسین بچه‌سپێتی. دیسانه‌وه، له‌مه‌شه‌دا هیچی به‌هیچ نه‌کرد. ته‌نانه‌ت هه‌ولیدا، دیالیکت و خواردیالیکته‌کان له یه‌کدی نزیکاته‌وه، بۆیه (هه‌ندی نووسینی به‌شیوه‌ی بادینایی بلاوکرده‌وه، ئه‌میش ئه‌نجامی هه‌ر وه‌کوو ئه‌نجامی پسته لاتینییه‌که‌ی بوو!! گه‌لی نه‌خوتنده‌وار و پچرپچر، ئه‌و گه‌له‌ی که هیچ شویتیکی ناگای له شویتیکی تری نه‌بوو، ئیتر چۆن له شیوه‌کانی یه‌کتری نه‌گه‌یشتن.) «36,44»

هه‌ر وه‌ک د. «که‌مال فواد» ده‌لتی: (هه‌موو خوتنده‌وارێکی کوردی دلسۆز و هۆشیار پتویسته، هه‌ولدا، خۆی فێری یه‌کتی له‌و دوو زمانه‌ ئه‌ده‌بییه‌ بکا، که ئه‌مڕۆ له نووسینی کوردیدا به‌کار دێن، وه ئه‌گه‌ر بتوانی، فێری هه‌ر دوو کیشیان بی. لیکۆلینه‌وه‌ش له هه‌ر یه‌کتی له زاراوه‌کانی زمانی کوردیی، ئه‌گه‌ر به‌ کوردیی بوو، پتویسته، به‌ یه‌کتی له‌و دوو زمانه‌ ئه‌ده‌بییه‌ بی. هه‌روه‌ها، لیک‌دانه‌وه‌ی وشه‌کان و لیکۆلینه‌وه‌ی زمانه‌وانیی و ئه‌ده‌بیی له‌ باره‌ی هه‌ر یه‌کتی له زاراوه‌کانه‌وه بنوسرتن. به‌کاره‌یتانی شیوه‌یه‌کی سێیه‌م له نووسینی کوردیدا، نه‌ک هه‌ر کارێکی ناپست و نابه‌جێیه، به‌لکوو زیانه‌خشیشه، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌نگاوه‌شه‌دا ناگونجی، که به‌ نیازی پیکه‌یتانی زمانێکی ئه‌ده‌بیی یه‌کگرتوو نه‌نرێن. کوردیکی ناوچه‌ی هه‌ورامان له کوردستانی ئێران یان عێراق، له‌گه‌ل ئه‌و سامانه‌ ئه‌ده‌بییه‌ گه‌وره‌یه‌شه‌دا که به‌ هه‌ورامیی هه‌یه، ئه‌گه‌ر به‌ کوردی بنوسێ، به‌و زمانه ئه‌ده‌بییه‌ کوردییه‌ ئه‌نوسێ، که ئه‌مڕۆ له کوردستانی ئێران و عێراق باوه، نه‌ک به‌ هه‌ورامیی. هه‌روه‌ها کوردیکی کرمانشایی یا خانه‌قینی ... برا دملی «زازایی» یه‌کانی‌شمان پتویسته نووسینه‌کانیان به‌و زمانه ئه‌ده‌بییه‌ کوردییه‌ بی، که ئه‌مڕۆ کورده‌کانی تورکیا و سوریا و سوڤیه‌ت پتی

ئه‌نووسن نه‌ک به زازایی، بێگومان نه‌مه هه‌چ پێگه له‌وه ناگرێ، که سه‌دان به‌لکوو هه‌زاران هۆنراوه و تیکستی نه‌ده‌یی جو‌ربه‌جو‌ر به هه‌موو زاراوه‌کانی زمانی کوردی بنووسرێن و بلاوکرێنه‌وه، به‌لام لێکدانه‌وه و له سه‌ر نووسینیان پێوسته، به یه‌کێ له‌و دوو زمانه نه‌ده‌بێیه بێت که نه‌م‌رۆ کورد له نووسیندا به‌کارینه‌هێنت. (25,88)

لێره‌دا، گه‌ر که‌موکۆری و هه‌له‌یه‌کی زه‌ق، له نووسینه‌که‌ی د. «که‌مال» دا هه‌بێ، نه‌وه‌یه، دوکتۆر ئه‌و دوو شتیه سه‌ره‌کییه‌ی زمانی کوردیی، «رۆژاویی و رۆژه‌لاتیی»، که پێیان ده‌نووسرێ، هه‌ر یه‌که‌شیان له نووسیندا، پێتیکێ جیاواز به‌کاردێن، به دوو زمانی جیاوازی وێژه‌یی دا‌ده‌نت. به‌لام، راسته‌که‌ی نه‌وه‌یه، هه‌ر دووکیان به دوو شتیه نووسینی وێژه‌یی، یه‌ک زمان دا‌ده‌نرێن، نه‌ک دوو زمانی جیاواز بن!

به‌گورتیی: هه‌ر چه‌نده، زمانی کوردیی، له کۆمه‌لتی دیالێکت و خوار دیالێکتی جیاواز پێکهاتوه، له هه‌ر سه‌رده‌مێکی می‌ژوویی دیاریکراودا، نووسه‌رافمان به یه‌کێ له‌و دیالێکتانه، به‌ره‌مه‌کانی خۆیان نووسیوه. پاشان، به هۆی کۆمه‌لتی فاکته‌روهه، ئه‌و دیالێکته وه‌ک زمانی نووسین، له کارکه‌وتوه، دیالێکتیکێ دیکه جێگه‌ی گرتوته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، ورده‌ورده، چه‌من نه‌وه‌یه‌ک، له خۆتێنده‌وه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌ کوردییانه و به‌و دیالێکتانه، پێشه‌بۆون و دوورکه‌وتونه‌ته‌وه. چونکه، به‌گران له‌و شتیه زمانه وێژه‌ییانه گه‌یشتون و به‌ره‌مه‌کانیان به ئاسانیی بۆ نه‌خوێنراوه‌ته‌وه..

جگه له‌وه‌ی، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا به‌ره‌مه‌ی کوردیی، زۆر به‌که‌می چاپ و بلاوکراره‌ته‌وه. یا ژماره‌یه‌کی که‌می لێ بلاوکراره‌ته‌وه. پاشان، دوا‌ی عاوه‌یه‌کی کورت فه‌وتاوه. هه‌روه‌ها، هه‌ر له‌کۆنه‌وه، خوێنه‌وار له‌ ناو کورددا گه‌م و ئاره‌زووی خۆتێنده‌وه‌یان لا‌واز بووه.

به‌لام، له‌ کوتایی ئه‌م باسه‌دا، منیش له‌گه‌ڵ ره‌وانشاد «زوییحی» دا ده‌لێم: (له‌هه‌ج، له زماناندا به‌روبو‌ی گه‌لتی هۆیانه، که هێندێکیان ره‌نگه به‌گۆششی نینسان له‌ناوچن، به‌لام هێندێکیان، به‌لای منه‌وه، له هه‌لومه‌رجی نێسته و دوا‌رۆژتیکێ نزیکشدا، له‌وانه نین، قورسایی خۆیان له سه‌ر زمانه‌که‌مان لا‌بدن. له‌وه‌ش زیاتر ده‌توانم، ب‌لێم: نه‌ک هه‌ر زمانی کوردیی،

بەلکۆ، پێشکەوتووترین زمانی زیندووی سەر زهویی، ئەوێ لە بارا نییه، که خۆی لە هه‌بوونی « له‌هه‌جە » (ر‌زگارکا). «40,70»
 بۆیه، گەر زمانیکی یه‌گرتووی خۆتێندنه‌وه و نووسین هه‌بێ، دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی‌ش، به‌ره‌به‌ره، له‌یه‌کدی نزیکده‌بنه‌وه. دیالیکته‌کانیش، به‌هیچ جۆرێ، زیان به‌ زمانی کوردیی ناگه‌یه‌نن، مه‌ترسیی بۆ سەر پاشه‌پۆژی زمانه‌که‌ نییه و نابێ!

12 / ر‌تێزمان : _____

هه‌ر چه‌نده، هه‌تێدی نووسه‌ر و زانای کورد، له‌ ساله‌کانی بیستی ئەم سه‌ده‌یه‌وه، خۆیان به‌ ر‌تێزمانی زمانی کوردیی‌ه‌وه‌ ماندوو کردوه. به‌لام، له‌ نێوان چه‌رخه‌کانی هه‌ژده‌هه‌ و نۆزده‌هه‌، کاتێ دیانه‌ ئەوروپایی یه‌کان، به‌ کوردستاندا ب‌لاو بوونه‌وه، بۆ ئەوێ له‌ نیتوا کورد و خالیدییه‌کاندا، پر‌وپاگه‌نده‌ بۆ ئایینی فه‌له‌ بکه‌ن، ئا له‌و کاته‌وه، لیکۆلینه‌وه له‌ ر‌تێزمانی کوردیی سه‌ریه‌له‌داوه. له‌و باره‌یه‌وه « فیلچیتسکی »، ده‌لێ: (یه‌کێک له‌ ئەنجامه‌کانی ئەم چالاکییه‌، یه‌که‌م ر‌تێزمانی زمانی کوردیی بوو، که‌ له‌ لایه‌ن م. گارتسۆنی دۆمینیکانییه‌وه‌ دانرا). «184,76»

ئەو پیاوه، خه‌لکی « ئیتالیا » بوو. یه‌که‌م په‌رتووی له‌ سالی «1875»، له‌ سەر ر‌تێزمانی زمانی کوردیی دانا، «397,76» به‌ ناوی :

Maurizio Garzoni. Grammatico et Vocabolario della Lingua Kurda. Nella stamperia della sar Congregazione di Propaganda Fide. Rom , 1875.

پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد نابێ، د‌لیان له‌ خۆیان بمه‌یتێ، له‌به‌رئه‌وه‌ی، دره‌نگ ر‌تێزمانه‌که‌مان بۆ نووسراوه‌ته‌وه، یا که‌مه‌ته‌رخه‌میی تێدا کراوه. چونکه‌، هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک، وه‌ک کوردی یه‌سه‌ره‌هاتایه، ئه‌سته، ته‌نیا ناوی له‌ ئارشیفی مه‌ژوودا بۆ یادگار ده‌ما. گه‌ر ته‌ماشایه‌کی نه‌ته‌وه‌کانی ده‌وروپشتی خۆمان و دوور بکه‌ین، ده‌بینین: نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌ ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن زمان و فه‌ره‌هنگی وه‌ک « ئینگلیز »، که‌ به‌ سه‌دان پیاوی « پرووناپیر، نووسه‌ر، هۆنه‌ر و زانا » یان هه‌بووه، خۆر له‌ ئالاکه‌یان ئاوا نه‌ده‌بوو، ته‌نیا (له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌، زمانی ئینگلیزی، ر‌تێزمانی بۆ نووسرا). «21,103»

زانایه کی وهک « سیبه وهی »، خۆی ئێرانی بوو، زۆر بایه خێ به زمانه که می
خۆی نه ده دا، به لک وو، خه ریکی زمان یی عه ره بیی بوو، بۆیه، (له سه ده ی
دوو ه می کۆچیدا، بنچینه ی سه رف و نه حوی عه ره بیی کۆکرده وه و پێکی
پیدا.) «22, 103»

هه رگیز نابێ، ئه وه مان بیه رچێ، گه ر هه ر نه ته وه یه ک، پێ زمان یکی
یه کگرتووی هه بوو، جگه له وه ی ده توانی، به ئاسانی زمان یکی یه کگرتووی
نووسین و خۆتنده وه پێکبێتی، زمانه که شی، له هه موو جۆره مه ترسییه ک
ده پارێژی. با ئه وه نه ته وه یه ش، دوو چاری ده یان ده رد و گه رستی سه ختی
«نه ته وه یی، رامیار یی و ئابووری» یش بووی، هه ر هه لده سیته وه و
نامری. چونکه، هیه ج جۆره به ره سه ستی ناتوانی، پێگه به یه کیتی زمان ی
ئاخافتن بگه رتی، پێ زمان ی هه موو زمان یکی ش، وه ک په رژی نیکی قایم وایه،
پارێزگاری زمانه که ده کا.

وه ک چه ن جار ی له مه وه به ر، با سه کرد: زمان ی کورد یی، له چه ن دیالیکت و
به ش و لقه دیالیکتیکی جیاواز پێکهاته وه. ئه م دیالیکتانه، له نێو
خۆیاندا، له هێند ی رووه جیاوازیان هیه. یه کتی له و جیاوازیه
گرنگانه، جیاوازی پێ زمانه. پڕۆفیسۆر «قه ناتی کورد ی»، له و باره یه وه
ده لێ: (له لیکسیک و فۆنیتیکی و بنیاتی پێ زماندا، هه ر دوو زاوا وه ی
ژوورو و خواروو جیاوازیان هیه) «9, 80» هه روه ها، «مارتین ئان
برۆنه سن» ده لێ: (ئه م زاوا وه، ته نیاه له رووی لیکسیکۆلۆژی و
فۆنۆلۆژییه وه، جیاوازی به ر چاریان نییه، به لکه له هه نده ک ئاکاری
پێ زمان یی گرنگی شدا لێک دوورن) «56, 95»

هه لبه ته، دیالیکته کان له نێو خۆیاندا، له و بواره دا جیاوازیان هیه،
به لکه، جیاوازیه که هێنده نییه، چاره سه ری نه کړی.

تا ئێسته، نه ک هه ر زمان یکی یه کگرتووی نووسینی کورد یان نییه، به لک وو
پێ زمان یکی یه کگرتووشمان نییه. چونکه، زمان ی کورد یی، له چه ن
شێوه یه کی جیاواز پێکهاته وه، هه ر شێوه یه، به جۆره پیتیکی تایه تی
ده نووسری. جیاوازی ش، له نێوان گرامه ری هێند ی له شێوه کانه ها هیه. له و
باره یه وه، د. «که مال فوواد» ده لێ: (هه موو خۆتنده واریکی هوشیاری

کورد، پتووسته دهرک بهم راستیییه بکات، دواي خه یال نه کهیت و وا
 بزانیته که له باری نه مپووی کوردستاندا نه توانریت زمانی نووسین و
 ئهلفویتی کوردیی بکریته به یهک و له سهر بنچینهی ئهم خه یاله فهرهنگ
 بۆ زمانی کوردیی دابنیت و گرامهري زمانی کوردیی بنووسیتتهوه. که وتمان
 فهرهنگ یان گرامهري زمانی کوردیی نه بیته، روونی بکهینهوه مه به سمان
 له فهرهنگ و گرامهري بۆ چ زمانیکه، بۆ زمانی نووسین و ئهده بیاتی
 کوردیی یان بۆ زمانی کوردیی به هه موو شیوه کانییه وه؟ بێگومان نه کهریت،
 فهرهنگ بۆ ههر دوو زمانی نووسینی کوردیی دابنریت، نه وهندهی
 بتوانریت، ووشه ی شیوه کانی تری تیدا بنوسریت، به لام، به روونکردنه وهی
 پتووسته وه. دانانی فهرهنگیک بۆ زمانی کوردیی به هه موو
 شیوه کانییه وه، کاریکی سهخت و درێژخایه نه، پتووستی به هاوکاری
 زانایانی کورد ههیه له هه موو به شه کانی کوردستان. (20،88)

پاشان ده لێ: (له گرامهري داناندا، کاره که مان گرانتیه. چونکه، جیاوازی
 نیتوان شیوه کانی زمانی کوردیی، له رووی گرامهري وه یه کجار زۆرتیه، تا
 جیاوازی نیتوان وشه کان. له دهر پهرینی دهنگه کاندا، له گۆپینی وشه کاندا،
 له دارشتنی رسته کاندا، شیوه یه که له گه ل ئه و ی تر جیاوازه. له بهر نه وه
 ناکریت، گرامه ریکی یه که گرتوو بۆ زمانی کوردیی دابنریت، به هه موو
 شیوه کانییه وه. یه که م هه نگاوی راست به ره و دانانی گرامهري زمانی
 کوردیی، دیاریکردنی ئه و شیوه یه که گرامه رکه ی پێ دانه نریت. پتووسته
 ههر له سه ره تاوه، ئه وه روون بکریته وه که ئه و گرامه ر بۆ چ شیوه یه که، بۆ
 یه کیکه له شیوه کانی زمانی نووسین و ئه ده بیاتی کوردیی یان بۆ یه کیکه له
 شیوه کانی زمانی گفتوگۆی کوردیی؟ گرامه ریش به زۆری بۆ زمانی نووسین
 و ئه ده بیات دانه نریت نه که بۆ زمانی گفتوگۆ. (21،88)

لێره دا پتووسته، که مێ شیرۆڤه ی ئهم دید و بۆچوونه ی د. « که مال فوواد »
 بکه ی ن. راسته، جیاوازی له نیتوان گرامهري شیوه کاندا هه یه. به لام، ئه و
 جیاوازییه بابی هێنده نییه، دوو گرامهري جیاواز، بۆ زمانی کوردیی
 دانیتین و ههر شیوه یه که به شیوه که ی خۆی بنووسی. چونکه، له ئه نهجامدا
 یه که زمانی یه که گرتوو نووسینی کوردیی پهیدا نابێ. به لکوو، دوو زمانی

نووسینی کوردیی پیره و ده کړئ و زمانه که مان دوو کوته کړئ. لهو رتیه شه وه، ورده وورده، دوو زمانی جیاوازی گفتوگو و نووسین سهره لده دا و نه ته وه که ش دووله تده بڼی! به لام، گهر نهو جیاوازی نیر و مییه ی، له هیندی شتیه ی کوردیدا هیه، تنیا له قسه کردندا به کار پینرئ، له زمانی نووسیندا پشگویتخرئ، نهوا له داهاتوودا ده توانین، گرامه ریکی یه کگرتوو، زمانیکی نووسینی یه کگرتوو کوردیی پیکبینین. لهو رتیه شه وه، هم شتیه کانی زمانی کوردیی لیک نریکده کهینه وه، هم زمانه که مان و نه ته وه که شمان له له تویه تکردن ده پارتیزین. به لام دیاره، نه مه کار یکی زوری ده وئ، تنیا، دهسه لاتئ دهوله تیکی یه کگرتوو کوردیی ده توانئ، نه مه خه ونه دیرینه به دیپینئ!

(وهک له پتیه وه وتمان: کورد خاوه نی زمانیکی یه کگرتوو نییه بۆ نووسین، به لکوو نیسته، دوو شتیه ی سهره کی به کار دینیت له نووسینی کوردیدا، که هر یه که یان به دریایی رۆژگاری رابردوو، له شتیه یه کی نه ده بی تایه تیدا خوی گرتوه و که م و زور « به پتی ناوچه کان » له زمانی گفتوگو دوور که وتوته وه. هر یه که یان خاوه نی فهره نگی وشه و گرامه ری خویه تی. هندیک جار یه کن، هندیک جار جیاواز. بۆ وینه: له رۆژواواییدا دوو دهسته جتناو pronoun هیه، دهسته ی نهز « تو، نهو، نه م، هوون، نهو »، دهسته ی من « ته، وی/وئ، مه، وه، وان » که هر یه که یان دهستوری به کار هینانی خوی هیه. له رۆژه لاتیدا هر یه که دهسته هیه « من، تو، نهو، نیته، نیوه، نهوان » جگه له وه، جتناوی لکاوی هه بوون possessive « م، ت، ی، مان، تان، یان » له رۆژواواییدا نییه.

رۆژه لاتئ: (کورم، کچت، منالی ... یان: کورئ من، کچی تو، منالی نهو ...) له رۆژواواییدا تنیا: (کورئ من، که چا ته، زاروکتین وی/وئ) کرداری Passive له رۆژواواییدا به خسته پتشی هاتن پتکدئ: هات زانین « ئی »، هاتیه زانین « ئی »، دئ « تنی » زانین « ئی ». له رۆژه لاتیدا، به خسته پاشی پا/رئ بۆ سهر ریشه ی کردار پتکدیت « زانین/ریشه: زان » : زانرا، زانراوه، نه « ده » زانریت. گه لئ جیاوازی تریش که دهستور یکی یه کگرتوو کو یان ناکاته وه. (21، 88، 22) « بویه پتویسته له دانانی

گرامهردا، رۆژاوايی و رۆژهه‌لاتی له یه‌کتر جیابکرتنه‌وه و به‌نیازی
 نزیک‌کردنه‌وه‌یان به‌راوردی پتویست له‌نیوانیاندا بکرت. جگه‌له‌وه‌ش،
 نه‌وه‌نده‌ی بکرت هه‌ر دوو زمانه‌ نه‌ده‌بیه‌که به‌هه‌ر دوو تیپه‌لاتینی و
 عه‌ره‌بیه‌که بلاوبکرتنه‌وه. نه‌مه‌یه‌رێگای راست بۆ نزیک‌کردنه‌وه‌ی هه‌ر دوو
 شتیه‌که له‌یه‌کتر و هه‌نگاونان به‌ره‌و زمانیکی نه‌ده‌بیه‌ی یه‌کگرتوو، نه‌ک
 سه‌پاندنی یه‌ک‌تیکیان به‌سه‌ر نه‌وی که‌دا، یان کۆششی بێ سوود بۆ
 پتکه‌یتنانی زمانیکی یه‌کگرتوو له‌تیکه‌لاوکردنی هه‌ر دوو شتیه‌که، که
 هه‌رگیز پتک نایه‌ت «مه‌گه‌ر به‌زه‌بری جه‌له‌لوت!» چونکه‌زمان
 داناتاشریت، به‌لکوو وه‌ک هه‌ر شتیکی زیندوو په‌یدا‌ه‌بیت و نه‌وه‌نده‌ی
 خزمه‌ت بکرت و هه‌لی له‌باری بۆ بیته‌پیشه‌وه گه‌شه‌نه‌کات و
 پیشه‌که‌ویت، به‌پتی پتویستی ژیانیش نه‌گۆریت و په‌ره‌نه‌سینیت، یان
 زۆری بۆ دیت، که‌زنه‌بیت و له‌ناوه‌چیت. زۆر زمانی گرنه‌ک له‌سه‌ر نه‌م
 رووی زه‌ویه‌ه‌ه‌بوون، زمانی ئایینی و په‌سه‌می بوون، ئیسته‌له
 کارکه‌وتوون، وه‌ک: «زمانی سو‌مه‌ری، ئیلامی، نه‌که‌دی، بابلی، فارسی
 باستان، ئارامی، ئاویتایی و لاتینی» و گه‌لیکی تر. زۆر هه‌ولیش‌دراوه
 بۆ پتکه‌یتنانی زمانیکی جیهانی یه‌کگرتوو له‌تیکه‌لاکردنی چه‌ن
 زمانیک، بۆ وینه: ئیسپیرانتۆ/Esperanto سه‌ری نه‌گرتوه‌و له
 ژماره‌یه‌کی که‌م زیاتر که‌س فتری نه‌بووه. یان نه‌وه‌ه‌ولانه‌یدراون بۆ
 دروستکردنی زمانیکی ئینگلیزی ساده‌/Basic English بۆ زوو
 فیریونی زمانی ئینگلیزی له‌هه‌موو ولاتانی جیهاندا، به‌نیازی
 کۆلۆنیالی و په‌ره‌پێدان و جیگیرکردنی ده‌سه‌لاتی داگیرکه‌رانی ئینگلیز.
 که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌ش‌دا که‌ ده‌سه‌لاتیکی سیاسیی و ئابووری و سه‌ریازی
 به‌هتیزشی له‌پشته‌وه‌بووه.» (22، 88)

بۆ هه‌موو نه‌وه‌ جیاوازیانه‌ی، دوکتۆر باسیانده‌کا، ئیسته‌، نزیکه‌ی
 هه‌موویان له‌دیالیکته‌جیاجیاکاندا به‌کار‌دینرتن. به‌لن، راسته‌به‌هیچ
 جوړی، پتویست به‌سه‌پاندنی دیالیکتی به‌سه‌ر دیالیکتی‌که‌دا، یا شتیه
 زمانی ناوچه‌یه‌ک به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌کی دیکه‌دا ناکا. چونکه‌، نه‌وه
 تیکه‌لاو‌بوونه، به‌شتیه‌یه‌کی خۆرسکیی خۆی دروسده‌بێ. به‌لام، هه‌رگیز به‌

دروستی نازانم، هر دو زمانی « ئیسپیرانتو و ئینگلیزی ساده »، به دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی بچوینن، تا زمانیکی یه‌کگرتووی نووسین دروسبن. چونکه، ده‌وله‌ته کۆلۆنیالییه‌کانی ئه‌وروپا ده‌یانویست، هر دو زمانه‌کی پیشوو، به سهر چهن گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی جیهاندا بسه‌پینن، که هیچ جوژه پتیه‌ندییه‌کی نه‌ته‌وه‌یی پتیکیه‌نه‌وه‌ نابه‌ستتی. به‌لام، کورد هر یه‌ک نه‌ته‌وه‌یه، با چهن دیالیکتیکیی جیاوازیشی هه‌بی، با هیندی جیاوازیی وه‌ک گرامهریش، له‌ نیتوان هیندی له‌ به‌شه‌دیالیکته‌کانیدا هه‌بی!

پاشان، ده‌لتی:

(ئه‌و راستیه‌ش نابیی، فه‌رامۆش‌بکری، که ناوه‌کان/ Nomen له‌ کوردیی رۆژاوااییدا، « هه‌روه‌ها له‌ هه‌ورامیی و زازایی و چهن شتیه‌کی تریشدا » نیر و مێیان هه‌یه، پتیه‌سته‌ دیاریکرتن. چونکه، له‌ کاتی به‌کاره‌یتاندا ئه‌گۆرتن. له‌ کوردیی رۆژه‌لاتیدا ئه‌مه‌ پتیه‌ست نییه. بۆ وینه: گهل و رۆژ له‌ هه‌ر دوو شتیه‌که‌دا یه‌ک مانایان هه‌یه و وه‌ک یه‌ک ئه‌وته‌رتن. له‌ رۆژاوااییدا یه‌که‌میان نیره و دووه‌میان مێیه. له‌ خسته‌ سهر « ئیزافه » دا ئه‌گۆرتن به‌م شتیه‌یه: گهل - ئی کورد. رۆژ - ی کورد. که‌چی له‌ رۆژه‌لاتیدا جیاوازاوه‌ستق: گهل - ی کورد، رۆژ - ی کورد. هه‌روه‌ها له‌ کاتی بانگکردن/ Vocative یان به‌کاره‌یتانی ناوه‌کان له‌ هه‌ندیک شوتنی رسته‌کاندا نیر و مێ له‌ رۆژاوااییدا جیاوازاوه‌گۆرتن. له‌ رۆژه‌لاتیدا به‌ زۆری وه‌ک یه‌ک ئه‌گۆرتن. بۆیه‌ یه‌که‌یک له‌و سه‌ره‌تایانه‌ی که‌ پتیه‌سته له‌ دانانی فه‌ره‌ه‌نگی زمانی کوردیدا ره‌چاو بکرت، ئه‌وه‌یه که له‌ پتیه‌سه‌وه ئه‌وسرتت بۆ چ شتیه‌یه‌که‌ له‌ گهل روه‌نکردنه‌وه‌ی پتیه‌ستدا له‌ باره‌ی گرامه‌ری ئه‌و شتیه‌یه‌وه.) « 24،88 »

استه، جیاوازیی له‌ ریزمانی هیندی له‌ دیالیکت و به‌شه‌دیالیکته‌کانی وه‌ک کرمانجیی خواروو، ژوروو و هه‌ورامانییدا هه‌یه. به‌لام، ئه‌و جیاوازیانه، هینده‌ ترسناک نین، تا له‌ ناینده‌دا، ریزمانیکی یه‌کگرتو دانه‌نری، زمانیکی ستاندارد دروس نه‌بی. گهر، هه‌ر دوکتۆر خۆی، که‌مێ لیبووردنی هه‌بوویه، له‌و به‌اره‌دا یه‌که‌م هه‌نگاوی بنایه، ده‌بوویه، هینده به‌و شتیه‌ وو شک و ره‌قوته‌یه‌ی لقه‌دیالیکتی سوله‌یمانی نه‌ینووسیايه.

بەلکۆ، خۆی لە نووسینی لقەدیالیکتی موکری نزیکردایەتەوه، کەلکی
لە بەشەدیالیکتەکانی دیکەش وەرگرتایە، ووشەى جوۆرەجوۆرى لى
بخواستایە و نووسینەکەى خۆى پى برازاندايەتەوه.

ئەگینا، « ئەزانیت » و « دەزانیت » دەبێ، چ جیاوازییەکی گەورەیان لە
نیواندا بێ؟ کێ لێیان تێ نەگا؟! ئایا لە لقەدیالیکتی سولەیمانیشتدا، چ
خەلک و چ نووسەرەکان، چ لە ئاخافتن و چ لە نووسیندا، « هات زانین »،
بە شێوەیەکی دیکە بەکار نایەن؟! وەک: « هاتە کوشتن، هاتە کایەوه،
هاتینە کوتایی و ... » هەلبەتە، ئەم جوۆرە ڕاڤەکردنە، لە ژێر کارتیکردنی
بەشەدیالیکتی گرمانجیی ژوووروو لقی بادینانییدا پەیدا بوو. ئەدی هەر بەو
شێوەیەش، دیالیکت و بەشەدیالیکتەکانی هەموو زمانیک، وەرەورە، لە
یەکدی نزیك نەبوونەتەوه و نابنەوه و تیکەلاویش نابن؟!

هەر چۆنێتی، نابێ، «شەونخوویی، ماندوو بوون، هەلوتە قەلا و
دەسوپەنجەى ڕەنگینی»، مامۆستایانی زمانی کوردیان بیرچێ. ئەوانەى،
پاڤەى پێزمانى کوردییان کردوو، ئەوانەى، یەكەم بەردى بناغەى مالى
زمانەكەیان بو داناوین، ئەوانەى، بە هەولێ مەردانەى خۆیان، چەن
بەرەمەتێكى گرنگیان، لە سەر پێزمان و دەستوورى زمانى کوردیى بو
نووسیون. چەن زانایەکی وەک « سەعید کابان لە سالى 1927، توفیق
و هەبى لە سالى 1929، نوری عەلى ئەمین لە سالى 1960، جەگەر خۆتین،
شیخ محەمەدى خال » بوون. وەک پڕۆفیسۆر « قەناتى کوردۆ »ش،
دەلتی: (لەوانەى گرنگترین کاریان، لە سەر پێزمان و پێکھاتنى پەیشینی
فەرەهنگى زمانى کوردیى کردبێ، دەبێ باسى لیکۆلینەوهکانى مەزنتەرى
زانا و کەسێتى جەقاکى تێۆزى نەتەوهى کورد « جەلادەت عالى بەدرخان،
کامەران عالى بەدرخان، توفیق و هەبى، سەعید کابان و نوورى عەلى
ئەمین » بکەین. (20،81)

لە ڕاستیدا، پێزمان شتیکی هێندە ئاسان نییە، تا هەموو کەس بە
ئاسانی تێیگا. بەلام، باشتروایە، هەموو کوردێ زمان و پێزمانەکەى
خۆى بە باشی بزانێ، بە تایبەتیی ڕووناکبیران و نووسەران دەبێ،
شارەزاییەکی تەواویان لەو بوارەدا هەبێ. لە هەمان کاتیشدا، پێزمانی

هه‌موو زمانی هینده به‌ریلاو و قورسه، هیچ مه‌له‌وانیتیکی زمانزانی باش ناتوانی، له‌و زه‌ریا پانویه‌رینه‌ی زمانه‌وانیدا مه‌له‌بکا. به‌لکوو، گه‌ر جه‌مه‌سره سهره‌کییه‌کان و باسه‌گرنه‌گه‌کانی ریزمان، به‌باشیی بزانی، نه‌وا له‌کاتی نووسیندا په‌کمان ناکه‌وئ، به‌کورددیه‌کی «راست، ره‌وان، جوان و بی‌هه‌له» ده‌نووسین. له‌و باره‌یه‌وه «مه‌سه‌وود مه‌مه‌د» ده‌لتی:

(قه‌واعیدی عه‌ره‌بیی، ده‌جار له‌عه‌ره‌بیی زه‌حه‌تتره. گه‌ره‌ترین نووسهر و بو‌ئیی عه‌ره‌ب رزگار نه‌بوون له‌هه‌له‌ی قه‌واعیدی. که‌س نییه «قه‌واعیدی نه‌للوه‌ نه‌له‌عه‌ره‌بییه» بزانی و هه‌له‌ی تیدا نه‌کا. به‌لام، ده‌یان میلیۆن که‌س عه‌ره‌بیی ده‌زانن، هه‌زاران خو‌ئنه‌ر و نه‌دییش هه‌ن، پوخته‌یه‌کی باشی قه‌واعید ده‌زانن، که‌کافیی بی‌بو‌نووسین و تیگه‌یانندن.) «27، 105»

بو‌یه‌ده‌بی، به‌شیوه‌یه‌کی ئاسان بنووسین، تا به‌ئاسانه‌ترین شیوه، خو‌ئنه‌ر تیگه‌یه‌نین، له‌هه‌موو روویه‌که‌وه، له‌گرنه‌گیی و چۆنیتی زمانه‌که‌مان نا‌گاداریانکه‌ینه‌وه، تا شاره‌زاییه‌کی باشیان هه‌بی.

ریزمان، وه‌ک زه‌لکاوی نییه، ئاوی تیدا وه‌ستای، نه‌له‌به‌ری به‌روا، نه‌ئاوی بیته‌سهر، تا بو‌گه‌نکا. به‌لکوو، ریزمانی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، به‌شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، له‌گۆزان و گه‌شه‌کردن دایه. له‌به‌ره‌وه، نه‌رکی نه‌م گه‌شه‌کردنه، به‌زۆری له‌سهر شانی شاره‌زایانی زمان و پسپۆره نه‌کادییه‌کانی زمانی کوردیه. بو‌یه‌ده‌بی، له‌و به‌اره‌دا هه‌لۆتیکی مه‌ردانه‌مان بو‌بدن، ئاو‌رێکی نوێ له‌ریزمانه‌که‌مان به‌ده‌نه‌وه، تا ریزمانیتیکی ئاسان و یه‌ک‌گرتومان بو‌دانن.

3/ نه‌لفویتی کوردیی :

تا ئیسته، نه‌ک هه‌ر نه‌لفویتییه‌کی دیاریکراو و یه‌ک‌گرتوی نووسینمان نییه، به‌لکوو، شاره‌زایانی زمانی کوردیی، له‌نیو‌خۆشیاندا، به‌ته‌واویی له‌سهر ئاوی «تیپ و پیت، ژماره‌ی پیته‌ کوردیه‌کان به‌گشتیی و پیته‌نۆنانت و ئاوه‌کانیش به‌تایبه‌تی رێک نه‌که‌وتوون. پیته‌کیی، به‌پیتستی ده‌زانم، هیندی شت، له‌و بارانه‌وه روونکه‌مه‌وه.

«تیپ و پیت»، دوو وه‌شهی کوردیی ره‌هه‌ن و په‌تین، له‌بری «هه‌رف» ی عه‌ره‌بیی و «Letter» ی ئینگلیزی، له‌زمانی کوردیدا به‌کار دیترین. به‌

باوه‌ری من، بریار له سه‌ریه‌خچیان بده‌ین، ته‌ئێ نه‌وه‌ به‌سه‌ر، سه‌ر
 نووسه‌ری به‌ ئاره‌زووی خۆی، یه‌کێکیان به‌کاربه‌ێنن.
 د. «که‌مال فوواد» پیتی وایه‌، «تیپ» له‌ «پیت» گونجاوتره‌ و ده‌لتی:
 (پیت لێره‌دا، به‌ مانای Particle نه‌ک Letter به‌کارهاتوه‌. که‌ من بۆ
 دووه‌میان تیپ «لاتینی Typus» به‌کارته‌هێنم. له‌ عه‌ره‌بیدا، بۆ هه‌ر
 دووکیان «حەرف» به‌کارته‌هێن. بۆ وێنه‌ ته‌لێن: «ئه‌لحروف ئه‌لئه‌بجه‌دیه‌»،
 بی مه‌به‌سی دووه‌م. وه‌ ته‌لێن: «حروف ئه‌لجه‌ه‌ و ئه‌لعه‌تف»، بۆ مه‌به‌سی
 یه‌که‌م. هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ که‌ گه‌لێکی تووشی نه‌و هه‌له‌یه‌ کردوه‌، که‌ بۆ هه‌ر دوو
 مه‌سه‌له‌که‌ له‌ کوردیدا «پیت» به‌کاربه‌ێنن و جیاوازی له‌ نێوان «تیپ» بۆ
 «حەرف - Letter» و «پیت» بۆ «حەرف - Particle» دا نه‌که‌ن.
 «38,88» به‌لام، نه‌ز له‌ گه‌ل ئه‌م بۆچوونه‌دا نیم. به‌ لای منه‌وه‌، زاراوه‌ی
 «پیت» له‌ «تیپ» راسته‌ر و گونجاوتره‌. چونکه‌، له‌ کوردیدا «تیپ» به‌
 کۆمه‌لتی مرۆف دی، واتای «فرقه‌» ی عه‌ره‌بیی و «Group» ی
 ئینگلیزی ده‌گه‌یه‌نن. له‌ کاتی خوشیدا، له‌ پۆژنامه‌ و گۆڤاره‌
 کوردیه‌کاندا، له‌ لایه‌ن نووسه‌ران و شاره‌زایانه‌وه‌، له‌م باره‌یه‌وه‌، گه‌لێ
 زانیاری و پوونکردنه‌وه‌ پێشکه‌شکراوه‌. جگه‌ له‌وه‌ی (لیژنه‌ی
 مامۆستایانی سوله‌یمانی، بریاریان له‌ سه‌ر داوه‌، له‌ نووسراوی زاراوه‌ی
 کوردیی سالی 1960 ژماره‌ شەش له‌ لاپه‌ره‌ ده‌دا) بلاوکراوه‌ته‌وه‌. «83,63»
 که‌واته‌، با هه‌ر دوو زاراوه‌ی «تیپ و پیت» هه‌بێ، به‌لام «پیت» وه‌ک
 زاراوه‌یه‌کی زمانه‌وانیی و «تیپ» یش وه‌ک زاراوه‌یه‌کی گه‌شتیی
 به‌کاربه‌ێنن. بۆ نمونه‌: له‌ گۆرانی ناوچه‌ی گه‌رمیان، له‌ باشووری کوردستان
 ده‌لتین: «تیه‌تی سوارها به‌ پتوه‌.» واته‌: ده‌سته‌یه‌ یا کۆمه‌لتی سوار.
 هه‌روه‌ها، بۆ وه‌رز به‌کارده‌ی، وه‌ک: «تیه‌تی توپی پیتی پیره‌مه‌گروون».
 جگه‌ له‌وه‌ی، له‌ شۆرش نۆتماندا، «ی. ن. ک.»، وه‌ک زاراوه‌یه‌کی
 سه‌ربازی به‌کاربه‌ێنا. ناوی به‌تالیۆنی جارانی به‌ «تیپ» ده‌برد. وه‌ک
 تیه‌تی بیستویه‌ک.

ناشکرایه‌، کورد تا ئه‌مڕۆ، ئه‌لفوبیه‌کی یه‌کگرتوی نییه‌. نه‌و
 ئه‌لفوبیه‌کانه‌ی به‌کارشده‌یتترین، به‌ ته‌واوی، پتیه‌ستی زمانی کوردیی پێ

ناکه نه وه. نهم گرفتني نه بووني نه لښوونې په ککرتووه ش، له پټي زماني کورديدا، به سهخترين کوښپ داده نري. هر نه مهش وای کردوه، زمانتيکی په ککرتووي نووسينمان نه بی. له گه له نه وشد، (باري خوښنده واري، روضنبيري، زمان و که لتووي کورد، زور دواکه وتوه. تنيا له به شيکی خوارووي کوردستان ده تواني، به کوردی بخوښي و بنووسري... له پروي نووسينه وه، هر پارچه يه که جوړه پيټي به کار ديتي، به جوړه ديالتيکتی ده په يفتي، ده نووسې و ده خوښيته وه. له باکور و خوراوي کوردستان، به تپي لاتين ده نووسن. هر چنده، کورده کاني باکووي کوردستان، زوره يان، زماني زکماکي خويانيان له بيربراهه وه و زمانه تورکيه که، به سهر زماني دايکدا زياتر زاله. له روضاوي کوردستان، زياتر له ژير کارتيتکردني زماني عه ره بيی دان. له خوارووي کوردستان، به پيټي عه ره بيی و به شه ديالتيکتی کرمانجي خوارو و ژوروو ده نووسن، له گه کورده کاني بنده سي تورکيا و سوور يادا جيا يانده کاته وه. له روضه لاتی کوردستان، به پيټي عه ره بيی و هيتلي شکسته ي فارسيی ده نووسن و زياتر له ژير تاوونيني که لتووي فارسيی دان.) «38,34»

کورده په رشوبلاوه کاني، کوماره کاني په کيتي سؤفيه تي کوښ، به پيټي «کريليکی - Cyrillic» پروسيی ده نووسن. واته: نه لښوونې کی تايه تي نه ته وه بي په ککرتوومان نيه. نهم جيا وازي به کاره يانني نه لښوونې ش، گرفتيتکی گه وه ي دروسکردوه، کارتکی وای کردوه، کوردي پارچه جيا جيا کاني کوردستان، نووسينه کاني په کديان بو ناخوښيته وه. ته نانه ت، کورده کاني بنده سي تورکيا، هر چنده، هه موويان به پيټي لاتين ده نووسن، په لام، نه وانه ي به کرمانجيی ژوروو ده ودين، له گه له نه وانه ي به زازايی ده په يفتن، جگه له وه ي، به گران له په کدي ده گن، هر په که شيان به ديالتيکته که ي خوی، به پيټي لاتين ده نووسن. بويه، تنيا نووسينه کانيان بو ده خوښيته وه و زور ليتي تي ناگن. له به رنه وه، زازايی په کانيش به ديالتيکتی خويان ناخافتن ده گن و ده نووسن. ته نانه ت «گوفار، ناميلکه و په رتووک» به زازايی بلارده که نه وه. بو غوونه: گوفاري «به ريانگ»، تورگاني فيدراسيوني کومه له کوردستانيه کان له سويد، به پيټي عه ره بيی

و لاتین چاپده کری. له ههمان کاتیشدا، به هر دوو به شه دیالیکته کانی کرمانجیی «سهروو و خواروو» و دیالیکتی زازاکی، گوتاره کان دهنوسرتین و بلاوده کرتنه وه.

به شتویه کی گشتیی، له سهره تادا، شتویه پیت و نووسین، جیاوازیوون. پاشان، به ره به ره، گۆرانکارییان به سهردا هاتوه. هر وهک له بهشی «زمانی نووسین و خوتندنه وه لای کورد» دا باسمانکرد، سهره تا عه ره به کانی یه مهن، نووسینی «مه سهند»، شام «فینیقیی» و حجاز «سریانی» یان به کارهیتناوه. پاشان، عه ره به ئیسلامه کان به نووسینی «کوفیی» نووسیویانه. دواي ماویه، نووسینی «نسخ، سابت، روقعه، دیوان، عه ره بیی و فارسیی» ش په یدا بوو. ئیدی، بهو شتویه به رده وامبوو، تا ئه نوو سینانه ی ئه ورۆیان لی که وتۆته وه.

سهره تا ده بی، ئه وه بزانی، ئه و پیتانه ی ئه ورۆ، بۆ نووسینی به شه دیالیکتی کرمانجیی خواروو به کاردیتن، که به پیتی عه ره بیی ناسراون، له بنه رتدا له «ئارامیی» یه کانه وه وهرگیراون. چونکه، له کۆندا عه ره به کانیش، وهک کورد، خاوه نی پیتی تایبه تیی خۆیان نه بوون. به لام، له ئارامیی به کانه وه وهریانگرتوه، پاشان، مۆرتیکی خۆیان پتیه ناوه و داگیریانکردوه، وهک هه موو شتیکی دیکه شیان داگیرکردوه!

باوه ر ناکه م، هیچ نه ته وه یهک هه بی، گرفتی زمانه وانیی نه بی. هه مووشمان ده زانی، ژماره ی پسته کانی ئه لفویتی نه ته وه کان، وهک یهک نین. بۆ نمونه: که لانی ئه وروپا، زۆریه ی پسته کانیان، له زمانی لاتینه وه وهرگرتوه. له که ل ئه وه شدا، هه موو یه کتی له و زمانانه، خه سه له تی تایبه تیی خۆی هه یه. ژماره ی پسته لاتینی به کان بیستوشه ش پیتن. که چی، (له زمانی فره نسیدا سیوشه ش ده نگ هه یه «16 فاول، 17 کۆنسۆنانت و سێ نیوه کۆنسۆنانت» له زمانی ئینگلیزیدا، چلوچوار ده نگ هه یه. «24 کۆنسۆنانت و نیوه کۆنسۆنانت، 20 فاولی ساده و لیکدراو») «55-56»

هر بهو پتیه ش، پسته «عه ره بیی، فارسیی و کوردیی» هکان، جیاوازیان هه یه. ژماره ی ده نگه کانیان، له که ل ژماره ی پسته کانیاندا، یهک ناگرته وه. بۆ نمونه: زمانی فارسیی له سیدوو پیت پیکهاتوه. به لام بیستونۆ

نه‌کیشراوه. هه‌روه‌ها شتیه‌ی کافی شتیاو وه‌ک گیا . گێژ . هه‌نگوین .
 پتوسته، هه‌ر دوو ده‌نگ به‌ پیت دابنری. «9,63-10» که‌واته، ژماره‌ی
 پیته‌کان بوون به‌ سیوچار پیت. به‌لام، هیندی له‌ شاره‌زایانی دیکه‌ی
 زمانی کوردیی، باوه‌رتیکی دیکه‌یان هه‌یه. بۆ نمونه: «توفیق وه‌ه‌بی»،
 به‌چل پیتی داده‌نتی. «12,17-14» هه‌روه‌ها، به‌پیتی دید و بۆجونی
 «خال»، زمانی کوردیی له‌ بیستوحوت پیت پتکهاتوه. «27,102»

«کوردیپ» ژماره‌ی پیته‌کانی زمانی کوردیی، چ لاتین و چ ئارامیی،
 به‌ سیوشه‌ش پیت داده‌نتی. (1، نا . ب . پ . ت . ج . چ . ح . خ . د .
 ر . پ . ز . ژ . س . ش . ع . غ . ف . ث . ق . ک . گ . ل . ل . م .
 ن . و . و . ئو . ژ . ئۆ . وو . ه . ه . ئه . ئی . ی . ئی . ئی . ئی)
 «26,80» به‌ باوه‌ری من، ته‌نیا سیوسێ پیتیان ته‌واون. ئه‌و سێ پیتیه‌ی،
 نووسه‌رانیش دایانناوه، له‌ جێگه‌ی خۆیاندا نین، چونکه‌ :

یه‌که‌م: پیت و ده‌نگیان تیکه‌لکردوه، له‌واته‌یه‌ جیاوازییان له‌ نیتوان پیت
 و ده‌نگدا نه‌کردبێ.

دووه‌م: ئه‌و سێ پیت «ئو، وو، ئی» هه‌ریه‌که‌یان، له‌ به‌ره‌تدا له‌ دوو
 پیت پتکهاتوون. یه‌که‌میان «ئ، و» دووه‌میان «و، و» سێیه‌میشیان
 «ئ، ی، ن». هه‌ر کاتی بانه‌وێ، هه‌ریه‌کێ له‌و پیته‌ ئاوێتانه‌ بنوسین،
 ئه‌وا به‌ دوو پیت ده‌ینوسین، ئیدی پتووست ناکا، ئه‌و جووته‌ پیتانه، به‌
 پیتیکی سه‌ره‌خۆ دانێین!

«جه‌لاده‌ت به‌درخان»، پتر له‌ پیته‌ لاتینییه‌کان ده‌دوێ، ژماره‌شیان به‌
 سیوه‌ک پیت داده‌نتی. «18,23-24» نووسه‌رتیکی دیکه‌، «عه‌زیزی
 ئیبراهیمی» ئه‌لفویتی کوردیی چ به‌ لاتین و چ به‌ عه‌ره‌بیی، به‌ سیوشه‌ش
 پیت ده‌قه‌بلێتی. «11-15,72»

کۆمه‌لتی شاره‌زای دیکه‌ی وه‌ک: «عه‌بدولعه‌هیمی وه‌فا عه‌بدولعه‌هریم، به‌
 سی پیت، «گیوی موکریانیی و کامه‌ران به‌درخان» به‌ سیودوو پیت و
 «مسته‌فای خوهره‌مدال» به‌ بیستونۆ پیتی داده‌نتی. «15,72»

هه‌روه‌ها، د. «نه‌به‌ز» ده‌لتی: (له‌ زمانی کوردیدا سیوپیتنج تیپ
 به‌کار دێنری.) «1,25»

د. « که مال فوواد » پتی وایه، جگه له پیته کانی « غ، ح، ع » سیوچوار پیتمان هدی. « 33-32، 90 »

لیره دا ده مه وی، شتی باسکه م: هر یهک ژماره له ماتماتیکدا، وهک یهک پیت وایه له زماندا. کاتی دوو ژماره یا پتر یه کده گرن، تا ژماره یه کی ناوخته ی پچووک یا گه وره دروسکمن، وهک نه وه وایه، دوو پیت یا پتر لیکدرتن، تا ووشه یه کی ساده یا ناوخته په یدایتی. پاشان، رسته شیان لئ دروسده بیت. که واته: ژماره ی پیته کانی هر زمانیکه دیاریکراو، وهک ژماره سهره کییه کانی زانستی ماتماتیک وایه. چونکه، ژماره سهره کییه کان، له هیچه وه بونو « 0-9 » ده سپیده کا. نیدی، له و ده ژماره یه، مرو به ناسانیی ده توانی، هرچی بوئی، به ناره زووی خوئی، ژماره ی دیکه ی لئ دروسکا و پتی بنووسی. جا، هر له خانه ی ده یانه وه بیگره، تا به کوتایی خانه ی هه موو ژماره کانی جیهان ده کا.

دیاره، زمانیش هر وایه. هه موو زمانتی، له کوته لئ پیتی دیاریکراو پیکه اتوه. هر به هوئی نهو پیته نه شه وه ده توانی، هر چیمان بوئی، پتی بنووسین. بونوونه: له و ژماره سهره کییه، ژماره یه کی تاییه تیی وهک « 123 456 789 000 » مان ده سده که وئی. هه ووه ها، بهر انبه به مهش، نهو پیته نه ی هه مانه، چن ووشه یه کی وهک: « کورد به دانیشتن، مالی ویرانه » ی پی ده نووسین. لیره دا ده توانی، بلتین: بنچینه ی نه م دوو نووسینه نو تیه ی، تازه ده سمانه که توه، هر به یهک شت داده نرتن. چونکه، هر دوو ژماره و رسته نو تیکه، له یهک سهرچاوه ی سهره کییه وه هاتون، که ژماره و پیته سهره کییه کانی ماتماتیک و زمانه که دروسیان کړدوون. که واته، هه موو زانستی، زمانی تاییه تیی خوئی هدی. بویه، هه رواش ده لیتن: « زمانی ماتماتیک، زمانی نه دنازیاری، زمانی پزیشکی، زمانی پامیاری و ... تاد ».

گومانی تیدا نییه، هر زمانی تا ژماره ی پیته کانی زوړترین، نه وه به نیشانه ی ده وله مه ندی نهو زمانه داده نرتی. چونکه، ده توانرتی، هه موو ده نگه جیاوازه کانی خومالیی و بیانیی پی ده ربهرتی، هه موو ووشه و زاروه کوردی و جیهانییه گانیشی، پی بنووسرتی. به لام، خو ناکرتی، هر

له بهرتهوهی، زمانه که ی خۆمان دهوله مهنکه یین، هەر له خۆمانهوه، پیت له مان و لهو زمانهوه بخوازین. چونکه، هه موو زمانێ تاییه تهندیی خۆی ههیه، نهو پیتانه دهبن، له گهڵ خهسله تی زمانی کوردیی و فونیتیکه کهیدا بگوفجی.

هه موومان دهزانین، پسته کانی هه موو زمانێ، به سه ر دوو دهسته دا دابه شه کرتین. دهسته ی یه که میان: به لاتینی «کۆنسۆنانس - Consonanas»، به ئینگلیزی «Consonant»، به عهره بیی «صه حیح، ساکن، صامت، حه بیس و ...» ی پێ ده گوتری. دهسته ی دوو هه میشیان: به لاتینی «فۆکالیس - Vocalis»، به ئینگلیزی «فوایلس - Vowels»، به عهره بیی «صائیت، عیله، مصه وت، حهره که، طه لیق و ...» یان ناوان.

کۆنسۆنانت: (نهو دهنگه یه، که به هۆی ژتییه دهنگیه کانهوه دروس دهبن و به هۆی ههواوه له ده مدا کهم و زۆر ڕتگه ی پێ ده گیرێ و به شتیه ی دهنگی ناوازه دار ده چیته ده ره وه.) «80, 100» فاولیش: (دهنگی زا ره کی دهنگدارن، به وه ده ناسرتین، که له پاش ده ره چوونیان له کانگای دهنگه وه به ناو بۆشایی ده مدا سواری هه وای ده م ده بن و شتیه ی چۆنیتی ناوازه ی هەر یه که تیکیان که وتۆته نه ستۆی زمانه وه.) «79, 100»

له دابه شه کردنی پسته کانی شه دا، چ پسه پۆر و زانایانی بیانیی، چ زمانناس و زمانزانه کانی کورد خۆی، له نیو خۆیاندا ڕتک ناکه ون. هەر یه که یان باوه ڕتکی جیاوازیان هه یه. ته نانه ت، له سه ر ناوی هەر دوو جو ره پسته کانی، یه ک بۆ چوونی ته واه و یه ک گرتوویان نییه. کوردیش، هیندی ناوی جیاوازی وه ک: «بێ ده نگ، نه بزوتین، ده نگه ر، ساز» بۆ کۆنسۆنانته کان، «ده نگدار، بزوتین، ده نگبزوتین، خۆ ده نگ، ناساز و ...» بۆ فاوله کان دانه وه. بۆ نمونه :

«توفیق وهه بی»، فاوله کان به پیتی بزوتین یا ده نگبزوتین و د. «مارف خه زنه دار» به پیتی بزوتین و ده نگداری داده نیتین. «تایه ر سادق» کۆنسۆنانت و فاوله کان به «ساز و ناساز» ناوده با. «زوبیته ی و د. نه وه حمانی حاجی مارف» ده لیتین: بزوتین باشتره، چونکه هه موو پیتی

دهنگی ههیه، پیتی دهنگدار و پیتی بیتدهنگ راست نییه. (کوژ تییپ دهنگدار به «حەرف صەحیح و صامت» ی عەرەبیی دەداتە قەلەم. راستییەکی «حەرف صەحیح» و «حەرف صامت» هەر دووکیان یەکن و بێ دەنگن. لە کاتیکیدا «حەرف عیله» دهنگداره. واتا «تیپەبزوتین» و «تیپ دهنگدار» هەر دووکیان یەک مانایان ههیه و یەکن. ئەوەی بزوتی دهنگداره و ئەوەی نه بزوتی بێ دهنگه.) «88,24» له بەرئەوه، من وا به باشی دهزانم، هەر زاراوه ئینگلیزییهکان به کابینترین.

دهرباره‌ی ژماره‌ی، هەر دوو به‌شه پیتەکانی کۆنسۆنانت و فاول، «توفیق وه‌بی»، له هەر دوو به‌رهممی (ده‌ستووری زمانی کوردی/1928) و (خوێنده‌واری باو/1933) دا، که‌ ده‌رباره‌ی پێژمانی زمانی کوردیی نووسیونی، ته‌نیا (هه‌شت ده‌نگی بزوتین و بیستوپینج کۆنسۆنانتی دیاری کردووه له‌گه‌ڵ نیمچه‌بزوتینیکیشدا.) «58,100» که‌چی، له‌ گوتاری (زانباری گشتیی پێشه‌کیی/1983) دا، ژماره‌ی فاول و کۆنسۆنانتەکانی زمانی کوردیی زیادده‌که‌ن. (ئەلفویتی کوردیی، که‌ له‌ ئەلفویتی عەرەبییه‌وه‌ وەرگیراون، بریتین له‌ چل تیپ. ئەم چل تیپه‌ به‌پیتی کاربانه‌وه‌ له‌ نووسیندا، دوو به‌شن:

1. تیپیی ده‌نگه‌ر.

2. تیپیی بزوتین.

ده‌نگه‌ره‌کانی کوردیی ... بیستونۆ تیپن) «12,17» و (بزوتنه‌کانی کوردیی: ئەمانه‌ بریتین له‌ یازده‌ تیپ) «14,17» به‌ راستیی نازانم، له‌ ماوه‌ی ئەم پەنج‌ا ساڵه‌دا، چۆن زمانی کوردیی، ئەو شه‌ش پیتە‌ی زیادکرد، به‌ مه‌رجی، ئەو پیتە عەرەبیانه‌ی له‌ زمانی کوردیدا نین، نه‌یژاردوون، تو‌ بلتی، زمانیش زاووزتیک، من نه‌مزانییی؟!

هه‌روه‌ها، له‌ «بنه‌چه‌که‌ی کوردان و بنچینه‌ی زمانی کورد» دا ده‌لێ: (له‌ زمانی کوردیدا هه‌وت پیتی بزوتن هه‌یه: a دوو جوژه (ئا - ا) وه‌ک: ئاو - با. e سێ جوژه (ئه، هه، و) وه‌ک: ئەوه، بابە، وه‌ره. e خه‌تی له‌سه‌ره، چوار جوژه (ئێ، ی، ئی، ئۆ) وه‌ک: ئێران، دێم، دێ، ئی. ئی. ئی. هه‌شتی له‌سه‌ره، چوار جوژه (ئێ، ی، ئی، ئۆ) وه‌موویان خه‌تیان له‌سه‌ره. وه‌ک:

ئىدى، سىروان، ئى منە، ھەموويان خەتيان لەسەرە. O دوو جۆرە، (ئۆ،
 ۆ) ۋەك: ئۆخەي، سۆران. u جۆرتىكە، (و) ۋەك: كورد، u ھەشتى
 لەسەرە، دوو جۆرە، (ئومىد، سور، ئو، و) ھەموو ۋاوەكان خەتى لەسەرە.
 واتا بە دوو ۋاوەنووسرىن. «49، 16، 50»

د. «مەكارىۋس»، سىودوو كۆنسۆنانت و نىمچە كۆنسۆنانتى
 ديارىكردوو، واتە: بىستونۆ فونىم و سى دەنگى نىمچە كۆنسۆنانت. ئەم
 دەنگانەش تايەتن بە زمانى كوردىي سلىمانىيە(ۋە) «123، 100»

(دوكتۆر مەكەنزى بۆ دىيالىكتى، ياخود گروپە دىيالىكتى خواروو، كە
 سلىمانى بە نمونە ۋەرگىراۋە، بۆ ئەو گروپە بىستونۆ دەنگە كۆنسۆنانت و
 سى شىۋە دەنگ و دوو نىمچە بزوتىنى ديارى كردوو. «123، 100»

ھەرۋەھا، كۆمەلتى نووسەر و شارەزاي دىكەي، ۋەك: «تايەر سادق»
 دەلتى: (پىتى ساز «صەحىح» بىستوھەشت پىتن. پىتە ناسازەكان «عيلە»
 شەش پىتن «ئەلفى درىژ - ا. و. ۆ. ە. ى. ئ. «36، 63»

«عەزىزى ئىبراھىمى» ئاۋل بە ھەشت و كۆنسۆنانت بە بىستوھەشت
 «12-11، 72»، «جەلادەت بەدرخان» ئاۋل بە ھەشت و كۆنسۆنانت بە
 بىستوسى «25، 18»، د. «كەمال فوواد» ئاۋل و نىۋە ئاۋل بە دە و
 كۆنسۆنانت بە بىستوسى «25-24، 90» پىت دادەنن.

د. «نەبەز» ىش دەلتى: (لە زمانى كوردىدا ھەشت تىپى بە دەنگ ھەيە و
 ئەم دەنگانە دوو جۆرن :

1. تىپى بە دەنگى كورت: u، i، e.

2. تىپى بە دەنگى درىژ: ۆ، u، a، i، e. «22-21، 25»
 تىپى بىدەنگىش، ئەو تىپانەن كە بە يىن يارمەتى تىپىكى بە دەنگ،
 دەنگەكانىيان دەرناكەۋى. بىجگە لەو ھەشت تىپەي سەرۋە، ھەموو
 تىپەكانى ترى زمانى كوردىي بى دەنگن. «22، 25»

بە باۋەرى د. «ئەۋرەحمانى حاجى مارق»، پىتە بزوتنەكانى زمانى
 كوردىي ھەشت دانەن. ئەوانىش ئەمانەن :

(ا، ە، ئ، ى، ۆ، و، ۆ) «25، 7»

لە راستىدا، مەۋقى كورد، بە دەس ئەم شارەزايانەۋە سەرى لى تىكدەچى.

نایا، تا نیسته، نهو هه موو شارهزا کورد و بیانییانه نه یان توانیوه، لیکۆلینه وه یه کی زمانه وانیی ریکریتیک بکه، له نیتو خۆباند، له سه ر ژماره ی پیسته کان به گشتیی، پیته قاول و کونسۆنانته کان به تایبه تی ریککه ون!!! سهیره! بهو شیوه یه جیا وازی له نیوانیاندا هه بی! خۆ، (دهنگ و «دهنگ بزۆین»، دهسکردی نینسان نین و بزۆهش که سه ی به هه ر زمانن قسه بکا بزۆ نییه و نابن دهسکاریان بکا، وهک یه کتی یی و هه ر له خۆیه وه بلتی فلا نه دهنگم قبۆله و فیساره دهنگ بزۆینم را لی نییه. به لام، پیسته کانی نه لفویتی که، نه ده میزاد بزۆرا په راندن و هاسانکردنی کاروباری خۆی دایه پیتان، نه گه ر نه م نه رکه یان یی جیبه جی نه کری نهو ده مه دهسکاریکردن یا گۆرینیان ده بیته پیتوست. (69،70)

لیره دا ده مه وی، به کورتیی له هیندی پیتی عه ره بیی وهک (ث. ص. ض. ذ. ط. ظ. ع) بدویم، که هیندی نووسه ری کورد تا نه ورۆش، به تایبه تی نووسه ره کلاسیکیه کاغان، له نووسینی کوردیدا به کاریان دیتن. هه ر چه نه، هیندی پیتی وهک «ط، ظ، ع» وهک دهنگ، له لقه دیالیکتی «بادینایی» دا ده بیسرتن، به لام، وهک پیت نین. نه مهش، له نه نجامی نهو تیکه لا بوونه دوو روودریژه میژوویی یه وه هاتوه، که له نیوان گه لی عه ره ب و دانیشتوانی نهو ناوچانه دا پهیدا بوون. ده توانن، بلتین: نهو دهنگانه یان له عه ره به کانه وه خواستوه. د. «نه بهز»، ده ریا ره ی پیتی «ع» ده لی: (هیندی جاریش تیپی «ع» ی عه ره بیی که دیته وو شه یه که وه و له کوردیدا به کاری دیتن، ناچارن، هه ر به هه مزه بینووسن، چونکه تیپی «ع» له کوردیدا نییه و له گۆرینی «e»، «e»، «u»، «u»، «i»، «i» «1» وه هاتوه. (15،25) نه مه له نووسینی لاتیندا راسته. به لام، باوه ر ناگه، له نه لفویتی عه ره بیدا، لهو رووه وه هیچ جوژه گرفتیکمان هه بی!

له راستیشدا، هیچ وو شه یهک له زمانی کوردیدا، به پیتی «ع» دهس یی ناکا، چونکه، «ع» پیتیکی عه ره بییه. ته نیا نهو ناو و وو شانه نه بی، که له بنه رته دا خۆیان عه ره بین. وهک «عه بدوللا، عه لی، عه زیز، عومه ر، عارف ... تاد». به لام، له هیندی ناوچه ی کوردستاندا، ته نانه ت نهو ناوانهش به پیتی «ح» ده خۆتنده وه، وهک «عه بدوللا، حه لی، حه زیز،

حومەر، حارف ... تاد». کهچی، به پیچه وانه شهوه، ئەو ناوانەیی به پیتی
 «ح» دەسپێندە کەن، به پیتی «ع» دەیانخوێننەوه، وەک «حەسەن -
 عەسەن، حوسێن - عوسێن، حاجی - عاجی ... تاد» (36،63)
 هێندێ جار، لە ناوچەیهکی دیاریکراوی کوردستان، ووشەیهکی عەرەبیی
 وەرەگرێ، کەمێ گۆڕانی تێدا دەکەن، پاشان بۆ مەبەستیکی دیکە
 بەکاریدێن. بێ ئەوەی بزانی، ئەو ووشەیه لە بنەرەدا لە کوتۆه هاتوو؟
 واتای چیه؟ بۆ نمونە: د. «کەمال فوواد» دەڵێ: ووشەی «جەحیل» لە
 ووشەی «جاهیل» ی عەرەبییهوه وەرگیراوه. «24،90» لەوانەیه، ئەمە
 وابێ. بەلام، باوەڕ ناکەم، کورد ئەو ووشەیهی بەو مەبەسە بەکارهێناوی.
 چونکە، چەن جارێکم لە رانییه و قەلادزه و دەوروێهری گۆی لێ بووه، به
 لاویکی تازه پێگهشتوی تەندروستیان گوتوو، جاحیلیکی قۆزه. واتە:
 لەو ناوچانەدا به گەنج و هەرزەکار دێ.

سەر ئەوەیه، د. «حەسەن حەمە عەلی» ناوی، ناوەکەیی خۆی به دڵ نەبووه،
 به «هەسەن هەمە ئەلی» نووسیوه «90،2» وەک ئەوەی بیهوێ، هەر دوو
 پیتی «ح، ع»، لە زمانی کوردیدا، به تەواویی پاکتاوکا! دەرپارەیی
 پیتی «ح» تایەر سادق» دەڵێ: (پیتی «ح» لە کوردیدا زۆر کەم به
 کارئەهێنرێ. ئەتوانین، لە باتی ئەم پیتە، پیتی «ه» به
 کاربێنین.) «11،63» هەروەها، (پیتی «غ» هەر بەم جۆرەیه، ئەتوانین،
 پیتی «خ» لە باتیان بەکاربێنین) «11،63»

بەلام، د. «کەمال فوواد» دەڵێ: (ص/ S، غ/ g، ح/ h: به بیروپاری
 من نابە دەنگی بنچینهیی. لە زمانی کوردیدا، یەکەم - لەبەرئەوەی لە کەم
 ووشەیی کوردیدا بەدینهکرتن. دووهم - گۆڕینیان بۆ: س. خ ه نابە هۆی
 ماناگۆڕینی ووشە. «25-26،90» به راستیی، هێندێ دید و بۆچوون
 سەیره! دەبێ، بۆچی لە بری ئەو پیتانە، پیتیکی دیکە بنووسین؟! نایا،
 تەنیا هەر ئەو سێ پیتە عەرەبین و پیتەکانی دیکە هەموویان کوردین، وا
 دەبێ، نەیانووسین!!!

هێندێ جار، نووسەرانی کورد، هێندێ ناو یا ووشەیی کوردیی به پیتی
 عەرەبیی دەنووسن، ئەو پیتانەیی لە زمانی کوردیدا نین، بەکاریاندا نێن. لە

راستیدا، ئەو پیتانە لە گەڵ فۆنیتیکی زمانی کوردیدا ناگونجێت. چونکە، لە زمانەکانماندا، یەک ووشە نابێت، بەو پیتانە بنووسێ، یا ئەو دەنگانەیان هەبێ. لەبەرئەوە، لە بری پیتی « ط »، دوو جووژ « ت » ی سووک و قوورسماڵ هەیە، هەر دووکیان هەر بە « ت » دەنوسێت. بەلام، لە کاتی خۆتندنەوەدا دەنگەکانیان جیا یە. وەک تیی « ل » وایە، « ل » ی سووک و قەلەومان هەیە. لێرەدا لامە قەلەووەکە، خەوتی لە سەر لامەکە وەرەگری «ل» و بەو لە لامی سووک جیا دەکرێتەوە.

هەر وەها، هەر دوو پیتی « ث و ص » یش، سووک و قەلەویان هەیە و هەر دووکیان لە کوردیدا، هەر بە « س » دەنوسێت. بەلام، پیتە عەرەبییەکانی وەک « ض ، ظ ، ذ »، لە کوردیدا تەنیا بە « ز » دەنوسێت. جا لەبەرئەوەی، هێندێ کەس خۆیان وا دروسبوون، زمانیان وایە، هێندێ جار، ووشە بە پیتی « س » دەسپێدەکا، ئەوان بە « ص » دەری دەبرن. واتە: بە هەڵە پیتی « س » بە « ص » دەخۆتێنەو، ئەوێان شتیکی دیكە یە. بۆ نمونە: هێندێ کەس هەن، بە « ماست » دەلێن: « ماست ». ئیدی خو ناکرێ، لە بەر خاتری ئەوان، زمانەکانمان تێک دەین، ووشە « ماست » لە بری ووشە « ماست »، لە زمانی کوردیدا بەکار بێت و بە سەر خەڵکی دا بسە پێتێن.

راستە، پیتی « ص » پیتیکی عەرەبییە. ئێمە کورد دەتوانین، لە بری پیتی « ص » پیتی « س » دانێن. بە باوەڕی من، بەکارهێنانی پیتی « ص » لە زمانی کوردیدا هەڵە یە. چونکە، پیت وەک ووشە نییە، تا ئاشرێ. راستە دەتوانرێ، لە زمانیکی دیكەو، چ پیت و چ ووشەش پێخواری. بەلام، بە مەرجێ لە گەڵ دەنگەکانی ئەو زمانەدا بگونجێ. جگە ئەو، ئەو پیتە، لە گەڵ تاییەتکارییەکانی زمانی کوردیدا ناگونجێ، هەموو چەن ووشە یەکیان هەیە، دەنگی پیتی « س » ی تیدا لە پیتی « ص » وە نزیکبێ، ئەو ووشانەش، بە پەنجە ی هەر دوو دەس دەرئێرێ. بە شێوەیەکی گشتیی دەتوانین، ئەو شێوانە لە بەر پۆشایی لێکۆڵینەوەکە « هورامانی » دا کورتکەینەو، پێش چاوی خۆتەرانی هێژای خەین، کە دەنگی پیتی « س » وەک دەنگی پیتی « ص » وایە.

1. نه‌گهر که‌وته پټش « - ه » هوه و يه‌ک بر‌گه‌يان دروس‌کرد، شټوه ده‌نگی « ص » وهرده‌گرئ، وه‌ک: « س‌د » و « ص‌د ».
 2. نه‌گهر که‌وته پټش « - ال » هوه و بر‌گه‌يه‌کی دروس‌کرد، ده‌بټ به‌ ده‌نگی « ص ». وه‌ک « سال » و « صال ».
 3. نه‌گهر که‌وته پټش « - ه » هوه، ده‌بټ به‌ ده‌نگی « ص »، وه‌ک: « سه‌وز » و « سه‌وز »). « 138,99 »
- هه‌روه‌ها، ده‌رياره‌ی ده‌نگی « ص » له‌ زمانی کورديدا، « زوبټحی » ده‌لټ: (له‌ کورديی ئټسته‌دا، ده‌نگئ هه‌يه، له‌م ده‌نگه‌ بچئ، نه‌وی راستيټي، ناتوانين، ده‌قاوده‌ق به‌ « ص » ی عه‌ره‌بيی دانټين، بي‌جگه‌ له‌ چهن ووشه‌يه‌کدا وه‌کوو « ص‌گ، ص‌د ... » و زياتر نه‌م جوړه‌ ده‌نگی « ص » هه‌ختی په‌يدا‌ده‌بټ، که‌ ده‌نگی « س » ده‌که‌وتنه‌ پټش ده‌نگی « ت »، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش ناتوانين، خو‌مان دل‌نياکه‌ين که‌ ده‌نگی « س » له‌ زمانانی په‌هله‌ویی يا نافي‌ستايی و مادي‌دا، هه‌روه‌ک « س » ی کورديی ئټسته، له‌ دم‌ هاتو‌ته‌ده‌ر و هيچ نه‌بټ جاروپاره و له‌ جيرانه‌تیی هه‌ندئ ده‌نگی ديکه‌دا فيکه و ناوازه‌يه‌کی لټ په‌يدانه‌بووه و له‌ ده‌نگی « ص » ی عه‌ره‌بيی نزیکي نه‌کردو‌ته‌وه‌). « 59,70 »

لي‌ته‌دا ده‌توانين، چهن نمونه‌يه‌کی ديکه‌ش بي‌نينه‌وه. وه‌ک: « سه‌گ - ص‌گ، سه‌وزه - سه‌وزه ». به‌لام، بو‌ووشه‌ی « شان‌س يا شان‌ص »، نه‌ز هه‌ر دوو ووشه‌که به‌ راست نازانم. چونکه‌ نه‌م ووشه‌يه، نه‌ کوردييه و نه‌ عه‌ره‌بييه، به‌ل‌کوو له‌ زمانی ئينگليزيه‌وه وه‌رگيراوه و به‌ « chance - چانس » ده‌نوسړئ. له‌به‌ر نه‌وه‌ی، پټی « چ » له‌ زمانی عه‌ره‌بيدا نييه، عه‌ره‌به‌کان ناتوانن، نه‌و پټه‌ وه‌ک خو‌ی چو‌ن هه‌يه، بي‌لټين و بي‌نوسن، « چ » که‌يان کردووه به‌ « ش » و کورديش به‌ چاولټکه‌ريی له‌وانه‌وه به‌کاريدنټي. هه‌ر چهنده، تازه‌ نه‌و ووشه‌يه به‌و شټوه‌يه، له‌ زمانی ناخافتن و نووسينی کورديدا، جي‌گه‌ی خو‌ی له‌ نټو خه‌ل‌کيدا کردو‌ته‌وه. به‌لام، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئټمه، پټی « چ » مان هه‌يه، راستروايه، له‌ زمانه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی خو‌يدا چو‌نه، هه‌ر به‌و شټوه‌يه به‌کاربي‌نين. ووشه‌ی چانس، له‌ زمانی عه‌ره‌بيدا به‌ « ح‌ظ » و « به‌خت » دئ. زو‌ر له‌ مي‌ژه، نه‌ته‌وه‌کانی « کورد،

فارس، عه‌ره‌ب و ...»، ووشه‌ی «به‌خت» یان به‌کاره‌یتاوه، به‌لام، له راستیدا نازانم، ووشه‌که له بنه‌ره‌تدا، له کام زمانه‌وه وه‌رگیراوه و بلا‌بو‌ته‌وه.

به باوه‌ری من، به هیچ شتیوه‌یه نابیی، نه‌و جو‌ره پیتانه‌ی، له دیالیکت و خواردیالیکته‌کاندا به‌کاردیتترین، له زمانی نووسیندا بنووسرتین.

د. «که‌مال فوواد» ده‌لتی: (له کوردییدا، چهن ده‌نگیکی تریش به‌ر گوئی نه‌که‌ون، وه‌ک: ص/S له‌م ووشانه‌دا: صد/Sad. صال/Sal. سه‌وز/Sawz. شه‌صت/Sast ... هتد. نه‌که‌ر له‌م ووشانه‌دا له جیاتی «ص»، «س» به‌کاریتنین، مانای ووشه‌کان ناگو‌رتین و ووشه‌ی نو‌تیان لی دروس نابیی. له «نه‌سه‌پتی» و «نه‌صتی/ک» دا نه‌بیت ووشه‌ی تر له زمانه‌که‌ماندا نابینم که ئالوگو‌رکردنی ده‌نگی «س» و «ص» تیا‌یا‌ندا بیتته هوی مانا گو‌رتینیان. بو‌ نه‌مه‌ش، پتیوست ناکات، تپیتک به‌خه‌ینه سه‌ر نه‌لفویتی زمانه‌که‌مان. هه‌مان قسه‌ش بو‌ «غ» نه‌شیت. چونکه، له «خار» و «غار» دا نه‌بیت ووشه‌ی تر نابینم، که ئالوگو‌رکردنی «خ» و «غ» تیا‌یدا بیتته هوی ماناگو‌رتین.

ده‌نگی ط/t و ظ/z له بادینیدا و ث/t و ذ/d له هه‌ورا‌مییدا و ع/c له دزه‌یی و پشه‌رییدا، دیسان نایه‌نه ناو نه‌لفویتی زمانه‌که‌مانه‌وه. چونکه، نه‌لفویتی بو‌ زمانی نووسین و نه‌ده‌بیات دانه‌رتیت نه‌ک بو‌ شتیوه و زمانی گه‌فتوگو. له زمانی نه‌ده‌یی کوردیی رۆژاوا‌یی «کرمانجیی ژوو‌رو» دا، وه‌ک له یه‌کی‌تیی سو‌قیه‌ت و تورکیا و سو‌وریا به‌کاردیت، نانوسن طاری/tari «تاریک»، ظارۆک/zarok «منال» ... لی دنقیسن: تاری/tari, زارۆک/zarok). «21-20,90» نه‌و ده‌نگانه، چۆن هه‌ن، با هه‌ر به‌و شتیوه‌یه بیان‌خو‌تیننه‌وه، به‌لام به‌ هیچ شتیوه‌یه‌ک، له نووسیندا به‌کار نه‌یه‌رتین.

هه‌روه‌ها، دوکتۆز ده‌رباره‌ی پیتی «ص» ده‌لتی: (له کوردییدا یان هه‌ر وه‌ک خوی نه‌مینیتته‌وه یان نه‌گو‌رتیت بو‌ س/s: له صابون/sabun دا وه‌ک خوی نه‌مینیتته‌وه. به‌لام له صحراء/sahra نه‌بیت به‌ سه‌حرا/sahra و سارا/sara، صینه‌ی siniya نه‌بیت به‌ سینی/sini). «22,90»

ههروه‌ها، هیندئ ووشه‌ی دیکه‌ی، له سه‌ر پیتی «ط، ض» به نمونه هیناوه‌تموه، هه‌موویان عه‌ره‌بین و به‌رانبه‌ره‌که‌یان له کوردیدا هه‌یه. وه‌ک: (طه‌لاق/ talaq، طاووس/ tawus، طابور/ tabur). «23،90»

ئیمه له کوردیدا، له بری سه‌حرا «بیابان» مان هه‌یه. به‌لام، تاووس هه‌ر چه‌نده عه‌ره‌بییه، ئه‌وه‌ته‌ی کورد هه‌یه، هه‌ر پیتی ده‌لتی: تاووس، نه‌ک طاوس. سابوونیش، له بنه‌ره‌تدا هه‌ر عه‌ره‌بییه نییه، یا له فارسیی یا له کوردیییه‌وه وه‌رگیراوه. گه‌ر ووشه‌ی سینیش له بنه‌ره‌تدا عه‌ره‌بی بئ و به پیتی «ص» بنووسرئ، گرنه‌ک نییه، چونکه کورد هه‌ر ده‌لتی: سینیی. پاشان (ضرر/ darar، غضب/ gadab، نه‌بن به زه‌ره‌ر/ zarar، غه‌زه‌ب/ gadab. ارض/ ard، نه‌بیت به ئه‌رز/ arz، عه‌رد/ ard، ئه‌رل/ arl). «23،90»

له راستیدا، گه‌ر هه‌ر لیکۆله‌رئ، باسیکی به کوردیی نووسی، ده‌بئ، نمونه‌کانیشی هه‌ر کوردیی بن. ئه‌و ووشانه‌ی دوکتۆر باسیانده‌کا، زۆره‌یان عه‌ره‌بین، نه‌گینا له زمانی کوردیدا، هیچ ووشه‌یه‌ک نییه، به‌و پیتانه ده‌سپێکا. به‌رانبه‌ره‌کانیشی له کوردیدا ده‌بن به: زیان، توپه، زه‌وی. بۆ ده‌نگی ئه‌م پیتانه، بۆ ئه‌م ووشه‌ بیانیانه، زمانه‌وانه‌کانی کورد ده‌بئ، گوئ بۆ گوندیییه‌کاغان رادیرن، بزانه‌ن، چۆن ده‌خین، نه‌ک گوئ له دانیشتووانی شاره‌کان بگرن، جگه له‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بییه، له هه‌موو پرویه‌که‌وه کاری له زمانیان کردووه، به زمانیکی تیکه‌لاویش قسه‌ده‌که‌ن!

ئه‌وه‌ی له‌م دوا‌ییانه‌دا، پتر سه‌رنجی راکیشام، ئه‌وه‌بوو، هیندئ نووسه‌ری ناشاره‌زا، له زمانی کوردیدا په‌یدا‌بوون، به ئاره‌زووی دلی خویان و به‌پیتی رێبازتیکێ نازانسته‌نه، بئ ئه‌وه‌ی بێر له پاشه‌پۆژی زمانه‌که‌یان بکه‌نه‌وه، هه‌ر پۆژه‌ی بیانوو به پیتی له پسته‌کانی زمانی کوردیی ده‌گرن، یه‌کێکیان لئ توپه‌ده‌نه‌ن و به کوردییان نازانه‌ن، به‌لکوو به عه‌ره‌بییه‌یان داده‌ننه‌ن. ئه‌وه له کاتیکدا، گه‌لانی جیهان هه‌وله‌ده‌نه‌ن، گه‌ر ژماره‌ی پسته‌کانیان بۆ زیاد نه‌کری، ئه‌وا به هیچ شتیه‌یه، لئی که‌م ناکه‌نه‌وه. چونکه، ئه‌وه خۆی له خۆیدا، ده‌وله‌مه‌ندیی زمانیکی دیاریکراو پیشانده‌دا.

جگه له‌وه‌ی، په‌رکردنی ئه‌و پیتانه، «گرفت، له‌نگیی، که‌موکۆپی و

ناژاوه په کی گه وړه «، له زمانې کوردیدا دروسده کا. بۆ نمونه: پیتی «ع» به «ئ» و «ق» به «ک» دهنوسن، گوايه، ئهم پیتانه کوردیی رهسهن نین! دیاره، ئهو جوژه نووسه رانه، ته نیا ئهم چهن پسته سووک و قه له وه تاییه تییه کوردییانه (پ، چ، ر، ژ، څ، گ، ل، و...) به کوردیی ده زانن، هه موو پسته کانی دیکه به کوردیی دا نانین، وهک ئه وهی، هه موو پسته عه ره بییه کانیش له بنه رته دا، عه ره بیی پرووت بووین! له بهرته وه ده بینن، «عیراق» به «ئیراک» یا «قه سری شیرین» به «که سری شیرین» دهنوسن!

وه نه بی، ئهم تیورییه تازه بهش، له سه را پای نووسینه که یاندا پتیره وکه ن، به لکوو، سه یر نه وه یه، له هیندی شوتندا «ع» و «ق» هکان دهسرنه وه، «ئ» و «ک» له شوتنی ئه وان به کار دیتن! که چی، له هیندی شوتنی دیکه ی هه مان نووسیندا، وهک خویان ده یانه یتلنه وه و دهسکاریان ناکهن. که واته، به پیتی بۆچوونی ئهو نووسه رانه بی، له مه ودوا ده بی، له مه ودا به «قۆر، قور، قۆل، و... تاد» بلتین: «کۆر، کور، کۆل» و به شاری «مه سقه ت» یش بلتین «مه سکت»! که هه ر یه کتی له و ووشانه، واته یه کی تاییه تییه جیاوازی خویان هه یه! به و پتیه ش به و، زمانه که مان هینده ی دیکه ده شتووتری و پاشا که ردانییه که زیاتر ده بی، کورد ده لئ: مال خۆی له خۆدا نه بوو، میوانیش پرووی تیکرد!

که ر له جیگه ی پیتی «ق»، له هیندی ووشه وکاتدا بتوانین، پیتی «ک» دانیتن، وهک (رقوقین: رقوکینه - رکوکینه، لق: لک، ... تا) ئه و ناتوانین، بۆ هیندی ووشه ی دیکه، له بری «ق» پیتی «ک» به کاریتنین. چونکه، له لایه که وه روخساری ووشه که تیکه ده دا و ناشیرینیده کا. له لایه کی دیکه شه وه، هیندی جار واته که شی ده گوژی، یا هه ر واته ی نابی. وهک (باسوق: باسووک، بۆق: بۆک، ته قه: ته که، ره ق: ره ک، ره قه: ره که، زه ق: زه ک، شه ق: شه ک، قاز: کاز، قژ: کژ، قر قینه: کر کینه، قۆری: کۆری، قۆری: کۆری، له قه لق: له کله ک، مه شق: مه شک ... تاد) هه روه ها، هه ر دوو ووشه ی «ناقار و ناکار»، یه که میان بۆ شوتن و دوو میشیان بۆ ره وشت به کار دیتن، که ر له بری پیتی «ق»، «ناقاره که به پیتی «ک»

بنووسین، ئەوا هەر دووکیان یەک شت دەردەچن و یەک واتایان دەبێ! بەو
 بۆنە یەو، قسە یەکی خوشی د. « کاوس قەفتان » م بیرکە وتەو. لە کۆرتکدا
 ڕوو لە بەشداران دەکا و دەلتی: ئێو هەول دەدەن، پیتی « ق » لە زمانی
 کوردیدا نەهێلن. بەلام، هەموو یەکیکتان بە نێر و مێتانهو، بەلانی
 کەمەو « ق » ێکتان تێدایە!

هەر چەندە، هێندێ لە زمانناسەکانی کورد، لە سەر ئەو باوەڕەن، دەنگی
 «ق» لە بنەرەتدا، دەنگێکی کوردیی ڕەسەن نییە. بەلام، جگە لەوێ لە
 مێژەو، لە زمانی کوردیدا بەکار دێنرێ، لە هەمان کاتیشدا ڕوا ناکەم،
 هیچ جۆرە بەلگە یەکی زمانەوانیی و زانستە هەبێ، کە ئەو پیتە لە
 بنەرەتدا کوردیی نەبووبێ. چونکە، ئەو دەنگە لە گەلی ووشەی کوردیی
 کۆن و نوێدا بە دیدە کرێ. هەر چەندە، دەتوانرێ، هەر دوو پیتە کە « ق » و
 « ک » بەکار بێنرێ. بەلام، تازە ئەو پیتانە، هێندێ لەو نووسەرەن
 دەیانەوێ، گۆریان گوومەکن، لە زمانی کوردیدا، بە تەواویی جێگەی
 شیاوی خۆیان کردۆتەو، گەر پەریانکەین، وەک ئەو وایە، خشتی لە
 بناغەی دیواری مالتی دەریتین. هەر وەک د، « نەبەز » یش دەلتی: (بە لای
 منەو و باشە، تا دەنگی سووکی « ک » مان لێ هەلکەوتبێ، دەنگی
 قورسی « ق » بەکار نەبەین. تەنانت لەو ووشە بێگانانەشدا کە « ق »
 یان تێدایە و هاتوونەتە زمانە کەمانەو. بۆ وێنە تا ووشەی « خەلک » مان
 هەبێ، ووشەی « خەلق » بەکار نەبەین. (78-77, 23)

لە کۆتایی ئەم دەمەتە قتییهدا، دەلیم: با، ئێمەش وەک « میسر » ییەکان،
 تا دەتوانین، زمانە کەمان ڕەوان و ئاسانکەین. ئەوان لە ئاخافتندا، بە
 جۆری دەدوین، لە نووسینیشدا بە جۆریکی دیکە دەنووسن. بۆیە،
 دیالێکتە کەیان لای خۆیان، عەرەب زمانەکانی دیکە و ئەوانە ی عەرەبیش
 دەزانن، و ناسک و شیرین کردوو، مرقۆف هەست بە قورسایی و سەختییەک
 ناکا، کاتی گۆتی لەو دیالێکتە دەبێ. هەلبەتە، هەر هەمان ئەلفویتی
 عەرەبی بەکار دێن، بە هەمان زمان دەنووسن، هەمان ڕێنووس
 پێڕەودەکەن، کەچی، لە چاو دیالێکتەکانی دیکە ی عەرەبیدا، جێگەی
 تاییەتی خۆی هەیە.

بق نمونه: نهوان له کاتي ناخافتندا، له بری پیتی «ذ»، پیتی «د»، له بری پیتی «ث» پیتی «س» و له بری پیتی «ق» پیتی «ت» به کار دپتن. بهلام، له کاتي نووسیندا، هر هه مان پیته کانی «ذ، ث، ق» دهنوسن. نیمه ی کوردیش دهنوانین، له کاتي ناخافتندا، دهنگی پیتی «ص» دهر برین، بهلام، له نووسیندا، هر پیتی «س» بنوسین!

همو و نهو پیتانه ی به کوردیی داده نرتن، وهک: «پ، چ، ژ، ث، گ، ل، و، ی» هیندیکیان له زمانه نیرانییه کان و هیندیکیی دیکه شیان له زمانه هیندو نهو روپایی یه کانداهن. بهلام، نم پیتانه له زمانی نووسینی عهره بیدا نین. کهچی، له زمانی ناخافتنی عهره بیدا هن. هر چهنده، له دواییانه دا، میسر یه کان هیندو پیتی وهک «پ، چ، ث»، له نووسینی ناودا به کار دپتن، جا نازانم، له زمانی کوردییانه وه خواستووه، یا له زمانیکیی دیکه وه وهریانگرتووه، یا هر خویان دایانه یانوان؟!!

له دیالیکته جوړ به جوړه کانی زمانی کوردیسدا، هر دوو پیتی «ث» و «ژ»، زور به روونی له نووسینه کوته کانداهه ده که وئ. بق نمونه:

(زمانی کوردیی هورامانیی نیتو «یاره سان» پره له ناوازه ی دهنگی «ث» و «ژ») «46,99»

نمونه ی نهو دوو پیته، له پهرتووکي «علی نیلاهیی» هکان دهبینین، که پتر له هشت سده له مه و بهر «578 ک/1182ز» نووسراوه. (له نمونه شیعه کانی سیدای هورامیی یه که مدا، نهو دهنگانه که له «یاره سان» دا به دیده کترین، لیره ش هن. واته: بوونی دهنگی «ث» به زوری و به کار هینانی «ژ» له جیاتی «له» و به زوری به کار هینانی راناوی «نهز» له گه ل بوونی موفره داتی عاره بیی هورامانیی زور کوئدا، به ته وایی به پیچه وانه ی هورامانیی دهی «شیخ شه هابه دین» و سیدای هورامیی دووم و بیتارانیی و مهوله ویی، که نهو جوړه دهنگانه به دی ناکرتن و وهک هورامانیی هورامانی تهخت دهنک و ووشه و موفره دات به دیده کرتن. به شتویه کی روونتر نهو نالوگوړه ی به سر زمانی کوردیی هورامانییدا له ماوه ی «800» سالتیکدا هاتووه، تنیا لایه نی دهنگی گرتوته وه ...) «46-45,100»

دیاره ئەمەش، ھۆکەمی بۆ پەیدا بوونی ئایینی ئیسلام دەگەرێتەو. بە ھۆی ئەو ئایینەو، زمانی عەرەبیی لە کوردستاندا بلاو بوێتەو و کاریکی زۆری لە زمانی کوردیی کردووە. ھێندێ لە پێتەکانی زمانی عەرەبیی، جیگەیان بە ھێندێ لە پێتە کوردییەکانی وەک « ڤ » و « ژ » تەنگکردووە.

بۆیە، لە دوای ئەو میژوووە، نەک ھەر لە ناوچەی ھەوراماندا، ئەو پێتانە کەم بەکارھاتوون، یا ھەر بەکار نەھاتوون. بەلکوو، لە سەرانشەری پۆژھەلاتی کوردستانیشدا، بە کاریتیکرنی زمانی عەرەبیی لە زمانی فارسیی، ئەو دەرکەوتە زمانەوانییە، بە ئاشکرا دەبینرێ. (زمانی ئایینی تازە، « دەنگ » ی وای تێدا بوو، لە زمانەکانی « ئێرانی » دا بەرچاو نەدەگەوت، گومانی تێدا نییە، کورد یا فارسیکی سەرەتای ئیسلامەتی، تا ماوہیەکی زۆر نەیتوانیوە، ئەو دەنگانە وەکوو عەرەبێک تەلەفوزیکا، فارسەکان و گەلێ نەتەوہی موسولمانی ئێستەش، ئەو دەنگانەیان وەکوو خۆی بۆ ناگوترێ. بەلام، کورد دەنگی « ض » ی لێدەرکەوی، ئەوانی دیکەیان بە چاکیی بۆ دێ و دەیلێن، بە جوێ وەکوو دەنگیکی ئەسلی زمانی کوردییان لێھاتووە، نەک ھەر ئەوەندە و بەس، بەلکوو، گەلێ ووشە پەتی کوردیش، ھەندێ لە دەنگەکانیان - « ک یا گ » ی کوردیی بە « ق » ی عەرەبیی - گۆڕیوەتەو بەو دەنگانە ی کە زمانی ئایینی تازە ھێناونە کوردستان. » 35، 70-36

دەنگی پیتی « ڤ »، لە ھێندێ ووشە بەشەدیالیکتی « ھەورامانی » کۆن و « بادینانی » دا، زۆر بە پروونی دیارە و دەبیسرێ، بۆ نمونە: ھەورامیی کۆن (نامۆفە، سەرۆفە، ژبۆفە، یۆفە، ئاقی) لە بادینانیدا بوون بە (ھاتەفە، سەرەفە، قەزەفە یا ژبۆفە، پێکفە، ئاف) « 130، 63 » بەلام، وەک گوتمان: ئەو پێتە کوردیی یە کۆنە، بە کاریتیکردنی زمانی عەرەبیی بە گشتیی و زمانی فارسیی لە پۆژھەلاتی کوردستان بە تاییەتی، وردەوردە، دەنگی پیتی « ڤ » ی کزکرد و پیتی « و » جیگە ی گرتەو.

دەربارە ی ھەر دوو پیتی « و » و « ڤ » لە ھەر دوو لقەدیالیکتی « سۆرانی و بادینانی » سەر بە بەشەدیالیکتی « کرمانجیی سەروو و ژووروو » دەتوانین، چەن نمونە یەک بێنینەو: (ئاو - ئاف. سۆلاو -

سۆلاڧ. ھاوین - ھاڧین. ھەویر - ھەڧیر. نیو - نیڧ. سیو - سیڧ، کاروان - کارڧان. کەوان - کڧان. چاو - چاڧ. نوڧژ - نوڧژ. دارەوان - دارڧان. باوی « بادام » - باھیڧ. شەو - شەڧ. ئاواپی - ئاڧاھی. بلاو - بەلاڧ. شیو « چیشت » - شیڧ. مرو - مروڧ. تەون - تەڧن. داو - داڧ. ھەنگاو - گاڧ. زیو - زیڧ. گاو - گاڧان. شوان - شڧان. شوانکارە - شڧانکارە. دەو « دەم » - دەڧ. میوان - میھڧان. ڤیوی - ڤیڧی. ناو - ناڧ. ژوان - ژڧان. ڤیوان - ڤیڧان. ئاوا - ئاڧا. ڤوژئاوا - ڤوژئاڧا. ڤیلاو - ڤیلاڧ. ڤەزەوان - ڤەزەڧان. تەور - تەڧر. مەلەوان - مەلەڧان. « 54, 63 »

لە راستیدا، گەر ئەم دوو لقە دیالیکتە، لە ڕێگەی ئەم چەن وو شە یەو، لە گەڵ زمانی کوردیی و فارسیدا بەراوردکەین، جیاوزییەکی گەورە نابینن. ئەمەش ئەوەمان بۆ دەسەلمێت، کە زمانی کوردیی و فارسیی، لە بنەچەدا ھەر یەک زمان بوون. پاشان، لە ئەنجامی ئەو گۆرانکاریانەی بە سەر ھەر دوو زمانە کەدا ھاتوون، لە گەڵ تێپەربوونی ڤوژگاردا، بە تەواویی جیابوونەتەوە، ئەو ڤۆ وەک دوو زمانی جیاواز دادەنرێن، ھەر وەک چۆن « سۆرانیی و بادینانیی » ش، وەک دوو لقە دیالیکت جیابوونەتەوە و تەماشادەکرتن.

سەیر ئەوەیە، کوردەکانی ڤوژھەلاتی کوردستانیش، چاو لە فارسەکان دەگەن، لە بری ڤیتی « ڧ »، ڤیتی « و » بە کاردێن. بۆیە، ھەر وو شە یەک ڤیتی « ڧ » ی تێدا بێ، ئەوان بە ڤیتی « و » دەنووسن و دەبخوێننەو. بۆ نمونە: (ئەڧین - ئەوین، ڧییەنا - وینا، ڧیدیۆ - ویدیۆ، ئاڧیستا - ئاویتستا، تیلیڧیزۆن - تیلیویزۆن ... تادا) وەک ئەو، ئەو ڤیتە کوردیی نەبێ! کە ئەمە خوێ لە خویدا، نیشانەکی گەرەلاوژییەکی گەورە (دەنگی « ڧ V » لە باری فونۆلۆژییەو کۆنترە لە « و W »، ھەروەھا، لە سەر زمان شیرینتر و جوانترە و لەوێش بترازی، زۆری زۆری نەتەوێ کورد بەو جۆرە دەریدەپێ. « 59, 23 »

جا نازانم، ئەو ڤیتە بۆ دەسپێنەو؟ نایا، ئەم کارە لە ژێر کارتیکردنی زمانی فارسیدا دەگەن، یا ھەر بە ئارەزووی دلی خویان وای دەنووسن و وەک

چۆلەكە ملی ئەو پیتە كوردییه هەلدەكیشن؟! ئەو لە كاتیكدە، ئەو پیتە پیتیکی كوردی پەسنە و زۆری زۆری كورد، لە هەموو دیالێكتەكاندا بۆ ناخافتن و بە هەر دوو پیتە عەرەبیی و لاتینییهكەش، لە نووسیندا بەكاریدیتن.

لە بەشەدیالێكتی «هەورامیی» شدا، ئەو كارتێكردنە بە ئاشكرا دەبینن. بۆ نمونە: ئەو ووشانەی لە هۆنراوەكانی سەیدای هەورامیی و لە هەورامیی كۆندا، دەنگی «ث» یان تێدابوو، لە هەورامیی نوێدا، بە دەنگی «و» گۆراون. وەك: هەورامانیی كۆن (ئاغاز، تەقشە، لكانا، ژیشقو، تاغام، لەنجیقشە، زنجیقشە، یقیشە، قەیشە) هەورامانیی نوێ (ئاواز، تۆو، لكانا، ژیشقوو، تاوام، لەنجیقوو، زنجیقو، یوتو، وەیشە «و» 131، 63) «یەكێ لە خەسلەتەكانی زمانی كوردی ئەوەیە، بە شێوەیەکی بەردەوام لە گۆراندا. جا ئەو گۆرانکارییانە، چ لە زیادکردن و چ لە كەمکردنی پیت و دەنگەكاندا بێ. لەبەرئەو دەبینن، هەمیشە زمانەكەمان بە دواي كورتكردنەوەدا دەگەڕێ، بەرەو ئاسانتر دەڕا، تا لە پاشەپۆژدا ئاسانتر و ئاسانتریش دەبێ. ئەم خەسلەتە نەك هەر تەنیا، لە زمانی كوردیدا هەیە، نەك هەر تەنیا لە نووسینی كوردی، بە پیتی عەرەبییدا هەیە، بەلكوو، لە زۆریە زمانەكانی جیهاندا هەیە، لە نووسینی كوردی بە پیتی لاتینییدا هەیە. بۆ نمونە:

ئەو پیتانەی لە ناخافتندا سواوون و نەماون، باشتروایە، لە نووسینیشدا نەنووسرێن، تا بە كوردییهکی ئاسانتر دەرپرێن و لە سەر زیان شیرینترین. بە پیتی عەرەبیی دەتوانین، لە بری «دەستنیشانکردن، دەستنووس، مەبەست، دەست، پراوەستە، كەرەستە، رابكە، ئیشبەكە، مالتاوا، پۆژئاوا، خۆژئاوا و ... تاد» بنوسین: «دەسنیشانکردن، دەسنووس، مەبەس، دەس، پراوەس، كەرەس، راكە، ئیشكە، مالاوا، پۆژاوا، خۆراوا و ... تاد» بە پیتی لاتینیش وەك:

Destgeh - Desgeh

Dotmam - Domam

Destmal - Desmal

Cendik - Denik

Bincegn - Biceng

Cehwar - Cihar «83.18»

ههروهه ها دهتوانین، بلیتین: پیتی «ت» پتر بۆ دنیایی له راستیی ووشه و دروستیی تیگه یشتنه کان به کاردینرئ. نه گینا، هیچ له واتای ووشه که و رسته که ناگوړئ. به تایه تی، کاتئ کردار تکی «نیسته – Present» مان دهیی، کوتایی به پیتی «ت» دئ، نهک هیچ جۆره زیانی به زمانه که مان ناگه یه نی، به لکوو هیچ جۆره هه له یه کیش دروس نابئ و ئاواز و موسیقای ووشه کهش، له سه ر زبان شیرینتر دهیی. بۆ نمونه:

تۆ پیتشمه رگه ییت: تۆ پیتشمه رگه ی. تۆ رابه ریت: تۆ رابه ری.

بۆ نه وهی زمانه که مان، لای خۆمان و لای ئه و بیانیانه ی ده یانه وی، فیری زمانی کوردیی بن، به ته وایی ئاسانه کین، پیتیسته، چۆن قسه ده که یین، هه ر به و شتیوه ش بنووسین. له به ر نه وه پیتش نیازه که م، هیندی پیتی کۆنسۆنانتی وهک «ت. د. ک. ه» هه ن، له ناوه راست یا له کوتایی ووشه دا دین، باشتروایه، به گۆره ی توانا و له و شۆنانه دا که واتا و دهنگی ووشه که ی پت تیک ناچت، نه نووسرین. زۆره ی زۆری کورد، له زۆره ی کاتدا، له ناخافتندا پیتی «ت» درنا بپن. له به ر نه وه، له و جیگه یانه ی پیتی «ت»، له ناوه راست یا له کوتایی ووشه دا دئ، هیندی جار، له سه ر زبان قورسه و هیندی جاری دیکه ش، شتیکی زیاده و پیتیست ناکا، بگوترئ و بنوسرئ. بۆیه ده توانین، چۆن قسه ده که یین، هه ر به و شتیوه یه ش بنووسین. نه مه ش دوو که لکی بۆ زمانه که مان هه یه: له لایه که وه، ووشه کان له سه ر زبان ئاسانتر، ره وانتر و خۆشتر ده بن. له لایه کی دیکه شه وه، چ لای خۆمان و چ لای ئه و بیانیانه ی ده یانه وی، زمانی کوردیی فیرین، زمانه که مان ئاسانتر ده کا. له م بواره دا ده توانین، که لک له به شه دیالیکتی هه ورامیی وه رگین. بۆ نمونه: له «سۆزانیی» دا ده لیتین: (بابیت، ده ست، ده سه سی ... تاد). به لام له «هه ورامیی» دا ده لیتین: (بابی، ده س، ده سه سی ... تاد) باوه ریش نا که م، شتیوه ی یه که م له شتیوه ی دووم شیرینترئ، یا به قرتاندنی «ت»، زمانه که مان تووشی هیچ جۆره زیانی بی!

نهم کورتکردنه و یه ش پتر، له کاتی که سی دووهمی کرداری پابردوی تی نه پېر دا دهرده که یی. به تاییه تی، نه و کردارانه ی به پیتی « ی » کوتایان دی. له و کاته دا، « یت » وهرده گری. وهک نه و ی بلتین: « چوون - چووم، چو »، تا تیره هیچ گوزانیکي تیدا ناکری. به لام ده توانین، بو که سی دووهم، له بری « چوویت » بلتین « چوی ».

له کرداری نیسته دا، جوړتیکي دیکه ده بی، هیچ پیوه نندیه کی به باری کرداره که وه نییه، چ تپه پر یا تی نه پېر بی، « ی » که سی دووهم هر وهرده گری. بو نمونه: « خواردن - ده خویت، ده خوی. نووستی - ده نوویت، ده نووی. نووسین - ده نووسیت، ده نووسی ».*

نه و جگه له و ی، کورد هه می شه، له کاتی کرداری « فەرمان » یا دا و اکړندا، هر گیز نه و « ت » به کار نایه نی و نه یقرتیتنی. وهک: ده بیت، خوت بشویت، تینجا بنویت. ده بی، خوت بشوی، تینجا بنوی.

لیره دا، چن نمونه یه ک، له سهر کورتکردنه و ی هیندی پیت دینینه وه: پیتی « ت »: (ده یکوژتیت - ده یکوژتی، دهر وات - دهر و، ده خوات - ده خوا.). پیتی « ک »: (یه کتیک - یه کتی، رۆژتیک - رۆژتی، که سیک - که سی.). پیتی « د »: (به غداد - به غدا، ده نواند - ده نوان، دهر واند - دهر وان.). هه روه ها، هیندی جار، پیتی له ناوه رستی ووشه دا دی، ده توانین، له نووسیندا بیقرتیتنین و نه ی نووسین، وهک پیتی « ه »: (سهرده هیتان - سهرده رده هیتنی - سهرده ردیتنی، سهریده رهیتنا - سهریده ریتنا، سهریانده رهیتنا - سهریانده ریتنا. نمونه هیتانه وه: نمونه ده هینیتته وه - نمونه دینیتته وه. پیکهیتان: پیکهیتنی - پیکیتنی.)

* کاتی خوی، نامه یه کم بو به پتو به رانی مانگنامه ی « په یام » نارد. له به شی « په یامی خوینهران » ژماره ده بلاوکرایه وه. ویستم، هاوکاریان له گهل بکم، که چی، کاره کم به خراب لی و مرگیرا. « 65 » جار دهسکاریی هر دوو پیتی « ت، ک » کوتای ووشه کانیان کردیو. گوايه، هه له ی رینووس و ریزمانیان بو پاسکردو و مه توه! به لامدانه وه. به لام نه منارد. بویه لیرمدا بلاویده که مه وه، چونکه، پیوه نندیه کی راسته و خوی بهم باسه وه هیه. ته ماشای ل 546 بکه.

هینده‌ی لهو باره‌یه‌وه سه‌رنج‌مداوه، زۆریه‌ی کورد له قسه‌کردندا، ده‌لێن :
 «ده‌سم نه‌شتووه»، که‌م ده‌لێن. «ده‌ستم نه‌شتووه». یا ده‌لێن:
 «ده‌سخۆش، ده‌س خۆشبی، ده‌سی خۆشبی». که‌متر ده‌لێن: «ده‌ستخۆش،
 ده‌ست خۆشبی، ده‌ستی خۆشبی». چونکه، کاتی دوو پیتی کۆنسۆنانت، به
 دوا‌ی یه‌ک‌دی‌دا دێن، دوو‌ه‌میان له سه‌ر زبان قورس‌ده‌بێ، وه‌ک پیتی «ت»
 که دوا‌ی پیتی «س» دێ. هه‌روه‌ها، «دروس‌م‌کرد، دروس‌یک‌کرد،
 دروس‌یده‌کا»، له «دروس‌تم‌کرد، دروس‌تی‌کرد، دروس‌تی‌ده‌کا»، له سه‌ر زبان
 ئاسانتر، ره‌وانتر و خۆشتره. ئایا چاک‌تر نییه، هه‌موو لایه‌ک‌مان به وردی،
 سه‌رنجی زمانه‌که‌ی خۆمان بده‌ین، کورد چۆن ده‌دوێ و چۆن ده‌نووسێ، ناوی
 شته‌کان له راستیدا چۆن ده‌با، هه‌ر به‌و چه‌شنه ناویان به‌رین و
 بیان‌خۆ‌تین‌ه‌وه و تۆماریان‌که‌ین!!

له هه‌مان کاتیش‌دا، هیندی وشه‌ هه‌ن، ده‌توانین، کورتیان‌که‌ینه‌وه، بێ
 ئه‌وه‌ی واتاکانیان تێک‌چن، له سه‌ر زمانیش ئاسانتر و ره‌وانتر‌ده‌بن. وه‌ک
 (ئه‌گه‌ر - گه‌ر. ئه‌گه‌ر چی - گه‌ر چی. ئینجا - جا. بێجگه‌ - جگه‌. چاک‌تر -
 چاتر. چه‌ند - چهن. خۆژ‌ئا‌وا - خۆ‌وا. رۆژ‌ئا‌وا - رۆ‌وا. نه‌وه‌کوو - نه‌ک.
 هه‌تا - تا. هه‌تا‌هه‌تا‌یه - تا‌هه‌تا‌یه. هینی - هی. وه‌کوو - وه‌ک. یا‌خود - یا.
 یان - یا. مرۆف - مرۆ و... تاد)

ده‌رباره‌ی ئه‌و رێ‌نووسه‌ی، له ساله‌کانی هه‌فتادا، بۆ نووسینی زمانی
 کوردی، له لایه‌ن «کۆر» هه‌و دانرا، تا ئه‌و‌رۆ ته‌نیا وه‌ک یادگاری
 سه‌یر‌ده‌کری. چونکه، نه‌ک ئێسته، هه‌ر که‌س پێ‌وه‌ی نا‌کا، به‌ل‌کوو
 ته‌نانه‌ت، ئه‌وانه‌ی داشیان‌نا، خۆشیان پیتی نانوسن! ئه‌مه‌ش، له‌به‌ر ئه‌وه
 بوو، شێ‌وازی‌کی گه‌لێ نا‌شیرینی هه‌بوو. کاتی، به‌ لاسایی‌کردنه‌وه‌ی زمانی
 عه‌ره‌بی، له بری دوو «و» یا دوو «ی» نیشانه‌یان له سه‌ر پسته‌کان
 داده‌نا، یا چو‌کله‌ی پیتی «پ»، له بری ئه‌وه‌ی له ژێر پسته‌که‌دا بێ، له سه‌ر
 پسته‌که‌ دا‌يان‌ده‌نا، که ئه‌وه یه‌که‌م: رێ‌نووسێکی زۆر نا‌شیرین بوو. دوو‌ه‌م:
 وه‌ک «تایه‌ر سادق» و د. «جه‌مال نه‌به‌ز» یش ده‌لێن: (پیتی پتی گران،
 نیشانه‌که‌ی له ژێره‌وه بێ با‌شته، تا‌کوو له‌گه‌ل پیتی «ز» یا پیتی «ژ»
 به‌ هه‌له‌ نه‌چین.) «11,63»

پاشان ده‌توانین، له نه‌ندامانی کۆر بپرسین، ئایا، چو‌کله له ژیر یا له سەر
« ر » که بێ، چی له باسه‌که ده‌گۆرێ؟ ئایا، به‌و بریاره‌یان، چ شتیکی
نوێیان له نووسین و پێنووسی کوردیدا داهێنا؟

زۆر پێوسته، جیاوازی له نێوان، له لایه‌که‌وه « پیت » و « ده‌نگ »، له
لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، « پیت » و « فۆنیم » دا بکه‌ین. راسته، به‌روواله‌ت،
هه‌ر دووکیان وه‌ک یه‌ک وان. به‌لام، له راستیدا، له یه‌کدی جیاوازن.
بۆیه، له سه‌ره‌تا‌دا پێوسته، پێناسه‌ی هه‌ر یه‌کتی له‌و سێ زاراوه‌یه بکه‌ین و
چه‌ن نمونه‌یه‌کیشیان له سەر بپێننه‌وه.

له راستیدا، ماوه‌یه‌کی زۆر نیه، جیاوازی له نێوان « ده‌نگ » و « پیت »
دا ده‌کرێ. به‌لکوو، (زانایان تا نیه‌وی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌میش،
« ده‌نگ » و « پیت » یان له یه‌کدی جیا نه‌کردبۆه، ئه‌مه و زمانناسانیش،
له نیه‌وی دووه‌می هه‌مان سه‌ده‌دا، بۆ له یه‌کدی جیا‌کردنه‌وه‌ی « پیت » و
« ده‌نگ »، کێشه‌یان ها‌ته‌ پێشێ و پاش‌کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌میش، له
ئه‌نجامی لیک‌کۆلینه‌وه‌ی زانستیی بۆ‌دۆزینه‌وه‌ی شته‌ نا‌اشکرا‌کان به
ئه‌نجام‌بکه‌ن، که هه‌ر له‌ پێگه‌ی تیوری فۆنیتیکدا " فۆنیم " دۆزرا‌یه‌وه.)
29,3»

پێشتر، به‌ درێژی با‌سی پسته‌کا‌غان کرد. به‌لام، با ئێسته‌ بزانی،
مه‌به‌سمان له « ده‌نگ » و « فۆنیم » چیه؟ « زوبی‌حی » ده‌لێ: (زمانی
هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی سەر‌پووی ئه‌م زه‌مینه، وه‌کوو دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی
وايه و « کل » یکه‌ که له « جزء » ان پێکه‌ساتوه، ئاتۆمی زمانان
ده‌نگه‌کانی هه‌ر زمانیکه، ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که نه‌ختێ زیاتر خورده‌که‌ینه‌وه ده‌بێ
ب‌لێن: که ئاتۆمی زمانانیش ئه‌و « جزئه لایه‌ته‌جزئه » نییه، وه‌کوو دێته
به‌رچاوان، چونکه زانستی فیزیا ده‌میکه‌ روونی کردۆته‌وه « ده‌نگ » له
له‌رینه‌وه‌ی شتیک په‌یدا ده‌بێ « زه‌به‌بات نه‌لصه‌وتیه » وه‌ک ده‌بینین، ئه‌و
ئامرازانه‌ی مۆسیقیی که « ژنی » یان هه‌یه وه‌کوو تار، عوود، که‌مانچه ...
تا به‌ ئامرازی تایبه‌تی میسر‌اب « بۆ‌تار و عوود » و ئارشێ « بۆ
که‌مانچه » له ته‌له‌کانیان نه‌ده‌ن و نه‌یان له‌پێننه‌وه ده‌نگیان لێوه‌ نایه، له
مه‌سه‌له‌ی ده‌نگه‌کانی زمانیکدا ئه‌وه ئامرازانه‌ی مۆسیقا گه‌رووی ئینسانه

که هەندێ « ژێتی » ی تێدایە « ئەلشەوتار ئەلصەوتیە » بە ھەوا یەکی لە دەرووندا دیتەدەر دەکەوێ (لەرینەوێ). پاشان دەلێ: (بۆیە کورت و کرمانجیی دەلێم: دەنگەکانی ھەر زمانێک لە لەرینەوێ ژێکانی دەنگی گەرووی ئەم ئینسانانە پەیدا دەبێ، کە بەو زمانە قسە دەکەن و ئەم لەرینەوێ بە پێچەوانەکانی ناو قورگ و دەمی ئینساندا تێدەپەرێ، تا دەگاتە ئەو شۆنە ی ھەر دوو لێو پێکەوێ دەنووسێن. « 57,70 »

دەربارە ی پێناسە ی « دەنگ » و « فۆنیم »، د. « کەمال فوواد » دەلێ: (دەنگ « phone »: پچووکتێرین یەکانە ی وتنە. تیپ « grapheme, type »: وێنە ی دەنگ و پچووکتێرین پارچە یە لە نووسین. فۆنیم « phoneme »: پچووکتێرین یەکانە ی دەنگی زمانە، کە گۆڕینی لە ووشە یە کدا ئەبێتە ھۆ ی گۆڕینی مانای ئەو ووشە یە. « 2,90 »

سەبارەت بە پێوەندی ی نێوان « پیت و فۆنیم »، گەلێ شارەزای ھەک: « جەلادەت بەدرخان و د. کەمال فوواد » دەلێن: (لە زانستی زماندا، راستێرین شێوێ نووسین ئەوێ، کە بۆ دەربڕینی ھەر یەکانە یەکی دەنگیی، یەک تیپ بە کاربێت. « 3,90 » بەلام، باشتر شتیکی و باری دەنگی پیتەکان شتیکی دیکە یە. بۆیە، ھێندێ جار دەبینین، یەک پیت، دوو دەنگی ھە یە. ئەم خەسلە تەش پتر لە پیتە عەرەبییەکاندا دەردەکەوێ و لە پیتی لاتیندا ووندەبێ. ھەروەھا وەنەبێ، ئەم خەسلە تە تەنیا ھەر لە زمانی کوردییدا ھەبێ، بەلکوو لە گەلێ زمانەکانی دیکە ی گەلانی جیھاندا ھە یە.

بۆ ئەوێ باشتر، لە جیاوازی نێوان دەنگ و پیت بگەین، لێرەدا نمونە یەک دینینەوێ: ووشە ی ئینگلیزی « Fox » لە سێ پیت پێکھاتووە. بەلام، چوار دەنگی ھە یە. چونکە، « X » بە تەنیا دوو دەنگی ھەک « ک ، س » وەرەگرتی. لێرەدا دەبینین: ژمارە ی دەنگ و پیت جیاواز و دەنگ و فۆنیم، ھەک یەکن.

دەنگ لە زمانەکانی جیھاندا، بایەخیکی گەلێ زۆری پێ دەدرێ. چونکە، (دەنگ بەردی بناغە ی ھەموو زمانێک و ئەو دەنگانە ی ئیسمرۆ لە زمانی کوردییدا ھەن « رەسەن و ناپەسەن » بەروبووی تەطوری سەدان سالە، کە پێداویستی زمانە کەمان سەپاندوویەتی و لەقاندنی بەردی بناغە ی دیوار

یا خانوو باش نییه.) «60,70 - 61» بهلام، به مهرجی له گهل دهستووری زماندا بگونجی. نهک، ههرکه سی دهسی پینوس بگری، ماف به خوی بدا، به راست و به چه پدا، وهک ناشی کرپوه دهنگ، پیت و ووشه دهرفرتینی! نهوهی گومانی تیدا نییه، ههر پیتی دهنگیکی تاییه تیی خوی ههیه. له ههمان کاتیشدا، به گوتیهی جیگهی نهو پیته، له سترکتووری ووشه یهکی دیاریکراودا، دهنگه کهی دهگوری. واته: پیته جیاوازهکان، کار له دهنگی یهکدی دهکن. «زوبیچی» دهنگهکانی زمانی کوردیی به سی دهنگ دادهنی. بهلام، دهلی: (به لای منهوه دهبی نهو دهنگانهش «واته: دهنگی ط، ط» بهتیرینه ناو دهنگهکانی کوردییهوه، بهم جوژه دهنگهکانی زمانی کوردیی ژمارهیان دهپیته سیودوو دهنگ) «63,70» بهلگهشی بز نهوه نهوهیه، گوايه نهو دوو دهنگه له دیالیکتی باکووردا ههیه. راسته، له دیالیکتی باکووردا، نهو دوو دهنگه ده بیسری، بهلام، نهو بزچوونه ههلهیه. چونکه:

یه کهم: نهو دهنگانه ته نیا له ناخافتندا دهرده کهون، وهک پیت، له نووسیندا بهکاری نایهن.

دووه: نهو دهنگانه دهنگیکی کوردیی رهسهن نین، بهلکوو له نهنجامی تیکه لاوی دانیشتوانی ناوچهکانی باکوور و گهلی عهرهب پهیدا بوون. سییه م: نهوان به پیتی لاتین دنوسن، نهو دوو پیته دهنگهکانیان به پیتی لاتین نانوسری و دهر ناگهون.

نینجا، با بزاین، جیاوازی له نیتوان «دهنگ» و «فونیم» دا ههیه، یانا؟ دهنگ - Phone (ههموو دهنگی ناگریتهوه، بهلکوو مه بهس نهو دهنگهیه، که له ناخافتندا به کاردینری، وهک که ره سه یهکی سه ره تای گفتوگوکردن، نیتر نهو دهنگه کونسونانت بی، یاخود بزوتین.) «73,99 - 74»

هیندی له زمانسان پییان وایه: (فونیم چه پکی دهنگی ناخافته.) هیندیکی دیکه لهو باوهره دان: (فونیم نهو دهنگهیه، که واتای ووشه دهگوری.) هیندیکی دیکهش دهلین: (فونیم، نهو دهنگهیه، که توانای بهخشینی واتایهکی تاییه تیی ههیه، له ناو چه پکی دهنگی تاییه تیی ناخافتندا.) «77,100»

(زاناگانی زمان، کۆنسۆنانتهکان و بزۆینهکان به فۆنیم دادهنن). «77,100» بۆ نمونه: هەر دوو ووشەی «شەن» و «شەم» دێننهوه. له پرواله تدا موسیقای دهنگهکانیان، له کاتی ناخافتندا وهک یهک وان بهلام، له راستیدا، جیاوازییهک له نێوان دهنگی «ن» و دهنگی «م» دا ههیه. دیاره، هەر له بهرئه وهشه، له پرووی واتاوه جیاوازییان ههیه. بۆیه دهبن، هەر دوو دهنگهکه، دهنگی «م» و دهنگی «ن»، هەر یهکه یان به فۆنیمیکى جیاواز داننن.

فۆنیم، چەن پرواله تێکی ههیه (جۆره ناوازیکی تاییه تیی له نێو چه پکتی یاخود له پرزه چه پکتی دهنگی ناخافتن له کاتی گوگردندا، واتایهکی تاییه تیشی له نێو ئه و چه پکه دهنگانه و به هۆیانه وه ههیه «78,100» هه موو ئه و دهنگانهش، پتبه پتی گۆرانکارییه میژوویی و کاره ساته نه ته وهی یه کان گۆراون. له سهر ده میتکدا هیندی دهنگ له زمانه کۆنهکانی گهلانی ئیراندا هه بوون، ئه ورۆ نین. به پتچه وانه شه وه هەر راسته. واته: له سهر ده میتکی دیاریکراودا، هیندی دهنگ نه بوون، که چی ئه ورۆ په یدا بوون، له دهنگه ره سه نه کۆنهکانیش، له م زمانانه دا پتر جینگه ی خویان گرتوه. بۆ نمون: (هەر نوو سراوێکی په هلهوی یا ئافیتستایی که تا ئیسته زانایان خویندوویانه ته وه دهنگی «ص، ع، ق» یان تیدا نییه «گەر وای داننن، که ته له فووزی راستی دهنگهکانی په هلهوی و ئافیتستاییمان به دهسته وهیه» بهلام، ئیسته ووشه ی کوردیی که به «ق» دهست پتده کرتن یا «ق» یان تیدایه، ههچ که متر نین له وانه ی به دهنگیتکی ره سه نی کوردیی ده سپتده کرتن و ههروه ها «ع» یش که م نییه، که چی بیتجگه له چەن ووشه یه کمان دهس ناکه وێ که به «ژ» ده سپتسکا و ئه گهر چی ئه م دهنگه له دهنگه ره سه نه کانه، له په هلهوی و ئافیتستاییشدا هەر که م بووه، «59,70»

ههروه ها، (زمانی ئافیتسایی که یه کتیکه له سهر چاوهکانی زمانی کوردیی دهنگی «ل» ی نه بووه، دهنگیتکی هه بووه له دوو دهنگی «ت، ه» پتکهاتوه که ئیسته هه ندی کهس وه کوو «ث» ی عه ره بیی یا Th ئینگلیزی ده یخوئنتیته وه و به عزیکیش «ته» ته له فوزه کهن، وه کوو ووشه ی «په رتهوه» که ناوی یه کتیک له خیتلاتی ئه شکانیی بووه، گهلن

کەس بە « پەرئو» ی دادەنێن و بە عەرەبیی « فرئی » یه، هەر وهه له
زمانی ئافیساییدا دهنگی « ذ » و دهنگیکی تیکه لای « خ، ث »
هه بووه، ئیسته لهو زمانانهدا که ئافیسایی کاری تیکردوون نهو دهنگانه
نه ماوون. (58,70 - 59)

له کۆتایی ئەم باسه‌دا، ده‌لێم: بۆ ئەوه‌ی، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی کورد
ببۆژیته‌وه، بۆ ئەوه‌ی، له هه‌موو پرۆه‌کانی ژبانی نه‌ته‌وه‌یی یه‌وه
پیشکەوی، بۆ ئەوه‌ی، له ده‌س داگیرکردن و چه‌وساندنه‌وه‌ پرگاریبی، بۆ
ئەوه‌ی، ئاسۆی بیرکردنه‌وه‌ی فراوانیی و گه‌شه‌بکا، بۆ ئەوه‌ی، هه‌موو
پۆله‌کانی کورد، به ته‌واوی له یه‌کدی بگه‌ن، ده‌بی بایه‌خیکی ته‌واو به
زمانه‌که‌مان ده‌ین.

د. « سمایل پیشیکچی »، قسه‌کردن به کوردیی، خوتندن و نووسین به
کوردیی، به یه‌کێ له مه‌رجه سه‌ره‌کییه‌کان داده‌نی و ده‌لی: (پتویسته،
هه‌موو ده‌ولتی بدری، یه‌ک شتیه‌ زمانی یه‌کگرتوی نووسینی کوردیی
بسه‌پێندری. ئەویش، به‌وه‌ی ئەلفوبییه‌کی هاویشه‌ به‌کاربێتری. بۆ نمونه:
له‌وانه‌یه، به‌کاره‌یتانی ئەلفوبیی لاتین، یه‌کێ لهو هۆ گه‌رنه‌گانه‌بی، نه‌و
سنووره‌ رامیارییانه‌ی ئیمپریالیزم و هاوکاره‌کانی له‌ ناوچه‌که‌دا کیشاویانه،
بیسه‌زێتی. (315,10) چونکه، به‌هۆی ئەو هه‌موو گه‌رفته‌ مه‌زنانه‌ی،
زمانی کوردیی هه‌یه‌تی، به‌هۆی ئەو هه‌موو دیالیکت و به‌شه‌دیالیکتانه‌ی
په‌یدا بوون، به‌هۆی ئەو باره‌ نه‌ته‌وه‌یی و رامیارییانه‌ی، نه‌ته‌وه‌ی کوردی
تیییدا ده‌ی، زمانه‌که‌مان لیکداپراوه‌ و لیکچه‌پراوه، هه‌ر به‌شه‌ی به
دیالیکتی قسه‌ده‌کا و به‌ ئەلفوبییه‌کی جیاواز ده‌نووسی. بۆیه،
(پسپۆره‌کانی زمان له‌و باوه‌ره‌دان، ئەلفوبیی لاتین بۆ زمانی کوردیی، پتر
گونجاو تره‌. (316,10)

کاتی خوتندکاریکی کورد، پتی له‌ وولاتیکی ئەوروپایی ده‌که‌وی و
ده‌خوتنی، ئەو کاته‌ له‌ باری و بایه‌خی زمانه‌که‌ی خۆی بۆ ده‌رده‌که‌وی.
چونکه، ئەو پیتانه‌ی له‌ زمانه‌ ئەوروپایی یه‌کاندا هه‌ن، نزیکه‌ی هه‌ر
هه‌موویان، له‌ زمانی کوردیی‌شدا هه‌ن، به‌لام، کاتی تووڕستی یا
خوتندکاریکی « تورک، فارس، عه‌ره‌ب، ئەمیریکی لاتین، ئەفریکا »،

رټيان له وولاته نه وروپايي يانه ده كه وي، نه و كاته هه ست به سه ختیی
گوتنی نه و پستانه ده كمن، چونكه هیندی له و پستانه یان نییه. له بهر نه وه
ناتوان، وهك پټویست ووشه كان به شتوه یه کی راست ده برن.

بۆ نمونه: له زمانی وروسیدا، هه موو پیته کوردییه ره سه نه کانی وهك: « ژ،
ف، گ، چ، پ، و ...) هه ن. به بیره ده لټین « پیغه – Puvo ». ویندکاره
عه رب، نه میتریکای لاتین و هیندی له خویندکاره نه فریکایی یه كان،
له بهر نه وه ی هه ر دوو پیستی « پ و ف » یان نییه، ده یانگوت: « بیغه »
و و سه كانیش لټیان تیده گه یشتن، چییان ده وی، به لام هه ر به گالته پټکردن
و پټکه نینه وه، ده یانگوت: (بیغه مان نییه، پیغه مان هه یه!)

4/ زمانی ستاندارد :

ئیمه نهك هه ر نه لفویټیه کی یه كگرتوومان نییه، به لكوو، تا ئیستازمانیکی
ویژه یی یه كگرتووی نووسین و خویندنه وه شمان نییه. چونكه، زمانی کوردیی
له چهن دیالیکت و خواردیالیکتیکی جیاواز پټکهاتوه. هه ر دیالیکتهش،
به جوړه پیستیکی تاییه تی ده نووسری. هیندی جیاوازی دیکهش، له نیوان
ریزمانی هیندی له دیالیکته كاندا هه یه. له بهر نه وه، گه ر بیر له زمانیکی
ستاندارد بکه ینه وه، پټشه کیی ده بی، هه لټیکی زۆر بده ین، نه لفویټی
کوردیی یه كخه ین. هه ر چهنده، نه و کوردانه ی به به شه دیالیکتی کرمانجیی
خوارو ده دوین و به پیستی عه ره بیی ده نووسن، تا راده یهك، زمانیکی
نیمچه ستانداردیان بۆ خویان هه لټیاردوه و چه سپیوه. نه و زمانهش، پتر
خوی له لقه دیالیکته کانی ناوچه ی « سوله یمانی – موکریی » دا ده نوټی.
به لام، نه و کوردانه ی به به شه دیالیکتی کرمانجیی ژووروو ده په یقن،
هیندیکیان به پیستی لاتین و هیندیکی دیکه شیان به پیستی عه ره بیی
ده نووسن، تا ئیسته، له نیو خویاندا، له سه ر شتوه زمانیکی تاییه تی
رټیک نه كه وتوون و به ته وایی ره گی دا نه کوتاوه.

شتیکی گرنگی دیکهش هه یه، لټره دا پټویسته، له سه ری راوه ستین.
نه ویش نه وه یه، بۆ نه وه ی زمانه كه مان ئاسانه کین، ده بی، له نیوان دوو
ووشه ی وهك یه كدا، ووشه ئاسانه کیهان هه لټیترین و به کاریبټنین. له گه ل
نه وه شدا، له زمانی کوردیدا، هیندی ووشه هه ن، شتوه و ناوه رټکیان

به‌گویره‌ی ناوچه و دیالیکت ده‌گوژی. له‌به‌رئه‌وه ناتوانین، بلیتین، کامیان راسترن. به‌لکوو، له‌هەر ناوچه‌یه‌ک و به‌هەر دیالیکتی، شیوه‌یه‌کی تاییه‌تیی به‌کاردیتن. به‌لام، له‌زمانی ستانداردا ده‌بی، هه‌ره‌راسته‌که‌یان بو نووسین ده‌سنیشان‌نکړی، نه‌وی دیکه‌شیان، گه‌ر له‌کاتی ئاخافتندا بگوترئ، هیچ جوړه‌زیانئ به‌زمانه‌که‌مان ناگه‌یه‌نئ. نه‌گینا گه‌ر وا نه‌بی، زمانیتکی تیکه‌لاوی درشتی روخسار دزیو دروسده‌بی، هه‌ر کوردی به‌ناره‌زووی خوی و له‌شوتنی خویه‌وه، ووشه‌ی نادروست له‌دیالیکته‌که‌ی خویه‌وه هه‌لدینجی و به‌کاردیتن.

زۆریه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی جیهان، به‌هۆی په‌رتووکیتکی ئایینی، یا شاکاریتکی ویژه‌یی یه‌وه، زمانی ستانداردیان دامه‌زراندوه. به‌لام، تا ئیسته له‌نیو نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌گشتیی، کوردی رۆژه‌لات و باشووری کوردستان به‌تاییه‌تیی، نووسه‌رتکی مه‌زنی وای تیدا هه‌ل نه‌که‌وتوه، تا بتوانئ، به‌هره‌میکی ویژه‌یی به‌رز و به‌نرخ بنووسی، به‌مه‌رجی شیوازی نووسینه‌که‌ی هینده شیرین، په‌وان، ئاسان و به‌تاووتینبی، شیوه‌زمانیتکی یه‌کگرتوی نووسین، چ له‌کرمانجی ژووورو و چ له‌کرمانجی خواروودا دروسکا. بۆیه، نه‌و دوو به‌شه‌دیالیکته‌شم له‌یه‌کدی جیاکرده‌وه، چونکه، شیوه‌ی نووسین و پتوووسی هه‌ر دووکیان جیاوازی هه‌یه.

هه‌ر چه‌نده، نووسه‌ر و هۆنه‌ری گه‌وره‌ی کورد «نه‌حه‌دی خانیی»، شاکاره به‌رزه‌که‌ی خۆی «مهم و زین»، له‌سالی «1695/1694 ز» دا نووسیوه، له‌نیو‌که‌لانی جیهاندا، به‌«رۆمیۆ و جولیت» ی کوردیی ناسراوه. به‌لام، له‌به‌رئه‌وه‌ی، کورد خاوه‌نی ده‌وله‌تیکتی تاییه‌تیی نه‌ته‌وه‌یی خۆی نه‌بووه، کوردستان له‌بنده‌سی هه‌ر دوو ئیمپراتۆریا گه‌وره‌داگیرکه‌ره‌که‌ی «عوسمانیی و سه‌فه‌ویی» دا بووه، جگه‌له‌وه‌ی، «مهم و زین» به‌کوردیه‌کی په‌تیی و په‌وان نه‌نووسراوه، تا نه‌و شیوه‌زمانه‌ی نه‌و پتیی نووسیوه، بتوانئ، نه‌و رۆله‌مه‌زنه له‌زمانی یه‌کگرتوی نووسینی کوردیدا ببینئ. وه‌ک «هه‌ژار» ده‌لت: (مهم و زینی خانئ، په‌په‌تی له‌عه‌ره‌بیی په‌ق و فارسیی گران، نه‌مه‌ش نابئ، له‌خانیی بگرین. چونکه، نه‌و ده‌مه‌ی نه‌و پتیی ژیاوه، ناوا باوه‌بوو. هونه‌رمه‌ندیی هه‌ر که‌س به‌وه‌دا ده‌رکه‌وتوه، که

زۆر ووشەى رەقى عەرەبىيى و فارسىيى بەكار بىتتى. (1، 1، س) ئەو ە لە كاتىكدا، لە مېژووى گەلانى جىهاندا، چەندىن غوونەى زەقى لەو بابەتە دەبىن، تەنبا ھۆنەرىكى مەزن يا نووسەرىكى لىھاتوو، بە نووسىنەكانى توانىوتتى، زمانىكى ستانداردى يەكگرتوى نەتەوھىيى، بۆ نەتەوھىيى دامەزرىتتى. بۆ غوونە: «عەرەب» ەكان بە ھۆى ھۆنراوھەكانى سەردەمى نەزانىن و پاشتريش بە ھۆى قورئانەو، زمانىكى ستانداردىان بۆ خويان دامەزران. فارسەكان بە ھۆى ھۆنراوھەكانى «حافىزى شىرازىي» و پەخشانە بەرزەكانى «سەعدىي» ەو، زمانى يەكگرتوى نووسىنيان دروسکرد. نووسەرىكى گەورەى بە ناوبانگى وەك «ئەبول قاسمى فىردۆسىي»، لە دەوروبەرى «935-1020 ز. دا، واتە: پتەر لە ھەزار و نەوھەندە سال لەمەوبەر، شاكارە بە نرخەكەى «شانامە» نووسىو، كارىكى گەلى گەورەى لە زمان، وىژە و مېژووى فارسەكان كرد. «115، 125»

«دانتى» ھونەرمەند، لە سەدەى چوادەيەمدا ژباو. يەكنى لەو نووسەرە بلىمەتانەى «ئىتالىا» بوو، بە ھۆى كۆمەلى بەرھەمى وىژەيى خۆيەو توانى، كارىكى يەكجار گەورە، لە زمانى يەكگرتوو و ھەستى نەتەوھىيى، پۆلەكانى نەتەوھىيى «ئىتالىا» بكا. ئەو بەرھەمانە، ئاگرىكى واى لە دل و دەروونى، پۆلەكانى ئىتالىادا كردو، بە شىوھەكى وا پالتيان بە كۆمەلانى خەللكوھە نا، ھەموو شتىكيان لە پىناوى نىشتمانەكەياندا، بەخت دەكرد، تەنبا بۆ ئەوھى ئازادىيى و سەرەخۆيى بەدىبىتن. ھىتندى لە گرنگترىن بەرھەمەكانى: كۆمەلى ھۆنراو، پەخشانى «ژبانى نوئى» و «كۆمىدىيائى يەزدانى» بوو. (ئەدەبىياتى «دانتى» چ لە پرووى شىوھە و چ لە پرووى ناوھەزەكوھە، لە شاكارى «كۆمىدىيا» دا - كە دوای خۆى بە «كۆمىدىيائى يەزدانى» ناوبرا - گەيشتە لووتكە. ئەم بەرھەمە بە نرخەى، بە گەوھەرى درەوشەدارى ھەموو دىيالىكتە ئىتالىايى يەكان و پەندى مىللى و ئامۆزگارىيە بە نرخ و غوونەى مېژووى پازاندەو. (91، 96»

جگە لەوھى، («كۆمىدىيائى يەزدانى» يەككىشە لەو چىرۆكانەى ناوھەزەكىيى قوولتى نىشتمانىي ھەيە و بە ئاشكرا، تەعبىر لە بوونى نەتەوھىيى گەلى ئىتالىا دەكا. نووسەرى «كۆمىدىيا» خەو بە يەككىتىي

ئیتالیا و نه هیشتنی شهر و ناکۆکیی ناوخۆیی یهوه ده‌بینی و ده‌یه‌وی،
 ده‌سه‌لاتی دنیایی له ده‌س پاپاکان وهرگرته‌وه. «99،91» به کورتیی :
 «کۆمیدیای یه‌زدانی» وه‌ک ئاوینه‌یه‌ک وابوو، (ههر چی زانست و ئاوات و
 هه‌ستی سه‌رده‌مه‌که‌ی هه‌بوون، تیتیدا په‌نگیانه‌دایه‌وه. «101،91»
 پاشان، ئه‌وه بوو، له سه‌ده‌ی یازده‌دا «دانسی» توانی، به هۆی به‌ره‌می
 «کۆمیدیای یه‌زدانی» یه‌وه، (بنکه‌یه‌کی پته‌وی زمانی ئه‌ده‌بیی یه‌ک‌گرتوی
 ئیتالیا) پتیکبتی. «96،91»

گوتمان: «ئه‌حمه‌دی خانیی»، پتیش سنی سه‌ده له‌مه‌وه‌هر، «مهم و زین» ی
 نووسیوه. له به‌ره‌مه نایابه‌که‌یدا، له زۆریه‌ی ده‌رده‌کانی کۆمه‌لگه‌ی کورد
 دواوه. دژی «ناکۆکیی، دووبه‌ره‌کیی و ناپاکیی» وه‌ستاوه و گوتویه‌تی :
 هینه‌ده‌ی که به‌ جه‌رگ و دووره‌ترسن
 که‌س بۆ که‌سی نابێ چاوده‌به‌ری
 لهم سه‌ر په‌قییه و ده‌ماری زلیان
 ههر خۆیه‌تی زلکه‌وه و ده‌ش و بۆر
 کوردیش که‌ بپایه‌یه‌که‌ل و ده‌ست
 په‌یداده‌بوو باو و گه‌وره‌یی و ژین
 جیاوازه‌بوو گه‌تی پاک و ناپاک
 «14-13،1»

«خانیی»، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو که‌موکۆرییه‌شدا دیوتی، هیشتا باوه‌ری له‌ق
 نه‌بووه. پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کوردی هانداوه، یه‌که‌گرن، پتیکه‌وه برابن،
 خه‌باتکه‌ن، له ژێر سایه‌ی فه‌رمانی تاقه سه‌رکه‌رده‌یه‌کی کورددا کۆینه‌وه،
 ده‌وله‌تییکی کوردیی دامه‌زریتن، بۆیه فه‌رمویه‌تی :

بۆ مه‌ش که‌ هه‌بایه‌ پادشایی خوا
 په‌یداده‌بوو پتیز و گه‌وره‌یی و ناو
 ئیمه‌ی له‌ که‌ساسیی ده‌رده‌هیتنا
 ترکان نه‌ده‌بوون به‌ سه‌ر مه‌دا زال
 چۆن بۆ عه‌جه‌مان ده‌بوینه ژێرده‌ست
 تانجیکی پت بیه‌خشیایی
 په‌نگ و کری مه‌ش ده‌هاته به‌ر چاو
 بیستانی هیوای وه‌به‌رده‌هیتنا
 بۆ کوند نه‌ده‌بوینه لانه و مال
 ژێرده‌ستی شتی وه‌ها نه‌وی و په‌ست
 «13-12،1»

ته نانهت، لهو سهرده مه شدا، بیری له وه کردۆ ته وه، به کوردیی بنووسی، تا له لایه که وه، به خه لکی سه ملینتی، کورد زمانیکی تاییه تیی خۆی هیه، ده توانی، پیتی بنووسی. له لایه کی دیکه شه وه، هه ولیدا وه، زمانیکی یه کگرتوو بۆ کورد ڕیکخا، بۆیه گوتوو یه تی :

بێگانه نه لێن که کورد نه زانن بیتی نووسهر و هونهر و زمان «14,1» به لām، له گه ل هه موو نه وانه شدا، هه وله کانی سه ری نه گرت. ههر نه شیتوانی، ئامانجه کانی به دیبیتنی. چونکه، وهک که له نووسه رانی نه ته وه کانی جیهان، گویتی لێ نه گیرا وه. ده سه لاتییکی کوردیی نه بو وه، تا پشگیری داوا په واکانی بکا.

ههروه ها، نووسه ری به ناویانگی ئیسپانیی « سیر فانتس »، کارتیکی یه کجار که وهری، له زمانی یه کگرتوو « ئیسپانیی » کرد. به شتیه یه کی وا، (به نووسینه کانی بنچینه و بناغه ی بۆ زمانی یه کگرتوو ئیسپانی دارشت) «175,91».

ئینگلیزه کانیش به هۆی هۆنرا وه کانی « جۆسه ر » و « شکسپیر » وه توانییان، زمانی ستانداردی خۆیان که لاله کهن. ڕووسه کانیش له سه ده ی پازده دا، به هۆی نووسه ر و هۆنهره کانیا نه وه، ئهم زمانه یه کگرتوو وه نه ورۆیان لا په خسا.

بهو شتیه ده بینن، ڕۆله کانی نه ته وه ی کورد، له م بواره گرنه گی ژیا نی نه ته وه ییدا، له بواری زمان و وێژه ی کوردیدا، تا ئیسته، هیه چیان پێ نه کرا وه. له وه ده چت، کورد له به ره به یانی میژوو وه، ههر هه ولیدا وه، ههر خه باتیکردوو، که چی له هه موو بواره کاند، به ده سی به تال گه را وه ته وه و هیه چی دهس نه که و ته وه. وا دیاره، ئیمه ی کورد له کۆندا، هاوچه رخی سه رده میکی تاییه تیی میژووی بووین، له چاو نه ته وه کانی دیکه ی، سه ر ڕووی زه ویدا دوا که و توو بووین، هیشتا پرشنگی خۆری شارستانی تی له گوردستان، به ته وایی هه ل نه ها تبوو. به لکوو به پێچه وانه وه، ڕۆژه ڕۆژیش، ههنگاوی به ره و ئا و بوون نا وه. بۆیه، تا کوو ئیسه ش، ئاوات به به ره به یانی ده خوا زین، ڕۆژی سه رده میکی زێڕینی نوێ، بۆ کورد تیدا هه لبتی.

هەر چه‌نده، زمانیکی یه‌ک‌گرتووی کوردیی نووسینمان نییه، به‌لام، تا
 راده‌یه‌کی زۆر، زمانی یه‌ک‌گرتووی کوردیی نووسین، له‌به‌شیککی گه‌وره‌ی
 هەر دوو پارچه‌که‌ی رۆژه‌ه‌لات و باشووری کوردستان، له‌میژه‌ به
 به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خواروو - لقه‌دیالیکتی «سوله‌یانیی - موکریی»
 چه‌سپیوه. که‌چی، هیتندی له‌نووسه‌ران، هەر به‌و لقه‌دیالیکته‌ده‌نووسن، که
 له‌سنووری ناوچه‌ی ژبانی خۆیاندا به‌کاریدیتن، وه‌ک له‌و پیتشه‌کییه‌ی
 «مسته‌فا نهریمان» بۆ هۆنراوه‌کانی «خه‌لیل منه‌هر» ی نووسیوه، به
 ناشکرا ده‌رده‌که‌وی. جا گهر، هەر نووسه‌ری به‌و شتیه‌ زمانه‌ی قسه‌ی پت
 ده‌کا، بنووسی، ده‌بت، چ جوژه‌ گه‌ره‌لاوژتیه‌کی زمانه‌وانیی، مالتویرانییه‌کی
 نه‌ته‌وه‌یی و پاشاگه‌ردانییه‌کی سه‌یری لی ده‌رچی؟! کاریش به‌و شتیه‌یه
 به‌روا، هەرگیز زمانیکی یه‌ک‌گرتووی تۆکه‌ و سفتوسۆلی نووسین، له‌نیو
 کورددا سه‌ره‌هل نادا!

له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ناتوانین، نکولی له‌وه‌ بکه‌ین، به‌ شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام،
 نووسه‌ر و شاره‌زاگانان هه‌ولیانداوه‌ و هه‌ولیش ده‌دن، به‌ردی بنچینه‌ی
 زمانیکی ستاندارد دانیتن. به‌لام، هه‌موو نه‌و هه‌ولانه، تا ئێسه‌ سه‌ریان
 نه‌گرتووه. (هەر چی مه‌سه‌له‌ی زمانه‌ یه‌ک‌گرتووه‌ نه‌ده‌بییه‌که‌شه، نه‌وا ده‌بت،
 بزاین، که‌ هەر چه‌نده، ئه‌م ناته‌واوییه‌ وه‌ک که‌لینیک له‌سه‌ده‌ی
 رابوردووه‌ هه‌ستی پتکراوه، به‌لام، هه‌تا ئێسته‌ بایه‌خیککی زانستانه‌ به
 دروسکردنی نه‌دراوه. له‌سالی 1934دا کۆنگره‌یه‌کی کوردناسه‌کانی
 یه‌کییتی سوڤیه‌ت به‌ریاریدا، شتیه‌ی کرمانجیی ژوو‌روو بکاته‌ شتیه‌ی
 ره‌سمیی بۆ هه‌موو کورد. نه‌وه‌ش بو له‌نه‌یلوولی سالی 1959دا کۆنگره‌ی
 مامۆستایانی کوردی عێراق له‌شه‌قلاوه‌ به‌ریاریدا، نه‌و شتیه‌یه‌ی که‌ به‌ «
 سوڤانیی» ناسراوه، بکا به‌ شتیه‌ی ره‌سمیی و بنچینه‌ی زمانی
 یه‌ک‌گرتووی کوردیی دوا‌رۆژ. (81، 24)

ده‌بت، نه‌وه‌ش بلتین: به‌ریاردان به‌ده‌س کورد خۆیه‌تی، به‌لام،
 جێبه‌جێکردنه‌که‌ی به‌ده‌س خۆی نییه. گهر به‌ریاردان و جێبه‌جێکردن، هەر
 دووکیان له‌ده‌سه‌لاتی کورد خۆیدا بووايه، نه‌و کاته‌ باسیتکی دیکه‌ بوو.
 ئاره‌زوو و به‌ریاردانی کورد، له‌دۆلیکی قوولی ته‌نگی وشک دایه‌ و

جێبه جێکردنه کەشی له دۆلیکی دیکه خزنراوه. بۆیه، ههموو ئهو بڕیارانه، رووناکییان نهیبینی و ههر به کۆریه یی جوانه مه رگبوان. چونکه، زمانی یه کگرتوی نووسین، پێوه ندییه کی توندوتۆلی، به « نازادی نه ته وه، باری رامیاری وولات و دهسلاتی دهولت » وه ههیه. ههر کاتی، ئهو شتانه به دهس کورد خۆیه وه بوو، ئهوا دهتوانین، بڵێین، بڕیاره کانی شمان به زووی جێبه جێه کړین، ههموو ئامانجه کافان به دیدیترین، زمانه که شمان پێشده کهوی و زمانی ستانداردی کوردیش، گهر له سه رتاسه ری کوردستاندا سه رهه ل نه دا، ئهوا لهو به شه ئازاده ی کوردستاندا دروسده یی.

ئهم باره ناله باره ی زمانی ستاندارد، کاریکی گه لی خرابی، له زمانه که مان کردوه. ههر نووسه ری، به ئاره زووی خۆی ده نووسی، نووسینه کان له هیچ روویه که وه، له یه کدی ناچن. له سه ر هیچ جوړه ده ستوورێکی زمان نارۆن. ئه مه ش به وه پاسا و ده دن و ده لێن: له به رئه وه ی زمانێکی ستاندارمان نییه. بۆیه، ئهو ده ستووری نووسینه پێره وه که ن، که خۆیان با وه ریان پیتی ههیه. جارێ ئه مه وایه، له وه ش ده چی، تا ئاسۆیه کی دووریش نه توانین، یا ئهو توانا و ده سلاته مان نه یی، خۆمان له دهس ئهو گرفته که وره یه پزگاره کین و ئهو زمانه یه کگرتوه پتیکبتین.

له وانه یه، هیندی نووسه ر و شاره زای زمانی کوردیی، وا بیرکه نه وه، چونکه، ئهو کوردانه ی به به شه دیالیکتی کورمانجیی ژووروو ده په یفن و ده نووسن، زۆریه ی کورد پتیکدیتن، له به رئه وه ده یی، ئهو شیه زمانه وه رگرین و وه ک زمانی ستاندارد بیچه سپینن. به لام، مه رج نییه، ئهم بۆچونه بنچینه یه کی زانستانه ی هه یی. چونکه، زمانی ستاندار، به پیتی که م و زۆری ئهو به شه ی نه ته وه قسه ی پێ ده کا، بڕیار نادرێ. به لکوو، هیندی فاکته ری دیاریکراوی وه ک: باری « نه ته وه یی، رامیاری و ئابووری »، ئهو جوړه کیشانه چاره سه رده که ن. جگه له وه ی، چهن نمونه یه کیشمان له میژوودا پتیش چاوده که وی، به ته وایی به پتیه وانه ی ئهم یاسا دیمۆکراسیه وه یه. زمانی که مینه ی نه ته وه یه ک، له به ر پارایی، په وانیی و ده وله مه ندیی، خۆی به سه ر، زمانی زۆریه ی ناوچه کانی دیکه ی وولاته که دا سه پاندوه. بۆ نمونه: ئهو شیه زمانه عه ره بییه ی هۆزی « قوره یش »، له نیوه دوورگه ی عه ره بدا،

قسه یانپیده کرد، به هۆی قورئانه وه بوو به زمانی یه کگرتوی وێژهیی هه موو
 عه ره ب. چونکه، پێغه مبه ره که له خۆیان بوو، هه ره به و شێوه زمانه ش
 ده په یقی و قورئانه که شیان هه ره به و شێوه زمانه نووسییه وه. دیاره، گه ره
 زه ده شتیش بمایه و ئایینه که ی به هه موو کونوقوژبنیکی کوردستاندا
 بلا و بووایه ته وه، ئایینی ئیسلام له کوردستاندا، جیتی پێ له ق نه کردایه،
 هه لبه ته ئه ویش، « ئافیتستا » که ی خۆی، هه ره به و شێوه زمانه نه ته وه یی یه
 ده نووسییه وه، که ئاخافتنی پێ ده کرد. ئه و کاته، هه ره ئه و شێوه زمانه ی
 زه ده شت و ئافیتستاش جێگیر ده بوو، ئه ورۆ وه ک زمانیکی ستانداردی
 لێ ده هات. له و باره یه شه وه، هیچ جۆره گرفتیکمان نه ده بوو. به لām ئه وه بوو،
 زمانی عه ره بیی له رتی قورئانه وه پێشکه وت، زمانی کوردیش، به هۆی
 له نێرچوونی ئافیتستا و ئاینه که یه وه، تووشی ئه م هه موو گرفته ی ئه ورۆ بوو.
 ده رباره ی رێنوس و نووسین به کوردیی، به لقه دیالیکتی « سوله یانیی یا
 موکریانیی »، ئه وه یان زیاتر بۆ نووسه ره کان ده گه رێته وه. واته: هه ره
 نووسه ری بۆ خۆی ئازاده، کام شێوه ی رێنوس و به ش یا لقه دیالیکت له
 نووسیندا به کار دێنێ. به لām، باشتروایه، یه ک شێوه ی یه کگرتوو، له
 نووسینی کوردیدا پێره وه که ی، تا سه ره تای زمانیکی یه کگرتوی نووسین و
 رێنوسیکی یه کگرتوی کوردیی دامه زرێنین. یا گه ره، به هه ره دوو شێوه
 جیا وازه که ش نووسیمان، ئه وا پێویسته، هه ره دوو شێوه که له نووسیندا
 تێکه لاو نه که ی. بۆ نمونه: له لقه دیالیکتی « سوله یانیی » دا، پتر
 پێشگری « ئه » و پاشگری « تر » له نووسیندا به کار دێنێ. به لām، له
 لقه دیالیکتی « موکریانیی » دا، له بری ئه وه، « ده » و « دی یا دیکه »
 به کار دێنێ. بۆ پێشگر، له لقه دیالیکتی « سوله یانیی » دا، وه ک (ئه رۆم،
 ئه خۆم، ئه کرم... تاد). له « موکریانیی » دا ده بی به (ده رۆم، ده خۆم، ده کرم
 ... تاد). هه روه ها، بۆ پاشگری له یه که مدا، وه ک (یه کێکی تر، جارێکی
 تر، کاتیکی تر... تاد). له دووه میشدا ده لێن: (یه کێکی دی، جارێکی
 دی، کاتیکی دی یا کاتیکی دیکه ... تاد).

هه روه ها، هێندێ ووشه ی دیکه ی وه ک « تیا » و « پیا » « خۆی »... تاد
 هه ن، له لقه دیالیکتی سوله یانیدا، هه ره وه ک خۆی ده مینێته وه. به لām، له

لقه‌دیالیکتی موکریدا، به « تیدا » و « پیدا » و « خویدا » ده‌نووسری. جگه له‌وهی، له بری « له » ی سوله‌یانیی، « ده » به‌کار دیتن. وه‌ک له‌گه‌ل ده‌بی به ده‌گه‌ل. دیاره، به‌پیتی نه‌و دوو لقه‌دیالیکته جی‌اوازه‌ی زمانی کوردیی بی، هه‌ر دووکیان راستن. به‌لام نابتی، له یه‌ک نووسیندا، جاری شتیوه‌ی سوله‌یانیی و جاریکی دیکه‌ش شتیوه‌ی موکریانیی به‌کاریتین. لیره‌دا، چهن رسته‌یه‌ک به نمونه دیتینه‌وه :

لقه‌دیالیکتی سوله‌یانیی :

1. له‌م رۆژه ره‌ش‌ی نه‌ته‌وه‌که‌مانی « پیا » تپیه‌رئه‌بی.
2. به‌غا نزیکه‌ی یه‌ک میلیۆن کوردی تیا‌یه.
3. له جیتی خو‌یا نه‌بوو.

لقه‌دیالیکتی موکریانیی :

1. له‌م رۆژه ره‌ش‌ی نه‌ته‌وه‌که‌مانی « پیدا » تپیه‌رئه‌بی.
2. به‌غدا نزیکه‌ی یه‌ک میلیۆن کوردی تیدا‌یه.
3. له جیتی خو‌یدا نه‌بوو.

جا، نه‌ز پیموا‌یه، باشت‌ر و جوانتر وایه، هیچ نووسه‌ری له نووسینه‌کانیدا، نه‌و دوو لقه‌دیالیکته تیکه‌لاو نه‌کا. جاری به « نه » و جاری به « ده » ده‌سپیبکا، یا جاری به « تر » و جاریکی دیکه‌ش به « دی » کوتایی پی بیتن. به‌لام، بۆ نه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان ئاسانه‌کین، ده‌توانین، به شتیوه‌یه‌کی دیکه، هه‌ر دوو لقه‌دیالیکته تیکه‌لکه‌ین، کام ووشه له کام لقدا ئاسانی، نه‌ویان به‌کاریتین. یا کام ووشه، له کام لقدا، به ئاسایی کوردتده‌کرتته‌وه، نه‌ویان بنووسین.

له هه‌موو زمانیکدا، هیتندی ووشه‌ی لیکدراو ههن، له دوو ووشه یا پتر پتیکه‌اتوون. بۆ نه‌وه‌ی له سه‌ر زمان ئاسانین، یه‌کتی له‌و پیتانه، یا پتر له پیتن، له پسته‌کانی یه‌کتی له ووشه‌کان ده‌ق‌رتینری. ئیدی، نه له ئاخافتن و نه له نووسیندا به‌کار دیتنری. دیاره، زمانی کوردییش، وه‌ک هه‌موو زمانه‌کانی دیکه‌ی گه‌لانی جیهان، بۆ ووشه داتاشین و لیکدانی ووشه‌کان، خه‌سه‌له‌تی تایبه‌تی خۆی هه‌یه و له‌م ده‌رکه‌وته‌یه به‌ده‌ر نییه. وا لیره‌دا، له‌و باره‌یه‌وه هیتندی نمونه دیتینه‌وه. (کاک برا - کابرا. گا ئاسن - گاسن. باوک

پیر - باپیر. جوان میترد - جوامیتیر. ږهه‌ند دز - ږه‌واندز. نه‌مرد - نه‌مر.
 کاک نه‌بی - کانه‌بی. خودا - خوا. مه‌به‌ست - مه‌به‌س. بار ناش - باراش.
 مام وه‌ستا - مامو‌ستا. بان گردپن - باگردپن. مرو‌ف - مرو. خاوه‌ند -
 خاوه‌ن. به‌سته‌زمان - به‌سه‌زمان) «89، 63»

هه‌روه‌ها، «توفیق وه‌بی» یش، چن ووشه‌یه‌کی له‌و باره‌یه‌وه‌ بو
 هینا‌ینه‌ته‌وه. وه‌ک(بار - ناش - باراش. ده‌ږوم - نه‌ماله‌وه - ده‌ږومه
 ماله‌وه. بی - تابان - بیابان. به‌رد - نه - پښ - به‌رده‌پښ. کانی -
 ناسکان - کانیسکان.) «16، 17»

شتیکي ناشکرایه، کوردستان له‌ نیوان پینج ده‌ولت و به‌ سر چن
 نه‌ته‌وه‌یه‌کدا دابه‌شکراوه، تا نه‌وړوش هه‌ر به‌ داگیرکرای ماوه‌ته‌وه.
 زمانیکي یه‌کگرتوی ناخافتن و نووسینمان نییه. کورد له‌ هه‌ر به‌شتیکي
 نیشتمان‌که‌یدا ناچارکراوه، زمانی نه‌و گه‌له‌ سهرده‌ستانه‌ فیریت، پتیا
 بخوتیت و پتشیان بنووسیت. له‌به‌رته‌وه، شتیکي زور ناسایی یه، ږوله‌کانی
 نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌ هه‌ر ده‌وله‌تیکي داگیرکهری کوردستاندا، خویان له‌ ژیر
 کارتیکردنی زمان و ویره‌ی، نه‌و گه‌له‌ سهرده‌سانه‌دا بیینه‌وه.

له‌ باکووری کوردستان، کورد له‌ ژیر کارتیکردنی «نه‌لفویت، زمان، هونه‌ر،
 ویره» و هه‌موو شتیکي دیکه‌ی تورکه‌کان دان. له‌ ږوزه‌لاتی کوردستان،
 به‌ هه‌مان شیوه، له‌ ژیر کارتیکردنی نه‌ته‌وه‌ی فارس دان. له‌ باشوور و
 خوراوا، له‌ ژیر کارتیکردنی که‌لتووری عه‌ره‌ب دان. بویه، گه‌لت له‌
 نووسه‌رانی کورد ده‌بینن، کوردانه‌ بیر ناکه‌نه‌وه، به‌ره‌مه‌کانیان کوردانه
 دانه‌پژراوه. به‌لکو، له‌ ژیر کارتیکردنی یه‌کت له‌و زمانانه‌دا، بیر لښ
 کراوه‌ته‌وه و دا‌پژراوه. (دیاره، نه‌ده‌بی خومان نه‌وه‌ندی خزمه‌ت نه‌کراوه و
 په‌ره‌ی نه‌گرتوه، که‌ هه‌ستی فیربوونی ږووناکبیر و خوتنده‌وارانی کوردی
 عیراق پازی بکا. ناچارن له‌ ږیگه‌ی زمانی عه‌ره‌بییه‌وه‌ فیرن و زانستیان
 به‌ره‌و ژوور به‌رن، بیانه‌وئ یا نه‌پانه‌وئ، ده‌که‌ونه‌ ژیر ته‌نسیری زمانی
 عه‌ره‌بییه‌وه. بویه، کاتیک ده‌نووسن، رسته‌کان وه‌ک عه‌ره‌بیی داده‌ږژن. یا
 باشتیر بلتیم: به‌ عه‌ره‌بیی بیرده‌که‌نه‌وه و به‌ کوردی ده‌نووسن. رسته‌ی وا
 ده‌بینم، هه‌موو ووشه‌کانی کوردی ږه‌سه‌نن، که‌چی تیتی ناگه‌م. چونکه، له‌

سەر پێزمانی عەرەبیی داپێژراوه. ئەویش، زۆر لە پێزمانی کوردیی دووره. «29,122»

نووسەری کوردی وا هەن، گەر لە پروی پێنوس و داپێشتنەوه، بەرەمه‌کانیان هەلسەنگێتین، ئەوا دەبێ، سەرله‌نوێ هەموویان داپێژێنەوه. بە شێوه‌یه‌کی وێژەیی پێکۆپێک، لە سەر بنچینه‌یه‌کی زانستانه‌ی ده‌ستووری زمان بیاننوسینه‌وه. زۆریه‌ی نووسەرەکانی باشووری کوردستان، چونکه، لە بنده‌سی ده‌وله‌تی داگیرکەری عێراقدا پەروەردەبوون، هەر به‌ عەرەبیی خۆیندووینە، به‌ شێوازی عەرەبیی ده‌نوسن، داپێشتەکانیان به‌ ئاشکرا، شه‌قلی عەرەبیی پێوه‌ دیاره‌. لە پێنوس، داپشتن و ده‌ستووری زماندا، گه‌لێ لاوازن، به‌ شێوه‌یه‌ک، کارێکی زۆری له‌ ناوه‌ڕۆکی بەرهمه‌کانیشیان کردووه‌. لێره‌دا ده‌توانین، چەن نمونه‌یه‌ک، له‌ سەر نووسینی هێندێ له‌و نووسەرانه‌ بێنینه‌وه :

« عەبدوللا ناگرین » ده‌نوسێ: (... پێشیتلی په‌نجی سه‌رکه‌وتوانه‌ی ئەو هەموو تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی میلله‌تان له‌ تێکرای بواره‌کانی زانست و ئەده‌ب و پۆشنبیریدا ناکرێت). «7,94» راستروایه‌، به‌ کوردیی بنووسین: (په‌نجی سه‌رکه‌وتوانه‌ی، ئەو هەموو تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی میلله‌تان، له‌ تێکرای بواره‌کانی زانست و ئەده‌ب و پۆشنبیریدا، پێشیل ناکرێ).

« سۆران مه‌حووی » له‌ نووسیندا، زۆر درێژه‌ به‌ نووسینه‌کانی ده‌دا، ووشه‌ له‌یه‌که‌چوه‌ کوردیی و عەرەبییه‌کان دووباره‌ده‌که‌اته‌وه‌، وا ده‌زانێ، به‌و شێوه‌یه‌، نووسینه‌که‌ی به‌ پێژده‌بێ، یا ده‌توانێ، خۆینەر باشتەر تێگه‌یه‌نێ. لێره‌دا چەن نمونه‌یه‌ک دێنینه‌وه‌، بێ ئەوه‌ی ده‌سکاری پێنوسه‌که‌ی بکه‌ین: (شاره‌زا بوون و ئاشنا کردنی پۆشنبیرانی نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌ میرات و که‌له‌پووری ئەده‌بی تورکی و له‌و روانگه‌یه‌شه‌وه‌ سوود وەرگرتن له‌و که‌له‌پووره‌ و مسووتووریه‌کردنی له‌ وێژه‌ و ئەده‌بی کوردی دا و هه‌روه‌هاش به‌سته‌وه‌ی جه‌مسەری زۆری زانست و زانیاری یه‌کانی ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ به‌ نه‌ته‌وه‌کانی ژێر ده‌سته‌ی خۆیانەوه‌، که‌ ئەوانیش به‌ حوکمی نزیکییان، له‌ وولاتانی ئەوروپایانه‌وه‌ وەرگرت بو). «201,94» له‌م کۆیله‌یه‌دا، (میرات و که‌له‌پوور، وێژه‌ و ئەده‌ب) دووباره‌بوونه‌ته‌وه‌.

ههروه‌ها ده‌لتی: (خستنه‌وه‌ی دووبه‌ره‌کی و به‌ربه‌ره‌کانیی‌ه‌کی ناره‌وایانه، به ناوی تاین و دینه‌وه له‌نیوان و میان‌ه‌ی شیخانی ته‌ریقه‌تی قادری و نه‌قشبه‌ندی دا و له‌پال و په‌نای ئه‌وانه‌ش دا گه‌یشتنی عوسمانی یه‌کان به مه‌رام و ئه‌و ئاواتانه‌ی گه‌ره‌کیان بوو.) «201،94»

جگه‌ له‌وه‌ی پێنوس و دارپشته‌که‌ی گه‌لتی لاوازه، هه‌موو جووته‌ ووشه‌کانی (تاین و دین، نیوان و میان، پال و په‌نا، مه‌رام و ئاوات) ته‌نیا جوونه‌وه و دووباره‌کردنه‌وه‌ی ووشه‌ عه‌ره‌بییه‌کان نه‌بن، هه‌یچی دیکه‌ نین. ئه‌مه‌ش، به‌ پێچه‌وانه‌وه، له‌ لایه‌که‌وه‌ خۆتێهر وه‌پسده‌کا. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، هه‌م دارپشته‌که‌ لاواز و بپێژده‌کا، هه‌م نووسینه‌که‌ش به‌ خۆزایی درێژده‌کاته‌وه. (له‌سه‌ر ئه‌ساس و بناغه‌ی مه‌نتیق دامه‌زراون و ئه‌مه‌ش پهن له‌ ووشه‌ و ده‌سته‌وازی قورس و گران) «218-217،94» ئه‌ساس و بناغه، قورس و زل، ووشه‌ و ده‌سته‌واز.

هه‌روه‌ها ده‌لتی: (فه‌رموو، کتیی تریش هه‌یه‌ له‌ نووسه‌ران شتیکی باش و چاکترین زیاتر له‌م تێ بینانه‌ی من شک و گومان ده‌بات با بیخاته‌ پروو، ... «222،94» باش و چاک، شک و گومان. (شاعیر به‌وه‌ قایل و ناوه‌ستیته‌وه‌ و زیاتر پێ له‌سه‌ر رازی دڵ و ئاوات و هیوا و مه‌به‌سته‌کانی راده‌گرت و هه‌رده‌م تیز و سووره‌ له‌سه‌ر رایه‌کانی ...) «226،94» رازی دڵ، ئاوات، هیوا و مه‌به‌ست. تیز و سوور. (له‌ هه‌مان کاتیش دا خۆ لاخستن و که‌نارگرتنی مرۆقه‌ له‌ گشت خراپه‌کاری یه‌ گیانی و پۆحی یه‌کان ...) «233،94» گیانی و پۆحی. (سه‌رده‌م ئه‌و شتانه‌یان لا کاریکی ناسایی و به‌ ساده‌وساکاری دێته‌به‌رچاویان.) «235،94» ناسایی، ساده‌ و ساکار. (له‌م کاته‌دا و له‌ هه‌ر دوو باره‌که‌دا، له‌ کار و ئیشی خۆیان قایل و رازی نین و «نوکرانی زات» یان «نه‌فس شکاندنی» خۆیان و «خۆبه‌ هه‌یج گرتن» له‌ ئاستی هه‌موو شته‌کاندا، وێردی سه‌ر زمان و قسه‌یی ناو دڵ و هه‌ست و سۆز و ئه‌ندیشه‌ و خه‌یالیانه‌.) «236،94» کار و ئیش، قایل و رازی، ئه‌ندیشه‌ و خه‌یال. (پاشان ئه‌و شته‌ پچووکانه‌ هه‌یدی هه‌یدی و ورده‌ و ورده‌ زل و گه‌وره‌ ده‌بن ...) «237،94» هه‌یدی هه‌یدی، و ورده‌ و ورده‌، زل و گه‌وره‌. (پاشان مه‌حوی زیندوو خۆی به‌ کۆمه‌له‌وه‌ و چوون

یهک همه مو لایهک تیژ و هانده دات له سه ره نه وهی له دنیایی بی به ها و بی ره واج و بی نرخ یاخی بن ..» (241,94) تیژ و هان، تیژده کا و هانده دا. بی به ها، بی ره واج و بی نرخ. (نه وه مان له لا ساخ و یه کاللا ده بنه وه،) (245,94) ساخ و یه کاللا. (گومان کردن و شک چوون) (246,94) (ئیش و نازار) (249,94) (پیشه نگی کاروان و قافله) (250,94) (چه وتی و هه له کانم بو راست بکه نه وه)، (گه وه و مه زن، ژان و ژئی و نازار) (252,94) نایین و دین، گیان و رۆح، له گه لئی جیگه دا دووباره ده کاته وه، وهک له لاپه ره کانی (202, 224, 228, 233, 238) ده بینین.

«هیمن» ی هۆنهر، له رۆژه هلاتی کوردستانه وه، نامه یهک بو «که ریگی حسامی» له «سوید» ده نیری. له نامه که ده رباره ی نووسه رانی کورد، ده لئی: (نووسه ره ده بی، له نیتو خه لکدا بی و له خه لک فیری و نه وهی فیری بووه، به وردی و جوانی بیداته وه به خه لک... تاد) (94,86) هه ره ها، له هه مان نامه دا، ده رباره ی نووسین و زمان ده لئی. (کاکه ئیمه له نه ده بی ده وه له مه ندی زمانی فارسی که خزمی هه ره نیزیکی زمانه که مانه که لک وه ره گرین. وهک نووسه ره کانی نه دیو نین* به عه ره بی بیر که یه وه و به کوردی بنووسین و نه ویش به کوردی داتاشر او. نه که ره به فارسیش بیر بکه یه وه دیسان زۆر له زمانه که ی خۆمان دوور ناکه وینه وه. چونکه، ریزمانه که مان هینده له ریزمانی فارسیی دوور نییه. هه تا پیمان بکری، خۆ له وشه ی داتاشر او ده پارتیزن. خۆ ئیمه له خه لکی دیکه زیاتر نین. به داخه وه فه ره نه گیتی نه وتوی کوردیمان له دهس دا نیه که مندالیتی کورد رازیکا.) (96,86) هه ره «هیمن» خۆی، له «پاشه رۆک» دا ده لئی: کوردی لای ئیمه کوردی نازان. زۆر راسته، زۆره ی زۆری نووسه رانی کورد، له باشووری کوردستاندا، له ژیر کاریگه ریتی «زمان، فه ره نه گ، ریزمان و ریتنوسی عه ره بیی» دان. به لام، به داخه وه کوردی رۆژه هلات، تا ئیسته ش، هه ره به فارسیی بیر ده که نه وه، وهک فارس ده نووسن.

* مه به سی نووسه ره کانی خوارووی کوردستانه.

با لیره‌دا، سه‌رنجی له پټنوس و دارشتنی، نووسه‌ر و هۆنهره‌کانی نه‌ورۆی
 رۆژه‌لاتی کوردستان بده‌ین، تا بزانی، زمانی کوردیی، له چ ئاستیکدا
 خۆی ده‌بینی.

به شتویه‌کی گشتیی، نووسینه‌کانیان له پووی « پټنوس، دارشتن و
 ده‌ستووری زمانی کوردیی » وه، گه‌لێ لاوازن. به راستیی، له هیندی
 جیگه‌ی نووسینه‌کانیاندا، ده‌ردی « هیمن » ده‌لتی: خۆنهر لییان تی ناگا!
 بۆ نمونه: « سدیق بۆره‌که‌یی » ده‌نووسی: (دیاره له وه‌ها باریکی ئالۆزدا
 هۆنراوه‌کان و شوینه‌واره‌کانی مه‌ستووره‌ ده‌ستاو ده‌ست که‌وتوو له
 ناوچوه‌) « 5,48 » جارێ، پێش هه‌موو شتی ده‌بی، نه‌وه بزانی، « وه‌ها »
 ده‌رپینتیکی فارسییه. له کوردیدا « وا » ده‌نووسێ. جگه له‌وه‌ی، وه‌ها
 یا وا پێش ووشه‌ی « باریکی » ناکه‌وێ. چونکه، وا ئاوه‌لناوه و شتویه‌ی
 باره‌که پیشانده‌دا، که زۆر سه‌خته. له‌به‌رئه‌وه، ئاوه‌لناو له پێش
 باسکراوه‌ نایه‌ت. بۆیه، راسته وایه، بنووسێ: « له باریکی وا ئالۆزدا »
 هه‌روه‌ها، له جیگه‌یه‌کی دیکه‌شدا ده‌نووسی: (به زمانی زکماکی خۆیان
 نووسراویان بۆمان به‌جێ هه‌ستون ...) « 6,48 » بۆیان به‌جێهه‌ستووین. یا
 ده‌نووسی: (ته‌نانه‌ت گه‌لانی بیتگانه‌ش سوودیان لێ یان وه‌رگرتوه و
 شانازیشیان پێ یان کردوه‌) « 7,48 » راسته‌که‌ی نه‌مه‌یه: (..... سوودیان
 لێ وه‌رگرتون و شانازیشیان پتوه‌ کردون.) هه‌روه‌ها ده‌نووسی: (نه‌وه بوو
 نه‌رده‌لانی یه‌کان له هێرشیک دا چه‌ند که‌سیکیان لییان کوشت ...) «
 83,48 » راستروایه، به‌م شتویه‌ بنووسێ: چه‌ند که‌سیکیان لێ کوشتن.
 د. « حوسینی خه‌لیقی » له « بناخه‌ گشتی یه‌کانی کۆمه‌لناسی » دا ده‌لتی:
 (هۆشیاری نه‌ته‌وايه‌تی ئاوات و هیوای گۆزینی کۆمه‌ل به‌ره‌و باشترو
 گه‌یشتن به‌ دوا‌پۆژیکی له‌بارتر، هه‌ستکردن به‌ هۆیه‌کانی دواکه‌وتن و
 ملکه‌چی، نیشانه‌کردنی کێشه‌کانی نه‌ته‌وه‌یی، دۆزینه‌وه‌ی چاره‌ بۆ
 ده‌رده‌کان، تیکۆشان بۆ پامالینی ته‌گه‌ره‌ی پێشکه‌وتن. بیرى نه‌ته‌وايه‌تی،
 تێگه‌یشتن له‌ نزمبوونه‌وه و باری راسته‌قینه‌ی دۆخی نه‌ته‌وه‌یی. لیکدانی
 هه‌ست و سۆزی نه‌ته‌وايه‌تی و چه‌سپاندن و پاراستنی قه‌واره‌ی نه‌ته‌وه‌یی و
 تیکۆشان بۆ رزگاری و دوا‌پۆزی گه‌ل، نه‌ته‌وه‌ی زیندوو ده‌بی‌ خواهن په‌یام

بێ. سەرئنجی پێک و پێککردنی دواوژ بڤا. «251,31» کاتێ، دهقینکی
 وادهخوئینهوه، یهکسهر تێدهگهین، تهنیا ووشهکانی کوردیی، نهگینا، له
 رووی داپشتن و واتاوه، بههیچ شتیهیه، له کوردیی ناچێ. بهلکوو، پتر له
 وهرگێران دهچێ. ئهم چهن رستهیهی دوکتۆر نووسیویتی، ههر له سهرهتاوه
 تا « نهتهوهی زیندوو ... » ههموو ئهو کردارانهی تێیدا بهتی، به شتیهی
 چاوگ هاتوون و گهردان نهکراون. واته: کاتی کردارهکان دیاری نهکراون.
 هیچ رستهیهکی کوردیش، بێ کردار نابێ، چونکه، واتا ناگهیهنێ! پاشان
 له « نهتهوهی زیندوو دهبی ... » تا کوتایی دهقهکه، هیچ پتوهندییهکی بهو
 چهن رستهیهی پیششوهوه نییه! ئهمه، چهن نمونهیهک بوو، تا بزانی،
 کوردهکانی رۆژههلات چۆن دهنوسن.

بۆیه، پتوسته، چ کوردی رۆژههلات و چ کوردی باشوور، به کوردیی
 بێرکه نهوه، به کوردیی بنووسن و ههر بۆ کوردیش بنووسن! نووسینی
 کوردیی، تا به ووشهی « ساکار، رهوان، ناسک و گونجاو » پرازیترتهوه،
 نووسینهکه جوانتر و دلگیرتر دهکا. بۆیه دهبی، به کوردیی بیری لێ
 بکرتیهوه، به کوردیی داپێژێ، بۆ کوردیش بنووسێ، تا خوێنهری کورد
 لێی تێگا و چێژی لێ وهرگرێ. تا کوردیی که ی رهوان و بێ گرتوگۆلێ، تا
 رستهکانی کورت و پڕ واتایی، تا راڤهی دلفرین و ژیکه له بهکارهێنرابێ،
 هێندهی دیکه، جێگهی خۆی، له دل و دهروونی خوێنهردا دهکاتهوه.

وهک « هێمن » یش دهلێ: (نووسهری کورد دهبی، خۆی له دهمارگیریی
 ناوچه گهریتی بپارتێ، که لک له ههموو شتیهکانی زمانی کوردیی وهرگرێ.
 کام ووشه رهسهن و سهوک و ئاسان و رهوانبێ، له نووسینهکانیدا، ئهو
 ووشهیه پتر بهکاربێتی، کام خوازه له نێو خه لکیدا باوه و له سهر زمان
 ئاسوچێژی زیاتره، ئهو خوازهیه بخوازی و بنووسی. خۆی له ووشهی
 ئاشراو و نارهسهن و دزێو بپارتێ، شارهزاییهکی تهواویی له رێزمانی
 زمانی کوردیدا ههبی و له ژێر کارتیکردنی زمانهکانی عهرهیی، تورکی و
 فارسیدا، کهولی خۆی و پتئوسه کهی قووتار بکا.) «100, 122»

زمانی یهکگرتوی کوردیی، بهوه دروس نابێ، گهر ووشهیهک، له
 دیالیکتی کرمانجیی خواروودا چهسپایی، ئیمه ههمان ووشه له

دیالیکتیکی دیکه وه وەرگرین و له نووسینه کافماندا تیهه لکیتشکه یین. وهک هیندی نووسهر له بری « نزیك - نیتزدیک. خراپتر - خراتر. جیتو - جوتن - جمتن - جون. » ده نووسن. به لکوه ده بی، له دیالیکته کانی دیکه دا، به دواي نهو ووشه کوردیییه په تیییه پوخته رهسه نانه دا بگه ریتن، که له دیالیکتی کرمانجیی خواروودا نین، پاشان به کاریابیتنن، بلاویانکه یینه وه، بیانچه سپیتنن و که لکیان لئ وەرگرین. تا له لایه که وه، زمانه که مان به ووشه ی کوردیی رهسەن ده وله مه ندکه یین. له لایه کی دیکه شه وه، زمانیتیکی تیکه لاوی چیشتی مجبور ئاسا دروس نه که یین و سهر له خه لکی تیک نه ده یین.

نه وه ی پتیه ندیی به نووسین و دارشته وه هه یه و زۆر گرنگه، نه وه یه، له نووسیندا پتیه سته، یه کیتییه کی تونوتۆل له نیتوان سهرتاپای بابه ته که دا هه بی، وهک زنجیری له کومه لئ نه لقه ی هاوړه نگ و قه باره پتیه هاتی. پچر پچر نه بی، هه موو به شه کانی به باشیی پتیه وه به سربان. داهیتان له شتوازی نووسین و بۆچوونه کانیدا له نامیز گری. ریزکردن و رتیکو پتیکردنی بابه ته کانی، به پرونی پتیه دیاریتی. کاتی خوتنه ره دیخوتیتیه وه، چه شه یه کی وێره یی تاییه تیی لئ وەرگری، هه ست به تام و چیتژیکی دیاریکراو بکا، ته روپاراویتی. ره قوته ق و ووشک نه بی، خوتنه ر بیتزارکا. له شتیه و ناوه روکدا به پتیز بی، چونکه، گهر شتیه دیوی ده ره وه ی به ره مه که بی، نهوا ناوه روک، دیوی ناوه وه ی به ره مه وێره یی یه که پیشانده دا.

زمانی نووسینی کوردیی ده بی، وهک نه ستیره ی ئاسمان بدره وشیتیه وه، وهک ناوی کانیی بناره کانی چیا ی « قه ندیل » پرونی، وهک شه ونی سهر په ره ی گولی به ره به یان ته ریت، وهک ناوازی هونراوه کانی « گوران »، رهسەن و خومالییی، وهک هونراوه کانی « هیتن » ته روپاراویتی، وهک ههنگونی شه مه تلینکه شیرینی، وهک شۆره ژن چاومه ستبی، وهک کیژه کورد به گوریت، وهک به فری کوستان سپیی، وهک شیر ی به ری دایک خاوتنیت، وهک کارماز چاو جوانیت، وهک بولبول خوشاوازیتی، وهک نه لماس تیریت، وهک شووشه سفتوسولیت، وهک کریستال زرنکه یی، وهک

ئاۆتەنە تەشكەلاتە، ۋەك دارگوتز قايىبى، ۋەك داربەرۋو رەگى قوول داچووبى، ۋەك چنار بالاي بەرزى، ۋەك سەرۋو قەدى پىكىبى، ۋەك خونچەگول بگەشيتە، ۋەك گولەھىترۋ جوانبى، ۋەك چىمەن سەوزى، ۋەك كىلگەى سەوز بە بەرى، ۋەك رەز ھىشۋى گوتى بگرى ...

5/ دەستورى نووسىن :

دىارە، ھەموو زمانى، خەسلەتى تايىبەتتى و دەستورىكى نووسىنى دىارىكرائى خۆى ھەيە. ھەموو زمانى، بە جۆرە ئەلفوبىيەكى دىارىكرائى دەنوسرى، جۆرە پىنوسىتىكى تايىبەتتى بەكاردىتى. لەبەرئە، زۆرى، زۆرى، رۆلەكانى نەتە، نووسەران، لە نووسىندا پىرەۋىدەكەن. ئەمەش، خۆى لە خۆدا، يەكىتى نووسىن و پىشكەوتنى زمانى نووسىنى، ئەو نەتەۋىيە پىشانەدا. بە پىچەۋانەشە، گەر نەتەۋىيەك، دەستورىكى نووسىنى تايىبەتتى نەبو، ئەوا ھەر نووسەرى، لە نووسىنەكانى خۆدا، بە شتو پىنوسىتىكى دىارىكرائى دەنوسى، جۆرە پىستىكى جىاۋز بەكاردىتى، ياساكانى دەستورى نووسىن رەچاۋ ناك. ئەمەش لە نىۋان ئەندامەكانى ئەو نەتەۋىيەدا، جۆرە ناكۆكىي و ناتەبايىك دروسدەكا، بى دەستورى و بى دىسىپلىنى، ئەو زمانە دەرەخا. سەرەنجامىش، ئازاۋەيەكى زمانەۋانىيى لە زمانى نەتەۋەكەدا دروسدەكا.

گەر، بەراۋردى لە نىۋان زمانى كوردى و زمانەكانى دىكەى جىھاندا بىكەن، بە ئاشكرا بۆمان دەرەكەۋى، زمانى كوردى، لە ۋوۋ دەستورى نووسىنە، تا چ رادەيەك دواكەوتوۋە. بەلام، لەگەل ئەۋەشدا، ھەر زمانى خەسلەتى تايىبەتتى خۆى ھەيە، ھەر زمانى دەستورى نووسىنى تايىبەتتى خۆى ھەيە. بۆنمۇنە: لە زمانە ئەۋروپايى يەكاندا، يەكەم پىستى يەكەم ۋوشە، لە رىستەدا و لە سەرى دىر، ھەمىشە بە پىستى گەۋرە دەنوسرى. ھەروەھا، ناۋى « مەرۋف، ۋولات، شار، گوند، و ... تاد »، لە ھەر جىگەيەكى رىستەكەداتى، ھەر دەبى، بە پىستى گەۋرە بنوسرى. بەلام، لە زمانە رۆژھەلاتىيەكاندا، ئەم خەسلەتەمان نىيە. جگە لەۋەى لە زمانى كوردىدا، راناۋى لكاۋمان ھەيە، لە زمانە ئەۋروپايى يەكاندا نىيە. ھەروا دەبىن، لە زۆرىيە زمانە ئەۋروپايى يەكاندا، لە رىزمانەكەياندا، جىاۋزىي

له نیتوان نیترو میتدا ههیه. راناوی تاییه تییان بۆ ههر دوو په گهزه که داناوه. بۆ نمونه: له زمانی ئینگلیزیدا، راناوی «He» بۆ نیترو «She» بۆ مێ، له زمانی پرووسیدا، راناوی «OH - ئۆن» بۆ نیترو «OHA - ئهنا» بۆ مێ، له زمانی سویدیدا، راناوی «Han» بۆ نیترو «Hon» بۆ مێ بهرکار دیتن. که چی، جگه له به شه دیالیکتی کرمانجی ژووروو و هه ورامانی، نهو جیاوازی نیترو میتیه، له دیالیکتهکانی دیکه ی زمانی کوردیدا نییه. دیاره، زمانی کوردیی، باوهری به جیاوازی نیتوان ژن و پیاو نییه و زمانیکی سۆسیالیستییه! له راستیشدا، نهو جیاوازییه، یه کهم جار، له زمانی عه ره بییه وه دا که وتوو. چونکه، به ئاشکرا له قورئاندا ده بینن، زمانی قسه کردنی نیترو مێ جیایه!

دووور نییه، ته نیا نهو خه سه ته، ده ستووری ههر دوو جو ره گرو په زمانه که، له یه کدی جیاگاته وه، نه گینا، له «وێرگول، خال، رسته ی کورت، رسته ی درێژ، په ره گرافی نوێ، نیشانه ی سه رسوپمان، نیشانه ی پرسیار - پرسه ک و هه موو نیشانهکانی دیکه ش»، وهک یهک پێه وه ده کرتین. که چی، له پرووی زمان و دارشته وه، زۆره ی زمانه کان، له گه ل یه کدیدا جیاوازیان هه یه. به تاییه تی، ههر دوو گرو په زمانه رۆژاوا یی و رۆژه لاتییه که، ههر زۆر له یه کدی جیاوازن. ههر چه نه ده، هه موو زمانی ده ستووری تاییه تی خۆی هه یه، به لام، تا نه و رۆ، زمانی کوردیی ده ستووریکی یه که گرتوی نییه. هه موو نهو ده ستوورانه ی داشنراون، ههر یه که یان، له ده ستووری یه کتی له دیالیکتهکانی زمانی کوردیی ده دوێ، هه یچیان ده ستووریکی گشتیی نین. بۆ نمونه: (ده ستووره که ی میچه ره «سۆن» که له مه و پێش با سه مان کرد ته نیا له شێوه ی «سۆران» نه دوێ، نهو ده ستوورانه ی که «توفیق وه هبی»، «مه لا سه عید نه فه ندی» و «نووری عه لی نه مین» دایان ناون، ته نیا شێوه ی «سوله یمانیی» نه خه نه پێش چاو. نهو ده ستووره ی که «دوکتور کامه ران» و «رشید کورد» و «بول بایندر» دایان ناون، به ته نیا با سی شێوه ی کرمانجیی با کوور نه که ن. (68، 26 - 69)

یه که سه ره کییهکانی، هه موو زمانیکی نووسین، له «پیت، وشه، رسته، ئامرازهکانی لیکده ره، پێه ندیی و بانگکردن، نیشانهکانی خاله ندیی»

ههروه‌ها، به‌شەکانی ئاخافتن، له « ناو، پاناو، ئاوه‌لناو، کردار، ئاوه‌لکار، نامرازی لیکدر، نامرازی پێوه‌ندی و ده‌نگ) پێکهاتوون. له‌باسەکانی پێششودا، به‌درێژی باسی پیت و ده‌نگه‌ کوردییەکانمان کرد. بۆیه، پێوست ناگا، جارتیکی دیکه‌ لێیان بدوێتین. به‌لام، لێره‌دا هیندی له‌ به‌شەکانی دیکه‌ ده‌دوێتین.

زمان، له‌یه‌که‌ پچووکه‌کانه‌وه‌ بۆ گه‌وره‌کان ده‌سپێده‌کا. واته‌: سه‌ره‌تا پیت، ووشه‌ و پاشان رسته‌ دێ. هه‌ر چه‌نده‌، پیت به‌یه‌کێ له‌ بنچینه‌کانی زمان داده‌نرێ، بێ پیت نه‌ ووشه‌ و نه‌ رسته‌ دروس نابێ. به‌لام، له‌ زمانی کوردیییدا، پیت به‌ ته‌نیا، مه‌گه‌ر به‌ ده‌گه‌من بێ، نه‌گینا هیچ جوژه‌ واتایه‌ک نابەخشی. که‌چی، له‌ زمانه‌ ئه‌وروپایی یه‌کاندا وایه‌، هیندی پیت، واتای ته‌واوی هه‌یه‌. بۆ نمونه‌: « Ö » له‌ زمانی سویدییدا، به‌ « دوورگه‌ » دێ. له‌ زمانی کوردیییدا، له‌ دوو پیت و به‌ره‌و ژوور، ئینجا ووشه‌ پێکدێ و واتا ده‌به‌خشی. وه‌ک: (با، پێ، بێ، کا، لا، خێ، تێ، فێ ...)

ووشه‌ ئه‌وه‌یه‌، له‌ دوو پیت یا پتر پێکدێ. هه‌موو ووشه‌یه‌کی ته‌واویش ده‌بێ، واتایه‌کی دیاریکراوی هه‌بێ. به‌پیتی ژماره‌ی ئه‌و پیتانه‌ی، له‌ درووسبوونی ووشه‌یه‌کدا به‌شدارییده‌که‌ن، ووشه‌ی ساکار و ئاوێته‌مان هه‌یه‌. ووشه‌ به‌یه‌که‌یه‌کی سه‌ره‌کیی رسته‌ داده‌نرێ.

به‌لام، رسته‌ به‌ به‌ردی بناغه‌ی هه‌موو زمانێ ده‌ژمێررێ. زۆریه‌ی ووشه‌، له‌ زمانی کوردیدا یه‌ک واتایان هه‌یه‌. به‌لام هیندی ووشه‌ هه‌ن، دوو یا پتر له‌ دوو واتایان هه‌یه‌. له‌ هه‌موو زمانێکدا، چه‌ن ووشه‌یه‌ک هه‌ن، ته‌نیا به‌ خالێ یا به‌ پیت، واکانیا‌ن به‌ ته‌واوی ده‌گۆڕێ وه‌ک: (شیر - شیر - گۆل - گۆل - گۆل - بۆل - گه‌رم - گه‌ناو - ماد - مار - هار - بار ...) هه‌روه‌ها، له‌ زمانه‌کانی دیکه‌شدا، به‌ هه‌مان شیوه‌یه‌. بۆ نمونه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌یییدا: (ره‌حه‌مت - زه‌حه‌مت. نه‌عم - نه‌غم. روعب - روبع. جار - جاف. خاف - حار) له‌ زمانی سویدییدا :

(God-Gud, Köra-Göra, Kaka-Kika, Kyla-kula ...)

له‌ راستیدا، پیت و ووشه‌، هه‌ر چه‌ن زۆر یا که‌م، ساکار یا ئاوێته‌ش بێ، سڕۆژ ناتوانێ، به‌ هۆیانه‌وه‌ له‌یه‌کدی بگه‌ن. چونکه‌، مه‌به‌ستێکی و

گرنگ و پوون، به دهسهوه نادهن، تا به تهواویی تیبگهین. بهلام، رسته و اتاکهی گهلئ فراوانتره. هر به هۆی رستهوه، کۆمهلتی مرۆ له یهکدی دهگهن، زمانی نووسین پێکدئ. کهواته رسته چیه؟

گهر بانهوئ، پێناسهیهکی کورتی، رسته بکهین، دهلتین: رسته له دوو وشه یا پتر پێکهاتوه. وشهکان بهپیتی یاسای زمانهوانیی، له رستهکهدا ریزدهکرتن. مهرجی سههرهکیی له رستهدا نهوهیه، بکه و کرداری تیدابئ، له پووی ریزمانهوه ریکبئ، واتایهکی دیاریکراویش ببهخشی. رسته، بهپیتی قهواره دهگۆرئ و چهن جوړیکی هیه، وهک :

1. رستهی ساکار: Simple sentence یهک کارا و کاری تیدایه. بۆ نمونه :

رستهی دوو وشهیی - کامهران خهوت.

سئ وشهیی - کامهران گوشت دهکړئ. بهرزان نانی خوارد.

چوار وشهیی - کورده له بازار هاتهوه.

پنج وشهیی - کوردۆ به دهسی خۆی کوشتی.

ئێدی بهو شیوهیه، فراوانتر و فراوانتر دهبن ... وهک: لاهه سههرزلی لووتخواری چلمن ...، کارتیری دوی پاش نیوهرو، له شاری سولهیمانی، له باشوری کوردستان، سهردانی گۆرهپانی کاوهی ئاسنگهری کرد.

2. رستهی لیکدراو: Compound sentence له دوو رستهی ساکار پێکهاتوه، به هۆی ئامرازی لیکدهرهوه پێکهوه دهبهسرتن. وهک : کامهران هات و پۆی. کامهران هات و کاوه پۆی.

3. رستهی ئاوێته: Complex sentence دوو رسته له یهک دهدرتن، یهکتیکیان سههرهکییه و نهوی دیکهیان لاههکییه. واته: گهر جیاپانکهینهوه، واتای تهواویی نابئ. وهک : کاتئ پۆژ ههلتدئ، دهچم بۆ ئیش. رستهی یهکهه ناتهاو و دووهمیش تهواوه. «310، 100 - 311»

زۆریه رسته له زمانی کوردیدا، به کردار کۆتاییهتی. گهر رستهکه کورتبوو، ئهوا ویرگولی ناوئ و خال دادهنیتن، وهک : من ئاو دهخۆمهوه. کورده نان دهخوا. بهلام گهر رستهکه درێژبوو، ئهوا بههۆی ویرگولهوه، دابهشدهکړئ. بۆ نمونه: له سالی گرانییهکهی 1920هوه من و نازادی برام

و تارای خوشکم و دایکم و باوکم پیکهوه دهژین. راستروایه، ئەم پرستیه بهم شتیه به بنوسین: له سالی گرانییه که ی 1920 هه، من، نازادی برام، تارای خوشکم، دایکم و باوکم، پیکهوه دهژین. ویرگول له پرستیه درتژدا، له دواى « ناو، کردار، شوین، کات، میژوو و پرستیه کورت » هه دى.

گوتان: هه موو پرستیه که ده بی، کرداری تیدایى. به لام، هیندی پرستیه له زمانى کوردیدا هیه، گهر به وردی سهرنجیان لی نه دهین، وا ده رده که وى، کرداریان تیدا نییه. بو نمونه :

من نازام. من چه وساوه.

تو دووریت. تو مهردیت.

ئو قوزه. ئو زیره که.

ئیمه سهرپاستین. ئیمه نه خوشین

ئیه گهره. ئیه سهروره.

ئوان دواکه و تون. ئوان پیشکه و تون.

گهر سهرنجیکی سهرپیتی له پرستانه بدهین، ده بینین: هیچیان کرداریان تیدا نییه. چونکه، « نازا، چه وساوه، دوور، مهرد، قوز، زیره که، سهرپاست، نه خوش، گهره، سهروره، دواکه و توو و پیشکه و توو » ههر هه موویان ئاوه لئان. ههروه ها، « م، یت، ه، ین، ن، » ههر هه موویان به راناوی لکاوه ده ژمیرین.

شاره زایانی زمانى کوردی، دوو جوو بووونیان هیه. دهسته یه کیان، راناوه لکاوه کان به کردار داده نین. دهسته یه کی دیکه شیان پتیان وایه، ئوانه کردار نین و له کوردیدا پرستیه بی کرداریش هیه.

« مه سعود محمهد » زور به درتژی لهم باسه دواوه، پیش له سهر ئوه اده گری، که له زمانى کوردیدا، پرستیه هیه، کرداری تیدا نییه. ئو راناوه لکاوانه ی پیشتریش پیشانماندان، ته نیا به راناویان داده نى و ده لى : (ئینکار کردنى هه بوونی پرستیه بی فیعل له کوردیدا ئو خلیسکه مان پی دهبا که، کوردی گوتنى، تهوقی سهری پیزمانه که مان به ئورز ده که وى، چونکه به شیکى گرنه له بنج و بناخه ی زمانه که هه لده ته کینى.) « 94.107 » به لام، ئهز پیم وایه، ئو راناوه لکاوانه، له یه ک کاتدا، دوو ئه رکیان هیه.

جاری وهک پاناو و جارێکی دیکهش، وهک کرداری یارمه تیده، له
رسته که دا خویان دهنوێن. واته: پاناوه لکاوهکان کردار نین، به لکوو، وهک
کرداریکی یاریده ده، جێگهی کردار دهگرهوه، تا رسته که واتا بیه خستی.

گهر، بهراوردی له نێوان، زمانی «عه ره بیی و کوردیی» دا بکهین،
جیاوازییه کی یه کجار گه وه ده بینن. بۆ نمونه: له زمانی عه ره بیدا ده لێن:
انا اذهب الى المدرسه، هو یشتري القمیص فی السوق.

گهر ئهم دوو رسته یه، بۆ سه ر زمانی کوردیی وهرگێڕین، ده لێن:
من بۆ خوتندنگه ده چم، ئهو کراس له بازار ده کړی.

لیته ده ده بینن: له زمانی عه ره بیدا، هه مشیه بکه ره له سه ره تای رسته و
کردار به دوایدا دی. پاشان، به شه کانی دیکه ی رسته که ته واوده کړی.
که چی، له زمانی کوردیدا، بکه ره له سه ره تا و کردار له کوتایی رسته کاند
هاتوه، به شه کانی دیکه ی رسته کهش، له نێوان بکه ره و کرداردا، جیتی
خویان ده گرن. ئه مه، وهک ده ستووریکی هه ر دوو زمانه که وایه و تا
ئه ندازه یه کی زۆریش چه سپیوه. به لام، رسته ی یه که م: من بۆ خوتندنگه
ده چم. زۆر له سه ر زیان خوش نییه، له به ره ئه وه، گه لێ جار کورد ئهم
ده ستووره ده شکێتی، به و شیوه یه ی له سه ر زیان ئاسان و خوشبێ، ده لێ:
من ده چم بۆ خوتندنگه. که هه ر دوو رسته که یه ک واتا ده گه یه نن و له پووی
گرامه ریشه وه هه ر راستن.

له هه موو زمانه کانی جیهاندا، کاتی دوو رسته ی ئاسایی کورتمان ده بێ،
ده مانه وی، رسته یه کی ئاوێته یان لێ پێکبێنن، به هۆی ئامرازه کانی
«لیتکده ر و پێوه ندیی» یه وه، پێکیانه وه ده به سین، یا «وێرگول» له
نێوانیاندا داده نێن. با لیته ده، نمونه یه ک له زمانی «سویدی» دا
بێتینه وه:

گهر، سه یرێکی ئهم دوو رسته یه بکه ین:

Sten har en syster. Hon heter Karin
ناوی کارینه. ده بینن: «en syster» له گه ل «Hon» دا، ته نیا مه به س له
یه ک که سه، ئه ویش خوشکه که ی «Karin» ه. لیته ده ده توانین، ئهم دوو
رسته یه، به هۆی «وێرگول» و «ئامرازی لیتکده ر» وه پێکه وه گرتده ین،

به مهرجی ئه دوو « ناو » و « راناو » ههش، دووباره نهبنهوه. بۆیه، ههر دوو پرسته ئاساییه پچووکهکه، یهک پرستهی ئاویتته پتکدیتن. وهک :

Sten har en syster, som heter Karin « 115, 126 »

ستین خوشکینکی ههیه، که ناوی کارینه. له کوردیدا دهتوانین، بۆ هیندی پرسته، ئه و ئامرازهی « که » ههش بهکار نهیهنین. چونکه، ویرگوله که جیگهی دهگریتهوه. تهنیا بنوسین : ستین خوشکینکی ههیه، ناوی کارینه.

لیتهدا دهههوی، دهبارهی چه ئامرازێ بدویم، که له زمانی کوردیدا زۆر بهکار دیتن. پیتی « و » ی ئامرازێ لیکدر، یهکتی لهو پستانهیه، که زۆر بهکار دێ، به شتیهک، نووسینه که ناشیرین دهکا. بۆیه دههه، پتیهست نههه، له نیتوان ووشه و پرسته کورتهکاندا، زۆر بهکار نههیتن، به لکوه له بری ئهوه، ویرگول دابنن. بۆ نمونه: گهر چه ووشه یهک پتیهستی به ئامرازێ لیکدر ههههه، ئهوا له بری پیتی « و » دهتوانین، له نیتوانیدا ویرگول دانن، بهلام، له نیتوان پیش دواووشه و دواووشه دههه، « و » دانن، وهک: (له بوارهکانی نهتهههه، رامیاری، ئابووری، فهرههنگی، کۆمه لایهتی، سایکۆلۆژی و سۆسیۆلۆژیدا). نهک له نیتوان ههر ووشه یهکدا « و » دانن و بهم شتیهه بنوسین: (له بوارهکانی نهتهههه و رامیاری و ئابووری و فهرههنگی و کۆمه لایهتی و سایکۆلۆژی و سۆسیۆلۆژیدا). ههروهها پتیهسته، کاتی له نیتوان دوو ووشه دا، یا دوو پرستهی کورتدا، ویرگولمان دانا، ئیدی « و » دا نهیتن. به پێچهوانه شهوه، کاتی « و » مان به کارهینا، ویرگول دا نانن، واته: تهنیا یهکتیکیان بهکاریتن. بۆ نمونه: هیندی نووسهر له کاتی نووسیندا، به تایبهتی له کۆندا و ئیستهش، ئه نووسهرانهی له سهر پتیازی رینووسی کلاسیک دهههه، ویرگولیش « و » یهش دادهنن. وهک: زمانی کوردی، و زمانی هیندی، و زمانی فارسی له بنهههه، ههر یهک زمان بوون. پاشان جیابههههه، و ههر یهکهیان زمانیکی سهرههههه، پتیههههه. راستروایه بهم شتیهه بنوسین: زمانی کوردی، زمانی هیندی و زمانی فارسی، له بنههههه ههر یهک زمان بوون. پاشان، جیابهههههه و ههر یهکهیان زمانیکی سهرههههه پتیههههه.

با لیږده، شتی بۆ دز بیژین. نهز پیموایه، هه موو نهو پیشنیاز و رینوتینیانهی، له لایهن پسرپور و شاره زایانی زمان و ویره ی کوردییوه ده کړین، کارتیکی گه لای باشن. نووسه ره کافان ده بی، تاقیکردنه وه تاییه تییه کانی ژبانی نووسینی خویان، بۆ نه وه کانی داهاتوو تو مارکن. به لام، پیشنیاز و رینوتینیکردن به شتی و جیبه جیکردنیشی به شتیکی دیکه داده نری. ده بی، نهو که سه ی پیشنیازی کاری ده کا، خوی له پیش هه مووانه وه به کرده وه جیبه جییکا. «هیمن» ده لای: (هه تا ده توانین، «واوی عه تف» که متر به دوا ی یه کدا ریزکه یین) «31، 122»

دواو له نووسه رانی کورد ده کا، له نووسینه کانیاندا «واو» ی نامرازی لیکده ر زور به کار نه یه نن. نهز، نه مه به کارتیکی باش ده زانم، لهو باره یه وه، هیچ تیبینیه کم نییه. که چی، هه ر دوا ی دوو دیر له نووسینه که ی خویدا، نهو پیشنیاز و ناموزگارییه ی بیرده چیته وه، له دیر و نیوتکدا، که ژماره ی ووشه کانی له شازده ووشه پیکهاتون، ههوت دانه جار نامرازی «واو» ی لیکده ری، وهک نه لقه ی زنجیره ی فاگوونی شه منده فەر، بۆ پیکه وه به سستی ووشه و رسته کانی به کار دینی! با بزانی، چۆن نه م کاره ی کردووه. (کورت ه چیرۆکی باش و تار ی به که لک و چاکی نه ده بی و کۆمه لایه تی و زانستی و میژووی و ره خه ی بی غه ره ز و دۆستانه بلاوکاته وه). «31، 122» نه وه له کاتیکدا ده بی، نهو دیر و نیوه، به م شتویه به نووسین: (کورت ه چیرۆکی باش، و تار ی به که لک و چاکی نه ده بی، کۆمه لایه تی، زانستی، میژووی، ره خه ی بی غه ره ز و دۆستانه بلاوکاته وه). که واته، به پیتی پیشنیازه که ی خوی بی، لهو دیر و نیوه ده ده بی، ته نیا دوو جار «و» ی لیکده ر دوو باره بیته وه.

بۆیه ده بی، وهک هه موو زمانتیکی پیکه و توی خاوه ن ده ستور و ریزمانی گه لانی جیهان، له بری نهو هه موو «واو» ی لیکده رانه، له نیوان ووشه کان و ره سته کاند، له شوتنی پتویستی خویدا، ویرگول دانیتین. گه ر ووشه و رسته کانیش پتر له دووان بوون، نهوا له نیوان پیش و دوا ووشه دا، به هوی «واو» ی لیکده ره وه گریانده ده یین. واته: سه رجه می ووشه و رسته ی ده قتیکی ویره یی دیار یکراو، به هوی ویرگول و پیتی «واو» ی لیکده ره وه

پیکهوه ده به سرتن. نه وه تنیا، نمونده کی نژیکی پیتشیناز و پیتنماییه کانی ماموستا بوو، نه گینا، سهرانسهری ده قی نووسینه کهی بهو شیتویه رازاندوتهوه! به لّام، نیمه لیتره دا، به پتیرستی نازانین، له نمونده یک پتر پیشاندهین، هدر که ستی ده یه وی، له راستیی ره خنه که مان دلتیابی، نهوا ده توانی، ته ماشایه کی سهرجه می نووسینه کهی بگا!

یه کی له خاله گرنه کانی، ده ستوری نووسینی هدر زمانیکی دیاریکراو، نیشانه کانی « خالبه ندیی ». ه. هلبه ته، بو هر « پیتی، ده نگتی، ووشه یه ک و رسته یه ک »، جوړه نیشانه یه کی تاییه تیی هیه. هدر یه که شیان به شیتویه کی تاییه تیی و له جیگه یه کی دیاریکراودا، به کار دینرین. نیشانه کانی خالبه ندیی، که لّی بایه خیان بو خوتنر هیه. (نیشانه ی خالبه ندیی، پتوانه و کیشانه ی مانا و سهرنج و راهریکردن و خواست و مهبه ست و هه موو زار او ده کانی تری خالبه ندیی بو خوتنر له نووسیندا دیاریده کات. که نه مهبه ده قی رهوانبیرثی و دروستی خوتندنه وه لای خوتنر، چونکه، دروستی خوتندنه وه و رهوانبیرثی لای خوتنر له گویره ی شتوازی راستنووسینی نووسره وه دیته کایه وه. که واته، خوتندنه وه ی رهوان « راستنووسین » به رجه سته ی ده کات. « 7,2 » لیتره دا، نووسهری نم چهن دیره « نه کره م خاموش »، باسی گرنگیی و بایه خی نیشانه کانی خالبه ندیی ده کا، که چی، خوی زور پتیره وی نه کردوه، لهو شوتنانه ی پتیرسته، ویرگول دانری، نهو نامرازی « و » ی لیکده ری داناوه!

به داخه وه، زوریه ی زوری نووسهرانی کورد، نه م نیشانه گرنه گانه ی نووسینیان پشگو تخستوه. نه مهش، له لایه که وه له نووسیندا، به هه لیه کی گه وره داده نری. له لایه کی دیکه شه وه، هیتندی جار واتای رسته که ونده کا، خوتنر به ناسانی له واتاکه ی ناگا.

بو نمونه: گهر ووشه یه ک یا رسته یه ک، به پرسیار ده سیپتیکردبی، به لّام، نیشانه ی پرسیار به دوا ده نه هاتبی، نهوا ده توانری، به جوړکی دیکه لهو شته بگین. تا مهبه سی راسته قینه ده دوزینه وه، خوتنر ماندووده کا. به لّام، گهر نهو نیشانه یه هه بوو، نیدی خوتنر یه کسهر، له مهبه سه که ده کا. لیتره دا، هه ولده دین، هیتندی له نیشانه کانی خالبه ندیی بدوتین، نهوی

گرنگ و پتویسته، بۆ خوتنه‌ری کوردی ږوونده‌که‌ینه‌وه. به‌لام، ته‌نیا له‌و نیشانه‌ ده‌دوین، که‌ زۆر به‌ پتویستی ده‌زانم، لای خوتنه‌ران و هیندی له‌ نووسه‌ران، تا ئیسته‌ زۆر ږوون نین. به‌ شتویه‌کی گشتیی ده‌توانین، نیشانه‌کانی خالبه‌ندی، به‌م چمن نیشانه‌ دیاریکه‌ین: « ویرگول » ، « . » ویرگولی خالدار « : » ، نیشانه‌ی پرسیار « ؟ » ، نیشانه‌ی سه‌رسوړمان « ! » ، خال « . » ، دووخال له‌ سه‌ر یه‌ک « : » ، کۆمه‌له‌خال « » ، نیشانه‌ی ته‌قل « — » ، دووکه‌وانه « () » ، که‌وانه‌ی دووجایی « ، » ، نیشانه‌ی نه‌ستیره « * » و ...) لیره‌دا، له‌ چمن نیشانه‌یه‌کی گرنگیان ده‌دوین :

ویرگول « ، » : ئەم نیشانه‌یه، بۆ دابه‌شکردنی رسته‌یه‌کی درژ به‌کار دی. بۆ ئەوه‌ی کاتی، خوتنه‌ر ده‌خوتنیتته‌وه، ماندوو و هه‌ناسه‌سوار نه‌بێ، له‌ نیتوان دپه‌رکاندا، که‌مێ بچه‌وتته‌وه. یا گهر، چمن زاراوه‌یه‌کی دیاریکراومان هه‌بوو، یه‌ک له‌ دوا یه‌ک هاتن، ئەوا ویرگول له‌ نیتوانیاندا داده‌نرێ، له‌ نیتوان پێش و دوا زاراوه‌شدا، ئامرازی « و » ی لیکده‌ر به‌کار دیتنرێ. بۆ نمونه: « کوردستان، له‌ بواری ئابووری، پیشه‌سازی، بازرگانیی، کۆمه‌لایه‌تی، ئایینی، ږووناکیبیری، رامیاری و دیپلۆماسیی « دا دواکه‌وتوو. هه‌روه‌ها، باشتروایه، له‌ دوا یه‌ر رسته‌یه‌کی کورت، که‌ به‌ کردار کۆتاییدی، ویرگول دانرێ، وه‌ک: که‌ژه‌کانی سال، له‌ چوار وه‌رز پیکهاتوو. « هاوین، پایز، زستان و به‌هار ». هاوین گه‌رمه، پایز گه‌لا‌رتزانه، زستان سارده، به‌لام، به‌هار جوان و رازاوه‌یه.

هه‌روه‌ها، جوژه‌ ویرگولیک دیکه‌ش هه‌یه، پتی ده‌گوترێ « ویرگولی خالدار — : » به‌ باوه‌ری من، ئەم جوژه‌ زۆر پتویست نییه. چونکه، ویرگولی بیتخال ده‌توانێ، له‌ زۆریه‌ی کاتدا جیگه‌ی بگرتته‌وه.

پتویسته، جیاوازی له‌ نیتوان هه‌ر دوو نیشانه‌ی پرسیار و سه‌رسوړماندا بکری. چونکه، هیندی جار، مه‌به‌سی نووسینه‌که‌ له‌م بواره‌دا تیکه‌لاوده‌بێ. هه‌روه‌ها، هیندی جاری دیکه‌ش، هه‌ر دووکیان پیکه‌وه به‌کار دیتنرێ. نه‌ویش، کاتی نووسه‌ر هه‌م پرسیارده‌کا، هه‌م سه‌رسوړماوه، وه‌ک « !!؟ » خال، به‌ یه‌ک له‌ نیشانه‌ گرنگه‌کانی خالبه‌ندی داده‌نرێ. ئەم نیشانه‌یه،

هممیشه له کوتایی هر دوو جوړه پسته کورت و درېژکه دا داده نرئ. له پسته ی درېژدا، دواى نهوې پسته که به هوئ چن و ټرگولیکه وه دابه شده کړئ، کاتې مهبه سه سهره کییه که ته واوده بئ، پسته که ته واوو، خال داده نرئ. نیشانه ی خال، کوتایی هم به پسته و هم به پهره گرافیش دینئ. پاشان، پسته و پهره گرافیکى نوئ، ده سپیده کا.

نیشانه ی دوو خال، پتر لم بوارانه ی خواره وه دا به کار دینرئ: « به شه کانی ناخافتن - گوتی : ... ده لئ : ... » بۆ نمونه هینانه وه - وه ک : ... وه کوو : ... بۆ نمونه : بۆ وینه : ... » بۆ بژاردن - خالی یه که م : برگه ی یه که م : ... نه مانه ی خواره وه : ... » بۆ واتای ووشه - چیا : شاخ « بۆ پیناسه کردن - کورد : نه و نه ته وه یه یه، نه وه ته ی هه یه، له پیتناوی ژباندا لاشه ده نیرئ.) نیشانه ی ته قه ل، پتر بۆ کاتى گفتوگو کردن و بۆ کارى پوژنامه گهری به کار دئ. ههروه ها، بۆ نهوې پټکهاته ی ووشه یه ک پيشاندرئ، وه ک کورد له چوار پیت پټکهاتوه. « ک - و - ر - د ». یا له کاتى باسټیکى کورتى لاهه کيدا له پسته دا، یا شتئ بیر خوتنهر بټینته وه، یا له وه رگټر اندا، وه رگټر له نټوان دوو که وانه دا شتئ ده نووست، پاشان ته قه له که داده نئ و ناوی خوئ ده نووست، یا نیشانه یه که داده نئ، که مهبه سی بئ. بۆ نمونه : کورد له میژوودا، هممیشه هر به شخوراوبوه. هه رگیز خاوه نئ ده ولته تى خوئ نه بووه. « هټندئ میرنشینى دامه زران دووه - نازاد » که وانه کانیش، چ دوو که وانه و چ که وانه ی دوو جا، به پټئ دید و بۆ چوونى نووسه ره کان به کار دینرئ. به لام، به باوه رى من، باشتروایه، هه موو جوړه دوو که وانه کان، بۆ گوټزانه وه ی ده قټیکى دياریکراو له به ره همى نووسه رټکه وه به کار یتئرئ. که وانه پچوکه کان به هر دوو جوړه که یه وه، بۆ هه موو جوړه ناوئ به کار دینرئ. نیشانه ی نه ستیره ش، ته نیا بۆ په راوټز داده نرئ.

دواى نهوې، هټندئ خالی سهره کیيمان، ده رباره ی ده ستورى نووسین وونکرده وه، ئیسته ده توانین، هټندئ نمونه، له سهر به ره همى نووسه ره څورده ناوداره کان وه رگړین، تا بزاین، چوڼ ده نووسن! پټیوسسته، به شټیوه یه کی زانایانه بنووسین، ده بئ، بزاین، چوڼ ده نووسین؟ له کوټه ده سپیده که یں؟ له نټوان پسته کورته کاند، له کوټدا وټرگول داده نټین؟ که ی

رسته که کوتاییدئ و له کوتدا خال داده نین؟ له کوتدا رسته یه که ته و او ده بی و رسته یه کی نوئ ده سپیده که یین؟ که ی پهره گرافی ته و او ده بی و پهره گرافیک نوئ ده سپیده کا؟ له کوتدا نیشانه ی پرسیار و سه سورمان داده نین؟

هیندئ نووسر هه، رسته کانیا زور به شتویه کی درتژ داده پرتژن. که چی، له گهل نه وه شدا، و ترگول و خال زور کهم داده نین، وه که نه وهی دوژمنایه تییه کی دیرنیا، له گهل نه و دوو نیشانه یه دا هه بی! بو نمونه: نووسر تیکی وهک «مه سعود محمهد»، به ده گمه و ترگول و خال داده نئ. رسته کانی زور درتژن، به شتویه کن، خوتنه ر تووشی هه ناسه برکتی ده کهن. با به و بونه و یه وه، ته ماشایه کی نه م ده قی ماموستا بکه یین:

(من هه ولی نه ساسیم نه وه بوو که له رتگی گروپه عه شیره تیکی سه د هه زار که سییه وه براده ریمان له گهل به غدا بیته هوی نه پسانی پتیه ندی له نیوان به غدا و کوردا چونکه نزیکه بلیم کویریش ده یدیت به رده وام بوونی حال و باری سیاسی - پاش تیکچوونی به یینی زه عیم و حیزب - له کوردستاندا ده کیشیتته وه بو پیک که وتنه وه و هه را. له م نوخته یه نه ونده دلنیا بووم هه تا نه وهی که دیده نیی زه عیم ته گهره ی تیکه وت، به باقر دجیلیم گوت نه گهر پیت ده کرئ خوت زگار بکه چونکه نه م ولاته هه سانه وهی تیدا نه ما. باقر بوئ رتیکه وت بوو به وه زیری به له دیات.) «391,109» گهر سه رنجتکی نه م کوتله یه ی ماموستا به دین، چهند شتیک ی سه یر ده بینین:

1. به رتنووسیتکی تیکه لاو نووسراوه، له هیندئ شویندا چاوگه کان پیکه وه نووسراون، وهک «تیکچوونی». له هیندئ شوینی دیکه شدا، به سه ره که وه نه نووسراون، وهک «به رده وام بوونی». دیاره، چاوگ هه میشه پیکه وه ده نووسرتن.

2. هه روه ها، له هیندئ جیتدا، کرداره کان پیکه وه نووسراون. وهک «دلنیا بووم، تیکه وت، رتیکه وت». له هیندئ شوینی دیکه شدا، کرداره کان به شتویه کی بلاو نووسراون. وهک «پیک که وتنه وه، پیت ده کرئ، زگار بکه».

3. هه‌له‌ی رێنووسی تێدا به. وه‌ک پێوه‌ندی به‌ دوو « ی » ده‌نووسری.
4. ووشه‌ی عه‌ره‌بیی تێدا به‌کارهاتوه، له‌ کاتیکدا له‌ زمانێ کوردیدا، نه‌و ووشانه‌مان چهندین ساڵه‌ هه‌یه. وه‌ک « ئه‌ساسی، عه‌شیره‌ت، حال، سیاسیی، به‌ین، زه‌عیم، حیزب، نوخته، به‌له‌دیات ». جگه‌ له‌وه‌ی، « حال و باری » به‌کارهێناوه، دوو ووشه‌ی عه‌ره‌بیی و کوردیی و یه‌ک واتایان هه‌یه.
5. ده‌ستووری زمان ره‌چاو نه‌کراوه. هیچ جوړه‌ نیشانه‌یه‌کی خاڵه‌ندیی دا نه‌نراوه.
6. له‌ نێوان هه‌وت دێر و نزیکه‌ی هه‌شتاو چوار ووشه‌دا، یه‌ک وێرگول و سێ خاڵی داناوه.
7. رسته‌کانی گه‌لێ درێژن. خۆتێر نازانی، له‌ کوێدا کوێتایی به‌ رسته‌یه‌کی کورت دی و یه‌کیکی دیکه‌ ده‌سپێده‌کا. له‌به‌ر نه‌وه، هێندێ له‌ چاوگ و کرداره‌کان تیکه‌ل به‌ یه‌کدی بوون، وه‌ک یه‌ک ئه‌رکیان هه‌بێ، وایه. له‌ هه‌مان کاتیشدا، دارشتنی ده‌قه‌که‌ی لاواز و بێپێز کردوه، له‌ تیکستیکی کوردیی ناچێ، به‌لکوو ده‌لێتی کوردیه‌ی و به‌ عه‌ره‌بیی نووسراوه.
- بۆیه‌ وه‌ک نمونه‌یه‌ک، نه‌ز پێشنیاز ده‌که‌م، ئه‌م ده‌قه‌ به‌م شێوه‌یه‌ی لای خواره‌وه‌ بنووسری، بێ نه‌وه‌ی ده‌سکاری ووشه‌ عه‌ره‌بیه‌کان به‌که‌م :
- (من هه‌ولێ ئه‌ساسیم نه‌وه‌ بوو، که‌ له‌ رێگه‌ی گرووپه‌ عه‌شیره‌تییکی سه‌د هزار که‌سییه‌وه، براده‌ریمان له‌ گه‌ل به‌غدا، بێته‌ هۆی نه‌پسانی پێوه‌ندیی له‌ نێوان به‌غدا و کورددا، چونکه‌، نزیکه‌ بلێم: کوێریش ده‌یدیت، به‌رده‌وامبوونی حال و باری سیاسیی - پاش تیکچوونی به‌ینی زه‌عیم و حیزب - له‌ کوردستاندا، ده‌کیشیت به‌و پێکه‌وتنه‌وه‌ و هه‌را. له‌م نوخته‌یه‌ ده‌وه‌ دێنیا بووم، هه‌تا نه‌وه‌ی، که‌ دیده‌نیی زه‌عیم ته‌گه‌ره‌ی تیکه‌وت، به‌ باقر ده‌جێلیم گوت: ته‌گه‌ر پێت ده‌کرێ، خۆت رزگار بکه‌، چونکه‌، ئه‌م ولاته‌ هه‌ساره‌وه‌ی تێدا نه‌ما. باقر بۆ رێکه‌وت، بوو به‌ وه‌زیری به‌له‌دیات.)
- « گه‌گه‌ی فلاح », له‌ نێوان سه‌دو شه‌ست ووشه‌ و چواره‌ دێردا، ته‌نیا سێ وێرگول و یه‌ک خاڵی داناوه، له‌ بری وێرگول، سیوچه‌وت جار پیتی « و » ی نووسیوه. ئه‌مه‌ش ده‌قی نووسینه‌که‌یه‌تی، بێ نه‌وه‌ی ده‌سکاری رێنووسه‌که‌ی بکه‌ین یا هه‌له‌ی رێنووسی بۆ راسکه‌ینه‌وه :

(ئهوهی دهمهوی له ئاوینهی ئهم پێشهکییهدا ده‌ری بخهم ئه‌وه‌یه که تا ئیستا هیچ نه‌بی له دوو توتی کتیبیکدا، به‌چه‌شنیکی ورد و هیمن و بابه‌تیانه، ده‌ریاره‌ی سه‌ره‌تای شیعرى نوتی کوردیان و بار و گۆرین و چۆنیتى پێشکه‌وتن و هه‌لگیر و داگیرى ڕێگای داھێنان و ناوه‌ڕۆک و شیوه و شیواز و هه‌وین و وینه و ڕواله‌ته‌ هونه‌ری و واتاییه‌کانى شیعرى ئهم سه‌رده‌مه‌ی کورد له کوردستانی عێراقدا له دوو چاره‌که‌ چه‌رخى ئهم دوايه‌ی سه‌ده‌ی بیستم به‌م لاوه، شتیکی نه‌وتو ناکه‌وتیه به‌رچاو که مایه‌ی دلنیاى و متمانه و پشت پێ به‌ستن بێت و تا ڕاده‌یه‌کى نزیک له راستی و دروستی، ئه‌و قوتابخانه و ڕێپاز و ته‌وژم و شه‌پۆله‌ شیعرى یانه ده‌ست نیشان بکات و که‌میک ئهم ته‌م و مژ و هه‌ور و هه‌لاوی پاشاگه‌ردانی و به‌هه‌له‌داچوون و دان پیانه‌نان و خو‌برده‌پێشه‌وه و بێ بايه‌خیی و خو‌نه‌ناسین و ئه‌و ئا‌وا‌ه‌یه‌ی له‌دنیاى شیعرى کوردی دا هه‌یه به‌هه‌وتیه‌وه و هیچ نه‌بی تو‌زیک به‌ریتی خو‌مان بیهین و به‌وردی و بێ لایه‌نبی و به‌وێژدانه‌وه له‌ به‌ره‌مه‌ی یه‌کتر بگه‌ین و به‌جێژین و بکۆلینه‌وه.)

«5,29»

هه‌روه‌ها، له‌ نمونه‌ی سییه‌مدا، کۆله‌یه‌ک له‌ نووسینیکی د. «که‌مال مه‌زه‌هر» پێشانده‌ده‌ین، ده‌لتی: (به‌م جو‌ره‌ میدی یه‌کان گه‌لیک که‌لکیان له‌و شارستانی یه‌ کۆنانه‌ وه‌رگرت و هیچ گومانی تێدا نی یه‌ که‌وا له‌ دواى ئه‌وه‌ی فارسه‌کان به‌سه‌ریانان زāl بوون و ئه‌مانه‌ دایانه‌ شاخه‌کانی زاگ‌رو‌س بو‌ ڕزگار بوون له‌ ده‌ست ژێرده‌سته‌یی کۆنه‌ ژێرده‌سته‌کانی خو‌یان، شارستانی یه‌ ته‌که‌یان له‌ وڵاته‌ کۆنه‌که‌ی خو‌یان بو‌ فارسه‌کان به‌جێ هێشت، واته‌ بێ سێ و دوو ده‌توانین بلتین کاکله‌ی شارستانی یه‌ ته‌ پێشکه‌وتوه‌که‌ی فارسه‌کان بریتی یه‌ له‌و شارستانی یه‌ ته‌ی باپیره‌ گه‌وره‌ی کورد دایمه‌زراندو به‌جێ هێشتن.) «11,92» لێره‌دا ده‌بینین، کۆله‌که‌ له‌ شه‌ستوینج و وشه‌ پێکهاتوه‌، جگه‌ له‌وه‌ی یه‌ک وێرگولی به‌کارهێناوه، به‌ هیچ شیوه‌یه‌، نیشانه‌کانی دیکه‌ی خالبه‌ندیشی پێه‌و نه‌کردوه‌!

بۆیه، نووسه‌رانی کورد پێویسته، شاره‌زاییه‌کی ته‌واویان، له‌ ده‌ستووری زمانی کوردیدا هه‌بێ، بۆ ئه‌وه‌ی نووسینه‌کانیان ڕێکوپێکترین، واتای

تەواو بە دەسەو بەدا، دەبێ، لە شۆتینی خۆیدا، نیشانەکانی خالبەندی
دانێن. بۆ نمونە: « مەحوی » دەلتی :

سەنەد بێ مۆز و خەط دەعوەیی مەحەببەت کردنە « مەحوی »

تەعەششوق، بێ دلێکی داغدار سینەیی پیشی «239,94»

کاتی « سۆران مەحوی »، ئەم هۆنراوەیە لێکەداتەو، بە هیچ شتێوە،
پێرەوی دەستووری نووسین ناکا. بە دەگمەن، وێرگول لە نێوان ووشە و
رێستەکاندا دادەنێ. کاتی رێستەیهک تەواودەبێ، خال دانانێ. بێ ئەوی
پێوستکا، کوتایی بە رێستەیهکی درێژ دینێ، پەرەگرافیککی نوێ دەسپێدەکا
و بۆ سەری دێر دەگوزیتەو. بۆیە، بە باوەری من، هیچ پێوستی نەدەکرد،
بەم شتێوە بنووسی:

(واتە ئەو کەسانە ئیدعایی دلدارێ یەکی راست و خوشەویستەکی شیرین
و خواپەرستی یەکی بە هەق دەکەن. دەبێ هەمیشە ئەو ئیدعا کردنەیان کە
رەنگ دانەوێ یاخی بوونێکی دەرون داغداریی و سینەیهکی برینداری
پێوێ. سەرەتا لە خۆیانەو دەست پێ بکەن و دەریەستی هیچ ئیش و نازار
دان و بوون و نەبوونیک نەبن، چونکە ئیدعا کردنی شتیکی وەها گەورە و
قورس نەبێ هەر دەم بەلگە نامەیی ئەو داوا کردنەوێ پێ پێ.

دیارە ئەگەر کاریش وا دەرنەچوو، ئەوسا ئەو ئیدعیا و داواکردنەیان وەک
سەنەدێکی بێ مۆز و خەت دەنوتنێ، کە هیچ نرخ و بایەختێکی
نەبێت. «239,94» هەر وەها، لە لاپەرە « 240 » «یشدا، کاتی
هۆنراوەیهکی دیکە « مەحوی » شێدەکاتەو، هەمان شتێوی نووسینی
پێرەوکردووە.

مەحوی (یە کەمێن شاعیرێکە توانی رەگەزی شیعری سۆفی گەڕیتی
بەتایبەتی شیعری سەر بەرپێازی تەریقەتی نەقشبەندی بە دیالێکتی
گرمانجی خواروو داڕێژتی و لەو مەیدانەدا سوارچاکی و لێ هاتووی خۆی
نیشان بەدات و ئینجا زۆر شاعیرانی تر بۆ ئەو مەبەستە شۆتین پیتی ئەو
هەلبەگرنەو. «244,94»

هەر وەها، هیندێ نووسەر لە نووسین و هیندێ کەس لە ناخافتنیشدا،
هیندێ ووشەی عەرەبیی، بۆ رەگەزی مێ بەکار دێن، عەرەب چۆنی دەلتی،

ئەوانىش، ھەر بەو شىئەيە دووبارەيدەكەنەو. بىئ ئەوئى، گۆئ بە جىاوازى نىئوان رېزمانى ھەر دوو زمانەكە بدن. بۆ ئمۇنە: (فەنانە، شاعىرە، ئەدبىيە، كاتبە، صەحەفە، دكتورە، طەبىبە، محامىيە، موعىلمە، مودەررەسە، ئوستازە و ... تاد) ئەمانە ھەمورى ووشەى عەرەبىن و بە پىتى رېزمانى عەرەبىي بەم شىئەيە دەنوسرىن. بەلام، جىاوازى نىئوان نىر و مى، لە زمانى كوردیدا، لە بەشەدىالىكتى كرمانجىي خواروودا نىيە. ھەر چەندە، ئەو جىاوازى يە، لە بەشەدىالىكتى كرمانجىي ژووروو و «ھەورامانىي» دا بەدەيدەكرى. كەچى، لەگەل ئەوئەشدا، ھىشتا بايى ئەوئەندە نىيە، لە نووسىندا پىتى لە سەر داگرىن و لىتى قوولبىنەو، تا ئەم ووشە عەرەبىيانە، بە تەرازوى رېزمانى كوردىي پىئ بگىشىن!

لەبەرئەو، گەر ھەر نووسەرى دەيەوئ، ئەو ووشانە بە عەرەبىي بنووسئ، ئەوا پىئويستە ھەر بە شىئەي نىر بىنووسئ، واتە (فەنان، شاعىر، ئەدىب، كاتب، صەحەفى، دوكتور، طەبىب، محامى، موعلىم، مودەررەس، ئوستاز و ... تاد) ئەگىنا، لە يەك زماندا، دوو رېزمانى جىاواز و ناكۆك پىئەوئەكرى.

خۆ گەر كوردى بىيەوئ، ئەو ووشانە بە كوردىي بلى و بنووسئ، ئەوا بەرانبەرەكانىان، لە مەئزە لە زمانى كوردیدا ھەن، ئىدى بۆ دەبئ، خۆمان تووشى ھەلە و گرفتى زمانەوانىي بگەين، وەك: « ھونەرمەند، ھۆنەر، بوئىر، نووسەر، پۆژنامەوان، دوكتور، پزىشك، پارىزەر، مامۆستاي سەرەتايى، مامۆستاي ناوئەندىي يا ئامادەيى، مامۆستاي زانكۆ يا ھەر مامۆستا بە گشتىي ... تاد ».

6/ رېئووس :

گەر سەرنجىكى سەرىپىي، لە رېئووسى كۆن بەدەين، ئەوا بۆمان دەردەكەوئ، زۆرەي زۆرى نووسەرەكانى پىئشوومان، بە كوردىيەكى تىكەلاو، بە رېئووسىكى نىئە « عەرەبىي - كوردىي » نووسىوانە.

بۆ ئمۇنە: « ئەكەم و ئەلەيم » يان بە « اكەم يا اكەم، الەيم » نووسىو. ئىستەش، پىاوە بە سالاچووەكانان، ھەر بەو شىئەيە دەنوسن. بەلام، رېئووسى نۆئى كوردىي ئەوئەو، لەگەل رېئووسى ئەو سەردەمانەدا،

جیاوازییه‌کی زۆری هه‌یه، ئهم جیاوازییه‌ش به ئاشکرا ده‌بینن. چۆن؟ له‌کۆندا، له‌به‌رئهم‌وه‌ی هه‌ر دوو زمانی «فارسیی و عه‌ره‌بیی»، کارتیکی زۆریان له‌ زمانی کوردیی کردووه، کوردیش له‌ نووسیندا، پیتی عه‌ره‌بیی به‌کاره‌یتاوه، به‌ رێنوس و هێلتی «عه‌ره‌بیی - فارسیی» نووسیوتی، رێنوسیکی بلاو، جیا‌جیا، هه‌له‌شاو، تیکه‌لاو له‌ ووشه‌ی «فارسیی، عه‌ره‌بیی و تورکیی» به‌کاره‌یتاوه.

رێنوسی کوردیی، وه‌ک هه‌موو شتیکی زیندووی دیکه‌ی ئهم جیهانه، پێه‌پیتی گۆرانکارییه «پامیاریی، کۆمه‌لایه‌تی، زانستی، که‌لتوری و ئابورییه‌کان» ی کۆمه‌لگه‌ ده‌گۆڕی. بۆیه‌ ده‌توانین، به‌تین: ئهو رێنوسه‌ی له‌ سه‌ره‌تای ئهم سه‌ده‌یه‌دا، بۆ نووسینی کوردیی به‌کاره‌یتراوه، له‌گه‌ڵ ئهو رێنوسه‌ی، له‌ سیی و چله‌کاندا پێیان ده‌نووسی، جیاوازییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه. یا هه‌مان ئهو رێنوسه‌ی چله‌کان، له‌گه‌ڵ ئهم رێنوسه‌ی ئه‌وپۆماندا، گه‌ڵی جیاوازی هه‌یه.

گه‌ر به‌راوردیکی، زمانی کوردیی و رێنوسی سه‌رده‌می فه‌رمانه‌وه‌ایی «شیخ مه‌حمود»، له‌گه‌ڵ زمانی نووسینی ئه‌وپۆماندا بکه‌ین، زۆر به‌ ئاسانی، بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، رێنوسی کوردیی، له‌ ماوه‌ی ئهم «70 - 80» ساڵه‌دا، به‌ چهن قۆناغیکی می‌ژوویدا تێپه‌ریوه، چهن گۆرانکارییه‌کی گرنگی، به‌ سه‌ردا هاتوه!! چونکه، رێنوس و زمانی کوردیی، له‌و سه‌رده‌مه‌دا زۆر سه‌ره‌تایی بووه. ووشه‌یه‌کی زۆری «فارسیی، عه‌ره‌بیی و تورکیی» تێدا‌بووه. به‌لام، ئه‌وپۆر زمانی کوردیی، به‌ رێنوسیکی نوێ ده‌نووسری، له‌ ورشه‌ی بیانیی خاوتنکراوه‌ته‌وه، به‌ ووشه‌ی کوردیی په‌تی و په‌سه‌ن «ئه‌له‌مه‌ندکراوه»، گه‌ڵی ووشه‌ی نوێ وه‌رگرتوه، هێندێ ووشه‌ی داتا‌شراوی نوێ، به‌پیتی گۆران و پێشکه‌وتنی سه‌رده‌مه‌که، به‌گۆته‌ی پێوستیه‌کانی زمانی کوردیی، له‌ زمانی لاتینه‌وه وه‌رگیراوه، به‌پیتی تایه‌قه‌ندیی مه‌انه‌که‌مان دا‌پێژراوه و چه‌سپاوه. بۆ ئه‌وه‌ی خۆته‌ری کورد، چ له‌ ئێسته و چ له‌ پاشه‌پێژا، ناگای له‌ چۆنیستی گۆرانی رێنوس و پاک‌کردنه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان بێ، به‌پیتی ئهو قۆناغه می‌ژوو‌ییانه‌ی، زمانی کوردیی پێدا تێپه‌ریوه، چهن نمونه‌یه‌ک له‌ نووسینی کوردیی دێنینه‌وه.

له سهردهمی دهوله ته که ی خوارووی کوردستان، له سالی «1922» دا،
رۆژنامه ی «بانگی کوردستان» ده رده چوو. لیره دا، کۆله یه کی پچووک، له
راگه یان د نیتکی رۆژنامه که وهرده گرین، ده لێ:

(اعلان رسمی ب عموم اغا و کوپخا و اهالی دیهات کوردستان. دزی و
جرده بی و سایر معاملات بی شرعی بی معنا لم رۆژه دا له ههروختی زیاتر
عیب و گوناوه چونکه امرو رۆژ برایتی و دوستی و خزمت دین و ملت
..... 1922/10/29) «45, 11»

با لیره دا، نمونه یه که له سهر رینوس و دارشتنی نووسینی کوردی
بیتینه وه، بێ نه وهی، به هیچ جوژی، دهسکاری رینوسه که ی بکه م، یا
خال و ویرگولی بۆ دانیت، کتومت وهک خۆی چۆنه، ههرواش ده یگوتزمه وه،
تا بزانی، هۆنهرو نووسه ره کاغان، نهو زمانه ی له سییه کاندا پیتیان
نووسیوه، چۆن بووه! هۆنهری پایه بلندی کورد، خواله خۆشبوو «عهلی
که مال باپیر ئاغا»، هۆی دانانی به ره می «گولدهسته ی شوعرای
هاو عهصرم»، به م شتیوه باسه ده کا: (رۆژی 14 تموز 1939 پاش عصر له
ئه طراف ی شاری ههله بجه له سهر حوزیک له باغی شیخ «محمد نه مین»
دا له خدمت جه نابی ذاتیکی موخته رمی وطن پهروه را بووم له شعرا و
ئه ده بیاتی کورد نه دوا یه کی لهو ذاتانه جنابی ئه حمده فخری بوو روی
کرده منو فهرمی: له عاله مه وه دیاره که قهومی کورد زۆر شوعر و گه وه
و به ناوبانگی بووه و ههیه، درێخ که تا ئیستا هیچ که سی ته رجمه ی حال
و نه شعاری نهو شاعرانه ی کوردی کۆنه کردۆته وه. چی نه بی؟ نه گه ر تو هیچ
نه بی ته رجمه ی حالی شوعرای کوردی هاو زمان و هاو زیان له گه ل هه ر
یه کتیک چهند غه زه لیکیان کۆیکه یته وه و چاپی بکه ی.

منیش له سهر نهو فهرمووده و تشویقانه ی نهو تاکیداتی چه ندی له یاران و
وطن پهروه ران دهستم کرد به کۆکردنه وه و نووسینی ته رجمه ی حال و
نه شعاری شاعرانی هاو عهصرم و ناوم نا «گولدهسته ی شوعرای
هاو عهصرم». «124, 85»

«شیخ نووری شیخ صالح، توفیق وهه بی، عه بدولوا حید نووری و پیره میترد»
پاشان «گۆران»، به پیشه وای نووسینی کوردی په تی و نوی داده نرین.

با بازانين، هيندى له م پيشه وایانه، کاتى خوى به چ جوړه زمان و رښووستى
نوسيوپاڼه؟ پاشان، چوڼ گوزاوه!!

« شيخ نوورى »، له سالى « 1926 » دا، کومه له گوتاريکى دهرپاره
« ويژه کوردى » نوسيوه، به بيستويښ زنجيره، له پوژنامى « ژيان » دا
بلاويکردو ته وه. له يه کنى له و گوتارانه دا نوسيويتى: (« هينانه وجودى
رساله يکى ادبى کورد له سر شانى اديب و تجدد پروره کاغمان به لزوميکى
قطعى از انم » حاشا ثم حاشا من ناليم اديبم، من ناليم شاعرم، بلام لبر
اوهى له منداليمه وه فکر م اشتغالى له گل ادبياتدا بووه به تتبعات نختى
شاره زاييم هيه وه ام شاره زاييه دائما سوقى اوهى کردوم که له م علمه دا که
هيشتا به زمانى کوردى نه نوسراوه ته وه رساله يک تاليف و طبع بکرم مع
التاسف و ضعيت خصوصيه دهست نه که و تنى شعري شاعره کوڼ و
تازه کاغمان بوو به اسبابى تاخري ام تشبشه خيره.) « 12-11.84 » که چى،
کاتى « شيخ ماحمود » ى نهمر، له سالى « 1956 » دا مردووه، « شيخ
نوورى » به م کوردیه په تيبه و به م هوزراوه به، گهرمه شينى بو کردووه :

چ نوکى خه نجه رى بوو، وا به رى ريشه دى و گيانم؟
چ تينى ناگرى بوو، وا به جارى جهرگى سووتانم؟
له سرچاوهى ته قيوى دلمه وه خوښاوى تال و گش
به ناو شهره يانه کانا دینه سرچاوهى دوو چاوانم!
له گهل دوودى هه ناسم تیکه لاوى يهک نه به نه و سا
نه به تته دانهى فرميسکى خوښ، نه پر تته دامانم!
تومز شيرى خه فته به ندى جگرمى وا کوناودهر کرد
نه ياندوويه به يه کتر تانجه رى و زه لمى دواوانم!
نه پاليزى په رى دى نم نهى خوښاوى ليل و ويل
نه پر تته موزهى چاو قه تره قه تره نه شکى گريانم
وه رن سه رى ته بيعت کهن له هوارى ناه و خوښى دى
که چوڼ تاو تیکى هينا و بارييه سر مزره عى ژيانم!
به رارهى خه م سدرى هيتايه دهر به م تاو و بارانه
ره رى پويکهى عهش و خوشي سرچنارانم!

نهمهل نیترا له ناو خاکدا، نهلهم گۆپکه و چرۆی ده‌رکرد
به جارئ هه‌لکروزا سه‌به‌زاری ناو به‌هارانم!

به کۆچی تۆوه بوو مه‌حبوویی حه‌ق مه‌حمودی ره‌بیانیی
وه‌ک غه‌زنه به چۆلیی مایه‌وه شاری سوله‌یانیی! «106-105.68»
ته‌نانه‌ت، «گۆزان» له سه‌رده‌میکدا، چ له نووسین و چ له هۆنراوه‌کانیدا،
به کوردییه‌کی تیکه‌لاوی نیوه کوردیی و عه‌ره‌بیی ده‌ینووسی. پاشان،
شوێشیککی نۆتی له نووسینی زمانی کوردیدا به‌ریاکرد، پتیکه‌ی نووسینی
کوردیی په‌تی گرت‌ه‌به‌ر. با نمونه‌یه‌ک له سه‌ر نووسینیکی کۆنی «گۆزان»
بێنینه‌وه، تا بزانی، له سه‌ره‌تادا به چ شیوه‌یه نووسیویتی. «گۆزان» له
هه‌له‌بجه مامۆستا ده‌بی، له «1932/4/4» دا، نامه‌یه بۆ «پیره‌مێرد»
ده‌نێری، ناوه‌پۆکی نامه‌که، باسی نه‌وه ده‌کا، هۆنراوه‌کانی «گۆزان»
هه‌له‌سه‌نگینتی و یارمه‌تیبدا. ئیمه‌ لێره‌دا، ته‌نیا کۆپله‌یه‌ک بۆ نمونه، له‌و
نامه‌یه وه‌رده‌گرین، تا خوێنه‌ری کورد بزانی، په‌ووتی پتیکه‌وتنی نووسینی
کوردیی و پرۆسیسی بژارکردنی زمانه‌که‌مان، له که‌یه‌وه ده‌سیپیتکردوه و
چۆن هاتوه.

استادی محترم :

ره‌نگه له بیریشتان چوویت: هاوینی رابردو، له دوکانی حماغای عطار به
ملاقاتیکی بچوکستان فیضی که‌وره‌م چنگ که‌وت، به‌رامبه‌ر به ملکه‌ی
شعرم، له ضمنی تشويعا متفائل دیاربون. هه‌رچه‌ن ئه‌م التفاته‌م حرفیا به
جدی وه‌رنه‌گرت، به‌لام چونکه له شخصیتیکی صلاحیتدار و تجربه‌دیده‌ی
شعره‌وه صادر بوو، حاشاناکه‌م، قوه‌تیکی مؤثری به هیوام به‌خشی. ذاتا
پیش نه‌وه‌ش مفتونی «په‌ری شعر» بوم، انجا به هه‌مو اشتهايه‌که‌وه تی ی
لام که هه‌رساته به ره‌نگیک، له شکلی نه‌وا دیته پیش چاوم (...)
«83.44» پاشان، له سه‌ر نامه‌که‌ی ده‌پوا و ده‌لتی: (به‌شکو آوان مصیب
بن؟ به‌شکو من علتیکی نفسیم له‌گه‌ل بیت، سلامتی فکر و ذوقی تیک
دابم؟ به‌شکو من له ریگای ضلالت یم شیطانیکی فاحشه، به
عشقیکی حرام، به عشقیکی سفیلی ملوث اغوای کردیم؟ افسوس! ...
عمری جوانیم خه‌سار گیرا له پی ناوی عشقیکا، که مایه‌ی هیکلی

مقدسی خا طره‌ی حرامزاده‌یه‌ک دەرچوو! ...» (84,44) «که‌چی، پاشان نه‌و شۆرشه‌گه‌وره‌یه‌ی له‌ زمانی کوردیدا هه‌لگیرسان!

هه‌روه‌ها، «تایه‌ر سادق» له‌ سالی «1969» دا، ریتنووستیکی کوردیی پیشنیازکردوو، له‌ گه‌ل ریتنووسی نه‌ورۆماندا گه‌لی جی‌اوازه. بۆ نمونه: ئەم ووشانه‌که‌ چاوگن، نه‌و پیشنیازده‌کا، به‌م شتیه‌یه‌ بنووسری: (تی کردن، تی گرتن، جتی ماو، جتی گر، جتی به‌ جتی، لی دوریون، لی خوش بون، پی گه‌یشت، پی هه‌ل گرتن، لیک بونه‌وه .. تاد) «82-80, 63» که‌چی نه‌ورۆ، به‌ جوړتیکی دیکه‌ ده‌نووسری. وه‌ک (تیکردن، تیکرتن، جی‌ماو، جیگر، جیبه‌جی، لیدووریون، لیخوشبون، پیگه‌یشت، پیته‌لگرتن، لیکبونه‌وه ... تاد).

ده‌بی، نه‌وه‌ باش بزانی، ریتنوو، له‌ گه‌ل سه‌رده‌م و ته‌مه‌نی ژبانی مرۆڤدا ده‌گۆری. چونکه‌، له‌ لایه‌که‌وه‌ وه‌ک چۆن، پیشکه‌وتن له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژباندا پرووده‌دا، هه‌روه‌ها، له‌ بواری زمانیشدا، نه‌و پیشکه‌وتنه‌ به‌ شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام پرووده‌دا. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، تا نووسه‌ری کورد به‌ سالا بجی، گه‌ر به‌ شتیه‌یه‌کی به‌رده‌وام، چاودیری گۆران و پیشکه‌وتنه‌کانی زمان و زمانه‌وانیی نه‌کا، نه‌وا له‌ کاروان دوا‌ده‌که‌وی و له‌ جیگه‌ی خۆی ده‌چه‌قی. بۆیه، گه‌لی نووسه‌ری به‌ ته‌مه‌ن، هه‌ر له‌ سه‌ر ریتنوو سه‌ کۆنه‌کانی خۆیان، تا سه‌ر به‌رده‌وامده‌بن، پی نه‌وه‌ی گۆی به‌ ریتیازی نووسینی نوێ و ریتنوو سی تازه‌ بدن. بۆ نمونه: گه‌ر سه‌رنجی‌کی سه‌ریتی، له‌و ریتنوو سه‌ی «توفیق وه‌هبی» بده‌بن، که‌ له‌ ژماره‌یه‌کی گۆفاری «هیاو» ی سالی «1983» دا، گوتاری «زانیاری گشتی ی پیشه‌کی» پی نووسیوه، له‌ گه‌ل ریتنوو سه‌ کۆنه‌کانیدا به‌راوردیکه‌بن، ده‌بینن: چهن هه‌نگاوێ بۆ دوا‌وه‌ گه‌راوه‌ته‌وه‌! خۆنهر، زۆر به‌ گران بۆی ده‌خۆتیته‌وه‌. جا گه‌ر، مامۆستا چهن سالتیکی دیکه‌ بژایه‌، هیتندی گوتاری دیکه‌ی له‌و باب‌ه‌تانه‌ی بنووسیایه‌، له‌و باوه‌رده‌دام، ریتنووستیکی وا قورس و ئالۆزی پیتړه‌وده‌کرد، په‌نا به‌ خوا، هه‌گه‌ر هه‌ر خۆی سه‌ری لی ده‌رکردایه‌!

به‌ کۆزیتی و به‌ کوردیی، چهن سالتی له‌مه‌وبه‌ر، ئەم چه‌شنه‌ ریتنوو سه‌ به‌کار دیترا، که‌ نه‌ورۆ، مه‌گه‌ر لای به‌ ته‌مه‌نه‌کان پیتړه‌وکرێ، نه‌گینا، خه‌ریکه‌

به ته‌واویی باوی نامیتنی. وهک « ایه، اوان، ادهمی زاد، نان مان، چاو یان، یه‌کتی کی تر، ئاوی که، بی کهس، بم ناسی با، بن میچ، بی گومان، دهست ئاو، دهست یاو، مساست ئاو، تنی بی نی، دهس بازی، پاک تر، شاری کی تر، دهست لی ههل گرتن، دهستی پی لی ههل گرت، دهست ماح کردن، خوا لی خوش بو، چاپ کراو، چاپ خانه، چاپی کی تر، پیشه‌وا، پیشوازی، پیتک مانه‌وه، پیتی کمان، پهرچه‌مه‌تی، جی گا، جی گورین، ره‌نجی کمان دوا، جولایی یان کرد، نه‌خوش خانه، خوی و ئاوک، خوتن دن، خوتن ده‌وار، داخ مان نه‌ما، کوچ یان کرد، کوچ بار، پیچ کردنه‌وه، چی یه، چی تر، هی چی تر، هی چی لی نازانم، ورچی کی یان، بال دار، نان دهر، دی به‌گه، باس تان کرد، سی کان یان، باس لی کراو، دهست کهوت، دهست کهوت مان، سوپاس ی کرد، سی سه مار، سه‌گ سار، ره‌ش بگیر، ره‌ش به‌له‌ک، پاش ماوه، شورش گیر، پیش کهوتن، پیش کهوتو خواز، شم شیر، باغ چه، ماف دار، فەرمان به‌ر، فیل باز، تیغ به‌ند، ره‌ق بوونه‌وه، تیک دان، فیشه‌ک دان، پی تاک، یه‌ک گرتوو، لیک دراو، تاریک کستان، ریک و پیک، به‌رگ درو، مل وان که، پهرچ دانه‌وه، ههل گرتن، چۆم مان، که‌م ترین، نیه، نی یه، نه‌م زانی، نه‌مان زانی، نه‌تان زانی، نه‌یان زانی، نان که‌ر، شوان کاره، تاوان بار، ئاسن گر - ئاسن که‌ر، له‌کوردی دا، له‌سوله‌یمانی دا، له‌دیار به‌که‌ره‌وه، له‌ئامید یه‌وه، خواردنم ماسی یه، مراوی ی کوردستان، زه‌وی ی بو جوتیار، نه‌ز دزه‌یم، شوان موسلاوی یه، ههرمی ی کپی، زئی ی که‌وره، له‌دی وه بو شار، ههرمی یه‌ک، سی یه‌مین جار، له‌نووسین دا، نووسینه‌کی منت دی، هزار می‌رد، میرزا رۆسته‌م ... تاد « به‌لام، نه‌ورۆ به‌م شتیه‌یه ده‌نوسرتن: » نیه، نه‌وان، ئاده‌میزاد، ناغان، چاویان، یه‌کتیکتر، ئاویکه، بیکه‌س، بناسیبا، بنمیچ، بیکه‌مان، دهستاو، دهستیواو، ماستاو، تبینی، دهسبازی، پاکتر، شاریکیتر، ده‌سلته‌لگرتن، ده‌سی پی لی ههلگرت، ده‌سماچکردن، خوالیخوشبوو، چاپکراو، چاپخانه، چاپیکتر، پیشه‌وا، پیشوازی، پیکمانه‌وه، پیتیکمان، پهرچه‌میته‌تی، جیکه، جیکورین، ره‌نجیکمان دوا، جولاییانکرد، نه‌خوشخانه، خوتواوک، خوتندن، خوتنده‌وار، داخمان نه‌ما،

کۆچیانکرد، کۆچبار، پێچکردنهوه، چیه، چیت، هیچیت، هیچی لێ نازانم، ورچتکیان، بالدار، ناندەر، دیبهگه، باستانکرد، سیکانیان، باسلیکراو، دهسکهوت، دهسکهوتمان، سوپاسیکرد، سیسهمار، سهگسار، رهشگیر، رهشهلهک، پاشماوه، شۆرشگیت، پتیشکهوتن، پتیشکهوتووخواز، شمشیر، باغچه، مافدار، فەرمانبەر، فیتلباز، تیغبنده، رهقبهونهوه، تیکدان، فیشهکدان، پیتاک، یهکگرتوو، لیکدراو، تاریکستان، ریکوپیتک، بهرگدرو، ملوانکه، پهڕچدانهوه، ههڵگرتن، چۆمان، کهترین، نییه، نه‌مزانی، نه‌مانزانی، نه‌تانزانی، نه‌یانزانی، نانکه، شوانکاره، تاوانبار، ناسنگه، له‌کوریددا، له‌سوله‌یمانیدا، له‌دیاره‌که‌روهه، له‌نامیدییهوه، خواردنم ماسییه، مراوی کوردستان، زه‌ویی بۆ جوتیار، نه‌ز دزه‌یم، شوان موسلاوییه، هه‌رمیتی کری، زتی گه‌وره، له‌دیوه‌ بۆ شار، هه‌رمیتییهک، سییه‌مین جار، له‌نووسیندا، نووسینه‌که‌ی منت دی، هه‌زارمێرد، میرزاپۆستم ... تاد».

هه‌روه‌ها، چهن سالتی له‌مه‌وبه‌ر، نووسه‌ران زۆر ووشه‌یان له‌یه‌کدی جیا‌ده‌کرده‌وه و نووسینه‌که‌ش زۆر بلاوده‌بۆوه، وه‌ک: «بێ که‌س، بن میچ، په‌وان بێژ، بن باخه‌ل، سه‌ربان، له‌ناو چوون، پێ لێ هه‌ل به‌رین ... تاد» به‌لام، ئێسته‌ زۆریه‌ی زۆری نووسه‌ران، ئهم ووشانه‌ به‌م شتیه‌یه‌ ده‌نوسن: «بێکه‌س، بنمیچ، په‌وانبێژ، بنباخه‌ل، سه‌ربان، له‌ناوچوون، پتیه‌ه‌لبه‌رین ... تاد» چونکه، ئه‌و ووشانه، هه‌موو پێکه‌وه‌ یه‌ک واتا ده‌به‌خشن.

پێنووسی کوردیی ئه‌و پێشمان، له‌سه‌ره‌تای قوناغیتی نوتی نووسین دایه. تا ئێسته‌ش، مله‌لانیه‌کی توند له‌نیوان پێنووسی کلاسیک و نوێدا هه‌یه. «توانین، به‌لتین: گه‌ره‌لاوژتیه‌کی ته‌واو، له‌پێنووسی کوردیی ئه‌و پێشماندا ده‌دیده‌کری. به‌کورتیی ده‌کری، دوو جۆر پێنووسی کلاسیک و نوتی ئهم سه‌رده‌مه‌ پێشمانده‌ین:

چهن نووسه‌ریکی ناسراوی کورد هه‌ن. له‌نووسیندا له‌سه‌ر پێبازی کلاسیک ده‌پێژن. له‌هێندێ جێگه‌ی نووسینه‌کانیاندا، پێنووسیکی کۆنی سه‌رده‌می په‌نج و شه‌سته‌کان به‌کارده‌نین. پتر شه‌ق‌لی داڕشتنی عه‌ره‌بی، به‌ته‌وتلی نووسینه‌کانیانده‌ دیاره. ووشه‌ی عه‌ره‌بیی زۆر به‌کارده‌ین. به‌هیچ شتیه‌یه‌،

پێڕه‌وی ده‌ستووری نووسین ناکهن. با لی‌ره‌دا، بۆ نمونه کۆیله‌یه له به‌ره‌مه‌ییکی « مه‌سه‌عود مح‌مه‌د » وه‌رگرتن: (که‌واته دڵ خۆش کردن به‌و رواله‌ته بێ بایه‌خه له کارتیکی وا گرت‌گدا، که به‌ریار دانی بوون و نه‌بوونی فیه‌عه له پسته‌ی کوردیدا، جگه له‌وه که هه‌رچی زانستی زمانه و هه‌رچی هۆش و هه‌ست و مه‌نتیقه گالته‌ی بێ ده‌کا، هه‌ر خۆی، واته ئه‌و دڵ خۆش کردنه، نیشه‌انه‌ی بێ بایه‌خ کردنی پێ‌زمان و ده‌ستووره‌کانیه‌تی چونکه قبول کردنی رواله‌ته‌ی بێ هێز و بێ ده‌لاله‌ت و بێ نزخ به‌ به‌لگه‌ی زمانه‌وانی بۆ ئیسه‌پات کردنی مه‌سه‌له‌ییکی زلی پێ‌زمان هه‌رچی مه‌تانه‌یه‌ی نایه‌یتلی و ده‌مانابه‌ سه‌ر ئه‌و قه‌ناعه‌ته که وا ره‌نگه له هه‌موو سه‌ره‌به‌سه‌کانی رێ‌زماندا توێژینه‌وه‌ی وه‌ها سه‌ه‌راوی به‌کار بێ و به‌کار هاته‌بێ ..) « 98، 107 » پاساوی ئه‌م رێ‌نووسه‌ی خۆشی، به‌وه ده‌دا و ده‌لتی: (خۆم ئازاد زانیوه له په‌یره‌ویی کردنی جو‌زی رێ‌نووس، چونکه تا ئیسته‌ به‌ریاریک ده‌رنه‌چو بۆ ده‌ست نیشه‌ان کردنی یه‌کیک له‌و جو‌زانه‌ی له باودان. تا ئه‌و پو‌ژه‌ی به‌ریاریک شوێن خشکه‌ی خامه‌ پوون ده‌کا و به‌سه‌ردا پو‌شته‌نی بۆ ده‌کا به‌ ده‌ستوور، من و تۆ و هه‌موو که‌سه‌یک ده‌توانی یه‌کیک له‌ رێ‌نووسه‌ ئاشناکان بکا به‌ گه‌شته‌گی خامه‌ی.) « 179، 107 » راسته، هه‌موو نووسه‌ری ئازاده، چ جو‌زه رێ‌نووسی پێ‌ره‌وده‌کا، به‌لام، زانا و نووسه‌ریکی وه‌ک « مه‌سه‌عود »، به‌ تایبه‌تی شه‌ره‌زاییه‌کی ته‌واوی، له زمانه‌کانی « کوردیی، عه‌ره‌بیی و ئینگلیزی » دا هه‌یه، نه‌ده‌بوو، ئه‌و مافه به‌ خۆی بدا، خۆی به‌ پرنسیپی ئازادییه‌وه به‌سه‌يته‌وه، به‌لکوو ده‌بوایه، جو‌زه رێ‌نووسیکی نوێی بۆ ئیتمه و نه‌وه‌کانی داها‌توومان پێ‌شنیاز کردایه!

لی‌ره‌دا، پێ‌وست ناکا، وێنه‌ی رێ‌نووسی نوێ پێ‌ش چاوخه‌ین، چونکه، خۆت‌هر بۆ خۆی به‌ باشیی ده‌یه‌ینی، به‌ ئاسانی ده‌توانی، به‌راوردی له‌ نیه‌وان هه‌ر دوو پێ‌ازه‌که‌دا بکا. ئه‌و کاته، به‌ریاری خۆی بدا. ئه‌گینا، نمونه‌ زۆره، له سه‌ر پێ‌ازی رێ‌نووسی کوردیی نوێ بیه‌یتینه‌وه. به‌لام، با لی‌ره‌دا، چهن نمونه‌یه‌ک، له سه‌ر شێوه‌ی رێ‌نووسی نوێ بیه‌یتینه‌وه :

1. ئیتمه، له‌گه‌ڵ مه‌اله‌کان، له‌ ناوایی « میرزا پو‌ستم »، ناغانه‌خوارد.
2. خۆزگه، ئه‌و کو‌ره‌م بناسیایه. خۆزگه بناسیایه. خۆزگه بناسیایه.

3. خوالیتخوشبوو، پېشه‌وا « قازی محمد »، خوی پېشوازی لی کردین.
4. نه‌شکه‌وتی « هه‌زارمیرد »، له شاری « سوله‌یانی » یوه، زور دوور نییه.

5. له گوندی « کانیشه‌یتان »، ماستاوی ساردیان ده‌رخواردین. ماستاومان خواره‌وه.

به باوه‌ری من، له‌به‌رنه‌وه‌ی نووسینی کوردیی، هیشتا به ته‌واویی یه‌کی نه‌گرتوه، بۆیه، هه‌ر نووسه‌ری چۆنی بوی، وا ده‌نووسی. له‌به‌رنه‌وه، نه‌ورۆ سی جۆر پټنوس، له نووسینی کوردیدا به‌دیده‌کړی :

1. پټنوسی بنچینه‌که‌ی له سه‌ر چاوگ دامه‌زراوه. وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌ر ووشه‌یه‌ک، گه‌ر چاوگ‌بوو، به‌سه‌ریه‌که‌وه ده‌نووسری. گه‌ر، وه‌ک کرداریش به‌کاره‌یترا، نه‌وا په‌گه‌که‌ی به‌جیا و کرداره‌که به‌جیا ده‌نووسری. واته: هه‌موو ووشه‌یه‌ک، جگه له چاوگ، به‌جیا ده‌نووسری، بی نه‌وه‌ی، گوئی به‌واتا‌که‌ی بدری. بۆ نمونه: « پاک‌کردن، چاک‌کردن، بانگ‌کردن، هه‌له‌وشاندنه‌وه، هه‌ل‌گێرانه‌وه، خۆتییه‌لقورتانندن، تیداچوون، ... تاد ». نه‌مانه هه‌موویان چاوگن، پټیسته، به‌سه‌ریه‌که‌وه بنووسری. به‌لام، کاتی وردیانه‌که‌ینه‌وه و به‌شیه‌ی کردار به‌کاریاندیتین، وایان لیدی: « پاک‌کرده‌وه، پاک‌کرده‌وه، پاکیان کرده‌وه، پاک‌کرده‌وه، پاک‌کرده‌وه، پاک‌کرده‌وه. هه‌لم وه‌شاندنه‌وه، هه‌لی وه‌شاندنه‌وه، هه‌لیان وه‌شاندنه‌وه، هه‌لی ده‌وه‌شیتنه‌وه، هه‌لی ده‌وه‌شیتنه‌وه. خۆم تی هه‌ل قورتاند، خۆی تی هه‌ل قورتاند، خۆیان تی هه‌ل قورتاند، خۆمی تی هه‌ل ده‌قورتینم، خۆی تی هه‌ل ده‌قورتینم، خۆیان تی هه‌ل ده‌قورتینم ». هه‌روه‌ها، بۆ ووشه‌کانی دیکه‌ش، هه‌ر به‌و شیه‌یه‌ ده‌بی. لیره‌دا ده‌بینن، له هه‌موو ووشه‌کاندا، په‌گی چاوگه‌که‌یه‌ک شته، وه‌ک « پاک و هه‌ل ». نه‌ویش به‌گوتیه‌ی « کات، بکه‌ر، تاک و کو » پاشگری « ی، م، یان » ورد‌ه‌گرن و واتای ووشه‌کان ده‌گۆرتن.

2. پټنوسی، بنچینه‌که‌ی له سه‌ر واتای ووشه دامه‌زراوه. وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌ر ووشه‌یه‌ک، گه‌ر واتایه‌کی تایه‌تیی به‌خشی، بی نه‌وه‌ی گوئی به‌سیستیمی چاوگ و په‌گه‌که‌ی بدری، هه‌مووی پیکه‌وه ده‌نووسری. واته: گه‌ر چه‌ن

ووشه یه ک، یه ک واتایان به خسی، له نه بیس یه مدییوه ده نووسریس. بو
 نمونه: « پاک کردنه وه یا پاک کردن - پاکم کرده وه، پاکیک کرده وه،
 پاکیان کرده وه. پاکیده که مه وه، پاکیده کاته وه، پاکیده که نه وه.
 هه لوه شانده وه - هه لموه شانده وه، هه لیوه شانده وه، هه لیانوه شانده وه،
 هه لیده وه شینمه وه، هه لیده وه شینیتته وه، هه لیانده وه شیننه وه.
 خوتیه له قورتانندن - خومتیه له قورتانندن، خوتیه له قورتانندن،
 خویانته له قورتانندن، خومتیه له قورتانندن، خوتیه له قورتانندن،
 خوتیه له قورتانندن. ئیدی بهو شتیه وه، ئه م سیستیه، بو هه موو
 ووشه کانی دیکه ش پیره وه ده کړی.

بو نه وه ی، به گویره ی ئه م سیستیه، هه موو ووشه کان به راستی بنووسین،
 گهر نه مانزانی، ووشه یه ک چوډ ده نووسری، پتووسته، بو چاوکه که ی
 بگه رینه وه، پاشان وردیکه ی نه وه. بو نمونه: ووشه ی « هه ستان -
 هه ستانندن یا هه لسان - هه لسانندن » چاوکه. گهر بمانه وی، به شتیه ی کرداره
 جیاوازه کانی و به پیتی کات بینووسین، به م شتیه وه ده بی: « هه ستام -
 هه لسام، هه ستا - هه لسا، هه ستان - هه لسان. هه لدهستم، هه لدهستی،
 هه لدهستان. هه لمستنه، هه لیستنه، هه لیانستنه. هه لمستین، هه لیستین،
 هه لیانستین ». به لام، هیندی که س ده نووسن: « هه لمبستینه،
 هه لیبستینه، هه لیانبستینه. هه لمبستین، هه لیبستین، هه لیانبستین
 ... تاد ». به باوه ری من، ئه م شتیاوه ی دوواییان، جگه له وه ی له سهر
 زیان قورسه، به هه له ش داده نری، چونکه چاوکه که له بنه رته دا، پیتی « ب »
 تیدا نییه، له بهرته وه نابی، ئه و پسته زیاد کړی.

3. هیندی نووسهر، هه ر دوو شتیه که ی پتیشوو تیکلاوده که ن. وه ک نه وه ی
 ووشه ی پاک کرده وه، جار ی به شتیه ی چاوگ ده نووسن، جار یکی دیکه ش،
 له سهر بنچینه ی واتا به رتیه ده رۆن. له بهرته وه، هیندی جار ده نووسن،
 « پاکي ده که مه وه », له هیندی شوتنی دیکه شدا ده نووسن،
 « پاکیده که مه وه ». واته: له نووسینه کانیادا، دوو جوړه رتووس
 پیره وه ده که ن. ئه م شتیاوه له هیچ روویه که وه راست نییه. چونکه، پتر سهر
 له خوتنه ر نووسهره لاهه کاغان ده شتوتی.

به باوه پری من، هەر یه کئی له و دوو شتیه یه یه کهم و دووهم به کار بیتی، هیچ جوژه زیانی به زمانه کهمان ناگه یه نئ. به لام، به مهر جی شتیه سییه می تیهه لکیش نه کړی. نه ورو نووسه ره لاوه کاغان، زیاتر هه ولده دهن، زمانه کهمان ئاسانکه، به سه ره کهوه بنووسن، تا له سه ختیی هتندی گرفته کانی زمان و پینوس، رزگارمانی. نه ز پیموایه، له پاشه پوژدا، شتیه دووهم « واته: پینوس له سه بناغه ی واتا »، خو ی له نووسینی کوردیدا ده چه سپیتی. چونکه، له هه دوو شتیه که ی دیکه، باشترو ئاسانتره. له به ره نه وه ی :

1. کاتی که متر ده وی. چونکه، نووسه ره که متر دهس به رزده کاته وه، خیراتر شت ده نووسی.

2. نووسینه که کورتر ده بیته وه. چونکه، هه شتی به نووسینی یه کهم دوو دپیری، به نووسینی دووهم که متر ده ده چی.

3. نووسینی کوردیی، به شتیه پینووسی یه کهم جیا جیا و بلاوتره. شتیه پینووسی دووهم، گه لی پرت، ریکو پیکتر و جوانتره.

هتندی کهس هه، ده یانه وی، پیره وی پینازی پینووسی نو ی بکه. به لام، وا دیاره، زۆریه یان به ته وایی له زمانی کوردیدا شاره زانین. بۆیه، گو ی به هیچ پتوشوتینیکی پیزمان و زمانه وایی ناده. نه ز پیموایه، نابی هه ره له پیناوی نه وه ی به سه ره کهوه بنووسن، ئیدی هه رچی له زماندا هه یه، به سه ره یه کدیدا بترشین و گو ی به هیچ نه ده یین. بۆ نمونه: نابی بنووسن، کاره که ییه نه نجامه یاند، به لکوو ده بی بنووسن، کاره که ی به نه نجامه یاند. هه ره ها، ئیشه که یه جیه جیکرد - ئیشه که ی جیه جیکرد. زۆریه ی

نووسه ره ان، « نه مشه و، یه که مجار، که مجار ... » بهم شتیه ده نووسن، به لام و نه بی، گه ر زۆریه کار تیکرد، ئیدی هه له نه بی. چونکه، هه ره یه کئی له و زاراوانه، له دوو وشه ی جیاواز پیکهاتوون. وهک « نه م » و « شه و »، « یه کهم » و « جار »، « کهم » و « جار »، که هه ره یه که یان پیناسه ی تاپه تی خویان هه یه. « نه م » ناوی هیمایه، « شه و » ناوه و بۆ کات به گسار دپیری. « یه کهم » ژمیره یه و به ناوه لئاو داده نری و « جار » یش هه ره ها. « کهم » ناوه لئاو تیکه باسی شتیکی دیکه ده کا، « جار » بۆ

ژماردن دهیټ. له بهر نه وه دهیټ، به جیا بیانوسین. جا گهر وا نهیټ، نه دی
 بوی جی نانوسین: « نه وشه و، دووه مجار، زورجار، هیندی تجار ... »
 له وانه یه، هیندی بلټین: نه دی زار او دهی « نه مړی یا نه ورې » بوی به و شتویه
 دهنوسری؟ دهیټ بزاین، نه مه له کوټوه هاتوه؟ « نه مړی یا نه ورې »
 باریکی جیا وازی تاییه تی خویان هیه. چونکه « نه مړی یا نه ورې »
 ووشه یه کی لیکدراوه، له « نه م یا نه و » و « ورې » پیکه هاتوه. به لام،
 پیټی « ژ » قرتینراوه، کورتکراوه ته وه و وهک ووشه یه کی نوی داتاشراوه،
 تا « نه مړی یا نه ورې » ی لیټ دهرچوه. نه و چن نمونه یه ی پیتشوش، به
 چن ووشه یه کی لیکدراو و داتاشراو دا نارتین!

ته نانت، کاتی به سهره کی شه وه دهنوسین، به هیج شتویه نابټ، « ناو،
 راناوی سهره خو، کردار، نامرازه کانی پتیه ندی و لیکدهر، » پیکه وه
 بلکټین. چونکه، نه و کاته، جیا وازی له نیوان نه و ووشه گرنګانه ی
 زماندا نامټیټ، به لکوو دهیټ، هر یه که یان به جیا بنوسرتین. بوی نمونه:
 « سوله یانیه خو شه، علیه قوزه، له دووره وه هاتم، هانی جوانړو مډا. » به م
 شتویه نابټ، بنوسین. گهر وا بنوسین، دیاره ته نیا ده مانه وی، نه وه
 بسه لمټین، رینوسیتکی نویمان بوی زمانی کوردی داناوه!!! نه م پیکه وه
 نووسینانه، به گوټره ی « راناوه کان، پتیه کان، پیتشگر و پاشکره کان، ناوی
 مړوټ، ناوټ، بالنده، رووهک، جیتکه » ده گوټی. دیاره هر چی ناوی
 « مړوټ، ناوټ، رووهک، شتومهک و که لویهل » هیه، به سهره که وه
 بنوسری، گه لی جوانتر و باشته. هر چنده، له چن پیټ و ووشه یه کیش
 پیکه هاتبی، هر یه ک واتا ده گه یه نیټ. وهک « دلشارام، کرتیکار،
 جگر خوټین، جال جالوکه، هزارپی، شه نګه سووره، دارکونکره، لاولاو،
 شاتوو، توو ترک، گوټره ره شه، حیلومیټخهک، ملوانکه، بازی به ند، پلټله،
 سیاچه مانه، ناویسر، تنګی سر، چلچرا، بهرګه سهرین، گولدان ... تاد »
 نهک « دل نارام، کری کار، جگر خوټین، جال جالوکه، هزار پی، شه نګه
 سووره، دارکون کره، لاولاو، شا توو، توو ترک، گوټره ره شه، حیل و
 میټخهک، مل وانکه، بازی به ند، پلټله، سیاچه مانه، ناوی سر، تنګی
 سر، چل چرا، بهرګه سهرین، گول دان ... تاد ».

بۆ ئەو ھى بەسەر ھەكەو ھەنوسىن، ئەم خالانەى لای خوارو ھە پىشنىياز دەكەم :

1. گەر ووشە ھەك، بۆ شىئو ھە پەتكر دىنەو ھەكار ھەتەرا، بە دوو جۆر خۆى دەنوتىن. يەكەمىيان - گەر لە سەرەتای ووشەكەدا بوو، وەك « ناخۆم »، « نەمخوارد » يا « مەىخۆ » ئەوا پىكەو ھەنوسىرەن. دوو ھەمىيان - گەر شىئو ھە نىگىتەىف لە ناو ھەراستى ووشەكەدا ھەتەبوو، وەك « ھەز ناكەم »، « ھەز نەكرد » يا « ھەز مەكە » ئەوا پىكەو ھەنوسىرەن و بە جىيا ھەنوسىرەن. ھەروەھا، لە كۆتایى ووشەشدا ھەت، ھەر بە جىيا ھەنوسىرەن. وەك « ديار نىيە، تەيدا نىيە، ئاومان نىيە، دىاكۆ لە مالى نىيە و ... ».

2. ھىچ جۆرە ناوئى، وەك ناوئى « مەزۆف، مەل، ئازەل، جەروجانەو ھەر، وولات، شار، گوند، چىا، دەشت، دارستان. رەو بار، درەخت، ئامىترى جۆراو جۆر... تاد » لەگەل ھىچ جۆرە كەردارىكەدا، پىكەو ھەنوسىرەن. وەك: « كوردەدەروا، كوردەبوو، لە عىراق بوو » ھەلە ھە. « كوردە دەروا، كورد بوو، لە عىراق بوو ... تاد » راستە.

3. تەنىيا راناوئى لكاو، لەگەل كەردارەكاندا پىكەو ھەلەكىترەن. بەلام، راناوئى نەلكاو، بە ھىچ جۆرئى لەگەل كەردارەكاندا، پىكەو ھەنوسىرەن. وەك: « بە منىگوت، ھەز مەلىكرد، ئەو مەبىنى، منىخۆشەوئى ... تاد » ھەلە ھە. « بە منىگوت، ھەز مەلىكرد، ئەو مەبىنى، منىخۆشەوئى... تاد » راستە. لە كاتى رەستەشدا، ھەر ھەمان دەستور بەكار دىترەن. وەك: « خۆزگە منىخۆشەوئىست. » ھەلە ھە. « خۆزگە منىخۆشەوئىست. » راستە. بەلام دەتوانىن، چ پىتى خەستەسەر، چ راناوئى لكاو ھەكان، پىكەو ھەنوسىن. بۆ نمونە: « مەن نام خوار، تۆ نانت خوار، ئەو نانى خوار، ئەوان نانىيان خوار ... » بەم شىئو ھەبەت: « مەن نامخوار، تۆ نانخوار، ئەو نانىخوار، ئەوان نانىيانخوار ... ».

4. كەردارەكان پىكەو ھەنوسىرەن، وەك (يارىكردن - يارىدەكەم، نانخواردن - نانەدەخۆم، رەكردن - رادەكەم ... تاد). بەلام، گەر كەردارەكە، بە ھۆى چەن رەشە و ناوئىكى دىكەو ھە، لە يەكدى پەچران، ئەوا بەسەر ھەكەو ھەنوسىرەن. ھەروەھا، بە دوا ووشەى رەستەكەشەو ھەنوسىرەن. وەك:

ئەمە ھەول بۆ سەر ھەخۆى دەدەين.

تهوان حەز لە هەنگوین دەکەن.

تارا نانی لە چێشتخانەی لاوان خواردوو.

لەم سێ پستەیدا دەبینین، چاوگی هەر سێ کردارەکان، لە « هەولدان، حەزکردن و نانخواردن » دا خۆیان دەنوێن. بەلام، بە چەن ووشە و ناوی لە یەكدی داپاون. لەبەرئەوە ناتوانین، پێکیانەوه گرتەدەین، یا کردارەکانی « دەدەین، دەکەن و خواردوو », لەگەڵ « سەرەخۆیی، هەنگوین و لاوان » دا، پێکەوه بلکێنین. هەروەها، کردارە ئاوێتەکان، لە هەموو شتێوەکانیدا « پابردوو، ئێستە و ئایندە » پێکەوه دەنووسرێن. وەک: « داهاتن، دەرھێنان، لێکخستن، بازدان، ئاوەدانکردنەوه، لێکنزیکەوتنەوه، دوورکەوتنەوه و ... »

5. جگە لەوێ، هەموو کردارەکان، بە هەر سێ شتێوەکانیانەوه « پابردوو، ئێستە و ئایندە » هەمیشە پێکەوه دەنووسرێن. وەک « خەوتن - خەومدێ، دەخەوم، خەوتبووم. خواردنەوه - دەخۆمەوه، دەمخواردەوه، خواردبوومەوه » نەک « خەوم دێ، خەوت بووم. دەم خواردەوه، خوارد بوومەوه. »

6. هەموو ئاوەلناوەکان، لەگەڵ راناوەلکاو و کردارەکاندا پێکەوه دەنووسرێن، وەک: « سارد - ساردە - ساردبوو. گەرم - گەرما - گەرمبوو. گەورە - گەورەیه - گەورەبوو - گەورەبوون. کورت - کورتە - کورتبوو - کورتبوون. سەرزل - سەرزلە - سەرزلبوو - سەرزلبوون. ورگدراو - ورگدراوە - ورگدراوبوو - ورگدراوبوون. چونکە، گەر « سەرزلە » لە « سەر + زل + » پێکھاتبێ و پێکەوه بلکێنرێن، ئەدی بۆ « سەر + زل + بوو » پێکەوه دەنووسرێن؟! چ جیاوازییەکیان هەیە؟ ئەو دوو نامراز و کرادەر « ه + بوو » تەنیا لە کاتدا جیاوازییان هەیە، ئەگینا لە هیچ ڕوویەکی دیکەوه، هیچ جوۆرە جیاوازییەکیان نییە.

لەوانەیە، هێندێ کەس بلتێن: « ه » کردار نییە، بەلکوو نامرازی پێوەندییە و « بوو » کرداری پابردوو. بە لای منەوه، هیچ پستەیک نییە، لە هیچ زمانیکدا، کرداری تێدا نەبێ، واتا بێهەشتی. راستە « ه » کرداری تهواو نییە، بەلام، جێگەی کردار دەگری و ڕۆلی کردار دەبینێ. وەک پێشتر لەم باسە دوایین.

7. به هیچ شتیوه نابیی، نامرازه‌کانی « لیکدر، په‌یوه‌ندی و ناوی هیتما یا نامازه‌کردن »، له‌گه‌ل ناو و کرداره‌کاندا پتیکه‌وه بلکیتزین. چونکه، جگه له‌وه‌ی له پرووی ریزمانه‌وه هه‌له‌یه، هه‌ر یه‌که‌شیان واتایه‌کی تایبه‌تیی خویان هه‌یه. بۆ نمونه: هیتندی نووسه‌ر ده‌نووسن: « ئه‌م‌جاره، ئه‌م‌سال ... تاد » که‌چی « ئه‌و جاره، ئه‌و ساله ... تاد » پتیکه‌وه نانوسن و به‌جیا ده‌یاننوسن. به‌باوه‌ری من، شتیوه‌ی یه‌که‌م به‌هه‌له و شتیوه‌ی دووهم به‌راست داده‌نری. چونکه، له‌هه‌ر دوو شتیوه‌که‌دا، (ئهم و ئه‌و) ناوی نامازه‌کردن. بۆچی، له‌شتیوه‌ی یه‌که‌م‌دا پتیکه‌وه ده‌یاننوسن و له‌شتیوه‌ی دووهم‌دا به‌جیا ده‌یاننوسن؟! که‌واته‌ راستروایه، بنوسن: « ئهم جاره، ئهم سال »، له‌هه‌موو زمانیکیشدا، هه‌ر وا ده‌نووسری. لیته‌دا تیبینییه‌کی گرنه‌گ هه‌یه، ده‌ریاره‌ی هیتندی له‌نامرازه‌کانی پتیه‌ندی وه‌ک « به ، بۆ ، ه ، وه‌ک ، له ... تاد » و « لیکدر وه‌ک » و . به‌لام ، به‌لکوو ، یا ، نه‌ک ، چونکه ... تاد » پروونه‌که‌ینه‌وه :

دیاره، نامرازه‌کانی پتیه‌ندی « بۆ ، وه‌ک » و نامرازه‌کانی لیکدر « به‌لام، به‌لکوو ، یا ، نه‌ک ، چونکه » به‌هیچ شتیوه‌یه‌ک له‌گه‌ل هیچ وشه‌یه‌که‌دا پتیکه‌وه نانوسیتزین. به‌لام، گه‌رفته‌که‌ خۆی له‌هه‌ر چوار نامرازه‌که‌ی پتیه‌ندی وه‌ک « به ، ه ، ی ، له » و نامرازای لیکدری « و » دا ده‌بینی. بۆ؟ گومانی تیدا نییه، هه‌ر دوو نامرازای پتیه‌ندی « ه ، ی » به‌جۆری له‌نامرازه‌ لکاوه‌کان داده‌نری. چونکه، هه‌رگیز به‌ته‌نیا نایه‌ن. بۆ نمونه: لا‌ولاو هاتوه. له‌ « ک‌سرداری هات + پاشگری وو + نامرازای ه » پتیکه‌هاتوه. چونکه، « هاتوو » بێ نامرازه‌که، هیچ ناگه‌یه‌نتی، واتاکه‌ی پروون نییه. به‌لکوو نامرازه‌که، ئه‌وه‌مان بۆ پروونده‌کاته‌وه، لا‌ولاو هاتوه و که‌اره‌که‌ ته‌وا‌بووه، ئیسته‌ لیته‌یه. پتیه‌ندییه‌ک له‌نیوان « ناو، کات و شوتن » دا پیشانده‌دا.

هه‌ر مه‌ها، نامرازای پتیه‌ندی « ی » ش به‌و شتیوه‌ ده‌یی. بۆ نمونه: کورده‌ لوتی گه‌وره‌یه. لیته‌دا نامرازای « ی » خه‌سه‌له‌تی « گه‌وره » به‌ناوی م‌رو‌ف و ناوی نه‌ندام‌یک‌ی جه‌سته‌ی کورده‌وه‌ گه‌رده‌دا. به‌لام بۆ « به و له »، که‌م نووسه‌ر هه‌یه، گوێ به‌ ده‌ستووری نووسینی ئهم دوو نامرازه‌ پتیه‌ندییه‌ بده‌ن.

زۆریه‌ی نووسهران، له‌گه‌ڵ هه‌موو یه‌که‌کانی زماندا، پێکیانه‌وه ده‌به‌ستن. بۆ
 نمونه: « له، له ناو، له سهر، له ژێر، له بهر، له لای، له لایهن، له پوژی،
 له شاری، له چیا پرسه و ... » ئەمانه، هه‌موویان پێویسته، به‌پیتی
 ده‌ستووری زمان، ته‌نیا به‌م شێوه‌یه‌ بنووسرێن. که‌چی، زۆر که‌س پێپه‌وی
 ناکا و ده‌نووسن: « له، له ناو، له سهر، له ژێر، له بهر، له لای، له لایهن،
 له پوژی، له شاری، له چیا پرسه و ... »

ئەمانه، بۆیه ده‌بی، به‌ جیا بنووسرێن، چونکه، هه‌ر یه‌کێ له‌و ووشانه، بێ
 « له » واتایه‌کی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، به‌ شێوه‌یه‌کی تایبه‌تییش
 گه‌ردانه‌کری. واته: ده‌توانین، بێ « له » بڵێین: « ناو، سهر، ژێر، بهر،
 لای، لایهن، پوژی، شاری، له چیا پرسه و ... » واته: ئەو ووشانه له
 یه‌ک ووشه پێک نه‌هاتون، به‌لکو، هه‌ر یه‌کیان له‌ دوو ووشه‌ی
 جیاواز پێکهاتون، بۆیه ده‌بی، پێکه‌وه نه‌لکێنرێن.

بۆ ئامرازی « به » ش، به‌ هه‌مان شێوه ده‌توانین، نمونه‌یه‌ک بێنینوه: « به،
 به تایبه‌تی، به گشتی، به ناشتی، به خوشی، به ئاره‌زوو، به پێ، به
 ئۆتۆمۆبیل، به پوژ، به شه‌و، به شیروانم گوت و ... » به‌هه‌له‌ش، به‌م
 شێوه‌یه‌ ده‌نووسرێ: « به، به تایبه‌تی، به گشتی، به ناشتی، به خوشی،
 به ئاره‌زوو، به پێ، به ئۆتۆمۆبیل، به پوژ، به شه‌و، به شیروانم گوت و ... »
 به‌لام، « له‌به‌رئوه، به‌گوێه‌ی، به‌پیتی، جێبه‌جێکردن، به‌پوژ - گه‌ر ناوی
 مرو‌ف بێ - ، به‌س و .. » هه‌ر ده‌بی، به‌م شێوه‌یه‌ بنووسرێ، چونکه، به
 هه‌موویان یه‌ک ووشه پێکدێن.

به‌ داخه‌وه، هێندێ له‌ نووسه‌ره‌کان، چا‌و له‌ ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌یی و
 فارسیی ده‌که‌ن، ئەو ئامرازه پێوه‌ندیانه له‌گه‌ڵ ووشه‌کاندا، پێکه‌وه
 ده‌لکێن. وه‌ک له‌ عه‌ره‌بیدا ده‌لێن: « له سهر = عه‌لا، له ژێ = ته‌حت، له
 ناو = فی، به ئاره‌زوو = برغیه، به په‌زامه‌ندیی = بموافقه، به شێوه‌یه‌کی
 تایبه‌تی = بصوره‌ خاصه و ... » له‌ زمانی کوردیدا، ئەمانه هه‌موو به
 هه‌له‌ داده‌نرێن، چونکه، ده‌ستوورێکی تایبه‌تی خۆی هه‌یه. مه‌گه‌ر له
 ناینده‌دا، ده‌زگه‌یه‌کی ئه‌کادیمی کوردی دامه‌زرێ، به‌لگه‌ی زانستانه‌ی بۆ
 داتاشتی و بچه‌سپێ.

بۆ ئامرازى لىككەدرى « و » ش، بە ھىچ جۆرى، بە ھىچ ووشەيەكەوہ نالکيتىرى. ھەر چەندە، زوو نووسەران پىتکيانەوہ دەلکاندن. وەک منو دارا - من و دارا. کۆمەلى ھونەر و وىژەي کوردیى.

بە کورتىي دەتوانىن، گرافتەکانى رېنووسى کوردیى، لەم چەن خالانەي لای خوارەوہدا، چرکەينەوہ :

1. رېنووسىتکى يەگگرتوى تاييەتیی و دیاریکراومان نییە. لەبەرئەوہ، ھەر نووسەرى، بە ئارەزووى خۆی دەنووسى. ھەر ووشەيەكیش، بە چەن جۆرى دەنووسى. لە ناو و ووشە کوردیيەکاندا، گرافتیکى زۆرمان بۆ پەيدا نابى، چونکە، خۆی چۆنە وا دەنووسى. بەلام، لەو ناوانەي کوردیى نین، ھەر کەسێ چۆنى بە راست بزانتى، بەو شێوہيە دەينووسى. بۆ نمونە: « حسين » و « محمد » دوو ناوی عەرەبين. کورد بەم شێوانە دەیانلتى و دەیاننووسى: «حسيتين، حسين، حسهين، حوسهين و حوسين ». ھەرۆھە، ناوی «محمد»یش، بەم شێوہ جياجيايانە دەنووسى. « محمەد، محەممەد، موحمەد و موحمەد. » نووسەرى وا ھەيە، ئەو ناوہ لە يەك بەرھەمى خۆيدا، بە چەن جۆرى دەنووسى، کە پتويستە، لە ھەموو بەرھەمەكەيدا، بە يەك شێوہ بينووسى. (جاری وا ھەيە، ناوی جيتگەيەك يا کەسێ، بە زیاتر لە رېنووسى نووسراوہ. بۆ نمونە: بدليس، بەدليس، بيتليس. سليمانى، سلەيمانى، سولەيمانى، سوليمانى. ئادىمان، ئاديبەمان ... تاد) «49,35» لەبەرئەوہ، ھەموو ناوی کوردیى نەبوو، پتويستە، بە رېنووسى کوردیى بنووسى. بۆ نمونە: « طه، طيب، طاهر، صديق، صمد، صالح، مصطفى، ظاهر، ثامر، عثمان، ذنون، عبیداللہ، فواد ... تاد » بە کوردیى بە « تەھا، تەيب، تايەر، سديق، سەمەد، سالح، مستەفا، زاھير، سامر، عوسمان، زەنون، عوبيدوللا، فواد .. تاد » دەنووسى. جگە لەوہى، تەنانەت ھىندى نووسەر ھەن، لە نووسینەکانى خوياندا، يەك جۆر رېنووسى يەگگرتو بەکار ناھيئن. واتە: ھەر لە يەك گوتارى کورتى خوياندا، ھىندى جار، ناوی يا ووشەيەكى دیاریکراو، بە چەن شێوہيەكى جياواز دەنووسن، کە ئەم جۆرە نووسینانە، زیاتر سەر لە خوتنەرى کورد تىکدەدەن و گرافتى پتر، لە بەردەم زمانەکەماندا قووتدەکەنەوہ.

2. شاره‌زایانی زمانی کوردیی، دوو وایان «وو» به پیستیکی سه‌ره‌خو داناه و له یهک واو «و» جیایانکردۆته‌وه. هه‌ر چه‌نده، هه‌ر دووکیان هه‌ر هه‌مان واتا ده‌به‌خشن، به‌لام، گه‌ر ئه‌و ووشانه‌ی به‌ دوو واو ده‌نووسرێن، به‌ یهک واو بیانووسین، له‌ پرووی پێنووسه‌وه، به‌ هه‌له‌ ده‌ژمێرێ.

زۆر ووشه‌ هه‌یه، به‌ دوو «و» ده‌نووسرێ. به‌لام، زۆریه‌ی نووسه‌ران به‌ یهک «و» ده‌بنووسن. کاتێ، له‌و باره‌یه‌شه‌وه‌ پرسیاربان لێ ده‌که‌ی، له‌ وه‌لامدا ده‌لێن:

یه‌که‌م - پێنووسیکی یه‌ک‌گرتووی کوردیمان نییه، له‌به‌رئه‌وه، هه‌رچی چۆنێ بنووسین، هه‌ر راسته‌.

دووه‌م - ده‌لێن: گرنه‌گ ئه‌وه‌یه، خۆتێه‌ر له‌ مه‌به‌سه‌که‌مان بگا، ئیدی به‌ یهک «و» یا به‌ دوو «و» بنووسین، گرنه‌گ نییه‌.

به‌لام، له‌ راستیدا، له‌ پرووی پێنووسه‌وه‌ واییه‌ و هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌. چونکه‌، ورده‌ورده‌، زمانه‌که‌مان تێکده‌چێ، پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌ ته‌واوی فێری پێنووسیکی رێکوپێک و یه‌ک‌گرتووی کوردیی نابن. جگه‌ له‌وه‌ی، له‌گه‌ڵ فۆنتیک زمانه‌که‌ماندا ناگونجێ.

له‌ زمانه‌کانی دیکه‌دا، گه‌ر هه‌ر ووشه‌یه‌ بنووسین، پیستیکی تێدا دووباره‌ بوویته‌وه، ئێمه‌ به‌ یهک پیت بنووسین، یه‌ک‌سه‌ر به‌ هه‌له‌ بۆمان داده‌نێن. وه‌ک له‌ زمانی ئینگلیزیدا به‌ ده‌رگا ده‌لێن: «Door» و به‌ دوو «O» ده‌نووسرێ، گه‌ر به‌ یهک «O» بنووسین، وه‌ک «Dor» به‌ هه‌له‌ داده‌نرێ و ئه‌و واتایه‌ نابه‌خشی. هه‌روه‌ها، ووشه‌کانی «Coop, Droop, Loop» له‌گه‌ڵ ووشه‌کانی «Cop, Drop, Lop» دا، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ یه‌ک‌دی جیاوازن، یه‌ک واتاشیان نییه‌. له‌ زمانی «سویدی» یشدا «Sugga» به‌ میتی به‌راز و «Suga» به‌ مژین، «Komma» به‌ وێرگول و «Koma» به‌ سه‌ره‌مه‌رگ، «Är» به‌ شوێنی برین و «Är» به‌ کردار دێن. هه‌ر یه‌کێ له‌و جووت پیتانه‌ بقرتێن، جگه‌ له‌وه‌ی واتاکیان ده‌گۆزێ، له‌ پرووی پێنووسیشه‌وه‌ به‌ هه‌له‌ ده‌ژمێرێ. هه‌روه‌ها، له‌ هه‌موو زمانه‌کانی دیکه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی جیهاندا، هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌یه‌.

لیږه‌دا، چمن نمونه‌یه‌ک له سهر « و » دینینه‌وه: نیمه‌ده‌زانیڼ، هه‌موو ووشه‌یه‌ک، له چمن پیستی پټکه‌اتووه. گهر هر ووشه‌یه‌ک، به « و » ده‌سپیټبکا، پټیسته به دوو « و » بنووسری. وهک « ووزه، ووژه، ووره، ووشه، وورشه، وون، ووتن، ووتار، وولات، وونج‌پرونج‌پرو و ... تاد ». به‌لام، له ساله‌کانی هفتادا، « کوږی زانیاری کورد » بپاریکیانده‌رکرد، گوتیان: نه‌و ووشانه‌ی سهره‌تاکانیان به دوو « و » ده‌سپیټده‌کا، تنیا به یه‌ک « و » بنووسرین. چونکه، هیچ ووشه‌یه‌کی کوردی به یه‌ک « و » ده‌س پټ ناکا. جا نیسته، بۆ نووسه‌ره‌که خوی ده‌گه‌رپټه‌وه، به هر شپوه‌یه‌کیان بنووست، هه‌له‌ نییه. به باوه‌ری من، به دوو « و » بنووسری، گه‌لی جوانتر و پټکوپټکتره. به‌لام، له راستیدا، بۆ نووسین، یه‌ک « و » ئاسانتره.

به‌لام، گهر پیستی « و »، له ناوه‌راستی ووشه‌که‌دا هاتبوو، له نیتوان دوو پیستی کۆنسۆنانتدا بوو، نه‌وا ده‌نگه‌که دريژ ده‌بی و به دوو « و » ده‌نووسری. وهک « ټابووری، بوون، پوول، چوون، خوول، روون، پروسیا، ژوور، سوور، سووریا، قوول، کووره، لول، لوور، نووسین، نووستن و ... تاد » هه‌روه‌ها، گهر هه‌موو نه‌و « و » نه‌ی له نیتوان دوو پیستی څاول یا پیټیکی کۆنسۆنانت و یه‌کیکی دیکه‌ی څاولدا دین، نه‌وا تنیا به یه‌ک واو ده‌نووسرین. وهک « خواردن، خواردنه‌وه، خه‌وتن، زویر، زه‌وی، په‌وین، په‌وه‌ند، پټوی، پټواس، ساوه‌ر، گه‌ورک، له‌وه‌ر و ... تاد ». یا کاتی، هر ووشه‌یه‌ک، به « و » کوټاییدئ، له دوا‌ی پیستی کۆنسۆنانتسه‌وه دئ، دپسانه‌وه به دوو « و » ده‌نووسری. وهک « به‌روو، په‌موو، توو، چوو، خوو، ډوو، پابردوو، روو، زوو، سنجوو، شوو، فوو، قوو، لوو، مازوو، موو، هه‌موو و ... تاد ». مه‌گهر، ووشه‌که کوټایی به پیټیکی څوکال هاتبی.

3. بۆ نه‌وه‌ی، پیستی « ی » له پټنووسی کوردییدا، به شپوه‌یه‌کی راست بنووسین، تا بزانیڼ، له کوټدا یه‌ک، یا دوو، یا سټ « ی » به دوا‌ی یه‌ک‌دیدا دین، لیږه‌دا چمن نمونه‌یه‌ک پټش چاو ده‌خه‌ین :

هر کاتی پیستی « ی »، له سهره‌تای ووشه‌وه هات، هه‌میشه به یه‌ک « ی » ده‌نووسری. وهک: « یار، یاد، یاوه‌ر، یه‌زدان، یه‌ده‌ک و ... تاد ».

ههروه‌ها، کاتتی پیتی « ی »، له دواى ناوى « مرۆڤ، شت، جتی » یا ناوه‌لناوتکه‌وه دى، هه‌ر به یه‌ک « ی » ده‌نوسرى. وه‌ک: شیخ مه‌حمودی نه‌مر. حوسینی کورد. زاینده‌ی سوله‌یانییه. دانیشتوی کوستانه. خه‌لکی گه‌رمیانه. ناسنی سارد، ناوی گه‌رم ».

هه‌ر کاتتی، باسی جیگه‌ی له‌ دایک‌سونی یه‌کی‌کمان کرد، یا نازناوی جیگه‌مان دیاری‌کرد، ئە‌وا به‌ دوو « ی » ده‌نوسرى. وه‌ک: « کۆی، شاره‌زوروی، به‌غایی، کوفی، ئینگلیزی، پرووسی ... تاد ». هه‌روه‌ها، ناوه‌لناوه‌کانیش کۆتاییان به‌ دوو « ی » دى. وه‌ک: « سه‌روه‌ری،

سه‌ره‌رزی، به‌رزی، گه‌رمی، ساردی، پانی، درتیی و ... تاد » به‌لام، کاتتی پیتی « ی » له‌ ناوه‌راستی ووشه‌که‌دا هات، دوو باری تاییه‌تی و هه‌رده‌گرئ و به‌پیتی پیته‌ ڤاول و کۆنسۆنانته‌کان ده‌گۆڕن. گه‌ر له‌ نیتوان دوو پیتی کۆنسۆنانتدا بو، ئە‌وا به‌ یه‌ک « ی » ده‌نوسرى، وه‌ک (بارین، هارین، ریج، ژیرک، شیلان، فیکه، لیر، لیره، میز، هه‌لمین، هیزه، ویره و ... تاد).

به‌لام، گه‌ر له‌ نیتوان دوو پیتی ڤاول یا پیتتیکی ڤاول و یه‌کیکی دیکه‌ی کۆنسۆنانتدا بو، یا گه‌ر پیتی « ی »، خۆی له‌ ووشه‌که‌دا هه‌بو، ئە‌وا هه‌ر به‌ دوو « ی » ده‌نوسرى. وه‌ک: « ئاین، بییر، تییر، زاین، سییر و ... تاد ». هه‌روه‌ها، گه‌ر هه‌ر ووشه‌یه‌ک، خۆی به‌ پیتی « ی » کۆتاییه‌اتبی، به‌ دوو « ی » ده‌نوسرى، وه‌ک: « ئابووری، پیشه‌سازی، نه‌ته‌وه‌یی، نیشتمانی، وێژه‌یی، هونه‌ری .. تاد ».

جگه‌ له‌وه‌ی، گه‌ر به‌ دواى ناودا هات، ڤۆلی ئامرازی پتیه‌ندیی بینی و ناوه‌لناوی پتیه‌وه‌ گریدا، یا به‌لتین: گه‌ر دوو ووشه‌ یا چه‌ن ووشه‌یه‌ک، به‌ دواى یه‌ک‌دیدا بین و هه‌موویان به‌ پیتی « ی » ئامرازی پتیه‌ندیی پتیه‌وه‌ به‌سه‌رتن، ئە‌وا یه‌که‌م و دووهم ووشه، هه‌ر به‌ یه‌ک « ی » ده‌نوسرتن و دوا ووشه‌ش به‌ دوو « ی » ده‌نوسرى. وه‌ک: « زمانى کوردی - زمان + ی + کورد + یی، بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی - بزوتنه‌وه + ی + نه‌ته‌وه + یی، ئامازی جوگرافیاى - ئامار + ی + جوگرافیا + یی، ڤووداوی میژووی - ڤووداو + ی + میژوو + یی، بزافى ڤزگاریخوازی نیشتمانی - بزاف + ی

+ پرزگاریخواز + ی + نیستمان + یی، ... هتد « لیره دا ده بینین، » ی
 یه کم له نمونه ی یه کم - چوارهم، نامرازی پتوه ندییه. له دوا نمونه شدا،
 هر دوو « ی » زاراوه کانی « بزاث و پرزگاریخواز » هر به دوو « ی »
 نامرازی پتوه ندییه داده نریتن. به لام همو و جوته « ی » کانی کوتایی دوا
 ووشه کان، « ی » ناساین، واتای رسته که ته و او ده کهن. له راستیدا،
 نه مهش پتوه ندییه کی توندی، به دوا پیتی کوتایی ووشه کانه وه هیه. بۆ
 نمونه: زاراو هی نه ته وه: نه ته وه ی کورد، نه ته وه کانی جیهان، به یه ک « ی »،
 باوه ری نه ته وه یی « به دوو « ی » و نه وه لوتیسته نه ته وه یی یه، به
 هستی نه ته وه یی یان « به سئ « ی » دهنو سرتن. هروه ها، ووشه ی زانا:
 زانای گه و ره، زانایانی زمان، به یه ک « ی »، به زانایی، به دوو « ی » و
 نه و کاره زانایی یه، به زانایی یان سرکه و تن، به سئ « ی » دهنو سرتن.
 نه و ووشانه ی به پیتی « ی » کوتاییان دئ، وه ک « کویره وه ری، جیاوازی،
 کومه لایه تی، رومانسی. به کویره وه ریانه، جیاوازیانه، کومه لایه تیانه،
 رومانسیانه » دهنو سرتن. به لام، نه و ووشانه ی به کونسونانت ته و او ده بن،
 به دوو « ی » دهنو سرتن و دهنگه کان درتزه بنه وه. وه ک: « بابه ت -
 بابه تی - بابه تی، پت - پتی - پتی، زانست - زانستی - زانستی،
 سهر به ست - سهر به ستی - سهر به ستیی، کان - کانی - کانی، نازاد -
 نازادی - نازادی، هیمن - هیمنی - هیمنی، بیتلایه ن - بیتلایه نی -
 بیتلایه نی، مهینه ت - مهینه تی - مهینه تی و ... تاد »، له شتیه ی
 یه کم مدا یه ک « ی » و له شتیه ی دوو همداد دوو « ی » و ده گرن. چونکه
 هر یه که یان واتیه کی تاییه تیایان هیه. بۆ نمونه: « نازاد » هم بۆ ناو و
 هم بۆ ناوه لئاو به کاردئ. « نازادی » یه کئ به یه کئ دلتی تۆ نازادی واته:
 سهر به ستی. به عهره بیی به « حور » دی. « نازادی » مه به س له نازادی
 یه کئ یا نه ته وه یه. « نازاد یخواز » ناوه لئاو بۆ که سئ یا کومه لئ، رتیک خرائ
 به کاردئ. به عهره بیی یه کم به « حوریه » و دوو هه میش به « احرار » دئ.
 همو و نه و ووشانه ی پتیشوو ده بن، به شتیه یه بنو سرتن: « بابه تانه،
 زانستانه، سهر به ستانه، نازادانه، هیمنانه، بیتلایه تانه، مهینه تانه و ...
 نه ک به « بابه تیانه، زانستیانه، سهر به ستیانه، نازادیانه، هیمنیانه،

بیلایه نییانه، مهینه تیپانه و ... « بنووسرتین. ئەم ووشانهش، له سەر بناغە ی کورد - کوردانه، مەرد - مەردانه دادەر پێژرتین. تاقە مەبەس - تاقانە مەبەس راست نییە. بۆ منال دەگوتری: کورپکی تاقانە، واتا تاقانە خەسلەتە و دوا ی ناو یا شت دی، نەک پیتی بکەوی.

هەروەها ووشەکانی دیکە « داهیتەر - داهیتان - داهیتەرانه، هونەر - هونەرماند - هونەرماندانه، سەرکەوتوو - بە سەرکەوتویی - سەرکەوتوانە، ژیر - بە ژیری - ژیرانە، کەر - کەرتی - کەرانه، شۆرشیگێر - شۆرشیگێری، شۆرشیگێرانه، پێشکەوتووخواز - پێشکەوتووخوازی - پێشکەوتووخوازی - پێشکەوتووخوازانە، کۆنەپەرست - کۆنەپەرستی - کۆنەپەرستی، کۆنەپەرستانە، بەهره - بەهرەدار، بەهرەدارانە، کوێر - کوێری - بە کوێری، کوێرانە، دلنەرم - دلنەرمی - دلنەرمیی - دلنەرمانە ... تاد» هەروەها « باوک - باوکیتی نەک باوکایەتی. میر - میریتی نەک میرایەتی. ئەندامیتی نەک ئەندامەتی. بەلام پیاو - پیاوەتی نەک پیاویتی. کوێخا - کوێخایەتی نەک کوێخیتی. کەچی هیندی ووشە ی وەک کورد دەتوانین، بە گوێرە ی مەبەسە جیاوازه کافان، بە کوردیتی و کوردایەتی بینووسین. بۆ « میریتی و پیاوەتی » - پێوەندی بە دوا پیتی ووشە کەووە هەیه. « میر » بە پیتیکی کۆنسۆنانتی وەک « ر » کۆتاییهاتوو. بەلام « پیاو » بە پیتیکی ئاواڵ « و » تەوابووە. دوا ی پیتە کۆنسۆنانتەکان دەتوانین، پیتی ئاواڵ بۆ ئاوەلناوەکان بەکارینین، وەک : « باوکیتی، میریتی، کەرتی، بەرپێوەبەرتی، کوردیتی، ریشسپیتی و ... تاد » بەلام، دوو پیتی ئاواڵ بە دوا ی یە کدا قورسە و لە سەر زبان رەوان نییە.

هیندی ووشە هەن، هەر خۆیان بە دوو « ی » کۆتایاندی، لە هیندی کاتیشدا، « ی » یەکی ئامرازی پێوەندی وەرەگرن، دەبن بە سێ « ی » وەک: « شای - شای ی لادی. کۆتایی - کۆتایی ی سال. لادی - لادی کوردستان - لادی ی. واتە: خەلکی لادی », بەلام، لەبەرئەو ی جوان نییە، سێ « ی » بە دوا ی یە کدا ریزکەین، تا ئێستە، هەر بە دوو « ی » نووسیومانە.

4. هیتندی نووسەر هەن، بە تایبەتیی لە پۆژەهلای کوردستان، هەموو ئەو پیتە عەرەبیانە لە زمانی کوردیدا نین، وەک: «ث، ص، ض، ذ، ط، ظ» لە نووسینی کوردیدا بەکارباندیتن. بۆ نمونە: «زوبیحی، ههژاری موکوریانی، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس، محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، مه‌سه‌عوود محه‌مه‌د، مسته‌فا نه‌ریمان، نه‌وشیروان مسته‌فا و...» لەو نووسەرانه‌ن، ئەم جوژه پیتانه و ووشەی عەرەبیی لە نووسینه‌کانیاندا زۆر بەکار دیتن.

بە راستیی، بنه‌ماله‌ نایینییه‌کان و مه‌لای مزگه‌وته‌کان، چهن پازه‌ی زمان و وێژه‌ی کوردییان کردووه، هیتندی جاریش، زمانه‌که‌یان لێ شتیواندوون. چونکه، پتوه‌ندییه‌کی توندوتۆڵیان له‌گه‌ڵ مزگه‌وت و ناییندا هه‌بووه و هه‌یه. قورئان و گوته‌کانی په‌یامبه‌ر، هه‌مووی به‌ زمانی عەرەبیی نووسراونه‌توه. ئەو زمانه‌ش، له‌ هه‌موو پرویه‌که‌وه، کارێکی زۆری تیکردوون. بۆیه، وا فێربوون و راهاتوون، گه‌لی جار له‌ سه‌ر ده‌ستووری زمانی عەرەبیی ده‌پۆن، به‌ پێنووسیکی تایبەتیی ده‌نووسن، زۆر پیتی عەرەبیی لە نووسینی کوردیدا به‌کار دیتن. هه‌لبه‌ته، ئەمه زیاتر له‌ و کاتانه‌دا ده‌بن، که‌ ناوی مرۆفیی، جیگه‌یه یا شتی، به‌ چ شتیه و پیتی نووسرابێ، ئەوانیش هه‌ر به‌ هه‌مان ده‌ستوور و پیتی ئەو زمانه، له‌ نووسینه‌ کوردییه‌که‌دا ده‌ینووسنه‌وه. ئەمه جگه‌ له‌وه‌ی، له‌گه‌ڵ پێنووس و ده‌ستووری زمانی کوردیدا ناگونجی، دوو پێنووسی جیاوازی، له‌ یه‌ک ده‌قی وێژه‌ییدا دروسده‌کا. بۆ نمونە:

له‌و کورته‌ میژووه‌ی، مه‌لا «عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس» و کورپه‌که‌ی «محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم»، بۆ ژبانی «مه‌حوی» یان نووسیوه، ئەم پیتە عەرەبیانە (ث، ص، ض، ذ، ط، ظ) به‌رچاوه‌که‌ون، که‌ کوردیی نین و له‌ زمانی کوردیدا به‌کار نایهن، وەک، («مه‌حوی» ناوی موحه‌مه‌د و کورپه‌ مه‌لا عوسمانی...) (5، 47) «لێره‌دا ده‌بینن، هه‌موو ناوه‌که‌ به‌ کوردیی نووسراوه، جگه‌ له‌ ناوی «عوسمان»، ئەوانی دیکه‌ هه‌موو پیتەکانی کوردین. ئەو ناوه‌ پێنج جار دووباره‌بوته‌وه، که‌چی، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ نووسراوه‌! سه‌یر نه‌وه‌یه، «سولتان عه‌بدولحه‌میدی عوسمانیی» ش، جاری به‌و شتیه‌یه و جاریکی دیکه‌ به‌ عوسمانیی ده‌نووسن. (15، 14، 6، 47)

ههروه‌ها، له هه‌مان لاپه‌رده‌دا ده‌بینن، « نيمامي نه‌عظم » به رېنوسى كوردیی و به پیتی « ظ » ی عه‌ره‌بیی ده‌نوسن. لی‌ته‌دا ده‌بی، یا هه‌موو ناوه‌كه به عه‌ره‌بیی بنووسړئ، نه‌و كاته، دوو رېنوس له ده‌قه وێژه‌یی یه‌كه‌دا په‌یدا ده‌بی، یا به رېنوس و پیتی كوردیی تو‌ماركړئ، نه‌ك یه‌ك ناو، به دوو جوړه پیت و رېنوسى جیاواز بنووسړئ! نه‌مه خوی له خویدا، له رووى ده‌ستوورى زمان و رېنوسه‌وه، به هه‌له داده‌نړئ. چونكه، ورده‌ورده نه‌و پیتانه، له‌گه‌ل پیته كوردییه‌كاندا تېكه‌لده‌بن. وا بزانم، به‌و كار‌ه‌ش زمانه‌كه‌مان نه‌ ده‌وله‌مه‌ند ده‌بی و نه‌ پېشیشده‌كه‌وئ، به‌لكوو خراپ‌تر ده‌بی. له‌به‌رنه‌وه، له‌گه‌ل خه‌سله‌تى زمانه‌كه‌ماندا نا‌گونجی.

« محمەدی مه‌لا كه‌ریم »، ژۆریه‌ی ووشه عه‌ره‌بییه‌كان، به رېنوسى كوردیی ده‌نوسئ. كه‌چى، كاتئ ناو‌تېكى عه‌ره‌بیی ده‌نوسئ، به رېنوسى كوردیی ناينوسئ، به‌لكوو عه‌ره‌ب چو‌نى ده‌نوسئ، نه‌ویش هه‌ر واى ده‌نوسئ. ته‌نانه‌ت، ناوى خوی و باوكیشى، هه‌ر به عه‌ره‌بیی ده‌نوسئ. به‌لام، « مه‌لا » كه‌ به كوردیی ده‌نوسئ. بۆ‌نمونه: « محمەدی مه‌لا كه‌ریم »، كوردییه‌كه‌ی « محمەدی مه‌لا كه‌ریم » هه‌روه‌ها، كۆمه‌لتى ناوى وه‌ك: (محمود، شیخ رضای دیلی‌ژه، ابن‌الحاج، مه‌لا حسن، مه‌لا حسین، مه‌لا احمد) « 43 ج » كه‌ هه‌موومان ده‌زانن، بۆ‌نه‌وى دوو جوړ رېنوس پیت‌ه‌و نه‌كه‌ین، ناوه عه‌ره‌بییه‌كان ده‌بی، به رېنوسى كوردیی بنووسړئ. وه‌ك: « مه‌حمود، شیخ ره‌زای دیلی‌ژه، ئیبن‌ئه‌ل‌حاج، مه‌لا حه‌سه‌ن، مه‌لا حوسین، مه‌لا نه‌حمەد. »

هه‌روه‌ها، « هم‌ژارى مو‌كریانى »، له‌و پېشه‌كیه‌دا بۆ‌لی‌كدانه‌وى دیوانه‌كه‌ی « مه‌لاى جزیری » نووسیوه، گه‌لتى ووشه و ناوى عه‌ره‌بیی تووشبووه. هه‌ر چه‌نده، ووشه عه‌ره‌بییه‌كانى، به رېنوسى كوردیی نووسیوه، به‌لام، به پیتی عه‌ره‌بیی تو‌ماركړدوون. وه‌ك: « خذمه » ی عه‌ره‌بیى به كوردیی به « خذمت » نووسیوتی. « حدیث » ی عه‌ره‌بیى، هیندئ جار به « حه‌دیث » و هیندئ جارى ديكه‌ش به « حه‌دیس » نووسیوتی. له‌ راستیدا ده‌بی، ته‌نیا هه‌ر به یه‌ك شتیه و به كوردیش بنووسړتن. جگه له‌وانه، وولاتى « مصر »، جارى به « میصر » و

جارتیکیش به « میسر » نووسیویه تی. ههروه ها، شاری « مووسل » یشی، ده می به « موصل » و ده می به « موصل » تو مارکردوو. ژماره ی « سه د - سه دان »، که ره تی به « سه ت - سه تان » و که ره تیکی دیکه به « سه ت - سه تان » نووسیوه. گهر له بری پیتی « س »، پیتی « ص » یش به کاریتنین، نابی له چن دپرتکدا، هه ره جاره ی یه کتیکان بنووسین، به لکوو ده بی، یا هه ره « سه د - سه دان » یا هه ره « سه د - سه دان » به کاریتنین، تا هه موو ده قه که به یه ک رتوو بنووسرته وه.

له هیتندی جتیکه ی دیکه دا، ناوتیکی عه ره بیی نووسیوه، پسته کانی به عه ره بین و تیکستی ناوه که شی، به رتوو سیتی تیکه لاوی نیوه کوردیی و نیوه عه ره بیی تو مارکردوو. وه ک: « ئیمام محمدی غه زالی، ئه بو الفیدا، ئیبنو سه لاح، مه لا عب دو الله بیتوشی، رصافی، محمد کورد عه لی، شیخ عبد الباسط عبد الصمدی، طه حوسین، حافظ، عیماد الدینی جزیری ... تاد » که راستروایه، به م شتویه بنووسرین. « ئیمام محمه دی غه زالیی، ئه بو ئه لفیدا، ئیبنو سه لاح، مه لا عب دو لالی بیتوشی، ره سافی، محمه د کورد عه لی، شیخ عب دو لباست عب دو لسه مه د، ته ها حوسین، حافظ، عیماده دینی جزیری ... تا ». ئه کینا گهر به و شتویه نه یان نووسین، له رووی زمانه وانیه وه، به هه له یه کی گه وه داده نری. (5, 49 - 25)

« مه سعود محمه د », نه ک هه ره ناوه کان به پیتی عه ره بیی ده نووسی، به لکوو له به ره مه می « وردبونه وه له چن د باسیتی رتزمانی کوردیی » دا، له بری نه وه ی ژماره بو « پیشه کیی » دانی، شازده په ره ی نووسیوه، ئه لفویتی تیکه لاوی « کوردیی - عه ره بیی » به کاره ی ناوه. واته: هه موو پسته کوردیه کانی تیکه له به هه ره دوو پیتی عه ره بیی « ص ، ط » کردوو. به ره، ماموستا نه و دوو پسته به کوردیی داده نئ! به و پتیه ش بی، ژماره ی پسته کان لای نه و ته نیا بیستونو پیتن! چونکه، دوا ی نه وه ی به پیتی « ی » پسته کییه که ی کوتایی پی هیتاوه، جارتیکی دیکه به « ا - ب » ده سیپتکردوته وه!

ههروه ها « نه و شیروان مسته فا » له به ره مه کهیدا، گه لی ناو به پیتی عه ره بیی ده نووسی. وه ک: (د. فوناد مه عصوم و د. له طیف ره شید).

«5.116» که راسته وایه، بهم شتویه «د، فوواد مه عسوم و د. له تیف ره شید» بنووسری. جگه له وهی، کومه لئی ناوی به پیتی کوردیی و هیندیکی دیکه شی به پیتی عهره بیی نووسیوه. وهک: (ئه نوهر که ریم، نه حمده محمه، عه بدوللا توفیق، حه مید عه زیز، ره مهضان سه عید، رهضا عه مهر.) «178، 116» زۆربه ی کورد، نهو دوو ناوهی دواپی، ههر بهم شتویه «ره مهزان، رهزا» ده نووسن. گهر ههر پیتیکی عهره بیی له زمانی کوردیدا به کاریتین، به هیچ شتویه که نابی، نهو پیتیه به کاریتین. چونکه له گهل فونیتیکی زمانه که مان ناگو نجی. ته نانهت، هیندی جار، زمانی عهره بیی به ناوی نهو پیتیه و نهو ده بری و ده لئین: «لوغته نه لصاد»!

دیاره، نهو شتویه نووسینه، له سههر رتوشوتنی نووسهر و هونه ره کلاسیکیه کانی کورد پیره و ده کری. وهک چون له کوندا، (مه حوی، نالی، کوردیی، سالم ... تاد) به کوردیی ده یان نووسی و پیتی عهره بییان له گهلدا تیهه لکتیه ده کرد. نه مانیش، ئیستهش ههر به یادی نهو سهرده مهوه و ههر بهو شتویه شه ده نووسن، وهک نهو ووشانه ی ده یان بینین، له هونراوه کوردیه کاندایه کارهاتوون، چ ووشه کان و چ هیندی له پیتیه کان، به عهره بیی نووسراون. (نه عضایی، صوفی، طهریقته، طهریق، واعیظ، نه ظهر، طه عنه، مه ذههب، ذههب، نه مثال، ته ئشیر ... تاد) نهو ته چهن دین جار، ووشه ی «واعیظ و عهرووضیه» له لاپه ره کانی (19، 30) ی به ره مه که ی «مه حوی» دا به کارهاتوه.

هیندی نووسهر، له نووسینه کانیاندا، ووشه ی عهره بیی به کار دین. که چی له گهل نهو شهیدا، نهو ووشانه له زمانی کوردیدا، به رانه ره کانیان هه و به کاری ناهیتن. ووشه عهره بییه کانیش، ههر به رینوس و پیتی عهره بیی تو مارده که ن. وهک لهو پیتیه کییه ی «مسته فا نه ریمان»، بو به ره مه که ی «خه لیل منه وهر» ی نووسیوه، چهن دین جار ووشه ی «ظولم» ی نووسیوه، «14، 7، 119» له کاتیکدا، له زمانی کوردیدا، ووشه ی «زۆرداری» مان هه یه، نووسهر به کاری نه هیناوه! به لام ده یتوانی، به پیتی کوردیی بینووسی، وهک «زولم» نهک به پیتی عهره بیی بینووسی. چونکه، خوشی باش ده زانی، له زمانی کوردیدا، پیتی «ظ» مان نییه!

باوهر ناکهم، هیچ کەسێ بە قەدەر « مەسعوود محەمەد »، لە نووسیندا،
 ووشەی عەرەبیی و فارسیی بەکار یێتی. بۆ نمونە: گەشتی بە شازدە
 لاپەرەکی پێشەکی بەرەمەمەکی پێشویدا دەکەین، تا بزائین، لەو هەواره
 چ باسە؟

(مەعلوم، لە هەجە، ئەدەب، تەئسیر، جیل، نەفەس، عومەر، تەسلیم،
 قودرەت، دەور و تەسلیم، نەفەس، کتیب، حال، قەدەر، تەعدیل، حورمەت،
 سادە، تەئویل، فەتوا، جامعە، دیراسە، غەیر، مەوزوعی، زەرپەرەیک،
 حیکایەت، متعدی، فیعل، صیغە، تصریف، حیساب، دەرپونە، زین،
 زەکاوەت، زەحمەت، شیعر، رەسمی، نامە فەهوم، فەن، ئیعتیاز، تیجارەت،
 تەرجمە، خەیاڵ، عقلی، تطبیقی، ئیبداع، ئیسپات، مادی، ئەسل،
 واقع، تەعریف، قەناعەت، عادەتی، ئیشارەت، شەهادە الجنسیە، عاشقە.)
 « 107، ۱-ی » جگە لە ووشە فارسییەکانی وەک « جوداوازی، خوش
 نامەدی، تەنھا، پەنھانی، ملیۆنەھا... تاد » بەکار یێتاون، ئەمە تەنیا
 ئەوەندی، فەریاکەوتم، لە شازدە لاپەرەکی پێشەکییە کەیدا بژاردم. هەر یەکی
 لەو ووشانەش، چەندین جار دووبارە پونەتەووە. خوگر، هەموو سەدو هەشتا
 لاپەرەکی پەرتوو کە بە بژمێرین، ئەوا دلێام، بە سەدان ووشە بیانیی،
 هێلانەکی لە نێوان دێرەکانیدا کردووە. بە راستیی، ئەم ووشە فارسیی و
 عەرەبیانەکی مامۆستا بەکار یاندی، نووسینەکی دەلێتی: کێلگەکی سەوزی
 گەمی « قەندەھاری » و ووشە « سن » ی فارسیی و « کوللە » ی
 عەرەبیی تێیداو، بۆیە، بە تەواویی پیت و پەونە قی لێ برپووە!

ئەز ناتوانم، ئەو هەلە گەورە بەکم، بلێم: خوا نەخواستە، مامۆستا واتای
 ئەو ووشانە بە کوردیی نازانی، چونکە شارەزایی و توانای ئەو، لە زمانی
 کوردیییدا بێسنوورە. بەلام، داخەکم ئەوەش نمونە یەکی نووسینە
 کوردییە کە یەتی! سەیر ئەو یە، ئەم کوردییە تیکە لاوەی خۆی، بەو
 پاساو دەدا و دەلێ: (دیسان دەس پارێزم نەکردووە لە بەکار یێتانی وشی
 بێگانه بۆ مەبەسی تیکە یاندن. زاراوەکانی « ماضی، مضارع، امر، حکم،
 اسناد، مطلق، فعل، فاعل، مفعول، مصدر، ظرف، صفه، موصوف .. و
 گەلیکی تری وەک ئەمانە هەموو کەس تێیان دەگا، لەوانەبوو کە وەر

کترابانه سهر کوردیی، به هۆی نهوهوه که وا جاری خهلق پییان رانههاتوه،
واتا و مه به سی نووسینه که به لای گهلی که سه وه زه حمه تتر که وتبا. (179-178.107)

با بلتین: نه ووشه عه ره بیانه ی ماموستا ریزیکردوون، هه موویان
پتوهندیان به زمان و پێزمانی کوردیی و عه ره بییه وه هه یه، نه دی بۆ ووشه
ناسایی یه کانی دیکه دهلتی چی، که به دهیان ساله له کوردیدا،
به رانه ره کانیان هه یه؟! نایا، که ی نووسهر و زاناگانمان، فیری نووسینی
کوردیی و ووشه ی کوردیی ره سه ن و په تیمان ده که ن؟ نایا، نه وه راسته،
هر له به رنه وه ی خه لک له و ووشانه تیبگا، ئیدی به کوردیی که خاوتین
نه نووسین؟! نه دی که ی ناوړی له زمانه که مان ده ده ی نه وه؟! وا بزائم، گه نجی
کورد، به تامه زرۆیی یه وه، نووسیه نه کانی ماموستا ده خوێننه وه، به لام،
خۆزگه خوێنه وارانیسی، فیری کوردیی که ره سه ن و ووشه ی په تی ده کرد!
هیندی که سه هه ن، هر سه ناوه که یان، هه مووی کوردیی نییه. به لکوو
یه کتی له و سیانه یا دووانیان، به کوردیی یا به عه ره بییه. که چی، هیندی
جار ده بینن، ناوه کوردیی که به پێنووسی کوردیی ده نووسن، ناوه
عه ره بییه که ش به پێنووسی عه ره بیی ده نووسن. وهک: «مصطفی نهرمان»
که پێوسته، هر دووکیان به کوردیی بنووسری «مسته فا نهرمان».
نه ز بۆیه، کاتی سهرچاوه یه کی کوردیی به کاردینم، پێنووسه که ی وهک خۆی
چۆنه، نایگوتزمه وه و ده سکاری ده که م، تا ده قی هه موو نووسینه که، به
یه ک پێنووسی یه که گرتوو بنووسمه وه. چونکه، به راستیی، نووسینی به
دوو یا چه ن پێنووسیکی جیاواز و کۆن و نوێ بنووسری، جگه له وه ی،
گه لی ناشیرنه، سهریش له خوێنه ری کورد ده شتویتی.

سهر نه ویه، لای برایه کی هۆنهر، باسی شتوه ی نووسینه کانی ماموستام کرد،
نه ویش یه که سهر کوتی: جا «عه زمه تی» مه سه وود محمه د له وه دایه، که وێرگول و
خال دانانی، به و شتوه یه ده نووسی و ووشه ی عه ره بیی به کاردیتی. دیاره،
خوێنه ری کورد وایه، که زانایه کی کورد، هر هه لپه که ش بکا، هر به خالکی
به هیز بۆی ده مێرن!

له بهر نه وه، پېشنيزا زده کړم، هه موو نووسه رتي کي کورد، به تاييه تيبی نه وانه ی کاري پوژنامه گهري ده کهن، پوژنامه و گوڅاري کوردیي ده رده کهن، له بهر هه مه کانياندا، يه ک رتي نووسی نوی به کاري پتن، تا ورده ورده، خو پنه ري کورد، دهق بهو رتي نووسانه وه بگري. له نه نجما ميشدا، رتي نووسي تي يه ک گرتوي کوردیي دروسي، (خه لکي له پاشا گه ر دانيي رتي نووسی کوردیي رزگار کا.) «31، 122» کاتي نووسه ر کانيش، له پوژنامه و گوڅاره کاند، ته ماشايه کي بهر هه مه کاني خو يان ده کهن، له گه ل رتي نووسه کهي خو ياندا بهر اورديده که نه وه، ئيدي هه ولده دهن، بهو شيوه يه بنووسن، که زوري ي نووسه راني کورد پتي ده نووسن. جاري تي دیکه ش، نهو رتي نووسه جوريه جوړانه دوپات نابنه وه. وهک «هيمن» يش ده لتي: (بيگومان نه گه ر نووسه ر کاغمان بزانتن، نووسي نه کانيان ناوا له بيژنگ ده درتن و ته ته له ده کرتن، به سه رنجوه وه ده نووسن.) «32، 122» به لام، به پيچه وانه وه، گه ر کونترولي رتي نووس و نووسين نه بي، نهوا که س گوتي ناداتي، هه ر نووسه ري، به ثاره زوي دلي خوي، چوني بو، وا ده نووسي.

ليزده دا، شتي کي زور گرنه هه يه، ده بي باسي که ين، نهو يش نه وه يه، به هيچ شيوه يه نابي، ده سکاري ده قی هوزراوه کلاسيکيه کاني کوردیي بکه ين. ووشه «عه ر هبي، تورکي و فارسي» هکاني وه رگيرين، رتي نووسه کهي بگورين. چونکه، هوزراوه شتي کي تاييه تيبه و نابي، خوماني له قه ر ده دين، به تاييه تيبی هوزراوه کلاسيکيه کاغمان، گه ر ده سکاري يان که ين، جگه له وه ي هه موويان، به «کيش و سه ر هوا» وه به سراون و لهو چوار چي وه يه دا تيکترنجي تراون، ناواز و موسيقي هوزراوه کان تيکده چن. هه روه ها، تامي نامي نن و خو پنه ر چي ري لي نابيني. له گه ل نه وه شدا، به رتي نووسی نهو هوزراوانه دا ده توانين، ميژوي گوتيان ديار ي که ين. له بهر نه وه ده کري، هه ر نووسه ري بيه وي، له په راوتي زي نووسي نه که يدا، واتاي ووشه بياني يه کان ليکده اته وه.

5. به باوه ري من، پتي وست ناکا، گه ر ناوي يا ووشه يه کي عه ر هبي يمان به کوردیي نووسي، له ته نيشتي يه وه، به عه ر هبيش بينووسي نه وه. چونکه، خو پنه ر ناوه کهي به کيردي بو ده خو پنه رتي ته وه و تي يده گا، ئيدي چ

هاتنه کوتایى، دینه کوتایى) به کار دیتن. هر چنده، نم جور کرداره ناویتانه، له لقه دیالیکتی « بادینایی » دا پتر به کار دیتن. به لام، جوانتر و راستروایه، له بری نهوه بنووسین: (کوتاییهات - کوتاییم پئی هینا، کوتایى پئی هینا، کوتاییمان پئی هینا - کوتاییان پئی هینا). ههروهه کرداری «دهداته قه لَم» یا «له قه لَمدهدا»، به راستی نازانم، نم کرداره ناریک و ههلهیه له کوتوه هاتوه، زۆریه نووسهرانی کورد به کار دیتن؟ له بری نهوه دهوتوانین، کرداره کانی «داده نری، دهژمیرن، ده ناسرن» به کار دیتن. چونکه، ده ریته قه لَم یا ددهداته قه لَم، هیچ واتایه کی نییه.

7. له کیشه و باسی ریتنوسی کوردیدا، به ئاشکرا پاشا گهردانیه کی سهیر ده بینن. به تایبه تیی لهو رۆژنامه و گوژارانیه، چ له ناوهوه و چ له دهروهی وولات ده رده چن. هر دهستهی به رتوه به ریک، شتوازیکی تایبه تیی بو خوی داناوه، به موو لیتی لا نادا، گهر دلی هه موو خوینهر و نووسهرانی شی له خوی یه شان دووه! جا سهیر نهوهیه، ههچیشیان دان بهوی دیکه یاندا نانتین! نه مه وه نه بئ، ته نیا له رۆژنامه و گوژاره کاندا رهنگیاندا بیته وه، به لکوو، زۆریه زۆری نهو نامیلکه و په رتووکانه یب بلاویشده کرتنه وه، له رووی ریتنوس و دارشته وه، به ئاشکرا، لاوازیه کی زۆریان پتوه دیاره. له رووی دارشته وه، گه لئ کالوکریج و بیتیتن، به لام وهک دیاره، کهس به دوی خوی نالئ: ترشه!

سهیر نهوهیه، نهک هر جیاوازی له نیتوان نووسینی نووسهره جیاوازه کاندا ده بینن، به لکوو، ته نانهت جیاوازی له نیتوان ریتنوسی، یهک نووسهر و له یهک نووسینی تایبه تیشدا، زۆر به زهقی دیاره. نه مه نهوه ده گه یه نئ، که نووسهره کان، زۆر به پهله به رهه مه کانیان ده نووسن، کهم جار پتیدا ده چنه وه، یا خۆیان هینده به شارهزا دهزانن، بیتریان نایه، پتیش نهوهی به رهه مه کانیان پلاوکه نه وه، پيشانی چهن که سیتیکی شارهزای دن، تا ههله کانیان بو پاسکه نه وه و ریتنمایان کهن! لامان سهیر نه بئ، گهر له نووسینی نووسهریکدا، ته نانهت یهک ناوی به سئ جور و به سئ ریتنوس نووسیوه، وهک (خوسین، حسین و حه سین). یا هیندئ جار، له گوتهاری نووسهریکی لاودا ده بینم، (چیه، چی به و چیه) یا (نیه، نی یه و نییه) به سئ شتوهی

جی‌اواز نووسراوه! جارئ له براه‌کم پرسى، بۆ‌وا ده‌نووسى؟ كوتى: من به كوردیه‌كى ئاسان ده‌نووسم، بۆ‌ئوه‌ى هه‌موو كه‌س لێى تێبگا!! منیش پێم گوت: ده‌ی، جی‌اوازی له‌ نێوان كوردیى ئاسان و نووسین به‌ هه‌له‌دا بکه‌ی؟ هه‌رچه‌نم كرد، لێى نه‌سه‌لماندم، منیش له‌ ناچاریدا، « لکم دینکم و لێ دین » ی‌کم بۆ‌گوت و لێى گه‌رام!

8. با بلتین: کورد و نه تهوه سه رده سه کانی کوردستان، ماوه یه کی زۆره پتکه وه دهژین، له هه موو بواره کانی ژياندا، دید و بۆچونه کانی خۆیان، به سه ر پۆله کانی کورددا سه پاندووه. به لام، نه دی له گه ل گه لانی دیکه ی جیهاندا، بۆ به و شتیه یه هه لسه که وت بکه یین؟! ئایا، کورد جگه له زمانه کانی « فارسی، عه ره بی و تورکی »، هیچ جۆزه زمانیکه ی دیکه ی گه لانی جیهان نازانی، تا که لکیان لی وهرگرێ؟ ئه و ووشه و زاراه نوێیانیه ی، له زمانه که ماندا نین، لێیان وه وهرگرین، به مه رجی خۆیان چۆنی ده نووسن و چۆنی ده لێن، هه ر به و شتیه یه ش، به رێنووسی کوردیه ی بیاننوسین و بیانلێن؟! به راستیه ی، کارێکی گه لی خراپه، گه ر هه ر ووشه یه که ی گه لانی ئه وروپایی، له زمانه ره سه نه که ی خۆیان وه وهر نه گرین، به لکه و، له زمانی دووه مه وه یا سێیه مه وه وهریان نه گرین! بۆ نمونه: هێندێ ووشه هه ن، هیچ یه که ی له و نه ته وه سه رده سه نه ی کوردستان، دایان نه ناو ن. ئه وانی ش، وه ک ئێمه خاوه نی ئه و ووشانه نین. به لکه و، له یه که ی له زمانه کانی دیکه ی، گه لانی ئه وروپا وه وهریان نه گرته وه. ئیه دی بۆ ده بی، ئێمه ش له وانه وه بیانخوازین، به مه رجی، له گه ل « پیت، ده نگ و رێنووسی زمانی کوردیه ی » دا ناگه یجێن. له به ر نه وه ده بی، هه موو ئه و ووشانه، له زمانه ره سه نه که ی خۆیاندا چۆن نووسراو ن، به کوردیش هه روا بنووسرێن. وه ک: « Film فیلیم، Telefon تیلیفۆن، Televisión تیلیفیزۆن، Radio رادیۆ، America ئه مێریکا، France فره نسا، Almanya ئه لمانیا، Africa ئه فریکا یا « نه ک » فیلیم، ته له فون، ته له فیزۆن، رادیۆ، ئه مه ریکا، فره نسا، ئه لمانیا » بنووسین!

9. ههروهه، بۆژماره‌گانی ماتماتیکیش، کاتی به نووسین ده‌یاننووسین، نابێ، به شتیه‌ی جیاواز بیاننووسین. چونکه، یه‌کیتی رێنووسی کوردیی

ده‌شیتوتنن. بۆیه، باشتروایه، به یهک شیتوهی یه‌کگرتوو بنووسرتن. له راستیشدا، ههر چه‌نده، ئەمه به‌پیتی دیالیکت و ناوچه جیاجیاکانی کوردستان ده‌گۆڕی، به‌لام جگه له‌وهی تێمه، باسی زمانی یه‌کگرتووی نووسین ده‌که‌ین، ده‌بێ، هه‌مووی به یهک جوور تۆمارکړی، ته‌نیا ههر یهک شیتویشیان راسته و ئەوانی دیکه‌یان به هه‌له به‌کار دیتنن.

بۆ‌نمونه: «یهک، دوو، سێ، چوار، پێنج، شەش، هەوت، هەشت، نۆ، ده، یازده، دوازه، سیازده، چوارده، پازده، شازده، حه‌قده، هه‌ژده، نۆزده، بیست، شەست، نه‌وه‌د، سه‌د ... تاد» نەک: «چار، حه‌فت، یانزه، دوانزه، سیانزه یا سیتزده، پانزه، شانزه، حه‌قه، هه‌شده، شیتست، نۆت، سه‌ت ... تاد» دیاره، نمونه‌ی یه‌که‌م به راست و جووری دووهم به هه‌له داده‌نری. چونکه، گهر له سه‌ر شیتوهی دووهم برۆین، ئەدی «چوارده، حه‌قده، هه‌ژده و نۆزده» چۆن به شیتوهی «یانزه، دوانزه ... تاد» ده‌نووسین؟! هه‌روه‌ها، گهر هیندی ژماره‌مان به نووسین نووسی، ئەوا چاکتر وایه، پێکه‌وه بنووسرتن. وه‌ک:

«21- 99 بیستویهک - نه‌وه‌دونۆ. 200- 900 دووسه‌د - نۆسه‌د. 101- 120 سه‌دویهک - سه‌دو بیست. 121- 999 سه‌دو بیستویهک - نۆسه‌دونه‌وه‌دونۆ. 235- 999 دووسه‌دوسیو پێنج - نۆسه‌دونه‌وه‌دونۆ. 2 000- 99 000 دوو هه‌زار - نه‌وه‌دونۆ هه‌زار. 1 001- 1 020 هه‌زار و یهک - هه‌زار و بیست. 1 021- 1 099 هه‌زار و بیستویهک - هه‌زار و نه‌وه‌دونۆ. 1 100- 1 900 هه‌زار و سه‌د - هه‌زار و نۆسه‌د. 1 106- 1 999 هه‌زار و نه‌وه‌دونۆ هه‌زار و نه‌وه‌دونۆ. 6 500 744- 99 099 999 شەش میلیۆن و پێنج‌سه‌د هه‌زار و حه‌وتسه‌دوچلوچوار - نه‌وه‌دونۆ میلیۆن و نه‌وه‌دونۆ هه‌زار و نۆسه‌دونه‌وه‌دونۆ ... تاد» ئەمه وه‌نه‌بێ، ته‌نیا له زمانی کوردییدا پێشه‌وگړی، به‌لکو له زۆریه‌ی زمانه ئه‌وروپایی یه‌کانی جیهاندا، ههر به‌و شیتوهیه‌ی ده‌نووسن. بۆ‌نمونه: سویدییه‌کان به‌م شیتوهیه ژماره‌کانیان ده‌نووسن: سیودوو - trettitvå، دووسه‌دوسیازده - tvåhundra trettion،

ههزار و بیستوشهش - ettusentjugosex, سیودوو ههزار و سه دوچلویتنج
... trettitvåusenetthundrafyrtifem تاد «70, 126»

ههروههها، باشر وایه، سالتەکانیش به سەر یەکهوه بنووسرتن، وهک :
دوو ههزار و شهسه دونه وه دونهی کوردیی، ههزار و نۆسه دونه وه دونهی
زاییینی، ههزار و چوارسه دو بیستویه کی کۆجیی. بۆ نمونه: له زمانی
سویدیدا، بهم شیویه ده نووسری :

1967 - nittohundrasextisju

1492 - fjortonhundranittitvå «92, 126»

له کۆتایی ئهم باسهدا، ده لێم: پێویسته، چاوێ به پێنوسی ئه و پۆری
کوردیدا بگێڕینهوه. تا ده توانین، خۆمان ماندوو کهین، پێنوسیکی نوێ
ناسان بۆ زمانه که مان دانیتن، به مهرجی، له گه ل «خهسلەت، تایبهتمهندی،
گۆڕانکارییهکانی زمانی کوردیی، پیشکهوتنه تهکنۆلۆژیاکانی جیهان و
پێوستییهکانی کۆمه لگهی کورد» دا بگوئجی. به شیویه کی بهردهوامیش
ههولدهین، خۆمان فێری پێنوسی نوێ کهین. واز له پێنوسی فارسیی و
عه ره بیی بێنین.

17 / ووشه ی بیانیی :

دیاره، کاریکی زۆر ناسایی یه، گهر زمانهکانی گهلانی جیاوازی جیهان به
گشتیی، زمانه نزیك و دراوستیکان به تایبه تی، که لک له یه کدی
وه رگرن، کار له یه کدی بکه ن، ووشهکانیان تیکه ل به یه کدی بن. چونکه،
هیچ زمانی له جیهاندا به دی ناکرێ، له م یاسایه به ده ری. ههر له و پۆژه وه
کورد دروسبووه، له ناوچه که دا له گه ل چه ندين گه ل و نه ته وه ی وهک :
«فارس، ئاشووری، کلدانیی، ئه رمه نیی، یۆنانیی، عه ره ب، مه غۆل،
تورک، تورکمان، ئازهر، بلووژ» تیکه ل بووه. له به ره نه وه، ههر له کۆنه وه،
هیندی ووشه ی ئه و زمانانه، تیکه ل به یه کدی بوون. ههر وهک چۆن،
هیندی ووشه ی ئه و زمانانه، له زمانی کوردییدا، جێگهی خۆیان کردۆته وه،
به هه مان شیوه ش، هیندی ووشه ی په سه نی کوردیش، له فه ره هنگی
نه ته وه یی ئه و زمانانه دا جێگیر بووه.

که واته: هیچ زمانیکی نه ته وه یی نییه، که لکی له زمانه جیاوازهکانی

دیکه‌ی، گهلانی جیهان وەر نه‌گرتی. به تاییه‌تی، به‌پیتی نه‌و
تیکه‌لاوبوون، دوور و نزیکیی و داگیرکردنه‌ی گهلان، زمانه‌کان کارتیکی
زۆریان له‌یه‌کدی کردووه. واته: ووشه‌ی بیانیی له‌هموو زمانیکدا هه‌یه.
بۆ نمونه: گهر زمانی عهره‌بیی بگرین، نه‌وا نزیکه‌ی « 1420 » سال ده‌بی،
به‌هموو شتیه‌یه‌ک و له‌هموو لایه‌که‌وه راژه‌ده‌کری، که‌چی هیشتا، به
هه‌زاران ووشه‌ی له‌زمانه‌کانی دیکه‌ی گهلانی جیهانه‌وه وەرگرتووه. له‌و
باره‌یه‌وه، د. « نه‌بەز » ده‌لی: (بۆته‌یه‌که‌ بۆ تواندنه‌وه‌ی هه‌زاران ووشه‌ی
عیبری، ئارامیی کۆن، ئیرانیی « فارسیی و کوردیی و ... هتد »،
سریان، حه‌به‌شه‌یی، تورکیی، مه‌غولی، لاتینی، ویتانیی و هیندی و ..
هتد. زمانی فارسیش له‌م پرووه‌وه له‌عه‌ره‌بی " خاوتتیره " نییه.)
« 76،23 » هه‌ر چه‌نده، نه‌و زمانانه‌که‌لکیان له‌زمانه‌کانی دیکه‌ وەرگرتووه،
که‌چی، له‌همان کاتیشدا، هه‌ر به‌و شتیه‌ رینوسه‌ی خۆیان
نوو سیویانه‌ته‌وه، که‌له‌گه‌ل خه‌سله‌تی تاییه‌تی پێزمان و فۆنیتیکی
زمانه‌که‌یاندا ده‌گونجی.

لیته‌دا، نمونه‌یه‌ک له‌سه‌ر زمانی « سویدی » دێنینه‌وه. « سویدی » ه‌کان،
به‌شی زۆری زمانه‌که‌یان، له‌ووشه‌ی « ئه‌لمانی، ئینگلیزی و لاتین »
پیکهاتووه. به‌لام نه‌هاتوون، هه‌موو ووشه‌کان، کوتومت له‌زمانه
په‌سه‌نه‌کانیادا چۆنه، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ش وەرگیرن. به‌لکوو، نه‌و ووشانه‌ی
له‌و زمانانه‌وه وەر یانگرتووه، جگه‌ له‌وه‌ی، به‌پیتی زمانه‌که‌ی خۆیان،
ده‌نگه‌کانیان گۆپیون و به‌کار یاندین، له‌همان کاتیشدا، به‌پیت و
پینوسه‌ی تاییه‌تی خۆیان ده‌ینوسن. بۆ نمونه: « Welcome - ویلکه‌م »
یان له‌زمانی « ئینگلیز » یه‌وه وەرگرتووه، واتا خوشهاتی. به‌لام به
« Välkommen - فیلکه‌مین » ده‌یخوتنه‌وه و ده‌ینوسن.

نه‌وه جگه‌ له‌وه‌ی، زۆریه‌ی زۆری کورد، له‌کاتی ناخافتندا، ووشه‌ی
عه‌ره‌بیی زۆر به‌کار دین. به‌زمانیکی پوختی کوردیی قسه‌ناکه‌ن.
نه‌نانه‌ت، گهر به‌ کوردیش بدوین، هه‌مان ووشه‌ به‌عه‌ره‌بیی به‌دوایدا
دووباره‌ده‌که‌نه‌وه. هیندی جاریش، له‌نووسیندا نه‌م نه‌ریته‌ پێره‌وده‌که‌ن.
وه‌ک: « هه‌ست و شعور، پێژ و ئیحترام، خو و ئولفه‌ت، ته‌سیحکردن و

هه‌له‌پاسکردنه‌وه، ده‌نگ و سه‌دا، جی‌گه و مه‌قام، کورت و موخته‌سه‌ر، زاهیر و رواله‌ت، وه‌عد و په‌یمان، ویردان و زه‌میر، ناپاکیی و خیانه‌ت، له‌عنه‌ت و نه‌فره‌ت، خواردنه‌وه و مه‌شروب، شه‌و و رۆژ و له‌یل و نه‌هار، ساغ و سه‌لیم، په‌خنه و نه‌قد، گیروگرفت و موشکیله، عه‌زیز و خوشه‌ویست، قانون و یاسا، داب و نه‌ریت و عورف و عادات، پرسیار و سووال، وه‌لام و جه‌واب، ده‌نگوباس و ئیخبار، هه‌وال و ئیخبار، سه‌رچاوه و مه‌سده‌ر، به‌لگه‌نامه و ده‌کومیتنت، شیعر و هه‌لبه‌ست، شیعر و هۆنراوه، زه‌عیف و لاواز، ساده و ساکار، پاشا و مه‌لیک، سیحریاز و جادوگر، ئایین و دین، ئایینزا و مه‌زه‌هب ... تاد)

له‌راستیدا، ئهم شتیه‌ قسه‌کردن و نووسینه، به‌کوردیی دانانری، به‌لکوه زیاتر له «ئه‌حمه‌دی» یه‌که‌ی «شیخ مارفی نو‌دی‌یی» ده‌چن، که‌ بۆ کوره‌که‌ی دانا، تا فیری زمانی عه‌ره‌بیی بی! چونکه، هه‌ر دوو وشه‌که‌ یه‌ک واتا ده‌به‌خشن، به‌لام، به‌ دوو زمانی جیاوازی عه‌ره‌بیی و کوردیی ده‌دوین. جا، ئیدی چ پتویسته‌ده‌کا، وشه‌یه‌ک دوو جار دووباره‌که‌ینه‌وه و زمانه‌که‌شمان به‌خاوتنی را نه‌گرین!؟

سه‌ر ئه‌وه‌یه، هیندی له‌ نه‌خوتنده‌واره‌کانیشمان، کاتن قسه‌ده‌که‌ن، وشه‌ی عه‌ره‌بیی قه‌به‌قه‌به‌ به‌کار‌دین. وه‌ک ئه‌وه‌ی بیانه‌وئ، بۆمان سه‌لمیتن، پرووناکبیرن. یا، شتیک له‌ زمانی عه‌ره‌بیش ده‌زانن. زۆریشیان هه‌ر به‌ هه‌له، وشه‌ عه‌ره‌بییه‌کان ده‌لینه‌وه! ئهم ده‌رکه‌وته‌یه‌ وه‌نه‌بی، ته‌نیا له‌ نیتو کورددا هه‌بی، به‌لکوه، له‌ نیتو زۆریه‌ی ئه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌دا هه‌بووه و هه‌یه، که‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیکه‌ی به‌ هیز و ده‌سه‌لات، خاکه‌که‌ی داگیرکردوون و فه‌رمانه‌ه‌وا‌ییکردوون. ته‌نانه‌ت، ئه‌ریسته‌ۆکرا‌ته‌کانی «پروس» یش، له‌ سه‌رده‌میکی می‌ژوویی دیاریکرا‌ودا، له‌ نیتو خۆیاندا به‌ زمانی «فه‌رنسی» گفتوگۆیان‌کردووه. هه‌ر چه‌نده، ئه‌وان له‌ لایه‌ن «فه‌رنسا» وه، هه‌رگیز داگیر نه‌کراون. به‌لام، له‌ لایه‌که‌وه‌ بایه‌خ‌تکی زۆریان، به‌ زمانه‌که‌ی خۆیان نه‌داوه. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ ویستوویانه، خۆیان له‌ چینه‌ په‌شوروته‌کان و په‌شه‌خه‌لکه‌که‌ جیاکه‌نه‌وه.

هه‌روه‌ها، هیندی له‌ نووسه‌ره‌کاغان له‌ نووسینه‌کانیاندا، وشه‌ی بیانیی

زۆر بە کار دیتن. کەچی، ھەر بە پێنوسی ئەو زمانەش دەیاننوسنەو. لە کاتیکدا پێوستە، گەر ووشەی بیانیش بە کار بیتن، تەنیا، بە پێنوسی کوردیی بیاننوسینەو. ئەویش، بۆ ئەوێ لە نووسینە کائماندا، دوو جۆر پێنوس، پێرەو نە کەین. (ھیچ ووشە یەکێ بێگانه نابێ، بە پێنوسی ئەو زمانە بێگانه یە بنووسێ، کە لێوێ وەرگیراوە. چونکە گەر بیتو ئیمە، ئەو ووشە بێگانانە، ھەر وەک خۆیان بنووسینەو، دەبێ منالە کائمان و ئەو بێگانانە ی زمانە کە مان فێردەبن، فێری دوو جۆرە نووسین بکەین..... زمانی عەرەبی، کە ھزاران ووشەی لە عیبری و ئارامیی و فارسی و ھیندی و کوردیی و ویتانی و ... ھتدەو وەرگرتووە، نەچوو بە پێنوسی ئەو زمانانە بیاننوسی، ئەمجا ئیمە بۆچی دەبێ، زمانە کە مان لە پروی نووسینیشەو بکەینە دوو زمان؟ بەلام، گەر ھاتوو، ووشە یەکێ عەرەبی مان وەرگرت و وێستمان وەک خۆی، بە پێنوسی عەرەبی بیهێلینەو، بە نیازی کارێکی تایبەتی، نەک بیکەینە مالی زمانە کە مان، ئەوا دەبێ، لە دوو کەوانەدا بینوسین.) «77,23»

جگە لەوێ، بە پێتی ئەو فەرھەنگی پرۆفیسۆر «قەناتی کوردۆ»، لە سالی «1983» دا دایناوە، ژمارە ی پیتە کوردییەکان لە سیوشەش پیت پیکھاتوون. بەرانبەر ھەر پیتیکیش، پیتە لاتینیە کە ی نووسیوە. «26,80» چون ھێندێ پیتی وەک: (ث، ذ، ص، ض، ط، ظ) لە زمانی کوردیدا نین، ھەر بەو شێوەیەش، ھێندێ پیتی ڕەسەنی کوردیی وەک: (پ، چ، ر، ژ، ڤ، گ، ل، و، ئ) لە زمانی عەرەبییدا نین. بەلام، لە زمانە ئەوروپایی یەکاندا ھەن. گەر، ھەر «ووشە یەک، ناوی، زاراوە» یە کمان، لە ھەر زمانێکی بیانیی دیکەو وەرگرت، دەبێ. ووشە کە ئەو زمانە نەتەوێ یە ڕەسەنە کە ی خۆیدا، دەنگە کە ی چون بوو، ھەر بەو شێوەیەش بیلێنەو، یا خۆیان چۆنی دەنوسن، ئیمەش، ھەر بەو شێوەیە بنووسین، بەلام، پیتی کوردیی بە کار بیتن. لەبەر ئەوە نابێ، بۆ ناوی «ئامیر، زاراوە جۆرە جۆرەکان، ناوی مانگەکان، گوند، شارۆچکە، شار و وولات»، وەک «عەرەب، تورک و فارس» ەکان بیاننوسین، بەلکوو پێوستە، ئەو گەلانە خۆیان چۆنی دەلێن و چۆنی دەنوسن، ئیمەش ھەر

بهو شتویه بیاننوسین. نهک، هەر کهسه به ئاره‌زووی خۆی بیاننوسی، یا له زمانی عه‌ره‌بیه‌وه وهریانگری و به‌کاریانبیتن. به‌لکوو وهک گوتمان: له زمانه سه‌ره‌کیه‌که‌ی خۆیا نه‌وه وهریانده‌گرین. چونکه، ئیمه ئه‌و پیتانه‌مان هه‌ن. لێره‌دا، چهن نمونه‌یه‌ک دێنینه‌وه :

ناوی ده‌وله‌تی «Portugal»، ته‌نیا ده‌بی، به‌ پیتی کوردیی به‌ «پورتوگال» بینوسین، نه‌ک گوتن و نووسینه‌که‌ی، له زمانی دووه‌مه‌وه وهرگرین. چونکه، عه‌ره‌ب پیتی «پ، گ» یان نییه و به‌ «برتغال» ده‌ینوسن. یا له‌به‌رئه‌وه‌ی فارسه‌کان، به‌ ده‌وله‌تی «پورتوگال» ده‌لێن «پرتقال»، ئیدی کورده‌کانی رۆژه‌لاتیش ده‌بی، له‌به‌ر خاتری ئه‌وان، هه‌ر ئه‌و ناوه به‌کاریتن. ئه‌دی، ئه‌و کاته، چۆن جیاوازی له‌ نیوان «پرتقال» ی میوه و «پورتوگال» ی وولاتدا ده‌که‌ن؟! یا روه‌سه‌کان خۆیان، به‌ پیتته‌خته‌که‌یان ده‌لێن: «Moskva». که‌چی، عه‌ره‌ب له‌به‌رئه‌وه‌ی پیتی «V» یان نییه، به‌ «موسکو» ی ده‌نوسن و ده‌خوێنه‌وه، له‌ کاتیکدا راستیه‌که‌ی «مۆسکۆ» یه. یا «Chile» له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا، پیتی «ج» نییه، عه‌ره‌به‌کان به‌ «شیلی» ده‌ینوسن. بۆیه‌ نابێ، ئیمه‌ی کوردیش له‌ عه‌ره‌به‌وه وهریگرین. چونکه، عه‌ره‌بیی و کوردیی دوو زمانی جیاوازن و ده‌بی، له‌ زمانه‌ په‌سه‌نه‌که‌وه وهریگرین و به‌ «چیلی» بینوسین. یا با ناوی وولاتی «مصر» وهرگرین: له‌ زۆریه‌ی زمانه‌کانی جیهاندا، به‌ «Egypt» ده‌نوسری. به‌لام، چونکه «مصر» وولاتیکی عه‌ره‌بییه، له‌ زمانه‌ په‌سه‌نه‌که‌ی خۆیاندا به‌ «مصر» ده‌نوسری و ده‌خوێنرێته‌وه، ئیمه‌ی کوردیش ده‌بی، له‌ عه‌ره‌به‌کانه‌وه بیه‌خوازین و به‌ پیتی کوردیی و به‌ «میسر» بینوسین. هه‌روه‌ها، «Gabon, Polen, America, Japan, Venezuela, Vietnam, Vatikan, Ghana, Gambia» به‌ «یابان، امریکا، بولونیا، کابون، کامبیا، کانا، فاتیکان، فیتنام و فنزویلا» ده‌یاننوسن، که‌ راسته‌رایه، به‌ «ژاپۆن، ئه‌مێریکا، پۆلۆن، گابۆن، گانا، کامبیا، فاتیکان، فیتنام و فیتزه‌ویلا» بنوسریتن. هه‌روه‌ها، ناوی مانگه‌کانی سال، پتیه‌سته، به‌ ئینگلیزی بنوسری. هیچ پتیه‌ست ناکا، به‌ «فارسیی، عه‌ره‌بیی، یا تورکیی» بنوسریتن. چونکه،

گەر تێکستەکه کوردیی بێ، بە کوردیی بنووسین و بۆ کورد بنووسین، پێویست بەو ناکا، بە زمانی نەتەوێ سەر دەسه‌کانی کوردستان بیاننووسین. جگه له‌وهی، ناوی مانگه‌کان به ئینگلیزی :

یه‌که‌م: رۆڵه‌کانی کورد به باشی فیری ده‌بن.

دوهم: ئەو رۆژ ژۆریه‌ی ژۆری گهلانی جیهان، له هه‌ر پێنج کیشوهره‌که‌ی جیهاندا، هه‌ر ئەو ناوانه به‌کار دێن و وه‌ک شتیکی نێونه‌تەوێ لێهاتووێ. ئێمه‌ش، له بری ناوی مانگه‌کان، به‌و زمانانه بنووسین، پێویسته، ته‌نیا ناوه ئینگلیزی و کوردیه‌کان به‌کار بێن. له هه‌مان کاتیشدا پێویسته، ده‌نگه‌کانیان له زمانی ئینگلیزیدا چۆن بن، هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌ش به‌ کوردیی بیاننووسین. بۆ نمونه: January - جەنیه‌ری یا ژەنیه‌ری، February - فیه‌روه‌ری، March - مارچ. به‌لام، له‌به‌رئەوه‌ی عه‌ره‌به‌کان پیتی « چ » یان نییه، به « مارس » ده‌ینوسن، تازه له نێو کوردیشدا، هه‌ر به « مارس » رۆشتووێ. « رۆوس و سوید » یه‌که‌کانیش، هه‌ر هه‌مان ناوه ئینگلیزیه‌کان به‌کار دێن، به‌لام، له‌گه‌ڵ خه‌سه‌ته‌ی زمانه‌که‌ی خۆیاندا گونجاندوویانه. بۆ نمونه: سویدییه‌کان به « March » ده‌لێن: « مارش - Mars ».

رووسه‌کان پیتی ده‌لێن: Mart.

دیاره ژماره‌ش، به‌ چهن جۆری ده‌نووسێ، وه‌ک هیندی (١، ٢، ٣، ٤، ٥، ٦ ... تاد) عه‌ره‌بی (١، ٢، ٣، ٤، ٥، ٦ ... تاد) لاتینی (I، II، III، IV، V، VI، VII، VIII، IX، X، XI ... تاد) به‌ باوه‌ری من، باشتروایه، ژماره‌کان هه‌موی به‌ عه‌ره‌بی بنووسێ. له‌به‌رئەوه‌ی :

یه‌که‌م : رۆڵه‌کانی کورد، له هه‌موو به‌شه‌کانی کوردستان بتوانن، به‌خۆنیتەوه و تێبگن.

دوهم : ئێسته، هه‌موو گهلانی جیهان، هه‌ر ئەو ژماره عه‌ره‌بیانه به‌کار دێن.

له باسی ژماره‌دا، جیتی خۆیه‌تی، گەر باسی ژماره‌کان به نووسینیش بکه‌ین. گەر ژماره « 1 » به‌نووسین بنووسین، ئەوا به‌پیتی جۆری قسه‌کردنه‌که‌مان، چهن شتێوازی وهرده‌گرێ. وه‌ک: « یه‌ک، یه‌که‌م، یه‌که‌مین. دوو، دوهم،

دووه مین. ده، دهیم، دهیمین. پازده، پازدهیم، پازدهیمین. بیست، بیستم، بیستمین. سی، سییه، سییه مین. ... تاد « کهچی هیتندی کهس، به تاییه تیی کورده کانی رۆژه لات. به « یه کهم، یه کههه مین. دووهه مین. دهیهه مین. پازدهه مین. پازدههه مین. بیستیهه مین. سییهه مین. ... تاد « دهنوسن، که نهو نووسینانه هیچیان کوردیی نین، به لکوو له فارسه کانهوه فیریون. یا هیتدیکی دیکه دهنوسن: « یازدهم، دوازدهم، سیازدهم ... »، که نهههش پتر له شتیه زمانی دیالیکته کان دهچی و تیکه لاوی زمانی نووسینی کوردیی دهکن.

کورده کانی رۆژه لاتیی کوردستان، له ژیر دهسی فارسه کان دان. له بهر نهوهی، راسته وخو له ژیر دهسه لاتیی دهوله تیکی عهره بیدا نین، عهره بیی نازانن، نهو بره عهره بییهی دهشیزانن، له پتی ئایینی ئیسلام و فارسه کانهوه فیریون. چونکه، زمانی فارسیی، گهر ووشه « عهره بیی، کوردیی و تورکیی « هکانی لی ده رینن، به تاییه تیی ووشه عهره بییه کان، شتیکی نهوتوی نامینیتیهوه! کهچی، کوردی رۆژه لات، له ناخافتن و نووسیندا، ووشه یهکی عهره بیی زۆر به کار دیتن، بهو شتیههش به کار دیتن، که فارسه کان ده لیتن و به کار دیتن. بۆیه ده توانین، بلتین: زۆر له ژیر کارتیکردنی زمان و فرههنگی فارسیی دان. ته نانهت، له قسه کردن و نووسینیشدا، له سهر ههمان رتیازی نهوان ده پۆن. بۆ نمونه: ههر چهنده، « مهردۆخی » پتی وایه: « ئینسان » له « نانزان » ی کوردیی کۆنهوه وهر گیراوه و له زمانی « ئین خه له کان » وه، ده یاره ی ووشه ی « ئینسان » ده لئ: (نانزان ووشه ی « ئینسان » ی عهره بیی لی وهر گیراوه، که « ز » کراوه به « س ». له هه ورامیدا ههر نانزان به کار دئ.) « 84، 106 » به لام، تازه نهو ووشه یه، تاپۆی زمانی عهره بیی پتیهوه. « ئینسان » ووشه یهکی عهره بییه و به کوردیی واتای « مرۆف » ده گه یهنتی. « ئینسان » له زمانی عهره بیدا ههم بۆ « تاک » و ههم بۆ « کو » ش به کار دیتن و ههر گیز کۆ ناکریتیهوه. به لام، کاتێ فارسه کان ووشه ی « ئینسان » به کار دیتن، وهک « تاک » وهریده گرن، کوکهشی لای نهوان به « ئینسانه ها » ده رده بن. دیاره کورده کانی رۆژه لاتیش، نهه دیارییه جوانه یان له فارسه کانهوه بۆ هیتاوان

و ده‌یانه‌وێ، زمانه‌که‌مانی پێ پر ازیننه‌وه! هه‌ر به‌و شتیوه‌یه، ووشه کوردیه‌کانیش کو‌ده‌که‌نه‌وه، وه‌ک «سه‌د، هه‌زار، میلیۆن، جار و ...» به کوردیی به «سه‌دان، هه‌زاران، میلیۆنان، جاره‌کان و ...» ده‌نووسرتن. که‌چی، چونکه فارسه‌کان به «سه‌ده‌ها، هه‌زاره‌ها، میلیۆنه‌ها، جاره‌ها و ...» ده‌یاننووسن، کورده‌کانی بنده‌سیشیان، هه‌ر به‌و شتیوه‌یه ده‌یاننووسن.

«ته‌نیا» ی کوردیی به «ته‌نها» ی فارسیی ده‌نووسن. له راستیدا، ئه‌مه کاریکی زۆر هه‌له‌یه. چونکه، دوو رتنووسی جیاوازی «کوردیی و فارسیی» له زمانی کوردیدا قووتده‌کاته‌وه. وا بزایم، کاتی ئه‌وه هاتوه، بژاریکی زمانه‌که‌مان بکه‌ین و له‌و ئا‌وا‌وه پر‌گار بکه‌ین!

ئه‌وه‌ته، نووسه‌رتیکی وه‌ک «که‌رمی حسامی»، که له زۆریه‌ی نووسه‌ره کورده‌کانی پ‌و‌ژ‌ه‌ه‌لات باش‌تره، له «یادی هێمن» دا ده‌نووسی: (دوای شۆرش گهلانی ئێران، هێمنیش پاش سال‌ها ده‌ربه‌ده‌ری له نێو پیتشوازی که‌رمی خه‌ل‌ک‌دا که‌راوه ب‌ز نیشتمان...)(88,86) «سال‌ها»، یه‌که‌م: فارسییه، به کوردیی ده‌نووسرت: «چهن سال» یا «چهن‌دین سال» یا «گه‌ل‌ت سالان». دووهم: که‌ر به‌و شتیوه‌یه‌ش ب‌ینووسین، ده‌بێ، به رتنووسی کوردیی بنووسین: «سال‌ها» نه‌ک «سال‌ها»!

هێندێ ووشه‌ی دیکه، له زمانی کوردیدا هه‌ن، له یه‌ک‌ت‌ی له زمانه درواست‌یکانی گه‌له‌کانی ناوچه‌که‌وه، یا گه‌لانی دوور وولاته‌وه وه‌رگیراون. هه‌ر له مێژه‌وه له زمانی کوردیدا به‌کارهێنراون، به شتیوه‌یه ت‌وا‌ونه‌ته‌وه، که‌ر به وردیی سه‌رنجیان نه‌ده‌ین، به ته‌واویی نانا‌س‌رت‌نه‌وه، بنه‌چه‌که‌یان له کام زسانی گه‌لانی جیهانه‌وه هاتوه. به‌ل‌کو‌و، وا ده‌زانین، هه‌ر له بنه‌ره‌ت‌دا کوردیی بوون. وه‌ک «تام، هه‌تیو، قات، فه‌ق‌ت، میرات، خه‌ل‌ک، خ‌ز‌مه‌ت، ته‌گ‌س‌یر، وه‌خت، عه‌رد، ئۆمه‌ت، جنۆکه ... تاد» که به‌رامبه‌ره‌کانیان به «طعم، یتیم، قحط، فقیه، میراث، خلق، خدمه، تدبیر، وقت، أرض، امه، جن ... تاد» پێ ده‌گوترت. هه‌ر چه‌نده، به‌شی زۆری ئه‌م ووشانه، له زمانی کوردیش‌دا به کوردیی هه‌ن، به‌لام، له نه‌نجامی ئه‌و داگیرکردن و تیکه‌لاوییه‌ی، له نێوان هه‌ر دوو نه‌ته‌وه‌ی کورد و عه‌ره‌ب‌دا په‌یدا‌بو‌وه، تازه‌ ئه‌و ووشانه، له فه‌ره‌نگ‌کی زمانی کوردی‌دا، جێگه‌ی خۆیان

وهرگرتوه، بهلام، نهمه نهوه ناگه یه نئ، گهر ووشه یه کمان نه بوو، له زمانی نه ته وه بالا ده سه کانی کوردستانه وه وهریانگرین، وهک هیندئ له نووسهران و شاره زایانی زمانی کوردیی، بیانوی بۆ ده دۆزنه وه. به لکوو پتویسته، نه ووشانه ی له زمانی کوردیدا نین، به رانبه ره کانیان بدۆزینه وه، یا له زمانی لاتینه وه وهریانگرین! چونکه، ههموو گهلانی سهر پووی زهویی، بئ جیاوازی ده توانن، که لک له زمانی لاتینی وهرگرن، نه ووشانه ی ههر له بنه رتدا، له زمانه نه ته وه یی یه که ی خویاندا چنگ ناکه ون یا «پیشکه وتنی زانست، گۆرانه کاری یه نوێکانی سهردهم و داهینانه ته کنۆلۆژیاکان» ده یسه پیتن، زۆر به ئاسانی ده توانئ، زاراوه ی لئ وهریگری، به مهرجئ له گهل تایبه تمه ندیتی نه و زمانه دا بگوئجئ. (چونکه ده توانئ، به ئاسانی ووشه ی لئ وهریگری و ووشه ی تازه ی لئ پتکبیتئرئ، له پووی ده رپرینیشه وه زاراوه کانی له سهر زمان سووکت و ره وانترن.) «81.91»

وهک ده زانین، زمانی عه ره بیی، هزار و چواره ده ویست ساله، جگه له عه ره ب خویان، ههموو گهلانی ئیسلام راژهیده کهن. ده وروبه ری دووسه دوپه نجا میلیۆن عه ره ب پتی ده دوتن. عه ره به کان، پتر له بیست دهوله تی نه ته وه یی یان هه یه. که چی، سه دان سال ده بی، به ده یان ووشه ی بیانینان ده سه مۆکردوه، زمانه که ی خویانینان پئ ده وله مه ندردوه و رازاندۆته وه. بۆیه، به زمانیکی ده وله مه ن داده نئ، له فهرهنگی ووشه شدا، په کیان له سهر هیچ ووشه یهک ناکه وئ.

ده رباره ی ده وله مه ندیی زمانی کوردیش، دیاره، دید و بۆچوونی جیاواز هه یه: د. «نه به ز» ده لئ: (ده وله مه ندیی زمان، له وه دایه، که بۆ ههموو واته یهک ووشه یهکت بیئ، نهک بۆ واته یهکی وهک چیا، «شاخ و کتو» و چهن ووشه یهکی دیشته بیئ. بهلام، بۆ هه زاران واتای فیزیکی و تهکنیک ووشه یهکت لئ به چیتته قات. که گهل پچرپچر بوو و ناخری شه ر بوو و بوو به چهن تیره و هۆزیکه وه، دیاره ههر تیره یهک ووشه و زاری خۆی ده بی و نه مه ش نیشانه ی ده وله مه ندیی زمان نییه و لووتبه رزی پئ ناوئ)

«111.24»

ههر چهنده، نه ته وه ی «فارس و تورک»، به سه دان ساله، خاوه نی

دهسه لات و دهوله تی ناسیونالی تاییه تی خویانن، به هه موو شیوهیه راژهی زمانه که ی خویان کردوو و دهیکهن. گهر زمانزانی، شاره زایی له زمانه کانی « کوردیی، فارسیی و تورکییی » دا هه بی، به راوردی له نیوان زمانی کوردیی و ههر دوو زمانه که ی دیکه دا بکا، نهوا بۆی ده ده که وی: زمانی کوردیی، له هه ردوو زمانه که، دهوله مه ندتر، خاوینتر و پاراوتره. ووشه ی بیانیی که متر تیدایه. ههر چه نده کورد، خاوه نی دهوله تی ناسیونالی خۆی نییه، له ژیر باری ژێرده سیی و چهوساندنه وی نه ته وه ییدا ده نالینن، سه ره رای نهو هه موو چه ره سه رییه ی کورد له میژوودا دیوتتی، که چی، هیشتا ده توانن، به کوردییه کی پوخت بنوسین، بی نه وی ووشه یه کی بیانیی به کارینن. به لام، کاریکی هینده ئاسان نییه، فارسی یا تورکی، ته نانه ت نامه یه کیش به فارسیی یا به تورکیی بنووسن، بی نه وی په نا بۆ بهر زمانیکی دیکه نه با. ههر بۆیه « حاجی قادر »، ته نانه ت لهو سه رده مه شدا گوتوو یه تی :

شه بییهی جۆلا که رازی نه بی به سه ر در ی خۆی
مه لێن فه ساحه تی کوردی به فارسی ناگا
به لاغه تیکی هه یه هیج زمانی نایگاتی
له بی ته عه صوبی کوردانه بی ره واج و به ها
که خۆتی تی نه گه یه نی، له نیگته کانی نه گه ی
ده لیتی هه مووی هه زه یانه خودا به لای لی دا
به لام نه وانی که سه ررافی زۆر و زیوی قسه ن
به شه ره وانی ده زانن. چ سکه یه تکه رهوا «37،45»

ههر وه ک د. « نه به ز » یش گوتی: له راستیدا، نه زیش ناتوانم، بلتیم: زمانه که مان زۆر دهوله مه نده. له به ره نه وی، بۆ ههر شتی چه ن ووشه یه کمان هه یه. له هه مان کاتیشدا، له گه ل بۆچوونه که ی نه ویشدا نیم. چونکه ناتوانم، بلتیم: زمانه که مان هینده ش هه ژاره، زۆر ووشه مان نییه. به لام، له گه ل نه وه شدا، زمانی کوردیی، له ههر دوو زمانی « فارسیی و تورکیی »، گه لی باشت، جوانتر، شیرینتر، ره وانتر، پوخت و پاراوتره.
هه ژاریی و دهوله مه ندیی زمانیکی دیاریکراویش، تا نه ندازه یه کی زۆر،

پتوهندی به ووه نییه، ئەو زمانه تا چەن پتووستی به ووشەیی بیانیی هەیه. یا تا چەن، لە هیندی ووشەیی زانستانەدا هەژاره و نییهتی. چونکە، لە لایەکەوە، پیشکەوتووترین زمانی جیهان، لە ووشەیی بیانیی به دەر نییه. لە لایەکی دیکەشەوە، هەموو زمانی، لە ووشەیی زانستانەدا تا ئەندازەیەکی کۆڵەواره، ناچاردەبن، ئەو ووشانە، لەو زمانە پەسەنانەوه وەرگرێ، کە دایانەیتان. وەک پروفیسۆر «کوردۆیف» ییش، دەڵێ:

وەنەبێ، دەولەمەندیی زمانی کوردیی، به هۆی ووشەیی بیگانەوه بێ، بەلکۆ به هۆی دروسبوونی ناوخۆی خۆیەتی. (102,78) واتە: زمانەکه مان لە رووی هەلکەوتی ناوخۆ، به زمانیتکی دەولەمەن دادەنرێ. گەر پتوانەیی دەولەمەندیی زمانی، تەنیا ئەو بێ، به لانی کەمەوه، بۆ هەر شتی ووشەیهکی تایبەتی هەبێ، ئەوا گەلێ لە زمانە مردووهکانی جیهانیش، ئەو خەسلەتەیان تیدا نییه. چونکە، گەلەکانیان لە بندهسی دەولەتە داگیرکەرەکاندا بوون، ماوهی ئەوەیان نەبووه، پراڤی زمانەکهی خۆیان بکەن. بۆیه بهو شتیهیه، لە کاروانی ژیار و شارستانی، گەلانی دیکە سەر زهویی به جێمان، لە ناستی گۆرانکاری و پیشکەوتنه زانستیی و تەکنۆلۆژیەکاندا نین.

لەبەر ئەوه، ناچاردەبن، ئەو ووشانەیی لە زمانەکهیاندا دەس ناکەون، لە زمانەکانی دیکە گەلانی دەرودراسی و دووری جیهانەوه وەریانگرن. هەمووشمان دەزانین، ئەم باره لە کوردستاندا، تا ئەو ورۆش هەر بەردەوامه. بۆیه، کورد سەری نەپەرژاوه، به تهواویی پراڤی زمانەکهی خۆی بکا، لە ووشەیی بیانیی بژاریکا، ووشەیی پەسەنی کوردیی به کاریبێتی، ئەو ووشانەشی نییهتی، به پیتی توانا و به شتیهیهکی زانستانە داینتاشی، به هەرچی لە گەل خەسلەتی زمانەکهیدا بگونجێ. یا لە زمانەکانی دیکەوه بیانخوازی و بیانگونجیتێ. ئەمەش، هەر لە زمانی کوردیی رووی نەدواوه، هەر لە تەتووی کورد نەقەوماوه، بەلکۆ، زۆری زۆری زمانە مردووهکانی، گەلانی جیهانی گرتۆتەوه. لەبەر ئەوه، گەر بۆ هیندی شت، ووشەیه کمان لێ قاتدەبێ، به تایبەتی، لە بواری زانستدا، به تهواویی مالتۆزانین. ئەوا لە هەمان کاتدا، بۆ هیندی شتی دیکە، چەن ووشەیه کمان

ههیه، که هه یه یه کتی له ووشانه، له یه کتی له دیالیکت و خوار دیالیکته کانی زمانی کوردیدا به کار دیتن و هه موویان کوردیی په تین. بهلام، زۆرم سهیر لیدتی، له کاتی کدا، ئه و ووشه خۆمالیانه مان ههیه، که چی، هیندی «پروونا کبیر، خوتنده وار و نووسهر»، له نووسینه کانیاندا ووشهی «فارسیی، عهره بیی و تورکیی» به کار دیتن. که واته، ئایا ده بی، چ جۆره جیاوازییه کی هه بی، گهر ووشه یه کی کوردیی ره سه ن و په تیمان، بۆ که ره سه یه کی دیار یکره و نه بی، ووشه که له زمانی عهره بییه وه نه خوازین، به لکوو، له زمانی فارسییه وه وه رگرین؟ بۆ ئه وونه: گهر هیندی نووسهری کورد، به ووشهی «پینووس» قایل نه بن، ووشهی «قه لهم» یش به عهره بیی بزائن، بۆچی ده بی، ووشهی «خامه» ی فارسیی له نووسیندا به کار دیتن؟ گهر «پینووس» ی کوردیمان هه بی، ئیدی بۆ ده بی، «قه لهم» ی عهره بیی و «خامه» ی فارسیی به کار دیتن؟

«هیمن»، خۆی یه کتی له وانه بوو، ره خندی له و نووسه رانه ده گرت، که له بری قه لهم «خامه» ی فارسیی به کار دیتن. که چی، خۆی له «تاریک و روون» دا، له هۆنراوه ی «رۆژگاری رهش» دا ده لتی:

داخرا ده رکی رۆژنامه

شکاو نووکی خامه

کوردی نووستن حه رانه

دوژمن ده لتی بی تامه «97، 121»

هه لبه ته، ئه مه وه ک نوکته که ی «شیخ رهزا» وایه. جارێکیان یه کتی له ده رگا ده دا. شیخ رهزا ده پرسی: کتییه؟ ئه و یش ده لتی: بیکه وه منم. شیخ رهزا یش ده لتی: کبیر به قوزی ژنم. ژنه که شی هاوارده کا و ده لتی: ئه یه رۆ! پیاوه که، ئه وه تۆ ده لیتی چی؟ ئه و یش ده لتی: خۆ له بهر خاتری ئه و کوزه بۆکه نه ی تۆ، کیش و سه ره وای هۆنراوه که ی خۆم تیک ناده م!

هه روه ها، که «ژن، خوتندکار و په که وته» ی کوردیمان هه بی، بۆ ده بی، «ئافرهت، قوتابی و سه قهت» له «عورهت، کتابی و سه قه ط» ی عهره بییه وه بخوازین. جیتی داخه، «پارتیی و یه کیتی»، هه ر له بهر ئه وه ی رتک خراوه خوتندکاره کانیان له یه کدی جیاکه نه وه، بۆ ناوی

رېڅکخراوه کانيان، پارتي « قوتابيان » و يه کيتيبي « خوتندکاران » به کار دپتن، که هر دوو کيان يه ک شت ده گه يه نن. نو رېڅکخراوانه، هر به ودهش قايل نابن، پړاڼه زماڼی کوردیي ناکهن، نو رېڅکخراوانه نه ک هر کورد ده کوژن و کوردستان ويرانده کهن، به لکوو زمانه که شمان لی ده شتوتن! هر ودها، گهر چن ووشه يه کمان، بو يه ک شت هه بی، بو يه کتی له ووشانه به کار نه هینن و به دواي ووشه يه کی دیکه ی، يه کتی له زمانه دراوسپکاگاندا بگه رپتن. « به لهم، که شتيبي، پا پور، گه مټی » ی کوردیان هه يه، که چی، هیندی که س هر « باخره » ی عه ره بیي به کار دپتن. « زور، گه لی، فره » ی کوردیان هه يه، که چی، هیندی کورد، « خه یلی » فارسیي به کار دپتن. یا وهک « هیمن » ده لی: (نیمه نابي، گوټی بده ينه شوټینیسته کانی فارسی، که ده لټن: کوردیي شتوه يه کی فارسیيه. بو خو مان ده زانین، زمانه که مان زمانیکی سه ره خویه و ناترسین و نایشارینه وه، که خزمایه تی وه تهک فارسیشدا هه يه. زور باش ده توانین، ووشه ی فارسیي وهر گرین، وهک نه وان که له وهر گرتنی ووشه ی کوردیي و هیچ زمانیکی دیکه سل ناکهن. به لام هدق نیسه، له باتی ووشه ی مه زن، گه وره، زه لام، زل، ووشه ی " بزرگ " ی فارسیي بنووسین، یا له جياتی جوان، چه له نگ، ده لال و شهنگی خو مان، ووشه ی " قشنگ " له کار پتنن، که تورک و فارسی کیشه يان له سه ره هه يه.) 28، 122

چکه له وهی، هیندی نو سه ره، دلیان ناو ناخواته وه، گهر هر هیچ نه بی، « به تی، ووشه يه یا به شتيکی پچووک له ووشه که »، له زمانیکی بیانییه وه نه خوازن و له گدل ووشه کوردیيه کاندا تیکه لی نه کهن. ته نانه ت، هیندی له نو سه ران، « پتسگر و پاشگر » هکانیش، له زماڼی نه ته وه بالا ده سه کانی کورده ستانه وه ده خوازن و له زمانه که ماندا به کار يدپتن. (نیمه به — مانای « نه رتبی »، « بی » مان هه يه. بو « به که لک، بیتکه لک، به شه ره ف، به شه ره ف، به ده ماغ، بیتده ماغ » که چی نابه رپسپاران به پاشکوی « سز » به کار دپتن و ده نووسن « شه ره سز، ده ماغ سز و ... تاد » ته نانه ت، پاشگری « امیز » ی فارسیي ده بیتده « خوشنامیتز، دلنامیتز و .. تاد » به کار هینانی سه دان ووشه ی زور زه قی فارسیي وه کوو « میهر،

شکسته، پژمرده، بیمارستان، خسته‌خانه و ... تاد «۸، ۵»

هیندی نووسه‌ری دیکه، ووشه‌ی «به‌یاز» به‌کار دیتن، که له ووشه‌ی «به‌یاض» ی عه‌ره‌بیه‌وه وهرگیراوه. گهر، ووشه‌یه‌ک له زمانی کوردیدا نه‌بئی، ده‌کری، نه‌و ووشه‌یه له ههر زمانیکه‌وه بخوازین، له نیو دوو که‌واندها داینیتن. به‌لام، به‌ران‌به‌ر ووشه‌ی «به‌یاز» ی عه‌ره‌بیی، ووشه‌ی «پاک‌نوس» ی کوردیمان هه‌یه. ئیدی بۆچی، زمانه‌که‌مان به‌پاکیی رانه‌گرین و به‌ ووشه‌ی بیانیی بی‌ناخنین؟! جا سه‌یر نه‌وه‌یه، ههر له‌به‌رته‌وه‌ی چهند نووسه‌یکه‌ی وه‌ک بنه‌ماله‌ی «موده‌ریسی و مه‌سه‌وود محمه‌د»، نه‌و ووشه‌یه به‌کار دیتن، هیندی نووسه‌ری لاویش، بئی نه‌وه‌ی هه‌ستی پئی بکه‌ن، دووباره به‌کار دیتنه‌وه!

هیندی نووسه‌ر هه‌ن، له نووسینیشدا، جگه له‌وه‌ی ووشه‌ی «کوردیی و عه‌ره‌بیی» تیکه‌لده‌که‌ن، ههر هه‌مووشیان یه‌ک واتایان هه‌یه. بۆ ئه‌وه‌: «مسته‌فا عه‌سکه‌ری» له پیتشه‌کی دیوانی نه‌سیریدا ده‌نووسی: (ناچار بووم - منی نه‌شاره‌زا له وێژه و نه‌ده‌ب و شیعردا - بیه‌ سه‌ریاله‌ی نه‌م دره‌وه ... «7، 53» دیاره، وێژه کوردیه‌یه و نه‌ده‌ب عه‌ره‌بیه‌یه. شیعریش به‌لقیکی وێژه داده‌نری. له‌به‌رته‌وه، پتویست نا‌کا، بۆ یه‌ک مه‌به‌س، سئ ووشه به‌کار بیتن. به‌لکو، ته‌نیا ده‌توانین، ووشه‌ی وێژه به‌کار بیتن و بلتین: منی نه‌شاره‌زا له وێژه‌دا. یا منی نه‌شاره‌زا له هۆنراوه‌دا.

«پروناکییر، نووسه‌ر و هۆنه‌ره‌کانی کورد»، له سه‌ره‌تای سه‌له‌کانی بیست تا سه‌یه‌کانیش، پتر به‌ کوردیه‌یه‌کی تیکه‌لاوی «فارسیی، عه‌ره‌بیی و تورکیی» ده‌یاننووسی. به‌لام، ورده‌ورده، نه‌و جوژه نووسینه‌ کزیوون، زمانی کوردیی له ووشه‌ی بیانیی بژارکرا. به‌ تایبه‌تی، له‌و سه‌رده‌مه‌دا، خوارووی کوردستان، له ژێرده‌سی «بریتانیا» دا بوو، زمانی کوردیی بوژاندنه‌وه‌یه‌کی به‌ خۆیه‌وه دی. جولانه‌وه‌یه‌کی له‌به‌رچاوی مه‌زن، له لایه‌ن «ئینگلیز» ه‌کانه‌وه، له «پیتشه‌کوتن، گه‌شه‌سەندنی زمانی کوردیی و چالاکیی رۆژنامه‌گه‌ریدا» ده‌سیپتکرد. رۆژنامه‌ی «پیتشه‌کوتن»، له‌و سه‌رده‌مه‌دا له لایه‌ن چهن خۆنده‌وار و به‌ پالپشتی ئینگلیزه‌کان دره‌چوو، رۆژنیکه‌ی له‌و جولانه‌وه‌یه‌دا وازی‌کرد. نه‌وه بوو، پیتشه‌رکتیه‌ک له سه‌ر

نووسینی کوردیی په تیی راگه یه نرا. هیندی نووسر و هۆنر به شدارییان تیدا کرد. هیندیکیشیان وهک: « شیخ نووری شیخ صالح و جه میل سائیب و مستهفا سائیب » دەرچوون. « پیره میترد » ی ره حمه تیش هەر شیعی « به یانی بوو له خه وه لسام » هکە ی هەر به ههوا ی نهو موسابهقه یوه دوا ی چەند سالتیک نووسی، لهو رۆژگاره وه مه سه له ی به کوردیی په تیی نووسین و بژارکردنی زمانی کوردیی، له ووشه ی بیگانه سه ره به لدا و بایه خی پیدرا. » (47,29)

دوا ی نهو ه ی « گۆران » له هۆنراوه گوتندا، به تهواویی ناویده رکرد و جلّه وی پیتسه ویتتی هۆنراوه ی کوردیی وەرگرت، ئیدی لهو کاته وه، ئالای کوردیی په تی نووسین و بژارکردنی زمانی کوردیی له ووشه ی بیانیی هه لکرد. نه م میژووهش بو سالی « 1932 » ده گه ریتته وه، (ئیتیر له وه به دوا وه، به کارهینانی ووشه ی کوردیی په تیی و بژارکردنی ووشه ی بیگانه له شیعردا، وهک هونه رتک و داهینانیک، بو « گۆران » ده گه ریتته وه) (49,29)

هیندی نووسر، له نووسین و به ره مه ویتیه کانی خۆیاندا، زاراوه ی « شیعر و شاعیر » ی عه ره بیی به کار دینن. که چی، هەر له هه مان نووسیندا، به کوردیش، تاوی « هۆنراوه ————— » و تاویکی دیکه ش، « هه لبه ست » ده نووسن. نه ز پیموایه، پتیوسته، بو « شیعر » یه کتی له م زاراوانه « هۆنراوه یا هه لبه ست » و بو « شاعیر » یش، « هۆنر یا هه لبه ست هوان » هه لبرترین، بو نهو ه ی، له نووسینه کاغاندا ته نیا یه کتیکیان به کارینن. چونکه ناکرئ، جارئ به عه ره بیی و جارئ به کوردیی بنووسین، یا هەر دوو ووشه کوردیه که « هۆنراوه و هه لبه ست » پتکه وه بنووسین. بۆیه، تا نووسر به یه ک ریتنووسی یه کگرتوو، به یه ک چه شنه زاراوه ی دیاریکراو بنووسی، نووسیه نه که ی گه لی راستتر، جوانتر، ره وانتر، شیرینتر د لگیر تر ده بی.

به کورتیه که ی، گه ر زمانیکی دیاریکراو، خاوه نی ووشه ی زۆر و ریزمانیکی تایبه تیی خۆی بوو، نهوا هیچ جوړه مه ترسییه ک بو سه ر نهو زمانه نییه و نابئ. ته نانه ت، گه ر چه ندین ووشه ی بیانیی، له زمانه جیا جیا کانی نه ته وه کانی جیهانه وه، تیکه ل به زمانه که شیان بی. چونکه، به

شێوهیهکی گشتیی، (گرنگیی زمان له چۆنیتی پێزمان و ووشهکانی زمان دایه.) «102,78» نهک لهوهدابێ، تا چهو ووشهی بیانیی، تیکهلی نهو زمانه بووه.

هر چهنده، ووشهی بیانیی ناتوانی، کار له تایبهتهندیی هیچ جوژه زمانی بکا، زمانهکه بگۆڕی، یا پێزمان و ووشهکانی زمان تیکدا. بهلام، هر چۆنیتی، زمان تا له ووشهی بیانیی خاوتنکرتتهوه، تا پاک راگیرێ، تا راژهکری، هیندهی دیکه زمانهکه دهبوژنیستهوه، شیرینتر، گهشاهتر، جوانتر دهبی و پێشدهکهوی.

لهگهڵ ئهم راستییانهشدا دهبی، به شێوهیهکی بهردهوام ههولدهین، زمانهکهمان له ووشهی بیانیی بژارکهین. چونکه، گهر ئهم کاره نهکهین، هر بلتین: تازه نهو ووشانه کوردیتراون، وهک نهوه وایه، بلتین: له میژه کورد لهگهڵ «فارس، عهرهب و تورک» دا تیکهلاوبوون، له سنووری نهو دهولهتانهدا پیکهوه دهژین، تازه پیکهوه راهااتوون، ئیدی سهری خۆمان بۆ بیهشین، داوای ماف و دهولهت بکهین؟

8/ ئیدیۆم :

له زمانی کوردیدا، به تایبهتی له لقه دیالیکتی سولهیمانیدا، هیندی ووشهی ئاوێته هه، له دوو ووشهی جیاوازی یا پتر پیکهاتوون، به هر دووکیان یا به ههموویان بهک واتا دهبهخشن. له زانستی زماندا و به زاراوهی زمانهوانیی، بهم جوژه ووشانه دهگوتری: «ئیدیۆم یا فریزۆلۆژی». هیندی له نووسهر و شارهزایانی زمانی کوردیی، وهک: «د. نهورهحمانی حاجی مارف، د. نهسرین فهخری، عهزیز گهردی و جهلال مهحمود عهلی ... تاد»، له بهر روشنایی نهو زانیاریانهی، له دووتویی پهرتوکهکاندا هه، پێناسهی جیاچیان بۆ ئیدیۆم کردوه. بۆ نمونه: «د. نهورهحمان دهلی: ئیدیۆم (پیکهاتنیکی تایبهتی و ئالۆزه، که له یهکگرتنی هندی ووشه، واتایهکی تایبهتی پێدادهبی، که له مانادا له ووشه نزیکدهبیستهوه). ههروهها، د. نهسرین دهلی: (نهوهیه که راسته و راست ناوی شتی نهبهی، بهلکوو ناوی شتیکی تر بهی، که پهیهندی به مانای یهکه مهوه هبی، بۆ نهوهی پیاو له مانا باسکراوهکه، بۆ مانا مه بهسته هیمابۆکراوهکه بچی).

مامۆستا گەردیش دەلتی: (ئەوێهە وشە یەك یان دەستە وشە یەك بیتی، كە واتا یەكی دروستی خۆی هەبێ، هەر لەو كاتەدا، لە پرستەكەدا مانایەكی تر بدا بە دەستەوه و مەبەست ئەم مانایە ی دوایی یە بێ، دیسان دەشتی واتا دروست و ئەژادییه كەت مەبەست بێ) «16- 115,71,20,6».

گەر سەرئنجێكی ورد، لەو سێ پێناسە یە ی سەرەوه بدهین، دەبینین: هەرسێكیان لە ناوەرۆكدا، لە یەكدییه وه نزیکن و بۆ یەك مەبەسی دیاریكراوی تایبەتی گوتراون. لەبەرئەوه، لەبەر پرووناكایی ئەو پێناسانەدا دەتوانین، پێناسە یەكی گشتیی و ئاسانتر دیاریكەین، تا خوێنەری كورد، بە باشی لە پێناسە ی ئیدیۆم بگا. ئیدیۆم: لە دوو ووشە ی وهك یەك، یا جیاواز، یا لە كۆمەلتی ووشە ی پێكه وه گونجاو، یا پرستە یەك یا پتر پێكدی، بە شێوه یەكی راستەوخۆ یا ناپراستەوخۆ، هەموویان یەك واتا دەبەخشن.

ئەز پێموایە، ئەو ئیدیۆمانە، هەروا بە خۆزایی دروس نەبوون، بەلكوو، چەن فاكته رێكی جیاواز، كاری لە « پلە ی یەكگرتن، جۆری پێكهێتان و شێوازی دابەشكردن » یان كردووه. لێره دا دەتوانین، ئەو فاكته رانە، بەم سێ خالە ی لای خواره وه دەسنیشانكەین:

1. پلە ی یەكگرتن و پێكه وه نووساندنی ووشەكان.
2. پێوه ندیی نێوان ووشە جیا جیاكان لە رووی واتاوه.
3. كام ووشە لەو ووشانە، پتر رۆلی سەرەكیی لە پێكهێتانی ئیدیۆمە كەدا وازیدەكا.

لەبەر رۆشنایی ئەم خالانە ی سەرەوه دا، د. « ئەو رەحمان »، ئیدیۆمەكانی زمانی كوردیی، بە سەر سێ دەستە دا دابەش دەكا، فریزیۆلیری « تێكچرژاو، یەكگرتوو و تێكئالاو ».

«یارە، ئەو سێ جۆرە، بە هەرسێكیان ئیدیۆم پێكدیتن. بەلام، لە ژمارە و جۆری ووشەكاندا، جیاوازیان هەیه. ئەوێ ئیمە لێره دا، بۆ باسە كه مان گەلێكی لێ دەبینن و زۆر مەبەسمانە، جۆری یەكەم و دووهمە.

ئیدیۆمی تێكچرژاو: (ئەوانەن كە مانای گشتییان بە هیچ جۆرێ، بەند نییه بە مانای ئەو وشانە وه كە پێکیان هێناوه، بەلكوو، بەشتی لە ئیدیۆمە كه

بریتیه، له ووشه یهک که خاوه نی مانای سهر به خوی خوی نییه، وهک «شت و مت، گول و مول، گیتز و ویتز، هاتهران و پاتهران ... هتد» واته: بویه بونه ته ئیدیوم، پتیکه وه هاتوون و یه کیتکیان هیچ واتایهک نابه خشتی و به هوی نه وه وه به ئیدیوم دهناسرتین و واتای ئیدیومه که ش ناشکرایه. (19,6)

به پیتی نه و غوونانه ی، د. «نه وره حمان»، لیره دا پتش چاوی خستوون، پیتناسه ی ئیدیومی تیکچرژاو، زور له شوینی خویدا نییه. چونکه، به باوه ری من، ئیدیومه تیکچرژاوه کان، له رووکه شدا، له دوو ووشه ی جیاواز پتیکدین. به لام، له واتادا، هر دوو ووشه که چونیه کن. یه که میان - رولی سهره کیی ده بینتی، دووه میشیان - وهک پاشکویهک وایه و دوو باره ده بیتته وه. له گه ل نه وه شدا، به هر دوو کیان یهک واتا ده به خشن. وهک: «همژارونه دارا، پاکوخواوین، به ریزو هیتزا، ئیشوکار، نازیزو خوشه ویست ... تاد». نه م جوړه ئیدیومه، گهر پتیکه وه بن، یا جیا کرینه وه، هر یهک واتا ده به خشن. بۆ غوونه: ئیدیومی «ئیشوکار»، له دوو ووشه ی رووخسار جیاوازی وهک «ئیش» و «کار» پتیکه اتوه. به لام، هر دوو کیان یهک واتایان هه یه. گهر پتیکه وه بن، یا به جیا بن، وهک «ئیش» یا «کار»، هر هه مان واتا ده به خشن. گهر هر دوو کیان پتیکه وه بوون، ده بی، پتیکه شیه وه بنووسرتین. به لام، باشتروایه، هر یه کیتکیان به کاریتیری، به جیا جیا بنووسرتین، وهک: «ئیش»، «کار». له هیندی فریزی دیکه دا، به هر دوو ووشه که، یهک واتا ده به خشن. له به رنه وه، مروث ناتوانتی، له یه کدییان جیاکاته وه و به جیا جیا به کاریان بیتتی. چونکه، گهر جیا یانکه ینه وه، ووشه ی یه که م - له ئیدیومه که دا، هر هه مان واتای هه یه. به لام، ووشه ی دووه م - یا واتا نابه خشتی، یا واتایه کی دیکه ی جیاواز ده به خشتی. له به رنه وه ده بی، پتیکه وه به کاریان بیتن، چونکه، به هر دوو کیان یهک واتا ده به خشن. نه و کاته ده بی، به سهره که وه بنووسرتین. وهک: «چیا وچول، ته پوتوز، توندوتول، خروخول .. تاد» بۆ غوونه: ئیدیومی «چیا وچول»، پتیکه وه به مه به سی «شاخ» به کار دیتیری. که چی، گهر جیا یانکه ینه وه، «چیا» هر هه مان

واتا ده گه یه نئ، « چۆل » یش واتایه کی دیکه ی هیه. ههروه ها، هه ر سئ فریزی « ته پوتۆز، توندوتۆل و خه روخۆل »، پتیکه وه یه ک واتا به ده سه وه ده ده ن. به لام، گه ر جیا یا نکه ی نه وه، « تۆز، توند و خه » واتای تایبه تیی خۆیان ده به خشن، که چی، « ته پ و تۆل »، به ته نیا واتایه کی نه وتۆ نابه خشن، بۆ نه و مه به سانه به کار نایه ن، بۆ به له گه ل « تۆز و تۆل » دا لیکدراون. هه ر چه نه ده، هیندئ پتیا ن وایه، « ته پ » له وه وه ها تووه، کاتئ شتئ ده ته کیتئ، ته په ی دئ و تۆزی لئ به ر زده بیته وه. به لام، « تۆز » به ته نیا واتای خۆی هیه، ووشه یه کی عه ره بییه، واتای گه ردیله پچو که کانی خۆل ده گه یه نئ.

له هه مان کاتدا، هیندئ ووشه ی دیکه هه ن، گه ر پتیکه وه به کار بیتن، یه ک واتا ده به خشن. به لام، گه ر به جیا به کار بیتن، دوو واتای جیاواز به ده سه وه ده ده ن. بۆ به، چۆن ده توانن، پتیکه وه به کار یا نبیتن، هه ر به و چه شنه ش ده توانن، به ته نیا به کار یا نبیتن. وه ک « دوو رو درتۆ ». گه ر پتیکه وه به کار بیتن، ده لتین: رتگایه کی دوو رو درتۆ. به سه ره اتیککی دوو رو درتۆ. به لام، گه ر به ته نیا به کار یا نبیتن، هه ر یه که یان بۆ مه به سیکی دیار یگرا و به کار دیتن. بۆ نمونه: ووشه ی « دوو » بۆ ماوه به کار دیتن، وه ک: رتگه یه کی دوو ره. ماله که یان لیره وه زۆر دوو ره. من و تۆ له یه ک دییه وه زۆر دوو ر نین. ههروه ها، ووشه ی « درتۆ » یش بۆ ماوه به کار دیتن وه ک: رتگه یه کی درتۆ. بۆ پتیا ن به کار دیتن، وه ک: به رتۆ درتۆ، واتا که له گه ته. نه و میزه درتۆ. ههروه ها، بۆ کاتیش به کار دیتن، وه ک: نه وه چیرۆکیکی درتۆ، زۆر ده خایه نئ. نه و فیلمه درتۆ.

لیره دا ده توانن، به لتین: نه و دوو نمونه ی مامۆستاش هینا ویتیه وه، وه ک: «شت و مت، گوول و موول»، به روا ناکه م، له خانه ی فریزدا بۆ لیتن کرین. چونکه، مه رجه کانی فریزیا ن تیدا نییه. به لکوو، له لقه دیالیکتی سو له یانیدا، نه و شتانه زۆر به کار دیتن. بۆ زۆریه شته کان، پیتی یه که می لاده بن، له بری نه وه پیتی « م » ی پتیه ده لکیتن، که هیچ واتایه ک نابه خشی. به لکوو، به هه له له زمانی کوردیدا به کار هینراوه و به کار شدیتن. هه ر چه نه ده، زیاتر له زمانی ناخافتن و زۆر به که میش له

زمانی نووسیندا به کار دینری، به لّام، تازه نه و هله یه رۆشتووه، وای
لیهاتووه، چیکه ی خوی گرتووه. جا گهر به و شیوه یه بی، جگه له و وشانه ی
به پیتی « م » ده سپیده کهن، ووشه نییه، له زمانی کوردیدا فریزی نه بی،
ته نانه ت، ناوی « مرۆف، ناژهل، په له وه و رووه ک « یش، له بهر رۆشنایی
نه و دوو نمونه یه ی مامۆستادا، فریزی تاییه تییان ده بی، وه ک: « عه لی و
مه لی، سه گ و مه گ، که له شیر و مه له شیر، گهنم و مه نم ... تاد »، که
نه وه خوی له خۆیدا هه له یه، نه کهس له ناخافتندا عه لی ناوی به عه لی و
مه لی بانگه ده کا، نه له نووسینیشدا به کار دینتی.

ده رباره ی فریزی یه کگرتووش، د. « نه و ره حمان » ده لّتی: (نه و یه، که مانای
له ریکه ی سه رباهی نه و وشانه وه پتیکیان هیتاوه، ناشکرا ده بی، به شی هه ره
زۆری ئیدیۆمی کوردیش، له به شی یه کگرتوودا داده نری، وه ک: زماندریژ،
سه ره سخت ... هتد.) « 21,6 »

له بهر تیشکی، نه و زانیاریانه ی سه ره وه دا ده توانین، چهن شتی ده رباره ی،
چۆنیتی پتیکه اتی ئیدیۆمه کوردیه کان روونکه ی نه وه :
هیندی ئیدیۆم ههن، بی نه وه ی هیچ جوړه نامرازیکی پتیه ندیی یا لیکه ده
پتیکیان وه به سه ی، له دوو ووشه ی چوونیه ک پتیکدین و دووباره ده بیه وه.
وه ک: « هاتهات، تیرتیر، تکتک، توتسوی، جارجار، تولتولین،
توتوتین، بربر، بزریز ... تاد ».

هیندیکی دیکه له و ئیدیۆمانه، به هۆی هیندی له نامرازه کانی پتیه ندیی
وه ک: « به، ه، له » وه گرتیه درتین. بۆ نمونه: « بووکه به بارانی،
پشته پشت، شاخه شاخ، پایزه برا، باعه باع، جووکه جووک، ده سه ده سه،
سه ده سه ده، چاوله ده ره ... تاد ».

هه ره وه ها، هیندیکی دیکه شیان، به هۆی نامرازی لیکه ده ی « و » وه
پتیکه وه ده به سرتین. وه ک: « ریکوپتیک، هیچوویچ، به ژنوبالا ... تاد ».

نه و ئیدیۆمانه ی به هۆی نامرازه کانی پتیه ندیی و لیکه ده وه دروسده بن،
زیاتر خۆیان له خانه ی فریزی « تیکه چرژاو » دا ده بینن.
له هه مان کاتیشدا، هیندی ئیدیۆمی دیکه مان هه یه، دووباره نابنه وه و
هیچ جوړه نامرازیکی پتیه ندیی یا لیکه ده ریشی تیدا به کارنا هینری.

بەلکۆ، دوو ووشەى سەرەخۆ و جىياواز يەكەدەگرن، لە ئەنجامدا ئەو ئىدىيۆمانە دروسدەگەن. يەكەميان - زياتر بە شتووى ناو دى، دووهميشيان - باسى خەسلەتتىكى ديارىكرائى ئەو ناوە يا ئەو شتە دەکا. لەگەل ئەو شەدا، هەر دووکیان پتیکەو يەك واتا بە دەسەو دەدەن. لە هەمان کاتيشدا، گەر جىيايانکەينەو، هەر يەكەيان بە جىيا واتا يەکی تاييەتتى خۆى دەپت. وەك: «مەدرىژ، کەواسور، وەرگدراو، سەمىلفش، قنگقەويلە». ئەم جۆرەشيان، پتر لە ئىدىيۆمى «يەکگرتو» دا جتیکەى خۆى دەگرى. کەواتە دەتوانىن، بلىتىن: زۆرەى زۆرى ئىدىيۆمەکانى زمانى کوردی، بە پەلى يەكەم، لە جۆرى دووهم «يەکگرتو»، بە پەلى دووهم لە جۆرى يەكەم «تیکچرژاو» و پاشان لە جۆرى سەيەم «تیکنالاو» پتیکهاتون.

ئىدىيۆم، لە زمانى کوردییدا، لە شتوازی جىياواز جىياوازدا خۆيان دەنوێن. هتندىکیان بۆ ناو بەکاردينین، وەك ناوى «مروژ، ئازەل، پەلەوهر، رووهر، شوتن، رتیکە و شتومەك». بۆ نمونە: «باووباپیران، جروجانەوهر، تەرەتۆلەكە، قازوقولنگ، دارودەوهر، خاکوخۆل، رتیکەوبان، کەلوپەل ... تاد». هتندىکی دیکەيان، پتیهندييان بە ئەندامەکانى «جەستەى مروژ، لەشى ئازەل و بەشە جىياوازەکانى رووهر» «وهر هەيه، وەك «سەر، ناوچەوان، چاو، دەم، زمان، لووت، سەمىل، ریش، شان، مل، پشت، دەست، پت، کلک، شاخ، لمۆز، بال، دهنوک، رەگ، قەد، لق، چل، گەلا ... تاد». هتندىکی دیکەيان، پتیهندييان بە دهنگەوهر هەيه، وەك دهنگى «مروژ، ئازەل، پەلەوهر، با، ئاو، هەر، کەرەسەى تەقەمەنىي». بۆ نمونە: «پرخەپرخ، باعەباخ، جوکەجووک، وژەوژ، خوهرخوهر، شریخوهور ... تاد». هتندىکی دیکەشيان، باسى خەسلەتتىكى تاييەتتى «کەس، شوتن، ناوى يا شتتىكى ديارىكرائى تاييەتتى دیکە» دەگەن. وەك: «پۆشتەوپەرداخ، تروفیز، سەرەولیز، بۆنیهرامە، لەتەلەت ... تاد».

بەپتتى مەبەسى بەکارهێنانيان، بە سەر چەن گروپتیکدا دابەشەکرتن:

1. ئەو ئىدىيۆمانەى، يەك واتا دابەخشەن. وەك: «پاکخواپن، باخواخات، باعەباخ ... تاد».

2. ئەو ئىدىيۆمانەى، پتر لە يەك واتايان هەيه. ئەم جۆرەيان پتر لە ئىدىيۆمە

تیکئالاوه کائدا ده رده که ون. وهک « دوو کهل له مالی هه لئاسی » واته:
مرۆقیکی ره زیله یا هه ژاره.

3. ئیدیۆمه دژه کان. وهک « ده سپاک و ده سپیس، وه جاخروون و وه جاکویر،
ته مه ندریژ و ته مه نکورت ... تاد ».

4. ئیدیۆمه له یه کچووه کان. وهک « لووتبه رز - تپزل، ده سکورت -
هه ژارونه دارا، دریژ دادر - زۆریلتی ... تاد ».

5. ئیدیۆمه کوورته کان. له دوو ووشه یا سی ووشه پتیکدین. وهک
« متوموروو، مانگه شهو، مانگابه کهل ... تاد ».

6. ئیدیۆمه دریژه کان. له رسته یهک یا پتر پتیکدین. وهک « ده لیتی
که له شیری سه ر باره داره. دار پوازی له خوی نه بی، ناقلیشتی، ده لیتی
سپلی لا ورگه ... تاد ».

7. هیندی ئیدیۆمی دیکهش هه ن، به شیوه ی هه ژاروه ده گوترین. وهک :
« رووبه پروو ده مچه ور، پاشمله ده مته ور ».

پیش نه وه ی چهن غه و نه یهک بیتمه وه، به پتیبستی ده زانم، چهن خالتیکی
تایه تی پوونکه مه وه :

1/ دیاره، له بهر نه وه ی له که نه وه، کوردستان داگیر و دابه شکراره، به هوی
نه و تیکه لاوییه ی، له نیوان کورد و نه ته وه بالا ده سه کانی هه ر چوار ده وه له ته
داگیر که ره که دا دروسبووه، شتیکی زۆر ئاسایی یه، زمانی نه و نه ته وانه،
کار له یه کدی بکه ن و جۆره تیکه لاوییه ک له نیوان زمانه کانیاندا په یدابن.
بۆیه، له م بواره دا، هیندی ئیدیۆم له زمانی کوردیدا ده بینن، له زمانه کانی
« فارسیی، عه ره بیی و تورکیی » وه وه رگیارون، وهک « ئاخروئوخر،
ئاخرخیر، ئاخرشه ر، ئاشقه و ماشقه، به لاشوجه لاش، ژه قنه مووت،
سیاوه حش، قالویه لا، قوزه لقوورت، قه ره بالغ، قه له بالغ، سالتموئالتم،
وارووینخ، ئیلاتوییلان، عورفوعادات، عه یاموزه مان، مه قامومه نزل،
قالوقیل و ... تاد ». هه ر چه نده، نه م ئیدیۆمانه، به شیوه یه کی به رفران،
پۆژانه له نیو کوومه لانی خه لکیدا به کار دینرین و تا راده یه کی زۆر
کوردینراون، به لام، له بهر نه وه ی له بهر ته دا کوردیی نین، ناتوانین، له پیزی
ئیدیۆمه کانی زمانی کوردیدا پۆلینیانکه ن.

2/ هیندی کورد هەن، لە کاتی ئاخافتندا، دوو ووشە « کوردیی - عەرەبیی یا عەرەبیی - کوردیی، کوردیی - فارسیی یا فارسیی - کوردیی، کوردیی - تورکیی یا تورکیی - کوردیی » پێکەوه بە کاردێن، کە هەموویان یەک و اتا دەبەخشن. بە باوەری من ناتوانین، ئەو جوۆرە ووشە تیکەلوانەش، بە ئیدیۆمی کوردیی دانێن. چونکە، گەر بهاتایە، هەر دوو ووشە کە کوردیی یا عەرەبیی بوونایە، ئەو کاتە باستیکی دی بوو. بەلام، لەبەرئەوەی هەر ووشە بە بزمانیکی جیاواز دەگەرێتەوه، لە هەمان کاتیشدا، یەک و اتایان هەیە، بە ئیدیۆم دانانن. وەک: « نازا و پەشید، بەختیاریی و سەعادەت، تال و ناوچەوان، جیران و درواسی، چەک و سیلاح، حازر و بز، حازرخۆز، حەرف و پیت، حەیا و ئابرو، حەیا و شەرم دەنگ و سەدا، پەزێل و پەسوا، پۆج و گیان، پێز و ئیحتیرام، زالم و زۆردار، سحر و جادو، سێ و تێ، سەبر و ئارام، سەرەخۆیی و ئیستیقلال، شەرت و پەیمان، عالوسال، عاشق و دلدار، عاشقە و ماشقە، عەرشوور، عەشیرەت و خێل، عەشیرەت و هۆز، غەلوغەش، فەرق و جیاوازی، فەقیر و هەزار، فیز و تەکەبۆر، قانون و یاسا، قەرار و بێزار، مشکە و گیروگرفت، مقدس و پیرۆز، ئەندیشه و خەیاڵ، هەق و ماف، یۆتۆیی و خەیاڵ، یەکپارچە و مۆتەحید، ... تاد ».

3/ ئەو ووشانەی لە زمانی کوردیدا پێچەوانەی یەکیدین. هەر چەندە، بە جوۆری لە جوۆرەکانی ئیدیۆم دادەنرێن، بەلام، لەبەرئەوەی، هەر یەکیکیان واتایەکی دیاریکراوی تایبەتی خۆیان هەیە، نابێت پێکەوه بنووسرێن، بەلکوو بەجیا دەنووسرێن و بەهۆی ئامرازی لێکدەری « و » « وە پێکەوه گرتەدرێن. وەک « نازا و ترسۆک، ئاو و ئاگر، باکوور و باشوور، بگرە و بەردە، بوون و نەبوون، بەرز و نزم، بەهەشت و دۆزەخ، بینا و نابینا، پاک و پێس، تاریک و ڕوون، تال و شیرین، تایبەتی و گشتیی، جوان و ناشیرین، جەنگ و ناشتی، خوش و ناخوش، خۆشەویستی و ڕق، خوار و ڕێک، دۆست و دۆژمن، دوور و نزیک، دیل و ئازاد، راست و چەپ، ڕۆژەهلات و ڕۆژاوا، ڕەش و سپی، زیر و لووس، زەوی و ئاسمان، ژیان و مردن، ژێر و ژوور، ژێر و سەر، سارد و گەرم، سەریان و بنبان، سەر و

خوار، سەروو و خواروو، قەلەو و لاواز، کورت و درێژ، کەم و زۆر، گران و
هەرزان، گەش و سیس، گەوره و پچووک، گێل و وریا، لاواز و بەهێز،
لووتکە و بنار، مان و نەمان، مردن و ژيان، ناوه‌وه و دەرەوه، نەرم و پەق،
نێر و مێ، هاتن و ڕۆشتن، هەلبەز و دابەز، هەلگێتەر و داگێتەر، هێنان و
بردن، نەری و نەری... تاد». چونکە، ئەمانە هێچیان سینۆنیم نین.

4/ باشتر وایە، کاتێ دەپەیفین یا دەنوسین، ووشە لەیەکیچوووەکانی
«سینۆنیم» زمانی کوردیی، پێکەوه بەکار نەهێنین. چونکە، چ
پێویستەکا، گەر دوو ووشە یەک واتا بێخشن، دووبارەکرتنەوه؟! وەک:
«نازادیی و سەرپەستی، نازیز و خۆشەویست، بەرێز و هێژا، پاک و
خاوێن، خەبات و تیکۆشان، هیوا و ئاوات، نیش و کار... تاد».

5/ بەلام نابێ، ئەوەشمان بیرچی، جووتیکی دیکە ووشەمان هەن، یەک
واتا دەبەخشن. ئەو ووشانە بە «سینۆنیم» ناو دەبرێن. دیارە،
سینۆنیمەکان لەگەڵ ئەو ووشانەدا، جیاوازییەکی زۆریان هەیە. چونکە،
سینۆنیم تەنیا لە پوخساری هەر دوو ووشەکەدا وەک یەک نین، ئەگینا لە
واتادا هەر دووکیان وەک یەک وان. بۆ نمونە: (نامۆزا - پسمام، ئاوتە -
خروکە، ئاسک - مامز، ئەژنۆ - چۆک، ئیستە - هەنووکە، نیش - ژان.
بانگ - گاز، بێشکە - لایکە، باش - چاک. پاک - خاوێن، پاشەوه -
دواوه، پێ - قاچ. تازە - نوێ، توند - قایم، تەسک - تەنگ. جام - کاسە،
جل - بەرگ، جوژ - چەشن. چال - قسۆت، چۆبی - هەلبەری، چەم -
پووبار. خاک - زەویی، خۆر - هەتاو - ڕۆژ، خۆل - گێ. درێژ - کەلەگەت،
دەرفەت - هەل، دی - گوند - ئاواپی. ڕوو - پوخسار، ڕەگ - پێشە، ڕێک
- راست. زار - دەم - زمان، زل - گەوره - مەزن، زویر - زیر - تۆراو.
ژووروو - سەروو، ژین - ژیان، ژیکەلە - جوانکیلە. سایە - سێبەر،
سەنگین - قورس، سەوز - کەسک. شاخ - چیا، شوێن - جێگە، شەنگ -
جوان. فرمێسک - ئەشک، فێشەک - گوللە، فێربوون - پراھاتن. قوم - مژ،
قۆز - جوان، قەیچی - مقەس. کار - نیش، کورت - کول، کەنار - ڕۆخ -
دامەن - لیوار. گوم - ون - بزر، گەلا - پەلک، گەنج - لاو. لار - خوار،
لاشە - جەستە، لۆکە - پەموو. مافوور - فەرش، مژدە - مژگینی، مل -

ئەستۆ. ناوەراست - ناوەند، نزم - نهوی، نهوسن - چلتیس. وریا - وشیار -
زیت - گسورج، وەرە - بێ، ویست - ئارەزوو. هاوڕێ - برادەر، هەنگاو -
شاقاو، هێرش - پەلامار - شالاو. یار - خۆشەویست، یاری - وازی -
گەمە، یەزدان - خوا.)

6/ بەلام، ئەو ووشە دەسکاریکراوانە، هەر چەندە، لە واتادا جیاوازییان
نییە، بەپێی ناوچەکانی کوردەواری، تەنیا یەک پیتییان لە ناوەراست یا لە
کۆتایی ووشەدا لێ گۆڕاوە یا پاشوپیش خراوە. وەک (ئارد - هارد، ئیستر
- یەستر - هیستر، ئینجا - ئەنجا - ئیمجا. بازار - بازێ، بۆ - لۆ، بەفر -
بەرف. پشقل - قشقل، پیاز - پیواز، پیت - تیپ، پێوەند - پەبوەند،
پیشنیاز - پیشنیار. تا - تاکوو - هەتاکوو، تانجی - تاژی، تەرزه - تەزره.
جامانە - جامەدانە، جل - جلک، جنتو - جوتن - جمتن، جیا - جودا. چا -
چای، چلک - چرک، چەکوش - چەکوچ. خراب - خراو، خوتن - خون -
خین، خوێ - خێ، خەوتن - خەفتن. دان - ددان، دوژمن - دوشمن، دەنووک
- دندوووک، دوک - دونگ، دێ - لادێ. رق - رک، پۆن - پون، پێ - پێگا
- پێگە. زەوی - زەمین، زیخ - خیز، زیرینگەر - زەرینگەر. ژار - ژەر -
زەر، ژیرک - ژوژک، ژیلە - زیلە. ساغ - ساخ، سوتوو - سوتی، سوور -
سۆر. شوتی - شفتی - شامی، شوپ - شوپ، شوتن - شون. غونچه - خونچه،
غەنی - خەنی، غەم - خەم. فەرمووده - فەرماشت، فەندوفیل -
فەنگوفیل، فیکە - فیتە - فیتو. قەلا - قەلات، قین - کین، قیز - قیز -
بیز. کولانە - کولینە، کوێر - کۆر، کۆن - کەون. گرنک - گرینگ، گزنگ -
گزینگ، گسک - گەسک. لارە - لەرە، لق - لک، لۆژ - لۆش. مندال -
منال، میوان - میتوان، موروو - میروو. ناو - نام - نێو - ناف، ناوەندی -
ناوەنجیی، نوزە - نوکە. ورد - هورد، وتە - گوته، وەک - وەکوو - وەکی.
هەتار - تاو، هەتیو - هەتیم، هەمديسان - هەمیسان. یا - یان، یاخی -
یاخی، یەک - یک.) بە باوەڕی من، ووشەکانی بەشی یەکەم، شیرینتر و
پراسترن، زۆربەی نووسەرانی کوردیش، هەر ئەو ووشانە لە نووسینەکانیاندا
بەکارداين. جگە لەوەی، کوردەکانی پۆژەهەلات، زۆر پێنوووس و دەنگی
دیکەى ناوچە جیا جیاکانی کوردستان، یا لە زمانی فارسییەوه وەرەگرن و

له زمانى نووسينى كوردىي ده ترنجيتن. وهك ده مهوئ - ده مهه وئ، كه كورده كانى ناوچهى سنه به كاريدتن. Renaissance ووشه يه كى لاتينييه، پتويسته بهم شتويه « رتنيسانس » بنووسئ و بخوتريسته وه. كه چى كورده كانى روزه لات، به « رونيسانس » ده ليتن و ده بنووسن. جگه له وهى، هينديكيان هر له بهرته دا، كوردى نين، وهك: « جودا، چاى، خون، زهر، ساغ ... هتد. »

17/ هيچ ووشه يه له زمانى كورديدا، به قه دهر ووشه ي « ده ست - دهس » ووشه ي ليكدراوى - فريزى لئ دروست ناكريئ. بؤ نمونه: (ده سخوش، ده سقلب، ده سقه لب، ده سهرنگين، ده سراس، ده سنوتز، ده سجان، ده سنووس، ده سكيتش، ده سبار، ده سبراو، ده شكاو، ده سلرز، ده سبالو، ده سسوك، ده سگران، ده سبزئو، ده سباز، ده سگرتنه وه، ده سه سى، ده سكرد، ده سكردنه وه، ده سكره، ده سرازه، ده سگرتن، ده سمايه، ده سناس، ده سته، ده سكورت، ده سدريتز، ده ششاش، ده سپاك، ده سپيس، ده سته، ده سپانكردنه وه، ده سله ملكردن، ده ستياو، ده سه لات، ده سه مو، ده سه گو، ده سه ندا، ده سه بهر، ده سه يه، ده سه ستور، ده سيراگرتن، ده سه نخو، ده سه بردان، ده سداگرتن، ده سقچاو، ده سه نداز، ده ستور، ده ستار، ده ششور، ده سنيشان، ده سويئ، ده سك، ده سكه وت، ده ششور، ده سكه لا، ده سكه، ده سكه ده سك، ده سگير، ده سگير، ده سگيراو، ده سه رز، ده سه ندان، ده سسارد، ده سخاو، ده سه لكردن، ده سليته لگرتن، ده سليدان، ده سه كار، ده سليبونه وه، ده سبردن، ده سه به جئ، ده سكوز، ده سه دهس، ده سه ده سدان، ده سه به سهر، ده سه به سهر دواگرتن، ده سه ناو، ده سه پتونه نان، ده سه به دهس، ده سه خوشك، ده سه پتوه گرتن، سه ده سه، ژيردهس، بيدس، كه مدهس، زوردهس، به ده سه، ده سو برد، ده سدريتزئى، ده سچين، ده سه پاريز، له ده سه لاتن، به ده سه توه يه، له ده سيدئ، (133-128.63)

بؤ نه وهى، شتوازيكى يه كگرتو، بؤ رتنيوسى نيدبومه كان دانتن، زمانه كه مان له گه په لاوژئى رتنيوسى جوړيه جوړ قووتاركه ين. هه روه ها، له بهر نه وهى هه موو نو فريزانه ي، له جوړى يه كه م و دوو مدا پولتنده كرين، جگه له فريزه دژه كان، پتكه وه يه ك واتايان هه يه، نه ز پيشنياز ده كه م،

پتیکه وه بنوسرتن و له یه کدی جیا نه کړتڼه وه. لیره ده ده توانین، هیندی له و
 ئیدیزمانه ی به شی یه که م و دوو هم، به پیتی پیتی ئه لفویتی کوردیی، پیش
 چاو خه ین، ته نیا پیتی «ع» نه بی، چونکه هیچ ووشه یه له زمانی کوردیدا،
 به و پسته دهس پی نا کا :

ناخوداخ، نازدیخواز، ناسمانور تسمان، ناسویه لاس، ناشبه تال،
 ناشناوروشنا، ناشوماش، نالاووالا، نالویول، نالوگوز، نالوزوبالوز،
 ناووهوا، ناھوناله، ناھونزوله، نایینوئیین.

باخوباخت، بارودوخ، باسوخواس، باعه باع، باقوبریق، باوباران، باوبوران،
 باووباپیران، بریقوهور، برپه، برپه بر، بروبیانو، بره نوک، بزیزوکه، بزیزر،
 بکوژی بر، بله بله، بنجوبیناوان، بنه موم، بۆره پیساو، بۆره بۆر، بۆله بۆل،
 بۆنویه رامه، بووکه به بارانی، به دزه دزه، بهرچاوتینگ، بهرچاوتیر،
 بهرداویه رد، بهردیه بهرد، بهروبووم، بهرده زهرد، بهر تیزو هیترا، بههیزوپته و،
 بههیزوتوانا، بهره باب، بهره وخوار، بهره وژوور، بهره بهره، بهزموپه زم،
 بهژنوبالا، بهشبهش، بهیتوبالوره، بیروبواوه، بیروپا.

پارچه پارچه، پاره پاره، پاشمله، پاشه روژ، پاکوخواین، پانویه رین، پانویژ،
 پاپوژ، پایزه برا، پرته پرت، پرته و بۆله، پرخواهور، پرخه پرخ، پروپوچ،
 پروپیت، پشتاویشت، پشتبه شت، پشتویه نا، پله وپایه، پلته پلته،
 پۆشته وپه رداخ، پۆله پۆل، پۆلپۆل، په تپه تپن، په رتوبلاو، په رشوبلاو،
 په رله پی، په رویال، په رویو، په لسه پهل، په لپهل، په لکه زتپینه، په لویو،
 په له پهل، په له پیته، په ناویه سیر، په نجابه په نجا، په نجا په نجا، په یتا په یتا،
 پیروخه رو، پیسویوخل، پیچاوپیتچ، پیچویه نا، پیچولوچ، پیشکه وتوخواز،
 تاجه گولینه، تارومار، تاریکونووتهک، تازه کوره، تاسولوس، تاشه بهرد،
 تاقبه تاق، تاقساق، تاقوفیق، تاقولوق، تاکبی، تاکبه تاک، تاکتاک،
 تاگو تروک، تاگوته را، تاگوته ریک، تاگوته نیا، تاگولوک، تالوسویر،
 تامویو، تاموچیتژ، تامیتامی، تانویو، تانه وته شهر، تاووتو، تاووتوان،
 تاووتوف، تاووتین، تریوهور، ترشوتال، تریقوهور، ترزل، ترکه لهک،
 تروتوپ، تروتفاق، تروته شقه له، تروزی، تروفیز، تره تر، تره مه رو، تکتک،
 تکه تکه، تولولین، توندوتول، توندوتیز، تونیبابا، تویتوین، تویتوی،

تووره ورتۆز، تووره وړهق، ته پاول، ته پليستويين، ته پوتل، ته پوتۆز،
ته پودووکهل، ته پوکۆ، ته پومړ، ته پونم، ته پوهوړ، ته په ته پ، ته په تره،
ته ته له ميران، ته ختوبهخت، ته ختوتاراج، ته پيوش، ته پير، ته وپاراو،
ته پوتازه، ته پوتووشی، ته په توله که، ته په ماش، ته سکوتروسک،
ته شیريس، ته فروتونا، ته قتهق، ته قه تهق، ته قه وړه قه، ته قوتوق، ته کولوق،
ته لوسيم، ته له که باز، ته مومړ، ته نکوتيوال، ته نگوچه له مه، ته پبه تپ،
ته پتپ، ته پوتوانج، ته پشیر، ته پتيفه، ته کانتته په بهه وشار، ته پتير،
ته پوپ، ته پوتسهل، ته پکويک، ته کوته و تپبره، ته کله لوييکهل،
ته کله وليکه.

جار جار، جار جاره، جاريه جار، جاروبار، جريۆز، جريوچوپ، جرتوفرت،
جرو جانه وهر، جروکه جرووک، جريوه جريو، جگه رگوشه، جلويه رگ، جلوچوپ،
جلقوفلق، جموچۆل، جوشوخرۆش، جووتبه جووت، جووتجووت، جووجه له،
جووکه جووک، جه رومه نگه نه، جه والدر، جيا جيا، جيا به جيا، جيره جيري،
جيقوفيق، جيکه جيک .

چالوچۆل، چاوباز، چاوباشقال، چاويه ره ورتير، چاوچنوک، چاوحييز،
چاوپهش، چاوسوورکه ر، چاوشوپ، چاوقايم، چاوکال، چاوکونه سووړن،
چاوله دهر، چاونه ترس، چاووراو، چريه چرپ، چرجولوق، چرکه چرک،
چروچاو، چره دوکهل، چستوچالاک، چلکاوخور، چوليوقلفه، چونچونی،
چوارچاوه، چوارگورچک، چوارميخه، چه پوچير، چه پولار، چه قچهق،
چه قه قهق، چه کمه پۆز، چه کمه رهق، چه کوچر، چه لومل، چه ندوچوون،
چه نه باز، چيا به چيا، چياوچۆل، چيته که ويسته که، چيلکه وچه ویتل،
چينه چين، چينچين.

حاجيله قلهق، چه پوله ميتشخۆز، چه په چه پ، چه قه تۆکه، چه چولور،
چه زويه ز، چه لاشريه لاش، چه لوله لا، چه والبه گه وال، حيله حيل،
حينجه و فينجه.

خاتروخوتر، خاکوبا، خاکوخۆل، خالوپۆز، خالومل، خانومان، خانه به کۆل،
خانه بيتزار، خانيخانان، خاوخاو، خاوه خاو، خاووخيزان، خاووخليچک،
خاوه نشکو، خايه ومايه، ختوخوپايي، خرتوپرت، خرتوخۆل، خرتومرت،

خرتوهوور، خرته خرت، خرچوهوور، خرچه خرچ، خرخال، خرکه بهرد، خرخوئل،
 خرپوخه پان، خرومپ، خرموهوور، خرمه خرم، خرنکوهوور، خرنکه خرنک،
 خرپوهوور، خرپه خرپ، خشپوهوور، خشپه خشپ، خشوهوور، خشه خش،
 خلینه گوو، خلینه وبلینه، خنجوخوئل، خوشوهوور، خوشه خوش، خوړوهوور،
 خوړه خوړ، خوړه خو، خواری خویج، خواړه استان، خوته وېژله، خه توخال،
 خه له وڅه رمان، خیزوهوور، خیزه خیز، خیره ومه ند، خوینتال، خوینخوړ،
 خوینسارد، خوینشیرین، خوینگهرم، خوینمژ، خه لکوخوا، خه مخوار،
 خه مخوړ، خه موخه فته، خه یالپلاو، خیراخیرا، خیروبیر، خیلوخوار.
 دابونه ریت، دابه شدابه ش، داخوخه فته، دادوفیغان، دارده ست، داروبار،
 داروپه ردوو، داروده سته، داروده ون، دارودیوار، داره داره، داسکوده رزی،
 داموده زگا، دانساز، دانکیشان، دانوستان، داوده رمان، داوینپاک،
 داوینپیس، دپکودال، دپوداوین، درووده له سه، درپژدای، دزادوز، دزبه دز،
 دزوجه رده، دزه خورجینه، دلپاک، دلپ، دلته، دلپاگر، دلپهق، دلسوتاو،
 دلشکاو، دلفراوان، دلفرین، دلگران، دلگوشراو، دلگیر، دلمردوو،
 دلنرم، دلوریا، دلپه لکه ندراو، دلپه خورتی، دلپراوکه، دلپه کوته،
 دوابه دواي، دواپوژ، دولاودوژ، دولبه دؤل، دوویه دوو، دوودل، دوودوو،
 دوورک کوژ، دوورودرپژ، دوورودوست، دوورپناس، دوورپو، دووزمان،
 دووگیان، دهیده به، دهیده ده، دهردوبه لا، دهرده دار، دهرده گا، دهرگا کوت،
 دهرگاودووتی، دهروونه ش، دهسبې، دهسبلاو، دهسبه جی، دهسبه دهس،
 دهسبه ردار، دهسبه سهر، دهسبه قلیپ، دهسپاک، دهسپیس، دهسپیشخهر،
 دهسخته، دهسدرپژ، دهسدهس، دهسپاست، دهسپه نگی، دهسپو، دهسپه ش،
 دهسپی، دهسکورت، دهسورد، دهسویته ون، دهسودهم، دهسته به دهسته،
 دهسه پاچه، دهسته دهسته، دهسه وسان، دهسه وکه مهر، دهسه ویه خه،
 دهسیده سی، دهسله دهس، دهشتاوده شت، دهشتبه دهشت، دهشتوده ر،
 دهعیه وفیز، ده غلودان، دهقاودهق، دهقبه دهق، دهله به با، دهله دیو،
 دهله سهگ، دهمارگرژ، دهماوده م، دهمل، دهمبه ده م، دهمپاراو، دهسته ور،
 دهمچه ور، دهمخاو، دهمدراو، دهمدرپژ، دهمدم، دهمپاست، دهمپه ش،
 دهمسپی، دهمسوور، دهمشپ، دهمگهرم، دهمیل، دهموچاو، دهمودهس،

دهموشک، دهموفلق، دهموولووت، دهمووتیل، دهنگدراو، دهنگویاس،
 دهنکهدهنگ، دهوروهر، دهونهباش، دههولککوت، دیزهدهدار، دیزهدهکوتل،
 دیموکراسیخواز، دیتودرنج.

رازوگلهیی، رازونیاز، راستودروست، راستوپهوان، راستهوخو، راهوشکار،
 راهوویس، راهوپیتوی، راهوویووت، رژدوچرووک، رقوکیینه، رموزن،
 رووبازاپیی، رووبهروو، رووتوپهجال، رووتوقووت، روورهش، رووزهرد،
 رووسارد، رووسپی، رووسوور، رووشکین، رووکراره، رووگهرم،
 رووههلمالراو، رهپوراست، رهزاگران، رهشگیس، رهشبهلهک، رهشوپووت،
 رهشبهبا، رهشهخهک، رهشهولاخ، رهقوتهق، رهگورپشه، رهنگاورهنگ،
 رهنگویو، رهنگوپروو، رهسوکورس، رهشهکیش، رهشکهوپیشکه،
 رهیکوییک، رهیکاوبان.

زاروزیج، زارهترهک، زاوایپتوی، زاووزی، زرتبهوز، زرموکوت، زرموهوور،
 زرمهزرم، زرنکهوهوور، زرنکهزرنک، زروونهکیانه، زرووهوور، زرهزپ،
 زیرکوهوور، زیرکهزریک، زلزل، زمانپاراو، زمانپیس، زماندریژ،
 زمانزان، زمانلووس، زمزم، زورزور، زورهملی، زوویهزوو، زووزوو،
 زهبروزهنگ، زهردوزول، زهردوقو، زهردیاوا، زهردیوهلی، زهونهقووته،
 زهرووهوور، زهزهزه، زهرووهوور، زهزهزه، زیکوهوور، زیکهزیک، زیندهبهچال
 زهویوزار، زیدونیشتمان.

ژانوژور، ژانوژی، ژاوژاو، ژنبهژن، ژنوژنخواز.

ساتیهسات، ساتوکات، سادهوساکار، ساردوس، سافولوس، سالبهسال،
 سالهوسال، سرتوسول، سرتسرت، سرتیهووله، سفتوسول، سفرهده،
 سکسووتاو، سمتوکهفل، سمیلخوار، سمیلفش، سمیلقیت، سمیلقهوی،
 سمیلقهیتانی، ساوپواو، سوکویاریک، سورهتوره، سووکوچرووک،
 سووکورسوا، سهدهدهسه، سهدهسه، سهدهده، سهدهره، سهدهره، سهدهسه،
 سهریاکی، سهرتاسهر، سهرتوپ، سهراست، سهرسخت، سهرشوپ،
 سهرکار، سهرگهرم، سهرلهبهری، سهرلهنو، سهرماوسوله، سهرویه،
 سهروبهند، سهروپوتهلاک، سهروپتی، سهروچاو، سهروساخت،
 سهروسهکوت، سهروسیما، سهروشوتین، سهروقنگ، سهروگوتلاک،

قلپوهوور، قلپه قلب، قنجوقیت، قنجوقول، قنگه وبله، قنگلیکه وتوو،
 قنگه جنوکه، قنگه شهر، قنگه وتلوور، قورولچلپاو، قورولیتاو، قوله یقاف،
 قولپوهوور، قولپه قولپ، قومار باز، قوړه قوړ، قووقه قووق، قوولومه ند،
 قوونه قوون، قوونه قوونکه، قه پوپ، قه رزوقول، قه فقهه، قه لویه رد،
 قه لاچوالان، قوچه قانی، قولپ، قیتوقوز، قیرسیچمه، قیروسیا، قیروهوور،
 قیره قیر، قیروهوور، قیره قیر، قیزنده ویتزنده .

کاروانکوړه، کاره کهر، کاسه لیس، کاکیبه کاکي، کالوکړج، کاله کخوړ،
 کاله وپیتاو، کانیکان، کتوپر، کچاوکچ، کچبه کچ، کړوهوور، کړه کړ،
 کزولاواز، کزوهوور، کزه کز، کسپوکو، کسپوهوور، کسپه کسپ، کشومات،
 کفندی، کفندز، کلکوگوئی، کلکه قونی، کلکه له قی، کلکه سوتی، کلاور وژنه،
 کلاوسور، کلاوکلاوین، کوتوکول، کوتوکوتر، کوتومت، کوتومزده قی،
 کوړاو کوړ، کوړپه کوړ، کوردپه روړ، کوړوکال، کولودل، کولوکو، کونبه کون،
 کونکون، کونوقوژین، کونوکه له بهر، کونه فیشال، کونه مشک، کوچوپه و،
 کوتر باز، کوټوزنجیر، کوټسکه وتوو، کوټلانه کوټلان، کوټنه په رست، کوټنه دوز،
 کوټنه فروش، کوټنه قین، کوټوبه کوټ، کوټوټکوټ، که راوکه، که ربار،
 که رتبه که رت، که رتکه رت، که رتویه رت، که رویتشکه خه و، که ره که ر،
 که سوکار، که شوفش، که شکه لانیفه له ک، که شوه و، که فوکول، که لویه ل،
 که لله بهران، که لله خپ، که لله په ق، که لله زل، که لله شق، که له کباز، که له گا،
 که مچیکل دانه، که مکهم، که موکوپیی، که واسوور، که و باز، که ولسوور،
 که و له کوټن، که ینویه ین، کیشه و بهره، کیتاو کیتو، کیتویه کیتو.

گاره گار، گاوگولک، گاوگوټر، گدیگدی، گده گده، گروپف، گروکف،
 گروکال، گرموهوور، گرمه گرم، گروهوور، گره گره، گریوگول، گژوگیا، گفټوگو،
 گفوهوور، گفه گف، گلکو، گمه کم، گورجوگول، گورچکې، گورگانه شه وئ،
 گورگه بوز، گورگه خه و، گورگه زئ، گورگه لوقه، گورپه ته له، گورپه وېره،
 گوټپراو، گوټدریژ، گوټزل، گوټزه بانه، گوټپه گوټ، گوټپه وشار، گوټپه له ته کیتنه،
 گوټپه له کانه، گه جهر و گوجهر، گه ردنکه کچ، گه رده لولول، گه رموگوپ،
 گه نده موو، گه نکه نمیتنه، گه ندوگوو، گه پروگوپ، گه پروگول، گه پروکیتچه ل،
 گه په لاوژئی، گه زبه گه ز، گه زکه ز، گه له گورگ، گه نده خوړ، گه وړه کچ،

گه وره و مه زن، گياکه له، گيانه لالا، گيرو گرفت، گيزو هوور، گيزه گيز،
 گيره شيتوتن، گيزو گولنک، گيزو ويز، گيرمه وکيشه، گيره وکيشه، گيلگيله،
 گيله پياو، گيله گيل.

لاتولوت، لاتوله ويز، لاجلاچ، لاره مله، لافوکه زاف، لامسه رلايي، لاولا،
 لايه لايه، لايلايه، لچوليتو، لقوچل، لوژه لوژ، لوقه لوق، لووتبراو، لووتبه رز،
 لووتخوار، لووتزل، لووتويزووت، لووتوپووت، لووته لا، لووره لوور،
 لووسوپووس، له بله بان، له به ره نه وه، له تبه له ت، له تله ت، له توپه ت،
 له توکووت، له رولاواز، له شبه بار، له شبه دوشاو، له شسووک، له شگران،
 له شقورس، له قولوق، له نجه ولار، له نگولور، له وچه له وچ، له وسه له وس،
 ليتوبه بار.

ماته مات، ماچوموچ، مارانگاز، ماريارانخور، ماسيگر، ماسيگره،
 ماشويرنج، مالانگه پ، مالاوايي، مالو حال، مانگابه کهل، مانگه شه و،
 مايه پوچ، متوموروو، مرخو هوور، مرخه مرخ، مريشکه به کي، مړمووش،
 مړهوور، مړقه روهر، مړه مړ، مشتومال، مشتومړ، مشو هوور، مشه مش،
 مقومقو، ملبان، ملشور، ملکه ج، ملهوور، ملتومووش، منجه منج،
 مهرو مالات، مه په گيتز، مه لاخوره، موره له کهن، موسيقاژهن، مونوگرز،
 موويه موو، مياوه مياو، ميرخوناو، ميرميران، مينگه مينگ،
 ميتچکه ميتچک، ميترده زمه.

ناخونه کخور، ناراسته وخو، نازوجياز، نازونووز، نازونياز، نافه کشتوپ،
 ناله نال، نانودوپر، نانوتف، نانوفهک، ناويه ناو، ناوکه پيتز، ناووناتوره،
 نه ختوپوخت، نه ديويدي، نه رموشل، نه رموتول، نه رمونيان، نه ره ديو،
 نه ره نه پ، نفتونوي، غه کسوتير، نووزه دريتز، نيشتمانپه روهر، نيره کور،
 نيره کهر، نيره مووک، نيره ورچ، نيتونيگا.

وتوويتز، ورته وورت، وردکه وپرتکه، وردوخاش، وردورد، وردوقوول،
 ورده والالا، ورده ورده، ورگدراو، وره ور، وره ور، وشکويرنگ، وشکه جو،
 وشکه سوڤي، وه جاخروون، وه جاخکوتير، وه په وه پ، ويزو هوور، ويزه ويز،
 ويلوسه رگه ردان، ويلوعه ودال.

هاتوچو، هاتوهورت، هاتها، هارتوهورت، هاروهاج، هاپه هاپ، هازه هاز،

دهوله مهندهكا. ههر به هۆی فهرههنگهوه دهتوانین، له وشه و زاراوهی دیالیکته جیاوازهکانی، زمانی کوردیی و زمانهکانی بیانیی، نهتهوهکانی جیهان بکهین. هه موو نهتهوهکی « وشیار، پتشکهوتوو، خاوهن توانا و دهسلات »، ههر له کۆنهوه تا نهوړۆ، ههولتیککی زۆریان داوه، تا چهندین فهرههنگی جۆریه جۆریان نووسیوه. گومانی تیدا نییه، گهلانی جیهان، بایهختیککی یه کجار مهزنیان به نووسینی فهرههنگ داوه. بۆیه، (زمانه زیندوووهکان، ژمارهی فهرههنگهکانیان گهیشتۆته «1500، فهرههنگ.» 6،63»

به شتیهیهکی گشتیی، چهن جۆره فهرههنگی ههیه :

1. فهرههنگی زمانی نهتهوهیی: ئهم جۆره فهرههنگه، به زمانی نهتهوهیی دادهنری، له نیوان دیالیکت و بهش و لقهدیالیکتهکانی زمانیکدا دهنوسری. وهک فهرههنگی کوردیی - کوردیی، به ههر دوو بهشه دیالیکتی کرمانجیی خوراوو و ههورامانیی.

2. فهرههنگی زمانی نهتهوهیی - بیانیی: ئهم جۆریان، به زمانی نهتهوهیی دهسپیدهکا و بهرانبههکهی یهکی له زمانی نهتهوهکانی جیهان دهبی. وهک فهرههنگی کوردیی - پرووسی.

3. فهرههنگی بیانیی - نهتهوهیی: ئهم جۆرهشیان، به پتچهوانهی ههر دوو جۆرهکهی پتشوو، به یهکتی له زمانه بیانییهکان دهنوسری و بهرانبه ریشی واتاکانی به زمانی نهتهوهیی تۆماردهکری، وهک « ئینگلیزی - کوردیی ». به داخهوه، گهر بهراوردی له نیوان نهتهوهی کورد و نهتهوهکانی دیکه جیهاندا بکهین، دهبینین: کورد به هۆی گهلتی هۆی « نهتهوهیی، پامیاری، ئایینی، زمانهوانیی، کهلتووری » یهوه، له بواری فهرههنگداناندا، زۆر دواکهوتوو. پۆلهکانی کورد، زۆر درهنگ بیریان له فهرههنگنوسین کردۆتهوه، زۆر درهنگیش، دهسیان بهو کاره کردوو.

کورد، له ههر سێ جۆره فهرههنگهکه، ژمارهیهکی زۆر کهمی ههیه. بهلام، ئهم فهرههنگانهی ههشن، زۆریهیان لهو فهرههنگانهن، که له زمانیککی بیانییهوه بۆ کوردیی نووسراون. زۆریه ههره زۆریشیان، « پۆژهلاتناس، گهپۆک و شارهزا بیانییهکان » بۆیان نووسیون. نهگینا، لهو سهردهماندا،

گەر ئەوان نەبوونایە، کورد نەک هەر نەیزانیوە، فەرھەنگ بنووستی، بەلکوو
 هەر بیریشی لێ نەکردۆتەو! لەو سەر دەمە تاریکونووتەکانەدا، کە کورد
 خەریکی راوی یەکدی بوون، بیرتکیان لە زمانەکەى خۆیان نەکردۆتەو،
 زمانى کوردی بە تەواى پشگوتیخواوە، ئەو کادێرە بیانیانە، باسکیان لێ
 هەلمالیوە، کون و قوژنی گوند و شارۆچکەکانى کوردستان گەراون،
 سەرما و گەرما یەکی زۆریان چێشتووە، هێندى جارێش، تووشى
 «ناخۆشیی، رووتکردنەو، ئازار، گرتن و کوشتن» یش بوون. بەلام، هەر
 کۆلیان نەداوە، تا دەنکەدەنکە، وەک دانەى مرواریی، ووشەى پەتیی و
 پەسەنى شیرینی کوردییان بۆ هەلگرتوینەتەو. پاشان، لێکۆلینەوێ ورد
 و قوولیان لە سەر کردوون، بەپێى باوەرى ئەو سەر دەمەیان،
 لێکیاندا نەتەو و پۆلێنیان کردوون. دواتریش، چەن فەرھەنگتکیان، وەک
 یادگارێکی دێرین و بە نرخ، بۆ بەجێهێشتووی. پاشان، ئەو کارانەى
 ئەوان، وەک بنچینە یەک، لە لایەن شارەزا و زانایانى کوردەو قۆزراوەتەو.
 ئەوانیش، وردە وردە، لە بەر پۆشنایى ئەو کارانەدا، خەریکی لێکۆلینەو و
 فەرھەنگدانان بوون. بۆیە، هەزاران سلاو لە گیانی پاکیان بێ، هەزاران
 جار، مالیان ئاوەدان و کوپیان بە زاوا بێ.

گەر فەرھەنگدانان، بۆ نەتەوەکانى جیھان، کارێکی ئاسان بێ، ئەوا بۆ
 کورد، بە کارێکی یەكجار گران دادەنرێ. چونکە :

یەكەم : کورد دەولەتێکی نەتەوێی نییە. لەبەرئەو، خاوەنى دەزگەى
 کەلتورێ و ئەکادیمیى خۆى نییە. بۆیە، لەو بوارەدا ناتوانێ، هەم کادێرى
 ئەکادیمیى پێگە یەنێ، هەم بۆدجە یەکی باشى بۆ تەرخانکا، تا ئەو کارانە
 وەک پتویست، بە ئەنجامگە یەنێ.

دووەم : زمانى کوردی، لە چەن « دیالێکت، بەش و لقە دیالێکت » یكى
 جیاواز پێکھاتووە. ئەم دابەشیبوونە، گرفتێکی زۆرى بۆ زمانەکەمان و
 پسپۆرەکان دروسکردووە. لەبەرئەو، گەر فەرھەنگى بۆ هەموو
 دیالێکتەکانى زمانى کوردی دابنرێ، ئەوا بە کارێکی زۆر سەخت و
 قوورس دادەنرێ. لەوانە یە، فەرھەنگدانان، بۆ یەکێ لە دیالێکتەکانى
 زمانى کوردی، کارێکی گەلێ ئاسانتر بێ.

سێیەم : لە ماوێه کی کهمدا ناتوانی، ئەو کارانە جێبەجێکری. بەلکوو، پێویستی بە ماوێه کی درێژ هەیە. لەم کاتەشدا، ئەو توانایەمان نییە. چوارەم : لە بواری زمانەوانیدا، شارەزا و پەڕی زمازان و زمانناسمان، زۆر کەمە و بە پەنجە دەس دەژمێرتین. ئەوانەشی هەن، هێندێکیان چەن کادێرتکی تەمەلن، لە ئاستی ئەرکە نەتەوایی و لێپرسینەوه کەدا نین. هێندێکی دیکەیان، وازیان لە تەرخانی تایبەتی خۆیان هێناوە، خەریکی کارێکی دیکەن. هێندێکی دیکەشیان، سەری خۆیان بەو کارەو نایەشتین، چونکە کەلکی نییە!

نەم کارە گەورەیه‌ش، پێویستی بە کۆمەڵێ شارەزا و زانای زمانی کوردیی، لە هەموو پارچەکانی کوردستان هەیە، بۆ ئەوێ هەموو پێکەوه کارکەن، هاوکاری لەگەڵ یەکدیدا بکەن. بەلام، بە داخەوه، ئەو شارەزایانە هەشمان، ئەو نین، پشتیان پێ ببەسین، چونکە، لە نێو خۆیاندا کۆک و تەبا نین. گیانی هاوکاریان تێدا نییە، دەسی یارمەتی بۆ یەکدی درێژ ناکەن. هەر کەس خۆی بە مامۆستا و زانا دەناسێ، کاری کەسی دیکەیان لا پەسەن نییە. لەبەر ئەوە، نەک هەر فەرھەنگی، بۆ هەموو دیالێکتەکانی زمانی کوردیی، کارێکی زۆر گرانی، بەلکوو تەنانت، فەرھەنگی بۆ یەکتی لە دیالێکتە دیاریکراوەکانیش، بە کارێکی سەخت دەژمێرتی.

لەگەڵ ئەوەشدا و تا ئەوێ، گەلێ فەرھەنگ و فەرھەنگۆک، بە شێوەی سەیلکە و پەرتووک، یا لە پاشکۆی بەرھەمەکانیاندا، لە لایەن هێندێ ئێستانی کوردەوێ بلۆکراوەتەو. هەرۆهە، هێندێ لە شارەزایانی کوردیش، لەو بواری کاریانکردووە. بەلام، ئەو فەرھەنگانە، هێچیان فەرھەنگی کوردیی - کوردیی نەبوون، بەلکوو، فەرھەنگی تێکەلاوی کوردیی و یەکتی لە زمانەکانی دیکە یان بێانی بوون. چونکە، فەرھەنگی کوردیی ئەوێ، لە کوردییەو بۆ زمانێکی دیکە بنووسری. بەلام، ئەو فەرھەنگانە لە زمانێکی دیکەو، بۆ کوردیی نووسراون، پتر لە سەر فەرھەنگی ئەو زمانە دەژمێرتین. وەک: فەرھەنگی «عەرەبی - کوردیی، فارسی - کوردیی، روسی - کوردیی و ...». ئێمە ی کورد، لە چاو زمانەکانی دیکەدا، فەرھەنگمان کەمە.

دهبى، نه‌وه‌ش بزانين، هه‌ر چه‌نده، له سالى « 1683/1682 » زدا، هه‌نه‌رى گه‌وره‌ى كورد « نه‌حه‌دى خانىيى »، يه‌كه‌م فه‌ره‌ه‌نگى، به‌ زمانى كوردى و به‌ شه‌ دى‌اليتكى كرم‌انجىيى ژووروو داناوه. به‌لام، نه‌و فه‌ره‌ه‌نگه‌، جگه‌ له‌وه‌ى هه‌يچى دى‌كه‌ى به‌ دوا‌دا نه‌هات، وه‌ك فه‌ره‌ه‌نگىكى عه‌ره‌بىي ته‌ماشاده‌كرى. چونكه‌، له‌ عه‌ره‌بىيه‌وه‌ بو‌ كوردى نووسراوه. هه‌روه‌ها، يه‌كه‌م كه‌سى فه‌ره‌ه‌نگى « كوردى - كوردى » داناى، به‌ سه‌ر كه‌وتوىي، كا‌ره‌كانى خوى به‌ نه‌نجام‌گه‌ياندىي، فه‌ره‌ه‌نگه‌كه‌ى مامو‌ستا « شىخ محم‌ه‌دى خال »، له‌ سالى « 1960 ز » دا بوو، كه‌ سى به‌رگى له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌ تاييه‌تبه‌كه‌ى خوى، له‌ ژيتر ناو‌نشانى « فه‌ره‌ه‌نگى خال » دا چاپ‌كردوه‌.

جگه‌ له‌و فه‌ره‌ه‌نگانه‌ى تا سالى « 1975 »، له‌ به‌ره‌مه‌كه‌ى د. « نه‌وره‌حمانى حاجى مارف » دا ناويان نه‌هاتوه‌، وه‌ك « قاموسى زباني كوردى - عه‌بدول‌ه‌حمانى زه‌بيحى و هه‌نبانه‌بو‌رينه‌ى - هه‌زار ... تاد » تا ئىسته‌، چ له‌ كوردستان و چ له‌ هه‌نده‌ران، چ له‌ لايه‌ن كورد خوى، چ له‌ لايه‌ن شا‌ره‌زايانى بي‌انييه‌وه‌، نزيكه‌ى سه‌د فه‌ره‌ه‌نگ و فه‌ره‌ه‌نگو‌كى كوردى بلا‌كراوه‌ته‌وه‌.

هه‌ر چه‌نده، نه‌م فه‌ره‌ه‌نگانه‌، وه‌ك گوتمان: له‌ لايه‌كه‌وه‌ له‌چاو فه‌ره‌ه‌نگى نه‌ته‌وه‌كانى دى‌كه‌دا، زو‌ر كه‌مه‌. له‌ لايه‌كى دى‌كه‌شه‌وه‌، (زو‌ريه‌ى زو‌رى نه‌م فه‌ره‌ه‌نگانه‌، له‌به‌ر كه‌لىك هو‌ى ئاشكرا، له‌سه‌ر شىوه‌ و رى‌نگه‌يه‌كى زانستىي دانه‌نراون، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا به‌ نىسه‌ت كا‌رى فه‌ره‌ه‌نگنووسىي كوردىيه‌وه‌، چه‌ن هه‌نگاو‌ىكى گه‌وره‌ نراوه‌ و ژماره‌يه‌ك فه‌ره‌ه‌نگى سه‌ر كه‌وتوو‌مان هه‌يه‌). « 91، 70 »

لي‌ته‌دا، به‌ پى‌وستى ده‌زانم، ناوى هه‌تندى له‌و فه‌ره‌ه‌نگو‌ك و فه‌ره‌ه‌نگانه‌ى ده‌سمانه‌وتوون، رى‌زكه‌ين، كه‌ « پس‌پو‌ر، شا‌ره‌زا، رو‌ژه‌لاتناسه‌كانى كورد و بي‌انيى » نووسىويانن. نه‌م فه‌ره‌ه‌نگانه‌، له‌ چه‌ن سه‌رچاو‌ه‌يه‌كى جياوا‌زه‌وه‌ كو‌كراونه‌ته‌وه‌. لي‌ته‌دا، به‌پىي مي‌ژوو‌ى بلا‌بونه‌وه‌يان، هه‌تندى‌كيان به‌ كو‌رتىي، لى‌ په‌نجم‌ژمي‌ريانده‌كه‌ين، تا خو‌ينه‌رى هه‌ژا بزانن، مي‌ژوو‌ى فه‌ره‌ه‌نگنووسىي كوردىي له‌ كه‌يه‌وه‌ ده‌سپى‌تكردوه‌ و كام فه‌ره‌ه‌نگ له‌ دواى

- کام فەرھەنگەوێ هاتوو، بۆ ئەوێ، زنجیرە ی میترووی فەرھەنگنوسی کوردیی، بە شتوێهکی پتکویتک پوونکەینەو :
1. ئەحمەدی خانی، نەوێهەر - 1682/1683 ز.
 2. یوسف زیانەدین پاشا خالیدی ئەلمەقەدسی - ئەلمەخزومی، ئەلھەدییه ئەلمەمیدییه فی ئەللوغە ئەلکوردییه، ئەستەنبول، 1310ھ - 1893م.
 3. شیخ ماری نۆدی، ئەحمەدی، سلیمانی - 1895.
 4. ئی. ئا. ئۆریلی، فەرھەنگی کوردی - پووسی، 1920.
 5. جەلادەت عالی بەدرخان، فەرھەنگۆک، گۆفاری « ھاوار »، شام.
 6. خەبەرناما ژ زمانی فەلەبی - کورمانجیی، پەوان، یەریقان، 1933.
 7. شاکیڕ فەتاح، فەرھەنگۆک، ئینگلیزی - کوردی و کوردی - ئینگلیزی، پەواندۆز، 1934.
 8. خەبەرناما تیرمینۆلۆجی یێ فەلەبی - کورمانجیی، یەریقان، 1935.
 9. عەبدوللا زێوەر - 1941.
 10. گیوی موکریان، « رابەر »، عەرەبی و کوردی، هەولێر، 1950.
 11. گیوی موکریان، « کۆلکەزێرێن »، کوردی - فارسی - عەرەبی - فەرەنسی - ئینگلیزی، ج 1، 1955، ج 2، 1966.
 12. فەرھەنگی کوردی - مراد ئاوەرەنگ « کوردی - فارسی ».
 13. عیززەدین مەلا مستەفا، فەرھەنگۆک بەغدا، 1955.
 14. فەرھەنگی مەردۆخ، تاران، 1956. کوردی - فارسی - عەرەبی.
 15. سەمەندی سیابەند، ئارامیی چاچان، خەبەرناما ئەرمەنی - کوردی، یەریقان، 1957.
 16. ئی. ئۆ. فاریزۆف، فەرھەنگی پووسی - کوردی، مۆسکۆ، 1957.
 17. ج. خ. باکاییتف، فەرھەنگی کوردی - پووسی، مۆسکۆ، 1957.
 18. فەرھەنگی خال، ب 1 - 1959-1960، ب 2 - 1964، ب 3 - 1976.
 19. نەقابە ی. م. سولەیمانی، فەرھەنگۆکی «زاراوەی زانستی» 1960.
 20. ق. کوردقیش، فەرھەنگی کوردی - پووسی، مۆسکۆ، 1960.
 21. جەمال نەبەز، هەندیک زاراوەی زانستی، سلیمانی، 1960.
 22. جەمال نەبەز، فەرھەنگۆکی زانستی، هەولێر، 1960-1961.

23. گیوی موکریانایی، «مه‌هاباد» کوردیی و عه‌ره‌بییه، هه‌ولێر، 1961.
24. جگه‌رخوێن، فهره‌نگا کوردیی، ب 1 - 2، به‌غدا، 1962.
25. عه‌لادین سه‌جادی، کوردیی - عه‌ره‌بیی - فارسیی، به‌غدا، 1963.
26. موسا عه‌نته‌ر، فهره‌نگا کوردیی - ترکی، استانبول، 1967.
27. م. اوره‌نگ، فرهنگ کردی، تهران، 1968.
28. مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس، «دوو پشته»، فهره‌نگیتکی عه‌ره‌بیی و کوردیی به‌هه‌لبه‌ست، به‌غدا، 1970.
29. عه‌بدولقادر به‌رزنجیی، فهره‌نگی زانیاری، سلیمانیی، 1971.
30. لیژنه‌یه‌کی تایبه‌تی له‌ زانا و کوردیی زانی به‌ توانا، فهره‌نگۆکی زاراوه‌ی پارێزگای سلیمانیی، عه‌ره‌بیی - کوردیی، 1971.
31. معروف قه‌ره‌داغی، فهره‌نگی کشتوکال، ب 1 - 2، به‌غدا، 1972 - 1973.
32. به‌رتوه‌به‌رتیی گشتیی خوێندنی کوردیی، فهره‌نگی کوردیی - عه‌ره‌بیی، گۆفاری «په‌روه‌ده و زانست»، ژماره‌ 4، به‌غدا، 1972.
33. که‌مال جه‌لال غه‌ریب، فهره‌نگی زانیاری، عه‌ره‌بیی - کوردیی، ب 1 - 2، سلیمانیی، 1974.
34. که‌مال جه‌لال غه‌ریب، نه‌لقاموس نه‌لعلمی، عه‌ره‌بیی - کوردیی، به‌شی یه‌که‌م، 1974.
35. به‌رتوه‌به‌رتیی گشتیی خوێندنی کوردیی، فهره‌نگی کوردیی - عه‌ره‌بیی، گۆفاری «په‌روه‌ده و زانست»، ژماره‌ 7 - 8، به‌غدا، 1974.
36. زاراوی کارگیتیری، دانان و لێدوانی نه‌نجوومه‌نی کۆپ، پیشه‌کیی و رێکخستنی د. که‌مال مه‌زه‌هر، به‌غدا، 193 - 1974.
37. زاراوی هه‌مه‌چه‌شنه، دانان و لێدوانی نه‌نجوومه‌نی کۆپ و لیژنه‌کانی، پیشه‌کیی و رێکخستنی د. نه‌وره‌حمانی حاجی مارف، به‌غدا، 1974.
38. لیسته‌ی چواره‌می زاراوه‌کانی کۆپ، دانان و لێدوانی نه‌نجوومه‌نی کۆپ و لیژنه‌کانی، پیشه‌کیی و رێکخستنی د. نه‌وره‌حمانی حاجی مارف، 1974.
39. محه‌مه‌د نه‌مینی میسری سه‌بیدیان، کردی - فارسی - عه‌ره‌بی.

40. فەرھەنگی « ئەلقاموس ئەلعهسری »، کوردیی - عەرەبیی، عەلی سەیدۆ گۆزانی.
41. ئەستێرە گەشە، کوردیی - عەرەبیی، فازیل نێزامەدین، 1977.
42. عەبدوڕەحمانی زەبێتی، قامووسی زبانی کوردی، ب 1، 1977. ب 2، 1978.
43. فەرھەنگی لەک و لوڕ، ھەمدی نێزەدەنە، 1978.
44. کەمال جەلال غەریب، ئەلقاموس ئەلعلمی، ئینگلیزیی - کوردیی، بەشی دووھەم، 1979.
45. فەرھەنگی فارسیی - کوردیی، شوکوڵلای بابان، 1361.
46. ھەژار، ھەنابەتۆرینە، فەرھەنگ کوردی - فارسی، چاپی یەکەم، سروش، تەرەن، 1369.
47. کەمال جەلال غەریب، ئەلقاموس ئەلعلمی، عەرەبیی - ئینگلیزیی - کوردیی، بەشی سێھەم، 1983.
48. ق. کوردۆییف، ز. یوسف، فەرھەنگی کوردی - ڕووسی « سۆزانی »، دەزگای چاپەمەنی « زمانی ڕووسی » مۆسکۆ، 1983.
49. فەرھەنگی ئاری، کوردیی - کوردیی - عەرەبیی، ساییەر ھەمەد و عەلی عەبدوللا گردەزەبانیی، بەشی یەکەم، 1984.
50. فەرھەنگی نۆبەرە « ئەلباکورە »، عەرەبیی - کوردیی، بەشی یەکەم، گیوموکرانیی، 1984.
51. فەرھەنگی گەنجینە، عەرەبیی - کوردیی، عەلی عەبدوللا، 1988.
52. فەرھەنگی کوردیی - ئینگلیزیی، شەوکەت نێسماعیل ھەسەن، 1989.
53. فەرھەنگ کاروانی، فارسیی - کوردیی، ئەبو بەکر رەشید، 1993.
54. فەرھەنگی زیوار، جەمال عەبدول، 1996.
55. فەرھەنگی شەوکار، جەمال عەبدول، 1998.
56. فەرھەنگ و فەرھەنگۆکانی زمانزان و پۆژھەلاتە بیانییەکانیش نووساویانە، ئەمانەن :
56. مائۆرتۆ گارزۆنی 1787. ئیتالیی - کوردیی.

57. پ.س. پالاس، فەرھەنگی بەراوردیی ھەموو زمان و شێوەکان، پیتربورگ، 1787.
 58. کلودیۆس جیمس ریچ، 1836 - 1837.
 59. پیتوەر لیرخ، 1856 - 1857 - 1858. کوردیی «کرمانجیی ژووروو» - ڕووسی، کوردیی «زاڤا» - ڕووسی.
 60. سامۆل رھیا، 1872، فەرھەنگۆکی کوردیی - ئینگلیزی.
 61. ئەلیکساندەر ژابا، 1879. کوردیی - فرەنسیی.
 62. ئەلبێرت سۆسین، 1887 - 1890، فەرھەنگۆکی کوردیی - ئەلمانیی.
 63. س. ئا. یەگیزارۆف، 1891. کوردیی - ڕووسی و ڕووسی - کوردیی.
 64. میتجەر سۆن، لەندن - 1913، بەغدا - 1919. ئینگلیزی - کوردیی.
 65. باسیل نیکیتین، ورمی - 1916. فەرھەنگۆکی ڕووسی - کوردیی.
 66. ئاغا پیتروۆس، بەغدا - 1920. ئاسووری - کوردیی و یەزیدی.
 67. ر. ف. جاردین، بەغدا - 1922. کوردیی - ئینگلیزی.
 68. جویس بلو، پارێس - 1965. کوردیی - فرەنسیی - ئینگلیزی.
 69. توفیق وەھبی، نیویۆرک - 1965. کوردیی - ئینگلیزی.
 70. توفیق وەھبی و ئەدمۆنس، لەندن - 1966. کوردیی - ئینگلیزی.
 71. ئەرنیست مەکاریۆس، ئەمیریکا، 1967. کوردیی - ئینگلیزی.
 72. فەرھەنگی ژەنەرالی - ئوڤودتۆبابا.
- ھەروەھا، کۆمەڵەی فەرھەنگی دیکەش ھەن، چ لە کوردستان و چ لە ھەندەران، لە لایەن نووسەر و شارەزایانی زمانی کوردییەو چاپکراون. لێرەدا نەمانتوانی، لەو پتر درێژە بەم باسە بدەین، ئەو فەرھەنگانەی لە دوای سالاھەکانی ھەرھەسی «1975» ھو، ھێندێ لە خۆتندکار و پەنابەرەکانی کورد، لە ھەرھەوی وولات، بە گەلی زمانی نەتەوەکانی جێھان دایانناو، گەلیکن. بەلام، زۆرەیان لە جوۆی فەرھەنگی بیانیی - کوردین.

لە کۆتایی ئەم باسەدا دەلێم: ھەر چەندە، کورد زۆر درەنگ، دەسی بە فەرھەنگدانان کردووە. بەلام، گومانی تیدا نییە، ھەموو ئەو فەرھەنگۆک و فەرھەنگانەی ھەشن، چ لە کوردییەو بۆ زمانە بیانییەکانی دیکە بێ، یا

له زمانه بیانییه کانهوه بو زمانی کوردیی بی، بی هه له نین. له گه له نهو هاشدا، زۆر گرنگ نییه و ده بی، ده سی پزریان لی بنری. به لام، هیشتا بایی هینده نین، تینویتی «خوینده وارانێ کورد، لیکۆله ر و تویره بیانییه کان» بشکیتین. بۆیه، لهو بواره دا ده بی، شاره زایان و کادیره نه کادییه کانی کورد، چاکێ چالاکیی لی هه لکهن، به هه موو شیوه یه راژه ی زمانه که ی خویان بکهن، نه و نامانجه مه زنه پیروژه ی، رۆله کانی نه ته وه که مان به دیبیتن. هه ر چی چۆنیتی، ئیمه ی کورد، نه و توژه فه ره هه نگ و فه ره هه نگۆکه مان هه یه، به لام، کورد پتیوستی به پتر و پتریش هه یه.

نه ز پیموایه، هه نگاوی یه که م ده بی، له فه ره هه نگه کۆنه کانهوه به او پزین. هه موو نه و فه ره هه نگۆک و فه ره هه نگانه ی، چ له لایه ن دۆسته پسپۆره بیانییه کانی کورد و چ له لایه ن شاره زا و فه ره هه نگناسه کانی کورد خۆیه وه، هه ر له کۆنه وه تا نه ورۆ، له سه ر زمانی کوردیی دانراون، پتیوسته، وه که گه نجینه یه کی به نه رخ و له بن نه هاتووی زمانه وانایی کوردیی لیتیان پروانین و هه لسوکه وتیان له گه لدا بکه یه ن. شاره زایانی نه و بواره ده توانن، ده سیکیان پێدا بێتن، به ته وایی بژاریانکه ن، سه ره له نوێ له سه ر پزیا زیکی زانستانه رتکیان خه نه وه. پاشان، که لکیان لی وه رگرن.

له هه نگاوی دوو هه میشدا، پتیوسته، پسپۆر و شاره زایانی زمانی کوردیی، گرنگیه کی ته وای، به فه ره هه نگ به دن، به تایبه تیی فه ره هه نگیکێ زمانه وانایی «کوردیی - کوردیی»، له هه ر چوار دیالیکته سه ره کییه که ی کوردیی دانیتن. هه روه ها ده بی، بایه خیکێ زۆر، به جۆره کانی فه ره هه نگێ «ئینسکلۆپیدی و فیلۆلۆژی» به دن. زمانزان و زمانناسه کانی کورد، به په رۆشه وه لهو بواره دا کار بکه ن.

پاشتر وایه، سه ره تا کۆمیته یه کی زمانه وانایی و فه ره هه نگدانان دامه زرتین، وه که هه نگاوی یه که م، هه موو نه و فه ره هه نگانه ی تا نه ورۆ نوو سه راون، گوکرتنه وه. پاشان نه و کۆمیته یه، به هه موو نه و فه ره هه نگانه دا بچنه وه، به راورد پتکیانکه ن، به ته وایی شه نوکه ویا نکه ن و له پێژنکیانده ن، هه موو سه رکوژه ری هه له و نا راستیه کانیان توپه دن. ئینجا، له به ر رۆشنایی میتۆدیکێ زانستانه دا، سه ره له نوێ رتکیان خه نه وه، که لکیان لی وه رگرن،

فەرھەنگیتکی گەورەى نوێى کوردیى دانیتن، وەک « مەنجە » ی عەرەبىی وایە، جێگەى زۆرەى زۆرى ووشە کوردییەکانى تێدا بکەیتەوێ.

10/ رانـاـو :

هیندی جار، زۆرەى کوردە نەشارەزاکانى زمانى کوردیى و هیندی لە خۆتێندەوارانىش، لییان تیکدەچێ، جیاوازی لە نێوان « پێشگر و پاشگر » و راناوەکاندا ناکەن. ئەمەش، پتر بۆ ئەوە دەگەرێتەوێ، زۆر بایەخ بە زمان و ریزمانى کوردیى نادەن. ئەوەى گومانى تێدا نییە، « پێشگر و پاشگر » و « راناو »، دوو باس و بابەتى جیاوازن. هیچ جۆرە پێوەندیى و تیکەلاوییهکیان نییە. لەبەر ئەوە دەبێ، لە یەكدیيان جیاکەینەوێ.

پێشگر و پاشگر: لە چەن بەشیتکی پچکۆلە پێکھاتوون، خۆیان بە تەنیا هیچ جۆرە واتایەک نابەخشن. بەلام، لە پێش و پاشى هیندی ووشەوێ دین، تیکەیشتنیتکی نوێ بە واتای ئەو ووشانە دەبەخشن. وەک: (قرژال - قرژ + ئال. فیشال - فیش + ئال. بەھاران - بەھار + ئان. بەیانیان - بەیان + ئان. سوتاو - سوت + ئاو. خوړاو - خوړ + ئاو. قوړاوى - قوړ + ئاوى. خوړناوى - خوړن + ئاوى. تینواپەتە - تینو + ئاپەتە. تینویتی - تینو + یتى. برسیتی - برسى + یتى. دەسک - دەس + ئک. نەوسن - نەوس + ئن. بالندە - بال + ئندە. درندە - در + ئندە. سەرۆک - سەر + ئۆک. بارۆکە - بار + ئۆکە، جندۆکە - جند + ئۆکە. میتوولکە - میت + ئوولکە. میتروولکە - میتروو + ئوولکە. میتشوولە - میتش + ئوولە. میتروولە - میتروو + ئوولە. دارەکە - دار + ئەکە. شوانەکە - شوان + ئەکە. ووردیلانە - وورد + ئیلانە. خنجیلانە - خنج + ئیلانە. خۆتێندەوێ - خۆتێند + ئەوێ. سورپانەوێ - سورپان + ئەوێ. کوپەلە - کوپە + لە. گۆزەلە - گۆزە + لە. کوپرگەل - کوپر + گەل. گاکەل - گا + گەل. بەردەلان - بەرد + ەلان. ئەحمەدیلە - ئەحمەد + یلە. قولنگ - قول + نگ. بێژنگ - بێژ + نگ. برایینە - برا + ییینە. خزمیینە - خزم + ییینە. 52-50,16)

یا وەک پێشگرەکانى: هەلفرى - هەل + فرى. هەلسا - هەل + سا. هەللوشین - هەل + لوشین. داتاشین - دا + تاشین. داھیشتن - دا + ھیشتن. دانیشتن - دا + نیشتن. داھیتان - دا + ھیتان. پۆکردن - پۆ +

کردن. پړوان - پړو + نان. راگوټزان - را + گوټزان. راگردن - را + گردن. بهلام «راناو»: له چهن ووشه يه كي دياريكراو پټكهاتووه، له بري ناوې به كار دي، نيدى ناوه كه، كهسى يه كه م يا دووهم بټ، تاك يا كو بټ، هيچ له باسه كه ناكوټي. له زمانى كوردبيدا، سټ جوړ راناوى سهره كيما ن هه يه :
يه كه م : راناوى كه سټي - نهمه ش ديسانوه دوو جوړه :

1. نلكاو: «سهره خو، جيا، مه ند» يشى پټ ده لټن. بو كهسى يه كه م، دووهم و سټيهم، تاك و كو كه ي نهمانه به كار دټنرتن: «من، نټمه، تو، نټوه، نهو، نهوان». نهم جوړه، به شټوه يه كي گشتي، له سهره تاى رسته دا دي. به شټوه يه كي سهره خو دهنوسرتن، پټوه نديى به كرداره وه نييه.

2. لكاو: «پټوه نوساو، به سراو، چالاك» يشى پټ ده لټن. وهك: «م، مان، ين، ت، تان، يان، ي، ټ، يت، ن». نهم جوړه شيان، به شټوه يه كي گشتي، له كو تاى رسته كورته كاندا دټن. له گه ل ناو و كرداره كاندا پټكه وه دهنوسرتن و پټوه ندي شيان به كرداره كانوه هه يه.

له وه ده چټ، هټن دي نووسر هه بن، جياوازي له نټوان زمانى ناخافتن و نووسن، زمانى نووسن و ديالټكته كاندا نه كهن. له بهرنه وه، نهم بوچونه، له دابه شكر دنى راناوه كانيشدا رهنگياندا ته وه. بو نمونه: «ليژه ي رټزمانى كوټي زانبارى كورد» به م شټوه يه ي خواره وه، راناوه كانيان دابه شكر دوه :
ا - بو كهسى يه كه م :

1. تاك : من، نهز، نهم، م .

2. كو : نټمه، نهمه، نهم، مه .

ب - بو كهسى دووهم :

1. تاك : تو، نه تو، نه توو، توو، ته .

2. كو : نټوه، نهنگو، نهوه، هه وه، هوين، هنگ، وه .

ج - بو كهسى سټيهم :

1. تاك : نهو، نهوئ، وئ، وي، نهوي .

2. كو : نهوان، وان، نانا، نهو، وا . «107، 124-125»

به لاي منه وه، ته نيا نهم راناوانه، «من، نټمه، تو، نټوه، نهو، نهوان» به راناوى سهره خو داده نټم، چونكه :

یه کهم : ئەو راناوانه هەموو یەک واتایان هەیه و بۆ یەک کەس بە کار دێنرێن. بەلام، بە پیتی دیالیکته کان دەگۆزێن.

دووهم : ئێمه باسی زمانی یە کگرتووی کوردیی و نووسین دەکەین، باسی دیالیکته کان ناکەین، لە ناوچه جیا جیاکانی کوردستان، بەو راناوانه دەلێن چی؟ لە نووسیندا دەبێ، هەموو وەک یەک و بە یەک ڕەنگ بنووسین، بەلام، لە ئاخافتندا، هەر کوردی نازاده، چۆن قسە دەکا و کام سینۆنیمی راناوه کان بە کار دێنێ. جا گەر وا نەکەین، تا کوردی مابێ، یەک زمانی یە کگرتووی نووسین پێک نایه.

ئەو دیالیکتانه لە هەموو زمانیکدا هەن، بەلام، هیچ نەتەوه یەک بەو شێوهیه، راناوهکانی دیاری ناکا، بەلکوو، بۆ هەر جوۆرتیک و بۆ هەر کەسیک، یەک جوۆر راناوی یە کگرتووی دیاریکراو هەیه.

لە ڕێنووسی کۆنی کوردیدا، نووسەرە کاتمان راناوهکانیان بە ناوهکانهوه نەدەنووسان. هەر چەندە، تا ئێستەش، هێندێ نووسەر هەر لە سەر ئەو شێوازه کۆنە دەڕۆن، بە تایبەتی کاتی راناو لە شێوهی کۆدا بە کار دێن. بەلام، لە راستیدا، ئەو شێوه نووسینه نە راسته و نە جوانیشه. بەلکوو، هەموو راناوه لکاوه کان دەبێ، بە پیتی ناوهکانی خۆیان پێکەوه بنووسرێن. بۆ نمونە: « ماله کهم، کۆلانه کهم، گهڕه کهم. شاره کهمان، ناوچه کهمان، ههڕمه کهمان. گه‌یشته‌ین، ڕۆشته‌ین، چووین. خا کهت، وولاته کهت، نیشتمان کهت. چوویت، هاتیت، نووسیت. گه‌له کهتان، نه‌ته‌وه کهتان، ده‌وله ته کهتان. یاره کهیان، دۆسته کهیان، دراوسێ کهیان. گیانه کهی، چاوه کهی، گوله کهی. ده‌په‌یشتی، ده‌نووسی، ده‌چرێ. ده‌سووتین، ده‌گیرین، ده‌کوژرین... تاد) نه‌ک (ماله کهم، کۆلانه کهم، گه‌ڕه کهم. شاره کهمان، ناوچه کهمان، هه‌ڕمه کهمان. گه‌یشته‌ین، ڕۆشته‌ین، چووین. خا کهت، وولاته کهت، نیشتمان کهت. چوویت، هاتیت، نووسیت. گه‌له کهتان، نه‌ته‌وه کهتان، ده‌وله ته کهتان. یاره کهیان، دۆسته کهیان، دراوسێ کهیان... تاد ».

دووهم : راناوی خۆیی یا هاویهش : وەک: « خۆم، خۆمان، خۆت، خۆتان، خۆی، خۆیان) ئەم راناوانه‌ش، هێندێ جار لە سەرەتای پرستەوه، دوا

بکەر دى. وهک: « من خۆم دهپرۆم. ئێمه خۆمان دیتین. تو خۆت دهچی. ئێوه خۆتان نایهن. ئهوه خۆی هات. ئهوان خۆیان دوورن. » هیندی جاری دیکهش، بکەر دانانری، ههر پاناوهکان خۆیان، له سههرهتای پرستهگانهوه دین. وهک: « خۆم دهپرۆم. خۆمان دیتین. خۆت دهچی. خۆتان نایهن. خۆی هات. خۆیان دوورن. » له ههر دوو نمونهکهدا، کوتایی کردارهکان به پاناویکی لکاو دی، به مهرجی لهگهڵ پاناوه سههرهخۆکهدا بگونجی.

سیتیهم : راناوی هدیوون : وهک: « هی من، هی ئیمه، هی تو، هی ئیوه، هی ئه، هی ئهوان ». وا بزنام، پتویست ناکا، نمونهیان له سه‌ر بێنینه‌وه. چونکه، راناوه‌کان خۆیان دیارن.

به لام، نهم راناوه لكاوانه، هيندئى جار له گهڻ پيشگر تكداء يه كده گرن و شتويهه كى تايبه تيبى وهرده گرن، يه كسهر واتايه كى تايبه تيبى به دهسه وهده دهه. وهك: « پيم = پي + م - پيم گوت. پيمان = پي + مان - پيمان گوت. پيت = پي + ت - پيت ده ليم. پيتان = پي + تان - پيتان ده ليم. پيتى = پي + ي - پيتى بلتى. پيتيان = پي + يان - پيتيان بلتين ». ههروهه، هيندئى ووشه مان ههيه، له زمانى كورد پيدا وهك پيشگر وان، گهر به ته نيا بيانوسين، هينديكيان واتايه كى جياوازيان ههيه، هينديكى ديكه شيان هيچ جوړه واتايه كيان نيه. له بهر نه وه، باشتروايه، له گهڻ كدراره كاندا پتكه وه بنووسرين. بونموونه: « پي، تي، جي، لى، وه، هه، ههډ ... تاد » وهك: « پيدا گرتن، پتيره وكردن، پيدا هه لدان، تيكردن، تيترنجانندن، تتهه لكيتشكردن، جيتماو، جيتگر، جيتبه جيتكردن، ليتوهشاوه، ليتهاوو، ليتوهرگرتن، وهركيتران، وهرچهرخان، وهركهړان، ههروهه، ههړنه وه، ههړهه موى، ههډبژاردن، ههډلوهړان، ههډلووشين ... تاد ». نهك « پي داگرتن، پي رهوكردن، پي داهه لدان، تن كړدن، تن ترنجانندن، تن هه لكيتشكردن، جى ماو، جى گر، جى به جى كړدن، لى وهشاوه، لى هاتوو، لى وهركرتن، وهركيتران، وهرچهرخان، وهركهړان، ههړه وهه، ههړنه وه، ههړه موى، ههډ بژاردن، ههډ وهړان، ههډ لووشين ... تاد ».

هيندي جار، چ له ناخافتن و چ له نووسيندا، هر دوو جوړه راناوه که په کاردينين. به لام، له هـ مان کاتدا، راناوه لکاوه کان، جيکه ي راناوه

سەرپەخۆکان دەگرێنەوه. واتە، دەتوانین، بەکاریان نەهێنین. «پاناوی لکاو»
 لە پرستەدا دەتوانین، بە چەن شتیوێه بەکاریبێنین، وەک :
 من گلله ییم زۆر لە تۆ هەیە.
 من گلله ییم لە تۆ زۆر هەیە.
 من گلله ییم لە تۆ زۆرە.
 یا دەتوانین، یەكسەر بلێین :
 گلله ییم زۆر لە تۆ هەیە.
 گلله ییم لە تۆ زۆر هەیە.
 من گلله ییم لە تۆ زۆرە.
 یا دەتوانین، کوتتریکه یه‌وه و بنووسین:
 گلله ییم زۆر لیتە.
 گلله ییم لیتە، زۆر.

لەو زمانانە، جیاوازی نیترو و مێ هەیە، ژمارە ی پاناو
 سەرپەخۆکان پترن. وەک لە زمانی عەرەبیدا « بۆ نتر - هو و مێ - هی »،
 لە زمانی ئینگلیزیدا، « He و She »، لە زمانی سویدیدا « Han و
 Hon » و لە زمانی پروسیشدا، نەك هەر بۆ نتر و مێ، بە لکاو بۆ
 مامناو ندیش، پاناوی تایبەتی هەیە. وەک « بۆ نتر OH - ئۆن، بۆ مێ
 OHA - ئەنا، بۆ مامناو ندی OHO - ئەنۆ. »

لە زمانی کوردیدا، هێندێ لە پاناوکان « پاناو لکاوکان »، پۆلی
 کرداری یاری دەدر دەبین. وەک: « م، یت، ین، ن، ه ». بۆ نمونە: من
 مەردم. تۆ پرووتیت. ئێمە گەرەین. ئەوان سەرورن. ئەو جوانە.

11/ نامرازەکانی زمانی کوردی :

تا ئێستە، هێندێ نووسەر و شارەزا، لە سەر نامرازەکانی زمانی کوردی،
 چەن گوتار و نامیلکە یەکیان نووسیوە. بەلام، باوەر ناکەم، هیچ نووسەری
 وەک د. « برایم عەزیز »، بەو شتیوێ دووردرێژ، لە سەری نووسیوی.
 لەبەرئەوه، لێرەدا هەول دەدەین، کەمێ بە درێژی، سەرئنجی دید و
 بۆچوونەکانی دوکتۆر بەدەین، بە دەم باسکردن و دەمەتەقیو، نامرازەکانیش
 پوونە کەینه‌وه. دوکتۆر نامرازەکان بەم شتیوێ دابەشکە :
 481

پاره‌ی یه‌که‌م - نامرازی مؤرفۆلۆژی :

1. نامرازی بانگ‌کردن: (ئه‌ی، هو، هێ، یا، و، ه، ئ) «3,9» له‌ زمانی کوردیدا، «هێی» پتر به‌کار دیتنێ و ه‌ک له‌ «هێ».

ئه‌ی گه‌لی کوردی قاره‌مان! هو کاکه‌ی شوان! هێ نازه‌نین. هێ خه‌جێ. هێ دایه. یا پیتغه‌مبه‌ر هاوار. کوردۆ وه‌ره. عه‌زۆ بۆ. کوپه‌ وه‌ره. کاکه‌ بچۆ. بابه‌. براه. خزمه‌. بۆ کو: براهینه. خزمیه‌ینه. کچه‌ینه. خوشکینه. پورێ، خوشکێ، کچه‌ی.

2. نامرازی پرسسیار: (بۆ، ج، بۆج، بۆچی، ئایا، که‌ی، چه‌ند، چی، کێ، کامه، کوا، له‌به‌رچی، «له‌ کوێ، بۆ کوێ، تا کوێ») «10,9» به‌لام «چۆن، چلۆن، چۆنچۆنی و چیه‌یه‌» ی له‌ یادکردووه، ئه‌مانیش چوار نیشانه‌ی پرسسیارن. «چۆنچۆنی» هه‌ر له‌ «چۆن» وه‌ وه‌رگیراوه، به‌لام ئه‌وه زیاتر بۆ جه‌خت‌کردن به‌کار دێ. هه‌روه‌ها، ئه‌م نامرازانه‌ی «کام، کامیان، که‌نگی، کوێ، تا که‌ی، هه‌تا که‌نگی، کیه‌» باس نه‌کردووه. «کامه و کامیان و کیه‌» له‌ «کام» وه‌ وه‌رگیراون، وه‌ک: کام چناره‌ ده‌لتیی؟ «که‌نگی» له‌ «که‌ی» وه‌ وه‌رگیراوه. «له‌ کوێ، بۆ کوێ، تا کوێ» له‌ نامرازی «کوێ» وه‌ هاتوون. وه‌ک کوێ ده‌لتیی؟ «تا که‌ی، هه‌تا که‌نگی» دوو نامرازی پرسسیارکردنی ئاویتنه‌ن، له‌ «که‌ی» وه‌ وه‌رگیروان. «کیه‌» له‌ «کێ» وه‌ نزیکه‌. به‌ کوردتیه‌ که‌ی، هه‌موو ئه‌و نامرازانه، به‌پیتی ناوچه و دیالیکت ده‌گۆڕین.

3. نامرازی سه‌رسوپمان: (هه‌یه‌ها، په‌کوه، په‌کوف، هه‌ک، هه‌ک، پیتج، په‌حا، «ته‌ح، ته‌حه، ته‌حا»، ئه‌ک، هه‌و، چش، «وای، ئای، ئۆخه‌ی»، ئاخ، ئۆف، به‌ه به‌ه) «16,9» جگه‌ له‌وه‌ی دوکتۆر «هه‌یه‌هو، په‌ح» ی بیرچوه‌، هه‌تندێ له‌و ووشانه‌ به‌ نامرازی سه‌رسوپمان دانانرتن. بۆ نمونه‌: «چش» کاتێ به‌کار دیتنێ، که‌ بمانه‌وێ، بپاری بده‌ین، یا کاری بکه‌ین، نازانین، قازانج ده‌که‌ین، یا زیانی لێ ده‌بینین، له‌به‌ر ئه‌وه ده‌لتین: هه‌ر چه‌نده ده‌زانم، یا هه‌ر چه‌نده نازانم، ئه‌نجامی ئه‌و کاره‌ چۆن ده‌بێ، به‌لام، چش من هه‌ر ده‌یکه‌م. جگه‌ له‌وه‌ی «وه‌ی» باس نه‌کردووه، «وای، ئای» زۆر که‌م وه‌ک نامرازی سه‌رسوپمان به‌کار دیتن، به‌لکو، کاتێ به‌کار دیتن، که‌

یه‌کتی قسه‌یه بلتی، یا کاری بکا، نه‌نجامه‌که‌ی دیاریتی، مرۆف به دلی نه‌بیتی، یا به لایه‌وه راست نه‌بیتی، له‌به‌رنه‌وه ده‌لێین: « وای » یا « وهی » که کاریکی خراپه. « نای » چی به خۆی کرد. نه‌مانه، پتر بۆ نه‌وه ده‌شین، یه‌کتی به داخه‌وه، باسی شتی یا کرده‌وه‌ی یه‌کتی یا لایه‌نیکی دیکه بکا. « ئۆخه‌ی » کاتی ده‌گوتری، که یه‌کتی مرۆده‌یه‌کی خوشت ده‌داتی. وه‌ک، که‌سی یه‌که‌م ده‌لتی: جه‌نگی نیوخۆ ته‌واو بوو. که‌سی دووم ده‌لتی: ئۆخه‌ی، ده‌می بوو، چاوه‌روانی هه‌والیکی وابووم.

هه‌روه‌ها، « ناخ، ئۆف » یش، ته‌نیا له‌و کاتانه‌دا ده‌گوترین، که مرۆف بیری که‌سیکی نازیزی کۆچکردوی خۆی ده‌که‌وتیه‌وه، یا یادی بیره‌وه‌ریسه‌کی پیروژ ده‌کاته‌وه، که سه‌ری نه‌گرتوه. نه‌و کاته به هه‌ناسه‌هه‌لکیتشان و به ده‌م خه‌فه‌ته‌وه ده‌لتی: ناخ، برا جوانه‌مه‌رگه‌که‌م. ناخ، بۆ نه‌ته‌وه ژێرده‌سه‌که‌م. ئۆف، تا ده‌مرم بیرم ناچیتیه‌وه. هه‌روه‌ها، کاتی یه‌کتی نازاری پێ ده‌گا، یا یه‌کتی نازاری پێده‌گه‌یه‌نتی، هاوارده‌کا و ده‌لتی: ناخ ده‌سم سووتا، ناخ ده‌س بریندارکردم. ئۆف پشتم شکا، ئۆف مالی وێرانکردم.

4. نامرازی ناسراو و نه‌ناسراو: (که، ه‌که، یک، ه‌ک، یه‌ک، ئ) « 18،9 » زه‌ریا - زه‌ریاکه، ده‌رگا - ده‌رگا‌که. پیاو - پیاوه‌که، خانوو - خانوه‌که. پێگه - پێگه‌که، هه‌رمی - هه‌رمییه‌ک. لێره‌دا دوکتۆر ده‌لتی. (نه‌گه‌ر هاتوو وشه‌که یان ناوه‌که کۆتایی به‌ پیتی بزۆینی « وو، و » هاتبێ ناوه‌که نامرازی « یه‌ک » وه‌رناگری به‌لکوو « یک » وه‌رده‌گریت، وه‌ک خانوو خانووێک نه‌ک خانووێه‌ک). « 19،9 » به‌ باوه‌ری من، نه‌مه راست نییه، به‌لکوو ده‌توانین، هه‌ر دوو شیوه‌که به‌کاربه‌نین. کێو - کێویک، دار - دارێک. بۆ نامرازی « ئی » ده‌لتی: (نه‌مه‌ش نامرازیکی نه‌ناسراوه، تاییه‌ته به‌و ناوانه‌ی که کۆتاییان به‌ پیتی بزۆین نه‌هاتوه: گوند گوندی، کورد کوردی). « 20،9 » به‌لام، نه‌مه راست نییه، چونکه له هیندی باردا، هیندی ووشه به‌ پیتی بزۆینی « و » کۆتایییدی، که‌چی ده‌توانین، به‌کاربه‌نین، وه‌ک: لاو - لاوی، پیاو - پیاوی. هه‌روه‌ها، بۆ نامرازی « ه‌ک » ده‌لتی: (نامرازیکی نه‌ناسراوه، به‌و ناوانه‌وه ده‌لکی، که کۆتاییان به‌ پیتی نه‌بزۆین، وه‌ک له‌ خواره‌دا دیاره :

ژن ژنهک، کوږ کوږهک، کچ کچهک). «20،9» هر چنده، نم شتوه دهرپينه، له بهشه دپالیکتی گرمانجی ژوورو دا زیاتر به کار دیتړی. بهلام، دیسانه وه نم بډوونهش، هر راست نییه، چونکه ده توانین، بډ هیندی پیتی څاولی وهک « و » به کار یانیتین. وهک: پیاو - پیاوهک، لاو - لاوهک. بهلام، له هر دوو باره که دا، راستروایه، بډ نم نمونانه، نامرازی « ځ » به کاریتین و بلتین: ژنځ، کوږی، کچی، پیاوی، لاوی.

5. نامرازی کو: (ا ن، هات، جات، وات، گهل) «21،9» نووسهر - نووسهران، ژن - ژنان، پیاو - پیاوان. پاشان دهلی: (ته گهر نامرازی « ا ن » چوه سهر نمو ناوانه ی که کوتاییان به پیتی بزوتن « ا، ی، ځ، و » هاتوه، لیره دا نامرازی کو ی « ی » وهرده گرت و فوړمی « یان » دوست ده بیت. وهکو: چیا چیا یان، هرمتی هرمتی یان، هلو هلو یان) «21،9» دیاره، نم به پیتی نیوچه و دپالیکته جوړه جوړه کانی، زمانی کوردی ده کوږی. له بهرنه وه، گهر به شتوه یه کی په ها بیگرین، راست نییه. چونکه، له و نمونانه ی نووسهر هینا ونیتیه، راستروایه، بهم شتوه به بنووسرتین: چیا - چیاکان، هرمتی - هرمتیکان، هلو - هلوکان.

هروه ها، دهلی: (نامرازی « ا ن » ده توانی، بچپته سهر ناوی دیارخهر، بډ نمونه: خوتندکاری زیرهک خوتندکارانی زیرهک) «22،9» به باوه پری من، نم دارپشته هله یه، چونکه پتویسته، ناوه لئاوه که نامرازی کو ی « ا ن » وهرگرتی، نهک ناوه که. له و کاته شدا، ټاولناوی کو بډ ناوه که ده گهر پته وه، جا هیچ گرنګ نییه، گهر له دوا ی نامرازی « ا ن » وه، ناوی دیارخهر بی، یا گهر به دوا ی ناوی دیارخراودا دیارخهر ټکی ناسراو هاتبی، وهک نووسهر له تیبینی ژماره یه کدا پرونی کردته وه. واته: ده بی، بډ تاک بلتین: خوتندکاری زیرهک - خوتندکاره زیره که که. بډ کوش بلتین: خوتندکاره زیره که کان. نایا ده لیتین: کوردانی زیرهک یا کورده زیره که کان!

له کوندا، نمو ووشانه ی به کونسونانت کوتاییانده هات، بډ کو، نامرازی « ا ن » به کار دیتړا. وهک: «داران، نهمپان». هروه ها، بډ نمو ووشانه ی به څاول کوتاییانده هات، «یان» یان داده نا. وهک: «هاوړتیا، برپان».

بهلام، له بهرنه وهی له سهر زبان ناخوش و قورسبوو، نیتسته کوږاوه.

بۆ كۆنسۆنان تەكان، «هەكان» وەر دەگرت. وەك: «دار + هەكان = دارەكان. ئەسپ + هەكان = ئەسپەكان. «بۆ قاولەكانیش، بەپیتی مەبەس و رێستەكە دەگۆرێ، واتە: هەر دوو كیان بەكاردینرێن. وەك: «هاورپێیان - هاورپێكان - هاورپێكان. برایان - براكان - براكانم».

ئەو جگە لەوێ، دەربارەى هەر دوو ئامرازى كۆى «هات و جات»، نووسەر دەلتى: (ئەم ئامرازە زۆر كەم لە زمانى كوردیدا بەكاردیت و تەنیا لە وشەى «دیھات و میوھەت» دا دیارە) «23،9» پاشان دەلتى: (هەر وەها ئەمیش ئامرازى كۆى و لە زمانى كوردیدا كەم بەكاردیت و لە وشەى «میوھەت» دا دیار دەكەوێت. سەوزە + وات = سەوزەوات. ئاغا + وات = ئاغاوات.) «23،9» بە باوەرى من:

یەكەم: پاشگى «هات و جات» لە بنەردا كوردیى نین. لەو دەچى، زیاتر لە زمانى عەرەبیدا بەكاردینرێ. ئامرازى كۆى «ات» لە زمانى عەرەبیدا وەرگیراوە، كوردیش بەپیتی هەلەكەوت و خەسلەتى تایبەتیی زمانەكەى خۆى، پیتی «ه، ج» ی بۆ زیادكردووە، لە زمانى كوردیدا، شێوەى «هات و جات» ی وەرگرتووە و جێگەى خۆى گرتووە. وەك:

«تورھات، ترتیبات، مستلزمات، مؤمرات، مؤقرات ... تاد».

دووھ: نووسەر، كاتى ئىمۆنەیدەكى، لە سەر هەر دوو ئامرازى كۆى «هات و جات» هێناوەتەو، وا دیارە، لێى تێكچوو. چونكە، لە ژێر هەر دوو ئامرازەكەدا، هەر هەمان ئىمۆنەى لە سەر ئامرازى كۆى «هات» هێناوەتەو. وەك (دیھات، میوھەت، سەوزەوات، ئاغاوات) بەلام، تەنیا یەك ئىمۆنەى بۆ ئامرازى كۆى «جات» هێناوەتەو، ئەویش «میوھەت» كە لە هەمان كاتیشدا دەتوانى، ئامرازى كۆى «میوھەت» یش بەكاردینن. كەواتە، جیاوازییەكى ئەوتۆ لە نێوان ئەو دوو ئامرازەدا نییە.

6. ئامرازى كردار: (ب، پ، ی، د، ه، ر، ر، ی، ر) «24،9» لێرەدا نووسەر، ئامرازى كردارى «پ، ئ، راو» ی لە بیرچوو. كەچى، ئىمۆنەشى لە سەر هێناوەتەو و ئىمۆنەى لە سەر ئامرازى «پ، ی» نەهێناوەتەو، وەك كورد - كوردەوارى. دل - دلدارى. میوان - میواندارى. من پێموايە، «دە» بە ئامرازى كردار دانانرێ، بەلكوو، وەك پێشگرى لە لقەدیالێكتى

موکرییدا به کار دینرئ. له بری نهو « ده » یه، له لقه دیالیکتی سوله یانیدا، پیتشگری « نه » به کار دئ. بۆ نمونه: دهخۆم - نهخۆم، دهکهم - نهکهم، دهشۆم - نهشۆم. جا گهر، « ده » نامرازی کردار بی، نووسهر دهبوویه، پیتشگری « نه » شی له پیزی نامرازهکانی کردارا ریزکردایه! خواردن - بخۆ، بخواردایه. کردن - بکه، بکردایه. پیتوان - پیتوه، پیتوویه. نووسین - بنووسه، بنووسیایه. شیلان - بشتله، بشتلایه. ناشتن - دهناشترئ، دهنیترئ، نیترأ. بینین - دهبینرئ، بینرا، بینراو. نووسین - نووسهر، نووسراو.

7. نامرازی پتوهندیی: (بۆ، ه، له گهل، له، به) « 28،9 » نووسهر ههر سئ نامرازی پتوهندیی « ی، وهک و دهلتی » ی نه نووسیوه. جا نازانم، بیرپچوه، یا ههر له بنچینه دا به نامرازی پتوهندییان دانانئ؟! بۆ نمونه: بۆ نامرازی « ی » دهلتین: کوردۆ چاوی شینه. برایم سمیتلی ره شه. جوامتر خوینی شیرینه.

بۆ نامرازی « وهک » دهلتین: نازه وهک گول وایه. لانه وهک کهرویشک خهودهکا. عهلی وهک قهل دهقیرتئ.

ههروهها، بۆ نامرازی « دهلتی » دهلتین: قاله دهلتی گورگه دهلوورتئ. نهحه دهلتی ماره دهفیشکتئ. خوله دهلتی سهگه دهوههتئ.

نووسهر، له کوتایی بهشی ههوته مدا، تیبینییهکی نویسه و دهلتی: (له نامرازه سهرهکییهکانی پتوهندیی له زمانی کوردییدا « و » ه که پتوهندیی دوو وشه یان دوو ناو یان دوو پرسته پیکدیتئ.) « 30-29،9 » له راستیدا، پیتی « و » نامرازی پتوهندیی نییه، بهلکوو، به نامرازی لیکدهر داده نرئ. دیاره، نووسهر خوشی لهوه به گومانبووه، نهگینا، ههر له سهره تادا، له پیزی نامرازهکانی دیکهی پتوهندیی دهینووسین!

دهپارهی نامرازهکانی پتوهندیی و لیکدهر، ماموستا « ههورامانیی » ههر دوو جوژه کهی تیکه لاوکردووه. نه مهش خوی له خۆیدا، به ههلهیهکی گهوهی زمانهوانیی داده نرئ. چونکه نامرازی پتوهندیی: (نهو ووشهیه که نهسته دا بهندیواری نیتوانی ناویک یا ناوهلناویک یا ناوهلفرمانیک له تهک ووشهکانی تری پرسته که دا دهرده خات، وهک: « به، بۆ، ه، ی، وهک، له » « 53،118 » بهلام نامرازی لیکدهر: (نهو نامرازهیه، که دوو شت له

واتادا « مانادا » به یه که وه ده به ستیت. وه کوو : « و، به لام، به لکو، یا، نهک، چونکه » (59,118) که چی، ماموستا « هورامانیی » ده لئی:

(بو لیکدانه وهی دوو پرسته ی ساده له سهر یه کتری هندی نامرازی په یوه ز = په یوه ست همن و نه مانهش زوره یانن. « و، به لام - وه لئی، یا، نه، بویه، گهر - نه گهر - نهر، چونکه، ههرچی، که ی، گهرچی - نه گهرچی، ههر، که، به تیکه لاوی نامرازی « که » و « ههر »، داخه که م، دوا ی نه وه، وه لئی، وه ختی، زیاده، سهره رای، چهند، نهر، جه») (311,100 - 314)

نه مه جگه له وهی، ههر دوو نامرازه که ی تیکه لاو کردوه، هیندی له و ووشانهش، به نامرازی پیته وندیی داده نئی. بو نمونه: به هیچ شتیویه، نامرازه پیته وندییه کانی سهره وهی نه نووسیوه. ههروه ها تنیا « و، به لام، یا، چونکه » ی به نامرازی لیکدر داناه. « به لکو و نهک » ی، به نامرازی لیکدر له قه لم نه داه. « به لام و وه لئی » ش یهک واتایان هه یه، دوو جار دوباره کراونه ته وه. جارئ (به لام و وه لئی) پیکه وه هاتوون. جاری دووه میس « وه لئی » به تنیا هاتوه. نه وانه ی دیکه شیان که ده میتنه وه، تنیا ووشن، وهک ههر ووشه یه کی دیکه ی زمانی کوردیی به کار دیتین.

8. نامرازی خۆزی « کاش »: (خۆزگه، خۆزیا، بریا، کاشکی) (31,9) ههر وهک پیتشر پروغمان کرده وه، زمانی کوردیی، له چهن دیالیکتیکی جیاواز پیکهاتوه. له به ره نه وه، له ههر ناوچه یه، به شتیویه کی جیاواز ناخافتن ده که ن، زاراه ی جۆریه جۆر به کار دیتن. به لام، له به ره نه وه ی به هه موویان یهک زمان پیکدیتن، ره گی ووشه کان چوونیه کن. بویه نامرازی « خۆزگه و خۆزیا » ههر به یهک نامراز داده نرین و دوو نامرازی جیاواز نین، چونکه ره گی ههر دوو کیان، له « خۆز » پیکهاتوه و یهک واتاشیان هه یه.

9. نامرازی نه فی « نهرئ »: نووسهر ده لئی: (له زمانی کوردیدا سئ نامراز هه یه نه فی پیشانده دات، وهک « نه، نا، نه خیر ») (33,9) که چی، ههر له دوا ی نه و دوو دپره وه ده لئی: (له گه له مه) (33,9) که واته، چوار نامرازی نه ریمان هه یه! به لام « نه » یش به کار دیتنئی. له راستیدا، « نه، نه، و نا » زۆر له یه کدییه وه نزیکن، ههر کامیکیان بو ره تکر دهنه وه ی قسه یهک یا کاری به کاریتنین، به هه له دانانرئ. به لام، « نه » پتر بو پرسیار کردن

به کار دیتیری، وهک نه خۆم؟ نه نووم؟ نه رۆم؟ به لām، وهک نووسهر ده لتي: (جاری وا ههيه ئامرازی « نه » ده که ویتته پیتش ناویش و ناوه که به نه فی پیشانده دا، وه کوو: نه رزگارم دی نه نازاد) (33،9)

به باوه پی من، کاتی کرداری رته ده که یه وه، له بری « نه »، ئامرازی « نا » به کار ییتین. بۆ غمونه: نه خۆم، نه بزم، نه نووسم. باشتروایه، بنووسین: ناخۆم، نابم، نا نووسم. به لām، بۆ کاتی رابردوو، باشتروایه، « نه » به کار ییتیری، وهک: نه مزانیوه، نه مزانیبوو، نه مده زانی. نهک نامزانیوه، نامزانیبوو، نامده زانی. « نه خیر » بۆ وه لامدان وه به کار دیتیری. « مه » له گه ل کرداری فهرماندا ده گونجی، وهک: مه خۆ، مه رۆ، مه نووسه، مه یشکینه، مه یخۆ، مه یخۆره وه، مه چۆ، مه که، مه به ... تاد.

10. ئامرازی پله ی به راورد و بالا: نووسهر نه مه ی، یه کسهر له عهره بییه وه وه رگی تر اوه. به لām راستتر وایه، ته نیا (ئامرازی پله ی به راورد کردن) به کار ییتین. نووسهر ده لتي: (له زمانی کوردییدا سێ ئامراز بۆ پله ی بالا و به راورد به کار ده چن که بریتین له « تر، ترین، ههره » نهم ئامرازانه تایبه تن به ئاوه لئاوه وه و ده چنه سهر ئاوه لئاو و پله ی به راورد و بالا پیشان ده دن، بۆ غمونه :جوان جوانتر جوانترین ههره جوانتر) (35،9) هه لبه ته، « ههره » ته نیا پیتش ئامرازی به راورد کردنی « جوانتر » ناکه وی، به لکوو له هیندی باردا، له پیتش ئامرازی به راورد کردنی « جوانترین » یشه وه دی، وهک نووسهر خۆی له کوتایی باسه که یدا، په نجهی بۆ راکیشاوه و له سهره تادا باسی نه کردوه. من پیموایه، ته نیا نه و سێ ئامرازه مان نییه، به لکوو له زمانی کوردییدا، ئامرازی « نه وه نده ی تر و هینده ی دیکه » گمان هه یه. به لām، گهر نه و سێ ئامرازه ی پیتشو، بۆ به راورد کردنی خه سه لته تیکی دیاریکراو، له نیوان دوو شت یا دوو که سدا به کار ییتیری، نه و نهم ئامرازه، بۆ جوړه به راورد کردن تیکی تایبه تیی به کادیتیرین، ته نیا، بۆ یهک خه سه لته ی دیاریکراو و له یهک که سدا، که کاتی رابردوو و ئیسته ی یا ئاینده ی پیشانده دا. وهک نه وه ی بلتین: جارن ژینۆ زۆر جوانبوو، به لām، ئیسته هینده ی دیکه جوانبووه. ههره ها ده توانین، بلتین: جارن ژینۆ زۆر جوانبوو، به لām ئیسته، جوانتر بووه. یا « جوانتره ».

11. ئامرازی داواکردن و پارانهوه : نووسەر دەلتی: (له زمانی کوردیییدا تاکه ئامرازییک ههیه بو داواکردن و پارانهوه، نهویش « تکایه » بو نمونه: تکایه قسه مه کهن. تکاده کهم زووتر وهره.) «37،9»

پاره ی دووهم - سینتاکسی « نهحه ویی »

ئهم ئامرازه به عهره بیی « عه تف »، به پروسی « سینتاکسیچسکیی - Syntactical » ی پیده لیتن. شاره زا و زمانه وانه کانی کوردیش، چهن ناویکیان بو ئهم ئامرازه داناوه، وهک: ئامرازی « لیکدهر، یه کهخهر، پتیه وست، گریده ر، که یه نه ر ». به لام، به لای منه وه، « لیکدهر » له هه موویان گونجاوتره.

(ئامرازه کانی سینتاکسی ئهو جوژه ئامرازانه، که دوو رسته ی ساده به یه که وه ده به ستنه وه یان رسته یه کی شوینکه وتوو « تابع » ده که یه نه نه رسته ی سه ره کی « اصلی » له نیو رسته ی لیکدراودا بهم ئامرازانه ده وتریت ئامرازی سینتاکسی « ترکیبیی » چونکه ئهو ئه رکه ی، که جتیه جتییده کهن ده که ویتته ناو قالبی سینتاکسه وه.

ئامرازه کانی سینتاکسیش، که ئیمه لهم کاره دا قسه یان له سه ر ده که ین نه مانه ن: " ئیستا، وه، به لام، نه وسا، به لکوو، ش، ئینجا، یا، نه گینا، وه کوو، و، که، بوئه وه ی، که چی، تا، چونکه، نه گهر، بوئه. " «64،9-65» لیره دا ده بینن، ئهم ئامرازانه، له دوو شیوه دا خو یان ده نویتن: ئامرازی سینتاکسی ساکار، نه وانیه له یه ک ووشه پتکهاتوون و لیکدراو نین. وهک: (ئیستا، وه، به لام، ش، یا، و، که، تا). جوړی دووه میان، نه وانیه که له دوو ووشه ی جیاواز پتکهاتوون و لیکدراون. وهک: (نه وسا، به لکوو، ئینجا، نه گینا، وه کوو، بوئه وه ی، که چی، چونکه، نه گهر، بوئه.) جگه له وه ی نووسهر، په نجه ی بو ئامرازی « نه وده مه، نه و کاته، نه و جا، ئنجا، له پاشان، دوا یی » رانه کتیشه وه، که نزیکه ی هه ر واتای « نه وسا » ده که یه نن. ههروه ها، باسی ئامرازی « نهک، نه کوو، نه وه کوو، نه وه کا » شی نه کردوه، یا له یادی چوه، له نمونه کانییدا ریزیانکا. نهو سییانیه ی دوواییان، له یه که مه وه وه رگیراون. بو نمونه: پشت به نامهر د مه به سه، نهک « نه وهک، نه وه کوو، نه وه کا » پشت بشکیتنی. ناوی

نامرازه‌کانی « به‌لکه، به‌لکم، به‌شکوو » شی نه‌بردووه، که هر سیتیکیان له « به‌لکوو » وه نزیکن. هه‌روه‌ها، « نه‌گه‌رنا، گه‌رنا، نه‌ینا » که له نامرازی « نه‌گینا » وه نزیکن، پیشان نه‌دراون. نامرازه‌کانی « تاکوو، تاوه‌کوو، هه‌تاکوو، هه‌تاوه‌کوو » له‌گه‌ل نامرازی « تا » دا ناشناییان هه‌یه، له کاتی به‌کاره‌ینانی‌شیا‌ندا، هیچ له واتا‌کانیان نا‌گوژی. « له‌به‌رنه‌وه‌ی » له « چونکه » وه نزیکن. هه‌روه‌ها، هیندی نامرازی دیکه‌ش هه‌ن، هیندی له نووسه‌ران به نامرازی لیکه‌ده‌ری داده‌نین، وهک « ره‌نگه، له‌وانه‌یه، نه‌دی، وهک، بیتگومان » ناماژه‌ی بۆ نه‌کراوه. وهک:

نم باسه زۆر درێژه، ره‌نگه وا زوو ته‌واو نه‌بی.
 نمو کێلگه‌یه زۆر گه‌وره‌یه، له‌وانه‌یه دووه‌زار دوئم بی.
 نه‌وه لاسه، نه‌دی خه‌زال له‌ کوئییه؟

نازه کێژیکی جوانه، وهک گوڵ وایه.

نه‌وه‌ی تو ده‌یزانی، بیتگومان نه‌ویش ده‌یزانی.

هیندی که‌س « فهرمان » له بری « فعل » ی عه‌ره‌یی به‌کار دین. بۆ نمونه:

دوکتۆر برام 24-10،9 « راسته‌که‌ی نه‌وه‌یه، کردار به‌کارینین.
 نووسه‌ر ده‌نووسی: (به‌لام لیکۆلینه‌وه‌ی ئیمه و نمونه‌کانی ئیمه له دیالیکتی
 سۆزانی‌دا پیشانمانده‌ن). « 37،9 » سۆزانی دیالیکت نییه، به‌لکوو له‌قه
 دیالیکته و به‌یه‌کت له به‌شه‌دیالیکتی کرمانجی خوارو داده‌نری. هه‌روه‌ها،
 ده‌نووسی: (هر دوو دکتۆران که‌رمی ره‌حمانی نه‌ییووی و س. ئا.
 سمیرنۆقه‌ی خیزانی ...) « 37،9 »

له‌ راستیدا، کاتی ژماره‌ پیش خه‌سه‌ته‌تی یا ناویکه‌وه ده‌که‌وی، ئیدی نه‌وه
 خه‌سه‌ته‌ یا نه‌وه ناوه‌ کو نا‌کرێته‌وه. له‌به‌رنه‌وه، هر دوو دکتۆران هه‌له‌یه،
 به‌لکوو راسته‌روایه، « هر دوو دوکتۆر » بنوسین. یا ده‌یتوانی،
 جیا‌یان‌کاته‌وه، پیش هر ناویکیان ناسنامه‌ی دکتۆریان بۆ دا‌بنی، وهک
 « دکتۆر که‌رمی ره‌حمانی نه‌ییووی و دوکتۆر س. ئا. سمیرنۆقه ».

هه‌روه‌ها، نووسه‌ر ده‌نووسی: (له‌م هر دوو رێستانه‌ی سه‌ره‌وه‌دا، له‌ هر
 رێسته‌یه‌کدا دوو موته‌دا هه‌یه). « 96،9 » بیتگومان، نم دارشته‌ گه‌لی
 لاوازه، له‌ پروی رێزمانیشه‌وه، به‌هه‌له‌ داده‌نری. به‌لکوو راسته‌روایه،

بنووسین: (لهو دوو پرسته یه ی سهره وه دا.) یا (لهو پرستانه ی سهره وه دا.)
 نووسهر ده لئی: (به پرتز ماموستا توفیق وه هبی، له نامراز دواوه، نهو ناویان
 به ووشه ده بات. به پای ئیمه، ههر چهنده له پوالهت وشه، به لام، له
 نه رک و نامرازی فه رمان دان. له به رنه وه ههر نامرازن و ووشه
 نین.) «48،9» نهز پیموایه، ههر دوو کیان به هه له دا چوون. چونکه، کاتی
 دوو پیت یا پتریه کده گرن، ووشه یه کی دیاریکراو دروسده کهن. له به رنه وه،
 نامرازیش ههر ووشه یه، به لام، چۆن بکه ر، کردار، چاوگ ... له ووشه
 پیکهاتوون و چهن ناویکی جیاوازیان هه یه، ههر یه که شیان خهسله تیکی
 تایسه تییان هه یه و جوړه کاریکی دیاریکراو ده کهن، ههر به و چه شنهش
 نامرازیش وایه.

پاشان ده لئی: [جگهر خوین ههر باسی نامرازه کانی گه یه نهر ده کات وه ک
 (نه گهر، گهر، نه ر، وه ر، مه گهر، هه که، کو، هه تا، هه تا، هنگستی) لیره دا
 نامرازه کانی (نه گهر، گهر، مه گهر) ههر یه ک نامرازن. به لام، به پواله تی
 دروستبوون لیک جیان، وه ک (گهر، مه گهر) ههر نامرازی (نه گهر) ن هه روا
 (نه ر) نه ویش ههر به واتا و وه زیفه ی «نه گهر» به کار دینریت. «50،9»
 نه گهر: (نهم نامرازهش له دوو بهش پیکهاتووه له به شی «نه» و «گهر».
 به لگهش بوئه وه ی، که نهمه نامرازیکی لیکدراوه، نه وه یه که «گهر» به
 ته نیا به کاردی و جاری واش هه یه نامرازی نه فی «مه» وه رده گری و
 «مه گهر» دروسده کا پسته قالبی «نه» ش، ههر وه ک دیته پیش چاو بو
 دوو پاتی به کاردی. هتزی نهم نامرازه به پسته قالبی «نه» زیاتره له وه ی،
 که به بی نهم پسته قالبه ... بیت. له هه ندی گوڤه رانی زمانی کوردیدا
 «هه گهر» یش هه یه.) «70،9» (هه ندی جار له دیالیکتی کرمانجیی
 خواروودا له بریتی «نه گهر» «نه ر» به کاردی. له دیالیکتی کرمانجیی
 سه روودا «نه ر» به «نه گهر» واتا ده گه یه ننی وه ک نه و به بلاوی
 به کاره تیری.) «70،9»

(جاری وایه به پیشگر و پاشگریش دهوتری نامراز، جگه له وه ی که نامراز
 ناوه بو هه ندی ده برین، که دوو پرسته به یه که وه ده به ستیه وه یان
 پرسته یه که ده گه یه نیته پرسته یه کی تر هه روا به وهش دهوتریت، که ناوی تاک

دهکاته کو، ناسراو نه ناسراو، ... هتد.) «9، 63» من پیموایه، پیشگر و پاشگر، له گمل نامرازدا جیاوازیان هدییه. چونکه، هر یه که یان خسه لته تیکی تاییه تیی خوی هدییه و کار تیکی دیار یکر او نه نجانده دهن.

« ئنجا، ئینجا، نهوجا، جا، نهوسا، نهو ده، نهوکات » نژیکه ی هه موویان یهک واتایان هدییه. بهلام، له شو تینی جیا جیادا به کار دیترین. (ئنجا، ئینجا، نهوجا) رهگی بنه رته تی هاو به شی هر سیکیان، له « جا » پیکه اتووه. چهن نامراز تیکی سینتاکسی په یوه سداری هامبه ری لیکدراون، که له گمل چهن پیشگریکی وهک: (ئن، ئین و نهو) دا یه کیان گرتووه و نهو نامرازه لیکدراوه یان دبروسکردووه. به تاییه تیی « نهوجا »، له دوو ووشه ی « نهو » و « جار » په یدا بووه. پیستی « ر » که وتووه و ته نیا « جا » که ی ماوه. « نهوکات » یش هر وهک « نهوسا » وایه، چونکه له زمانی کوردیدا، « کات » و « سات » نژیکه ی یهک واتایان هدییه. بقو نمونه: که منی حه و امه وه، ئینجا (نیجا، نهوجا، نهوسا، نهو ده مه، نهوکاته) ته ماشای ده و روبه ری خوم کرد. « ئینجا » له هیتندی شو تندا، به واتای (پاشان، له پاشان، دواپی، له دوا پیدا) دتی.

« که » وهک نامراز تیکی سینتاکسی که یه نهر، له ناخافتن و نووسینی کوردیدا زور به کار دیترئی. لیره دا چهن نمونه یهک له سهر نهو نامرازانه دتینه وه:

دیاره، که دهوران نه بله په رسته، هوشیار و دانا پرووی له نووشوسته. په رد پیک که نه زان بیخاته ناو ناو، ده رنایه به سهد عاقلی به ناو. به سکتی برسی و به سکتی تیرین، لیتمان ناگه رتین که خوش رابوترین. خوا عه بیی بزنی خستووه ته پرو، که چی کلاوی کردووه بقو به پرو. قه زری مانگ نییه، تا نه گاته شهو، کهرما ناوی سارد نه خاته بهرو. پتم مه لیتن، ریشته وهک خوری خاوه، کوتر، هه تا ده مرئی، به هیوای چاوه. سوار هه تا نه گلئی، نابی به سوار، برنج نه کوترئی، ناچیتته بازار. له گمل نهو هه ترسنوکن قورسن بی هیتن، بهلام هر گیز شهلم، کوترم، ده ست پاپرتن.

نه گهر قه لهرش رتینشانده ری، نه بی که وره هر دهر یه دهر یی.

«105104988455.87»

(که - نامرازیکی گه یه نه ره له زمانی نه ده بی ئیمرۆی کوردییدا، نه مه هتجگار باو و بلاوه و زۆر به کاردی، ده توانی، چەندین جوړ پسته ی لیکدراوی شوینکه وتوو بگه یه نیتته پسته ی سهره کیی له نیتو پسته ی لیکدراوی شوینکه وتووخوازا. بۆیه، پیتی دهوتری: نامرازی گه یه نه ری گشتیی. نه م نامرازه له پرووی داهاتنیه وه، له نامرازی «کتی» وه هاتوه و پیشکه وتنی نه وه له زۆر زمانی ئیرانی به کاردی، وهک فارسیی و پوشتو ... هتد. جیگهی نامرازی که پیشه وهی پسته یه له وه حالته ی، که پسته ی شوینکه وتووی کاتی بگه یه نیتته پسته ی سهره کیی. به لام، گهر پسته ی شوینکه وتووی کاتی بگه یه نیتته پسته ی سهره کیی، به لام گهر پسته ی شوینکه وتووی دیارخه ری بگه یه نیتته پسته ی سهره کیی، جیگهی هه ر نیوان پسته ی سهره کیی و پسته ی شوینکه وتوو ده بی، نه م نامرازه ده توانی جیگهی نامرازی گه یه نه ر " نه گهر " بگریته وه. «137,9»

خۆزگه، نووسه رانی کورد، خۆیان له دووپاتکردنه وهی نه و نامرازه « که » ده پاراست. به راستیی، هتندی نووسه ر، بی بۆنه و به بۆنه به کاریدیتن. به شتیه ک، نووسینه که لاواز و بیپیژده کا، خوتنه ر بی تاقه تده کا. بۆ نمونه: با ته ماشایه کی نه م کۆپله یه ی « محمه د ره سوول هاوار » بکه ین، تا بزانی، چەن جار نه و نامرازه ی، له وه دوو دپه رده به کاره یناوه. (به و جوړه پاش نه وه ئیتر بریتانیا له ناو کۆمه لی گه لاند بوو به شۆره سوار و داشه هاره، که له میژ بوو نه خشه ی بۆ نه و پۆژه کیشابوو، که به ئاره زووی خۆی ده ست بگریت به سه ر ناوچه ی پۆژه ه لاتی ناوه راستدا، که به پراگهی پتگهی پاراستنی هیندستان و چاله نه وته کانی نه هواز بوو له خوارووی ئیراندا،) «14, 102» نه م چەن پسته یه ده توانرا، به شتیه کی جوانتر و بی نه و سی « که » یه دارپتیری!

زمانی هۆنراوه به تایبه تی، له گه ل زمانی « په خشان، چیرۆک و به شه کانی دیکه ی وێژه » دا، جیاوازییه کی گه وره یان هه یه. چونکه، له هۆنراوه دا، هۆنره کان بۆیان هه یه، بۆنه وهی «کتیش و سه ره وا، ناواز و موسیقا» ی هۆنراوه کانیا ن بپاریزن و له نگ نه بی، ژماره ی کتیشی په نجیه ی دپه ری هۆنراوه کانیا ن تیک نه چی، زۆر جار وو شه کورته که نه وه، یا له پێژمان

لاددهن و گهلی شتی سهیر دهنوسن! بۆ نمونه: له م هۆنراوهیهی « هیمن »
 دا، هەر دوو نامرازی سینتاکسی لیکدهری وهک: « نهگهر » و « گهر »
 بهکارهاتوه، هەر چهنده، هەر دووکیان یهک واتایان ههیه، بهلام، له دوو
 جیگهی جیاوازا بهکارهتیراون.

بههار بوو فەسلێ زستانم

نهگهر یارم له گهڵ بایه

درۆیه گهر وتویانه

به خونهیهکی بههار نایه. « 1,87 »

له کۆتایی ئهم بهشهدا دهلیم: ههموو خۆتندهوار و نووسهرێکی کورد دهبن،
 شارهزایی یهکی باشی له نامرازهکانی زمانی کوردییدا ههبن. به شتویهیهکی
 گونجاو و پێکویتیک، له کاتی پێوست و له جیگهی شیایوی خۆیاندا
 بهکاریانینێتی. بهلام، له دهقیکی وێژهیییدا، زۆر دووباره نهبنهوه، به
 شتویهیهکی نووسینهکه لاواز و بێپێژ بکا.

12/ وهرگــیـرـان :

لهبهرنهوهی، له بهاری وهرگێراند، « کادیری زمان، پسپۆری شارهزا و به
 توانا » مان زۆر کهمه، بزووتنهوهی وهرگێران، به شتویهیهکی گشتیی
 دواکهوتوه. زۆر جار، ئهو دهقانهی له زمانیتکی بیانیی دیاریکراوهوه، بۆ
 سههر زمانی کوردیی وهردهگێررێن، جگه لهوهی، ههلهیهکی زۆری
 زمانهوانیی تیدا بهدیدهکری، شتوازی دارشتهکهشی زۆر لاوازه. هیتندی
 جارێش، دهقه وهرگێراوهکه له رووی ناوهڕۆکهوه، له گهڵ دهقه رهسهنهکهدا
 جیاوازن. نهشارهزایی له وهرگێراند، له نێو خهڵکی ساکاریشدا پهنگی
 داوهتهوه.

وهرگێران دوو جۆره :

یهکههه : له زمانیتکی بیانییهوه بۆ کوردیی.

دووهم : له کوردیهوه بۆ زمانیتکی بیانیی.

ئهمه کورد، هەر دوو جۆره وهرگێرانهکهمان پێوسته. تا له لایهکهوه،
 شارهزاییمان له بهرهممی نهتهوهکانی جیهاندا ههبن. له لایهکی دیکهشهوه،
 تا ئهو نهتهوانه، شارهزای « زمان، هونهر و وێژهی کوردیی » بن.

ھەر چەندە، بابەتی وەرگیتراڭمان کەمە، کەچی، ئەوەی ھەشە، زۆریە
 زۆریان لە زمانە پەسنەکەى خۆیانەو وەر نەگیتراون. بەلکوو، لە زمانى
 نەتەو بەلادەسەکانى دەولەتە داگیرکەرەکانى کوردستانەو وەرگیتراون. بە
 داخەو، ھێندى ھۆنەر، ھۆنراوەى ھۆنەرە ناسراو و گەورەکانى نەتەوەکانى
 جیھانى وەک: « ئاراگۆن، پوشکیتن، بابلۆ نیرۆدا، توفۆ و شیللى ... تاد »
 وەرەگیتن، بێ ئەوەى زمانە پەسنە نەتەوہی یەکەى ئەو ھۆنەرە بزانن،
 بەلکوو، لە زمانىکى دیکەى دووہمەو وەرماندەگیتن. واتە: تا دەکرى بە
 کوردی، دوو سێ دەس دەکا. جا، گەر « ھەمزەتۆف » گوتهنى: وەرگیتراڭ
 وەک گولێ ئەو دیوی فەرش وابێ، ئەوا دەبێ، لە زمانى دووہمەو، وەک
 چى وابێ؟!

بەلام، گەر وەرگیتری، زمانە پەسنەکەى دەقەکە خۆى بزانى، توانای بە
 سەردا بشکى، ئەوا گومانى تیدا نییە، وەرگیتراڭەکە گەلێ لە دەقە
 سەرەکییەکەو نزیکتەر و باشتەربێ. بە پێچەوانەشەو، گەر لە دەقى دووہم
 و سێیەمەو وەرگیتراڭى، ئەوا یەکسەر خۆتەر، ھەست بە لاوازی
 وەرگیتراڭەکە دەکا، چێژى لێ نابینى، لە زۆر ڕووەو، ناوەرۆکەکەى خۆى لە
 دەسدەدا. چونکە، ھەرگیز وەرگیتراڭى یەکەم، پێ بە پێستى دەقە پەسنەکە
 نییە، جا دەبێ، وەرگیتراڭى دووہم و سێیەم، چۆنچۆنى لە دەقە پەسنەکە
 بچى؟

لەبەرئەوہى، لە ھێندى ناوچەى باشوورى کوردستان، ھەر لە کۆنەو
 خۆتندن و نووسین، بە زمانى عەرەبى بوو. زمانى کوردی لە ھەموو
 بەرپۆھەرتى و خۆتندنگەکاندا قەدەغەکراو، تەنانت، تابلۆ سەر
 دوکان و کۆگاانىشیان، ھەر بە عەرەبى دەنووسى، وەک لە (کەرکوک،
 خانەقین، ژەنگار و زۆریە نێوچەکانى بادینان) یش ڕویداو. بەلام،
 دواى ئەوہى ڕێککەوتنامەى (11/مارس/1970) مۆزکرا، سەرەتا
 ھەلیکیان بۆ ھەلکەوت، بە کوردی بخۆتین و بنووسن، ھەستى نەتەوہى
 یان پالیپتوھەنان، سەرلەنوێ ئەو شتانەى بە عەرەبى نووسیویان، بە
 کوردی بینووسنەو. سەیر ئەوہبوو، بە کوردی نووسینەکیان، ھێندە
 خراپوو، وای لیتاھتوو، لە نێو خەلکیدا بوو بوو بە نوکتە. چونکە، بە

کوردییەکی رەسەن نەیان دەنووسی، بەلکوو، لە عەرەبییەوه وەریان دەگێرا. بۆ نمونە: دوکاندارێ ئیشتی ئۆتۆمۆبیل چاککردنی دەکرد، بە عەرەبیی لە سەر تابلۆکە ی نووسیبوو «مەحەل رەحیم لیلەحیم» پاشان، کوردییەکی کردبوو بە «شۆتێ رەحیم بۆ لەحیم!» یا یەکیکی دیکە پەنیری دەفرشت، پیشتر بە عەرەبیی نووسیبوو «مەحەل منیر لیلجەن» پاشان، بە کوردیی نووسیبوو «شۆتێ منیر بۆ پەنیر!» ئەم وەرگێرانانە، ووشە بە ووشە کراوە، جگە لەوەی هەلەبەکی زۆر گەورە، مایە «پتیکەن، گالته جاری و پاشا گەردانییەکی گەورە ی زمانەوانیی» ش پێشاندەدا.

13/ رەخنەسازیی:

تا ئێستە، بە تەواویی نازانین، بزووتنەوهی رەخنەسازی، لە نێو کورددا کە ی سەرپهه‌لداه، وەک د. «کامیل بەسیر» یش دەلێ: (مێژوونووسی پسپۆر چەن هەول بەدات، ناتوانی، سەرەتایەکی زانستیی بۆ بزووتنەوهی رەخنەسازی کوردیی دەسنیشانکا، چونکە، هیچ سەرچاوەیەکی دێرین لە بەردەسیدا نییە و تا ئێستە چالاکیی نەتەوهی کورد لەم پروووه، بە دەسمان نەگەشتووه. ئەمە لە لایەکەوه، لە لایەکی ترهوه، مێژوونووسی پسپۆر لە هەمان کاتدا ناتوانی، بریار بەدا، کە باخچە ی وێژە ی کوردیی لە کۆنترین سەردەمی چەکەرە کردنیدا لە بەرھەمی رەخنەسازی بیتەش بووه و زانا و وێژە رانی کورد هیچ کتیبیک یان وتاریکیان دەربارە ی زانستی رەخنەسازی نەنووسیو تەوه. چونکە، بە پروویی تێبینیدەکات، کە ئەو دارستانە بەھادار و پتیکە یشتووه، جا لە بەرئەوهی باری وێژە ی کوردیی بەم جوژە بووه، هەر دەبێ، رەخنەسازی کوردیش شان بە شانی لە دایکبووبیت و رەخنەسازە دێرینە کوردەکان لە پیشخستنی وێژەکیان ئەرکی سەر شانی خۆیان نەنجام دەبێت.) (116-115، 85)

پاشان، چەن دەقیکی دیکە دێنیتەوه و دەلێ: (بزووتنەوهی رەخنەسازی کوردیی بەھێز، لە سەدەکانی دەیه میی زاینەوه بەریابوو، بەرێوە بێرێ، ئەمەریکە رەکانی لە زمانەوان و زانای رەوانبێژی و رەخنەساز و وێژە دۆستان دەورێکی گرنکیان لە هەلسەنگاندن و شیکردنەوه و خستە پروی لایەنی چاک و خراب لە وێژە ی کوردیی گێرا.) (118، 85)

- د. « کامیل » بۆ نمونە، سێ سەرچاوەی دەسنیشانکردووە، کە بە کۆتترین بەرھەمی کوردیی لە بواری پەخنەسازیدا دادەنرێن :
1. ئەمین فیضی، ئەنجومەنی ئەدیباڵی کورد، 1339 کۆچی، ئەستنبول.
 2. علی کمال باپیر اغا، گۆلدەستە ی شوغرای ھاوعدەصرم، چاپخانە ی ژیان، سلیمانی، 1939ز.
 3. رفیق حلمی، شعر و ئەدەبیاتی کوردی، چاپخانە ی نقیض، بغداد، 1941ز. «121,85»
- دوکتۆر زۆر بە دڵنیایی یەو، دەرباری « ئەمین فەیزی »، دەڵێ: (یەكەم میژوو نووسی وێژە ی کوردییە، کە لە دانراوە کەیدا، بە دوا ی هۆ ی دەرخستنی بریاری پەخنەسازییەکانی گەراییت و زیرەکانە بۆ ھەر ووتە یەکی لیکدانەو یەکی میژووی چەسپاندبێت.) «123,85»
- بە باوهر ی من، میژووی جولانەو ی پەخنەسازیی کوردیی، وەك هیندی شتی دیکەش، لە میژووی نەتەو کەماندا، زۆر پوون نییە. لەبەرئەو، گەر واز لەم میژوو بەتێن، ئاورێ لە بزووتنەو ی پەخنەسازیی کوردیی ئەو پۆمان بەدەینەو، گەلێ باشتەر.
- بە داخەو، تا ئێستە بە باشیی، لە واتای پەخنە نەگە یشتووین. ئەو ی هەیه، زۆری لە پێداھەلدان و باسکردنێکی بیتام و چێژ پتر، هیچی دیکە نییە. بۆیە، میژوو یەکی « وێژەیی، زمانەوانیی و نەتەو یی » خراپمان بۆ خۆمان تۆمار کردووە. ھەموو کوردی پێویستە، ئەو بەزانی، پەخنە لە ھەر بواریکدا بێ، لە دوو جۆر پێکدێ: « پەخنە گرتن لە باوهر و ھەلسو کەوتی خۆ و لە خەلک ». ئەم دوو جۆرەش، دیسانەو دوو لایەنی نەرتیی و نەرتیی ھەیه. با بزانی چۆن و لای کورد چۆن !!!
- ھەلبەتە، ھەموو نووسینی، بەرھەمیکی دیاریکراو، لە ھەر بابەتێکی « زمان، وێژە، ھونەر، کەلتور، کۆمەلایەتیی، ئەکا دیمیی، رامیاری و نەتەو یی » بدوێ، وەك چۆن. لایەنی « گەش و وورشەدار، باش و جوان، بەھیز و پتەو » ی ھەیه، ھەر بەو چەشنەش، لایەنی « سیس و کۆژاوە، خراپ و ناشیرین، لاواز و فشۆل » ی ھەیه. جێگە ی داخە، جولانەو ی پەخنەسازیی کوردیی، لە بواری جیاکردنەو ی ئەم دوو لایەنەدا، گەلێ

ههژار و لاوازه. جگه لهوهی، رهخه گرمان که مه و له بواری رهخه سازیدا، وهک تاقانه ته ماشاده کرتن، نهوانه ی ههشن، لهو ناسته دا نین، رهش و سپی له یه کدی جیاکه نهوه. لیره دا، دوو خالی گرنک، پۆلی سه ره کیی، له رهخه ی کوردیدا ده بینن.

یه کهم : پتوه ندیی تاکه که سیی نیتوان رهخه گر و رهخه لیگیراو. گهر پتوه ندیی نیتوان، ههر دوو لا باشوو، دۆستایه تیی نیتوانیان به هیزوو، نهوا رهخه گر، یا چاو له هیندی ههله و که موکوپیی هاوړی نوو سه ره که ی ده پۆش. یا گهر رهخه شی لی گرت، له گوشتی رت ناکا. وهک ده لیتن: گوشته که ی ده خوا، به لام، نیتسه که ی ناشکینن! گهر زۆر دۆستیش بن، نهوا به ده سوه نهجی زتړینیدا هه لده دا. به پتچه وان شه وه، گهر ناکۆکییه ک له نیتوانیاندا بوو، نهوا رهخه گر، نهک ههر نووکی خه نهجری پتنو سه که ی، له گوشت ره تده کا، به لکوو تا سه ر جهرگ و دلپشی ده با. کاری به بهرهم و که سیتی نوو سه ر خۆی ده کا، با به دهواری بیابان نشینی نه کردب!

دوو ه میان : « پتوه ندیی نایدۆلۆژی، فهلسه فیی و رامیاری » نیتوان ههر دوو لای پرۆستی رهخه که. گهر « نوو سه ری، هۆنه ری، زانایه کی کورد »، سه ر به رتیازتیکی فهلسه فیی جیاوازی، له رتیکه راویتیکی رامیاری دیکه دا کاریکا، له گه ل دید و بۆچوونی فهلسه فیی و رامیاری، رتیکه راوه که ی مامۆستای رهخه گردا جیاوازی و نه گونجی، نهوا ههر چی خراپه، نهوه ی پی ده لیتن و پتی ده کهن. بێ نهوه ی، ناوړی له بهرهمه که ی بده نه وه، لایه نه باشه کانی هه لسه نگیتن، گوێ به « هه لوته قه لا، ماندووبوون، راژه کردنی هونه ر، ویره، زمان و نه ته وه که یان » بدهن. ههر چی قسه ی سووکه، نهک ههر به خۆی، به لکوو ته نانه ت، به منال و خیزانه که شی ده لیتن، به ده یان ده رۆده له سه ی بۆ دروس ده کهن. جا نه وه باری رهخه ی کوردیی بێ، نیدی، چۆن جوولانه وه ی رهخه سازیی کوردیی پیش ده که وئ؟ چۆن نوو سه ر و هه ندرمه نده کاغمان، گوړده به سنه وه، هانده درتین، تا پتر وهک مۆمی له رتیکه ی زمان و که لتووری نه ته وه که یاندا بسوتین؟! ئایا، نوو سه ران خۆیان بۆیه ماندووده کهن، تا به و شتیه به، که سانی بیوژدان و رتیکه راوه له هیل ده رچووه گان، سووکایه تی به خۆیان و نه دامانی خیزان و بنه ماله که یان

بکهن؟! ئەم دەرکەوتە خراب و دزێو، گەر لە نێو چەن نەتەوێکی
 پۆژەهلاییی وەک کورددا نەبێ، ئەدی لە نێو چ کۆمەلگەیهکی دیکە
 دانیشتووی، سەر پووی ئەم زەوییەدا بەدیدهکری؟!!

دیاره، بە پێچهوانەشەو هەر راسته. گەر نووسەری یا ھۆنەری، لەگەڵ ئەو
 پێیازی ئەواندا بێ، ئەوا سەری لە ھەوت تەبەقە ی ئاسمان توندەکەن،
 پێتێکی زۆری لێ دەگرن. لێرەدا، نمونەیهکی زیندوو دینینەو: ئەو
 «مەسعوود محەمەد» ە، زۆری کاتی ژبانی خۆی، بە خۆتێندەو و
 نووسینەو بەسەربردووە، ئەوانی لە «زیرەکی، بلیمەتی، بیرکردنەو،
 زۆری بەرھەم و نووسین» دا، شان لە شانی نادەن، بە دەیان پروپاگاندە
 ناشیرینی بۆ دەکەن. گەر ھەلەیک بکا، ئیدی کێچی ھەلەکە بۆ دەکەن
 بە گایەک!

گەر نووسەرتێکیش بێلایەن بێ، بە شێوێکی بەوێژانانە و بە پێکوتێکی،
 پەخنە لە بەرھەمی نووسەران و پێکخراوەکان بگری، ئەوا ئیدی لای
 ھەمووان چارە لە بنی مەنجەل پەشتەر و ئێسکیشی لە ھەژدیھای ھەوسەر
 قووورستردەبێ. ھەر ئەوێ، خۆتێی لە کاسە ناکەن! بۆ نمونە: «جەلال
 تالەبانی» چ وەک رامیار و چ وەک نووسەر، لە بەرھەمی «کوردستان و
 ئەلحەرکە ئەلقەومیە ئەلکوردیە» دا، کاتی باسی زمان و وێژە دەکا، ناوی
 کۆمەلێ نووسەر و ھۆنەری مردوو و زیندوو ناوداری کورد دینێ. کارە
 ھونەری و وێژەیی یەکانیان ھەلەسەنگینێ. دەرپارەیی ھیندی لەو
 نووسەرانی، ئەو سەردەمە لەگەڵ بزوتنەوێکی خۆی بوون، وەک
 «نەوشیروان مستەفا، بەکر حوسین، فوواد قەرەداخی و ...» بە
 نووسەرتێکی خاوەن بەھرە و پێشکەوتووخوازان دادەنێ. «60، 19» چونکە،
 لە پێزی پێکخراوەکی خۆیدا کاریان دەکرد. لەوانە ئەو سەردەمە، کەم
 کەس وەک نووسەر، ھەر ناوی ئەوانەشی بیستبێ، بە تایبەتی «بەکر
 حوسین»، لەوانە ئەو، لە ھەموو ژبانی، یەک دوو گوتار پتری لە سەر
 «مادە دیالیکتیک»، لە عەرەبییەو بۆ کوردیی وەر نەگێڕابێ، لە
 گۆفاری «پزگاری» ئەو سەردەمە خۆیاندا بلاویکردبیتەو! ئیدی دوا
 ئەو وەک ناوی کانی ووشکیکرد! بەلام، بە چاک و بە خراب، باسی

چەندىن نووسەر و ھۆنەرى گەورەى وەك « ھەزار، ھىمن، ھەسەنى قزلبجى، مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس و كورەكانى، د. كەمال مەزھەر، مەسعوود محەمەد، جەمال شارباژتېرى، ھەسىب قەرەداخىي، شىركۆ بىكەس و ... » ى نەكردووە. چونكە، ئەو كاتە، ئەو نووسەر و ھۆنەرمانە، لەگەڵ بالەكەى دىكەى شۆرشى كورددا بوون. بەرھەمەكانيان، لە پاژەكردنى شۆرشى كورددا بوو، لەگەڵ بالەكەى ئەماندا ميانەيان نەبوو. كەچى، دواى ئەو ھى كارەساتى ھەرس روويدا، شۆرشى نوێ ھەلگىرسا، ھىندى لە نووسەر و ھۆنەرەكانى كورد، بەپىتى بارى پىالىزمى نوێى كوردستان، سەنگەرى خۆيان گۆرى، ھەلسەنگاندەكانى « جەلال تالەبانى » ىش گۆرا. رېژىكى زۆريان، لە « شىركۆ بىكەس » گرت، بە شان و بازووياندا ھەلدەدا! لەگەڵ ئەو ھەدا، « شىركۆ بىكەس »، ھەر لە سەرەتاو، ئەو بەھرە ھونەرىي و چۆ ھۆنراو ھىيە درەختى سەوزى نىو باخى وىژەى كوردىي پىتو دياربوو! ھەر « شىركۆ بىكەس » بوو، كاتى دۆى پىلانە چەپەلەكەى، لە « بارزانىي مستەفا » سالى « 1972 » كرا، ھۆنراو ى بۆ نووسى، بنەمالەى بارزانىي و پارتى، رېژىكى زۆريان لى دەگرت، كەچى دواى ئەو ھى، بە ھۆنراو ەخنەى لە كارەساتى ھەرس گرت، لەگەڵ شۆرشى نوێى، « يەكىتى نىشتمانىي كوردستان » دا ھاوكارىي دەكرد، نەك لای ئەوان ھەر ھۆنەر نىيە، بەلكو ئەو ھى خراپىشە پىتى دەكەن! لە كاتىكدا، « شىركۆ بىكەس » بە يەكى لە لووتكە ھەرە بەرزەكانى وىژەى كوردىي ئەم سەردەمە دادەنرئ. گەر، بوونى رەتكەينەو، وەك ئەو ەايە، يەكى لە كۆلەكە گەورە و گرنەكانى ئاسمانى ھۆنراو ى كوردىي بوختىن!

ھەر چەندە، ئەو ەبارى رەخنەسازىي ئەو رۆى كوردىمانە، ھەر چەندە، ئەو ەلوىستى رەخنەگر و رىكخراو ەكانمانە، بەلام، لە راستىدا ناتوانم، بلىم: رەخنەگرمان نەبوو و نىيە. ھەر ەها ناستوانم، بلىم: كادىرىكى زۆرى باش و ەكادىمىيمان، لە ەبارى ھونەرى رەخنەگرىدا ھەبوو و ەيە. بەلكو، بەگۆرەى بارى « بنەسىي، ناكۆكىي نىتوخۆ و دواكەوتوىي كۆمەلگەى كورد »، لە ھەموو قوناغەكانى مىژووى نووسىنى كوردىيدا، جوړى لە جوړەكانى، جولانەو ى رەخنەگرىمان ھەبوو، رەخنەگرىشان ھەر ھەبوو. جا

هه‌لسوکه‌وتیان، له‌گه‌ل جە‌ماوە‌ر و بە‌ر‌هە‌مە‌کانیاندا کردووه؟ تا چە‌ن
وێژدانی خۆیان نازا و نازاد کردووه؟ بە‌ چ شتوویە نووسیویانە. ئایا
پە‌خە‌نە‌کانیان، پتر شتووی گالته‌جاری یا ئە‌کادیمیانی وەر‌گرتووه؟ ئە‌مانە
هە‌موو کۆ‌مە‌ڵی پرسیارن، پتو‌ه‌ندی بە‌م با‌سە‌وه‌ نییە، بە‌ل‌کوو دە‌بی، هەر
پە‌کیکیان بە‌ جیا با‌س‌کرتن و هە‌لسە‌نگێ‌ترین.

بە‌ کوردیی و کورتیی: یە‌کێ‌ له‌ گ‌رفته‌ سەر‌ه‌کییە‌کانی جولانە‌وه‌ی کە‌لتووری
کوردیی بە‌ گشتیی، زمانی کوردیی بە‌ تایبە‌تیی ئە‌وه‌یه، « پە‌خە‌نی بە‌جی،
کاربەر، زانستانە، بە‌وێژدانانە، خاوتن، بە‌ لیکۆ‌لینە‌وه‌ و بە‌ل‌گە‌وه‌ »، یا
زۆ‌ر کە‌مه‌ یا هەر‌ نییە!

14/ سە‌لیقە‌ی زمانە‌وانیی:

سە‌لیقە: ووردبوونە‌وه‌، هە‌ست‌پێ‌کردن، سەر‌نجی قول، بە‌ دوا‌دا رۆ‌شتن
دە‌گرتە‌وه‌، بۆ‌ ئە‌وه‌ی، مرۆ‌ له‌ بنە‌مای شتی، یا دیار‌ده‌یه‌کی دیار‌یک‌راو بگا.
سە‌لیقە‌ی زمانە‌وانیش، هەر‌ بە‌و شتوویە، بە‌ ووردبوونە‌وه‌ و لیکۆ‌لینە‌وه‌
دروسە‌دە‌ی. لێ‌ره‌دا دە‌مه‌وێ، باری سەر‌نجی خۆم، بە‌رانبەر‌ چە‌ن بۆ‌چوون و
با‌وه‌رێ‌ دە‌ر‌ب‌رم، تا له‌ راستیی کێ‌شه‌ زمانە‌وانییە‌کان بگە‌ین، له‌
کۆ‌تاییشدا، سەر‌نج‌مێ‌کی با‌شمان دە‌س‌کە‌وێ.

(له‌ زمانی کوردیی‌دا، هێندێ‌ ووشە‌ هە‌ن، هەر‌ له‌ کۆ‌نە‌وه‌ تا ئە‌و‌رۆ، له‌ لایە‌ن
کۆ‌مە‌ڵانی خە‌ل‌گە‌وه‌، بە‌ هە‌له‌ بە‌کار‌هێ‌نراون و بە‌ هە‌له‌ش بە‌کار‌دێ‌ترین. بۆ‌یه
پتو‌یستە، راس‌کرتنە‌وه‌ و بە‌ شتوویە‌کی راست و گونجاو، له‌ نا‌خافتن و
نووسیندا بە‌کار‌بێ‌ترین.) «18،37»

سەر‌ه‌تا دە‌مه‌وێ، چە‌ن ووشە‌یه‌ک، له‌ ژێ‌ر مای‌ک‌رۆ‌س‌کۆ‌پی زمانە‌وانیی‌دا
شیکە‌مه‌وه‌ و شیرۆ‌ژه‌کە‌م، تا پتر روونیان‌کە‌مه‌وه‌ و بە‌ شتوویە‌کی
پت‌کۆ‌پێ‌ک، له‌ زمانە‌کە‌ماندا جێ‌گە‌ی خۆیان بگرن. هە‌لبە‌ته‌، هێندێ‌
زارا‌وه‌ی ئێ‌ستنی هە‌یه، پت‌بە‌پتیی باری سەر‌نجی « نایدۆ‌لۆ‌ژی ر‌امیاری،
بنە‌مای فە‌لسە‌فیی جیا‌واز و دیدی ئایینە‌ جیا‌جیا‌کان » دە‌گۆ‌ژێ‌ن. بۆ‌
نمۆ‌نه: ئایینی ئی‌سلام، هە‌موو گە‌لانی موسو‌لمانانی سەر‌ رووی زە‌وی، بە‌
یە‌ک نە‌ته‌وه‌ دا‌ده‌نت، ئە‌و‌یش نە‌ته‌وه‌ی ئی‌سلامە‌. ئە‌ز، لێ‌ره‌دا مە‌به‌سم له‌و

دیده نایینییه نییه. به لککو وهولدهدهم، نهو زاراوانه، له پرووی «نیستی،
رامیاری و زمانهوانیی» وه پروونکه مه وه.

(دیاره، میللهت ووشه یه کی کوردیی نییه، به لککو ووشه یه کی نیسلامیی -
عه ره بییه، له ږتگی نایینی نیسلامه وه، له زمانه کانی کوردیی، فارسی و
تورکیدا بلاو بۆته وه. ووشه ی میللهت له قورنانی پیروژدا، به «مله - ملت»
هاتوه و چن جاری دووباره بۆته وه. نهو ووشه یه له بنه رتدا، له قورناند
بۆ مه به سیکی تایه تیی و (بۆ دیاریکردنی «کۆمه لگی ناموسولمان» به کار
هینراوه) «10،28» به لام، نیسته بۆ نهو مه به سه به کار ناهیتری. هر چنده،
(هیندیگ له گه له موسولمانه کانی ږۆژه لات، به تایه تی تورک و فارس و
ته نانهت کوردیش، نهو ووشه یه یان له عه ره به وه وه رگرتوه، که چی به مانای
بنه رتیی خوی به کاری ناهیتن، به لککو به مانای «گه ل» ی کوردیی و
People ی ئینگلیزی و Volk ی نهلمانیی و هیندی جاریش به رامبه ر
نه ته وه Nation «به کاری ده بن، وهک نه وه ی ده بیژن: Turk Milleti»،
گه ل یا نه ته وه ی تورک»، ملت فارس «گه ل یا نه ته وه ی فارس»، میلله تی
کورد «گه ل یا نه ته وه ی کورد» «10،28».

گه ل، ووشه یه کی کوردیی په تیی و ره سه نه، بۆ یه که م جار، له سالانی
سییه کان و چله کانی نهو سه ده یه دا، له نووسینه کانی گوڤاری «گه لاویژ» دا
ده رکه وت. ووشه ی گه ل له کوردییدا، زیاتر به کۆمه ل دی، وهک گه له گورگ،
واتا کۆمه لتی گورگ. گه ل، له بری میلله تی عه ره بیی به کار نایه، به لککو
پیوسته، گه ل له بری «ئه لشه عب» و نه ته وه ش له جیاتی «ئه لثومه» ی
عه ره بیی به کار بیتن. باشتیش وایه، میللهت بۆ نهو مه به سه به کار
نیه نین. دیاره، گه ل و نه ته وه ش جیاوازیان هیه. گه ل به کوردی
دشتووی پارچه یه کی دیاریکراوی کوردستان ده گوتری، وهک گه لی کورد
ږۆژه لات ی کوردستان، یا گه لی کورد له ئیراندا ... تاد. به لام، به هه مو
کوردی پارچه کانی کوردستان، یهک نه ته وه پتیکدین. هه روه ها،
عه ره به کانی ش له هه ر وولاتیکی عه ره بییدا، به گه لی عه ره ب ناوده برتن، به
هه رشیان یهک نه ته وه پتیکدین.

گه ل ده کانی ږۆژه لات ی کوردستان، نهو سی زاراوه نیستییه به هه له

به کار دیتن. تا ئیسته له نئو خوێاندا، له سه‌ر به‌کاره‌یتانی نه‌و سێ زاراوه‌یه، به‌ ته‌واوی ساغ نه‌بوونه‌ته‌وه. هه‌ندێکیان میللەت و نه‌ته‌وه، له‌ یه‌کدی جیا ناکه‌نده‌وه و به‌ یه‌ک شتی داده‌نن. وه‌ک پێشتر روونمانکرده‌وه، میللەت ووشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه‌ و بۆ کۆمه‌ڵتی به‌کار دیتن و له‌ بری گه‌ل و نه‌ته‌وه به‌کار ناهێنن، له‌ گه‌ل نه‌ته‌وه‌شدا، جیاوازییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه.

هه‌ندێکی دیکه‌یان، له‌ فارسه‌کانه‌وه فیتروون، ده‌لێن: میللەتی ئێران یا نه‌ته‌وه‌ی ئێران. له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا، میللەت و نه‌ته‌وه‌ش بۆ کورد به‌کار دیتن. هه‌ندێکی دیکه‌شیان، له‌ بری گه‌ل زاراوه‌ی خه‌لک به‌کار دیتن. گه‌لیش لای ئه‌وان، خوتنده‌واره‌ رووشنپه‌ره‌ پێشپه‌ره‌که‌ی خه‌لک ده‌گرته‌وه! جگه‌ له‌وه‌ی، ئهم باوه‌ره‌یان، له‌ کاربه‌ده‌سه‌ شو‌ئیتنیسته‌کانی ده‌وله‌تی ئێرانه‌وه‌ وه‌رگرتوه، هه‌ر له‌ بنچینه‌شدا هه‌له‌یه. چونکه‌، ئێران ده‌وله‌تیکی ناسیۆنال نییه‌، ته‌نیا یه‌ک نه‌ته‌وه‌ی تێدا بژی، به‌لکوو، ده‌وله‌تیکی تیریتۆریاله‌. واته‌: ده‌وله‌تیکی فره‌ نه‌ته‌وه‌ و نیشتمان، له‌ چهن گه‌لیکی جیاوازی پێکهاتوه. هه‌ر یه‌کێ له‌و گه‌لانه‌ش، به‌ گه‌لیکی سه‌ربه‌خۆ داده‌نرێن و به‌شیکی گرنگ له‌ نه‌ته‌وه‌کانی خوێان پێکدیتن. نه‌ک وه‌ک فارسه‌ شو‌ئیتنیسته‌کان ده‌لێن و به‌ هه‌موو شتیه‌یه‌ پروپاگه‌نده‌ی بۆ ده‌که‌ن و ده‌یانه‌وێ، به‌ هه‌ر نرخیه‌تی، له‌ میشکی رۆژه‌کانی ئه‌و گه‌لانه‌ی بشاخن، که‌ له‌ ئێراندا، ته‌نیا یه‌ک نه‌ته‌وه‌ هه‌یه، ئه‌ویش نه‌ته‌وه‌ی ئێرانییه‌.

له‌ راستیدا، ئێران ناوی خاکی و ده‌وله‌ته‌. له‌ رووی زمانه‌وانیه‌وه، به‌ هێچ جوۆی راست نییه‌، زاراوه‌ی جوگرافیا و ئیتنیک تیکه‌لاوکرێ. به‌لکوو ده‌توانین، بلتین: ئێران وه‌ک ده‌وله‌تیکی فره‌ نه‌ته‌وه‌ و نیشتمان، له‌ رووی جوگرافیاوه، له‌ چهن وولاتیکی جیاوازی وه‌ک وولاتی «فارس، کوردستان، ئازربایجان ... تاد» پێکهاتوه. له‌ رووی ئیتنیشه‌وه، له‌ چهن گه‌لیکی جیاوازی وه‌ک: «فارس، کورد، بلوژ، تازی، ئه‌فغان، ئازهر، تورکمان، عه‌ره‌ب» پێکهاتوه، به‌ هه‌موو شیان ده‌گوترێ، گه‌لانی ئێران، نه‌ک میللەتی ئێران یا گه‌لی ئێران یا نه‌ته‌وه‌ی ئێران.

وه‌ک چهن جاسازیکی دیکه‌، له‌ هه‌ندێ نووسیندا روونمانکردۆته‌وه، ئهم زاراوه‌یه، له‌ لایه‌که‌وه‌ ئیمپریالیزمی جیهان و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه،

کار به دهسانی دهوله ته سۆسیالیسته کانی پتیشوو دایانناوه. چونکه، له بنه رتدا دانیان به بوونی گه له کانی بنده سیاندا نه دهنا. وهک چهن گه لیتی سهر به خو، هه لئسوک و تیان له گه لدا نه ده کردن. له به رنه وه، ههر لهو رۆژه وه، نهو دهوله تانه دامه زراون، ههر گیز نه یانگوتوو، گه لانی «سۆقیهت، چیکۆسلۆفاکیا، یۆگۆسلاقی، ئه سیبویا... تاد» به لکۆو، هه میسه به گه لی «سۆقیهت، چیکۆسلۆفاکیا، یۆگۆسلاقی، ئه سیبویا... تاد» ناویان بردوون. تا له کو تاییدا، نهو دهوله ته تیریتۆریالانه هه لوه شان وه، چهن دهوله تیکی ناسیۆنال، له جیگه یان دامه زرا. دیاره، بۆ ههر چوار دهوله ته داگیر که ره که ی کوردستانیش، داگیر که ران ههر هه مان چاوبه سمان له گه ل ده که ن. جگه له گه له کانی خۆیان، به هیچ شتیه یه ک دان به بوون و مافی گه له کانی دیکه ی بنده سیاندا نانین. بۆیه ده لئین: گه لی «تورکیا، ئیران، عیراق و سووریا» و زاراوه ی گه لانی «تورکیا، ئیران، عیراق و سووریا» به کار نا هیتن. به داخه وه، زۆریه ی کورده کانی رۆژهه لات، له لایه که وه له به رنه وه ی، خۆیان به ئیرانی ده زانن، له لایه کی دیکه شه وه، له به رنه وه ی له زمانی کوردیییدا شاره زانین، نهو زاراوانه به هه له به کار دیتن، دید و بۆچونه شۆقینییه کانی نه ته وه ی بالاده سی فارس، دووباره ده که نه وه!

ده بی، نه وه ش بزانی، «روویار، زه ریا و ئۆقیانو سه کان»، با هه مووشیان ههر ناو بن، چۆن له نیو خۆیاندا، له چهن دیتی و چۆنیتیدا جیاوازییان ههیه، ههر بهو شتیه یه ش، «که مینه، گه ل و نه ته وه» ش، له گه ل یه کدیدا جیاوازییان ههیه. بۆیه ده بی، ههر زاراویه ن پیتاسه ی تاییه تیی خۆی بۆ بکری، له جیگه ی تاییه تیی و له باری خۆیدا دانری.

ئۆسته با بزانی، خه لکی کورد، ههر له کۆنه وه تا نه وړۆ، به ره شه خه لک و خۆینه واره کانیانه وه، چۆن له زاراوه ی «که مهنه ته وه یی، میلله ت، گه ل و نه ته وه» تیه گه یشتوون؟ با له وه ش گه رتین، هیتندی لهو زاراوانه، له به کاره تانی فره هنگی رامیارسی به گشتیی و فره هنگی زمانی کوردیییدا به تاییه تیی، له چاو فره هنگی ناییندا، ههر زۆر نوین. چونکه، گهر زاراوه ی «گه ل» بگرن، هه موو په نجا سالتی نابێ، بۆ ئهم مه به سه ی نه وړۆ به کار دی. ئیره دا، پیتنج نمونه ی زیندوو پیتش چاوده خه ی ن:

له کوندا، نووسهر و هونه ریکي ناسراوی وهک « ره فیک حیلمی »، زاراوه ی
 « نه ته وه » ی به شتوه یه کی سهر و شتواو به کاره یتناوه. بۆ نمونه، له
 نووسینیکدا باسی « ره مزی مه لا مارف » دهکا و دهلتی: (ره مزی له سهر
 سنوری بوژه کانی دهوری کۆن و تازه دایه، ناتوانین، بلتین: که به تهواوی
 شاعریکی تهقلیدییه و ههر په پرهوی بوژه کونه کانی کردووه. به هه مو
 مانای ووشه، به شاعیریکی عه سری و تازه ش ناژمیتریت. به لام، به
 نه سپایی و له سه رخۆ، له ههر دوو نه ته وه کانی وهرگرتووه و له چه شکه ی
 ههر دوو لادا به شداره. « 25، 57 » لیره دا، ماموستا زاراوه ی نه ته وه ی، به
 هه له، له بری نه وه به کاره یتناوه. یا کاتی باسی « سالم » دهکا، دهلتی: (له
 نه ته وه ی « صاحبقرانه ») « 55، 57 » نه مه هه له یه کی گه لئ گه وره یه.
 چونکه « صاحبقران » نه ته وه نییه، به لکوه بته ماله یه. هه روه ها ده یتوانی،
 بنووسی: له به ره بابی « صاحبقرانه ».

« عه زیزی ئیبراهیمی »، به وه شه وه نه وه ستاوه، نه ته وه و هۆزی
 تیکه لا و کردووه، کاتی، له سه ره تای به ره مه که یدا دهلتی: (نه م نامیلکه یه
 پیشکه ش به برایانی به رتیز و خوشکانی خوشه و یستم ده کم، که به کورد و
 تورک و به لووچ و عه ره ب و فارس و هه موو هۆزه کانی تریشه وه. « 6، 72 »
 هه له به ته، لای نووسهر، تا نه و کاته، جیاوازی له نیوان « نه ته وه » و
 « هۆز » دا پروون نه بوته وه، بۆیه نه و نه ته وانیه ی به « هۆز » داناوه! پاشان
 دهلتی: (بزنان ههر نه ته وه یه که که زمان و نه ده بی بوو نه مزی و سه ره نه که وئ
 نه و گه له جا با دیلیش بی، ههر خو ده ناسیتن و رۆژتیک ده بی ههر وهک
 گه لانی پیشکه و تووی دیکه کۆسپی ژیان لابه ری و سه ره که وئ... تاد)
 « 6، 72 » لیره شدا، جاری زاراوه ی « نه ته وه » و جاری کیش زاراوه ی
 « گه ل » ی به کاره یتناوه. نه مه ش نه وه ده گه یه نی، نووسهر جیاوازی له
 نیوانیاندا ناکا. چونکه، گه ر دوو زاراوه ی جیاوازی، ههر کاتی به نه ته وه
 یا گه ل شتیکمان نووسی، ده بی، ههر به هه مان زاراوه ش تهواو کرئ. واته:
 ده بوایه، بینووسیا یه: « بزنان ههر نه ته وه یه که که زمان و نه ده بی بوو نه مزی
 و سه ره نه که وئ، نه و نه ته وه یه جا با دیلیش بی، ... تاد ».

« هیمن » یش، وهک هه موو کورده نووسهره کانی رۆژه لات، له لایه که وه

ئەو جىاوازىيەى لە نىوان « گەل و مىللەت »، لە لايەكى دىكشەوہ لە نىوان « گەل و مىللەتانى ئىران » دا نەكردووه. ئەمەش لەم چەن دێرەدا دەردەكەوى، كاتى دەلتى: (بەيانى دوو فرۆكە هاتن و چەن نارنجۆكى پچووكيان بە شارددا، ئەرتەشى شاهەنشاهی، ئەو ئەرتەشى لە كوشتنى مىللەتى ئىراندا لاسايى داگیركەرانى مەغول و نازى دەكردووه، تاوتىكى بەرەرهكانى نەكرد و پيش ئەوہى لەشكرى سوور بگاتە مەهاباد چەكى فرێدا و وەك تۆوى ھەرزىن بلاقبوو.) (18,121)

« ئومىد ناشنا »، لە گوتارى « موفتى پىنجوتنى - وەك تىكۆشەرىك لە رىنگاى سەرەستى ئافرەتدا » دەنووسى: (شتىكى ديارە كە نەتەوہى كوردیش وەكوو دووہم نەتەوہى عىراق وە بەپىتى ھەلكەوتنى جوگرافىاى ناوچەكەى و نزىكى لە دەولەتى عوسمانىيەوہ لە ژێر دەسلەلتى ئەو رژىمە كۆن و دواكەوتووہدا ئەينالاند.) (20,50) « جارى، با ئەوہ بلىتىن، ئەو كاتانەى كورد، لە بئەندەسى عوسمانىيەكاندا ئەينالاند، لە سەر پرووى نەخشەى ئەم جىھانە، دەولەتى نەبوو، ناوى عىراق بى! ئىنجا، كورد لە عىراقدا، لە پرووى زمان و زاراوہى ئىتتىپاق، نە ئەوساش و نە ئىستەش، ھەرگىزاو ھەرگىز نەتەوہ نەبوو و نەتەوہش نىيە. چونكە، كورد لە ھەر كۆتتە ھەبى، بە ھەمىوى نەتەوہەك پىكدىتى، كوردیش لە سنوورى ھەر دەولەتتەكدا بى، زاراوہى گەلى بۆ بەكاردىتى. گەلانى عىراقىش، ھەر بەكەيان بەشتى لە نەتەوہەكى خۆيان پىكدىتى، وەك گەلى كورد لە عىراقدا، بە بەشتى لە نەتەوہى كورد و گەلى عەرەبىش لە عىراقدا، بە بەشتى لە نەتەوہى عەرەب دادەنرىن. ئەك بلىتىن: نەتەوہى عىراق، ئەمە خۆى لە ھەيدا، بە ھەلەيكەى گەورەى زمانەوانىيى و ئىتتىپاق دەرمىترى، بەكارھىنانى ھەرگىز راست نىيە.

« ئاتىم رەسوول » دەلتى: (گەلى كورد پىتوستى بە پارتىكى ماركسىستى سەرەستى خۆى تەواو ھەيە، كە رۆلتىكى سەرەكى و پىشەرەوانە، لە رىتوتنى ھەبەتى رەواى گەلەكەمان و ئەو نەتەوہ پچووكانەى لە سەر خاكى كوردستان دەرىن، پىنىت.) (22,41) « لىرەدا، واز لە ھەلەى رىتوس دىتىن. تەنيا لە ھەبەستەكەى خۆمان دەدوتىن. لەم كۆپلە پچووكەى، لە بىستونۆ ووشە

پیتکهاتوه، دوو جار زاراوه‌ی گهل و جار تیکیش زاراوه‌ی نه‌ته‌وه‌ی به‌کاره‌یتناوه. پیتشه‌کیی ده‌بن، رووی ده‌مم له نووسەر کهم و لیتی به‌پرسم: نایا مه‌به‌س له گه‌لی کورد یا گه‌له‌که‌مان، ته‌نیا گه‌لی کورده، له باشووری کوردستان، یا هه‌موو کورد له جیهاندا ده‌گرێته‌وه؟ چونکه، نه‌وه دوو زاراوه و دوو واتای جیا‌وا‌ز ده‌گه‌یه‌نن. گهر مه‌به‌س له گه‌لی کورد، ته‌نیا نه‌وه کوردانه بن، له باشووری کوردستاندا ده‌ژین، نه‌وا به‌کاره‌یتنانه‌که ته‌واوه. به‌لام، گهر مه‌به‌سه‌که هه‌موو کورد بێ، نه‌وا به‌هه‌له‌یه‌کی گه‌وره داده‌نرێ. چونکه، به‌هه‌موو کوردی پارچه‌کان و هه‌نده‌رانیش، ئینجا نه‌ته‌وه‌یه‌ک پیتکه‌دین. پاشان، له هه‌مووی سه‌یرتر نه‌وه‌یه، نه‌وه که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی یانه‌ی، ههر له‌کو‌نه‌وه له‌ کوردستاندا ده‌ژین، به‌ «نه‌ته‌وه پچوکه‌کان» یان داده‌نێ. جگه له‌وه‌ی نه‌وانه، نه‌ک ههر نه‌ته‌وه نین، به‌لکوو به‌ گه‌لیش نا‌ژمی‌ترێن، چونکه له‌ کوردستاندا خاکیان نییه. بۆیه، به‌ که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی داده‌نرێن. به‌لام، کوردستانی نه‌ورۆ، «جگه له‌عه‌ره‌به ده‌شته‌کییه چیتراوه‌کان» نیشتمانی هه‌موو نه‌وه که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یی یانه‌شه، که له‌ سه‌ری ده‌ژین، گهر بیانه‌وێ، وه‌ک برا له‌گه‌ل کوردا بژین و بۆ خا‌کو‌خۆ‌له‌که‌ی، نا‌و‌وه‌وا‌که‌ی به‌ نه‌مه‌ک و دلسۆزین! جا ئیسته ته‌ی نه‌گه‌یشتین، نه‌وه پارتی کۆمۆنیستی دا‌وا‌یده‌کا، بۆ هه‌موو کورده، یا ته‌نیا بۆ به‌شی له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورده، که «گهل» هه‌کی مامۆستا ده‌گه‌یه‌نێ!

«نه‌وشیروان مسته‌فا»، له‌ نووسینه‌کانیدا، به‌ تایبه‌تی له‌م سێ به‌رگه‌ی یاداشته‌کانیدا، گه‌لێ جار، نه‌م زاراوانه‌ی تیکه‌ل‌کردووه. لی‌ته‌دا، چه‌ن کۆله‌یه‌کیان، وه‌ک نمونه‌ لێ وه‌رده‌گیرن.

له‌ به‌رگه‌ی یه‌که‌می به‌یره‌وه‌رییه‌کانیدا، ده‌لێ: (له‌ راپۆرت‌ه‌که‌ی دا‌لایه‌نه سه‌ل‌بی و ئیجایییه‌کانی سیاسه‌تی به‌عسی له‌ کوردستان دا باس کرد بو. ناسینی کورد له‌ ده‌ستور دا وه‌کو نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌کی و، سه‌لماندنی مافی ئۆتۆنۆمی و، ...) (50.116) لی‌ته‌دا، جگه له‌وه‌ی وه‌ک نووسه‌ره کلاسیکییه‌کانی کورد، به‌ رێنۆسیکی کۆن و بلاو نووسییتی، وێرگول و ئامرازی «و» ی لیتکه‌ره‌ی پیتکه‌وه به‌کاره‌یتناوه، کوردیشی له‌ عێراقدا به‌ نه‌ته‌وه‌ی سه‌ره‌کیی داناوه!

ههروه‌ها، ده‌لتی: (پزگار کردنی عێراق له کۆت و زنجیر و په‌یوه‌ندییه‌کانی کۆلتۆنیالیزمی نوێ و له‌ رژیمی دیکتاتۆری دوژمن به‌ گه‌ل و هێنانه‌ سه‌ر کاری حکومه‌تییکی دیموکراتی نیشته‌لافی له‌ نوێنه‌رانی پارتیییه‌ سیاسیییه‌ پێشکه‌وتوو‌ه‌کان و چینه‌کانی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ سه‌ره‌کی و پچوکه‌کانی عێراق، ...)» (80، 116) له‌م کۆیله‌یه‌دا، دوو زاراوه‌ی جیاوازی و ناکۆکی به‌کارهێناوه‌. گه‌ل، نه‌ته‌وه‌ سه‌ره‌کیی و پچوکه‌کانی عێراق. یه‌که‌م: گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ جیایه‌. له‌ عێراقدا نه‌ته‌وه‌ی تێدا نییه‌. به‌لکۆو له‌ چهن گه‌ل و که‌مه‌ینه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی پێکهاتوو. دووه‌م: ده‌بوایه‌، گه‌لانی عێراقی بنووسایه‌. سێیه‌م: نه‌ته‌وه‌ پچوکه‌کان هه‌له‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه‌. چونکه‌، نووسه‌ر مه‌به‌سی له‌ تورکه‌مان و ئاسوورییه‌کانه‌، ئه‌وانه‌ که‌مه‌نه‌ته‌وه‌یین و نه‌ته‌وه‌ نین. ئه‌مه‌شی جاریکی دیکه‌ دووباره‌کردۆته‌وه‌، کاتی ده‌لتی: (به‌شدار بونی کورد و نه‌ته‌وه‌ پچوکه‌کان له‌ ئۆرگانه‌ ناوه‌ندییه‌کان دا به‌ پتی ژماره‌یان.)» (81، 116) له‌ جێگه‌یه‌کی دیکه‌شدا، به‌ شێوه‌یه‌کی سه‌یر زاراوه‌ی «نه‌ته‌وه‌» به‌کاردێنێ و ده‌لتی: (نه‌ته‌وه‌یی کردنی بازرگانیی ده‌ره‌وه‌ و چاودێری کردنی بازرگانی ناوه‌وه‌ی ولات و گه‌شه‌پێدانی ده‌زگاکانی به‌شی گشتی.)» (83، 116) لێره‌دا نازانم، مه‌به‌سی له‌ زاراوه‌ی «نه‌ته‌وه‌ییکردن» چیه‌؟! گه‌ر مه‌به‌س له‌ «ده‌سه‌به‌سه‌راگرتن» نه‌بێ، هه‌یج شتیکی دیکه‌ ناگه‌یه‌نی! هه‌ر چه‌نده‌، به‌ ته‌واویی نازانم، نووسه‌ر له‌گه‌ل ئه‌م و وته‌یه‌ی «یه‌زیدی» هه‌کانه‌دایه‌ یانا؟! به‌لام، به‌ راستیی ئه‌و زاراوه‌یه‌ بۆ یه‌زیدییه‌کان پێ به‌ پێستی خۆی داده‌نرێ. چونکه‌، وه‌ک له‌ کۆندا «فه‌د» ی سکرته‌ری پارتی کۆمۆنیست و ده‌وله‌تی عێراق بانگاشه‌یان بۆ ده‌کرد، یه‌زیدییه‌کان نه‌ که‌مه‌ینه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی و نه‌ گه‌لیکی جیاوازی، به‌لکۆو کوردن و به‌ به‌شی له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد داده‌نرتن، به‌لام، له‌گه‌ل کورده‌ موسولمانه‌کاندا، نایینیان جیاوازه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ له‌ جیتی خۆدایه‌تی، گه‌ر به‌ میللته‌تی یه‌زیدی ناوبرێن، وه‌ک قورئانی پیروژ، ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌ په‌یامبه‌ران «برایم و موسا» «پێشوو، به‌ «میللته‌تی برایم و موسا» ی ناوبردوون. لێره‌دا، نووسه‌ر ده‌لتی: (یه‌زیدییه‌کان به‌ خۆیان نه‌لێن: «میللته‌ت» و به‌ دینه‌که‌یان نه‌لێن: «ئولی پیروژ».)» خۆیان به‌ میللته‌تی هه‌لبێرته‌ردراوی یه‌زدان نه‌زانن.)» (106، 116)

له بهرگی دووه می بیره وه ریه کانیشیدا، ده باره ی کورد ده نووست: (نهم میلله ته ی که رهنگه له دنیا ی نه مرّدا، تنیا نه ته وه ی گه وه بیت که هیشتا میلله ته بهش بهش و دیله که ی ئیمه یه که ناوی: کورده.) «10.117» جگه له وه ی، له نیتوان بیستودوو ووشه دا، سنج جار نامرازی «که» ی داناوه، ههر دوو زاراوه ی «میلله ت» و «نه ته وه» شی، به یهک واتا بۆ کورد به کاره یتاوه. باوه ر ناکهم، میلله ت نه ته وه یی! پاشان، له جیگه یه کی دیکه دا، ده لئ: (وه ر زنامه ی کۆمه له له قوناغیتکا دیته کۆری خه باته وه که خه باتی گه له که مان گه یشتۆته بهر زترین و بالا ترین پله ی، واته پله ی خه باتی چه کدارانه، واته لابه لا کردنی ناکوکی سروشت دوزمانه و سه ره کی نیتوان بورجوازی بیترۆکراتی ره گه زیه رست و شوؤیتنی عه ره بیی عیراق و نه ته وه ی کورد له ریکای به کاره یتانی زه پروزهنگی شو ر شگیترا نه و چه که وه.) «11.117» لیره دا، گهر مه به سی له نه ته وه ی کورد، تنیا کوردی باشوور یی، نه وا له پرووی زمانه وه هه له یه، ده بو گه لی بنووسیا یه. به لام، گهر مه به سی له هه موو کورد یی، نه وا جگه له وه ی، عه ره بی عیراقی له نه ته وه ی عه ره ب جیا کردۆته وه، به لام، کوردی له نه ته وه ی کورد جیا نه کردۆته وه، له پرووی نه ته وه یی و رامیار شه وه ههر هه له یه، چونکه، نه و دوزمانیه تییه ی له نیتوان کوردی باشوور و به عس دایه، له نیتوان هه موو کورد و به عسدا نییه، به لکوو تنیا، له نیتوان کوردی باشوور و به عس دایه!.

ههروه ها، سه رنجمدا وه، له زمانی کوردییدا، چهن ووشه یه کی وهک «داکوکیی، بهرگریی، بهر هنگاریو نه وه، بهر ره کانیی، بهر هه لست، بهر ره چر دانه وه و ...» مان هه یه، واتا کانیان له یه کدییه وه نزیکن، ههر چه نه، ههر یه که یان بۆ مه به سیکی تایه تی به کار دیتن، به لام، زۆر جار به هه له به کار دیتن. ووشه ی «داکوکیی» له زمانی کوردییدا، بهرانبهر ووشه ی «دفاع» و ووشه ی «بهرگریی» ش بهرانبهر ووشه ی «مقاومه» ی عه ره بیی دین. که چی، هیندی کهس و نووسهر، له قسه کردن و تنانته له نووسینه کانیشیاندا، جیاوازی له نیتوان ههر دوو ووشه که دا ناکهن. ووشه ی «بهرگریی» به پتیچه وان وه به کار دیتن و بهرانبهر ووشه ی «دفاع» ی

عه ره بیی دایه نین. داکوکی، پتر پشتیوانیکردن دهگه یه نئ، هه ولدانه، کۆششکردنه، بۆ ئه وهی به سهر شتیکدا سهرکه وی. وهک ده لئیی: نازاد داکوکی له نازادیی دهکا. نهک بهرگری له نازادیی دهکا. کاوه داکوکی له خۆی کرد، نهک بهرگری له خۆی کرد. بهرگری، له بهرگه گرتنه وه هاتوه. بۆ نمونه. راستروایه، بلیتین: کورد له سالی « 1975 » دا بهرگری بۆ نهکرا. نهک داکوکی بۆ نهکرا. ههر دوو زاراوهی « بهرگری و بهرهنگاریبونه وه » نزیکه یهک واتایان ههیه، ههر دووکیان بۆ تاکه کهسێک و بزووتنه وهیهکی چهکدارانهش بهکار دیتن. بهرهنگاری یا بهرهنگاریبونه وه، بهرهنگاریبونه وه دهگرتنه وه. وهک ئه وهی ده لئین:

کاروان ویستی، له کاوه بدا، بهلام کاوه بهرهنگاری بۆوه.
ههر چهنده، سهریازه که له کاوهی دا، بهلام، کاوه بهرگری کرد و خۆی به دهسه وه نه دا.

یهکتی یا بزووتنه وهیهکی چهکدارانه دهتوانی، بهرهنگاری زۆرداری بیتنه وه. بۆ نمونه:

خزعل گه لئ سوکایه تی به کورد کرد، کورده بهرهنگاری بۆوه.
به رهه لستیکردن، له به رهه لسته وه هاتوه. واته: دژایه تیکردن، دوژمنایه تی. یا به کۆسپ و له مپه ریش دئ. بۆ نمونه:
سهروو ویستی، به رهه لستی سهردار بکا، بهلام سهردار به رهه لستی کرد.
به رهه لسکارمان زۆره، به رهه لستمان بۆ داده نین.

ئه وه تهی کورد ههیه، به رهه لستی بۆچونه کانی دهوله تی عیراق دهکا.
به رهه ره کانی، له رووی یهکتیکدا به وه سی. رقه بهری له گه ل کهسێکدا بکهی.
به رهه رچدانه وه، بۆ کهسێ دهی، وهلامی گووته یه یا کارێکی خراب بداته وه.
یا کهسه به یهکتی بیری. ده لئین: ئه و، ئه و درۆیهی کرد، منیش به رهه رچمدا یه وه. یا بینه نگم کرد.

ههتی جار، ریکخواه رامیاریه کانی کوردستانیش، به گۆرهی بهرژه وهند و پاره یی تاییه تی تهسکی پارتایه تی خۆیان، به ئاره زووی دلی خۆیان، زاره ی ئیستی و رامیاری داده تاشن، بی ئه وهی له گه ل مه به سه که یاندا بگۆجی، یا راستیه کی تیدا بی. ئه مهش پتر زمانه که مان دهشیوتنی، نهک

دهوله مەندی بکا. بۆ نمونه: چەن ووشە یە هەن، واتاکانیان لە یە کدییه وه نزیکن، وهک: (پرووخان، تیکچوون، تهواو بوون، بلاوه لیکردن، کوتایپیتھیتان، ناشبه تال، هه رهس، نسکۆ). له پرواله تدا ده توانین، ئهم ووشانه هه موویان بۆ کاره ساته که ی شۆرشی 11/ سیتیتیمبه به کار بینین، بهلام، له راستیدا، هه ره که یان بۆ مه به سیکی تایبه تی و دیار یگراو به کار دیتین.

هه موومان ده زانین، دوا ی نه وه ی شۆرشی 11/ سیتیتیمبه، له نه نجامی پیلانیکی نیوچه یی و نیوده وه له تیدا کوتایپیتها ت، هیتندی له م زاراوانه ده رکه وتن. جاری یه که م، ووشه ی « ناشبه تال » وه ک چه مکی بۆ نه و کاره ساته نه ته وه یی یه ی به سه ر کوردا هات، له سه ر زاری کۆمه لانی ره شوو رووتی گه لی باشووری کوردستانه وه ده رکه وت. بهلام دواتر، « کۆمه له ی مارکسی - لینینی و یه کیتی نیشتمانی کوردستان »، وه ک نه یاریکی « بنه ماله ی بارزانیی » قۆستیانه وه، له ناخافق و نووسینه کانیاندا، وه ک زاراوه یه کی رامیاری به کاریانه یه ت. ته نانه ت، نه ورۆ نه و ووشه یه وای لیها توه، جوړه کار دانه وه یه کی لای هیتندی که س په یدا کردوه. هه ر کاتی، یه کتی باسی ناشبه تال بکا، یه کسه ر دۆست و نه ندامانی پارتی، ده ماری توو ره ییان هه لده سی و تووکی سه ربان گرژ ده ی، وه ک نه وه ی گرفته گه ووه سه ره کییه که ی کورد، له به کار هیتانی نه و زاراوه یه دا بی!

گه ر له رووی زمانه وانیه وه، له و ووشه یه بدو یین، ده بینین، « ناشبه تال » ووشه یه کی لیکدراوه، له دوو ووشه ی « ناش » و « به تال » پیکهاتوه. له هه مان کاتدا، به یه کتی له ئیدیۆمه یه کگرتوه کانی زمانی کوردی داده نری. گه ر « ناشبه تال » به پیتی هه بنانه بوۆرینه که ی « مام هه ژار » لیکده ینه وه، (دهس له کار کیشان) ده گرێته وه. « 7.120 » بهلام، گه ر بۆ به سه رهاته که ی بگه رپینه وه، نه و، « ناشبه تال » واته: کاتی ناشه وان هه سده کا، ناشه که ی خه ریکه دانی لی ده بری، یا به ته وایی دانی لی برپاوه، بۆ نه وه ی ناشه که له کارکردن نه که وێ، گه ر شوونی ناشه که له ناواییه وه نزیکبی، له سه ربانی ناشه که وه رووه ناوایی ده قیرێتی و ده لی:

ناشبه تال. به لام، گهر شوئنی ناشه که، له ناواییه وه دوورین، ئەوا
 ناشه وانە که ده چی بۆ ناوایی و له وێ هاوارده کا: « ناشبه تال »، تا باراشی
 بۆ بیتن و چ ناش و چ ناشه وان سارد نه بنه وه و له کار نه که ون.

دیاره، کۆمه لانی خه لک، ئەو ئیدیۆمه یان بۆ مه به سی رامیاری، له و کاره وه
 خواستوه و به کاریانه یه ناوه. لیره دا، به مه به سی وازه یان له کاری
 به کاریاته وه، که خاوه نه که ی به که موکوری و بی نه وه ی ته وایکا،
 به جیه یه شستوه. به لام، به باوه ری من، ئیدیۆمی « ناشبه تال »، بۆ
 تیکچوونی شوژی چواره ساله ی که له که مان به کاری ناهیتنی و له جیه ی
 خۆیدا نییه. چونکه، گهر شوژی شیش به ناش و ژهنه رال « بارزانی » به
 ناشه وان دانین، ئەوا ئەو « ناش » و « ناشه وان »، دانیان لی نه برابوو،
 تا هاوار له کۆمه لته کی دیکه بکه و باراشیان بۆ بیتن، بۆ نه وه ی
 ناشه که یانی پی بگه یرن! به لکوو، هه موومان ده زانین، شوژی کورد، له بهر
 بی توانایی نابووری و که می که ره سه ی جهنگی، کوتایی پی نه هات، له
 پرووی سه ربازیشه وه تیک نه شکا، به لکوو، هه ره له سه ره تاوه، له پرووی
 رامیاری و دیپلوماسییه وه، به ته وایی لاوازیوو. پاشان، له نه نجامی
 پیلاتیکی نیونه ته وه ییدا تیکشکا و تووشی ئەو مالتویرانییه بوو.
 به ره وه ندی زله یزته کی وه که نه می ریکاش، رۆلی سه ره کیی له و
 تیکشکانده دا وازیکرد. له بهر نه وه لیره دا، ووشه ی « ناشبه تال » به هیه
 شتویه ناگونجی و بۆ ئەو مه به سه به کاری ناهیتنی.

ووشه ی « هه ره س » واته: کاته کیوتیک یا چیا به که، « به ردی زل، پارچه
 به ره. خۆل » یکی زۆری لی ده بیته وه و ده روختی، له بهر زاییه وه به ره و خوار
 نه وه ده بیته وه. ئەو کاته ده لین: کیوه که یا چیا که هه ره سیه یه نا. یا کاته،
 به ره یی زۆر ده باری، به ته وایی سه ر « لووتکه، قه دپالی کتو و چیاکان »
 ده ره یی، ئەو به ره ماوه یه کی زۆر ده میتیته وه. پاشان، تیشکی خۆر
 که یه ده که، ورده ورده ده تویته وه، به نه که ی بۆش ده بی، یا هه ره خۆی له
 به ره ده که، له ژیر به ره که دا بۆشاییه که دروسبووه، یه که سه ر داده روختی، له
 سه ره وه بۆ خواره وه، به گوڕ و به تاو، وه که شه پۆله به فر تلۆر ده بیته وه، هه
 چی هیه، له که ل خۆیدا رایده مالتی، یا له شوئنی خۆیدا دایده پۆشتی. بۆیه به

هه‌ره‌سی به‌فر ناوی ده‌به‌ن. به باوه‌ری من، باشت‌ترین وشه، وشه‌ی «هه‌ره‌س» ه. چونکه، کورد هه‌موو شتیکی هه‌بوو، به‌لام سه‌رانی شۆرشه‌که، بی ئه‌وه‌ی، هیچ جۆره لیک‌دانه‌وه‌یه‌کی ورد، بۆ باری شۆرشه‌که و گه‌له‌که‌مان بکه‌ن، بی ئه‌وه‌ی، ئاگادارییه‌کی ته‌واویان، له سه‌ر بارودۆخی نێونه‌ته‌وه‌یی و به‌رژه‌وه‌ندی زله‌تیه‌که‌ی جیهان هه‌بی، بی ئه‌وه‌ی، ئاگیان له خۆیان بی، به‌و هه‌موو توانا مرۆیی و مه‌تیریاڵیه‌وه، له پڕ وه‌ک چیا‌یه‌کی به‌فرین، شۆرش هه‌ره‌سیه‌یتنا، هه‌موو شتیکی له‌گه‌ڵ خۆیدا رامالی و کۆتایی بی هات.

دیاره، ئهم زاراوانه‌ش، به‌پیتی «کات، توانا، ده‌سه‌لات و ته‌رازووی هه‌تیه‌که‌کان» ده‌گۆڕین. سه‌ره‌تا، زۆربه‌ی زۆری پۆله‌که‌ی گه‌ل و ڕیک‌خراوه رامیا‌رییه‌که‌ی کوردستان، له تاو سوێی ئازاری ئه‌و کاره‌ساته‌ گه‌وره نه‌ته‌وه‌یی یه، له ناخافتن و نووسینه‌کانیا‌ندا، تووتی ئاسا، ئه‌و زاراوه‌یه‌یان دووپات‌ده‌کرده‌وه. سه‌رکرده‌که‌ی پارت و بنه‌ماله‌ی بارزانی‌ش، هه‌نده په‌شوکابوون، ئاگیان له خۆیان نه‌بوو، هه‌یچیان له ده‌سدا نه‌ما‌بوو، زۆر گرنگی‌یان به‌و جۆره وشه و چه‌مکانه نه‌ده‌دا، یا با بلتین: لیتی تی نه‌ده‌گه‌یشتن. به‌لام کاتی، هۆشیان به‌ به‌ر خۆیا‌ندا هاته‌وه، زانیان، چیا‌ن به سه‌ر خۆیان و گه‌له‌که‌یان هه‌یتناوه، ورده‌ورده، خۆیان کۆکرده‌وه و خۆیان ڕیک‌خسته‌وه، هه‌تێزی چه‌کداریان دامه‌زرانده‌وه، مه‌چه‌ک و بازوویان نه‌ستووربووه، وه‌ک ڕیک‌خراویکی رامیا‌ری به‌ هه‌ت و توانا، سه‌رله‌نوێ بۆ گۆره‌پانه‌که‌ گه‌ڕانه‌وه، وه‌ک هه‌تیه‌کی چه‌کدار له کوردستاندا خۆیان نوانه‌وه. به‌ تایبه‌تی، دوا‌ی شۆرش گه‌لانی ئێران، به‌ ته‌واوی له دا‌ره‌دا‌ره‌که‌وتن، سه‌رپیتی خۆیان که‌وتنه‌وه، خۆتیکی نوێ، به‌ جه‌سته‌یا‌ندا گه‌ڕا. ئیدی له‌وه به‌دوا، له که‌سیان قه‌بوڵ نه‌ده‌کرد، زاراوه‌ی «ئاشبه‌تال» به‌کاربه‌ێنت، به‌لکوو له‌به‌ری ئه‌وه، زاراوه‌ی هه‌ره‌سیان به‌کارده‌یتنا. ته‌نانه‌ت، کاتی له‌ نزیکه‌وه، له‌گه‌ڵ هه‌تیه‌ کوردستانییه‌که‌ی دیکه‌شدا، ده‌سیان به‌ وتووێژکرد و له‌ یه‌کدی نزیک‌سوونه‌وه، پاشان، ڕیک‌که‌وتن و به‌ره‌ی کوردستانیان دامه‌زراند، ئیدی ته‌وانیش، وازیان له‌و وشه‌یه‌ هه‌یتنا و وشه‌ی هه‌ره‌سیان به‌کارده‌یتنا. هه‌ر چه‌نده، هه‌ر جاری، ده‌مبۆله‌یه،

ههراوه‌ریایه، له نیوان پارتی و یه‌کیتیدا په‌ی‌داده‌یی، یا جه‌نگ له نیوانیاندا پرووده‌دا، هه‌ر زوو نه‌ندامان و کادیره‌کانی سه‌رکردایه‌تی یه‌کیتی، جاریکی دیکه، ووشه‌ی «ناشبه‌تال» به‌کار‌دیننه‌وه، تا به‌و شیوه‌یه، سووکایه‌تی به‌سه‌رانی پارتی و بنه‌ماله‌ی بارزانیی بکمن. نه‌وه‌بوو، له به‌ر ناره‌زایی پارتی، له بری ووشه‌ی «ناشبه‌تال»، له نووسیندا زاراوه‌ی «هه‌رس»، به‌روی په‌یدا‌کرد و تا راده‌یه‌کی زۆریش چه‌سپا.

به‌لام، سه‌رانی پارتی و بنه‌ماله‌ی بارزانیی، کاتن سه‌رکه‌وتنی مه‌زنتریان به‌ده‌سه‌یتنا، جاریکی دیکه به‌خو‌ی‌اندا چونه‌وه. بۆیه، ئیسته‌ ووشه‌ی هه‌ره‌سیش به‌گالته‌پیکردن و سووکایه‌تی داده‌نن. له‌به‌رنه‌وه، ووشه‌یه‌کی دیکه‌یان داناوه، نه‌ویش ووشه‌ی «نسکو» یه. جا گه‌ر له پاشه‌پۆژدا، به‌ته‌واویی ده‌س به‌سه‌ر کاروباری کوردستاندا بگره‌نه‌وه، ته‌نیا خو‌یان له‌گۆره‌پانه‌که‌دا ته‌راتینکه‌ن، هیچ لایه‌نتی له‌کوردستاندا، به‌ره‌ره‌کانیان نه‌کا، نه‌وا نه‌و کاته، جاریکی دیکه، ووشه‌ی «نسکو» ش په‌تده‌که‌نه‌وه. دوور نییه، نه‌م جاره‌یان، ووشه‌یه‌کی دیکه‌ی له‌بارتر، به‌پیتی به‌رزوه‌ه‌ندییه‌کانی خو‌یان داتاشن، که‌ زۆر زیاتر له‌راستیه‌وه‌ دوورین!

با لیره‌دا، که‌مێ له‌ ووشه‌ی «نسکو» ش بدوین. له‌هه‌نبانه‌بۆرینه‌که‌ی «هه‌زار» دا، ووشه‌ی نسکو به‌ (1/ په‌ت، سه‌رسم. 2/ هه‌له‌نگوتن) هاتوه. «865، 120» دیاره، به‌هیچ شیوه‌یه، نسکو بۆ تیکچه‌وون و کوتاییه‌تیه‌تانی شو‌رشى 11/ سیتیمبه‌ر به‌کار نایه. چونکه‌ شو‌رش نه‌ م‌رو‌ث نه‌ ئاژه‌ل بووه، تا په‌ت و سه‌رسمدا و بکه‌وئ، جاریکی دیکه‌ش هه‌ل‌سیتیه‌وه! هه‌له‌نگوتنیش به‌ واتای (توشبوون، که‌وتن) دئ «27، 120» چه‌گه‌ نه‌وه‌ی، شو‌رش بۆ کارێکی تایه‌تیی رامیاریی یا سه‌ریازیی، هه‌نگاوێکی دیاریکراوی نه‌ناوه، تا له‌وه‌هه‌نگاوه‌دا، تووشی نه‌وه‌له‌نگوتنه‌ بووین، به‌لکوو، هه‌موو ده‌زگه‌ «رامیاریی، سه‌ریازیی، گۆره‌پانه‌تیی و کله‌توروی» هه‌کانی، هه‌ر له‌ زاخۆوه تا خانه‌قین، به‌یه‌ک جار له‌به‌ر یه‌ک هه‌له‌وشان، تیکچه‌وون و رو‌خان. پاشان، ماوه‌ی پتر له‌ سێه‌تیکیشی به‌سه‌ردا تپه‌په‌ری، تا جاریکی دیکه، ناگری شو‌رشێکی دیکه‌ی نوتی چه‌کداریی، به‌ته‌واویی کلپه‌یسه‌ند، گری به‌رزپۆوه و هه‌موو

کوردستانی پونا ککرده وه. واته: ههره سیتی ته وایی «رامیاری، سهریازی، مه رایی و سایکولژی» بو، نهک ههر کاری له شۆرش 11/ سیپتیمبه ر و گهلی باشووری کوردستان کرد، به لکوو، له هه مو پوویه که وه، کاریکی یه کجار گه وری، له سه رجهم بزووتنه وه ی رزگار یخوازی نه ته وه ی کورد کرد. به شتویه، پشکوی داخیتی زۆر سهخت و بی ئەندازی، به دل و دهروونی هه موو کوردیکی دلسۆز و نیشتمانپه روه راندا چزانده و کسپه ی له جهرگیان هه لسان.

له بهر نه وه، نه ناشبه تالی دویتن و نه نسکوی نه وړۆ، بۆ نه و کاره ساته له جیتی خو یانندان و گونجاون، به لکوو، له راستیدا، ووشه ی «ههرهس» پر به پیستی رووداوه که یه. به لئی ههره سبوو، ههره سیتی مالتو ترانکه رانه ی وا، به هیچ شتویه له بیر ناچیته وه، تا نه وړۆش برینه کانی به ته وایی ساریژ نه بوون. لاپه ره کانی میژووش، زۆر به وردیی، هیندی له و کاره ساتانه ی تۆمار کردوون، به شتویه کی بهرده و امیش تۆماریانده کا.

ههره ها، هیندی ووشه ی دیکه هه ن، به هه له هاتوون، تا نه وړۆش ههر به هه له به کار دیتن. ههر چه نده، هیندی نووسه ر له سهریان نووسیوه، به لام، خه لک یا نایان خو تینه وه، یا گویتی ناده نئ! بۆیه، کاتی نه وه هاتووه، زمانه که مان له ووشه ی هه له پاکه بینه وه. بۆ نمونه: (بهروار و رتیکه وت، له سه ر تیشک و له بهر تیشک، لیکۆلینه وه و تویتینه وه و شیکردنه وه، بچووک و پچووک، پێشنیاز و پێشنیار، نیشان و پیشان، نیتو و ناو، زمان و زیان، ژن و ئافرهت، قوتابی و خوتندکار و شاگرد، قوتابخانه و خوتندنگه، فرین و رفین، ئالتون و زێر، چه و نه ده ر و چه نه وه ر، زانکو و زانستگه، ... تاد)

ههر چه نده، هیندی له م ووشانه، به پیتی ناوچه و دیالیکت ده گۆرتن. ههره ها، هیندی کیشیان واتای جیا وازیان هه یه. به لام، راستروایه، ووشه ی «بهروار» به کار نه هینن، چونکه له «بهرواری بالاوه» هاتووه! «له ژیر تیشکی» له «عه لی ضه وئی» ی عه ره بییه وه وهر گیراوه و «له بهر تیشکی» راستره.

ده رباره ی ووشه ی «لیکۆلینه وه، تویتینه وه و شیکردنه وه»، چه ن

تییینییه کمان ههیه. د. «عیززه دین»، ووشهی «Analiz» پرونده کاتهوه و دهلتی: (ئه نالیز: ووشهی «Analiz» ی گرتیکی له زۆریه ی زمانه کانی جیهاندا به مانای «تخلیل» ی عهرهیی به کاردیت، لام وایه ئیمهش بۆ ئه مه به سه ی به کاربیتن و ووشهی «لیکۆلینهوه» ی ئیستا به کارهاتووی خۆمان بۆ «تەحقیق» به کاربیتن باشه. ههرجیش ووشهی داتاشراوی «توتیرینهوه» یه، ئهوه لای زۆر له شاره زایان وایه که دهیی له گهڵ ئهوه ووشه دهستکردانهدا که ناشی دروستی کردوون، لادرتن. (48.30)

لیهردا ده مهوێ، شتی دهریارهی «لیکۆلینهوه» و «توتیرینهوه» پروونکه مهوه. ئهم دوو زاراوهیه، بۆ دوو مه به سه ی جیاواز به کاردیتن، دوو واتای جیاوازیشیان ههیه. به لام، هیتندی کهس تیکه لاویانده کهن، یا جیاوازیان له نێواندا ناکهن. «لیکۆلینهوه»، بۆ دوو مه به سه ی به کاردیتن. یه که میان - له کاردیکی «هونهری، وتیرهیی، میترووی، رامیاری ...» بکۆلیتهوه و پروونیکه یتهوه. به لام، مه رج نییه، وهک تاقیکردنه وه یه کی زانستانه وایه، که له کێلگه و لابۆره کاندا ده کړی و نه نجامه تیکی زانستانه ی ههیی. واته: پتر وهک باری سه رنجده رپین وایه. لیهردا، به عهره بیی پتر به زاراوه ی «دراسه» دی. دووه میان - بۆ لیکۆلینهوه له تاوانی یا له شتیکی نادیار دی، وهک «تەحقیق» له عهره بیدا به کاردیتن.

به لام «توتیرینهوه»، به «به حس» ی عهره بیی دی، که ته نیا له بواری تاقیکردنه وه کانی زانساندا به رکاردیتن. جا، د. «عیززه دین»، هه رستی ووشهی «Analiz»، «لیکۆلینهوه» و «توتیرینهوه» ی تیکه لکردووه. «لیکۆلینهوه» ی کوردیی، بۆ «تەحقیق» ی عهره بیی و «تەخلیل» ی عهره بیی، بۆ «Analiz» ی گرتیکی داده نێ. به لام، باسی نه کړدووه، «توتیرینهوه» بۆ چ مه به سه ی داده نێ، ته نیا به ووشه یه کی داتاشراوی داتاشراوی، بۆ ئه وه ی به عهره بیی یا گرتیکی، واتاکه ی بلتی، تا بزانی، له کوردیدا بۆچی به کاردی! له و وایه، خه لکی «لیکۆلینهوه» بۆ ئه وه مه به سه به کاره نێ. لای وایه، ناشیه کانی کورد «توتیرینهوه» یان داتاشیه و دهیی، لادرتن. «Analiz» یش، به کوردیی به «شیکردنه وه» دی. له راستیدا، ئهم سه ی ووشه یه له زمانی کوردیدا، به ته واوی جیگه ی خۆیان کردۆته وه.

ووشه‌ی « پچووک » و « بچووک »، هەر چه‌نده هەر دووکیان یهک واتایان هه‌یه، هەر دووکیشیان راستن، به‌لام « پچووک » له « بچووک » شیرینتره و له سهر زیان ناسانتره، چونکه پیستی « ب » له سهر زیان له پیستی « پ » قورستره.

« پیشان » بۆ پیشان‌دان ده‌بی و « نیشان » یش، بۆ نیشانه و نیشان‌کردن ده‌بی، پیتیسته جیاوازی له نیتوان نهم دوو ووشه‌یه‌دا بکری. « پیشنیاز » له « پیشنیار » راستره و دووه‌میان هیچ نییه.

« ناو و نیتو »، له راستیدا، هەر دووکیان هەر یهک واتایان هه‌یه، زۆر جار نووسهران، به شتیه‌یه‌کی تیکه‌لاو به‌کاریان‌دیتن. به تایبه‌تی « نیتو » له لقه‌دیالیکتی « موکری » دا، زۆر به‌کاری دی. نهم پیشنیاز ده‌که‌م، نهم دوو ووشه‌یه جیاکرتنه‌وه، « ناو » بۆ ناوی گیانله‌به‌ر و شت، « نیتو » یش بۆ شتی له نیتو شتیکدا بی، به‌کاری بێترن.

له کۆندا، هەر چی بیخوێندایه، به « شاگرد » ناویان ده‌برد. ههر وهک « مه‌حوی » ش ده‌لتی: « له شاگردانی کۆپی عه‌شقم و شوعله عه‌سامه و ده‌ستی بچ ده‌گرم ». به‌لام، ئیسته ووشه‌ی « شاگرد »، بۆ یه‌کێ به‌کاری بێتری، له بنده‌سی وه‌ستایه‌کی شاره‌زادا کاریکا، تا فیری نهم کاره‌ی کا. پاشان ووشه‌ی « قوتابی » له « کتابی » عهره‌بیه‌وه وه‌رگیراوه. به‌لام له په‌نجاکاندا ووشه‌ی « خوێندکار » دانرا، که له هەر دوو ووشه‌که راسترو باشتیره. « قوتابخانه و خوێندنگه » ش، ههر وه‌ها، به هه‌مان شتیه خوێندنگه له قوتابخانه راستره.

« فرین » له « رفین » راستره. باوه‌ر ناکه‌م، ووشه‌ی « ئالتون » کوردیی بی، چونکه کورد هەر گوتوو یه‌تی: زتی و زیو، یا گوتوو یه‌تی زترینگه‌ر. ته‌نانه‌ت، له نیتو تورکمانه‌کانی که‌رکووکیشدا، « ئالتون » بۆ ناوی نیرینه‌ش به‌کاری دینرا. بۆیه ووشه‌ی « زتی »، له « ئالتون » ته‌واوتره. « چه‌وه‌نده‌ر » راسته و « چه‌نه‌وه‌ر » هه‌له‌یه.

بۆ « زانکۆ و زانستگه »، کاتی خۆی له سالی « 1968 » دا، زانکۆ له سوله‌یمانیی کرایه‌وه، له سهر نهم دوو ووشه‌یه، ده‌مه‌ته‌قییه‌کی زۆر بوو. به‌لام، له کۆتاییدا هەر « زانکۆ » یان دانا. له راستیدا، زانکۆ ووشه‌یه‌کی

لیکدراوه، له « زانین و کوکړندهوه » وه هاتووه. زانین واتای «مه معلومات» ی عدره بیی ده گه یه ننې. « زانست » پتر بۆ « عیلم » ی عدره بیی به کار دیتړی. به لای منهوه، زانستگه راستره. به لām گهر پیتی « ت » که شی لئی بقرتینن، وهک « زانسگه » ی لیدی، گه لئی ره وانتر و خوشترده بی! سهره پای نهوه ی له نیوان نم دوو زاراوه یه دا گیرمانخواردووه، هیتشتا هیندئ کهس، زاراوه ی « دانشگا » ی فارسییش به کار دیتن. ته نانه ت له نووسینه کانیاندا و له نیوان دوو دتپدا، جاری دانشگا و جاریکی دیکه زانسگه دهنوسن. بۆ نمونه: « عومهری ئیلخانی » دهنوسن: (" سواره " له زندان هاته دهری و زهر د و لاواز و بئ واز خویندنی دانشگای درتزه پتدا و له سالی 1347 ی هه تاوی زانسگه ی ته و اوکړد...) « 12,60 » دیاره، نم جوړه نووسینه، به هیچ شتویه راست نیسه. چونکه، وهک نهوه وایه، به دوو زمان بنووسی، ووشه ی زمانی فارسیی و کوردی تیکه لاوکه ی!

هیندئ کهس، له بری ووشه ی « لهو کاته دا » یا « لهو ماوه یه دا » یا « بهو هویه وه » ووشه ی « لهو میانه دا » به کار دیتن. له راستیدا، « میانه » واتای « نیوان » ده گه یه ننې. کورد ده لئی: له میانه ی من و تودا، هیچ جیاوازییه نیسه. یا له میانه ی قسه کانیاندا ده گوتری. نم ووشه یه ش بهو شتویه، په نگه بۆ په کهم جار، « عه لادین سوجادی »، وهک هه له یه کی زمانه وانایی به کار بهیتنایی. کاتی ده لئی: (لهو میانه یه دا قسه کراوه و ژنه که راوه ته وه بۆ مالی کهس و کاری خوی) « 154,58 » که راستر و ابو، بلتی: (لهو باره یه وه ...). پاشان، نم ووشه یه له دهنگو یاسه گانی « MedTV » په زوری به کار دیترا، چونکه له هه موو ده زگه ی نهو تیلیفیزیزونه کوردیه دا، که کادیری زمانی کوردی لئی نه بوو. ئیدی نهوه ی لهو ی دهس به کار بوو، نه زووی دلی خوی، ووشه ی داده تاشی، بئ نهوه ی به زه یی به زمانه که دا بهتوده، هه کار بخوا، نهو ی دیکه ی گرنه نیسه.*

لهو باره یه وه، چن جاری قسم له گه ل کړوون، به لām، که لکی نه بوو. جیکه ی دا، نه زگه ی تیلیفیزیزونکی و کرنه، شتیکی لهو بابته به هه له بلوده کاته وه، هه لکی نه شمار هاش و ده زمان، ووشه یه کی راسته و دوو یاتیده که نه وه!

بۆ « شیعەر » ی عەرەبیی، دوو زاراوه ی وهک « هۆنراوه، ههلبهست » و بۆ « شاعیر » یش سێ زاراوه ی وهک « هۆنەر، ههستیار و ههلبهستهوان » مان ههیه، کهچی، زۆریه ی زۆری نووسهران، ههر « شیعەر و شاعیر » ی عەرەبیی بهکار دێن. هیندی جاریش، تیکه لاوی دهکهن، عەرەبیی و کوردیی ههیه که یان ده نووسن، یا دوو زاراوه ی کوردیی له تهنه یشت یه که وه ریزه دهکهن، وهک نه وهی بلتین: کورد به یه کتیکیان تی ناگا. بۆ نمونه: له گهلی شوتنی نووسینه کانی « عهلا دین سوجادیی » دا نووسراوه: (له باریکا که ههلبهست و هۆنراوه هۆیه که بۆ ده برین و ...) (58، 68)

زۆریه ی نووسهران، ووشه ی « ههر » له هیندی جیگه دا، له گهلی ژماره و ووشه کاندایه تیکه وه ده نووسن، کهچی، له هیندی جیگه ی دیکه شدا، به جیا ده یان نووسن. له راستیدا، له هه موو باره کاندایه ی، هه موویان به جیا بنووسرین. چونکه، له هه موو جیگه کاندایه، ههر یهک واتایان ههیه. بهلام، به پیتی به کار هینان ده گوێ. بۆ نمونه: زۆریه ی نووسهران ئهم ووشانه، « ههر دووکیان، ههر چهنده، ههروه ها ... » بهم شتیه یه ده نووسن. کهچی، ههر گیز نان نووسن، (ههر چواریان، ههر تو، ههر من، ههر کس، ههر هه موو، ههر یه و زمانه، له ههر سهرده میتکدا، کهچی ههر دوکتور خۆی، ههر خۆی، ههر کارزان ...) به لکوو، ئهو ووشه و رستانه، له یه کدی جیاده که نه وه، وهک: (ههر چواریان، ههر تو، ههر من، ههر کس، ههر هه موو، ههر به و زمانه، له ههر سهرده میتکدا، کهچی ههر دوکتور خۆی، ههر خۆی، ههر کارزان ...). له بهر نه وه ده بی، « ههر » به جیا بنووسرێ.

هیندی نووسهر، هیندی ووشه ی فارسیی به کار دێن، یا گوئی نادهن، یا نایزان. دیاره، له ههر دوو باره که دا، ههر هه لیه و ههر خراپه. ههر چهنده، ههر دوو زمانی کوردیی و فارسیی، به یه کتی له لقه زمانه کانی هه ندۆنه وروپایی داده نرین، له گهلی پرووه له یه کدی ده چن. بهلام، ههر پیوسته، جیاوازی له نیتوانیاندایه بکری. چونکه، زمانه کان چه ن له یه کدی شه وه نزیک بن، ههر ده بی، تایبه تمه ندیی خۆیان هه بی، خه سه له ته دیار یه کراوه کانیان بپار تیزی. نه گینا، گهر وا نه بی، بۆ به یهک زمان دانان نرین؟! با لیره دا، چه ن نمونه یهک بێنینه وه:

«تنها، جوداوازی، جوداخوازی، جوداگردنهوه، جودایی، سیتهه ...»
 همه‌موویان به فارسی داده‌نرین و کوردییه‌کانیان بهم شیویه ده‌نوسری :
 «تینیا، جیاوازی، جیاخوازی، جیاگردنهوه، جیایی، سیتهه ...»
 هیندی نووسری دیکه، کاتی ووشه‌یه کۆده‌که‌نهوه، له بهر رۆشنایی،
 ده‌ستوری ریزمانی فارسیدا کۆده‌که‌نهوه. وهک ئه‌وه‌ی هه‌ر دوو پاشگری
 «گا» و «ها» ی فارسی به‌کار دیتن. وهک: «ساله‌ها، جاره‌ها،
 ئینسانه‌ها، میلیۆنه‌ها ...» ئه‌مه به هیچ جۆری راست نییه. به‌لکو
 ده‌بی، به هۆی «گه‌لی» و «چهن، چهن‌دین» وه کۆکریتنه‌وه. بۆ نمونه:
 «گه‌لی سال. گه‌لی جار. گه‌لی مرۆف ...» هه‌روا بۆ «چهن یا چهن‌دین
 سال، چهن یا چهن‌دین جار، چهن مرۆفی یا چهن‌دین مرۆ، چهن یا چهن‌دین
 میلیۆن. یا به میلیۆن، به ملیۆنان به میلیار و به میلیاران ...» هه‌روه‌ها
 ده‌توانین، له‌گه‌ل نامرازی هتیاکردندا به‌کار یانبیتن و بلیتن: ئه‌و سالانه،
 ئه‌و جارانه، ئه‌و مرۆفانه. یا ساله‌کان، جاره‌کان، مرۆفه‌کان.
 پاشگری «گا» له «گاه» ی فارسییه‌وه هاتوه. به باوه‌ری من،
 باشتروایه، پاشگری «گا»، له زمانی کوردیدا به‌کار نه‌هیتن. به‌لکو، له
 بری ئه‌وه پاشگری «گه» دابیتن، تینیا له‌و ووشانه‌دا نه‌بی، که خۆیان به
 هه‌ر دوو پیتی «گ، ا» کۆتاییاندی و پاشگرنین، یا هه‌ر خۆی به تینیا
 واتا ده‌به‌خشی. وهک: «گا، مانگا». به‌لام، ئه‌و ووشانه‌ی به پاشگری
 «گا» کۆتاییاندی، باشتروایه، به «گه» بیانوسین. وهک: «رێگه،
 ده‌رگه، فیرگه، ئیزگه، ویزگه، حه‌شارگه، روانگه، ده‌سگه، جیگه،
 خۆتندنگه، فیرگه، فرۆشگه ...» نهک، «رێگا، ده‌رگا، فیرگا، ئیزگا،
 ده‌رگا، حه‌شارگا، روانگا، ده‌سگا، جیگا، خۆتندنگا، فرگا، فرۆشگا ...»
 به‌گه‌ ئه‌وه‌ی کاریکی زۆر باشه، گه‌ر پاشگری «که‌ر» له زمانی کوردیدا
 واتا بێت. چونکه، له بری ئه‌وه، چهن پاشگریکی دیکه‌ی
 پاشگریکترمان هه‌یه، وهک: «کار» له سه‌ر ئاوازی «کرتکار، جوتکار و
 پاشکار». «زان» له سه‌ر ئاوازی «زمانزان». «چی» له سه‌ر ئاوازی
 «چینه‌چی» یا «گتی» له سه‌ر ئاوازی «ده‌سگتی، وه‌رگتی» بۆ
 نمونه: «یاریکه‌ر، باسکه‌ر، فیرکه‌ر، راوکه‌ر، ته‌ماشاکه‌ر، خه‌باتکه‌ر ...»

به « یاریزان، باسکار، فیترکار، راوکار یا راوچی، تهماشاکار یا تهماشاوان، خهباتکار یا خهباتگیر ... » با « کمر » تهنیا بۆ ناوی ناژهل به کاریی. وهک: « کمر و ماکهر ».

ههروهه، هیندی ووشه ههن، له ههموو زمانیکدا کۆ ناگیرتهوه. واته: تاک و کۆی وهک یهک به کار دینرئ. بۆ نمونه: له زمانی کوردیییدا وهک: « پاره، با، باران، بهفر، ئاو، هوش، ههست، ژیری، خوشه و یستی ... » جارئ، له رادیۆیهکی کوردیی شاری ستۆکهۆلم، گویم له برادهههه بوو، چهن جارئ دهیگوت: « ههسته نهتهوهیی یهکان » که نهوه به ههله و ههستی نهتهوهیی، به راستر دادهههه.

ئهه ووشانهش پێش ههر خهسهلهتی بکههون، ئیدی کۆ ناگیرتهوه. بۆ نمونه: « هیندی، کهم، زۆر کهم، گهلی، کۆمهلهتی، چهن، چهند، چهن دین ». له بهر نهوه ناتوانین، بڵێین: (هیندیک نمونان) «84، 103» به لکوه دهیی، بنوسین: « هیندی یا هیندیک نمونه. هیندی، کهم، زۆر کهم، گهلی، چهن، چهند، چهن دین - جار، سال، نمونه ... » نهک « هیندی یا هیندیک، کهم، زۆر کهم، گهلی، چهن، چهند، چهن دین - جار، سال، نمونان ... » وهک « گۆران » یش دهلی: « زۆر قژی زهرد، سهرنجی راکیشاوم ».

ئێسته، کهواته، واته، نهوته ... له ئێستا، کهواتا، واتا، نهوته ... باشترن. بهلام، دهتوانین، « واته » له بری « یعنی » و « واتا » له بری « مهعنا » عهههیی دانین. گوشار له فشار جوانتره. لیکۆلههه له لیکۆلههوه، توێژهه له توێژههوه و شیکار له شیکههوه راستر و باشترن. قهفقاز له قهفقاس و قوقاز راستر. تسار له تزار و تهزار و قهیسهر راستر. له بری « گیروگرف، تهنگچهلهمه و بارودوخ » بنوسین « گرفت، چهلهمه و بار ».

نوسهران دهیی، جیاوازی له نیتوان « دا » بۆ شۆین و « دا » ی کردارادا بکهن. یهکه میان له نووسیندا، ههمیشه به ووشه کانهوه ده لکیتزین، بهلام گهر ناو بوو، له نیتوان دوو کهوانه دا دانهراوو، نهوا له دههوهی کهوانه که دادهههه. وهک: له سولهیمانییدا، له کوردستاندا، له نهوڕوپادا و ... له « سولهیمانیی » دا، له « کوردستان » دا، له « نهوڕوپا » دا ... بۆ کردار

كورد، جياوازي له نيتوان « ناواره، دهره دهر، په نابه ر و نامۆ » دا ناكهن.
 بۆ نمونه: « محمه دى مه لا كه ريم »، له برى ناواره ي كوردى، ووشه ي
 « غه ريب » ي عه ره بى دانوه، نه مه گوايه، بۆ خوتنه رى پرونده كاته وه،
 نه با، له « ناواره » ي كوردى نه گهن، په هه له عه ره بى كه يان بۆ ده نوستى،
 كه له راستيدا « غه ريب » ناواره ناگه يهنى، به لكوو « نامۆ » ده گرته وه.
 « 77.43 »

سى ووشه ههن، پتويسته، جياوازي له نيتوانياندا بكه ين. چونكه، سى
 زاراهى جياوازن و هه ر يه كه يان بۆ مه به سى كى تايه تى به كاردىن.
 نه وانىش : « به ند، به ند وه و كۆيله » ن.

به ند: گيراو ده گه يهنى. كه سى له گرتوو خانه دا له لايهن لايه كه وه گى رايى.
 به ندى خانه يا گرتوو خانه. به ند له به ند وه نزى كه. به ند - دوو واتاى هه يه :
 يه كه م: زاراهه يه كى كۆمه لكه ي جووتيارى - دهره به گى يه. بۆ خۆ پچووك
 پيشاندىن له ئاستى « ناغا، به گ، خان و شىخ » كه اندا به كارى نه ئناوه.
 وهك به رتزه وه قسه يان له گه ل ده كهن و ده لىن: قورىان، به ند وه ئاماده ي
 هه موو شتىكم. لىره دا مه به س له وه نى به، به ند وه به واتاى كۆيله
 به كارها تى. هيندى جارى دى كه ش، له گفتوگوى ئاساى نيتوان دوو كه سى
 ناسياو يا نه ناسياو يشدا ده گوترى. به ند وه گوتم: مه به سى خۆ به تى، واته :
 من گوتم. به ند وه نه يه شىشت نه و كار به كهن. له وانه يه، بۆ پىاو
 دهره به گه كانىش به كارى. به ند وه اتا كۆمه لايه تى به كه ي كۆيله ناگه يهنى،
 چونكه يه كى پىاو خه لك بى، مه رج نى به، هه موو جوړه ئازادى به كى خۆ
 ونكا. به لام، كۆيله هىچ جوړه ئازادى به كى نى به، به پىستى رى شى وه
 ده چه وسى ترته وه. به ند وه بۆ هه يه، واز له و بار و دهره به گه بى تى و باركا و
 به روا. به لام كۆيله، مه گه ر يه كى بى كرى، يا خاوه نه كه ي ئازادى كا، يا مه رگ
 رزگارى كا! زاراهى كۆيله: نه به ند و نه به ند ناگرتته وه. به لكوو « عه بد » ي
 عه ره بى ده گه يهنى.

دووه ميان: واتا ئاينى به كه ي دى. له نىو موسولمانه كورده كاندا باوه،
 ده لىن : نىمه هه موو به ند وه خوين. لىره دا مه به سىان « عه بد » ه.

15/ ده‌زگه‌ی که‌لتووری و نه‌کادییی :

له‌ سه‌رانسه‌ری کوردستانی مه‌زن‌دا، ته‌نانه‌ت، له‌ نیتو کورده‌ په‌نابه‌ره‌کانی ده‌ره‌وه‌ش‌دا، یه‌ک یه‌ک‌یتیی یه‌که‌گرتووی نووسه‌رانی کورد، یا ده‌زگه‌یه‌کی که‌لتووری و نه‌کادییی یه‌که‌گرتوومان نییه‌. تا له‌ لایه‌که‌وه‌، نووسه‌ران و رووناکبیران، نه‌رکه‌ « وێژه‌یی، که‌لتووری، زمانه‌وانیی و نه‌کادییی‌یه‌کانی » سه‌رشانی خۆیان، وه‌ک پتویست به‌جیتین. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، توانایه‌کی نابوو‌ری هه‌بت، یارمه‌تیی نووسه‌ران و نه‌کادییی‌یه‌کانی کورد بدا، پرۆژه‌کانی خۆیانی پێ جێبه‌جێکه‌ن.

هر چه‌نده‌، کیشه‌ی نابوو‌ری، به‌ گه‌وره‌ترین چه‌له‌مه‌ی نه‌و‌رۆی نووسه‌ران و نه‌کادییی‌یه‌کانی کورد داده‌ن‌ری. نه‌و کیشه‌یه‌، به‌ شێوه‌یه‌ک کاری له‌ نووسه‌ران کردووه‌، به‌ ئاسانی ناتوانن، راژه‌ی « زمان، وێژه‌ و فه‌ره‌نگ » ی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیان بکه‌ن، به‌ره‌مه‌کانیان چاپکه‌ن و بلاوکه‌نه‌وه‌. جگه‌ له‌وه‌ی، بازاری چاپه‌مه‌نی کوردیش، هێنده‌ دلخۆشکه‌ر نییه‌، به‌ره‌مه‌ی نووسه‌رانی، به‌ ئاسانی تیدا ساغبه‌تیه‌وه‌ و جیتی نه‌و که‌موکورییه‌ نابوو‌رییه‌یان بۆ بگرتیه‌وه‌.

یه‌کێ له‌ گرفته‌کانی زمانی کوردیی نه‌وه‌یه‌، ده‌زگه‌یه‌کی چاپه‌مه‌نیی و بلاوکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ییمان نییه‌، تا به‌ شێوه‌یه‌کی رێکوپێک، هه‌موو کاره‌کانی چاپکردن و بلاوکردنه‌وه‌، له‌ نه‌ستۆی خۆی گرت. نه‌مه‌ش خۆی له‌ خۆیدا، له‌ پتی خۆتنده‌واری به‌ کوردیی، په‌رسه‌ندنی زمانی کوردیی و پێشکه‌وتندا، به‌ کۆسپێکی گه‌لێ گه‌وره‌ داده‌ن‌ری.

نه‌و‌رۆ، نه‌ته‌وه‌ی کورد، گه‌لێ « خۆتنده‌وار، رووناکبیر، نووسه‌ر و کادییری نه‌کادییی » باشی، له‌ بواره‌ جو‌ربه‌جو‌ره‌کانی « زمان، وێژه‌ و هونه‌ری کوردی » دا هه‌یه‌، به‌لام، له‌ لایه‌که‌وه‌ یه‌که‌گرتوونین. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، نه‌و ده‌زگه‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌گرتووه‌مان نییه‌، تا هه‌موو کاره‌کانیان ئاسانکا. به‌وێکه‌، به‌ راستیی له‌ توانای هه‌چ خۆتنده‌وار و نووسه‌رێکدا نییه‌، به‌ ته‌نیا به‌ل، کاره‌کانی خۆی جێبه‌جێکا و به‌ره‌مه‌کانی بلاوکاته‌وه‌. جگه‌ له‌وه‌ی، کاری به‌ کۆمه‌ل، گه‌لێ له‌ کاری ته‌نیا‌یی و هه‌ر که‌س بۆ خۆی باشت‌ر، به‌ به‌ره‌مه‌تر و رێکوپێک‌تره‌.

16/ فاکتەری سايکۆلۆژيی :

گرتوگۆلە سايکۆلۆژيەکانی، نێو دەروونی نووسەران و ئەکادیمیەکانی کوردیش، خۆی لە خۆیدا، بە چەلەمەیه‌کی گەوره و گران دەژمێرێ. ئەو نەخۆشییە دەروونیانە، بە شێوه‌یه‌کی تێکردوون، کەم نووسەر و زانای کورد دەتوانن، تا سەر پێکەوه‌هەلکەن، کاری هاوبەش بە ئەنجامگەیه‌نن و بە کۆمەڵ‌پاڤه‌یه‌کی زمانه‌که‌مان بکەن. هەر چەن « نووسەر، پروناکبیر و زانایەک »، قۆل بە قۆلی یە‌ک‌دا دەکەن، ئیدی خۆیان بە شاسواری گۆره‌پانی « وێژە، زمان و زانست » دەزانن. پێژ بۆ « بەهره، توانا و دەسره‌نگینی »، هاوڕێ نووسه‌ره‌کانی دیکه‌ی خۆیان دانائیتن. ئەمەش، کارێکی گە‌لێ نیتگیتتی‌فانه و زامی‌کی وا قوولی، لە هەست، هۆش و بیرى هونه‌رمەندان و نووسه‌رانی کورد کردووه، تەنانەت ناتوانن، پێکەوه‌ له‌ چوارچێوه‌ی رێک‌خراوی‌کی « هونه‌ری، وێژه‌یی و ئەکادیمی » یە‌ک‌گرتوودا کۆنه‌وه. له‌به‌رئەوه، چە‌ندین رێک‌خراوی جو‌راو‌جو‌ری، کالۆک‌رچ و لاوازیان دامه‌زراندووه، بە شێوه‌یه‌ ریزه‌کانی نووسه‌ران و ئەکادیمیەکانی کوردیان له‌توبه‌ت‌کردووه، وایان لێها‌تووه، هەر چەن کە‌سیکیان پێکەوه‌ ناگونجێت. لێره‌دا ده‌مه‌وێ، زۆر به‌ راشکاوی ب‌لێم: زۆری زۆری ئەو پێکەوه‌ نە‌گونجاندانە‌ش، هیچ جو‌ره‌ پێوه‌ندییه‌کی بە شێوه‌ی « نووسین، کاری هونه‌ری و تیروانی‌ی فەلسە‌فی » هه‌ نیه‌. به‌ل‌کوو، پتر بۆ ئیره‌یی و ر‌ک‌و‌کینه‌ی تاییه‌تی تاکه‌ که‌سی، نێوان نووسه‌ره‌کان خۆیان ده‌گه‌رێته‌وه. تەنانەت، گە‌لێ جار، له‌ هێندێ نووسه‌رم بیستووه، گوتوویانه: هونه‌رمەندان، نووسه‌ران و زانایانی کورد، دوودوو سیستی پێکەوه‌ ده‌گونجێت و ده‌توانن، پێکەوه‌ کارکەن، به‌لام، له‌وه‌ تێپه‌رکا، زۆر پێکەوه‌ نالکێن و ناگونجێت.

17/ رۆلی رێک‌خراوه‌ کوردستانییه‌کان :

لای هه‌مووان نا‌شکرایه، ئەو رێک‌خراوه‌ « پێشه‌یی، دیمۆکراسیی و پارته‌ رامیارییانه‌ی کوردستان »، چ رۆلیکی نیتگیتتی‌ف، له‌ دواکە‌تن و که‌رتکه‌رت‌کردنی « زمان، هونه‌ر، وێژه‌ی کوردیی، ریزه‌کانی یه‌ک‌یتی نووسه‌ران و هونه‌رمە‌دانی کورد » دا وازیده‌کەن. هەر رێک‌خراوی، به‌گۆره‌ی

بیروبوچوونی ساکاری خۆی، کالقامانه و ناشاره زایانه ههلسوکه و تدهکا. به پیتی بهرژه و هندی تهسک و تاییه تیی پتیک خراوه که ی خۆی، ههنگا و دهنت و بهرنامه کانی داده پێژێ. هیچ لایه کیان، گوێ به بهرژه و هندی بهرزی نه تهوه که نادهن. بۆیه، کردار و رهفتار، دید و بوچوونی پارتیه به ناو کوردستانییهکان، به تهواوی پیزه کانی نووسهران و نهکادییه کانی کوردیان له تهویه تکر دووه. زمانه که شیان، به ووشه ی ناشیرین، نارها و بازایی سیخنا خکر دووه.

جگه له وهی، به رینووستیکی کۆنی تیکه لاوی « کوردیی - عهره بیی، کوردیی - فارسیی » ده نووسن. ته نانهت، ووشه کوردییه کانی شیان، له نیوان خۆیاندا دابهشکر دووه. بۆ نمونه: « پارتی دیمۆکراتی کوردستان » و « یه کیتی نیشتمانیی کوردستان », ناکۆکیی و جهنگه نیوخۆیییه که ی نیوانیان، کاریکی وای کردووه، به شیویهک ناوی پتیک خراوه پیشهیی و جه ماوه ریی یه کانی شیان، وهک برا بهشکر دووه. پارتی - « یه کیتی قوتابیانی کوردستان » و « یه کیتی ئافره تانی کوردستان » ی ههیه. به لام، یه کیتی بۆ نه وهی له پارتی جیایی، له بری « قوتابیان - خۆتندکاران » و له بری « ئافره تان - ژنان » به کار دێن. به برهای من، له پرووی زمانه وه، ههر دوو زاراوه ی « خۆتندکار و ژن » له « قوتابی و ئافرهت » کوردیتتر، سهنگینتر، رهوانتر و شیرینترن.

18/ باکووری کوردستان :

کورد، وهک ئاردی نیو درکیی لیها تهوه، جگه له کوردستانه بی ئارام و وێرانیه که ی خۆیان، به هه موو دهوله ته کانی جیهاندا، به تهواوی په رشوبلا و بوونه ته وه. به هۆی نهو گرفتانه ی، له زمان و کهلتوری کوردیشدا هه ن، هینده ی دیکه له یه کدی دوور که و تهوونه ته وه، دا براون و پچر پچر بوون. بۆیه، گهر کاریکی باشی بۆ نه کرێ، له وه خراپتریشی به سه ر دێ، پۆله کانی ته وه که مان و نه وه ی دوا پۆژ سه ربان لی ده شیوی. له پاشه پۆژدا، زۆر له ههر خۆیان و زمانه که مان ده که وی.

گه ر ده کانی باکوور و خۆراوی کوردستان، وهک گه لانی عهره بیی « جهزایر، مه غریب و تونس » ی، سالی په نجای و شهسته کان وان. دوا ی نه وه ی، نهو

گهلانه، له دهس ئيمپرياليزمى فرهنسا پرگار يانبوو، به هوږى ماموستاي زمانى عهره بيبى، دهوله ته عهره بيبه كانى ديكه وه، فيترى زمانى عهره بيبى كران. چونكه، پيتشر زمانى نه ته وه بيبى خوځانيان نه ده زمانى.

سهره تا مناله كانيان، له خوځندنگه كاندا فيترى زمان كرد. گه وره كانيشيان، له سهر پرؤستيسى قه لاچؤكردى نه خوځنده وارى و فيتريوونى زمانى عهره بيبى راهيتا. تا وياڼ ليهات، زؤريه يان فيترى زمانى خوځنده وه و نووسين بوون. به لام، تا نه وروؤش، شتوهى قسه كردن و دهر پرنيان، له گهل شتوهى ناوچه كانى ديكه، وولاتانى عهره بدا هدر جياوازى هديه. كه چى، له گهل نه وه شدا، تا ئيسته زمانى فرهنسيى، له و سى وولاته دا، به سهر زمانى قسه كردنى زؤريه زؤرى دانىشتواندا زاله. به لام، نه ورو له زؤريه ناوچه و به شه كانى كوردستان، نه و جوړه « نازادى، توانا و دهسلات » مان نيبه، تا نه و كوردانه، زمانى زكمايى خوځان نازان، له خوځندنگه كاندا فيتريانكه ين. له بهر نه وه، نه و خوځندنگه گه وره يه، نه و ماموستا دلسوؤز و بليمه ته، بو هه موو كورد به گشتيى و بو كورده كانى باكوور و خوړاوا به تايه تيى، خوځى له « MED TV » دا ده بينى. چونكه، زؤريه زؤرى كورده كانى باكوور و خوړاوا، زمانى دايك به باشى نازان، له بهر نه وه پتر له هفتا ساله، داگيركه رى هدر دوو دهوله تى توركييا و سووريا هه ولده دهن، نه و زمانه يان له بيره رنه وه و به توركى چيائى و عهره بيبى ده شته كييان بناسين.

بوږه، زؤر پتويسته، كورد هه ولېدا، به زووترين كات، تيليفيزيؤنيتكى ديكه بكا ته وه، چونكه، تيليفيزيؤنى نيتونه ته وه بيبى، روځتيكى گرنك و سهره كيى، له بلاو كورده وه و فيتر كوردى زمانى كوردييدا ده بينى. گهر، خوځمان هم راستييه نازانين، نه و مه ترسى ههره گه وره توركه كان و دهوله ته داگيركه ره كانى ديكه كوردستانيش، له پيش هه موو شتيكدا، خوځى له و تيليفيزيؤنه دا ده بينى. بوږه، ههر له و روژه كرايه وه، توركه كان دريغيان نه كړدوه، هه ولتيكى زؤريان دا، تا به ته وارى به داخستنياندا. گرفتى سهره كيى، ههر نه وه نيبه، كورده كانى باكوور، زمانى زكمايى خوځان نازان، به لكوو، جگه له وهى، ديا ليتكه كان له نيتو خوځاندا

جیاوازیان ههیه، پێنوسیش هیندهی دیکه، کارهکهی گرانکردوه. چونکه، گهر له زۆریه بهشەکانی کوردستان، به پیتی عهرهیی بنوسری، ئەوا له باکووری کوردستان، به پیتی لاتین دهنوسن. ئەم جیاوازی دیالیکت و ئەلفوبیتی، کارێکی وای کردوه، (ئەگەر له سێ بەشەکهی کوردستان « به ههندهرانیشهوه » بهم پێنوسه شتیک بنوسری، ئەوا بهشە گهورهکهی باکووری لیتی بێشاگایه! ئەوانیش هەرچیان ههیه، ئیمه لیتی بێشاگاین! ئەم پوهته شوممه زیاد له نیوسه دهیه وههیه. واته زمانی کوردیی شهقارکراوه و دووفاقییه! « بهفر بۆته بهرف » و « خاک بۆته ناخ » و ... تاد. ئەوهش بووتری، که پیتش له به لاتینی بنوسین، گرتی لیتیگه یشتن، هینده ناحهز و زهق نهبوو! به نووکه پێنوسیتک، زاراوه و وشه گران و نامۆکانی « کرمانجیی باکوور » به رهه مهکانی « مهلای جزیری، ئەحه مهدی خانسی، فهقی تهیران و... تاد) رافه دهکرا و ئیدی تیتگه یشتن له به رهه مهکه بۆ هه موو کوردیک بوو. (8,5)

ئایا، چهن پرووناکبیر و نووسه ری، پۆژه هه لات و باشووری کوردستان، ناگیان لهو پۆژنامه و گوژارانه ههیه، که به بهشە دیالیکتی کرمانجیی ژووروو و به پیتی لاتین ده رده چن؟ ئایا ناوه کانیان ده زانن؟ یا، ئایا پرووناکبیر و نووسه رهکانی باکووری کوردستان، تا چهن ناگیان لهو پۆژنامه و گوژارانه ههیه، که به بهشە دیالیکتی کرمانجیی خوراوو و به پیتی عهرهیی بلاوده کرتنه وه؟ جا ئیدی، باسی نامیلکه و په رتووک، به هه ر دوو بهشە دیالیکته که هه ر ناکه یین! چونکه، زۆریه نووسه رانی هه ر دوو لا، له بێ خه به ران، سلاوات له دیداری کهشکه ک ده دن! ئەمه ئەوه ده که یه نه، له لایه که وه هیچ لایه که مان، به تهواری ناگامان له یه کدی نییه. له لایه که یه که شه وه، هه ر لایه که مان، ناگامان له چه ندین کیشه و باسه کانی، پرووناکبیرانی که لانی جیاواز و به زمانه جیاوازه کان ههیه، به لام، له هه مان گه لدا، له نیوهی که ره سه ی پرووناکبیری کوردیی بێ ناگاین، که ئەوه له یه ک گاتدا، به تراژیدیایه کی کۆمیدیی ده ژمیرری! چونکه، کورده کانی باکوور، گهر له نیوهی ژماره ی هه موو کورد زۆر تر نه بن، بێگومان که متر نین! پۆیه پێوسیته، کۆری زانیاری کوردستان و شاره زایانی زمانی کوردیی،

بهراریکی بنه پیری بدهن، هەر هیچ نه بێ، له سەر ئەم کێشه گرنه گهی زمانی کوردیی رێککهون، تا یاسا و دهستوورێکی رێکوپێک و پراوه، بۆ زمانی کوردیی دانێن.

19/ دهوله ته داگیرکهرهکانی کوردستان :

داگیرکهرانی کوردستان، زۆر له میتره، ههستیایان به مهترسیی خۆتندن و نووسین، به زمانی نه تهوهیی و به کارهێنانی ئهلفوبیتی لاتین کردووه. بۆیه، هەر له کۆنهوه، به ههموو شیوهیهک و له زۆریه ی زۆری ناوچهکانی کوردستانی گهوره دا، ئاخافتنیان به زمانی کوردیی قهدهغه کردووه. له خۆتندنه گه کاندای رێگه نادهن، به کوردیی بخوێنری، دژایه تی خۆتندن و نووسین، به زمانی نه تهوهیی دهکهن. بۆیه ده بێ، رۆلهکانی نه تهوهی کورد هەر له منالیهوه، به زمانی داگیرکهران بخوێن و فێری ئه و زمانانه شبن. دهوله ته داگیرکهرهکانی کوردستان، به شیوهیهکی بهردهوام و سیستماتیک، له بهر رووناکایی بهرنامهیهکی وانه کراو و دیاریکراو دا، بهر به دامهزراندنی «یهکیتی نووسهران، دهزگه کهلتووری و نهکادییاکانی» دیکهی کورد دهگرن، تا گرنگیی به زمان و کهلتووری کورد نهدهن و پیشی نهخهن.

ئهوه جگه لهوهی، نووسینی کوردیی به پیتی لاتین، له کوردستان به گشتیی، له رۆژههلات و باشووری مهزن و پچهوک به تایبه تی، به کاریکی نارهوا و قهدهغه کراو دادهنری. تهنا ته، هەر که سی به کاریبێتی، به توندیی سزاده درێ!

ئه ورۆ باری ئازادیی کورد وایه، جگه له چهن ناوچهیهکی دیاریکراوی باشووری کوردستان، ئازادیی نه تهوهیی و دیموکراسیی، له هیچ پارچهیهکی کوردستانی مهزندا نییه. داگیرکهران ماوهی ئه وه نادهن، رۆلهکانی نه تهوهی کورد به ئاشکرا، به زمانی نه تهوهیی خویان، رۆژنامه و گۆفاره کان دهکهن. نامیلکه و پهرتوکهکان به کوردیی چاپکهن. وێزگه و تیتلیفیزۆنی تایبه تی کوردییمان هه بێ، به لکوه، زۆریه ی نووسین و بلاو کراوه کان، به زمانهکانی «فارسی، عهرهیی و تورکیی» دهردهچن و بلاوده بیهوه. له بهر نهوه، له م بواره دا گۆشارێکی زۆریان له سەر داناوین.

20/ باری په نابهران :

په نابهران، پتر مه به سه که م منالان ده گرتنه وه. به تایبه تیی، نه و منالان هی دایک و باوکیان کوردن، نه گینا، نه وانه ی په کتیکیان کورد نییه، تازه ده بی، ده سیان لی بشوین!

زۆریه ی زۆری، منالانی کورده په نابهره کانی ده ره وه ی کوردستان، زۆر به گرانیی زمانی دایک فیرده بن. به زمانی کوردیی ناتوانن، بنوسن و بخویننه وه. چونکه، له سه رتکه وه تیکه لاوی، له نیتوان منال و خیزانه کورده کاندازۆر که مه. منالان ته نیا له ماله وه، به کوردیی ده په یشن. له سه رتکی دیکه شه وه، هم هیندی دایک و باوک هن، زۆر مناله کانیان هان نادهن، فیری زمانی زکماکیی خویان بن. هم خویان، زۆر بایه خ به فیربونی زمانی کوردیی نادهن. چونکه :یه که م - هه ست و هوشی نه ته وه یی یان لاوازه. دووهمیش - زۆر پتوستان به و زمانه نییه، له بهرته وه ی پتی ناخوین و کاروباری ژبانی رۆژانه ی خوینانی، پتی هه ل ناسورپین. هه ر چه نده، تا نه اندازیه کی باش، زمانی ناخافتن ده زانن، به لام، زۆر به ده گمن، منالیتی کورد ده بین، خویندن و نووسن، به زمانی کوردیی بزانت. له گه ل نه وه شدا، له زۆریه ی نه و ده وله تانه ی کوردی تیدا ده و، کاربه ده سان ماموستای زمانی کوردیی بو داناون، له خویندنگه کانداز، زمانی کوردیی، وه ک زمانی دایک ده خوینن. به لام، هم ماموستاکان نه وه نین، خویان زۆر له گه ل خویندکاره کورده کان ماندوو که ن، هم هیشتا بایی نه وه نده نییه، تا زمانی خویندنه وه و نووسن فیرین! بویه، جگه له وه ی منالانی کورد، له خویندنگه کانداز زمانی دایک ده خوینن، به پتوستی ده زانن، که سه کانیان هه ولیان له گه ل بدهن، فیری خویندن و نووسینیان که ن. هه روه ها ده بی، رتیکه خراوه «که لتووری، نه کادییی، دیموکراسیی و رامیاریه کانی کورد» یش، بیر ی له م گرفته گه وره یه بکه نه وه، چاره سه رتکی بو بدوژنه وه. نه ویش به وه ی، چه ن خولگه یه به خوینایی بو منالانی کورد بکه نه وه، هیندی له شاره زاکانی زمانی کوردیی، کاتیک تاییه تیپان بو دیاریکه ن، تا له پال هه وله کانی مال و خویندنگه دا، وه ک پالپشتیتی که به هیتز، یارمه تی منالانی کورد بدهن.

15. چی بکهین باشه؟

گەر، واز له ره‌خه و ره‌خه‌کاری بی‌نین، وای دانیتین و بلتین: نه‌وه‌ی رۆی، رۆی و تازه له‌ده‌سچوو و ناگه‌رپته‌وه. وه‌ک ده‌شلتین: مردوو به‌شیوه‌ن و گریان و رۆرۆ زیندوو نابیتته‌وه. نه‌دی چی بکهین، باشه؟

زانای تورک، د. «سمایل بیتشکچی» ده‌لتی: (رپتگه‌گرتن له‌پیشکه‌وتنی زمان، فهره‌نگ، ویتزه و فولکلور، سه‌رکه‌وتوو‌ترین شتیه‌ی کۆیله‌کردنی میلله‌ته). «41,56» که‌واته، ئیمه‌ی کورد، بۆ نه‌وه‌ی له‌وه زیاتر کۆیله‌نه‌بین و له‌ده‌س کۆیله‌یی رزگارمانبیت، چی بکهین، باشه؟

گومانی تیدا نییه، گهر رۆژێ له‌رۆژان، نه‌ته‌وه‌ی کورد ده‌وله‌تییکی سه‌ره‌خۆی یه‌ک‌گرتوی ناسیۆنال، له‌کوردستانی مه‌زندا دامه‌زریت، یا له‌یه‌کتی له‌پارچه‌کانی کوردستان، نه‌و نا‌واته‌ی به‌دییت، به‌مه‌رجی سه‌ر‌کردایه‌تییه‌کی «نیشتمان‌به‌روه‌ر، دلتسۆز، زانا و شاره‌زا»، کاروباری فهرمان‌به‌وایی ده‌وله‌ته‌که‌ به‌رپه‌وه‌به‌ری، ئازادی و دیمۆکراسیی بۆ کۆمه‌لانی خه‌لک دایینکری، نه‌وا نه‌و کاته ده‌توانی، هه‌موو گه‌رفته‌کانی «زمان، که‌لتور، هونه‌ر و ویتزه‌ی کورد چاره‌سه‌رکری، کیتشه‌ی به‌کاره‌یتانی پستی عه‌ره‌بی، یا لاتین، یا هه‌ر دوو‌کیان پتکه‌وه، به‌ته‌واویی یه‌کلاییکرتیه‌وه. هه‌روه‌ها ده‌توانی، زمانییکی یه‌ک‌گرتوی نووسین و خۆیندنه‌وه‌ دانری. چونکه، ته‌نیا ده‌سه‌لاتی رامیاری و ئابووری ده‌وله‌ت ده‌توانی، زۆریه‌ی زۆری گه‌رفته‌ نه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی کورد چاره‌سه‌رکا. له‌م بواره‌دا ده‌توانین، چه‌ندین غمونه‌ی زیندوو، پیش‌چاوی خۆینه‌وارانی گه‌له‌که‌مان خه‌ین. به‌لام، لی‌رده‌ا ته‌نیا دوو غمونه، په‌نج‌م‌تر ده‌که‌ین:

1. له‌و رۆژه‌وه، تورکه‌کان ئیمپراتۆریای عوسمانییان دامه‌زران، ده‌سیان به‌سه‌ر کاروباری خه‌لافه‌ت و ئایینی ئیسلامدا گرت، زمانی تورکییان، به‌سه‌ر هه‌موو گه‌لانی ناوچه‌ جیا‌جیا‌کانی ئیمپراتۆریا‌که‌دا سه‌پاند. زمانی «ده‌وله‌ت، خۆیندن و نووسین» بوو به‌تورکیی. به‌لام، خۆیان نه‌لفوییه‌کی تایبه‌تیان نه‌بوو. به‌لکوو، ده‌وره‌به‌ری حه‌وسه‌د ساڵ، نه‌لفوییتی عه‌ره‌بیان به‌کاره‌یتا. دوا‌ی نه‌وه‌ی جه‌نگی دووه‌می جیهان کۆتاییه‌ات، هتزه‌کانی

هاو به میان سه رکه وتن و پیتتهختی نیمپراتوریا که یان داگیرکرد، له شکری عوسمانیی تیکشکا و نیمپراتوریا کهش له گریژنه وه هه لوه شا. پاشان، کۆماری نوئی تورکیا دامه زرا. دواى نه وهى، کۆماره کهش دامه زرا، ماوه یه کی زۆر، هه ر نه وه ئه لفوییه یان به کارده هینا. به لام، پاشان « که مال نه تا تورک »، نه وه ئه لفوییه عه ره بییه ی قه ده غه کرد، له « 1928/4/29 » دا بریاریدا، نه لفوییه لاتین، له هه موو کاروباره کانی نووسین و خوتندنه وه، له کۆماری تورکیای نویدا به کاربێنری. « مسته فا که مال » له ماوه یه کی کورتدا توانی، به زۆر نه وه ئه لفوییه نوویه به سه ره هه موو ناوچه کانی تورکیادا بسه پیتن. گه ر، به هۆی هه زى له بن نه هاتوو ده ولت و توانای ئابوورییه وه نه بوایه، له و باوه ره دام، هه رگیز نه وه کاره سه ری نه ده گرت. هه رچه نه ده، هه تندی کهس پیتیانوايه، « نه تا تورک » به و کاره ی، گه وه ره ترين زیانی له زمانى تورکیى داوه. له و باره یه وه هۆنه ری کورد « شێرکۆ بێکهس » چه ن تیبینییه کی تایبه تى بو نووسیوم و ده لى: (یه کى له و کاره هه ره خراپانه ی « نه تا تورک » کردى، گۆرینی تىپی عه ره بى بو به لاتینی. نه مه له رووکه شدا، گوايه وه رچه رخانه تکی شارستانی بو به ره و سه رده مى تازه ی نه وروپا. به لام، له جه وه هه ردا « به ره ی پشتى که له توورى تورکیى شکاند » چونکه نه وه ی تازه و کۆنى له یه کدى دا به ی و گه وه ره ترين په رتووکخانه ی رووناکبیری تورکی ده رخوا ردی مشک دا. له گه ل نه وه شدا، که خاوه نی ده ولت و ده سه لات بوون، نه شیانتوانی، له سه دا پیتنجی نه وه که له تووره ش بگۆر نه سه ر پیتی لاتینی!

2. هه روه ها، پیتش نه وه ی ده ولته تى ئیسراییل، له ناوچه ی خو ره لاتی ناوه نددا، وه ک قارچک و دو مه لان هه له توقی، زمانى « عیبرى »، ته نیا زمانى تاین بوو. له لایه ن حاخام و پیاوه ئایینییه کانی دیکه ی جووه کانه وه به کاردیترا. هه ر له دوو توپی په رتووک ئایینییه کانیشدا، قه تیسما بوو. به تۆم، دواى نه وه ی ده ولته تى ئیسراییل دامه زرا، ئیدى ورده ورده، زمانه که پیاوه خه تکی زۆرى پهیدا کرد. له خوتندنه گه کاند، وه ک زمانى خوتندن، به ربارى نه سه ر درا. له به رتیه به رتیییه کاند، وه ک زمانى ده ولت ناسرا و کاروباره کانی رۆژانه ی بێ راپه رتترا. له کنىشته و جیگه ئایینییه کانیشدا،

وهك زمانى ئايىن پەپرەوگرا. لە ھەموو جىگە گشتىي، لە سەر تابلۆي «بەرپۆھەرىتي، خوتىندىگە، زانسگە، کارگە، دوکان و بازارەکان، لە سەر نيشانەي رێگە و شەقامەکان» يش، ھەموو ناو و نيشانەکانى پێ نووسرا. تا وای لىھات، وەك زمانىكى نەتەوہي، جىگەي خۆي گرت. ھەموو جووہەك، لە ھەر كۆنوقوژنىتيكى ئەم جىھانەوہ، لە ئيسرايل كۆكرابىتەوہ، فىترى ئەو زمانە كران. ئىستەش، بە ئاسانىي قسەي پێ دەكەن، پتي دەخوتىندەوہ و پتيشى دەنووسن. واتە: زمانى عىبرىي، بە ھۆي دەسلالتي دەولتەتەوہ، لە زمانى ئايىنەوہ، بۆ زمانى گەلي ئيسرايل گۆرا و بناغەيەكي پتەوي پەيداكرد. بەو شىوہيە جووہەكان، كە ھەر خىزانەي سەر بە نەتەوہيەكي جياوازيوون، زمانىكي يەكگرتوي ئايىنيي - نەتەوہي يان بۆ خۆيان پتيكەيتنا. بەمەدا بۆمان دەرەكەوي، دەولت چ رۆلتيكي گرنگ و مەزن، لە «بلاوبوونەوہ، گەشەسەندن و پتيكەوتنى زمان» دا وازىدەكا.

ھەرەوہا، لە كوردستانيشدا، لە سەردەمە جياجياكانى مێژوي جولانەوي كورددا، چەن تاقىكردنەوہيەكي پر بە پيت، بە كەلك و تايبەتيمان، لەو بوارەدا ھەيە. بە تايبەتيي لە ماوہي ئەم حەفتا سالەي دواييدا، لە باشوور و رۆژھەلاتي كوردستان، چەن فەرمانرەواييەكي نىوخۆي دامەزراون، وەك: 1. دواي ئەوہي، جەنگي يەكەمي جىھان كۆتايىھات، ھەلي بۆ كورد ھەلكەوت. لە باشووري كوردستان، «شىخ مەحمودي بەرزنجيي»، دوو جار حوكومەتي دامەزرا: يەكەميان لە «2/نۆفەمبەر/1918» و دووھميشيان لە «10/ئۆكتۆبەر/1922» دا بوو.

2. دواي جەنگي دووھمي جىھان، كۆماري كوردستان لە مەھاباد، سالي «1946 - 1947» دامەزرا.

3. رتيكەوتننامەي «11/مارس/1970» لە باشووري كوردستان، لە نتيوان سەركرديەتي شۆرش و دەولتەتي بەعسدا مۆركرا.

4. راپەرپنە مەزنە جەماوہرييەكەي، بەھاري «1991» ي كۆمەلانى خەلك لە باشووري كوردستان پويدا. پاشان، پەرلەمان ھەلبژيررا، ميريي ھەريم دامەزرا. لە سالي «1992» وەوہ تا ئەو رۆ «1999» ش بەردەوامە.

دواي ئەو ھەموو رووداو، سەرکەوتنە رامياريي و نەتەوہي يە گرنگانە،

هه‌موو جارێ، له و دوو به‌شێ کوردستاندا، زمانی کوردیی له هه‌موو
پرویه‌که‌وه‌ بۆژاوه‌وته‌، پتر گه‌شه‌یکردووه‌، وه‌ک زمانیکی دانیشیاراو، له
کاروباری به‌رتوه‌بردنی ده‌وله‌تدا ناسراوه‌. منالانی کورد له‌ خۆتێندگه‌کاندا،
به‌ زمانی زکماکیی خۆیان خۆتێندوویانه‌. « پۆژنامه‌، گوژار، بلاوکه‌راوه‌،
نامیلکه‌ و په‌رتووک » هه‌ر به‌ کوردیی ده‌رچوون. به‌لام، دواي نه‌وه‌ی هه‌موو
ئه‌و هه‌لانه‌ له‌کیسدراون، تاقیکردنه‌وه‌کان تیکشیتراون، ورده‌ورده‌، په‌وشی
« زمان، فه‌ره‌نگ، هه‌نهر و وێژه‌ی کوردیی »، به‌ره‌و خراپی پۆییوه‌، به‌
تایبه‌تی له‌ پۆژه‌هلای کوردستان، هه‌موو ئه‌و ده‌سکه‌وته‌ نه‌ته‌وه‌یی یانه‌ی،
کورد به‌ده‌سیه‌تنبوو، هه‌ر له‌گه‌ڵ کۆماره‌که‌ جوانه‌مه‌رگبوو، هه‌ر زوو هه‌مووی
زینده‌به‌جالکران.

کوردستان بکه‌ن و راژه‌یه‌کی باش پتشکه‌ش به نه‌ته‌وه‌که‌یان بکه‌ن. هم‌مو گهلانی سهر پرووی زه‌ویی، بی جیا‌وازیی ده‌توان، که‌لک له زمانی لاتین وهرگرن، نه‌و ووشانه‌ی ههر له بنه‌ره‌تدا، له زمانه نه‌ته‌وه‌یی یه‌که‌ی خویاندا چنگ ناکه‌ون، یا «پتشکه‌وتنی زانست، گۆرانکاری یه‌نویکانی سهرده‌م و داهیتانه ته‌کنۆلۆژیاکان» ده‌یسه‌پیتین، زۆر به ئاسانیی ده‌توانی، زاراوه‌ی لی وهرگیری، ووشه‌ی نوتی لی دروسکری، به مهرجی، له‌گه‌ل تایبه‌مه‌ندیی نه‌و زمانه‌دا بگۆنجی. چونکه، (له پرووی ده‌رپرنیشه‌وه زاراوه‌کانی له سهر زمان سووکترو ره‌وانترن.) «81،93»

له سهره‌تادا، «پیره‌مێرد» هه‌ولیدا، له نووسینی کوردیییدا، پیتی لاتین به‌کاریتین. چونکه، لهو سهرده‌مه‌دا، نووسین به لاتین، نیشانه‌ی پتشکه‌وتنبوو. بۆ ئهم مه‌به‌سه، هیندی پیتی لاتینی په‌یداکرد، له رۆژنامه‌که‌یدا و به پیتی لاتین ده‌ینوسی، به ئومیدی نه‌وه‌ی، خۆته‌واران لایان باشبی و پیره‌ویه‌کن. داوی نه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی عوسمانییه‌کان نه‌ما، تورکه که‌مالیه‌کان ده‌سه‌لاتیان وهرگرت، وازیان له پیتی عهره‌بیی هینا و پیتی لاتینیان به‌کاره‌ینا. ئهم هه‌نگاوه‌ی تورکه‌کان، کاری له «پیره‌مێرد» یش کرد، بۆ نه‌وه‌ی خۆی له داوی پیتی عهره‌بیی رزگارکا. ئهم هه‌وله‌دانه‌ش بۆ خۆ رزگارکردن، له ده‌س پیتی بیانیی، به کاریکی باش ده‌ژمێرا. به‌لام، ههر وه‌ک «به‌درخانیی» ه‌کان، له هه‌وله‌دانه‌که‌یاندا سهرکه‌وتوو نه‌بوون، هه‌روه‌ها، «پیره‌مێرد» یش نه‌یتوانی، تا سهر له‌گه‌لی به‌رده‌وامبی.

ههر چه‌نده، ههر دوو پسته‌که له بنه‌ره‌تدا «عه‌ره‌بیی و لاتین»، هه‌یچیان کوردیی نین. به‌لام، نه‌ز له‌و باوه‌ره‌دام، نه‌لفویتی لاتین بۆ زمانی کوردیی، گه‌لی له نه‌لفویتی عهره‌بیی باشته، چونکه :

1. هم‌مو ده‌نگه‌کانی زمانی کوردیی، به پیتی عهره‌بیی ده‌رناهری، به‌لام به پیتی لاتین، به ئاسانیی ده‌رده‌که‌وی. چونکه، (زۆر ووشه‌ی ده‌نگدار هه‌یه، به پیتی لاتینی زۆر باشته‌ر نه‌نووسری وه به ئاسانیی هم‌مو ده‌نگه‌کان ده‌رئه‌هری) «36،44» بۆ نمونه: هیندی ده‌نگی کورتی وه‌ک «i» هه‌یه، به پیتی عهره‌بیی وینه‌ی نییه. (وه‌ک ده‌نگی نێوان «ک» و «ز»

له ووشه‌ی کز/ z - k دا، دهنگی نټوان « م » و « ن » له ووشه‌ی من/ min دا و دهنگی « پ » و « ر » له ووشه‌ی پر/ p... (7.90)

2. نه‌وه‌ی سهرنج راډه‌کټشې و ټیبینیکراوه، له پیته عهره‌بیه‌کاندا، گرفتی جی‌او‌زی نټوان پیت و دهنگ هه‌یه. چونکه، هیندې پیتی عهره‌بیه به یهک دهنگ ډهر نابهرې. به‌لام، هه‌موو پیته لاتینییه‌کان، ته‌نیا یهک دهنگیان هه‌یه، به یهک دهنگ ډهر ډهرېتن. واته: ژماره‌ی پیت و دهنگ یه‌کده‌گرن. (نه‌لفویتی کوردی به پیتی لاتین، نه‌لفویتییه‌کی دهنگداره، هه‌ر پیتی له پیته‌کانی تاکه یهک دهنگی هه‌یه، ناتوانی، بۆ پیتی یا دهنگیتی بگورئ. ... هه‌موو ووشه‌کانیش چۆن ده‌نووسرتن، هه‌ر به‌و شتیه‌یه‌ش ده‌گوترتن، بې نه‌وه‌ی گومانیان لې بکه‌ین، له خویندنه‌وه‌دا پټوسته، هه‌موو پیته نووسراوه‌کان بخوینرتنه‌وه.) «19, 18» به‌لام، (ته‌نیا پیتی « i » له‌م یاسایه به‌ده‌ره.) «28, 18»

3. پیتی لاتین، به هه‌موو زمانه‌کانی جیهان ده‌خوینرتنه‌وه. به پیچه‌وانه‌وه، پیتی عهره‌بیه ته‌نیا لای عهره‌بزمانه‌کان و هیندې له گه‌لانی موسولمان ده‌ناسرئ. لیره‌دا، مه‌به‌سمان نه‌وه نییه، کاتې، هیندې خه‌لکی « نه‌وروپا، نه‌میریکا » و ولاتانی دیکه دینه کوردستان، نه‌و پیته لاتینیانه ده‌خویننه‌وه، له زمانه‌که‌ش ټیبه‌گن. نه‌خیر، به‌لکو، هیندې شتی گشتی هه‌یه، وهک ناوی « شه‌قام، تابلوی سهر دوکان و بازاره‌کان، سینه‌ما، نه‌خوشخانه، خویندنگه و شونه گشتیه‌کان » ی دیکه، گه‌ر به پیتی لاتین بنووسرئ، گه‌لې چاکتره، وهک له‌وه‌ی به پیتی عهره‌بیه بنووسرئ. بۆ ثروته: کاتې کوردی پتی له هه‌ر ولاتیکی نه‌وروپا ده‌که‌وئ، ده‌توانئ، نه‌و نارانه به ئاسانی بخوینرتنه‌وه، چونکه، له‌گه‌ل پیته‌کانی زمانی ئینگلیزیدا، جوړه ئاشنایه‌ټیبه‌کی هه‌یه. به‌لام، خو مه‌رج نییه، له‌و زمانانه ټیبه‌گا!

4. غیروونی نووسن به نه‌لفویتی لاتین، گه‌لې له نه‌لفویتیکی دیکه ئاسانه.

5. گه‌ر حسیټی دیمۆکراسییش له‌به‌رچاوگرین، باسی زۆرینه و که‌مینه‌ش په‌چن، هه‌ول بۆ چه‌سپاندنی نه‌لفویتییه‌کی یه‌کگرتو بده‌ین، نه‌وا کورده‌کانی باگور و خزاوای کوردستان، به‌شی زۆری نه‌ته‌وه‌ی کورد پټکدین و پیتی

لاتین به کار دیتن. لیره‌دا، مه‌به‌س له‌به‌کاره‌یتانی پیتی لاتین، نه‌وه نییه، به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی ژووورو، وه‌ک زمانی یه‌ک‌گرتوی ویت‌یهی به‌کاریتن، به‌لکوو، ته‌نیا مه‌به‌سمان له‌رتنوو‌سیکی یه‌ک‌گرتوی کوردیه. نه‌گینا، نه‌و کوردانه‌ی له‌رۆژه‌لات و باشووری کوردستان، به‌به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خواروو ده‌په‌یقن، ده‌نوسن و ده‌خوتنه‌وه، ده‌توانن، هه‌ر به‌و به‌شه‌دیالیکته بنووسن و بخوتنه‌وه. به‌لام، له‌بری پیتی عه‌ره‌یی، پیتی لاتین به‌کاریتن.

له‌همان کاتدا، ئه‌م راستییانه نه‌وه ناگه‌یه‌نن، به‌کاره‌یتانی پیتی لاتین، کاریکی ه‌ینه‌ ئاسانبی، یه‌ک‌سه‌ر واز له‌یه‌کی، له‌و دوو پیسته‌بینین و پتیه‌وی نه‌لفویتییه‌کی یه‌ک‌گرتوو بکه‌ین. چونکه، به‌هۆی «داگیرکردن، دابه‌شکردنی کوردستان و لیک‌دا‌په‌رانی نه‌ته‌وه‌ی کورد» وه، پتر له‌ماوه‌ی سێ چاره‌که سه‌ده ده‌بی، کورده‌کانی باشوور و خۆره‌لات، پیتی عه‌ره‌یی، کورده‌کانی باکوور و خۆراواش پیتی لاتین به‌کار دیتن. له‌به‌ر نه‌وه، هه‌روا به‌پاریکی کتوپه‌ری و له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا ناتوانی، بی ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ت و ده‌زگه‌یه‌کی ئابووری به‌ه‌یز، نه‌و کاره‌ به‌ئه‌نجام‌گه‌یه‌نری. جگه‌ له‌وه‌ی، گه‌ر هه‌موو «پتیه‌ستییه‌کانی گۆزان، باری خودیی و بابه‌تی» ش له‌باربون، بی گرفت هه‌موو به‌یه‌ک پیتی یه‌ک‌گرتوو نووسیمان، ئه‌مه نه‌وه ناگه‌یه‌نی، ئیدی هیچ جوژه‌گرفتییکی زمانه‌وانیمان بۆ دروس نابن. به‌پتیه‌وانه‌وه، چه‌له‌مه‌یه‌کی زۆرمان بۆ قووته‌به‌سته‌وه. له‌به‌ر نه‌وه‌ی، گه‌ر نه‌و‌رۆ هه‌ر پیتییکیان به‌ته‌نیا به‌کاریتنن، هه‌ر دوو نه‌وه‌ی کۆن و نوێ، به‌ته‌واویی له‌یه‌ک‌دی داده‌پرتن، هه‌موو نه‌و نووسینه‌یه‌ی پتیشووی، به‌یه‌کی له‌و دوو پیسته‌نووسراون، له‌لایه‌ن نه‌وه‌ی تازه‌وه زۆر به‌گران ده‌خوتنه‌وه. بۆیه‌ پتیه‌نیاز ده‌که‌م :

1/ هه‌ر چه‌نده، نه‌لفویتی «عه‌ره‌یی - فارسییش» ده‌سکاریکراو (تا سه‌ر به‌کاری زمانی کوردیی نایه‌ت، به‌لام، چارمان ناچاره، جاری ده‌بی، به‌پیتی ده‌سه‌لات، ده‌ستوریکیی پتیکریتیکیی بۆ دانیتن و هه‌موو شتیک هه‌ر به‌و پتیه‌بنووسینه‌وه.) «93,26» بۆیه ده‌بی، جاری هه‌ر دوو نه‌لفویتی به‌کاریتن، تا له‌پارچه‌یه‌کی کوردستان، ده‌سه‌لاتیکیی رامیاریی و قه‌واره‌یه‌کی

نه ته وه یی سه ره خو داده مه زری، نه و کاته ده توانری، برپاریکی ته او له سه
به کاره یتانی په کتیکیان بدری.

2/ پتویسته هه ولده ین، هه له ئیسته وه، خو مان فیری خوتنده وه و
نووسینی نه لفویتی لاتین که ین. له پیش هه موو که سیکدا ده یت، نو سه ران
و پرونا کبیرانی نه ته وه که مان، خو یان فیرکه ن و پاشان خه لکی دیکه ش
فیرکه ن.

3/ هه موومان ده زانین، نزیکه ی « 80 - 90 » سالتی ده یت، له باشووری
کوردستان، زمانی کوردیی به کار دینری، « رۆژنامه، گوڤار، نامیلکه و
په رتووک » یکی زۆر، به به شه دیالیکتی کرمانجیی خوارو و نه لفویتی
عه ره بی نووسراوه. نو سه رانی کورد پتویسته، نه و نووسینانه ی گرن گن و
پتوه ندییان به « جوگرافیا، میژوو، زمان و ویتیه ی کوردیی » وه هه یه، به
یه کتی له دیالیکت و نه لفویکان نووسران، که سانی شاره زا و دلسۆز،
قۆلی راژه کردنی مه ردانه ی لی هه لکه ن، به دیالیکت و نه لفوییه که ی دیکه
بیان نووسنه وه، تا هه موو کوردی پارچه کانی دیکه ی کوردستان، که لک له
یه کدی وه رگن.

4/ هه نو سه ری، له مه ودوا هه به ره مه میکی بلا و کرده وه، به گویره ی توانا،
پوخته یه کی نووسینه که ی خوی، به پیسته که ی دیکه بنووسیتنه وه و
بلا ویکاته وه.

5/ خولی تاییه تی، بۆ فیریوونی هه دوو به شه دیالیکته سه ره کییه که ی
زمانی کوردیی و هه دوو نه لفویکان بکرتنه وه، به تاییه تییش بایه خ به
نه لفویتی لاتین بدری.

6/ هوکانی راگه یانندن، بایه خ به دیالیکته کانی زمانی کوردیی بده ن.
گۆشه یه که له قورینی رۆژنامه و گوڤاره کانیاندا، بۆ فیریوونی لاتین
ته رخانکه ن.

7/ رۆله کانی نه ته وه ی کورد، به تاییه تی نه و کوردانه ی باکووری
کوردستان، هه روه ها، نه و منالانه ی له ده ره وه ی کوردستان گه ورده یت، یا
له دابگه یت و ده خوتین، به هه موو شپوه یه هاندرین، خو یان فیری زمانی
له پ که ن و به کوردیی بنووسن و بخوتنه وه.

- 8/ فەرھەنگێکی تایبەتی «کوردیی - کوردیی»، بە ھەر دوو بەشە دیالێکتە سەرەکییەکە و بە پیتی عەرەبی و لاتین دانرێ.
- 9/ شارەزایانی گرامەری کوردیی لە ڤەرەوی وولات، ڤەرە بە ڤێژمانە کەمان بەدن، لێکۆلینەو و باسی ئەکادیمی، لە سەر بنووسن و بلاوکەنەو. ئەو کادیر و پەسپۆرە ئەکادیمیانە، لە ڤەرەوی وولات، بە یەکتێ لە زمانە بیانییەکان، لە سەر کێشە و باسی زمانەوانیی خۆتندوویانە، ماجستیر یا دوکتۆرایان تەواوکردوو، با کارنامەی دکتۆراکانیان، بۆ سەر زمانی کوردیی وەرگێرن، تا ڤۆلەکانی نەتەوی کوردیش، کەلک لە دید و بۆچوونە زانستانەکانیان وەرگرن و بێبەش نەبن.
- 10/ سوود لە ھەموو دیالێکت و خواردیالێکتە جیا جیاکانی زمانی کوردیی وەرگیرێ، ووشەی پاکی کوردییان لێوہ بخوازی، لە ناخافتن و نووسیندا بەکاربێنرێن.
- 11/ شارەزایانی زمان دەتوانن، کەلک لە ڤەرتووکە کوردییە نایینییە کۆنەکانی وەک: « ئافیتسا، سەرەنجام، جیلو و مسحەفا ڤەش » وەرگرن.
- 12/ ھەموومان دەزانین، لە سالاھەکانی سیی و بەرەو ژوور، لە باشووری کوردستان بە تایبەتی، گەر ووشەیەک بەرانبەرەکی لە زمانی کوردییدا نەبەوایە، شارەزایەک، زانایەکی کورد، چاکی چالاکی لێ دەکرد بەلادا و بە تەنیا بال، شانی دەدایەبەر و ھێندێ زاراوی دادەڤرشت. بەلام، ئەو ڤۆ نەتەو کەمان، لە ھەموو پارچەکانی کوردستان بەگشتیی و لە باشووری کوردستان بە تایبەتی، باریکی جیاوازی ھەیە و تا ڤادەیک پێشکەوتوو، بۆیە دەبێ، دەزگەیەکی ئەکادیمی تایبەتی ھەبێ، چونکە، ھەول و تێکۆشانی، تاکە تاکە نووسەر و زانایانی کورد، ھەر چەندە گەرن و بە کەلکێشبین، ھێشتا ھەر بەقەدەر کاری بە کۆمەڵ و ھاوکاریکردن، لە چوارچێوەی دەزگەیەکی ئەکادیمی تایبەتییدا، ڤر بایەخ نییە، بە تەواویی جێگەی خۆی ناگرێ، ناتوانی، ڤر باریدا، ھەموو ئەو شتانە دیشتەیی، وەک پێشنیازی تەماشادەکرێ. بۆیە، گەر چەن دەزگەیەکی تایبەتی وەک: ئەکادیمیای زمانەوان و یەکتێ نووسەرەکان ھەبێ، گەلێ باشترە، تا وەک پێویست، ھەموو کارەکانی زمانەوانیی جێبەجێکا، بە تایبەتی زاراو

نوتیکان داپتیزئی. گهر ووشه یه کی تایبه تیمان له زمانی کوردیدیدا نه بوو، نه وا پتویسته، به شتویه یه کی باش ووشه یه کی له بهران به ردا بۆ داپتیزئی. به لام، پتویسته، له کاتی داپشتنی ههر زاراوه یه کدا، واتاکه ی خۆی به ته وایی بگه یه نن و پرپه پری خۆیی. یا کۆمیته یه ک، له یواره جیاوازه کانی زمانه وانیدیدا پتیکبتیزئی، زاراوه ی زانستانه بۆ نه ووشانه ی له زمانی کوردیدیدا نین، دابتاشن.

13/ ئیمه نه ته ویه کی بنده سین، ته نانه، نه ته ویه کانی « فارس، عهرب و تورک » هکانیش، به و هه موو توانا، ئازادی و دهوله ته ناسیوئالانه ی هه یانه، توانای نه ویه یان نییه، شتیکی نوێ داهیتنن. به لککوو، هه موو شته کان، ته نانه ووشه و زاراوه نوتیکانیش، ههر له ده ره وه و ده رده گرن. چونکه، نه و نه ته وانه، له ناستی « راپه رینه ژیا ری و شارستانی، پیشکه و ته نه کادییی و ته کنۆلۆژییه کان » دا نین، له کاروانی زانست و ته کنۆلۆژیا دواکه و تئوون. بۆیه، ئیمه ی کوردیش ده بی، که لک له و پیشکه و ته نه زمانه وانیا نه ی، گهلانی جیهان و ده رگرن. نه ووشانه ی تا ئیسته، له زمانی کوردیدیدا نین و به و زووانه توانای داتاشینیان نییه، له لاتینییه وه و ده رگیرتن. ده توانین، به دوو شتیه که لک له زمانی لاتین و ده رگرن :

1. دوا ی نه ویه ده سکاری ووشه لاتینییه کان ده کری، به مه رجی له گهل خه سلته و ده نگه کانی زمانی کوردیدیدا بگونجیتن، ووشه کان به کار دیترن.
2. یا ده توانین، زاراوه لاتینییه کان ههر وه ک خۆی چۆن هه ن، به و شتیه وه ش به کاریبیتنن. به لام، به مه رجی خۆیان چۆن نووسراون، ههر به هه مان شتیه وه ش به و سرتنه وه، فونیتیکه که ی خۆیان تیک نه درئ و ده سکاری نه کری، وایان لی بگری نه ناسرتنه وه.

هه ره ها ده بی، نه و زاراوانه ش، له زمانه سه ره کییه کانیانه وه و ده رگیرتن، نه ک له زمانه کانی « فارسی، عه ره بی و تورکی » وه بیانخوازین. چونکه، نه وان به گوتیه ی پیت و ده نگه ی زمانه کانی خۆیان، نه و زاراوانه به کار دیتن، که له گهل پیت و فونیتیکی زمانی کوردیدا جیاوازیان هه یه. لیه دا، نمونه یه ک دیننه وه: نامیره کانی « Telefon و Television » به

هیندی له زمانه جیاوازه‌کانی جیهان، بهو شیویه ده‌نووسری. به‌لام، عه‌به‌کان لهو زمانه جیهانیانه‌وه، نهو دوو ووشه‌یه‌یان خواستوه و بهم جوړه ده‌ینوسن: «تلفیزون، تلفون». گهر، نه‌م ووشه بیانیه‌یه له زمانی عه‌به‌بیه‌وه بخوازین، ده‌بی یه‌که‌م، به‌رینوسی کوردیی و به «ته‌لفیزون، ته‌لفون» بیاننوسین. نه‌م رینوسه‌ش هه‌له‌یه. به‌لکو، راستروایه، خو‌بان له زمانه په‌سه‌نه‌کانیاندا، چو‌ن نووسراون، هر بهو شیویه‌ش بیاننوسین. که‌واته، به‌کوردیی به‌م شیویه ده‌نووسرین: «تیلیفیزون، تیلیفون».

له‌راستیدا، باشتروایه، گهر ووشه‌یه‌کی لاتینیمان خواست، سه‌ره‌تا له‌ته‌نیش‌ت کوردیه‌که‌یه‌وه، ناوه‌که‌ی به‌پیتی لاتینیش بنووسین، تا خو‌ته‌واران بزاتن، له‌کو‌ته‌وه هاتوه، ووشه په‌سه‌نه‌که چو‌ن نووسراوه و ده‌نگه‌که‌ی چو‌نه.

14/ ده‌بی، بایه‌خیک‌ی زو‌ر، به‌هر دوو به‌شه‌دیالیکته سه‌ره‌کیه‌که‌ی زمانی کوردیی «کرمانجیی سه‌روو، خواروو» بدری. له‌به‌رنه‌وه‌ی، کورده‌کانی باکووری کوردستان، به‌دوو دیالیکتی جیاوازی وه‌ک به‌شی کرمانجیی ژو‌روو و زازایی ده‌دوین. له‌همان کاتیشدا، هه‌مو‌یان به‌پیتی لاتین ده‌نووسن، باشتروایه، هه‌ولده‌ن، ته‌نیا یه‌کتی له‌و دوو به‌شه‌دیالیکته، وه‌ک زمانی نووسین به‌کاریتن، نه‌ک به «کرمانجیی ژو‌روو و زازاکی» ش بنووسن. چونکه، نه‌و کاره، هینده‌ی دیکه‌ریزه‌کانی گه‌لی کورد، له‌باکووری کوردستان به‌تاییه‌تیی و نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌گشتیی، له‌توپه‌تده‌کا. دیاره، به‌پیتی «ژماره‌ی دانیش‌تووان، ده‌وله‌م‌ندیی زمان و فره‌نگ، دوور و نزیکیی له‌دیالیکته‌کانی دیکه‌ی زمانی کوردیی» وه‌بی، به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی ژو‌روو، له‌دیالیکتی زازایی باشتروا له‌بارت‌ره. هه‌روه‌ا، له‌به‌شه‌دیالیکتی کرمانجیی خوارووشه‌وه نزیک‌تره و به‌هر دوو‌کیان یه‌ک دیالیکت پیک‌دین.

له‌کرمانجیی خو‌روودا پتو‌سته، بایه‌خیک‌ی ته‌واو به‌لقه‌دیالیکتی موکری بدری. هه‌ولدری، له‌نووسیندا به‌کاریتنری. چونکه، لقه‌دیالیکتی سوله‌یمانیی، که‌می وشکو‌برینگ و په‌قوته‌قه. زو‌ریه‌ی زانایان له‌وباوه‌ره‌دان

و بەلگە « ئەتنۆگرافیا، جوگرافیا و فیلۆلۆژیاکانیش » ئەوەیان سەلماندووە، ئەو لقە دیالیکتە، لە ھەموو لقەکانی دیکەى ناوچەکانى کوردستان، پاکتر، شیرینتر، ڕەوانتر، پێشکەوتووتر، دەولەمەندترە و لە زمانى ئافىستای زەردەشتیشەوہ نزیکترە.

لە ھەمان کاتیشدا، پتویست ناگا، لە بەکارھێنانى دیالیکتە جوړبەجوړەکانى زمانى کوردیى بترسین. ئەو دیالیکتە ھەن و ڕیالیزمى بارى ژيانى کۆمەلگەى کوردەواریى سەپاندوونى. لەبەرئەوہ دەبى، ھەر ناوچەيەكى کوردستان، بەو دیالیکتەى خۆى بدوێ، گۆرانى پى بلتى و پێشیشخا. دیالیکتەکان پتویستە، بۆ دەولەمەندکردنى زمانى کوردیى، کەلک لە یەکدى وەرگرن. بەلام، لە ھەمان کاتدا، بە شێوہەيەک بەکار نەھێزێن، لە یەکدى دوورکەونەوہ. بەلکوو ھەولدرێ، زمانىكى ئاخافتنى نزیکى ھاوبەش، لە نێوان ھەموو دیالیکتەکاندا، یا بەلانى کەمەوہ، لە نێوان ھەر دوو بەشە دیالیکتە سەرەکییە کەدا، کرمانجی سەرۆ و خوارو، دروسکری وەک چۆن دەلێن: « سورمانجیى »، تا بەرەبەرە، پۆلەکانى کورد، لە ھەموو ناوچەکانى کوردستان، لە یەکدى دەگەن. ئەمەش پتر، لە ڕێگەى تیکەلاوہونەوہ پێکدێ. بۆ نمونە: ئەو کوردانەى لە دەرەوہى کوردستان، بە تايبەتیی لە ئەوروپا دەژین، گەر لەگەڵ کوردەکانى باکوور و باشوور، بەرواردیانکەین، کە ھێشتا لە کوردستان دەژین، چونکە، لە ھەموو بەشەکانى کوردستانەوہ ھاتوون، لە ئەنجامى « یەکدى ناسین، تیکەلاوہون و کارکردن » دا، گەلێ ووشە لە یەکدیەوہ فێربوون، تا ڕادەيەكى باشیش، لە یەکدى دەگەن. ھەرۆھە، « ڕادیۆ، تیلیفیزىۆن، فیلمى فیدیۆ و سینەما »، کارىكى باش لە بەرەوپێشچوونى زمانە کەمان دەکەن و تیکەلاوہیەک لە نێوان دیالیکتە کوردییەکاندا پەیدا دەکەن. بۆ نمونە: ئەو زمانە کوردییەى « ڕادیۆ کوردیى لە ئەمیریکا » پێى دەدوێ، زۆریەى زۆرى کورد تێیدەگا. ئەو کرمانجیەى « MED TV » بەکاریدێنا، گەلێ باشبوو. گەر دا ئەمەرا، دەتوانا، وردەوردە بەرەو باشتريش بڕوا، بە تايبەتیی دەزگەى سەتەلایتى کوردیى، بە ھەموو کوردستان و جیھاندا، بەرنامەکانى خۆى پەشەکا و کارىكى زۆر لە کوردەکانى نێوہوہ و دەرەوہ دەکا.

له گهل تهوه شدا، پتيوسته، زمانتيكي هاويه شي يه دخرتوي ساسه اردى
يه كگرتوومان هه بئ، جا چ به پيتى لاتين، چ به پيتى عه ره بيبى بنووسرى،
تهوه يان زور گرنگ نيبه. چونكه، ئيسته ئيمه ليره دا برپار ناده ين. به لكوو
ده بئ، ده زگه يه كى نه كادييمى كوردى، نهو برپاره بدا و له رتيگه
دهسه لاتيكي راميار بيه وه پياده كرى.

ده بئ، تهوه ش بزاني، هه كورد نهو گرفته سهخته ي زمانه وانى نيبه،
به لكوو، هيندى له نه تهوه كانى سه ر پوى نه م زه مينه ش، به دهس هه مان
گرفتى دىالتيكه وه، گيريان خواردوو. بو نمونه: نه تهوه ي عه ره ب، پتر له
بيست دهوله تى ناسيؤنالى تايه تىي خويان هه يه، په رتووكيكي پيرؤزى
نايينى وه ك قورئانيان هه يه، هه موويانى له دهورى خوى كوكرده ته وه.
كه چى، تا نه ورؤش له پوى زمانى ئاخافته وه، گه وره ترين گرفتيان هه يه،
نه ك هه ر عه ره بيتكى خؤراوا له عه ره بيتكى خؤره لاتى وولاتيكي ديكه ي
عه ره ب به گران تيده كا، به لكوو، له نيويه ك دهوله تيشدا، چهن دىالتيك
و به شه دىالتيكتيان هه يه و زور به ئاساني له يه كدى ناگن.

15/ پتيوسته، بايه خيكي زور به وه رگيران بدرى، زمان و ويژه ي كوردى،
به به ره مى « چاك، به پتز، پيشكه وتووخواز و به نرخ » دهوله مه ند كرى.
جا چ له كورديه وه بو زمانه كانى ديكه ي جيهان بئ، يا به پتچه وانده بئ،
به كارتيكي گهلتي پتيوست و گرنگ داده نرى.

16/ بو تهوه ي، نه م پيشنيازان و گهلتي پيشنيازي ديكه ي روناك بيرانى
كورد جتبه جتكرتن، بو تهوه ي راژه ي زمان و كه لتورى نه ته وه كه مان كه ين،
پتيوسته، هه موو « نووسهران، شاره زايان و نه كادييميه كان »، له
چوارچتوه ي ده زگه يه كى ويژه يي يا نه كادييمى نه ته وه بييدا، خويان رتيكخه ن و
كوينه وه. نه گينا، به و په رشوبلاويى و بئ توانايى ئابورى يه وه، مه حاله
هيچ كوردى، به ته نيا بال بتوانئ، مالتىكي كوردى دامه زرينى و هه نكاوى
بو پيشه وه بنرى!

ئيمه ي كورد، هه ر چهنده زمانه كه مان، به و شتويه دواكه وتوو و يه ك
نه كرتوه، به لام، زمانتيكي دهوله مه ندى وه ك زمانى عه ره بيبى، به و هه موو
توانا و ره وان بئيريه ي خويه وه، هيشتا گهلتي گرفتى زمانه وانيسان هه يه.

له (ماوه‌ی پتر له 1200 سال پیش نیست‌او‌ه تا نیم‌رۆ له سهر فهره‌ه‌نگ و «فقه» و ریزمان و هه‌موو باریکیه‌وه ده‌ریا ده‌ریای کتیب دانراوه هیش‌تان نه‌وه‌نده لیلایی و گرفت‌ی تیدا ماوه‌ته‌وه که نووسه‌رانی نیم‌رۆی عه‌ره‌بی، وه‌ک «به‌س‌ری و کوفیی» به‌کانی کۆن، له میان‌ی خو‌ی‌ان‌دا نه‌توان رێک که‌ون له سهر گرتنه به‌ری تاکه رێکه‌یی‌ک و باوه‌رێکی به‌ک گرتو له ریزمان به‌تایبه‌تی و له سهر جومله‌ی باسه‌کانی زمان به‌تیک‌رای. (107، ی)

ئه‌وه‌ته‌ی عه‌ره‌به‌کان هه‌ن. ئه‌وه‌ته‌ی راست و چه‌پی خو‌یان ناسیوه، خاوه‌نی زمان‌ی نه‌ته‌وه‌یی خو‌یان بوون و ئه‌لف‌وییه‌کی تایبه‌تی‌یان به‌کاره‌یتاوه. «1420» سالی‌شه ئیس‌لام په‌یدا‌بووه، به‌هۆی قورئانی پی‌رۆز‌یشه‌وه، زمان‌یکی به‌ک‌گرتووی خو‌تند‌ه‌وه و نووسین‌یان بۆ دروس‌بووه. ئه‌ورۆش پتر له بیست ده‌وله‌تی ناسیۆنالی خو‌یان هه‌یه، که‌چی تازه‌هۆنه‌ری گه‌وره‌ی به‌ناوبانگی می‌س‌ری «فاروق ئه‌ل‌شوشه» هاواری لێ هه‌ل‌ده‌ست، زه‌نگی خه‌ته‌ر لێ‌ده‌دا و ده‌لتی: (بۆ ئه‌وه‌ی، زمانه‌که‌مان له داته‌پین رزگارکه‌ین، پی‌ویسته، به‌زووترین کات، کۆنگره‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی بگ‌رین.) «124» ئه‌دی ده‌بی، ئیمه‌ی کوردی خاک داگیر و دابه‌شکراو و بی ده‌وله‌تی ناسیۆنال، هانا بۆ کێ به‌رین و چی بلێین؟!

گه‌ر تا ئیسته، هه‌یج نووسه‌رێ نه‌یویست‌وه یا نه‌یتوانیوه، ئه‌و راستییه جه‌رگه‌ره بدرکێنت، که‌ خه‌ریکه دوو زمان‌ی به‌ک‌گرتووی نووسین، له کوردستان خۆی ده‌سه‌پێنت، ئه‌وا من لی‌ره‌دا، زۆر به‌پاشکاو‌یی ده‌لیم: گه‌ر، ده‌سه‌لاتی‌کی کوردی له کوردستان دا نه‌مه‌زێ، چاره‌سه‌رێ بۆ ئه‌و هه‌موو گ‌ر‌فتانه نه‌دۆزێته‌وه، دیالیکته‌کان به‌هه‌موو به‌ش و لقه‌کانیا‌نه‌وه، له‌یه‌ک‌دی ئێک نه‌که‌ته‌وه، ئه‌و هه‌موو جو‌ره رێنوسه جیا‌وا‌زان رێک نه‌خا، باری ئه‌گیرکردن و چه‌وساند‌ه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی کۆتایی پێ نه‌هێنێ، کێشه‌ی ئه‌پۆری به‌شێوه‌یه‌کی بنه‌په‌ی چاره‌سه‌ر نه‌کا، ئه‌وا له‌پاشه‌پۆژدا، دوو زمان‌ی به‌ک‌گرتووی ستانداردی کوردی، به‌دوو رێنوسی جیا‌واز هه‌ل‌ده‌دا. له‌و رێه‌شه‌وه دوور نییه، نه‌ته‌وه‌ی کورد دو‌وله‌تی!

کێشێ ئه‌م باسه‌م، به‌بیس‌روای چه‌ن نووسه‌رێکی عه‌ره‌ب دینم. پۆزی چوارشه‌مه‌ی رێکه‌وتی «24/9/1997»، له‌تیلیفیزۆنی «MBC» دا،

به‌نامه‌یه‌کی زیندووی « ئیواره‌تان باش ئه‌ی عه‌ره‌ب » پیش‌که‌شکرا. ج‌که
 له « نه‌شه‌ ئه‌له‌پوه‌ینی » به‌نامه‌که‌ی پیش‌که‌شده‌کرد، بینه‌رانیش به
 تیلیفۆن به‌شداریانده‌کرد، دوو دوکتۆری شاره‌زای زمانی عه‌ره‌بیش،
 کۆره‌که‌یان ده‌گێرا. له‌ کۆره‌که‌دا، به‌ درێژی باسی زمانی عه‌ره‌بیی و
 گرفته‌کانیان کرد. یه‌کێکیان له‌ سه‌ر کێشه‌ی به‌کارهێنانی زمانی « عه‌ره‌بیی
 و فره‌نسیی »، له‌ هه‌ر سێ وولاته‌که‌ی خۆراوا‌ی نیشتمانی عه‌ره‌ب
 « جه‌زایر، مه‌غریب و تونس » گوتی: (که‌لانی جیهان، رێزی ئه‌و که‌لانه
 ناگرن، که‌ به‌ زمانی که‌لیکی دیکه‌ ده‌په‌یخن). هه‌ر چه‌نده‌، له‌وانه‌یه‌ ئه‌مه
 راستبێ، به‌لام، به‌مه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب، چه‌ن رێزی
 کورد ده‌گرن، کاتێ به‌ زمانی عه‌ره‌بیی قسه‌ده‌که‌ین و زمانه‌که‌ی خۆمان
 پشگۆتده‌خه‌ین. جا ئه‌و که‌سه‌ که‌سه‌، ئه‌لفێکی به‌سه‌!

بەريزان دەستەي بەريۆەبەرانی مانگنامەي «پەيام»
سلاوتيكي گەرم

لە نامەي رۆژي «1998/08/22» دا، چەن تيبينييه کم بۆ نووسيبيوون.
يەکتی لەو تيبينييانە ئەوە بوو، نووسيبيووم : نازانم، ئیۆە کيتن؟ ئیستەش
هەر هەمان شت دووبارە دەکەمەو. لەبەر ئەوە ناتوانم، شارەزاييتان لە زمانی
کوردييدا هەلسەنگيتم. بۆيە، ويژدانیشم ريگەم نادا، هەر لە خۆمەو
تفەنگ بە تاريکەشەووەو بنیتم. بەلام دەکري، لەبەر رۆشايی نامەکەي
پيشوومدا، کەمتی لە بۆچوونەکانتان بدویم.

لەو دەچي، ئەمە نيره بیدۆشەبي، هەر چي من بيليتم و هەر چيتان بۆ
بنووسم، بي کەلکبي. چونکە، لەو نامەيەي لە ژمارە دەي بەشي «پەيامي
خوتنەران» دا بلاوتانکردبوو، چيم بۆ نووسيبيوون، هەموويتان
پشگويختوو. ئەگينا گەر وانەبي، چۆن لەو نامە کورتەدا، کە سەدويازدە
ديري «4.5» سانتيمەتری «پەيام» بوو، شەستويينج جار دەسکاري
ريئووسەکەيتان دەکرد؟!!

ئەز سەرم ليدتي، ئیۆە خۆتان بە دەستەي بەريۆەبەري بلاوکراوێکەي کوردي
دەزانن، لە وولاتيکي وەک ئينگلستاندا دەژين، کەچي گووي بۆ
پيشنيازەکانی خوتنەران راناديرن! هەلبەتە، ئیۆەش هەر هيندەي سەرانی
ريکخراوە کوردستانيه کان، باوەرتان بە ديمۆکراسيي هەيە، ريتز لە دید و
بۆچووني خەلکي دەگرن، لە پيشنياز و داواکاريەکانيان دەکوئنهو، بۆيە بەو
شيوەيە هەلسوکەوت دەکەن!

نازانم، چۆن ريگە بە خۆتان دەدەن، دەسکاري نووسيبي خەلکي بکەن؟!
ئیۆە ئەوەتان لە سەرە، گەر هەلەيەکی ريزمان هەبي، راستیکەنەو، يا شتی
هەبي، بينووسنەو، ئەوەيان کاريکي زۆر باشە، کەس پەخنە ناگري،
چونکە بە يەکتی لە ئەرکەکانی سەر شانتان دادەنري. بەلام، من بۆيە
گونارەکانتان بە چاپکراوي بۆ دەنيرم، تا دەسکاري ريتووسەکەي نەکەن،
ئەگينا بە دەس بۆم دەنووسين و بۆم دەناردن.

من هەر لە خۆتان دەپرسم، گەر خوتنەري، گوتاريکي دياریکراوي هەر
نوسەريکي مانگنامەکەتان بخوئيتتەو، گەر هەلەيەک لە نووسينه کەيدا

هه‌بوو، ئایا چۆن ده‌زانتی، ئه‌و هه‌له‌یه هه‌له‌ی کێیه؟ به هه‌له‌ی ئێوه یا به هه‌له‌ی نووسهره‌که‌ی دابنتی؟ چونکه گهر ئێوه نووکی پێنووسه‌که‌تان تێرکه‌نه‌وه و له هه‌موو دێره‌کانی وه‌رده‌ن، ئیدی کێ ده‌زانتی، هه‌له‌ی کێیه؟! جگه له‌وه، ئایا چۆن پێگه به خۆتان ده‌ده‌ن، کاری وا بکه‌ن؟ ئایا به کاریکی خراپ و ناره‌وای دانانین؟! وه‌نه‌بێ، ههر چی ئێوه ده‌ینووسن، راستبێ، نه‌خێر. له‌ گوتاره‌کاندا گه‌لێ هه‌له‌ی پێزمان و پێنووس ده‌بینم، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی نازانم، نووسهره‌کانیان به هه‌له‌ نووسیویان، یا ئێوه راسته‌کانتان به هه‌له‌ بۆ گۆپیون، ناچار به سه‌ریاندا بازده‌ده‌م، ههر چه‌نده ههر چی چۆنیتبێ، له‌ سه‌ر « په‌یام » ده‌که‌وێ.

ده‌مه‌وێ، بۆتان پوونکه‌مه‌وه، ئه‌و شه‌ستوپێنج جاره‌ی ئێوه ده‌سکاری نووسینه‌که‌تان کردوه، ته‌نیا یه‌ک جاری هه‌له‌یه‌گتان بۆ پاسکردوو مه‌ته‌وه، ئه‌ویش ووشه‌ی « زۆری » یه‌ و من به‌ شێوه‌ی تاک نووسیومه‌، ده‌بووایه، به‌ شێوه‌ی کۆ بنووسرایه، ده‌ستان خۆشبی و زۆر چاکتان کردوه. به‌لام، ئه‌و شه‌ستوچوار جاره‌ی دیکه‌، من به‌ ده‌ستیوه‌ردانی داده‌نیم. ئه‌و کارانه‌ش له‌ مرۆڤی خۆینه‌وار و ده‌سپاک ناوه‌شیتته‌وه!

سه‌یر ده‌بێ، منیش وه‌ک ئێوه نه‌زانم، له‌ کوێدا پیتی « ک » و پیتی « ت » له‌ کوێایی ووشه‌کاندا به‌کار دێنرێ؟! چ ووشه‌یه‌ک له‌ زمانی کوردیدا، به‌ دوو « و » ده‌نووسرێ؟ له‌ کوێدا ووشه‌یه‌ک به‌ دوو « ی » کوێایی دێ؟ به‌لام بۆ نمونه‌ : کاتێ من ده‌نووسم، « ده‌بێ، نابێ، ده‌مه‌وێ یا نووسه‌ری، گوتاری، پۆژنامه‌یه، کاتێ، پۆژێ، مانگێ، سالتی ... تاد »، نه‌ک « ده‌بیت، نابیت، ده‌مه‌ویت یا نووسه‌ریک، گوتاریک، پۆژنامه‌یه‌ک، کاتیک، پۆژیک، مانگیک، سالتیک ... تاد »، له‌ پووی پێزمان و واتاوه، هیچ له‌ ناوه‌پۆکی نووسینه‌که‌ ناگۆرێ. من پێموايه، ههر دوو نووسینه‌که‌ راستن، به‌لام ئه‌ز هه‌ولده‌ده‌م، به‌ کوردیه‌یه‌کی ئاسان بنووسم. به‌و کوردیه‌ بنووسم، که‌ کۆمه‌لانی خه‌لک پۆژانه‌ ئاخافتنی پێ ده‌که‌ن. چونکه‌ زمان خۆی ئه‌وه‌یه، ده‌بێ گوی له‌ خه‌لکی بگرین، بزانی، چۆن ده‌دوین و ههر به‌و شێوه‌ش بنووسین. دیاره‌ کوردی ئاسان، له‌گه‌ل نووسینی کوردی به‌ هه‌له، جیاوازییه‌کی زۆریان هه‌یه. بۆ نمونه‌ : گهر بنووسین، « نیه‌ یا چیه »، ئه‌مه‌ بۆ ئاسانکردنی زمانه‌که‌مان نییه‌، به‌لکوو به‌ هه‌له‌ له‌ قه‌له‌مه‌درتین، چونکه‌ راسته‌که‌ی ده‌بێ، به‌م شێوه‌یه بنووسرێ : « نییه‌،

چیه ». خو گهر بنووسین : « نی یه یا چی یه » ، دیسانهوه ههر ههله نییه ، بهلکو له شتیهو رینوسهکاندا جیاوازیان ههیه . خو گهر ئیوه به « دهبی ، نابیت ... تاد » قایل نابن ، ههر له سهر بۆچوونی خۆتان سوورن ، « دهبیته ، نابیت ... تاد » به راست دهزانن ، ئه دی بۆ به یه کجاریی نانوسن : « دهبیته ، نابیت ... تاد » وهک هیندی کوردی ناوچهکانی کۆیه ، ههولیر و بادینان به کاریدیته!

بۆ ئاگاداریتان ، ماوهی پتر له سالتیکه پهرتووکیتم له سهر « زمانی کوردیی و گرفتهکانی » به دهسهوهیه ، به شیککی تایبه تیم بۆ شتیهو نووسین و رینوسی کوردیی نوێ تهرخانکردوه . به درێژی باسی کوردیی ئاسان و کوردیی به ههله نووسینم کردوه .

ئیهو بێ ئهوهی پتویستکا ، به خۆرای سهری خۆتان ، به کاریکهوه دیشیتن ، له زیان زیاتر قازانجی بۆ کهس نییه ، له بری ئهوه دهتوانن ، کاریکی دیکهی سوودبهخش به نهجمهگهیهنن . سهیره ، هیندهی بهو کارانهوه خۆتان ماندوودهکن ، ئهوه ههموو پیتانهی « ک » و « ت » ، بۆ کوتایی وشهکانم زیاددهکن ، یا هیندی وشهێ وهک « دهبریکه ، کۆدهبنهوه ، جیا بکاتهوه ، جیا بکه نهوه ، به گهر بخهن ، دوور بکه ونهوه ، چاره سهر بکه ، بلاو بکه نهوه ، ئاگادار بکه » م پتیکهوه نووسیوه ، ئیهو له یه کدیتهان جیا کردوونهتهوه و بهم شتیهوه نووسیوتانهتهوه : « دهبریکه ، کۆدهبنهوه ، جیا بکاتهوه ، جیا بکه نهوه ، به گهر بخهن ، دوور بکه ونهوه ، چاره سهر بکه ، بلاو بکه نهوه ، ئاگادار بکه » ، گوتاری بخویننهوه ، گهلێ باشته . یا « له راستیدا » م به جیا نووسیوه ، که چی ئیهو پتیکانهوه نووساندوون و کردووتانه به « له راستیدا » ، که ئهوه ناشی و راست نییه ، چونکه « له راستیدا » له دوو وشهێ جیاواز پتیکهاتهوه . « له » ئامرازی پتیهندییه ، له گهل « راستیدا » پتیکهوه نانوسرتن .

ئهز سهرنج له هیندی گوتاری « په یام » دهدهم ، به رینوسیکی تیکه لاه و سهری . بۆ نمونه : ئه ورۆ که به شتی له نووسهره لاهو کاغمان ، پتیهوێ رینوسی به سهریه کهوه نووسین دهکهن ، دهبی بزانه ، چی و له کوتیدا وشهیهک پتیکهوه دهنووسری . خو ناگری ، ههر له بهرئهوهی پتیکهوه بنووسین ، ئه دی ههر چی « ناو ، کردار ، ناوه لئاو ، ئامرازی پتیهندی ، ئامرازی لیکه در ، ئامرازی بانگکردن » ههیه ، ههمووی وهک چیتستی مجتور به سهر یه کدا

بترشتین، ئەمە چییە، بە ڕێنووسێکی نوێ و بە سەرێکەوێ دەنووسین. گەر بڵێین، ئەمانەش هەر گرنگ نین، ئەدی بە چ مافێ، جاری ووشەی «جگە» بە «بێجگە» و دوو جاریش ووشەی «ئینجا» بە «ئەوجا» دەگۆڕن؟ وەک بۆم ڕوونکردنەو، من نالێم، ئەوێ ئێوە هەلەیه، هەردوو شتێوە نووسینەکە بە راست دەزانم، بەلام ئەز بە جوانی نازانم، شارەزایی خۆتان لە زمانی کوردییەدا، بە نووسەرانی کورد تاقیکەنەو!

لە خالی شەشی نامەکە ی پێشوومدا، ووشەی «Doctor» م بە ئینگلیزی نووسیبوو، بەلام کاتی نامەکەتان بلاوکردۆتەو، جگە لە چەن پیتێکی عەرەبی وەک «طق ذوق م» هیچی دیكە دیار نییە. دیارە ئێوە لە سەر دیسکەکە تەماشای گوتارەکان دەکەن، ئیدی پاشان لە سەر ڕووکاری مانگنامەکەتان چۆن دەرچێ، گرنگ نییە و پێیدا ناچنەو، تا بزائن، چۆن دەرچوو و هەلەکانی چاک بکەن.

ئەز دەمەوێ، لە نووسیندا تەنیا یەک جۆر ڕێنوس پێڕەوێکەم، جا خەلکی دیکە چۆن دەنووسن و کام شتێوە پێڕەوێکەن، یا لەبری «دە» و «ئیدی» لقە دیالێکتی موکری، «ئە» و «ئێتر» ی لقە دیالێکتی سولەیمانی بەکار دێن، هەر کەسە بۆ خۆی ئازادە و من بە هەلە دانائیم. هەر چەندە پر بە دل حەز دەکەم، هەموو نووسەرێکی کورد، بەو شتێوە یە بنووسێ، کە خۆم باوەڕم پێی هەیە، بەلام حەز کردن و سەپاندن، دوو شتی جیاوازن و پێکەوێ لە یەک قازانی نووسیندا دانوویان ناکوێ. بۆ ئێوە: لە مێژە هەولێ دەم، لە بری «بێجگە، ئەگەر، ئینجا، ئەوجا، هەتا، وەکوو ... تاد». «جگە، گەر، جا، تا، وەک ... تاد» لە نووسینەکانی خۆمدا بەکارینم، بەلام هەرگیز، شتێ لەو بابەتانەشم بۆ هیچ بڕایەکی نووسەر چاک نەکردووە، کە هێندێ جار، داوای یارمەتیی و پێداچوونەو دەکەن، چونکە وەک گوتم: هەر دوو شتێوەکە راستن، تەنیا هێندە هەیە، من ئەوێان بە کوردییەکی ئاسانتر، ڕەوانتر و شیرینتر دەزانم، بۆیە دەسەرداری نابم.

لە کۆتاییدا، تکایەکی بڕایانەتان لێ دەکەم، واز لە نەخۆشی بەرزەفەری بیتن. چونکە، هەر کەسێ تەنیا، هەر خۆی بە راست بزانی، ئەو بە نەخۆشی و گریوگۆلیکی دەروونی دادەنرێ. با پێی لە راستی بنێن، ئێمە تا ئێستە هیچمان، بە تەواویی کوردییەکی ڕێکوپێک نازانین، لە سەرەتای ڕێداین و دەمانەوێ، بە شتێوەکی ئەکادیمیانه، خۆمان فێری نووسینی

زمانه که مان بکهین، تا شیوه زمانیکی پوخت و پاراو، بۆ نه وه کانی
 داهاتوومان بچه سپینن. نه مهش، هیچ جوژه نه نگیه کی تیدانییه، چونکه
 له لایه که وه، به هۆی باری بنده سیی و دواکه و توویی نه ته وه که مانه وه،
 زمانه که مان نه و دهرفته ی بۆ نه په خساوه، وهک نه ته وه نازاد و سه ره به خوکانی
 دیکه ی سه ر پووی نه م زه وییه، نه و هه له یان بۆ هه لکه و تووه، پاژه ی
 زمانه که مان بکهین. له لایه کی دیکه شه وه، نه م پیشکه و تن و
 ده سپیداهیتانه، به زۆر ناکرێ، به لکوو به ده مه ته قتی و لیکۆلینه وه ی
 زمانه وانیی پیکدی، به هاوکاری، سنگفرانویی و له خو بووردن
 جتیه جتیه کړی. جا با ریس که مان هه لته وه شیتوه، قسه هه ر بۆ قسه نه یی،
 ئاسنی سارد له گه ل یه کدی نه کوتین، باشتروایه، له ژیر په شمالی په وش ی
 دیمۆکراسیی نه م وولاتانه دا، گوێ بۆ یه کدی شلکهین، رتیز له بیروباوه ری
 یه کدی بگرین، دلی نووسه ره کاغان نه په نجیتین، له هه ولدان و خو ماندو کردن
 ساردیان نه کهینه وه.

باشتروایه، پیشه کی ته ماشایه کی میژووی گه شه سندن، پیشکه و تنی زمان
 و ریتنوسی کوردیی بکهین، بزاین، له دوا ی ساله کانی جهنگی یه که می
 جیهانه وه، زمانی کوردیی به چ قوئاغیکدا تپه ره پوه، به چ شیوه یه
 گه شه یکردوه و پیشکه و تووه، تا به م شیوه یه گه یشتوه، که نه ورژ ئیمه
 پیتی ده نووسین. له و باوه ره شدام، زمان وهک بوونه وه ریکی زیندوو وایه،
 پتیه پیتی گۆرانکارییه « نه ته وه یی، رامیاری، نابووری، هونه ری،
 ویژه یی، زانستی و ته کتۆلۆژی » هکان ده گۆژی، به شیوه یه کی به رده وام، له
 گه شه سندن و به ره و پیشه وه چووندا یه. بۆیه له زۆر پوه وه، نه نه و شیوه
 زمانه ی پیش په نجا سالتی له مه و به ر به کار دیترا، له م شیوه زمانه ی نه ورژ
 ده چی، نه نه م شیوه زمانه ی نه ورژش، تا سه ر به م شیوه ده میتیته وه،
 به لکوو به دلنیا ییه وه ده لیم: له پاشه رۆژدا، شیوه زمانیکی دیکه ی «
 باشتروایه، شیرینتر و جوانتر » خۆی ده چه سپینتی.

نه م پیش نیاز ده که م، پیش نه وه ی، نه شته رکاری له دل و جه رگی کۆزیه ی
 ساوا ی به ره مه می نووسه راندا بکهین، باشتروایه، چاوی به و زمانه ئاسان و
 خۆسالتیه دا بخشین، که له میتره، چه ن نووسه ر و بلیمه تیکی
 وهک (په ره میتره، گۆزان، هیمن، دیلان، همژار ... تاد) په خشانیا ن پت
 نه و به یوه، هۆنراوه یان پت هۆنیه ته وه، به ره مه کانی خویان، به خشلی

ووشه‌ی کوردیی ناسک و نازدار رازاندۆته‌وه، ئەو کاته بۆتان دەرده‌که‌وئ، ئەو نووسەر و هۆنەرە نەمرانە، بە چ زمانێ باخچە‌ی وێژە‌ی کوردییان رازاندۆته‌وه، ئەو هۆنەرمەندە بلیمەتانه، بە دە س و پەنجە‌ی زێرنیان، چۆن ئەو چەن تابلۆ رەنگینانە‌ی زمانیان بۆ کێشاوی‌ن!

جاریکی دیکە‌ش، تکایە‌کی برایانە‌تان لێ دە‌که‌م، با کاتی یە‌کدی بە‌و شتانە‌وه نە‌گرن، چونکە، من یە‌که‌م کە‌س نیم، رە‌خنە‌تان لێ بگرم، بە‌لکوو خە‌لکی دیکە‌ش هە‌ن، لێرە و لە‌وئ سرتە و بۆ‌لە‌یان لێ‌وه‌ دئ. گەر کاریش وا بپوا، رۆژیه‌ رۆژ ژمارە‌یان پتریش دە‌بێ. جا گەر هەر بپارتان داوه، لە‌ کە‌لی ئە‌هریمە‌ن دانە‌به‌زن، خۆتان لە‌ پشت دێ‌وجامە‌ی دە‌ستی‌وه‌ردانە‌وه‌ حە‌شاردە‌ن و راوه‌ ووشە‌ بکە‌ن، گەر دە‌سکاری نووسینە‌کانم دە‌کە‌ن، زۆر بە‌ راشکاویی دە‌لێم: پێش مالا‌وا‌یی، (دە‌ترسم، ئە‌مە‌شم بۆ‌ بگۆ‌رن و بیکە‌ن بە‌ «مال‌ئا‌وا‌یی»!)، لە‌ کانگای دڵ‌وه‌، دا‌وا‌ی سەر‌که‌وتنتان بۆ‌ دە‌که‌م، بە‌لام ئیدی لە‌مە‌ودوا، چیدی‌که‌ نووسینی من بلا‌ومە‌که‌نه‌وه، چونکە‌ ئە‌ز تە‌نیا نا‌وه‌‌رۆ‌کم مە‌به‌س نییه‌، بە‌لکوو نا‌وه‌‌رۆ‌ک و شی‌وه‌م پێ‌که‌وه‌ لا‌ گرن‌گە‌. پیم‌وا‌یه‌ ناتوان‌رئ، بابە‌تییکی «گرن‌گ، بە‌ پێ‌ز و بە‌ هێ‌ز»، لە‌ شی‌وه‌یه‌‌کی لا‌واز و شی‌وا‌ودا دە‌رب‌برئ، وه‌ک چۆن ئا‌وێ‌نه‌یه‌‌کی چ‌ل‌کن، تە‌ل‌خ و خراب، رو‌خساری تە‌ماشاکاران دە‌شی‌وت‌نئ، رو‌وه‌ گە‌ش و راستە‌قینە‌که‌یان پێ‌شان نادا، با تە‌ماشاکاریش مرۆ‌فتی‌کی گە‌لئ «رێ‌ک‌ویی‌ک، قن‌ج‌وقیت، قۆ‌ز و ئێ‌س‌ک‌سو‌وک» بئ!

لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌‌پ‌ری رێ‌زی

دو‌کتۆ‌ر حوسێ‌ن محە‌مە‌د عە‌زیزدا

16. ســـــه رچاوه کان :

1. نه‌حمه‌دی خانی، مەم و زین، هه‌زار کردووه به موکریانی، چاپخانه‌ی نه‌جاح، «چاپی جه‌واهیری تاران» به‌غدا، 1960.
2. نه‌کرهم خاموش، کیتشه‌ی نیشانه‌کانی خالبه‌ندی و ده‌ستور و بناوانی چاره‌سه‌رکردنی، بهشی یه‌که‌م، گوڤاری خوێندکاری کورد، ژماره 24 - 25، ده‌زگای چاپمه‌نی شه‌هید فه‌هاد، رێکخراوی خوێندکارانی سۆسیالیستی کورد له نه‌وروپا - سوکسه، 1997.
3. نه‌کرهم خاموش، کیتشه‌ی، بهشی دووه‌م، ژماره 26، 1998.
4. نه‌نداز چه‌ویزی، ناڤیتسا، بهشی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م، سوید، 1992.
5. نه‌نور محممه‌د نه‌حمه‌د، زمانی دووقایی رۆژنامه‌گهریی کوردی، مانگنامه‌ی په‌یام، ژماره 8، یولی، 1998.
6. د. نه‌وپرحمانی حاجی مارف، وشه‌ی زمانی کوردیی، به‌غدا، 1975.
7. د. نه‌وپرحمانی حاجی مارف، زمانی کوردیی له‌به‌ر رۆشنایی فۆنه‌تییکدا، کوژی زانیاری کورد، به‌غدا، 1976. ل - 25
8. نه‌ولیا چه‌له‌بی، سیاحه‌تنامه، کورد له میژووی دراوستیکانیدا، وه‌رگیرانی ناکام، چاپی دووه‌م، چاپخانه‌ی نه‌شبیلییه‌ی تازه، به‌غداد، 1977.
9. د. نیبیراهیم عه‌زیز نیبیراهیم، نامراز له زمانی کوردیدا، ناوه‌ندی بلاوکردنه‌وه‌ی فره‌نگ و نه‌ده‌یی کوردی، ، چاپی یه‌که‌م، ارومیه، ۱۳۶۷.
10. اسماعیل بیشیکچی، کردستان مستعمره دولیه، ترجمه زهیر عبدالملک، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ئاپتیک، سوید، 1998.
11. بانگی کوردستان - کوکرنه‌وه و له‌سه‌رنوو سینیی جهمال خه‌زنه‌دار - ل 111، سالی 1، ژماره 13، 1922.
12. به‌ره‌می کوکراهی عبدلولواحید نووری، ناماده‌کردن و کوکرنه‌وه‌ی مه‌حمود تزفیق خه‌زنه‌دار، پیتشه‌کی و سه‌ره‌شتیی ناماده‌کردن دوکتور عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول، طبع مطابع دار الثقافه العامه، به‌غدا، 1991.
13. به‌شیک له دیوانی نه‌وپرحمان به‌گی بابان، ناماده‌کردنی، محمود احمد محمد، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی زه‌مان، به‌غدا، 1989.
14. بقی نه‌سه‌ر، نه‌مرۆ پیتیستمه‌ن به‌چی هه‌یه؟ گوڤاری به‌ریانگ، ژماره 87، سالی 12، ستۆکه‌ۆلم، 1993.
15. په‌یام، مانگنامه‌ی په‌یام، ژماره 5، فیبروه‌ری 1998.

16. توفیق وهبی، بنه چه که ی کوردان و بنچینه ی زمانی کورد، وه رگیتێر تاها فهیزی زاده، چاپی یه کهم، چاپه مه نی سه ییدیان، مه هاباد، 1361.
17. توفیق وهبی، زانیاری گشتی ی پیتشه کی، گۆفاری هیوا، ژماره 1، له بلاکراوه کانی نه نستیتووی کورد له پاریس، تشرینی یه کهم 1983.
18. الامیر جلادت بدرخان و المستشرق الفرنسي روجیه لسکو، قواعد اللغة الكردیه « اللهجه الكرمانجیه »، ترجمه و نشر دلاور زنگی، الطبعة الاولى، مطبعة دار العلم، عمان، نیسان 1968.
19. جلال الطالبانی، کردستان والحركة القومية الكردیه، دار الطلیعه للطباعة و النشر، بیروت، 1969.
20. جلال مه محمد عدلی، نیدیۆم له زمانی کوردیدا، چاپی یه کهم، به غدا، 1982.
21. جهمال عه بدول، شه وکار، فرههنگی کیمیا ئینگلیزی - عه ره بیی - کوردی، چاپی یه کهم، له بلاکراوه کانی کتیبخانه ی رۆشنییر، سلیمانی، 1998.
22. جمال نبز، حول المشکله الكردیه، طبع علی مطابع الاتحاد القومي للطلبة الاکراد فی اورپا، 1969.
23. جهمال نه بهز، زمانی یه کگرتووی کوردی، یه کتیبی نه ته وهیی خوتندکارانی کورد له نه ورپا بلاوی کردۆته وه، ئه لمانیا - بامبیرگ، 1976.
24. د. جهمال نه بهز، سه رنجیک له چه ند زاراوه یه کی تازه به کارهاتوو و کۆری زانیاری کورد، گۆفاری کۆلیتیجی نه ده بییات، ژماره 22، چاپخانه ی « دار الجاحظ »، به غدا، 1978، ل 79 - 115.
25. جهمال نه بهز، نووسینی کوردی به لاتینی، چاپی دووهم، بنکه ی چاپه مه نی نه بهز، ستۆکهۆلم، 1987.
26. جهمال نه بهز، خوتنده واری به زمانی کوردی، چاپی دووهم، بنکه ی چاپه مه نی نه بهز، ستۆکهۆلم، 1987.
27. جمال نبز، المستضعفون الكرد و اخوانهم المسلمون، منشورات کوردنامه، لندن، 1997.
28. جهمال نه بهز، بیرى نه ته وه ی کوردی نه بییری " قه ومییت " ی رۆژهه لاتى و نه بییری " ناسیۆنالزیم " ی رۆژئاوایی یه، چاپی یه کهم، بنکه ی چاپه مه نی نازاد، ستۆکهۆلم، سوید، 1984.
29. حه مه حه مه نه مین قادر، « کاکه ی فلاح »، کاروانی شیعرى نوێی کوردی، به رگی یه کهم، چاپی یه کهم، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، به غدا، 1978.

30. حمده حمده نهمین قادر، « کاکهی فلاح »، شیعر، چاپی یه کهم، چاپخانهی « الحوادث »، بهغدا، 1980.
31. د. حوسین خه لیقی، بناخه گشتی یه کانی کومه لناسی، چاپی یه کهم، چاپخانهی ناپیک، سوید، 1991.
32. حوسین محمدهد عزیز، بهرو نازادی، رابوون، ژماره 2، سوید، 1991، ل 46.
33. حوسین محمدهد عزیز، ململانی نایدۆلۆژی له کوردستاندا، چاپی دووهم، چاپخانهی کتیبی هه رزان، سوید، 1995.
34. حوسین محمدهد عزیز، کورد و شۆرش و هه لی میژوویی، چاپی یه کهم، چاپخانهی کتیبی هه رزان، سوید، 1996.
35. د. حوسین محمدهد عزیز، هه نگای یه کهم و سه ره تای کاریکی مه زن، گوڤاری بهریانگ، ژماره 102، سالی 12، ستۆکهۆلم، 1996.
36. حوسین محمدهد عزیز، فیدرالیزم و دهوله تی فیدرال، چاپی یه کهم، چاپخانهی باران، سوید، 1996.
37. د. حوسین محمدهد عزیز، سێ سه رنجی زمانه وانایی، مانگنامه ی په یام، ژماره 8، یولی 1998.
38. د. حوسین محمدهد عزیز، گیروگرفته سه ره کییه کانی کورد، چاپی یه کهم، چاپخانهی کتیبی هه رزان، سوید، 1998.
39. د. حوسین محمدهد عزیز، نامه یه بۆ دهسته ی بهرپوه بهرانی مانگنامه ی « په یام » مانگنامه ی په یام، ژماره 10، سیپتیمبه ر 1998.
40. د. حوسین محمدهد عزیز، بۆره نه بێ، بازه بێ، کلکی به نه ندازه بێ، گوڤاری بهریانگ، ژماره « 109 »، سالی 1998، ل 27-30.
41. دارا مه حمود، پشوو یه ک له هه وارگی کاروانه دوو رو درێژه کی مامۆستا « فاتیح رسول » دا، مانگنامه ی په یام، ژماره 11، نوۆتۆبه ری 1998.
42. دیاگوئۆف ئی. م.، میدیا، بهر هان قانع له فارسییه وه کردویتی به کوردی، چاپی یه کهم، دار الحریه للطباعه و النشر، بهغدا، 1978.
43. دیوانی به خود، بێ نه وه ی هیچی له سه ر بێ!
44. دیوانی بهر میتردی نه مر، سقز، 1369.
45. دیوانی حاجی قادری کوژی، ل 1986.
46. دیوانی دلدار.
47. دیوانی مه حوی، 1984.

48. دیوانی مهستوری کوردستانی، 1374.
49. دیوانی مهلای جزیری، تهران، 1361.
50. دیوانی موفتی پیتنجوینی - مهلا عهبدوللای توتنچی، بهغدا، 1990.
51. دیوانی نالی، تهران، 1364.
52. دیوانی ههزار، بۆ کوردستان، چاپی سیتیهم، تاران، بهفرانباری 1385.
53. دیوانی نهسیری - بهغدا، 1980.
54. دیوانی مهولهوی، بهغدا، 1961.
55. دیوانی موخلیس حاجی مهلا رهسوللی دپلیتزه، سلیمانی، 1988.
56. دوو چاپیتکهوتنی رۆژنامه نووسی له گهه پهریزان د. عیسمهت شهریف وانلی و د. نیسماعیل بێشکچی، وهگرتانی له عهده بییهوه بۆ کوردی مههاباد کوردی، بنکهی چاپه مهنی سارا، چاپی یه کهم، سوید، 1992.
57. رهفیق حیلمی، شعر و نهده بیاتی کورد، بهرگی یه کهم و دووهم چاپی دووهم، چاپخانهی خوتندی بالا، ههولیر، 1988.
58. زبیر بلال اسماعیل، میترووی زمانی کوردی، وهگرتانی له عهده بییهوه یوسف رهووف عدلی، دار الحریه للطباعه، بغداد، 1984.
59. ساطع الحصری، ما هی القومیه؟ مرکز دراسات الوحده العربیه، طبعه خاصه، بیروت، نیسان 1985.
60. سواره ی ئیلخانی زاده، خه وه بهردینه، چاپی یه کهم، ناوهندی بلاوکرده وهی فرهنگ و نهده بی کوردی « نینتشاراتی سهلاحه دینی نه یوبی » اورمییه، 1372 ههتاوی.
61. د. شاگر خهسبک، الکرد و المساله الکرديه، المؤسسه العربیه للدراسات و النشر، الطبعه الثانيه، بیروت، 1989.
62. شه رهفخانی بدلیسی، شرفنامه، ههزار کردویه به کوردی، له لایهن کۆپی زانیاری کورده وه له چاپ دراوه، 1981.
63. طاهر صادق، ریتوس - چۆتیته نویسنی کوردی، چاپی دووهم، له بلاوکراره کانی کتیبفرۆشی سیدیان له مههاباد. سالی چاپ؟
64. (د. علی عبدالواحد وافی، علم اللغة، الطبعه السادسه، دار نهضه مصر للطبع و النشر، 1967، ل 182-183)
65. عهبدوللا قهده داغی « مهلا عدلی » زهر تهشت، چاپی یه کهم، چاپخانهی ناپیتک، ستۆکۆلم، 1997.

66. عەبدولقادر پۆستەم بابان، رەوشی کوردان، مێژووی کوردستان لە فارسییەوه
کەریمی حیسامی کردوویە بە کوردی، چاپی یەکەم، ناوەندی چاپ و پازاندنەوهی
مەنسور، سوید، 1991.
67. علاء الدین سجادی، مێژوی نەدەبی کوردی، کتابفرۆشی معارف، سردشت،
پەرتووخانی زانیاری، خرداد 1361.
68. علاء الدین سجادی، دەقەکانی نەدەبی کوردی، چاپی یەکەم، چاپخانهی کۆری
زانیاری کورد، بەغدا، 1978.
69. دوکتۆر عیزەدین مستەفا رەسوول، سەرنجی لە زمانی نەدەبی ی یەکگرتوی
کوردی، چاپی یەکەم، چاپخانهی (سلمان الاعظمی)، بەغدا، 1971.
70. عەبدوڕەحمانی زەبێحی، قامووسی زمانی کوردی، چاپی دووهم، نینتشاراتی
سەلاحەدینی ئەبیوویی، ورمێ، 1367.
71. عەزیز گەردی، پەوانبێژی لە نەدەبی کوردیدا، بەرگی یەکەم،
72. عەزیزی نێبڕاھیمی، رێنوس و رێزمانی کوردی دستور زبان کردی با ترجمە
فارسی، مرکز پخش: مهاباد، سالی چاپ؟
73. عەلی سەیدۆ گۆرانیی، لۆر و لۆرستان، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، بەرگی 2،
بەشی 2، بەغدا، 1974، ل ۱۱۳ «عەرەبی»
74. فرمان جرنفیل، التقویم الهجری و المیلادی، ترجمە د. حسام محی الدین
الالوسی، وزارة الثقافة و الاعلام، مطبعة الجمهوریه، الطبعة الثانيه، بغداد، 1986.
75. فوواد حەمە خورشید، التوزیع الجغرافی للهجات اللغه الكردیه، گۆفاری کۆری
زانیاری کورد، بەرگی 3، بەشی 2، ل 612-634.
76. فیلیچیتسکی ئۆ. ل.، نەژادی کورد، وەرگێرانی لە پروسییەوه رەشاد میران، چاپی
یەکەم، چاپخانهی سارا، ستۆکھۆلم، 1993.
77. قانع، ژیان و شیعرەکانی، برهان قانع کۆیکردۆتەوه و سەرپەرشتی چاپکردنی
کردووه، چاپخانه و سالی چاپ؟
78. پروفیسۆر ق. کوردۆ، هەندیک بیروباوەری هەلە لە بارەی زمان و مێژووی
کوردەوه، وەرگێرانی و پێشەکیی د. نەورەحمانی حاجی مەرف، پیاچونەوهی د. کەمال
عەزەز، چاپی یەکەم، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بەغدا، 1974-1973.
79. قورئانی پیرۆز.
80. پروفیسۆر ق. کوردۆ، فەرھەنگی کوردی - روسی (سۆزانی) چاپی یەکەم،
دەزگای چاپەمەنی زمانی روسی، مۆسکو، 1983.

81. پرۆفیسۆر ق. کوردۆ، کورته دیروژکا هه‌لشکافتنا ل بارا ریزمان و زارین کوردی، خالدی محهمەدی کردیه کوردی، چاپخانه‌ی خه‌بات، کوردستان، 1988.
82. کارژیکنامه، فەلسەفە‌ی حیزبی کارژیک له‌ چەند دێرژیکدا، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی داموده‌زگای کارژیک له‌ نه‌وروپا، 1968.
83. کاکه‌ سوور، چاوێتکه‌وتن له‌ گه‌ل هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌ی کورد قادر دیلان، مانگنامه‌ی په‌یام، ژماره‌ 11، نوکتیه‌ری 1998.
84. دکتۆر کامل حسن عزیز البصیر، له‌ کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی وێژیه‌ی و په‌خه‌ سازیدا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، 1980.
85. دکتۆر کامل حسن عزیز البصیر، په‌خه‌ سازی میژوو و په‌یره‌ وکردن، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عێراق، به‌غداد، 1983.
86. که‌ریبی حسامی، یادی هێمن، چاپی یه‌که‌م، له‌ بلاوکه‌راوه‌کانی سه‌رده‌می نوێ، سوید، 1987.
87. که‌ریم شاره‌زا، په‌ندی پێشینان له‌ شیعرێ کوردیدا، به‌غدا، 1976.
88. د. که‌مال فوناد، زاره‌وه‌کانی زمانی کوردیی و زمانی نه‌ه‌یه‌یی و نووسینیان، گۆفاری زانیاری، ژماره‌ 4، به‌غدا، 1971، ل - 22، 24.
89. د. که‌مال فوناد، چەند سه‌ره‌تایه‌کی زمانه‌وانی، گۆفاری هیوا، ژماره‌ 1، له‌ بلاوکه‌راوه‌کانی نه‌ستیتووی کورد له‌ پاریس، تشرینی یه‌که‌م 1983.
90. د. که‌مال فوناد، فۆنیمه‌کانی زمانی کوردی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کتێبی نه‌رزان، 1995.
91. د. که‌مال مه‌زه‌هر نه‌حمه‌د، رێنيسانس، فوناد میسری کردوویه‌ به‌ کوردی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی - الحوادث به‌غدا، 1984.
92. د. که‌مال مه‌زه‌هر نه‌حمه‌د، چەند لاپه‌ره‌یه‌ک له‌ میژووی گه‌لی کورد « به‌شی یه‌که‌م « چاپی دووهم، چاپخانه‌ی هه‌له‌به‌جه، سوید، سالی چاپ؟
93. د. که‌مال مه‌زه‌هر، پێرتستریکا و کورد، به‌شی یه‌که‌م، رۆژنامه‌ی هاوکاری، ژماره‌ « 1138 »، 1989/12/25. به‌شی دووهم، ژماره‌ « 1140 » 1990/1/1.
- به‌شی سێیه‌م، ژماره‌ « 1141 » 1990/1/4 (له‌ سوید له‌ شێوه‌ی نامیلکه‌یه‌کدا کۆکراوه‌ته‌وه‌).
94. له‌ باره‌ی مه‌حو‌ی لوتکه‌وه‌، چاپی یه‌که‌م، مطبعه‌ سومر، به‌غداد، 1986.
95. مارتین فان برونه‌سن، ناغا و شێخ و ده‌وله‌ت، کوردۆ له‌ ئالمانیه‌یه‌وه‌ کردوویه‌ به‌ کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی رۆژ، سوید، 1996.

96. پروفیسور دوکتور مارف خەزەندەدار، پەخشانی ھونەری کوردی 1945-1961، گۆڤاری باسکار، ژمارە 1، لەندن، ھاوینی 1998.
97. محمد امین زکی، خلاصه تاریخ الكرد و کردستان من اقدم العصور التاريخيه حتى الان، ترجمه محمد علی عونى، الجزء الاول، الطبعة الثانية، بغداد، 1961.
98. محمد امین زکی، خلاصه تاریخ الكرد و کردستان، تاریخ الدول و الامارات الكردیه فی العهد الاسلامی، ترجمه محمد علی عونى، الجزء الثاني، الطبعة الثانية، لندن، 1986.
99. محەمەد نەمەین ھەورامانی، تەماشاکردنیکی سەرپیتی زاری سۆزانی و زاری ھەورامی، گۆڤاری کۆژی زانیاری کورد، بەرگی دوو، بەشی دوو، بەغدا، 1974.
100. محەمەد نەمەین ھەورامانی، زاری زمانی کوردی لە ترازووی بەراوورد دا، چاپی یەکەم، بەغدا، 1981.
101. محەمەد ھەمە باقی، میژووی موسیقای کوردی، چاپی یەکەم، چاپ نێران - شەڕ کورد، ورمێ، 1996.
102. محمدی خال، ھەرھەنگی خال، جزمی یەکەم، کتابفرۆشی محمدی سقز، چاپ اول، خرداد 1367.
103. د. محەمەد رەزای باتینی، ناویتیکی تازە بۆ سەر پێژمان، وەرگێڕ ھەسەنی قازی، چاپی یەکەم، بنگەکی چاپمەنی نازاد، سوید، 1993.
104. محەمەد رەسوول ھاوار، مافی کورد لە دوو توتی بێرھەکانی کۆمەڵەی گەلان و نەتەو یە ککرتووەکاندا، مانگنامەی پەیام، ژمارە 11، نوکتەبەری 1998.
105. محەمەد صالح نیبراھیمی محەمەدی (شەپۆل)، ژیناوەری زانایانی کورد لە جیھانی ئیسلامەتی یا گەنجینەی ھەرھەنگ و زانست، چاپی یەکەم، تھران، 1364 هـ.
106. محەمەد مەردۆخی کوردستانی، میژووی کورد و کوردستان، وەرگێڕانی عەبدول کەرم محەمەد سەعید، چاپی یەکەم، مطبعة اسعد - بغداد، 1991.
107. مەسعوود محەمەد، وەربوونەو لە چەند باستیکی رێزمانی کوردیی، چاپی یەکەم، پاڤخانەی کۆژی زانیاری کورد، بەغدا، 1974.
108. مەسعوود محەمەد، لسان الكرد، مطبعة الحوادث، بغداد، 1987.
109. مەسعوود محەمەد، گەشتی ژبانم، چاپی یەکەم، ستۆکھۆلم، 1992.
110. مصطفى محمد طحان، القومية بين النظرية و التطبيق، دار الوثائق، الطبعة الاولى، الكويت، 1989.

111. مینۆپرسکی، کورد نه‌وی میدیکانن، وه‌رگیترا نی د. که‌مال مه‌زه‌ر نه‌حمه‌د، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، به‌رگی یه‌که‌م، به‌ندی یه‌که‌م، به‌غدا، 1973.
112. مینۆپرسکی، کورد تیبینی و وردبه‌ونه‌وه، وه‌رگیترا نی له‌ عه‌ره‌بیه‌وه‌ حه‌مه‌ سه‌عید حه‌مه‌که‌رم، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولێر، 1984.
113. د. محه‌مه‌دی موکری، گۆرانیی یا ترانه‌های کوردیی، کتیبخانه‌ی دانش، 1957، ل 58 (له‌ زوییحی یه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌).
114. د. معین، فه‌ره‌نگی فارسیی « تاران » ج 5، ل 81.
115. د. نه‌سرین فه‌خری، گۆفاری کۆلیجی نه‌ده‌بیات - زانستگای به‌غدا، ژماره‌ (19)، 1976.
116. نه‌وشیروان مسته‌فا نه‌مین، له‌ که‌ناری دانیه‌وه‌ بۆ خ‌ری ناوزه‌نگ، چاپی یه‌که‌م، نه‌لمانی - به‌رلین، 1997.
117. نه‌وشیروان مسته‌فا نه‌مین، په‌نجه‌کان یه‌که‌تری نه‌شکیتن، چاپی یه‌که‌م، نه‌لمانی - به‌رلین، 1997.
118. نوری عه‌لی نه‌مین، ...، پێزمانی کوردی بۆ پۆلی پێنجه‌می سه‌ره‌تایی، چاپی 26، چاپخانه‌ی ژماره‌ 2 وه‌زاره‌تی په‌روه‌ده، هه‌ولێر، 1986.
119. هه‌رده‌وێل کاکه‌یی، مصطفی نه‌ریان، شاعیری چه‌وساوه‌کان خه‌لیل منه‌وه‌ر، چاپی یه‌که‌م، دار الحریه‌ للطباعه، به‌غداد، 1984.
120. هه‌ژار، هه‌نبانه‌بۆزینه، فه‌ره‌نگ کوردی - فارسی، چاپی یه‌که‌م، سروش، ته‌هران، 1369.
121. هه‌یمن، تاریک و روون، چاپی یه‌که‌م، له‌ بلاوکه‌راوه‌کانی بنکه‌ی پێشه‌وا، عێراق، 1974.
122. هه‌یمن، پاشه‌پۆک، چاپی دووه‌م، چاپخانه‌ی پیروژ، له‌ بلاوکه‌راوه‌کانی سه‌بیدیان، مه‌هاباد، خاکه‌لیوه‌ی 1362 هه‌تاوی.
123. یادی 125 ساله‌ی کۆچی دوا‌ی نالی، مانگنامه‌ی په‌یام، ژماره‌ 11، نوکتۆبه‌ری 1998.
124. ده‌قی نه‌م قسه‌یه‌ی « فاروق شوشه‌ » له‌ ده‌نگوباسی تیکستی MBC رۆژی (1997/7/7) دوه‌ وه‌رگیراوه‌.
125. Uno Dalen, Bonniers Lilla uppslagsbok, 1989.
126. Kerstin Ballardini, Svenska som andra språk, 1982.
127. Världen i fakta, kartor, flaggor och ..., 1996.

له بهر هه مه چاپکراوه کانی نووسهر

گوتار:

- 1/ بهر و نازادی، رابوون، ژماره 2، سوید، 1991، ل 46
- 2/ له پیتاوی راستیدا، بهریانگ، ژماره 87، سالی 12، سوید، 1993، ل 48
- 3/ یه کیتی سۆڤیه تی هه لوه شاهه له روانگی بهر ژوه وندییه کانی نه ته وهی کورده وه، رابوون، ژماره 7-8، سوید، 1993، ل 67
- 4/ ده یاره ی که سایه تیی کورد، رابوون، ژماره 10-11، سوید، 1994، ل 71
- 5/ بهر و ستراتیژیک یه کگرتوی نه ته وهی، ههنگاو، ژماره 13، له ندهن، 1995، ل 7
- 6/ سایکۆلۆژییه تی مسۆڤی ناواری کورد و بازاری چاپه مه نی کوردی، گزینگ، ژماره 8، سوید، 1995، ل 30
- 7/ لیکۆلینه ویه ک ده یاره ی کۆمه لگی کورده واری، گزینگ، ژماره 9، 1995، ل 48
- 8/ کۆریه تاقانه ساواکه ی دهنگ و پهنگی نه ته وه کهم (MedTV)، گزینگ، ژماره 13، سوید، 1996.
- 9/ ههنگاوی یه کهم و سه ره تای کاریکی مه زن، بهریانگ، ژماره 102، سالی 14، سوید، 1996، ل 51
- 10/ چهند سه رنجی ده یاره ی سه ره خۆشی و پرسه دانان، بهریانگ، ژماره 104، سالی 15، سوید، 1997، ل 22
- 11/ دیکتا تۆره کان له بهر یه ک ناوینه، قژی نه خشه و پلا نه کانیان داده یین، بهریانگ، ژماره 105، سالی 15، سوید، 1993، ل 39. گۆڤاری دیمۆکراسی، ژماره 30، سالی 7، کوردستان - سلیمانی، تشرینی یه کهمی 1997، ل 16.
- 12/ که ی هۆشی به بهر خۆماندا ده یین نه وه؟ بهریانگ، ژماره 106-107، سالی 15، سوید، 1998، ل 23. گۆڤاری دیمۆکراسی، ژماره 31، سالی 7، کوردستان - سلیمانی، نیسانی 1998، ل 21.
- 13/ با خۆمان چاک بناسین، بهریانگ، ژماره 108، سالی 16، سوید، 1998، ل 27
- 14/ سن سه رنجی زمانه وایی، مانگنامه ی په یام، ژماره 8، پووشپه ر 1998، ل 18
- 15/ مافی دیاری کردنی چاره نووس، گۆڤاری ئالا، ئۆزگانی پارتی سه ره خۆیی کوردستان، ژماره 30، پته ندانی 1998، ل 7.
- 16/ بۆره نه ی، بازه ی، کلکی به نه ندازه ی، بهریانگ، ژماره 109، 1988، ل 27
- 17/ چهند سه رنجی ده یاره ی ناسنامه ی ئایینی و نه ته وهی خه لیل منه وه، گۆڤاری بهر ده م، کوردستان - سوله یمانیی، 1999.

یلکه و پەرتووک :

دەربارەى پرۆژەکەى یەکییتی نیشتمانیی کوردستان، چاپی یەكەم، چاپخانەى
پەندى رۆشنبیری کوردی، سوید، 1994، ل 32
دوا پرۆژە، چاپی یەكەم، چاپخانەى مەلبەندى رۆشنبیری کوردی، سوید، 1994،

1

پێنج ووتاری غەمگین، چاپخانەى باران، سوید، 1994، ل 77
دیوکراسی، نایدۆلۆژی و جەنگی نێوخۆ، چاپخانەى باران، سوید، 1994، ل 84
مەللاتی نایدۆلۆژی لە کوردستاندا، چاپی یەكەم، سوله یانی، 1993، ل 208.
ی دووم، لە بلاوکراوەکانی کتیی هەرزان، سوید، 1995، ل 125
پێنج کاتژمێر لە گەل برایم ئەحمەددا، چاپی یەكەم، چاپخانەى باران، سوید،
1996، ل 91. چاپی دووم، کوردستان، 1996.

نامە یەکی درێژ بۆ نەوشیروان مستەفا، چاپخانەى باران، سوید، 1995، ل 47
کورد و شۆرش و هەلی مێژوویی، چاپی یەكەم، لە بلاوکراوەکانی کیتاب هەرزان،
بد - یۆنشقینگ، 1996، ل 222.

فیدرالیزم و دەولەتی فیدرال، چاپی یەكەم، چاپخانەى باران، سوید،
1996، ل 98. چاپی دووم، لە بلاوکراوەکانی دیوکراسی، کوردستان - سوله یانی،
1996، ل 90.

/ بەلن لیکۆلینەوه و پەخە نەک شتیواندنی راستیی، چاپی یەكەم، لە
رکراوەکانی کیتاب هەرزان، سوید، 1996، ل 53

/ خولانەوه لە بازە یەکی بۆشدا، دەقی چاوپێکەوتن و دەمەتە قیتیەک لە گەل
جیس فەخوللای پارێزەردا، چاپی یەكەم، چاپخانەى ناپیک، ستۆکھۆلم، 1997،
12.

/ رۆلی سیستیمی پەنەمالە لە بزاقی رزگار یخوازی نیشتمانیی کوردستاندا، چاپی
نەم، چاپخانەى میدیا، سوید - ستۆکھۆلم، 1997، ل 100

/ گیرۆگە سەرەکییەکانی کورد، لە بلاوکراوەکانی کیتاب هەرزان، سوید -
شقینگ، 1998، ل 80.

/ نۆجەلان نەزمونیکی نوێ و پەندى مێژوویی، چاپی یەكە، چاپخانەى میدیا،
ید - ستۆکھۆلم، 1999، ل 104.

/ سەلیقەى زمانەوانیی و گەرفەکانی زمانی کوردی، 1999.

زنجیره‌ی کتیبہ چاپکراوہ کانی دہزگای چاپو پہ خشی سہردہم

لیکۆلینمروہ	نینگو والتمہ	و. لہسویدیہو، زؤراب
ق	نہفلاتوون	و. لہعمرہبییہوہ/ ئاوات نہحمہد
/ شانۆگہری	پیتمہر فایس	و. لہئینگلیزییہوہ/ شیرزاد حہسہن
نہ بچووکہکان/ وتار	رئیوار سیوہیلی	
دایکبونی	نہلیسون نہتلی	و. توفیق نہحمہد عبداللہ
خرپن/ چیرۆک بۆ مندالان		
زمان	حسین عارف	
شیخ سہعیدی پیران/ میژوو	رؤبہرت ئۆلسن	و. لہ فارسییہوہ/ ئہبویہکر خوشناو
ن ئابووری/ ئابوری	فوناد تاہیر سادق	
نہری	نہحلام مہنسور	
ۆکی کوردیدا/ لیکۆلینمروہ	د. ولید حمدی	و. لہ عمرہبییہوہ/ موحمہمد نوری توفیق
نوردستان/ میژوو	عبدالمطلب عبداللہ	
گایس، ئاگایس زمان/ رەخنە	رئیوار حەمە پەحیم	
ن ئہوبەر پردہکە/ ئوقلیت		
ساییب ئہستیرہگہشہی	کەمال رەئوف محەممەد	
پور و میژووی کورد		
پزیشکییتی میلی	کەمال جەلال غەریب	
مہنگی گیاناسی	گولی تەرەقی	و. لہ فارسییہوہ/ دلاوہر قەرەداغی
خەون/ پۆمان		
مە بۆ میژووی		
میژووی	ہاوہرئ باخەوان	
ارامۆ/ پۆمان	خوان پۆلفۆ	و. لہ فارسییہوہ: ئازاد بەرزنجی و
		رئیوار سیوہیلی
شیخ و دەولەت/ میژوو	مارتین فان برونہسن	و. لہئہلمانییہوہ: کوردۆ
زی/ وتار		و. لہسویدہوہ: رئیوار رەشید

۲۰- چراكانى سەر ھەلەموت/ پەخشان شىركۆ بىكەس

۲۱- گۆزان و

گەرەن بەدوای يەقىندا/ لىكۆلىنەوھ عەتتا قەرەداغى

۲۲- كىتىبى (ژن)/ لىكۆلىنەوھ و تار كەژال ئەحمەد

۲۳- رىئويەكى سەير/ چىرۆك بۆ مىندالان

۲۴- لە پەراوئىزى مېژووى ئەرەلەندا نەوشىروان مستەفا ئەمىن

۲۵- مېژووى ئارامىيەكان/ مېژووى شاسوار ج ھەرشەمى

۲۶- ۲۳ گوللە/ مېژووى نىسماعىل بېشكچى

۲۷- ديوانى بىكەس/ شىعر كۆكردنەوھى ئومىد ئاشنا

۲۸- كىزى كاپىتان/ رۆمان ئەلىكساندەر پووشكىن

۲۹- سى دلوپە خوئىن/ چىرۆك

۳۰- پاشاۋەي خىلەكان/ كورتە چىرۆك عەلا محمد

۱. لە فارسيەوھ: ھەم

۲. ئاسۆس ئەھمە

۳. ھەمە صالح

۴. محمد كرىد

نرخى (۳۵) سى و پىنج دىنارە